

МУРОД КАЛОНХОН

КЎНГИЛ НАВОЛАРИ

ДЕВОН

2

"Мухаррир" нашриёти
Тошкент-2009

84(59)6 - Ҷўб. араб.

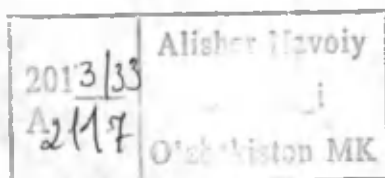
Калонхонов Мурод, 2-девои. Ғазаллар, мустазодлар, мураббаълар, мухаммаслар, мусаддаслар, хажвиёт, рубоийлар, туюқлар, фардлар.
«Мухаррир» нашриёти - 368 б.

Мурод Калонхоннинг аруз вазида ёзилган 2-девои ҳам қадим санъатимиз ошуфта мухлисларига совға. Ижодкор истеъдодининг яна бир қиррасини памоён этадиган мазкур тўплам кенг китобхонлар, жумладан классик адабиётимиз билан шуғулланадиган олимлар, ундан баҳра олиб ижод қиладиган ҳофизларимиз томонидан ҳам қизғин кутиб олинishi шубҳасиз.

ISBN 978-9943-354-20-3

НО 40848/2
29,

© «Мухаррир» нашриёти 2009

ҒАЗАЛЛАР

ХАЛҚИНГГА ХИЗМАТ ҚИЛМАСА

Кирмасин назм оламига кимки ҳиммат қилмаса,
Белни маҳкам боғлабон ҳар лаҳза ғайрат қилмаса.
Йиртиб отсин ёзганини, тутмасин ҳаргиз қалам,
Гар ўқиб шеърини одам зарра роҳат қилмаса.
Шеърят даргоҳидан ҳариз тополмас бошпана,
Ул ўзига мисралардан бир иморат қилмаса.
Ким ўқир, ким ҳам севиб ҳар байтини ёд айлағай,
Шоир ўз ашъорини дилдан иборат қилмаса.
Доғ туширғай шеърятнинг шаънига, рухсорига,
Қалбини пок айлабон, ҳар дам адолат қилмаса.
Эл унинг бошин силаб, олқиш этарму ҳеч қачон,
Барча халқ шоирларин шеърини ҳурмат қилмаса.
Шеърят мухлислари рози эмас шоирдан,
Нўш этиб назм бодасиданким маишат қилмаса.
Эй Калоний, ёзганингнинг умри боқий бўлмағай,
То улар олийжаноб халқингга хизмат қилмаса.

ОТА-ОНАМГА

Таъзимдаман этиб бош ҳар он ота-онамга,
Меъзон бўлай умрбод меҳмон ота-онамга.
Хонамга кирсалар гар жисмим этай пойандоз,
Мен ер мудом, туну кун осмон ота-онамга.
Ҳар битта сўзлари минг шоҳ амрига баробар,
Содиқ ғулом бўлай мен султон ота-онамга.
Панду ўғитларидир ҳикматга тенг, баробар,
Жонимни этсам арзир ҳурбон ота-онамга.
Не муддао этурлар ижроси-чун чекиб жон,
Мангу топиб берай мен имкон ота-онамга.
Киприқларимда тортай хор кирса пойларига,
Бўлгум бало-қазодан қалқон ота-онамга.
Раҳмат олай элимдан хизмат этиб чиройлик,
Доим бўлай муносиб ўғлон ота-онамга.
Минг-минг ғазал битишлик камлик қилур, Калоний,
Сон минг этиб ёзай ҳўб дoston ота-онамга.

ЗОР АЙЛАМА

Эй Худо, эл меҳрига ҳаргиз мени зор айлама,
Меҳри йўқ худбинга муҳтожлар этиб, хор айлама.
Ким меҳр кўрсатса топғай ул ўзи ҳам эътибор,
Мен меҳр кўргуздим, асло ҳолим афғор айлама.
Гар ширин жоним керак бўлса этарман армуғон,
Ҳеч қачон туҳмат балосига гирифтор айлама.
Қўллагин ҳар дам, ҳидоят йўлидан четлатмагин,

Тавқи лаънат тошини шаънимга зуннор айлама
Ҳимматимдир меҳнатим, ишқим-садоқат ҳосили,
Юртфуруш, хоин, касофатларга ҳамкор айлама.
Қалби пок, мақсадлари олижанобни қўллагин,
Кек, гина-кудрат,ҳасад аҳлини лек бор айлама.
Ҳар киши севган нигори бирла кучсин бахтини,
Бевафо,шилқим, зинокор толейин ёр айлама.
Эй Калоний, яхшилар мадҳини ёз, бўлгай савоб,
Лекигин ҳаргиз ёмон аҳлига ашъор айлама.

ҲИКМАТГА ЎХШАБ КЕТМАСА

Дўст бўлур ким тўғри йўлдан четга бошлаб кетмаса,
Ногаҳон икки кўзингни жиққа ёшлаб кетмаса.
Мола дунёнг бўлса бисёр улфату йўлдош, ва лек
Дўст эрур чин, қай бири йўтингда ташлаб кетмаса.
Қарз сўраб келгувчиларнинг барини ҳам дўст дема,
Дўст бўлур қарз сўрганингда бошни қашлаб кетмаса.
Соғлигингда бирга юрганларни кўр бемор чоғинг,
Кўп садоқатли экан қалбини тошлаб кетмаса.
Энг хатарли чоғда ким дўстига бовар қилмаса,
Бахтиёр ул кутмаганда кўнгли ғашлаб кетмаса.
Дўсти носознинг ҳаёти тунга ўхшаш тим даро,
Бу жаҳон зулмат, ахир, тонг отмаса, шаб кетмаса.
Эй Калоний, ҳеч қачон шеърингни эл ёд айламас,
Ёзганинг бошдан оёқ ҳикматга ўхшаб кетмаса.

ЭНДИ БОР ИМКОН МЕНГА

Дўстларим, завқли эрур бундан буён ҳар он менга,
Ёр бўлур бахту-саодат, шухрагу ҳам шон менга.
Мустақиллик байрамингиз бирла қутлайман дебон,
Эрта тонгдан гул кўториб чиқдилар жонон менга.
Не учунким бўлган озод серқуёш республикам,
Шу гуфайли яйрадим дер таңдаги бу жон менга.
Энди ҳурман, энди нурман, энди эркинман, ахир,
То абад ризқим тўқис, доим бутундир нов менга.
Ўзгинамга бу Ватанда неки бўлса барчаси,
Боғу роғу тоғу қир, дарёю ҳамма кон менга.
Қанча меҳнат қилсам охир роҳати ҳам менгадир,
Экканимни ўзга ўрмас, бор сомону дон менга.
Юртга хизмат айлабон раҳмат олойин эрта-кеч,
Элдан олган ҳар бир олқиш бебаҳо маржон менга.

Ўзгалардан рухсат олмам дил сўзимни айттали,
Муддаони куйламоққа энди бор имкон менга.
Эй Калоний, қайнагай бул лаҳза идҳом чашмаси.
Шеър ёзиш ҳеч гап эмас, ҳеч гап эмас достон менга.

БЎЛМАСА

Чўққига интилмагин маҳкам қароринг бўлмаса,
Зўр чидам бирлан ироданг, иқтидоринг бўлмаса.
Ўйлама йўлим равон деб, учрагай балким довон,
Сен уни енгиб ўтолмассан мадоринг бўлмаса.
Дейдилар ёр васлига бошловчидир соф меҳнатинг,
Фурсатинг ўттайму хуш тил юзли ёринг бўлмаса.
Нур сочар офтоб, шунинг-чун ул қозонмиш зътибор.
Бахт куларму гар қозонган зътиборинг бўлмаса.
Кутмагин назминга олқиш ҳеч қачон ҳам, эй Калон,
Гар злу юртинга меҳри бешуморинг бўлмаса.

НА ФОЙДА

Агар жон бўлмаса тандан на фойда,
Вале ишқсиз эсам мандан на фойда.
Кичик ирмоқ эсам ҳам боққа оқдум,
Гиёҳсиз қумга оққандан на фойда.
Киши бахтини меҳнатдан топарким,
Ётиб иқболни кутгандан на фойда.
Асил каслар учун маъқул бўлай мен,
Разил инсонга ёққандан на фойда.
Қўлимдан келмаган ишга уринмам,
Самарсиз бошни суққандан на фойда.
Дегайларким саловот ўтган ишга,
Ўтиб бўлганда сўкқандан на фойда.
Амал қилмас эса илмига мулло,
Унингдек илми уққандан на фойда.
Эса одам диёнатсиз, мунофиқ,
Сира қўл бермагум, андан на фойда.
Умр ўткинчидир, гафлатда қолмай,
Кейин кўз ёшни тўжқандан на фойда.
Ўлим барҳақ зрурким, қўрқма, жоним,
Қочолмассанку, қўрққандан на фойда.
Калонийдан қолур кўркам ғазаллар
Демангиз: эл учун сандан на фойда?

АЙЛАМА

Ким чаёналик қилса, анга сен илонлик айлама,
Феъли кенг бўл, ҳеч ёмонликка ёмонлик айлама.
Дўстларинг бошига кулфат тулса гар ҳамдард бўл,
Йилгаса йилга ва лекин шодмонлик айлама.
Сен ўзингни эр десанг гар ўзгаларни шер дегин,
Қудратингга эрк бериб кенг, нотавонлик айлама.
Ким ҳидоят аҳли бўлса жонфизо бўл, жонфизо,
Элфуруш сотқинга, аммо жонажонлик айлама.
Ҳар кишига жон ато қилган Эгам жонин олур,
Қасд этиб жонига, пок дастиггни қонлик айлама.
Баҳра олсин юз-кўзингдан аҳли имонлар кўриб,
Гул бўлиб, хуш бўй таратгин, лек тиконлик айлама.
Эй Калоний, дилдаги боринг қаламга ол, бироқ
Сохта сўз айтиб қўйиб, ёлғонзабонлик айлама.

ИЗМИДА

Не шарафким, катта дунё митти инсон измида,
Кошки мутлоқ митти инсон бўлса виждон измида.
Митти инсон бирла олам жилвасию, ишваси,
Не учунким тақдири тан доимо жон измида.
Йўқ ажабким, мамлакатлар шоҳу султон ҳукмида,
Бор ажабким, шоҳу султон ёру жонон измида.
Не буюк ишларга қодир аҳли донолар ҳам, қаранг,
Гоҳида нафс бандасию гоҳ жигилдон измида.
Кўп қадимдан, ўйласам, нафс асли инсон иллоти,
Лек бу не ҳол, баъзида нафснинг инсон измида.
Дилгинам кўп чекмагин ғам баъзи ношудлик учун,
Хоҳи ношуд, хоҳи шудлик, билсанг, ул он измида.
Эй Калоний, фотиҳа торг, ушбу ният сўзин айт:
Юрмасин ҳеч бир одамзот асло шайтон измида.

ЧУСТ БОҒИДА

Яхши ният бирла кезгум доимо Чуст боғида,
Не учунким ҳосил ўлгай муддао Чуст боғида.
Бунда осмон энг чароғон, бунда равшан ҳамма ёқ,
Дилни ҳам ёруғ этувчи нур-зиё Чуст боғида.
Эрталабдан кечгача сайр этса ҳам тўймас киши,
Жонга жон бахш айлагувчи хуш ҳаво Чуст боғида.
Қайга боқсам кўзларим яшнаб, хуморим ёзилар,
Дилраболар дил ёзарлар дилрабо Чуст боғида.
Бир-бирига ишқини изҳор этишдан чарчамас,
Бўлган эрса кимки кимга маҳдиё Чуст боғида.

Жисму жов қувнайди кезсанг бу чаман гулзор аро,
Энг муаттар буй сочар боди сабо Чуст боғида.
Янгроқи қўшиққа ҳам ҳеч кимса бўлмас мунтазир,
Андалиблар айлағай шўх-шўх наво Чуст боғида.
Сўфизода бирла Чустий шеър ўқир навбат билан,
Бахраманд шеър завқидан ҳар бир расо Чуст боғида.
Бир умр ёдда қолур, жаннатта тушгандек бўлиб,
Чой ичиб, ош дамласак тўрт ошино Чуст боғида.

БУ ЁШЛИК ЧОҒИДА

Ким севилмас, севмағай кимлар бу ёшлик чоғида,
Дилрабо, кел, бирга ўйнайлик муҳаббат боғида.
Яйрашиб шавқли висол гаптин сурайлик завқ билан,
Куймасин ҳаргиз юрак ҳижрон деганнинг дорида.
Бахтимиз қучмоқ фаниматдир, умр ўткинчидир,
Томчи сув мангу эмас, билсанг, дарахт япроғида.
Келди фурсат, ҳур диёр бағрида толе қуч, бироқ
Қовжирар иқбол гули ёт ўлканинг тупроғида.
Қувнашиб куйлаб яшаш даркор, Калоний, ҳеч қачон
Қилмасин афсус кўнгил умрин яшаб ўлмоғида.

ОТАМ ОЛАМДАН ЎТГАНДА

Топай тоқатни қайдан, ёр, отам оламдан ўтганда,
Кўзимга кенг бу олам тор, отам оламдан ўтганда.
Бутун олам қоронғудир, чироқ ёқсам ёришмайди,
Вужудим мунг, дилим бемор, отам оламдан ўтганда.
Саломатлик, қувонч тарк айлағай, бечораҳолдирман,
Ғарибдирман, эрурман хор, отам оламдан ўтганда.
Магарким меҳрибонимсиз яшаш душвор экан, найлай,
Бу дунёда менга не бор, отам оламдан ўтганда.
Берурман деб тасалли, эй Калоний, шеър битибдирсан,
Тасаллилар этарму қор, отам оламдан ўтганда.

БАЪЗИ БИР ОДАМЛАРДАН

Баъзи бир одамлардан наф ила самар қайда?
Нафсизу самарсизга эл солар назар қайда?
Фойдасиз булутдек ул беркитар қуёш рўйин,
На кетиб йўқолмайди, на ёғин ёғар қайда?
Мисли ҳўл ўтин янглиғ бурқсиниб тутар доим,
Қанча кўп уринмангким лоя этиб ёнар қайда?
Берсангиз букиб қаддин таъзиму салом айлар,
Сўрсангиз қулогини қилмаган у қар қайда?
Ҳаммадан олиш кўзлар, лек бериш учун бўзлар,
Бундайин одамлардан қилмаган ҳазар қайда?

Уй-жойин безаш мумкин, доимо дур, олтиндан,
Лек ўша дур, олтиндан шаънини безар қайда?
Панд ила васиҳатни қисқа қил, Калон, чунким
Ўзинг айт, бу хилларда ўғитдан асар қайда?

ШИРИН СЎЗИНГГА

(Чустий ғазалига назира)

Мен ташнаман ҳамиша, дилбар, ширин сўзингга,
Шайдо эрурман пари пайкар ширин сўзингга.
Ширин забонлар ичра доим ўзинг ягона,
Қийматда тенг келолмас гавҳар ширин сўзингга.
Бордир ширин ва лекин сўзингчадиқ бўлолмас,
Лаб болидан қўшибсан ё ҳар ширин сўзингга.
Гар куйласанг олиб соз таҳсин ўқир чаманлар,
Тош ҳам эриб сув ўлгай шаккар ширин сўзингга.
Мангу десанг ширин сўз, ҳосил эрур Муродим,
Мен ташнаман, Калоний, дилбар ширин сўзингга.

КИМКИ НОДОН БЎЛМАСА

Менга жон даркор эмас, тақдирда иймон бўлмаса,
Нега даркордир, ахир, тан унда руҳ, жон бўлмаса.
Эй Худойим, бу омонат жонни олгин, розиман,
Жаннатингдан жой олишга зарра имкон бўлмаса.
Бас яратдинг, энди инсоф бирла иймонимни бер,
Не қилурман бу ҳаётни дилда виждон бўлмаса.
Меҳру ёдингсиз ишолмам, эй Эгам, бу лоф эмас.
Ҳеч ўсолмайдир гиёҳ ҳам нурли осмон бўлмаса.
Саждагоҳим Каъбатуллоҳ, юзни бургум қиблага,
Бошқа ёққа юз бурарму кимки нодон бўлмаса.
Эй Калоний, ёзганингни ким ўқир, ким ёд олув,
Гар дилингда иймону дастингда Қуръон бўлмаса.

ЖУДО ҚИЛМА

Ўлимга рози бўл, аммо имонингдан жудо бўлма,
Бу дунё деб у дунё лаззатидан мосуво бўлма.
Бу дунёинг у дунёга ўтишга битта кўприқдир,
Ўтолмасдан шу кўприқдан тарин бахти қаро бўлма.
Кўмак бермас ўшал дам сенга ҳаргиз мулку арконинг,
Вафосизга қўйиб кўнгил дили мотамсаро бўлма.
Умр ўлчаб берилгандир савоб ишларни қилмоққа,
Ҳавойи нафсни деб турли балога мубтало бўлма.

Ҳалолу пок яшашликни Худойим сенга амр этмиш,
Гуноҳ ишларга қўл урма, ки лойиқи жазо бўлма.
Фаноликдан бақоликка ўтишга бордир имконинг,
Калоний, сохта шухрат деб, тамом бўлма, адо бўлма.

ДЕМА

Ноқасу ножинсни ҳеч ўртоқ дема,
Муз бўлур сув, лекигин юмшоқ дема
Ранг кўру ҳол сўр деганлар яхшилар,
Сен кўпикни, эй дилим, қаймоқ дема.
Сиртидан ҳар кимсани англаш қийин,
Бир бужур тошни кўриб ёнроқ дема.
Тўғри сўз бўл, бошга тўқмоқ тушса ҳам,
Ҳар қарони айт қаро деб, оқ дема.
Дарёдан сузсанг аниқ ол мўлжалинг,
Ногаҳон кўрсанг қамиш қирғоқ дема.
Не гапирсанг маънисин ўйлаб тапир,
Денгизу уммонни беқопқоқ дема.
Барча ишнинг яхшидир тез бўлгани,
Лек ўлимни ҳеч қачон тезроқ дема.
Мен агар боғдан десам, тоғдан келиб,
Сўзларимни, эй Калон, тўмтоқ дема.

КИТОБ ИЧИНДА

Ёримни кўриб ҳижоб ичинда,
Айтдимки, қуёш ниқоб ичинда!
Бир зумда, ажаб, йўқолди кўздан,
Турганимди ё сароб ичинда?
Кўп изладиму топмадим, ёким
Кўрдимми тушимда, хоб ичинда.
Севги майига чўмилди жисмим,
Мастгам, бу таним шароб ичинда.
Ишқ гулханида ёқдию кетди,
Қалбим пишадир кабоб ичинда.
Қай дам назарим тупдиди, воҳким,
Ўртаңди дилим азоб ичинда.
Бас тўхтамасе кўзимдан ашким,
Қолгай бу жаҳон хуноб ичинда.
Васливи насиб этсе нигоро,
Умри ўтадир савоб ичинда.
Мадҳига Калон ёзди китоблар,
Ул шўх боқадир китоб ичинда.

УЧРАТМА

Мени дилхастани, Тангрим, тагин кулфатга учратма,
Тили шириин, дили оғу мисол улфатга учратма.
Оқар сувнинг балосидан, ёнар ўтнинг балосидан
Ўзинг асраб юриб, ҳаргиз қуруқ тухматга учратма.
Дилимни қон қилар таъма, фалокатга дучор айлар,
Ҳалол ноним топиб ейман, мараз миннатга учратма.
Менга мангу насиб этсин камолот, комил инсонлик,
Фазилатларга дуч келтир, вале иллатга учратма.
Айирма хуш кечар умрим ҳақиқий опинолардан,
Бировлар ғийбатин қилган ғараз суҳбатга учратма.
Элим бирлан бўлай ҳамдам, диёримдан жудо бўлмай,
Назардан ҳеч қолиб кетмай, бу хил даҳшатга учратма.
Калоний вақт етиб ўлсам, бошимдан раҳматинг ёғдир,
Қабр кенгу чароғ ўлсин, қаро зулматга учратма.

МОЛУ ДУНЁНГ БЎЛМАСА

Турмушинг ўтмайди зебо моли дунёнг бўлмаса,
Молу дунё қўлга кирмас ақл ила онг бўлмаса.
Бу ҳаётда йўл топиб юрмоққа ёруғлик керак,
Нур-зиё қайдин келур, тундан кейин тонг бўлмаса.
Ул ишинг ҳам, бул ишинг ҳам ақчасиз битмайди, бил,
Бош эгик, қўл калтадир ҳамёнда "соққа"нг бўлмаса.
Кўрпани тортсанг оёғинга, бошинга етмагай,
Кийганинг кўйлақму, айт, енг бирла ёқонг бўлмаса.
Бўлмаса "мулло жиринг" тўйингда кўшиқ на қилур,
Тўй, ахир, бўлгайму тўй, гижбодаю бонг бўлмаса.
Камбағалнинг донғи чиқмас, чанги чиққай лекигин,
Эътибор топгайму кас чанг бўлсаю донг бўлмаса.
Эй Калоний, ақча топмоқ йўлига бошингни суқ,
Турмушинг ўтмайди зебо молу дунёнг бўлмаса.

АЖРАМА

Бевафодан ажра, лекин бовафодан ажрама,
Норасодан ажраю, ақли расодан ажрама.
Ори йўқнинг кўзларига қум тўлиб, бўлсин басир,
Иймонингдир ўз ҳаёнг, ҳаргиз ҳаёдан ажрама.
Ёрсиз одам умри нафсиз, мисли нодаркор хазон,
Дилга дил пайванд этувчи дилрабодан ажрама.
Дўстларинг толмас қанотингдир, элинг- зукко даҳо,
Гарчи бўлсанг ҳам гадо ҳеч бу даҳодан ажрама.
Бойлигинг тоғ-тоғ бўлиб кетсин, бадавлат бўл, бироқ
Она юртинг бебаҳодир, бебаҳодан ажрама.

Ажрама шафқат, меҳрдан, ажрама инсофдан,
Бир-бир айтмасман сенга, ҳар хуш вақодан ажрама,
Эй Калоний, яхши ниятларни чин йўлдош тут,
Мақсадинг рўёбга чиқсин, муддаодан ажрама.

ЗИМИСТОН ФАСЛИДА

Тоғу тошлар бошида парқу зимистон фаслида,
Чарчамокдан бир ширин уйқу зимистон фаслида.
Жилвалар устидаги оинами, яхми, ажаб,
Товланур ял-ял ёниб, инжу зимистон фаслида.
Бунчалар ошпоқ эрур ер, асли бу қорданми, ё
Офтобга нур сочар, ёғду зимистон фаслида.
Қиз-ўғиллар яхмалак учгай чиройли саф бўлиб,
Шодмонлик авж олар, кулгу зимистон фаслида.
Қушчалар завқи ошиб, айвонда куйлаб ўйнашур,
Жўш урар қалбларда хуш туйғу зимистон фаслида.
Эй Калон, илҳом билан тебрат қаламни, тинма ҳеч,
Қанча кўп ёзсангда кам ушбу зимистон фаслида.

БАҲОР КЕЛДИ ЯНА

Дўстлар, яйраб кетинг, фасли баҳор келди яна,
Ястаниб, яшнаб, кулиб мисли баҳор келди яна.
Ҳар фаслнинг зийнатию завқи бордир, лекигин
Бор фасллар ичра доим номдор келди яна.
Шаҳру қишлоқлар безанган, унга эл оро берур,
Бу табиат бағрига нур, эътибор келди яна.
Товлар бошидаги қор ўрнида гул, лолалар,
Ям-яшил қирларга еллар беғубор келди яна.
Қаҳратоннинг ошпаи - шум қарғалар гумдон бўлиб,
Андалиблар гунчанинг васлига зор келди яна.
Жилгаларнинг қўшиғига маст қушлар яйрашиб,
Хуш ҳаво борлар аро кўзи хумор келди яна.
Борбону деҳқонлар ғайрати чандон ошиб,
Бор экинзорларни қумсаб завқи кор келди яна.
Эй Калон, қоғоз, қалам олгин-да ёзгин тинмайин,
Дилгинам боғига шеърлар бешумор келди яна.

АРЧА

Тоғ бошидан жой олган эй ям-яшил арча,
Сенга ҳавас қилурман мен муттасил, арча.

Ях босса ҳам вужудинг воз кечмадинг ерингдан,
Бундай садоқатинг кўп ўрнак асил, арча.
Тошни ёриб киролган иддиэларинг бақувват,
Япроқларинг тўқилмас ўтса-да йил, арча.
Юксақда сен нечун деб ўйлар эдим ҳамиша,
Боиc бериб қўйибсан юртингга дил, арча.
Кучли экан ироданг, кучли экан қаноат,
Қаноатсизни дерлар бағрини тил, арча.
Ёз пайтида келиб мен соянгда ўлтирибман,
Меҳру мурувватингни ҳар лаҳза қил, арча.
Умрим менинг, Калоний, боқий бўлурму, сендек,
Тоғ бошидан жой олган, эй ям-яшил арча.

БЕРМИШ ЗАМОН ЖУРЪАТ МЕНГА

Дил сўзим айтмоқ учун этдинг ўзинг рухсат менга,
Ҳимматинг бахш этдику меҳру ақл, қудрат менга.
Бемисл ҳуснингга ўхшаб очилур умрим гули,
Эй гўзал рухсорлигим, ҳар боқилингни зийнат менга.
Ошиғингман, бир нафас ҳам қилма васлингдан жудо,
Сендан айрилмоқ, азизим, ғам, алам, кулфат менга.
Истагим қалбингда қолсам ҳеч қачон ўчмас бўлиб,
Эй диёрим, гул қучоғинг аслида жаннат менга.
Мақсадим эрди ҳамиша сента хизмат айламоқ,
Келди ижро айламоққа фурсату навбат менга.
Қўлларим кўксимда ҳар дам айла фармон, эй Ватан,
Ки қалам тебраттали бермиш замон журъат менга.

ХАЛҚИНГ ОЛАРКАН ЁДИГА

(Усмон Носирнинг тушимга кириб деганлари)

Дод солар кўнглим, вале ҳеч кимса етмас додига,
Еру осмон титрагай чеккан унинг фарёдига.
Шириним деб ишқида ҳар лаҳза жон чеқдим, бироқ
Не учун раҳм айламас Ширин ўзин Фарҳодига?
Ул кишан солди оёқ-дастимни маҳкам бовлади,
Бандиликни ким раво кўргай дили озодига?!
Мен нажот сўрсам, урар бошимга ул тўқмоқ билан,
Ё Худо, қолмиш куним қандай замон бедодига?
Не учун шу куйга солди, билмайин қолдим, нетай,
Тил тегизган ҳам эмасдим акрабо, аждодига.
Эй Калоний, бул Ватан ишқида ўлсанг ғам ема,
Бир куни қабринг безаб халқинг, оларкан ёдига.

ЯНА

Оҳ, менинг шўрлик бошимда ғам, алам, ташвиш яна,
Биладим, недир гуноҳим, эшитаман қарғиш яна.
Ҳар қадамни етти ўлчаб бир босарман, лекигин
Қайга бормай шум рақиблар таркатур миш-миш яна.
Тун тугаб, ёрдули кундуз келди охир деб эдим,
Ўт ёқиб қалбимни қилди қоп-қаро чойдиш яна.
Бу не кўргулик эдиким, кўкка нолам етмади,
Етганида ошга овзим, синди буткул тиш яна.
Алмашур навбат билан доим фасллар, оҳким,
Мен фақир бечорала боқий қолибдир қиш яна.
Ҳеч кишин ўлганда ҳам устига сакраб тепмасин,
Не учун бошимга тушмиш мусибатли иш яна.
Эй Калоний, излаган бахтимни топдимму десам,
Омадим қай бир томонга қайрилиб кетмиш яна.

ЖАМОЛИНГНИ КЎРИБ

Жамолингни кўриб, эркам, чаманда,
Бўлибман ихтиёрсиз сенга банда.
Ўшандан боз ҳаёлимда висолинг,
Тилим номингни ҳеч қилмайди қанда.
Эзиб ҳижрон азоби эртаю кеч,
Ҳаловат қолмади жону баданда.
Қиёсингни тополмам Топкентдан,
Мисолинг йўқ эрур мулки Яманда.
Кетибдир таърифинг етти жаҳонга,
Сенинг мадҳинг тўла ҳар бир даҳада.
Келиб ҳолимни, эй дилдора, бир қур,
Бугун бир кўрмасанг, кўргунг кафанда.
Ёзиб ишқингда энг дилбар ғазаллар,
Калоний айтадур ҳар анжуманда.

САҲНАДА

Кўрсатиб сарв қоматинг, эй шўх дилоро, саҳнада,
Айладинг жилванг билан қалбимни шайдо, саҳнада.
Бир кўрай деб боумид ҳар кун театрга тушиб,
Айлағайман қоматинг, жоним, томошо, саҳнада.
Кўчада ҳаргиз кўришмоқнинг иложин топмайин,
Ноилож васлинг қилур бўлдим таманно, саҳнада.
Турфа хил тулгун жилоларни намойиш айлағунг,
Борлирингни англадим мен ошкоро, саҳнада.
Рақс тушиб, нозу тағофил бирла кўзларни сузиб,
Ҳар томон боқмоқларинг, ёр, бунча аъло, саҳнада.

Ногаҳон ёт кимсага кўзинг сузиб, этдинг имо,
Ростлагингму ёки бошқа борму маъно саҳнада.
Саҳнадан тушганда ҳам бирров, Калон, ҳолимни сўр.
Ё менинг севгим фақат қолгайму, илло, саҳнада?

БЎЛМАСА

Кошки бу олам аро ишқ номли туйғу бўлмаса,
Бўлса ул туйғу, ғариб кўнгида қайғу бўлмаса.
Бир боқиб соҳибжамол ишқ комига тортди дилим,
Энди менга не керак умрим агар у бўлмаса.
Ул муҳаббат риштасидан кўйди қалбимга тузоқ,
Тушмас эрдим домига гар кўзи жоду бўлмаса.
Ҳеч қачон севгимни чин деб ишонмайдир санам,
Мен нетай, дил оламин кўргувчи кўзгу бўлмаса.
Билмадим қандай кечар бу ҳолда аҳволим менинг,
Қунда бежам хотиру тун бўйи уйғу бўлмаса.
Ҳажри тақдирим биландир, васли орзуйим билан,
Ёт бўлур эрди ҳаёт қалбимда орзу бўлмаса.
Эс-ҳушимдан айрилиб мажнуннамо бўлдим, Калон,
Қўрқадирман бу дилим эл ичра кулгу бўлмаса.

ХАТО ҚИЛМА

Фаразгўй, фитначи, нокас кишидан ошино қилма,
Қозонга кўп яқин бормоқ билан эгнинг қаро қилма.
Асил ёру биродарлар суянгай бир-бировига,
Суянсанг чўрт сишиб кетгай, қамишдан ҳеч асо қилма.
Шукр этгин, садоқатли рафиқлар ичра шоддирсан,
Ўзингни турли хил кулфат, балога мубтало қилма.
Совуқ бўлма, дилингда доимо оташ ёниб турсин,
Бироқ ўт бирла ўйнашма, куйиб жисминг адо қилма.
Билиб қўй, баъзида янгроқ қўшиқдан саз сукунат ҳам,
Овозим яхши деб мавруди йўқ жойда садо қилма.
Очар ҳар хонадон эшик, дилингни софу пок тутсанг,
Мудом яхши ниятли бўл, ёмон ҳеч мудабо қилма.
Киши баъзан адашгайдир, топиб олгай йўлин, лекин
Калоний ёру дўст танлаш ишида ҳеч хато қилма.

НЕГА?

Эй рақиб, бу телба оламнинг нечун шони сенга?
Ҳажр армони менгаю, васл дармони сенга?
Арпасин хом-пом ўриб қўйган эмасдим-ку, ахир,
Менга саргайган сомону, не учун дони сенга?
Сен қабоҳат оламининг шоҳи, мен неклик қули,
Нега зулмат менгаю, моҳи тобони сенга?

Сенда нафсинг тапвишию, менда эл-юрт тапвиши,
Нега сахро менга бўлмай, боғу бўстони сенга?
Мен яратмоқ истагайман, сенга вайронлик ният,
Нега жабрин менга қилмай, меҳру эҳсони сенга?
Чархи кажрафторни галча қилмишидан доғ, Калон,
Менга фарду тўртлигию, барча достони сенга?

ЭВОҲКИМ...

Найлайнким, эй ёронлар, севганим боқмас менга,
Кўп боқар мен севмаган, лек боққани ёқмас менга.
Севмасам ҳам ул бирининг ишқи офтоб мислидир,
Гарчи севсам ҳам бири ҳеч ишқ ўтин ёқмас менга.
Севганининг меҳри дарё, тошгани тошган, бироқ
Севганимнинг меҳридан, оҳ, томчи ҳам оқмас менга.
Бу нечук дунё эрурким, бермиши озор фақат,
Не учун ишқ оламида бахт қулиб боқмас менга?
Эй Калоний, ҳасратимдан чанг чиқар, тўфон чиқар,
Боиси севгим йўли ҳеч кенг, равон, оқмас менга.

ЙИҒЛАМА

Йиғлади ҳолимга маймунлар, бироқ, ёр, йиғлама,
Йиғламоқдан энди бизга қанча наф бор, йиғлама.
Йиғласанг кўнглим менинг баттар чўқар, ҳолим хароб,
Куймагин, ўрғанмагин, ўксинмагин, зор йиғлама.
Нобакор золими тортмишдир жаҳолат домига,
Қайради қаттол қилич, эй кўзи хуммор, йиғлама.
Тоқат айла, дош бериб фарзандларимга бош бўл,
Қайтадурман бир куни, душман бўлур хор, йиғлама.
Қатъият бордир, асил собитқадам фарзандиман,
Енгадирман, чунки сен содиқ, вафодор, йиғлама.
Кел, мудом қаҳ-қаҳ оғиб, кулгин қабоҳат устидан,
Тонг қолиб йиртсин яқосини қазабкор, йиғлама.
Букмагум ҳаргиз иродамини, Калоний, мардман,
Бас рақиб номард экан, сен мард бўлиб, ёр, йиғлама.

ШЕЪРУ ДОСТОН ЭТ МЕНГА

Дейди бойўғли гулистонларни вайрон эт менга,
Сен қилиб вайронни бўстон, элни шодон эт менга.
Мен қуёшдек нур сочиб, қалбингни ёруғ айлайин,
Сен мусаффо, бағри кенг кўксингни осмон эт менга.
Дўсти содиқсан дебон дил сирларим очдим, вале
Тош каби ул чўқса яхши, дилни уммон эт менга.
Бер десанг жоним берай мен, тўк десанг қоним тўкай,
Кел, садоқат кўрсатиб, меҳрингни чандон эт менга.

Бир умр бахт, тахт тиларман, ҳеч қачон ғам чекмагин.
Кўзларингда кўрмайин ёшларни, хандон эт менга.
Мен сенинг дардинг олай, софдил шифокоринг бўлиб,
Сен бу воят мушкул ишни ҳарна онсон эт менга.
Эй Калон, туйғуларимни мен баён аилай сенга,
Сен ани назм айлагин, шеъру дoston эт менга.

СЕН ЯШАРСАН...

Сен яшарсан ўртамоқлик-чун жудолик доғида,
Мен яшарман яйратишлик-чун висол ардоғида.
Нега бошлайсан мени саҳрою яйдоқ чўл томон,
Юр, этайлик сайри гулзор севгининг гулбоғида.
Хошишим роҳат-фароғат сенга бўлсин ошино,
Истагингдир тўйразиш жондан, жафо қийноғида.
Бу кўнгил ҳушдин оғиб, мажнунлик айлар ихтиёр,
Кел, унинг майлини англа, айни соғлик чоғида.
Нега олмайсан хабар, ё дилгинанг тошданмиди,
Шеър ёзар йиғлаб, Калоний, қоврилиб ўз ёғида.

КЕЛМАДИНГ НЕГА?

Менга келмоқни ваъда этдинггу, ёр, келмадинг нега?
Бўлувдим кўп висолинга умидвор, келмадинг нега?
Агар билсанг эди жоним чекибдир қанчалар озор,
Бериб озор дилимга, эй дилозор келмадинг нега?
Кутиб ҳар кеча йўлингта мадорим қолмади, звоҳ,
Ҳузуринга ўзим аилайму ё рафтор, келмадинг нега?
Чиқолмасдан фиғонимга қуёш ҳам ботдию кетди,
Қаро зулмат аро ташлаб жафокор, келмадинг нега?
Қаро бўлди юрак-бағрим, қародир тақдирим, бахтим,
Керакму бу қаролик сенга, дилдор, келмадинг нега?
Куйиб кул бўлди бу жисмим фиरोқингда парирўйим,
Калонийни этиб хору дилафкор, келмадинг нега?

АЙЛАМА

Дилрабойинг имтиҳон эт, билмайин ёр айлама,
Пухта бўлсин аҳду паймон, сўнгра бекор айлама.
Бевафо ёр бу умрининг эгови билсанг агар,
Чеки йўқ оламни кўзга танг ила тор айлама.
Кўз сузиб, қошлар қоқиб олгай бутун эркинг сенинг,
Ўз азиз бошингни, дўстим, ҳеч қачон хор айлама.
Яшнасин дил боғларинг, эл-юртта нафлар етказиб,
Гуркираб ҳосилга кирган боғни шудгор айлама.
Сайрасин қалбинг, азизим, булбулигўё бўлиб,
Турли хил дарду балоларга гирифтор айлама.

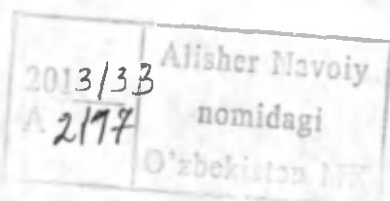
Баъзилар қад-қоматиға лол бўлиб тўй бошлашур,
Сен хатолар қилмагин, шу ишни зинҳор айлама.
Бу умр савдосида ҳаргиз, Калон, янглишмагин,
Аслини билмай туриб ёрингни ёр-ёр айлама.

БЎЛМАГУНЧА

Очмас дилини дилдор хуштор бўлмагунча,
Шахло кўзидан ишқи изҳор бўлмагунча.
Қилмайди раҳму шафқат, боқмайди қайрилиб ҳам,
Қалбидаги муҳаббат бедор бўлмагунча.
Ошиқни севгисин ул ҳаргиз қадрламайдир,
Ишқ дарди бирла оғриб бемор бўлмагунча.
Изла, изин тошиб ўп, қалбига йўлни топгин,
Айламагин сабр то абгор бўлмагунча.
Васлини сўрма, нафсиз беҳуда ёлворишлар,
Токи куйиб куйида чин ёр бўлмагунча.
Шоир этар, Калоний, ишқ тушса қайси дилга,
Қўйма қаламни бир зум ашъор бўлмагунча.

ЭНДИ БАС-ДА

Нигорим ҳусниға олам ҳавасда,
Севиб гуллар тутарман даста-даста.
Нечун олмас гулимни дилрабоим,
Нетай, кўнгли эзур ё ўзга касда.
Унинг ишқи билан кўп бахтиёрман,
Бироқ ёрим буни ҳеч пайқамас-да!
Мени кўрса кўзийди дарди доим,
Уни мен кўрмасам ҳар лаҳза хаста.
Хаёлидан бўлак ҳурлик керакмас,
Яшай ёди билан, майли, қафасда.
Мен ундан завқ олодирман ва лекин,
Унингсиз жон берурман бир нафасда.
Билолман, толейим ё паст эканми,
Ўтар умрим азоб бирла абасда.
Гоҳи умид узиб, гоҳи дегайман:
Мусулмонлик бўлодир аста-аста.
Кетардим бош олиб саҳроға, аммо
Букун саҳро ҳам хилват жой эмас-да!
Келиб жон оғзима йиғлаб сўрарман:
Калонийни азоблаш энди бас-да!

ЭТОДИР ШОИР АЛБАТТА

Деги ёрим: келолмас тенг менга ҳеч ким садоқатда,
Дедим: ошиққа маъшуқ мос келур оламда одатда.
Дедиким ул: агар сендан жудо бўлсам абас умрим,
Дедим: сен-чун фидо бўлмоққа ҳозирман шу соатда.
Деги: кўнглингни оғритсам ҳаётим кўрмасин шодлик,
Дедим: сенга жафо қилсам азоб тортай қиёматда.
Деги: ишқинг улурлайман, шарафлаб пок сақлайман,
Дедим: плундай экал, умринг ўтар, жоним, фароқатда.
Деги: меҳрингнинг дарёси оқиб қалбим чаман этди,
Дедим: ғоятда юксаксан назокатда, нафосатда.
Дедиким: эй Калоний, тунлари ашъор битармишсан,
Дедим: севган кишини ишқ этодир шоир албатта.

НИГОРИМ

Нигорим, сенга дуч келгач ўшал кунги саёҳатда,
Қолиб кетдим азоб ичра қиёси йўқ қиёматда.
Гўзал ҳусну жамолингни кўриб лол қолди бу қалбим,
Агар билсанг, сенга ҳеч ким келолмас тепг малоҳатда.
Бировларнинг нигоҳи тушмасин деб зор қақшарман.
Ишон, жондан азиз севдим сени, жоним, ниҳоятда.
Муҳаббат ўтига қалбим чидар қандоқ, билолмасман,
Эриб кетгай эди ҳатто қуёш ҳам бу ҳароратда.
Азизим, севганим рост, ҳа дегил берган саволимга,
Ўлиб кетсам ажабмас, йўқ десанг ҳажрингда- офатда.
Сенингсиз ҳеч яшолмасман, Калоний, ишқ қулидирман,
Висолингни сўраб умрим ўтиб кетгай ибодатда.

ЭЪЖОЗИГА

Тонг ҳавас қилгай нигоримнинг қарашма, нозига,
Йўқ ажаб ҳеч, ноз ярашса ҳусн элин шаҳбозига.
Ишқида куйсам не тонгдир, лов этиб ёнсам не тонг,
Куйдириш хосдир, ёронлар, тўрт фаслнинг ёзига.
Ҳуснига тушганда, оҳ-оҳ, яшнагайдир кўзларим,
Рақс тушиб кетсам ярашгай кўнглининг шўх созига.
Мисли жаннат ҳурларининг бўйи анқир зулфидан,
Яйрагайман бир гўдақдек меҳрига, эъжозига.
Тиллари ширин-шакардир, ҳар сўзи ҳикматга тенг,
Лол қолурман, вожаб деб ақлининг парвозига.
Иккимиз маслақдошу ҳамжору ҳамдам, биргамиз,
Шунча мос келди дилим рози унинг дил розига.
Бир ўзим эрмас, Калоний, аҳли олам лол қолур,
Тан берур ҳатто башар - одамзот унинг эъжозига.

Эъжоз- ҳайратга солиш.

МЕНГА

Оқ, кошки насиб қилса ҳуснингни кўриш менга,
Ул латли лабингдан, ёр, бир лаҳза сўриш менга.
Умрим бўйи ҳажрингда чеқдим-ку азоб тинмай,
Тақдири азалданми ҳижронда юриш менга.
Кўзим ёшидан ҳосил уммонга чўжиб кетдим,
Ҳолимга кулиш сенга, йирлаб ўкириш менга.
Ҳар лаҳзада сиймонгни кўз олдима келтиргум,
Қилгайми насиб, айтгил, сочингни ўриш менга?
Не сенга шарафдир деб дилдан сўрасанг, дилдор,
Чин шону шараф ҳар дам аҳдимда туриш менга.
Ишқингда Калоний ҳам шеър битди-ку, бахт, омад,
Мадҳингни ёзишликнинг гаштини суриш менга.

ЭЙ НИГОРО

Эй нигоро, жилмайиб ишқимни қилма масхара,
Ўйнашиб севгим билан қалбимни этма ҳеч яра.
Ишқ деган туйғуга енгил-елли ҳис деб боқмагил,
Ул билан оғриб адо бўлган вужудимга қара.
Севги чўв, оташ бўлиб қалбимни тинмай куйдирур,
Кўз ёшим ҳажринг азобидан ҳамиша шаршара.
Ошиғин сендек хароб этмас жаҳонда ҳеч санам,
Кез Самарқанду Бухоро, Чусту Поцу Данғара.
Вомиқу Фарҳоду Тоҳир, Қайс ошиқдир, бу рост,
Лек алар ичра, Калон, ошиқ бўлибдир энг сара.

ДОСТОН ДИЛИМГА

Сенинг ташвишларинг армон дилимга,
Куйиб койишларинг дармон дилимга.
Нигорим бир томчи кўз ёш тўксанг,
Беқийёс, бепоён уммон дилимга.
Хоҳишинг - хоҳишим, орзуйинг - орзум,
Амринг бўлса олий фармон дилимга.
Ҳажринг биёбондир, дардинг ажалдир,
Шоду хуррамлигинг бўстон дилимга.
Меҳринг, мурувватинг - толейим, бахтим,
Севгинг зиё, моҳитобон дилимга.
Кўзим олдидадир висолинг доим,
Ўзинг жо бўлгансан, жонон, дилимга.
Калоний, шеърларин мазмунидирсан,
Мадҳинг умри боқий достон дилимга.

КЎЧАДА

Ул дилоро хуснини этди намойиш кўчада,
Шул замони ёз ўлди қаҳратон қиш кўчада.
Хуснига шайдо кўнгиллар ортидан эргашдилар,
Ошиқ аҳлин қалбида орттирди ташвиш кўчада.
Ҳеч қиё боқмай ҳамон кетмоқдаю ўз йўлига,
Ишқ олови бирла кўнгилларни ёқмиш кўчада.
Севгисин изҳор этолмай йиғлаганлар кўз ёши
Мисли дарё жўш уриб ҳар лаҳза оқмиш кўчада.
Тез бориб сўз ташласам нозик табассум айлади,
Бахту толе менга кулгу бирла боқмиш кўчада.
Ўтган ул ҳурми, парими, ёки филмондир, Калон,
Тарқалиб кетди у ҳақда анча миш-миш кўчада.

ГУЛ БОЗОРИДА

Бунчалар бисёр экан гуллар бу гул бозорида,
Танлаб олмоққа шошай ёнимда ақчам борида.
Лекигин танлаб олишнинг урдасидан чиқмадим
Ул бирининг хусни ортиқ бул бирин рухсорида.
Дилрабо анвои гуллар бир-биридан бебаҳо
Арзигай табрик учун олса киши дилдорида.
Гул ёниб, гулдек жило бергай ажаб соттувчи қиз,
Ёки гул акси жило бергай анинг рафторида.
Нарх сўраб шундай ширин сўзларга дуч келдим, ажаб,
Бол ари боли жамулжамми анинг гуфторида.
Гул тутиб хуш бўйларин ҳидлаб туриб ёзмиш газал,
Шул сабаб гул жилваси бордир Калон ашъорида.

АСТА-АСТА

Табассум-ла боқиб, ёр, аста-аста,
Этиб қўйдинг-ку хуштор аста-аста.
Сие зулфинг этиб дом айладинг банд,
Чиқолмам энди зинҳор аста-аста.
Олиб қалбим висолингга етишга
Муқаррар айладинг зор аста-аста.
Боқиб хуснингга кўз тўймайди ҳаргиз,
Бўлибдир ул сеҳрдор аста-аста.
Ўтингайман, қабул эт энди севгим,
Адоман этсанг инкор аста-аста.
Калон севгим туфайли шоир ўлдим,
Ёзиб куйингда ашъор аста-аста.

ЗАВҚЛАНМАСА

Ошиқ эрмасдир юрак ўз ёридан завқланмаса,
Мисли йўқ зебо ўшал дилдоридан завқланмаса.
Бораро энг тоза гулга қайси кўз кўз ташламас,
Чин эмас борбон агар гулзоридан завқланмаса.
Бол ари гулшан аро гулдан ширин бол излагай,
Лаб эмас ул лаб лаби шахдборидан завқланмаса.
Ҳисси йўқ, гуйғуси йўқ дилнинг кесақдан фарқи йўқ,
Дилми у оҳанг таратган торидан завқланмаса.
Дилбарим ҳуснинг томошо айламоқдан чарчамам,
Кўзларим кўрдир, кўзи хумморидан завқланмаса.
Эй Калоний, шоир эрмас гарчи даъво қилса ҳам,
Эл ўқиб ёзган гўзал ашъоридан завқланмаса.

ИШҚИДА

Дўстлар, девона бўлдим, дилрабонинг ишқида,
Эл аро афсона бўлдим хурилиқонинг ишқида.
Бир олов пайдо бўлиб жисмимни тинмай куйдирур,
Беадад сўзонаман нозик адонинг ишқида.
Ҳеч келиб ҳолимни сўрмас, оҳларим поёни йўқ,
Кўзларим гирёнадир ноошинонинг ишқида.
Мен садоқат риштаси бирлан вафони боғлабон
Ҳокисор қалбимга солдим бевафонинг ишқида.
Васлига ҳаргиз етолмай чекканим жабру жафо,
Беадад ҳажрига кўнглим мубталонинг ишқида.
Энди мен бошим олиб рихлатга кетсам тонг эмас.
Коски жон бахш этса дебким жонфизонинг ишқида.
Эй Калоний, жон чекиб ашъор битурсан не учун
Арзи дил этмоққа ҳам ул норавонинг ишқида.

ОДИЛ ҲАЗАЛХОНДАН КЎРА

Душмани зийрак гузукдир, дўсти нодондан кўра,
Бўлса ҳушёр яхшимасму сўнгги армондан кўра.
Ким Ватан шаънига доғ тушсин деб айтса, мингта ҳайф,
Йўқ гараз дунёда бундай шилта бўҳтондан кўра.
Гар хиёнат айласа ким ўз диёрин рад этиб,
Ул ёмонлардан ёмон, ҳаттоки шайтондан кўра.
Булғаса ҳаддан ошиб юртнинг суву гупроқларин.
Ундайин одам зарар жирканчли ҳайвондан кўра.
Мен учун гулшан диёримдан азиз йўқ ҳеч вақо,
Тан учун борму зарурат бу ширин жондан кўра.
Гар сомон бўлсам, диёрим дон зрурким бебаҳо,
Айт, қачон қиммат сомон, нон бўлгучи дондан кўра.

Минг қидир, минг йил қидир ортиқ тополмассан шараф,
Жонажон эл-юрт учун бахшида ҳар ондан кўра.
Эй Калон, ёзсанг газал холис баҳосин бергани,
Учрамас олий ҳакам, одил газалхондан кўра.

ЙЎЛ ТОПДИМ

Ажойиб битта йўл топдим дилимдан, ёр, дилингизга,
Дилимни боғлаб олдингиз муаттар кокилингизга.
Изингиздан юриб излаб висолингизга еттайман,
Ширин жоним фидо бўлсин ширин сўзли тилингизга.
Лабингиз бурчида менгдир, бўйингизга бўйим тенгдир,
Бу не толе эрур, ҳатто йилим тенгдир йилингизга.
Кўзим яйрайди, қувнайди жамолингизни кўрганда,
Юрак гуп-гуп уриб кеттай қучоқ очсам белингизга.
Вафо бирлан садоқатни этиб инъом шоддирман,
Баҳорий ҳисларим сочгум муқаддас манзилингизга.
Дилингиз нега мойил бўлса барин айлагум пайдо,
Калоний, мос келур чунким мойилим ҳам мойилингизга.

КЎЗЛАРИНГГА

Тасаддуқ жон, нигоро, кўзларингга,
Бўлиб қолдим чин ошно кўзларингга.
Қарайверсам сира айб этма, жоним,
Кўзим ошиғу шайдо кўзларингга.
Куйиб кўмир бўлибдир қошларинг ҳам,
У ҳам ошиқмикан ё кўзларингга?
Қатор киприкларинг доим туриб саф,
Тасанно дер, тасанно кўзларингга.
Бу оламда менингдек бахтиёр йўк
Агар бўлсам эди жо кўзларингга.
Фақат тор оҳусин ёлғиз ўзимас,
Ҳавас айлайди дунё кўзларингга.
Яширмай тур уқиб олсин Калоний,
Тўлиб кетмиш-ку маъно кўзларингга.

ВИСОЛ ОҚШОМИДА

Мен учун жондан азиз гулрў висол оқшомида,
Товланиб ял-ял сочар ёғду висол оқшомида.
Севгимиз шодонаси жонларга роҳат бахш этиб,
Жўш урар қалбларда ҳис-туйғу висол оқшомида
Бахтиёр кўнғил қувонч осмонида парвоз қилур,
Мавж урар лабларда шўх кулгу висол оқшомида.
Юзларига тортилиб турган ҳарир парда аро,

Нозланар ул кўзлари оҳу висол оқшомида.
Рақс тушиб раққосалар, созлар чалиб созандалар,
Қолмагай дилларда ҳеч қайғу висол оқшомида.
Ёр қизу ўрлонига кўздан боқиб, айлаб ҳавас,
Ою юлдузлар сочар инжу висол оқшомида.
Шеър билан табрик этар бўлса Калоний тонг эмас,
Ҳамма тенг шоир бўлур ушбу висол оқшомида.

ЧИРОЙЛИСИЗ НИҲОЯТДА

Кўзим яшнайдим боққанда чиройлисиз ниҳоятда,
Кўриб бир бор жамолингиз севиб қолдим шу соатда.
Узолмасман кўзимни бир нафас нурли юзингиздан,
Гулим, таажжубга тушмангу тагин қолманг хижолатда.
Хаёлимда висолингиз, фақат сиз ҳақда ўйларман,
Хаёлингиз билан юрсам дилу жоним фароғатда.
Менга ҳижронингиз кулфат, висолингиз эрур роҳат,
Бағишланг роҳату эманг сира даҳшатли кулфатда.
Яшайман бўлсангиз ёрим, ўларман ҳайдасангиз лек,
Яшай ёки ўлай, қолмай умр бўйи аросатда.
Муродимга етай, рад айламанг ишқин Калонийни,
Уволимга қолурсиз йўқса, эй жоним, қиёматда.

МЕНГА

Гуллар аросидан бир термудди ёр менга,
Наҳотки севди, берди ул эътибор менга.
Пинҳона термулишдан не муддао экандир,
Кўз солдими ва ёким беихтиёр менга.
Эй телбаваш дилим, айт, ёр боқди не сабабдан,
Ёйинки йўллаётир нурли шарор менга.
Гуллар аросидан гул янглир боқиб турибдир,
Не бахтки, дил берибдир кўзи хумор менга.
Оҳу қарашларидан жоним садоғ ўлсин,
Меҳри эканми шунча кўп, бешумор менга.
Шукрона нега айтмай қодир Эгамга тинмай,
Ёр боқди, эй Калоний, мастонавор менга.

ЎЗБЕКИСТОН ИШҚИДА

Эй қалам, ёзгил ғазал ҳур Ўзбекистон ишқида,
Ёзганинг эт элга манзур, Ўзбекистон ишқида.
Тўлса деб сердид ўқувчим қалбига шодлик ҳисси,
Айлагин ҳар сатрини нур, Ўзбекистон ишқида.
Кўйласин хонадалар шўх булбулитгўё бўлиб,
Янграсин ҳар дамда марғур Ўзбекистон ишқида.

Йўқ ажаб ҳар байтлари оламга доврўф ёйса ҳам,
Боиси ғоятда сернур Ўзбекистон ишқида.
Жойлашиб дилларга, завқу шавқ берсин доимо,
Янграсин, ҳар лаҳза давр сур Ўзбекистон ишқида.
Эй Калоний, арзигаъ фаҳр айласанг гар бир умр,
Шоир ўлдинг энди, машхур Ўзбекистон ишқида.

МАЙЛИГА

Ул гўзалнинг васлининг мен зори бўлсам майлига,
Дастида чертки егувчи тори бўлсам майлига.
Тушмасин бегона касларнинг нигоҳи унга ҳеч,
Боқса ёт кўз, ўртада девори бўлсам майлига.
Васлининг нозик гулига чўзмасин ҳеч ким қўлин,
Чўзса қўл гар, ул гулининг хори бўлсам майлига.
Дард уни кўрганда қочсин етти минг газ, лекигин
Ногаҳон дард юқса дарҳол дори бўлсам майлига.
Юрса юмшоқ ер бўлай, ўлтирса чоғроқ курсича,
Ювса хушбўй кокилин анҳори бўлсам майлига.
Дўстларига дўст эрурман, жонажону меҳрибон,
Шум ният ағерининг ағери бўлсам майлига,
Бошқа ёрлар васлининг меҳмони бўлгандан кўра,
Дилрабойим ҳажрининг бемори бўлсам майлига.
Ўртаниб куйида юз йиллар, Калоний, охири
Бир нафасга бўлса ҳам чин ёри бўлсам майлига.

ҚЎШНИ ҚИЗНИНГ ИШҚИ БИРЛА...

Ўртамизда битта девор, ёр у, мен бу ёрида,
Лек шу девор менга гўё қатта Помир тоғи-да!
Кун бўйи ёримга етмоқ режасин минг бор тузиб,
Тунда девордан ўтолмай, йиғлагум тонг чорида.
Қўшни ҳовли боғида ёр дил ёзар айтиб қўшиқ.
Мен чекарман нолалар қўп ишқ ўтин қийноғида.
Бул томонда дарди ҳижрон қалбим айлар олчаравг,
Ул томонда ёр челақка олча тергай боғида.
Бу не кўргулик зрурким, бу не қайғулик зрур,
Битта девор орғида ёр мен қуярман доғида.
Қўшни қизнинг ишқи бирла гар ғазал битсанг, Калон,
Тонг эмасдир, негаким ишқ чин ғазал қаймоғи-да!

ЎТМАСА

Кўчамизнинг файзи йўқдир кунда жонон ўтмаса,
Не кечар ҳоли томирнинг муттасил қон ўтмаса.
Кўрмасин деб шум раҳиблар, кўзлари бежо санам,
Қошки ёр юрган йўлидан номард инсон ўтмаса.
Бу ҳаёт дарёси сувсиз қовжираб кетмасми, айт,
Ит ҳурар деб катта йўлдан энди қарвон ўтмаса.
Уйланинг тўри безалган эрса ҳам кимхоб билан,
Қадри йўқ чирк латта янглиғ ёру меҳмон ўтмаса.
Сенга тор-тор олтин у олмос, гуҳардан не самар,
Оч эсанг, лекин томонингдан сира нон ўтмаса.
Диарабо гул ўрнини босгай ҳамиша хору хас,
Боғга борбонлик ишига яхши боғбон ўтмаса.
Бу тана ўлган бузоқнинг жисмидан не фарқ этар,
Унга ғойибдан келиб бир мўъжиза жон ўтмаса.
Даф этиш мумкин агарда келса ҳам минг бир бало,
Вақтида пайқалса, аммо энг муҳим он ўтмаса.
Ёзганинг беҳуда кетмас, ҳосил ўлгайдир, Калон,
Ҳеч қачон баҳрингдан, илло, даври даврон ўтмаса.

АШЪОРИДА

Серзиё офтобни кўрдим дилбарим рухсорида,
Қўш нафар юлдузни кўрдим кўзлари хумморида.
Шунчалар зебо эрурким мисли йўқ, менгзови йўқ,
Ундаги кўрку чирой йўқдир ҳусн бозорида.
Юзлари беҳиштдаги нақш олмадан аъло эрур,
Бебаҳо шаккар, асалким лаъли шаҳдборида.
Зулфида сунбулни(нг) бўйи, қошида анбар ҳиди,
Минг товуснинг жилваси бордир гўзал рафторида.
Ҳар нигоҳидан дилим яйраб кетар, яшнаб кетар,
Бир жаҳон ҳикмат мужассамдир ширин гуфторида.
Мисраларда тўлқин отган не экан деб ўйламанг,
Ишқ деган дарё оқар ошиқ Калон ашъорида.

НОЗ ЭТМА ЭНДИ, ЁРИМ

Ноз этма энди, ёрим, бу қалби доғдора,
Ҳажрингни(нг) тиғи айлар жонимни пора пора.
Ҳолим хароб, тинимсиз ишқингда ўртанурман,
Бўлса мурувватинг гар айла кулиб назора.
Ошиқнинг кўнгли ўксик, ранжитма, эй дилоро,
Боққил, сўлиб борарман тобора бора-бора.
Нега дариф тутарсан васлингни, боиси не,
Ё бош олиб кетайми саҳроми, кўҳсора?

Севгин, ахир, севилдинг, севган кўнгил-гулистон,
Беишқ кўнгилни мензаб янтоғу шўразора.
Содиқлигим муқаррар, ишқинг билан ҳаётман,
Этгум вафо, Калоний, аҳдимга ошқора.

ҚУЧИБ ТОЛЕ САОДАТДА

Келолмас тенг нигоримга чирой аҳли малоҳатда,
Гўзалдир у, гўзалдир у, гўзалдир у ниҳоятда.
Ҳақиқий севгимиз енгувчи куч йўқ бу оламда,
Нечунким, ишқимиз қавли вафо бирлан садоқатда.
Чиниқдик, тобланиб кетдик десам ҳаргиз хато бўлмас,
Муҳаббат ўтидан чиққувчи энг кучли ҳароратда.
Тополмам заррача журъат ани ранжитгани, чунким
Чўчирман кўп жазосини олурман деб қиёматда.
Агар рашқимни қўзғаш-чун қиё боқса бировга ул,
Кўзимдан ёш оқар дарё бўлиб дарҳол шу соатда.
Мени андан жудо этмоқ учун имкон топилмас ҳеч,
Кўнгиллار борланиб кетган ниҳоятда, баҳоятда.
Улаб тонгларни тонгларга этармиз яхши суҳбатлар,
Тамин ҳам ишқимиз маҳкам бўлиб боргай мулоқатда.

ШЕЪРИЙ БАЁН ИЧИНДА

Кўрдиму ой жамолинг ушбу жаҳон ичинда,
Ишқ ўти бўлди пайдо жисмиму жон ичинда.
Шундан бери ҳаловат нелигини билолмам,
Ҳижрон азобидан дил оҳу фиғон ичинда.
ёнинга талпинар дил, олисдасан, нигоро,
Ишқинг ва лек ҳамиша руҳи равон ичинда.
Юртимни Ўзбекистон, қутлуғ макон дегайлар,
Қошқи эди топишсак шу хур макон ичинда.
Мен сенга нома ёздим, нега ҳануз жавоб йўқ,
Қолди бу жисму жоним шубҳа, гумон ичинда.
Ҳасратларим, Калоний, элдин ниҳон туюлмам,
Бари анинг ифода шеърий баён ичинда.

ТАСВИРДА АШЪОР БЎЛМАСА

Ҳар киши дунёга келмабдир агар ёр бўлмаса,
Ёр бўлиб ёрига, ағёрига ағёр бўлмаса.
Ўйини севган нигорини мудом ҳамроҳ этиб,
Ҳажрида шаб то саҳар соҳиби бедор бўлмаса.
Илтижосин мустажоб айлармикан машғуқаси,
Васлининг қутлуғ зиёсига харидор бўлмаса.

Муддаоси ҳосилу қалби зиёга тўлмагай,
Беғубор туйғусидан ёрнинг хабардор бўлмаса.
Болмисол васли насиб этмоғи кўл мушкул эрур,
Хоби рафлат тарк этиб, ҳар лаҳза ҳушёр бўлмаса.
Қанча кучли бўлса ҳам доврӯф таратмас, эй Калон,
Севгисининг тавсифи тасвирда ашғор бўлмаса.

СЕВГИЛИМ ҲИЖРОНИ

Севгилим ҳижрони тушди бошимга бул кун яна,
Васлидан шодон дилимга тўлди қайғу, хун яна.
Ул қуёш нури билан кундуз эди қалбим уйи,
Найлайин, ботғач қуёш бўлди қоронғу тун яна.
Кунларим ўтгай эди осуда, хотиржам, нетай.
Бўлди умрим боғлари, оҳ, остину устун яна.
Айрилиқдан йўқ экан дунёда офир тош сира,
Санги осийе каби қалбимни айлар ун яна.
Бахтиёр эрдим, эди эрким қўлимда, водария.
Эл аро бошимни эгди нега даҳридун яна.
Эс оғиб, ҳушдан кетиб бўлдим, Калон, девонаваш,
Айрилиқ дарди этибдир қайтадан мажнун яна.

УЛ ЭРУР ЁРҚИН ҚУЁШИМ

Мен ширин жонимни кўрдим дилрабоийм жонида,
Лек ўзимни кўрмадим бир лаҳза дил ошёнида.
Борлигим армону афғонга тўлиб кетди, нетай,
Тобакай жой йўқ менга қалбин сўлим бўстонида.
Не учун меҳримни тортиқ айласам, айлар қаҳр,
Ё фақат жўш урдиму қаҳру вазаблар қонида.
Ёлворурман менга кулгу бахш этинг деб, боиси
Қўрқаман гарқ бўлмасин деб кўз ёшим уммонида.
Ҳажрида олам қоронғудир, ҳақиқий тун мисол,
Ул эрур ёрқин қуёшим толейим осмонида.
Тонг эмасдир бу жаҳон айвонидан кетсам, Калон,
Номини тажрор этиб умримни(нг) ҳар бир ониди.

ҚУРУВЧИ ҚУШИҒИ

Бинокорман, буюк касбу ҳунар бор ихтиёримда,
Сурай гаштини касбимнинг муқаддас, ҳур диёримда.
Буюк юрт ўғлиман, дўстлар, ҳамиша дилда фаҳрим бор,
Азиз номимга мансуб иш қилай дерман қароримда.
Бериб сайқал этурда хушқомату зебо биноларни,
Чидамли. барқарор этмоқ ҳамиша эътиборимда.

Балаңд уйларни қурсам гар етар қўқларга бошим ҳам,
Қувонсам арзигай касбига содиқлар қаторимда.
Агар қилсам ҳалол меҳнат садоқат бирла юртимга,
Қозонгайман эду юрт олқишин бу ифтихорим-да!
Улуғ халқим мудом бошлар шарафли, шонли йўлларга,
Зафар денгизида сузмоқ, Калон, доим шиоримда.

ЁРИМ, ҚАЕРДА БЎЛСАНГ...

Ёрим, қаерда бўлсанг, жаннат ўшал маконда,
Ҳаргиз топилмагайдир сендек гўзал жаҳонда.
Бўлсам қаерда тун-кун ёдимдадир висолинг,
Ишқинг дилимда жўшгай, сизгай томирда-қонда.
Ҳеч сўрмагин хаёлинг қай ёқда деб, нигоро,
Сен қай томонда бўлсанг, ўй ҳам ўшал томонда.
Куйингда куйганимдан девона мислидирман,
Ақлу ҳушимни олдинг қай пайту қай замонда?
Ҳолимни кўрса бўзлар кўрган ачинганидан,
Куйингда юзларимнинг ранги сариқ сомонда.
Ҳажрингга тоқатим йўқ бир лаҳза ҳам, Калоний,
Кел, келмасанг жаҳаннам олам менга шу онда.

АГАР ИМОН БУТУН БЎЛСА

Менинг кўнглимда ғам йўқдир, агар имон бутун бўлса,
Вале бут бўлса имон, ғам чекар қалбим жунун бўлса.
Сулув ишқим қуёшин муҳтарам қалбимга жо этсам,
Отар бир зумда опшоқ тонг ҳаёти бағри тун бўлса.
Муҳаббат лов этиб тинмай, улуғ гулханга айлансин,
Буюк толе бўлур қалбим бу гулханга ўтун бўлса.
Анинг васлини(нг) нуридан умидим узмагум, ҳатто
Эзиб ҳижрон тегирмони, дилим буткул кукун бўлса.
Зиё сочган висолин йўлида чеккан азоблардан,
Шараф деб ифтихор этгум, дилим ҳар лаҳза хун бўлса.
Калоний, севгисин имонлигин асрар дединг, аммо
Ечилгай охират ул гар ечилмас бир тугун бўлса.

БЕВАФОГА

Кўнглимни бермам ҳеч бевафога,
Дуч айлагай ул жабру жафога.
Эй бағри қаттиқ, сузма кўзингни.
Ошиқ бўлиб боз қолмай балога.
Гар сен билан мен ҳамсоя бўлсам,
Девор урарман дарҳол арога.

Юққай қароси албатта бешак,
Борса яқин ким ул қоп-қарога.
Хоҳиши бирлан ким ўзни ургай,
Жанжал, низога, минг можарога.
Учратмагил деб ҳаргиз, Калоний,
Арз айлагайман ҳар дам Худога.

КЎЗЛАРИНГИЗНИ ОЧИНГЛАР

Кўзларингизни очинглар, жўралар, мошдек қилиб,
Эли эзмоқда ғанимлар қалбини тошдек қилиб.
Гоҳи "ўзбеклар иши" деб, гоҳида "пахта иши",
Бизни юлғуч халқ демоқда, ўзни ювошдек қилиб.
Қолмади ҳагго Амерқо, Африқода банди эл,
Бошингизни ишлатинг, сиз ҳам асил бошдек қилиб.
Алдаса битта хўрозқантни бериб, алданасиз,
Тобакай ўзни юрарсиз тўрт-беш ёшдек қилиб?
Ошингизни ўзгалар ер, сизга юнди-мундилар,
Ўз ошинигизни ўзингиз енг, ахир, ошдек қилиб.
Хўб ажибсиз: доимо жиққамулт дўстлар билан,
Шод бўлурсиз шум рақибни яхши сирдошдек қилиб.
Қош қуяр чорида доим кўз чиқармоқ сизга хос,
Қош керак бўлса қўйинг-да, бир қалам қошдек қилиб.
Жар солиб юрманг Калонийни тагин миллатчи деб,
Сўзларин тингланг, уни эддошу қондошдек қилиб.

1990 йил

МУСТАҚИЛЛИККА ЭРИШДИК

Мустақилликка эришдик онгимиз ўткирлашиб,
Энди асрайлик, азизлар, жам бўлиб ҳам бирлашиб.
Хуриятнинг маънисин чақмоқ керак, англаш зарур,
Нега лоқайдмиз, юрак кетганми шунча кирлашиб?
Камбавалининг оғзи ошга етса бурни қон бўлур,
Бу мақол маънисини таҳлил этайлик сирлашиб.
Ҳа деган бўлгай мадад хаттоки филга, тевага,
Ўтмасин беҳуда фурсат гап сотиб, вақирлашиб.
Қўлни қўлга берсақ, айтнинг, енга олгай қайси куч?
Бирлашайлик, ўтмасин имкон тагин "хир-хир"лашиб.
Сўрмагаймиз ҳар юмушга розилик рухсат, вале
Мустақил ишлар қилайлик, энди биз моҳирлашиб.
Асрамоқ даркор бу истиқлолни мудом жондан зиёд,
Токи оч авлод совуқдан юрмасин дир-дирлашиб.
Эй Калон, эркин ҳаёт гаштини сур ёринг ила,
Яйрашиб меҳнатни қил Зухрою ҳам Тоҳирлашиб.

1991 йил

АЖАБ

Эй фалак, олам аро донони кам этдинг, ажаб,
Кам ўшал донони ҳам қалбини ғам этдинг, ажаб.
Аҳли касларни мурувват баҳридан қилдинг жудо,
Не сабабдан аҳли нокаста карам этдинг, ажаб.
Куйдириб аҳли вафони, севгида хор айладинг.
Бевафо беишқни, лекин муҳтарам этдинг, ажаб.
Норасоларга баришлаб шодлигу оромлар,
Хўб расолар қаддини букдинг-ку, ҳам этдинг, ажаб.
Мен сўраб меҳрингни қилсам илтижолар, оҳким,
Сен нечув турфа жафони дам-бадам этдинг, ажаб.
Дер Калон, одамга одам ёв бу олам ичра, чин
Шеърият аҳлин, шукрим, якқалам этдинг, ажаб.

БИЛМАЙ ҚОЛИБ

Қилмагин кўнглим сира айбу хато, билмай қолиб,
Кас бўлур минг хил балога мубтало билмай қолиб.
Қим қаро декка яқин юрса юқармиш қораси,
Юқтириб олма ўзинга бир бало, билмай қолиб.
Билмайин босган тиконнинг тортадир ҳам жабрини,
Чекмагин ортиқча ғам, жабру жафо, билмай қолиб.
Нафси деб тушгай эмиш қопқонга ҳатто тулки ҳам,
Йўрғалаб ҳар кўчага бўлма адо, билмай қолиб.
Дейдилар: кўмирни ҳам ёқсанг қизил чўғ бўлгуси,
Итқитиб юрма уни сен деб қаро, билмай қолиб.
Ҳеч қачон бошинг эгилмайдир, мудом ёруғ юзинг,
Бўлмасанг ор-номусингдан ҳам жудо, билмай қолиб.
Дўст қидирсанг доимо марду садоқатлини топ,
Тутмагин кўнгли қарони ошино, билмай қолиб.
Беркитар гоҳо булут осмондаги офтобни ҳам,
Камтарин бўл, қилмагин кибру ҳаво, билмай қолиб.
Эй Калон, шеърингни ҳам бахш айлагин халқинг учун,
Ёзганингни этмагин боз бебақо, билмай қолиб.

НЕ БАЛО ЭТДИНГ РАҚИБ?

Қаҳрингу заҳринг сочиб, жабру жафо этдинг рақиб,
Тухматинг тошин отиб, қалбим яро этдинг, рақиб.
Кўзларингдан нур эмас, офат, қабоҳат тарқалур,
Бир боқиб нафрат билан мотамсаро этдинг, рақиб.
Ниятинг мисли кўмир, муддаонг бир мўридек,
Бир газаб айлаб юракни қоп-қаро этдинг, рақиб.
Мен каби бечоранинг минг-мингларин қон қақшатиб,
Ёндириб, қилдинг адо, айт, не бало этдинг, рақиб?

Пул деса жисмингни ҳам томдан улоқтиргинг келур,
Иштаҳангни мисли бир аждаҳо этдинг, рақиб.
Ўйлама, мансаб сенинг маҳрингга тушмас ҳеч қачон,
Қўп мараз коринг билан эли адо қилдинг, рақиб.
Дер Калон, пўстакмисол афтингга эл пой артадир,
Тавқи лаънат тамғасини истило этдинг, рақиб.

1990 йил

БАХТИМИЗДАН ЭНТИКИБ

Юзларингга гутмагин, жоним ниқоб,
Ҳеч ниқоб тутгайму, айтгил, офтоб?
Бир кўрай ҳуснингни дейдирман тўйиб,
Завқим орттир, нурни этгил беҳисоб.
Мен каби васлингга зорни кўрмадим,
Сен каби дунёда йўқ олийжаноб.
Иккимиз тенгмиз, муносиб, мосмиз,
Дилбарим, тортинма, этма ноз, итоб.
Севги боғида кезайлик шодмон,
Бахтимиздан энтикиб, айлаб хитоб.
Ёзса маҳрингга, Калоний, арзигаъ,
Қанча шеърү қанча достону китоб.

СЕВМАСАНГ СУЙКАЛМАСИН

Севса ёр севсин, бироқ жонимга чин маҳрам бўлиб,
Севмасин ҳаргиз ва лек бегона, номаҳрам бўлиб,
Севганидан менга не наф, севмасам ҳаргиз уни,
Севмасам, бас, дил бериб лов ёнмасин кул ҳам бўлиб.
Дил, ахир, кўзгу эмас, офтоб нурин қайтаргувчи,
Йўқ иложим, келмасин хонамга ҳамхонам бўлиб.
Мен томон кўз сузмасин, васлига чорлаб юрмасин,
Олмасин аҳлу ҳушим, мисли товус кўркем бўлиб.
Отмасин дошпин камонидан менга мижгон ўқин,
Ҳеч қачон роз айтмасин, маъшуқадек ҳамдам бўлиб.
Эй Калоний, севганинг гар севса кўнгил бут бўлур.
Севмасанг суйкалмасин, оввораи олам бўлиб.

СЕН КЕТАРСАН...

Сен кетарсан, эй дилором, дилгинангни топ этиб,
Мен коларман йўлларингда кўзларимни ёш этиб.
Дебдиларким, севгини сир сақлагин ёр-ёргача,
Лек кетар чорингда ишқим мен қўйибман фош этиб.

Изларингга термуларман, изларинг – бахтим йўли,
Изларинг измидаман, олдинг дилим йўлдош этиб.
Сен-ла кеттай ўйларим ҳам ақли ҳуш ҳам эргашиб,
Ошигингни айлабон тарк, якка-ёлғиз бош этиб.
Ўйлама йўлим узоқдир, ёдидан чиққум дебон,
Суратинг дилга чизурман, меҳрими наққош этиб.
Кун ботар, аммоки, эркам, эртаси тонг ҳам отар-
Деб йўлингга кўз тутарман, сабр этиб, бардош этиб.
Сен кетарсан, эй дилором, дилгинангни тош этиб,
Мен қолодирман, Калоний, кўзларимни ёш этиб.

ДОНО БЎЛИНГ

*(Ўзбекистон мустақиллигининг бир йиллиги байрами
кuni туғилган ўғил-қизларга).*

Улғайинг, яйраб ўсинг, олижаноб мулло бўлинг,
Сидқидилдан хизмат айлаб, эл дилига жо бўлинг.
Ой бўлинг, офтоб бўлинг, оламга нурлар ёғдириг.
Занглаган темир эмас, ял-ял ёнар тилло бўлинг.
Тарбиятда чин мусулмон ҳам асил ўзбек, вале
Севгида покиза ишқли Тоҳиру Зуҳро бўлинг.
Мустақил юрт зурриёди, мустақиллик сизга хос,
Ўз йўлига эга бўлган оқилу доно бўлинг.
Дилда бошқа, тилда бошқа, даври ўтди, минг шукр,
Дилда борин куйлагувчи булбулигўё бўлинг.
Ўзгаларга бош эгишлик, қул бўлишлик энди ёт,
Ҳур Ватан-чун Сиз Навоий, Нодира, Сино бўлинг.
Завқи ошгандан Калоний битди ашғорлар букун,
Сиз газалхонликда моҳир ҳам тили бурро бўлинг.

УЙҒОНИНГ

Мустақиллик келди, эй дўсту қадрдон, уйғонинг,
Босмасин вафлат, туринг, шу лаҳза, шу он уйғонинг.
Турмушингиз доимо мисли қоронғу шаб эди,
Тун тутаб, тонг отди, энди яхши инсон, уйғонинг.
Бу қулай имкониятни бой бериб, сўнг йиғламанг,
Қалбингизда бўлса номус, ору виждон, уйғонинг.
Нурга тўлган ҳурриятга етмаганлар беҳисоб,
Минг шукр, сиз етдингиз, эрк – энг улуг шон, уйғонинг.
Ўзлигингизни ҳаминша кенг жаҳонга кўрсатинг,
Қадрингизни айламанг ҳеч нархи арзон, уйғонинг.
Томчилардан жилға пайдо, жилғалардан Сир, Аму,
Каттакон арғамчига ҳар тола дармон, уйғонинг.

Шум рақиблар ҳйласига учмангиз, ҳушёр бўлинг,
Йўлингизга қўдилар боз қанча қопқон, уйғонинг.
Бирлигингизни бузиш йўлида ағёр лоф урар,
Душманингиз сўзлари минг қарра ёлғон, уйғонинг.
Эрк учун жонни фидо қилмоқ, билинг, эсиз эмас,
Жонни асраб, эркини бермоқ қатта армон, уйғонинг.
Бандилиқда андалиб ҳам нолаю афғон чекар,
Бўлди деб ҳурлик элим ҳам шоду хандон, уйғонинг.
Уйғонинг уйғонинг деб бонг урар бўлдим, Калон,
Уйғонинг, эй деҳқону, ишчи, ғазалхон, уйғонинг.

1991 йил

ҲУР ЎЗБЕКИСТОНИМ МЕНИНГ

Эй Ватан, сенсан мудом қалбимдаги жоним менинг,
Жон надири, жондан азиз ҳур Ўзбекистоним менинг.
Эркалаб, бошим силаб бахтимни ҳам бердинг ўзинг,
Шунчалар олийжаноб яхши қадрдоним менинг.
Улғайиб, тоқдим камол, бағрингда ўсдим яйрабон,
Доимо бўлгин омон, эй боғу бўстоним менинг.
Шунчалар кўркам диёрсан, хони зар тупроқларинг,
Мисли йўк, оламда танҳо гавҳаристоним менинг.
Арзигаъ фахр айласам ўзбек элин фарзандиман,
Шухратимга шон қўшар кенг пахта майдоним менинг.
Завқ билан ёзсам, Калон, озод диёрим мадҳини,
Шод бўлиб дер халқимиз "раҳмат ғазалхоним менинг".

ХОР ЎЛМАНГ

Ватандан юз буриб, хорижда, дўстлар, ҳокисор ўлманг,
Ватаннинг бир сиқим тупроғига ҳеч қайда зор ўлманг.
Агар сиз билсангиз асло Ватандан яхши ёр йўқдир,
Вафоли ёрингиз ташлаб, вафосизларга ёр ўлманг.
Қуёшли Ўзбекистондир ҳамisha ифтихорингиз,
Кезиб сарсону сарғардон, сира беифтихор ўлманг.
Ҳамisha сизга чин меҳру муҳаббат кўрсатур бу юрт,
Кечиб эл зътиборидан, тарин безътибор ўлманг.
Элингиз сўзлари аччиқ бўлур гоҳ, лекин ул малҳам,
Рақибларнинг ширин сўзи заҳардир, ҳеч хумор ўлманг.
Узоқларда кўринган ул саробдир, ҳаргиз алданманг,
Олар эрк, ихтиёрингиз, сира беихтиёр ўлманг.
Қалонийдек Муродига етар юртига содиқлар,
Ватаннинг меҳридан айру тушиб, бечора, хор ўлманг.

ДУО АЙЛАНГ

Ёронлар, ҳар ишингизни ҳамишга жо бажо айланг,
Ниятни пок этинг, кўнил деганни бериё айланг.
Савоб ишларга қўл урган кишидан нур ёвилгайдир,
Зиёлардан сочиб элга, юзингиз сержило айланг.
Садоқатни севиб асранг, вафони мўътабар сақланг,
Зинога юз буришликка мудом шарму ҳаё айланг.
Ҳаром ҳаргиз бужурмайдир, ҳалол топганга не етсин,
Имонли ҳам диёнатли яшапни муддао айланг.
Бу дунёда тирик юрмоқ ўзи минг битта ҳикматдир,
Умр ҳадсиз ғаниматдир, фужурларни адо айланг.
Агар таскин топар бўлса дилингиз ушбу шеъримдан,
Очиб қўлни Калонийнинг ҳаққига бир дуо айланг.

ЯХШИЛИК

Душманинг ҳам дўст бўлур чин дилдан эҳсон айласанг,
Дўстларинг душман бўлур озор бериб, қон айласанг.
Бу жаҳонда яхшиликдан яхшилик пайдо бўлур,
Яхшилик қил, яхшилик қил зарра имкон айласанг.
Гар қўлингдан келмаса эҳсон, саховат, эй рафиқ,
Хуш бўлур ширии такаллуф бирла хушхон айласанг.
Яхшиликда кўп эрур ҳикмат, яна кўп хосият,
Арзигайдир яхшиликни тандаги жон айласанг.
Барча ёвузлик туғилгайдир ёмонликдан, ахир,
Бехатарсан гар ёмонлик раддин эълон айласанг.
Яхшилик қилсангу аммо миннат этсанг ҳайф бўлур,
Кўп саодатлар бўлур ҳимматни пинҳон айласанг.
Ҳеч қачон ҳеч бир кишининг қалбини ранжитмагин,
Каъба бузмақдан гуноҳ бир дилни вайрон айласанг.
Жўш урар илҳом булоғи, лавқу шавқ дарё бўлур,
Эй Калоний, яхшилик маҳқида сайрон айласанг.

ҲЙЛАБ КЎРИНГ

Ногаҳон ғам босса, бир тўйлаб кўринг,
Ё оқар дарёни бир бўйлаб кўринг.
Тоқатингиз тоқ бўлиб кетса агар,
Яхши ўй, орзуни мўлжаллаб кўринг.
Гар дилингиз "ёрилиб кетгум" деса,
Энг яқин маҳрам тошиб, сўйлаб кўринг.
Ҳеч чекинмас бўлса ғам гар шуңда ҳам,
Сиз гўристонни кезиб, ўйлаб кўринг.

Дилгинангиз қайғуси боз кетмаса,
Бир ғарибнинг қўнглини овлаб кўринг.
Эй Калоний, дардингиз бисёр эса,
Барчасини шеър қилиб куйлаб кўринг.

АЙЛАМАНГ

Ишқ йўлига кирганимни, ёр, тақдир айламанг,
Қайтарурман деб бу йўлдан ёки таъсир айламанг.
Мен муҳаббат боғидан жонимга роҳат изладим,
Севгани офатга менгзаб, макру тазвир айламанг
Васлингиз қўша қанот бўлсин, учай роҳат сари,
Бераҳлик бирла ҳажрингизни занжир айламанг.
Туш кўрибман, унда боғдан менга бир гул уздингиз,
Бу тушимни эзгуликдан ўзга таъбир айламанг.
Ақли ошиқ муддаоси доимо тотли висол,
Васли онни кўзламоқдан ўзга тадбир айламанг.
Хоҳи кундир, хоҳи тундир биргамиз, йўлдошмиз,
Иккимизни, эй Калоний, айро тасвир айламанг.

ЖАМОЛИНГДАН СЕНИНГ

Ўргилай, ёрим, жамолингдан сенинг,
Лабдаги лаззатли болингдан сенинг.
Ишқимиз боғи чиройли бўлди ҳўб.
Яйраб эккан навниҳолингдан сенинг.
Бир куни учрашмасак бу боғ аро,
Ранг олур қалбим у холингдан сенинг.
Гарчи кўнглам қоп-қародир, лекигин
Нур олур икки ҳилолингдан сенинг.
Оҳ, қулогим ҳам қизир, билмам нечун,
Балки ўтдимми хаёлингдан сенинг.
Қайрилиб боқ, мен эмас, еллар эрур,
Тортқилаб қочган рўмолингдан сенинг.
Жонгинам бўлсин тасаддуқ бир умр,
Ўн саккиз йил синну солингдан сенинг.
Севги дунёсида танҳойим ўзинг,
Топмагум ҳаргиз мисолингдан сенинг.
Олса ўрнак арзигай доим, Калон,
Севги боғида камолингдан сенинг.

ДИЛАРАБО ЁР БЎЛМАСАНГ

Севмас эрдим дилрабо ёр бўлмасанг,
Қалбида сидқу вафо бор бўлмасанг.

Сайрамасдим хушовоз булбул мисол,
Ўхшаши йўқ зебо гулзор бўлмасанг.
Маст бўлиб, ҳушдан оғиб қолмас эдим,
Лаблари бол, кўзи хуммор бўлмасанг.
Дил бериб, дилсиз бўлиб қолмас эдим,
Дилраболар ичра дилдор бўлмасанг.
Чўзмас эрдим меҳрибонлик дастини,
Олам аро меҳри бисёр бўлмасанг.
Ошиғингман, гул висолинг ҳады эт,
Ташлама ҳижронга хунҳор бўлмасанг.
Айлагин севгим қабул жонинг билан,
Гар, Каловий, асли ағёр бўлмасанг.

ЎЗИНГ

Кўзларингдан ўргилай, ёрим ўзинг,
Жондан ортиқ яхши дилдорим ўзинг.
Кўрмасам бир лаҳза фарёд айларам,
Эй париваш, оҳиму зорим ўзинг.
Йўларингда мўлтираб кутгум сени,
Дилдаги ҳар йўғиму борим ўзинг.
Мен бу кун ҳажрингда кўп беморман,
Кел, шифо бер, малҳаму дорим ўзинг.
Сайр этайлик, юр, садоқат боғида,
Аҳди қатъий, чин вафодорим ўзинг.
То тирикман ноумид бўлмам, ахир,
Меҳрибоним, нозли хушторим ўзинг.
Кўз қорамдай асрагайман бир умр,
Бор ғурурим, номусим, орим ўзинг.
Дер Калоний: завқимам, илҳомимам,
Кўзларингдан ўргилай, ёрим ўзинг.

ҲАЙДАМАНГ

Бош эгиб келдим ҳузурингизга, эй ёр, ҳайдаманг,
Бу жаҳонда сиздан ўзга менга ким бор, ҳайдаманг.
Лаҳза-лаҳза ҳуснингиздан завқу шавқ, ором олай,
Ўкситиб бечора ошиқ дилни зинҳор ҳайдаманг.
Кўзларингиз, дилбарим, безору мунисдир,
Илтимосим лоақал бир кунга якбор ҳайдаманг.
Ўлтирай бошим эгиб, мушгоқу лор нолон кўнгила,
Айлабон кўз ёшларимни мисли анҳор ҳайдаманг.
Чин вафо гулзорининг борбонидирман доимо,
Дилда боримни самимий этдим изҳор, ҳайдаманг.
Таърифингизни Калоний ёзса минг достов бўлур,
Жўшқин илҳомим ўзингиз, иқтидорим ҳайдаманг.

ГҶЗАЛСИЗ, ДИЛРАБОСИЗ

Гўзалсиз, дилрабосиз, дилбарим, энг.
Келолмас сизга ҳеч бир маҳлиқо тенг.
Юзингизга ярашмиш қулгичингиз,
Қошингиз ўртасида жилвагар менг.
Кетибдир мағрибу машриқ томонга,
Чиройингиз доврӯғи тарқалиб кенг.
Ярашмиш кийсангиз кимҳоб либослар,
Тушиб мос оқ билакка бурма ул энг.
Калоний айласам изҳор муҳаббат,
Севарман сизни ҳам шоир акам денг.

КЕТМАЙ ТУРИНГ

Эй ота, бир нарса денг, қилманг қазо, кетмай туринг,
Бу ғариб ўғлингизи этманг адо, кетмай туринг.
Кўзларингиз не учун нурсиз бўлиб бормоқдадир,
Кўзларингизга бўлай нури-зиё, кетмай туринг.
Сизни деб қўй гўштию, қўй ёғидан ош дамладик,
Дардларингизга бўлурму деб шифо, кетмай туринг.
Жон керак бўлса келиб олсин менинг жоним, мана,
Тегмасин сизга ажал, дарду бало, кетмай туринг.
Кўнглингиз хуррам этай, бисёр эрур ниятларим,
Дилда мўлдир мақсаду, кўп муддао, кетмай туринг.
Сиз қувончим, толейим, бахтим, ғурурим – борливим,
Борлигимдан этмасин ҳеч ким жудо, кетмай туринг.
Ўксиниб, қолмай чўкиб, қаддим букик, дол ўлмасин,
Нуридиддам, ҳазратим, ақли расо, кетмай туринг.
Йиғлагум шўрлик бошим қаттиқ уриб остонага,
Айламанг ҳаргиз мени бахти қаро, кетмай туринг.
Розидирман, бузрутимсиз, қиблагоҳимсиз менинг,
Деб Калонийдан мано бўлдим ризо, кетмай туринг.

МАРГ

Икки дунё ўртасида мисли бир девор марг,
Не қилай, шум қисматимда аввал-охир бор марг.
Одам авлодига етгай галма-гал навбат билан,
Етса вақт жонимни олгин бермайин озор марг.
Чунки келмоқликни(нг) бир кун бор эрур кетмоғи ҳам,
Бас экан шундоқ, сенинг-чун мен мудом тайёр, марг.
Мен борай қошингга ул вақт юзда ёруғ нур билан,
Эл аро шарманда этма, этма ҳаргиз хор марг.
Қатъият, кучли ирода ёр бўлсин ҳар нафас,

Ўртама дил ичра жоним, айлама абгор, марг.
Қийнамай жонимни олгин, тегма имонимга, лек
Беимон боқийга ёлғиз бормогим бекор, марг.
Кўз юмар бўлсам, Калоний, не кечар ҳолим, нетай,
Мен кетай, ортимда қолсин далрабо апгьор, марг.

БЕВАФО ДЕБ ЎЙЛАМАНГ

Севганимни, ошинолар, бевафо деб ўйламанг,
Севгиси боқий эрур, ҳеч бебақо деб ўйламанг.
Борлиги нурдан яралгандир, зиёдир жисми ҳам,
Кўрсангиз офтобми у, ойми ё деб ўйламанг.
Дардима малҳам, шифодир нозу ширин сўзлари,
Ишқида беморлигимни бедаво деб ўйламанг.
Ҳар нигоҳга ҳам нигоҳ бирлан жавоб этмас эса,
У ҳаёсидан нишон, кибру ҳаво деб ўйламанг.
Йўқ эрур пардозга ҳожатким, табиий ҳусни ҳам,
Қошлари асли қаро, сохта қаро деб ўйламанг.
Меҳнатига, кўркига минг-минг тасанно дер элим,
Унга севгимдан бўлак туйғу раво деб ўйламанг.

ЁРДАМЛАШМАСАНГ

Ҳусн аро оламда, жоним, бунча танҳолашмасанг,
Бунча ороланмасангу бунча кўркамлашмасанг.
Бир кўриб зебо жамолинг бу дилим сув бўлди, лек
Сен нечун сал юмшамайсан, бунчалар тошланмасанг.
Йўқ эрур оғирлиги даркор эса харсангни ҳам,
Нега мафтун айладинг, ҳеч мен билан гаплашмасанг.
Мен ҳажр уммонига фарқ бўлдим, чиқмоғим қийин,
Гар келиб тортиб қўлимдан жичча ёрдамлашмасанг.
Ғамларим сирмас ичимга, кимга ҳасрат айлайин,
Дил ёришмас ўлтириб ёнимда бир дардлашмасанг.
Жонга тегди бу жаҳон айвонида танҳо яшаш,
Бошларим қайга урай, ёр, менга ҳамдамлашмасанг.
Энди ҳаргиз чора йўқ, қалбимга нур кирмас сира,
Дастидан ушлаб Калонинг бахт сари бошлашмасанг.

ЯХШИ ЙЎЛДОШИМ МЕНИНГ

Найлайин, дунёга сирмас бу ғариб бошим менинг,
Тинмағай дарёга ўшшаб кўздаги ёшим менинг.
Кетма-кет келган алам, қайғую ғамдан доғман,
Тоҳатим тоқ, қолмади ҳеч зарра бардошим менинг.

Беҳаловатман куйиб, кечдим ширин жонимданам,
Дил ёзиб, дардлашгани йўқ битта сирдошим менинг.
Хасратимни айтайин деб уззукув йўл пойласам,
Келмагай ёнимга ҳаргиз қому қардошим менинг.
Эй Калоний, яккаман деб чекмагум беҳуда ғам,
Шеърятдир кеча-кундуз яхши йўлдошим менинг.

ҲАЙРОНА ҚИЛИБ КЕТМАНГ

Ял-ял ясаниб, бизни ҳайрона қилиб кетманг,
Масона сўзиб кўзни, афсона қилиб кетманг.
Икки кўзимиз ёшлаб, ишқингиз ўтин ташлаб,
Бечора юракларни сўзона қилиб кетманг.
Минг жилва товус янглив, минг тусли хиром айлаб,
Ақлу ҳушимиздан ҳам бегона қилиб кетманг.
Қоқ тунда ёниб шамдек, ёғдуни сочиб дилга,
Ошиқ дилимиз буткул парвона қилиб кетманг.
Гўёки тушиб кўқдан чақмоқ каби жонона,
Ишқ тўлди кўнгиллари вайрона қилиб кетманг.
Бир зумда учиб кўздан ҳижронга дучор айлаб,
Бечора Калон қалбин ғамхона қилиб кетманг.

БАХТИ ЁРИНГДАН ДАДАНГ

(Ўғлим Равшанхонга).

Ўргилиб кетсин сенинг ўттиз баҳорингдан даданг,
Барқарор иймонингу номус ва орингдан даданг.
Шодлигинг боқий бўлиб, ҳайғу аламлар кўрмагин,
Бахтиёр бўл, бахтиёр бўл, бахти ёрингдан даданг.
Бир-биридан меҳрибону бир-биридан жонажон,
Аҳдига содиқ ҳамиша дўсту ёрингдан даданг.
Ўзбекистон номли бир гулшанда яйраб яшнадинг,
Сен севиб кўнглингни берган бу диёрингдан даданг.
Ота-онанг пойининг гардини кўзга суртибон,
Тўтиё деб номладинг, бу эзгу корингдан даданг.
Яйрасинлар деб икков, бир боғни бунёд айладинг,
Бу шарафли ниятинг, этган қарорингдан даданг.
Бир умр содиқ бўлиб ўсдинг, камолотни қучиб,
То абад бўлгин омон, бахтимга борингдан даданг.
Арзигаёй фахр айласам ҳар дам, Калоний, сен билан,
Мен учун бахш айлаган бор иктиёрингдан даданг.

НЕГА МАСКАН ҚИЛМАДИНГ?

Тим қоронғу дил уйини нега равшан қилмадинг,
Васлингта етмоқ ишини мен учун фан қилмадинг.
Дилрабо васлингни боғига киришга, эй санам,
Менга рухсат этмадинг ҳеч, ўзгага ман қилмадинг.
Дилдаги ишқим ўтидан битта учқун сачраса,
Сен уни дарҳол ўчирдинг, нега гулхан қилмадинг?
Мен чекар бўлсам азоб, сен нега хандонлар этиб,
Иккимизни то абад бир жону бир тан қилмадинг.
Севгисиз кўнгила эрур гўёки саҳро қақраган,
Не учун бу гўшани гул бирла гулшан қилмадинг.
Ишқ-муҳаббат ҳисларин нурдан иборат этдим,
Дилрабойим, айт, ўзинг ҳам нега андан қилмадинг?
Гар сени қалбим уйига жо этиб қўйдим, Калон,
Сен эсанг бу манзилингни менга маскан қилмадинг.

РАҲМ ЭТМАДИНГ

Қудратингни кўрсатиб, авёр менга раҳм этмадинг,
Ори йўқ, виждони йўқ, беор менга раҳм этмадинг.
Беимон осий экансан, беаёв қаҳринг билан
Соппа-соғ қалбим қилиб бемор, менга раҳм этмадинг.
Чеки йўқ золимлигинг бошимга раво орттирур,
Айладинг ҳаддан зиёд безор, менга раҳм этмадинг.
Маст-аласт рафлатда шайтон панжасига қўл уриб,
Қилмишинг фисқу фуҷур, бадкор менга раҳм этмадинг.
Беғуноҳман, беҳуда берма азоб деб бўзладим,
Билмадинг шафқатни ҳеч, хунҳор менга раҳм этмадинг.
Борлиринг офат экан, қулфат экан, тухмат экан,
Одатинг озор экан, зинҳор менга раҳм этмадинг.
Сен башар номига иснод келтирувчи зотсан,
Ҳайф эрур сенга, Калон, ашъор, менга раҳм этмадинг.

ХОР АЙЛАДИНГ

Ишваю жилванг билан чин ошиқу зор айладинг,
Куйдириб куйингда, вояким, бунчалар хор айладинг.
Ваъдалар этдинг вафо кўргузурман сизга деб,
Бойси не бўлди, лек аҳдингни инкор айладинг.
Мен сенга ошиқ дилимни топшириб қўйган эдим,
Олдингу анга жабр, зулмингни бисёр айладинг.
Не учун ширин такаллуфлар қилиб, дил овладинг,
Ниятинг ношуд эканким, ўзгани ёр айладинг.
Беғубор севгим аросатда қолиб кетди, Калон,
Бу жаҳон майдонини кўзимга танг-тор айладинг.

БИЛАНГ

Ҳажрингда, эй қалам қош, бўлдим хароб, билсанг,
Васлинг йўлини излаб йўқ кўзда хоб, билсанг.
Бир қарра шафқат эттил, ҳолимни сўр нигоро,
Раҳм айласанг ҳамиша бўлгай савоб билсанг.
Васлингга ташналиқдан қолмади зарра тоқат,
Ишқинг олови ичра жисмим кабоб билсанг.
Кўнгли қаро рақибнинг домига эҳтиёт бўл,
Сен-чун ўзим фидоий, эй моҳтоб билсанг.
Ошифта дилгинамни айла ўзинг мунаввар,
Сенсиз дилим қоронғу, эй офтоб, билсанг.

ДЕМАНГ

Ишқида кўп йиғласам йирлоқ деманг,
Ҳунграсам бу не учун бундоқ деманг.
Чўғ этибдир бор вужудим ишқ ўти,
Кўқдаги оҳим ўтин чақмоқ деманг.
Гоҳи ҳудман, гоҳи беҳуд, найлайин,
Кўрсангиз гар, телбаи мутлоқ деманг.
Ёр хаёли бирла доим жуфтман,
Учратиб танҳо мени ҳеч тоқ деманг.
Мен уни ёрим деб ўйлайман нуқул,
Сиз мени уйланмаган бўйдоқ деманг.
Йиғлагай ҳолимга маймунлар менинг,
Эй ўзинг ҳолингга ҳам бир боқ деманг.
Мен унинг ишқи билан бойман, вале
Ҳеч қачон бечора бир қашшоқ деманг.
Ишқ йўли хавфу хатарли дейдилар,
Йўлларимни сиз равон, оппоқ деманг.
Бу Калоний оширу девонадир,
Шеърларин, ҳаргиз, ўқиб тўмтоқ деманг.

МЕНГЗАНГ

Кўзимнинг ётларин дарёга менгзанг,
Ғамимнинг кенлигин дунёга менгзанг.
Ҳақирман, фақирман, қадримни, дўстлар,
Наматдан паст турар бўйрога менгзанг.
Муҳаббат бобида Тоҳирга тенгман,
Нигорим қисматин Зухрога менгзанг.
Дилимни кун деманг, тундир, қародир,
Букилган қоматим дол, ёга менгзанг.
Бирор бир бораҳм ҳолимни сўрмас,
Пешонам шўрлигин иўр жога менгзанг.
Калоний, ҳаётим шеърин баёнин
Ўқиб, ҳар байтини ижрога менгзанг.

БАҶО БЕРМАДИНГ

Менга дард бердингу даво бермадинг,
Висол ватда қилиб, вафо бермадинг.
Десам, жоним, висол бер ё қазо бер,
Висол ҳам бермадинг, қазо бермадинг.
Бўрилдим кўп ҳажр тор кулбасида,
Нигорим, раҳм этиб, ҳаво бермадинг.
Қалаштирдинг дилимга ғам, алачни
Азоблар бердингу сафо бермадинг.
Ғанимларга мурувват кўрсатиб кўп,
Мурувват лаззатин манго бермадинг.
Калоний, сенга деб битганда ашъор,
Ўқиб ҳам кўрмадинг, баҳо бермадинг.

АЙЛАДИНГ

Менга боқмай, ёр, диққат айладинг,
Ғам билан қайғуни қат-қат айладинг.
Хонумоним сарф этсам етмади,
Айт, висолинг бунча қиммат айладинг?
Сой бўйига юз очиб чиқдинг у кун,
Билмадим, кимларга қиммат айладинг.
Бир кўрай девдим жамолингни, бироқ
Бош ювай деб сочи чиммат айладинг.
Бўса сўрсам рад этиб, дил орритиб,
Бир ширин умримни ғурбат айладинг.
Бормиди қасдинг ва ё, эй барритош,
Мен учун ҳижронни улфат айладинг.
Эй Калон, ишқ йўли хавfli дердилар,
Нега кирмоқликка журъат айладинг?

БАРҚ УРСИН ИҚБОЛИНГ СЕНИНГ

Топмадим, эй дилрабо, оламда тимсолинг сенинг,
Йўқ эрур беҳиштда ҳам лаълингдаги болинг сенинг.
Кунни ёруғ айлаган нурли чиройингдир, гулим,
Тунни торик айлаган лаб бурчида холинг сенинг.
Мен висолинг истасам ҳажринга қилдинг рўбарў,
Эҳтимол бу қилмишинг ўз турфа аъмолинг сенинг.
Сен учун, билсанг, яшарман, сенга олам шодлиги,
Яйрагин, хўб яшнагин, хуш кечсин аҳволинг сенинг.
Кетма деб, ёлвораман пойингга бошимни қўйиб,
Лек кетарсан, йиллатар "хайр, энди хуш қолинг" сенинг.
Бир мени эрмас, бутун борлиқни ҳажринг ўртагай,
Бўлди мажнун бош эгиб ҳовлингдаги толинг сенинг.

Майли, дейман, бахт тилайман, менда севгинг қолса бас,
Қайда бўлсанг ҳам, Калон, барқ урсин иқболинг сенинг.

ХУШ НАВО ҚИЛСАНГ

На хуш бўлгайки, эй жонон, дилимни пурзиё қилсанг,
Кўнглим боғим баҳор айлаб, юзимни хуш жило қилсанг.
Висолинг йўлини излаб фикрлар чалкашиб кетди,
Бу чалкашган фикрларни ўзинг бир жобажо қилсанг.
Ажаб, қалбимда ором йўқ, вале гулзорни хушлайдир,
Нетай, ишқ дардига, эркам, тўсатдан мубтало қилсанг.
Нечун тақдирга тан бермай, муҳаббат таслим айлабдир,
Ғазал айтиб сўрай васлингни, куйингга имо қилсанг.
Умидим шул, парирухсор, табассум армуғон этсанг,
Бошим кўкларга етмасму, бу арзимни бажо қилсанг.
Калоний, қилмагин афсус, нигоринг гар нигоҳ этмас,
Бўлурсан бир куни манзур агар сен хуш наво қилсанг.

ЖУДО ҚИЛМАНГ

Висолингиздан, эй дилдор, мени ҳаргиз жудо қилманг,
Ҳақиқий оширингизман, сира бахти қаро қилманг.
Ахир, кўнглимни ром этган ўшал ойдек жамолингиз,
Нигорим, илтимосим шу, фақат кибру ҳаво қилманг.
Узуи тунарда ҳар доим фироқингизда ўртандим,
Ки ҳижрон дардидир дардим, бу дардим бедаво қилманг.
Висолсиз севги ошиқияннг бутун умрин хазон эттай,
Бу севгимни, азиз ёрим, бошимга бир бало қилманг.
Менинг-чун энг гўзалдирсиз, вале жонимга жондирсиз,
Юрак сўзимга шак этмангки, яъни кўп жафо қилманг.
Келинг ёнимга, эй маҳванш, йўлингизга кўзим мулттоқ,
Яна келмай Калонийнинг дилин мотамсаро қилманг.

ХУРРАМ ДЕМАНГ

Севги бирла лиқ тўла қалбимни бердим, кам деманг,
Алдасем, қалбимда севги бўлмаса одам деманг.
Чин вафо дунёсидир мен истаган олам, вале
Бевафолар оламини ҳеч қачон олам деманг.
Ишқ биносига садоқат пойдевор бўлмаса,
Ул омонатдир, гулим, сиз асло мустаҳкам деманг.
Ким хиёнат айласа ёрига боши ҳам эрур,
Бу азиз бошим эгилмайдир, уни ҳеч ҳам деманг.
Васлингиз йўлида тинмай жон чекиб ўлсам агар,
Каттакон байрам бўлуру, ҳеч дил эзар мотам деманг.

Шод эсангиз шодман, бахтли эсангиз бахтиёр,
Ғамга ботсангиз, Калонийни сира хуррам деманг.

ДАРДЛИ АШҒОР АЙЛАДИНГ

Ишқ изҳор этганимда рад этиб, хор айладинг,
Таънаю дашномларинг бўйнимга зуннор айладинг.
Мен бу дардим элга ошкор этмайин зор йивласам,
Сен кулиб шум тақдиримдан, энди ошкор айладинг.
Даста-даста гул тутиб, меҳримни этсам армуғон,
Қаҳр этиб, эй бағритош, қалбимга озор айладинг.
Ифғихорим, шавкатим, шоним деб айтсам, сангидил,
Шўрпешона ошиғингдан не учун ор айладинг?
Сен билан поёни йўқ ишқ боғида яйрай десам,
Кенг жаҳонни кўзларимга бир умр тор айладинг.
Дилрабо васлинг, Калоний, завқ билан куйлай десам,
Ўтли ҳижронинг дилимга дардли ашғор айладинг.

ЁЛҒОН ДЕМАНГ

Менга сиз жонон десам, ёлғон деманг,
Ҳеч мени ёлғончи, бевиждон деманг.
Дилдаги ишқим асил, боқий эрур,
Тез келиб кетувчи бир меҳмон деманг.
Сиздан айрилсам адоман, дилбарим,
Ажрамоқни ҳеч қачон онсон деманг.
Тухфа қилдим тоза кўнглим мулкини,
Сиз унинг нарҳини ҳеч арзон деманг.
Минг синовдан ўтказинг, мен розиман,
Сиз учун минг жонлиман, бежон деманг.
Қанча фармон берсангиз айлай бажо,
Мен қулингиз, шоҳ деманг, султон деманг.
Ваъдалар бердим вафоси бор унинг,
Бевафолик айласам инсон деманг.
Таърифингиз ўхшатиб гар ёзмасам,
Ҳеч Калоний шоири хушхон деманг.

ЎЙНАБ КЕЛИНГ

(Ҳабибий ғазалига назира).

Субҳидам боғимга, эй қоши қаро, ўйнаб келинг,
Чин юрқдан айлағайман илтижо, ўйнаб келинг.
Ғунчалар қилсин ҳавас бош тебратиб, хуш бўй сочиб.
Мен ғазал айтиб турай, сиз дилрабо ўйнаб келинг.
Барча дилбарлар қилур рашк гул жамолингиз кўриб,

Офтоб ҳам кўқда бўлгай маҳлиё, ўйнаб келинг.
Рақсингиз авжида айланг кўп чиройли кулгулар,
Ҳар табассум жонга дармон, жонфизо ўйнаб келинг.
Кўп собинчдан қанча гол ҳам эгди бош мажнун бўлиб,
Дил уйин айлаб чароғон пурзиё, ўйнаб келинг.
Расмингиз чизсин Калон рассом бўлиб ашъор ила,
Мавж уриб денгиз каби, эй маҳлиқо, ўйнаб келинг.

БИР ЎПТИРИНГ

Илтифот айлаб менга, эй дилрабо, бир ўптиринг,
Чин юракдан айлағайман илтижо, бир ўптиринг.
Бўсангиз ҳажрида қалбим ўртаниб зор йирладим,
Жонингизга жонгинам бўлсин фидо, бир ўптиринг.
Сизга ўптирмоқ шириндир, менга ўпмоқ хуш ёқар,
Йўлингизни тўсмасин ҳеч бир вақо, бир ўптиринг.
Ибтидосин бошласак басдир ўпишмоқни, гулим,
Унда бўлмас ҳеч қачон ҳеч интиҳо, бир ўптиринг.
Рад жавобингиз эшигсам жон танамни тарк этар,
Бўлмасимдан бир балога мубтало, бир ўптиринг.
Севгимиз умрини бўса айлағай боқий, вале
Этмасин ҳеч ким бизи ҳаргиз жудо, бир ўптиринг.
Сизни ўпмоқ орзусида кўзларимнинг хоби йўк,
Дер Калоний, ҳосил ўлсин мудао, бир ўптиринг.

ЭТИБ ҚҲЙДИНГ

Қиё боқдингу гулшанда дилимни шод этиб қўйдинг,
Азиз қалбимда илк севгимни ҳам бунёд этиб қўйдинг.
Муҳаббатсиз юрак бир қақраган саҳрога ўхшайдир,
Бу кўнгиш боғини юртим каби обод этиб қўйдинг.
Кўриб куйсин рақиблар, қоп-қаро кўмирга айлансин,
Ўзинг Ширин бўлиб, гўё мени Фарҳод этиб қўйдинг.
Бошимдан нур сочар энди муҳаббат номли бир офтоб,
Мурувват айлабон рамдан бутун озод этиб қўйдинг.
Калоний бир ғазал ёзсин ҳақиқий севгимиз мақтаб,
Бу кўнгиш боғини юртим каби обод этиб қўйдинг.

ИНШО ҚИЛИНГ

Роҳатингиз пайтида Оллоҳни дилга жо қилинг,
Қайғу чориди дилингизни тағин шайдо қилинг.
Меҳрингиз асло унутмай муттасил айланг уни,
Тўхтамай доим оқиб тургувчи бир дарё қилинг.

Тунлари тоат-ибодатда бўлингиз, жўралар,
Ўзгаларни ҳам Расулин динига ошно қилинг.
Кимки осийлик билан тош отса Ислом динига,
Эл аро шарманда айлаб, тез уни расво қилинг.
Ўтказиб қўймас сира сизни Сирот кўпригидан,
Хонангизни хоҳи дур, хоҳи асил тилло қилинг.
Бу умр ўлчовлидир, бир лаҳзада кетгай ўтиб,
Ўзни Оллоҳнинг китобиви ўқиб мулло қилинг.
Бошингизга мусибат тушганда ҳам шукр айлабон,
Ҳар сўзингизнинг бошин албатта бисмилло қилинг.
Бу Калоний сўзларини дилга жо айланг, вале
Маънисин чақмоқ учун ҳар байтини иншо қилинг.

АТАНГ

Эй Эгам, менга насибамнинг ҳалолидан атанг.
Ўдирар миннатаяси, Сиз бемалолидан атанг.
Яхши одат, яхши ният, яхши хислат бахш эттинг,
Яхши ахлоқнинг ҳамиша безаволидан атанг.
Бу умр дарёси ҳаргиз лойқалаб кир босмасин,
Сиз умр обин менга поку зилолидан атанг.
Гар гуноҳ иш қилса кас ўлгач саволи бор, ахир.
Менга ҳар қанча юмушнинг бесаволидан атанг.
Оғу эрмиш дўзахиянгиз, жаннатингиз болмиш,
Оғунгиздан кўрқаман, беҳиштнинг болидан атанг.
Гар савоб иш қилмаса ўтган умр кетгай увол,
Бир умрнинг барчасини беуволидан атанг.
Тавба айлаб ёлвородир бандан ожиз – Калон,
Марҳамат айлаб мурувватнинг камолидан атанг.

КЎРИНГ

Ишқингиз ўтида ёнган жисми сўзоним кўринг,
Жисми сўзоним ичинда ўртанур жоним кўринг.
Ҳажрингизда, эй нигоро, дам-бадам қон йиғлагум,
Кўз ёшимдан ҳосил ўлагон қонли уммоним кўринг.
Дилдаги дардим азобига чидолмам, дош қани?
Ҳасратимдан чиққан улкан чангу тўзоним кўринг.
Юзларимдан нур кетиб, дол ўлди қаду қоматим,
Ҳолатимдан лол қолган ақли ҳайроним кўринг.
Бу жаҳонда васлингиз, ёр, бўлди танҳо мақсадим,
Етмайин мақсадга сўнган қалби вайроним кўринг.
Тортаётган оҳларим ёзсам, Калон, бўлмас адо,
Мингталаб дафтарга тўлган шеъру дostonим кўринг.

МИРЗО АЙЛАСАНГ

Бошим осмонга етар васлингни пайдо айласанг,
Кўнглим кул бўлгай куйиб ҳажринг ўтин жо айласанг.
Гар гаминг бирлан қулар бўлсам пойандозинг бўлай,
Таъзим айларман дегум, қаддим эгиб ё айласанг.
Тош экан қалбинг муҳаббат гуллари ҳеч унмади,
Мен этай жисмимни тупроқ, ишқни раъно айласанг.
Маҳвашиму маҳлиқойим, дилрабойим сен ўзинг,
Не учун оҳ чекмайин меҳрингни бежо айласанг.
Рашиқ ўтидан қоврилиб, жисмим кабоб бўлса не тонг,
Файр элига хуш боқиб, бир лаҳза парво айласанг.
Завқиму шавқим ошиб, илҳом булоғи жўш урар,
Гар Калонни дил сўзинг ёзмоққа мирзо айласанг.

СУЙМАЙ БЎЛУРМУ, АЙТИНГ

Сиздек гўзал парини суймай бўлурму, айтинг,
Ишқингиз оташида куймай бўлурму, айтинг.
Нозларингиз чиройли, ишваларингиз гўзал,
Мафун бўлиб кўнглини қўймай бўлурму, айтинг.
Сизни севиш парафдир, сизни севиш ифтихор,
Ошиқлигимни элга йўймай бўлурму, айтинг.
Мисли товус товланиб кўчамдан ўтсангиз ёр,
Кўксимга икки қўлни қўймай бўлурму, айтинг.
Ўзга касга табассум айласангиз, сузиб кўз,
Рашиқда ёқиб юракни, ўймай бўлурму, айтинг.
Рад айлабон висолни, ҳижронга ташласангиз,
Жондан кечиб, ҳаётдан тўймай бўлурму, айтинг.
Шайдо бўлиб, Калоний, айрилди ақлу ҳушдан,
Сиздек гўзал парини суймай бўлурму, айтинг.

АСЛИН БИЛМАСАНГ

Эй гўзал деб берма дил зинҳор, аслин билмасанг,
Этмагил ҳеч унга ишқ изҳор, аслин билмасанг.
Бир умр армон билан ўтса ҳаётинг тонг эмас,
Кўз қисиб, қош қоққан ул маккор аслин билмасанг.
Гар вафоси бўлмаса ул ёр эмас аёрдир,
Ўтмагай ҳаргиз ширин рўзгор, аслин билмасанг.
Шарм-ҳаёси бўлмаса жоду кўзига боқма ҳеч,
Айлагай сеҳри билан абгор, аслин билмасанг.
Шопмагил қилсанг харид қимматбаҳо дурдона ҳам,
Сотсалар гаяҳар бу деб бекор, аслин билмасанг.

Бу умр савдосида янглишма, эй кўнглим менинг,
Кўз ёшинг бўлмай оқиб анҳор, аслин билмасанг.
Эй Калоний, сиртига боқма, унинг қалбига боқ,
Этмагил ҳаргиз севиб дилдор, аслин билмасанг.

ЭТМАСАНГ

Не учун севдим сени соҳиби дийдор этмасанг,
Мен сени ёр айласам, сен ҳам мени ёр этмасанг.
Толейим севгим диёрида хандон айлағай,
Ташлабон ҳажринг аро ҳолимни абгор этмасанг.
Ўнгда кўрмас гул юзинг хобимда кўрғайму эдим,
Кечалар тонг отгуча ёдинг-ла бедор этмасанг.
Муддаом ҳосил бўлиб, васлингга ҳам етсам бўлур,
Ўртамизга аҳли ағёрларни девор этмасанг.
Аҳли ағёрлар аромизга тушиб ров бўлмағай,
Гар, нигоро, айлаган аҳдингни бекор этмасанг.
Эй Калоний, ёрга ҳам ширин сўзинг мойдек ёқур,
Ул қабул айларму соф ишқингни ашъор этмасанг.

НУР ВИСОЛИНГДАН СЕНИНГ

Воз кечолмам, дилрабо, ўю хаёлингдан сенинг,
Кўз узолмайман қуёш янглир жамолингдан сенинг.
Ўтмадинг ҳаргиз мурувват кўчасидан, оҳким,
Тотмадим бир бор, нетай, лаъли болингдан сенинг.
Кун зиё олса жамолинг партавидан тонг эмас,
Тун қаро ранг тортадир ул доно холингдан сенинг.
Сендадир лутфу тароват, сендадир кўрку чирой,
Шеърларим маъно топури ширин мақолингдан сенинг.
Сочларинг бўйи муаттардир, мисоли сунбул ул,
Кўзларим юдуз сочар нурли ҳилолингдан сенинг.
Гарчи кундан кун йироқ кетсанг-да қошимдан, гулим,
Боумиддирман, Калоний, нур висолингдан сенинг.

КЎРИНГ

Ёрнинг ҳажрида чеккан нолаю зорин кўринг,
Сарғайиб ранги сомон бўлмишдир, рухсорин кўринг.
Қоши қилғай қаддини ёй, сочи рўзгорин қаро,
Санчилаур қалбига тирдек киприти- хорин кўринг.
Заррача шафқатни билмас ул раҳмсиз сарвиноз,
Дард устига яна чипқонму озорин кўринг.
Суратини ўрнатиб кенг хонасин меҳробига,
Номини минг бор битиб таққанда тўморин кўринг.

Соғ-саломат касни йўқлаш ихтиёрийдир, бироқ
Эй саховаткаш, келиб ишқида беморин кўринг.
Менга бовар қилмасангиз хоҳишингиз, лекигин
Майли, кўксини ёриб қалбидаги борин кўринг.
Бормикан оламда севги дардидан оғир жазо,
Минг азобда тулғаниб тунларда бедорин кўринг.
Дардни чеккан табиб бўлмай Калонингиз каби,
Шул сабабдан ҳам унинг ёзганда ашъорин кўринг.

ПАХТА ҚЎШИГИ

Пахтаман, эй ўзбегим, бир ифтихорингман сенинг,
Кўз қорангдек сақлаким, номус ва орингман сенинг.
Сен мени эъзоз этиб ҳар йилда эксанг тонг эмас,
Тарихингда мангу борман, барқарорингман сенинг.
Атрофимда айланиб парвона бўлсанг арзиғай,
Не учунким, элга берган аҳд, қарорингман сенинг.
Фасли ёз олам эли ҳусним томошо айласин,
Лолазордан ҳам гўзалроқ пахтазорингман сенинг.
Кузда очилган чорим ҳам кўш ажибдир, ўйлаким,
Ер юзин бирдай оқартган гўё қорингман сенинг.
Сен териб жамғарганингда кўкка етмай бошларим,
Ризқу рўзинг, бойлигинг ҳам касбу корингман сенинг.
Бор эканман баркамолсан, мўътабарсан бемисол,
Шухратинг, кўзларда нурунгу мадорингман сенинг.
Ҳар қачон қадримни билгувчи қадрдоним ўзинг,
Бахтлиман, бахтинг учун бўлсам нисорингман сенинг.

БЎЛДИМ ХАРИДОРИНГ СЕНИНГ

Дилрабо, ҳуснинг кўриб бўлдим харидоринг сенинг,
Илтимосим, сезмасин бу сирни ағеринг сенинг.
Оширинг бўлмоқлигимдан ифтихорим беқиёс,
Шул эрурму ошиғим деб келмасин оринг сенинг.
Ногаҳон боқсам агар кўзим қамашгай, боиси
Ойданам, офтобданам нури-ку рухсоринг сенинг.
Ноз ила этсанг хиром гулшан аро, эй нозанин,
Лол эгур жилванг гўзал товусни рафторинг сенинг.
Майлига, ишқинг оловида ёқиб кул айласанг,
Дардима малҳам бўлур жабрингу озоринг сенинг.
Энг латиф, ширин назар пайдо бўлур эрди, Калон
Гар ёзиб олса агар бол мисли гуфторинг сенинг.

ДИЛДАГИ ТОРИМ МЕНИНГ

Ҳеч кима ҳеч гушмасин умрим бўйи зорим менинг,
Кўрмасин олам сира аҳволи афгорим менинг.
Мен нечун муҳтож бўлай сўрмоққа ёрдам ўзгадан,
Ўз-ўзимга етгуси ҳар қанчадир борим менинг.
Ўчмагум ҳаргиз кўзин сузган санамлар ҳайлига,
Этмасин ҳажрига дуч ўз ҳурлиқо ёрим менинг.
Бўлса молим, бўлмаса ширин сўзим эҳсон этай,
Йўқ эрур элдин ниҳон қалбимда асрорим менинг.
Эл учун хизмат этиб, топсам шараф, толе кулар,
Куйса куйсив, ёнса ёнсин бўлса ағёрим менинг.
Ўзгалар куйини куйлаш мен учун ётдир, Калон,
Дилрабо этса наво, бас, дилдаги торим менинг.

КЕЛ ЎЗИНГ

Мен ўлар ҳолатга етдим, меҳрибоним, кел ўзинг,
Жонга жонлар бахш этувчи жонажоним, кел ўзинг.
Соғиниб васлингни дилда зарра тоқат қолмади,
Ҳоли аҳволим сўраб ширин забоним, кел ўзинг.
Беқиёс ҳусну жамолингни кўриб завқ-шавқ олай,
Гул бўлиб, гулгун ёниб, эй гулистоним, кел ўзинг.
Дарди ҳажрингдан азоб чекмоқдигим бас айлайин,
Эттали васлинг даво, оромижоним, кел ўзинг.
Орзулар рўёбга чиқсинлар бўлиб ҳосил мурод,
Дилда армон қолмасин ҳеч дилистоним, кел ўзинг.
Тангу-тор этмай, Калон, жону жаҳонни бир умр,
Қоматим дол бўлмасин, қоши камоним, кел ўзинг.

УМИД

Ёр севгим этди рад, мен узмадим аммо умид,
Изларидан қолмадим ҳеч бўлмайин деб ноумид.
Ўйламанг йиллар ўтибдир ёдидан чиққан дебон,
Бир нафас ҳам узмадим кўнги, дилимга жо умид.
Лек нигоро бир нафас ҳам бермади ҳеч эъгибор,
Найлайинким, айладимми ёки мен бежо умид.
Бетиним зулм этганидан чўкса ҳам кўнглим, нетай,
Бир табассум боисидан бўлди боз пайдо умид.
Доимо бўлсин умидворлик насиб дейман мудом,
Не учунким жонга жону дилга чин оро умид.
Ҳеч қачон айру тушиш мумкин эмасдир, йўқ илож,
Бебаҳо қалбим уйини айлаган маъво умид.

Ноумидлик кўчасига кирса ким водон эрур,
Айлагай энг сўнгги дам ҳам оқилу доно умид.
Бунчалар боқий умид деб, эй Калоний сўрдингиз,
Уямас эркан, бўлса чиндан кимга ким шайдо, умид.

ЯХШИ ДЕ

Дил олиб, кўнгил узатсам, яхши де,
Жонга жонингни улатсам, яхши де.
Гул гўзал ишқимнинг рамзи деб, нигор,
Йўллариинга гуллар отсам, яхши де.
Ийманиб кўзингга ёш олсанг агар,
Эркалаб, сийпаб юпатсам, яхши де.
Рад этиб севгимни жеркиб ташласанг,
Ёлвориб пойингга ётсам, яхши де.
Ҳайдасанг ҳижрон биёбони аро,
Дил уйин қонга бўятсам, яхши де.
Ўзгани севгум десанг, қон йиғлагум,
Кўқда офтоб мисли ботсам, яхши де.
Келса дуч аёр йўлимда ров бўлиб,
Четга чиққил деб йўқотсам, яхши де.
Дер Калоний, илтижо айлаб севга,
Гар хато қилсам, тузатсам, яхши де.

ДУНЁ

Ҳижронни нечун, дўстлар, бор этди қадим дунё,
Тош қалбада кек борму, қасд айладимикан ул ё?
Мен хаста кўнгил, айтинг, қай тошга урай бошни,
Ёр васли агар йўқдир, толеим эрур рўё .
Дунёни севиб, анга бағримни очиб қўйсам,
Кўксимни яро қилди, ханжарми экан оё.
Минг турли маломатдан жоним эзилиб кетди,
Бевақтми келибман бу дунёга, кўзим дарё.
Юксакка узатсам қўл, кўз солсам баланд ёққа,
Ёв ерга қапиштирди, мислимни этиб бўрё.
Нолишни, Калон, бас қил, тақдирга кўник, гарчи
Бевақтми келибман бу дунёга, кўзим дарё.

ШУ ДУНЁ

(Лутфийга назира)

Давру даврон сурадирган шу дунёдир, шу дунё,
Неки бўлса кўрадирган шу дунёдир, шу дунё.
Гоҳи саҳро, гоҳи гулшан, гоҳи юксак тоғ бўлиб
Бизни чорлаб турадирган шу дунёдир, шу дунё.

Глобусни қўйиб олиб назар солсам оламга,
Кезиб кезиб юрадирган шу дунёдир, шу дунё.
Бизни(нг) юртда эллар хуррам, аммо қатор юртларда,
Ивсон қонин сўрадирган шу дунёдир, шу дунё.
Олам ичра ҳамма эркин, ҳамма шодон бўлсин-чун,
Биз янгитдан қурадирган шу дунёдир, шу дунё.
Зийрак бўлгин, эй Калоний, ғафлатдан юргил йироқ,
Ишлаб қандинг урадирган шу дунёдир, шу дунё.

ДИЛРАБОГА МАҲЛИЁ

Оҳким, бўлдим десам бир дилрабога маҳлиё,
Дуч келибман билмайин дарду балога мутлақо.
Дил бериб дилсиз қолиб чеқдим жафою жабрини,
Найлайин, йўқ мен каби оламда ҳеч бахти қаро.
Аввало севдим дебон сўнг кетди ташлаб бераҳм.
Мен садоқатли десам, ул бунча эркан бевафо.
Телба бу дунё ва ё олгайму мендан қасдини,
Кўп меҳр кўргуздим, аммо ул этар жабру жафо.
Ҳурми у, филмонми у, ёки парилар наслидан,
Дейдилар, бўлса пари бўлмас одамга ошино.
Васфига айтсам, Калоний, пок муҳаббатдан сано,
Мен қолиб ул ўзгага айлайди гинмасдан сафо.

ТИЛЛОГА БЕРМАСМИЗ

Мустақилликни, ёронлар, бутун дунёга бермасмиз,
Жавоҳир, олтину олмос, дуру тиллога бермасмиз.
Агар бир томчи сувга зор эсак ҳам дашту саҳрода,
Зилол сув мавж уриб турган азим дарёга бермасмиз.
Қилич гортиб келар бўлса босиб қонхўр жаҳонгирлар,
Агар тенг бўлса ҳам Чингиз билан Дорога бермасмиз.
Чин инсоннинг қаноти, кўзларин нури Ватан доим,
Уни виждони йўқ босқинчию расвога бермасмиз.
Азиз юртига содиқлик асил имон иши, дўстлар,
Кечиб ўз юртидан, ёт ўлкага шайдога бермасмиз.
Муқаддасдир Ватан, доим этармиз тўтиё ҳокин,
Калон, шулким Мурод, юртни разил рўёга бермасмиз.

ЭТАЖАКМИЗ

Ҳурликда бутун ўлкани обод этажакмиз,
Ҳар қасрини чин нур била бунёд этажакмиз.
Қуллик эзибон ғам била кўп айлади дўққи,
Бул қун элимиз қаддини шамшод этажакмиз.
Хипчин-ла қувиб дарду алам, қайғу азобни,
Ял-ял ясениб, барчани тенг шод этажакмиз.

Бу покиза юрт тупроғини кўзлара суртиб,
Содиқ бўламиз дея қасамёд этажакмиз.
Ёз пайти келиб, қишда қочар қуш кабиясмиз,
Севгини азиз юртга умрбод этажакмиз
Фарзандларимиз тақдирию бахтини ўйлаб,
Марҳум боболар руҳини ҳам ёд этажакмиз.
Халқингнинг асил шоири бўл, шунда Калоний,
Дил бирла севиб, қайғудин озод этажакмиз.

1991 йил

ТОПОЛМАЙСИЗ

Мен каби вафоларга ошино тополмайсиз,
Меҳру чин садоқатта жон фидо тополмайсиз.
Севганим – тўзал юртим хуснига дилим шайдо,
Беқиёс диёримдек дилрабо тополмайсиз.
Дилрабомни асранг деб илтижо қилурманким,
Илтижомдек оламда илтижо тополмайсиз.
Мендаги муҳаббатнинг чеки йўқ, адоғи йўқ,
Ҳеч қачон анга ҳаргиз интиҳо тополмайсиз.
Тенги йўқ диёримни бебаҳо десам арзир,
Ул каби ҳаётдан бир бебаҳо тополмайсиз.
Покиза бу юртимда заррача риё йўқдир,
Ер юзида ҳеч бундоқ бериё тополмайсиз.
Қанча бўлса иллатлар ёт эрур диёримга,
Нопоғу ғаразли иш мутлақо тополмайсиз.
Элу юрт гами бирла шеър ёзар Калоний ҳам,
Қалбида унинг ўзга муддао тополмайсиз.

ЧУСТИМИЗ

Довруғи оламга кетган бир гулистон Чустимиз,
Бахту иқбол шуъла сочган машъалистон Чустимиз.
Она халқим қудратидан бўлди обод, пурзиё,
Дилкушодир, хушҳаво бу боғу бўстон Чустимиз.
Боғлари жаннатмақондир, сувлари обиҳаёт,
Фасли ёз сайр айлаганга роҳатижон Чустимиз.
Ям-яшил кенг пахтазорга боқса кўзлар яшнагай,
Кузда хирмон кўкка етгай, пахтага кон Чустимиз.
Мевалар шарбатга тўлган, ҳар бири тилви ёрар,
Ташриф этсангиз ҳаминша яхши мезбон Чустимиз.
Киймаган армондадир Чуст дўшписин, эй жўралар,
Шунчалар санъатда моҳир, санъатистон Чустимиз.
Сайроқи булбул каби мадҳ айлагин ҳар дам Калон,
Довруғи оламга кетган бир гулистон Чустимиз.

КАМ БЎЛМАНГИЗ

Дўстлар, ҳеч бевафога ёру ҳамдам бўлмангиз,
Ёру ҳамдамлик қилиб, расвойи олам бўлмангиз.
Қалбингизни забт этиб олганда ўртар, во дариг,
Дил билан ўйнашгувчи девона одам бўлмангиз.
Жонингизга қасд этишдан муддаонгиз не зрур,
Бошга офат ёғдирар авёрга маҳрам бўлмангиз.
Васлини кўз-кўз этиб ўртаб, балолар ёғдирур,
Беадад ҳижронда бахтсиз, соҳиби ғам бўлмангиз.
Кўз сузиб, қошни қоқиб, сизга тузоқ қўймоқда ул,
Ёр бўлиш у ёқда турсин, ошино ҳам бўлмангиз.
Ёр топинг, дўстлар, садоқатли, вафоли, боадаб,
Севги бобида, Калоний, ҳеч қачон кам бўлмангиз.

СЎРАСАНГИЗ

Бошим тутаман, мендан агар жон сўрасангиз,
Қоним бераман, бўлса керак, қон сўрасангиз.
Мен сизга, гулим, булбули шайдо каби ошиқ,
Бўстон этаман чўли, гулистон сўрасангиз.
Имкон топаман тезда муҳайё қиладурга,
Шодликка тўла давр ила даврон сўрасангиз.
Дарҳол этаман сидқу вафо бирла муҳайё,
Севгим йўлида аҳд ила паймон сўрасангиз.
Рад этса агар не қилар ман деб куя кўрманг,
Жон деб бераман неники чандон сўрасангиз.
Илҳомни(нг) қанотида учиб завқ-ла, Калоний,
Тинмай ёзаман пезъ тўла девон сўрасангиз.

ШИРИНЗАБОНЛАТУРСИЗ

Келмай уйимга, жонон, юракни қонлатурсиз,
Ҳаттоки севгиянгизга бизни гумонлатурсиз.
Ёки узоқлатиш-чун тушди арога авёр,
Четда туриб ўзингиз, ёвга ёмонлатурсиз.
Кўрғанда юз ўгирмоқ ҳаргиз ярашмагайдир,
Кулгуларингиз, зй ёр, нега ниҳонлатурсиз.
Гап бошласам чўкиб тиз эшитишни хоҳламасдан,
Роҳатижон сўзингиз офатижонлатурсиз.
Авёрни шод этурсиз, гуллар тутиб қўлига,
Бизни паривашим, оҳ, доим фиронлатурсиз.
Васлингизга етишининг тополмадим иложин,
Бу ишни энди, айтинг, қачон осонлатурсиз.
Куйингизда куйишдан тутди қалам Калоний,
Куйлашда андалибдек ширинзабонлатурсиз.

ЭСИЗ

Кимда йўқ меҳр асли, унга илтижо эсиз,
Тиз чўкиб ялинмоқдан йўқ самар, нидо эсиз.
Гар калондимовлик кас кўрмаса оёқ остин,
Этганинг билан кетгай ҳурматин бажо эсиз.
Кимки беимон ҳаргиз яхшилик раво бўлмас,
Марҳамат қилиб этсанг мингта жон фидо, эсиз.
Нияти қаро тундек, мақсади гараз бўлса,
Барча хуш тилак нафсиз, қўл очиб дуо эсиз.
Дид билан фаросатда бўлса у бойўғлидек,
Унга гул, чаман эсиз, унга хуш жило, эсиз.
Эй Калон, насиҳатни уқмаганга уқтирма,
Уқмаганга уқтирмоқ бўлса муддао, эсиз.

ЁЛҒОНМИ ВА Ё...

Ой тўлдими ё нурли юзингиз?
Юлдузми у қўш, ёки кўзингиз?
Чорлаб турадир ёнига тинмай,
Айлабми имо шу юлдузингиз.
Йўқ, қош эмас у, қўша қундуз,
Гоҳ-гоҳ учадир шу қундузингиз.
Борсам қувасиз, уёламан деб,
Келмайсиз, ахир, нега ўзингиз?
Токай юрасиз Калонни қийнаб,
Ёлғонми ва ё барча сўзингиз?

КУЛСАНГИЗ

Бир эмас, минг жон берай, ёр, кулсангиз,
Завқ олурман, яйраб, дилдор, кулсангиз.
Сирмагай кўксимга қалбим, жонгинам,
Соғ бўлур жон бўлса бемор, кулсангиз.
Жўр бўлиб кетгай фалак ҳам, ер ҳам,
Нур сочиб офтоб, зирр қор, кулсангиз.
Боғда гуллар гунча очгай яшнабон,
Дил бўлур боз сизга хуштор кулсангиз.
Ошинолар шод зрурлар бир жаҳон,
Шум рақиблар бўлғуси хор, кулсангиз.
Бахту иқболлар қуёши нур сочар,
Ғам, аламлар менга беқор, кулсангиз.
Марг чекингай бу қаро ер қаърига,
Ўлмагайман энди зинҳор, кулсангиз.
Қайнаб илҳоми Калоний ёздилар
Қанча шеър у қанча ашъор, кулсангиз.

ҚАҲРИНГИЗ

Не сабабдан бўлди пайдо қаҳрингиз,
Қатлима қайрар қилич ё қаҳрингиз.
Мен меҳрга ташна эрдим, войким,
Ногаҳон бўлди муҳайё қаҳрингиз.
Найлайин, қайдан мурувват излайин,
Бошима ёрдирди савдо қаҳрингиз.
Бош урайми тошга ёки бошга тош,
Қўзғади бир қанча раво қаҳрингиз.
Бормикан поёни бу гурбатнинг,
Ё босилмас энди асло қаҳрингиз.
Сиз билан гулшанни кўнглим хушласа,
Манзилимни этди саҳро қаҳрингиз.
Қаҳрингизни меҳрингиз забт айласин,
Кошки эрди бўлса анқо қаҳрингиз.
Мен адо бўлдим, Калоний, бу кеча,
Топса барҳам зора фардо қаҳрингиз.

КЕСАНГИЗ

Жонимни этай сизга нисор, ёр, кесангиз,
Толе қучадирман роса дилдор кесангиз.
Олам безаниб кетгусидир мисли Эрам бор,
Қалбимда баҳор, эй гулирухсор кесангиз.
Шодликка тўлиб кетса кўнгил асло ажаб йўқ,
Хонамга тўлур қўшиғу алёр кесангиз.
Сизсиз нетаман маъниси йўқ ушбу ҳаётнинг,
Қалбимда менинг ҳарна умид бор кесангиз.
Келмоққа жазм айласангиз етгуси, бўлди,
Кетмоққа илож йўқ эрур зинҳор кесангиз.
Илҳом жўшади завқим ошиб энди, Калоний,
Тинмай ёзаман сиз учун ашъор кесангиз.

ЎЗИНГИЗ

Хусну чиройда зебо мисли баҳор ўзингиз,
Кўзларни яшнатувчи кўзи ҳумор ўзингиз.
Мен нега тақдиримдан юз қарра рози бўлмай,
Қалбим уйин безатган бахтига ёр ўзингиз.
Севги, муҳаббат излаб беҳуда кезмагай дил,
Дилларга ишқ солувчи этса гузор ўзингиз.
Бўлса-да минг санамлар боқмоққа тоқатим йўқ,
Ақлу ҳушимни олган беихтиёр ўзингиз.

Фасли баҳорда менга лола териш не даркор,
Ҳар тўрт фаслда тайёр лола узор ўзингиз.
Ўргилсам арзимасму, айлансам арзимасму,
Толейи ёр Калонга содиқ нигор ўзингиз.

ДОСТОНМИСИЗ?

Фарзандларим Акмалхон ва Муаттархонларга

Гулмисиз, гулзормисиз, гулшанмисиз, бўстонмисиз?
Ёки бўстондан гўзал бир жаннати ризвонмисиз?
Ўхшашингиз топмадим тарих китобин титкилаб,
Ҳур диёрга кўп ярашган соҳиби давронмисиз?
Қанча ошиқ аҳли асло етмаган бахт сизда бор,
Бахтини ўз ақлидан топган суюк инсонмисиз?
Бир нафас ҳижронга ҳам тоқат тополмайсиз ҳануз,
Бир-биригизга мадору куч-қувват, дармонмисиз?
Меҳрингиз ҳар қанча сарф этган билан бўлмас адо,
Меҳрибонсиз, меҳригўёлиқда битмас конмисиз?
Минг шукур дейман, қувончим сизмагай осмонга ҳам,
Ажратиб бўлмас ҳечам бир танмисиз, бир жонмисиз?
Асрасин ҳар икковингиз доимо қодир Эгам,
Кўз тушар жойларга кўзмунчоқ тақиб олганмисиз?
Таърифингизни ғазалга сиздиrolмайман, Калон,
Ёзса ҳам ҳаргиз туганмас мингу минг достонмисиз?

КУЗАТМАДИНГИЗ

Кетмоқчи бўлсам, эй ёр, нега кузатмадингиз,
Гуллар тутиб қўлимга аста узатмадингиз.
Сизни асил шифокор дер эдилар ва лекин,
Бемор дилим авайлаб-асраб тузатмадингиз.
Ҳада этиб мевинг-чун нурли висолингизни,
Севгим саройини ҳеч, жоним, безатмадингиз.
Айлаб умид, мурувват қилгаймусиз деб эрдим,
Жабру жафо этишни ҳаргиз тугатмадингиз.
Жонимни берган эрдим садқа, садога айлаб,
Илмай назарга ул-бул ишга яратмадингиз.
Таърифи тавсиф айлаб ёзса ғазал Калоний,
Бир зум ҳам эътиборни унга қаратмадингиз.

НАЗЗОРА АЙЛАМАЙСИЗ

Не бўлди, эй нигоро, наззора айламайсиз,
Севги гулобига ҳеч ишора айламайсиз.
Куйингизда куювчи бечораман дедим-ку,
Бечора дилга тоқай бир чора айламайсиз.

Ишқ ўтидан сўз очманг, дилим ўйнайди дейсиз,
Нега, ахир, дилингиз идора айламайсиз.
Қалбингизга муҳаббат оловидан ёқувдим,
Наҳотки энди ундан шарора айламайсиз.
Бизга меҳр зиёсин тинмай сочиб қуёшдек,
Авёру шум рақибни минг пора айламайсиз.
Ёзса ғазал Калоний, эй ёр, шаънингизга,
Қўлга олиб наҳотки наззора айламайсиз.

ТОЛМАДИНГИЗ

Айди гулим ёнимда нега қололмадингиз,
Ошиқ бўлиб дилимни ҳаргиз ололмадингиз.
Кўз кўзга тушган эрди бирдан жадалладингиз,
Нурли қуёшга балким тикка боқолмадингиз.
Сизни асил чолғучи дер эди – ку халойиқ,
Севги куйини, жовим, менга чалолмадингиз.
Борми эди зарурат васли нигордан ортиқ,
Қай бир муҳим юмушдан кўзни қиёлмадингиз.
Ошиғи беқарор деб Сизни атар ёронлар,
Қалбингиз олганимни ўзиз тан олмадингиз.
Жозибаси ғазални асиру лол этмиш,
Ҳар дам ёзиб, Калоний, зинҳор толмадингиз.

ҲАНУЗ

Учрагай кўп беҳаёлардан ҳануз,
Нияти тундек қаролардан ҳануз.
Бемисл обод чаманзорлар аро,
Гоҳ келур бадбўй ҳаволардан ҳануз.
Сурати одамсифат, аммо нетай,
Фарқи йўқ ҳеч аждаҳолардан ҳануз.
Бемуҳаббат ҳиссизу диқсиз яна,
Кўнгли бўм-бўш бенаволардан ҳануз.
Найлайин, чалган оёғидан ҳасад,
Дардманду бедаволардан ҳануз.
Сирти силлиқ аҳли рўёлар, ажаб,
Ўч олур ақли расолардан ҳануз.
Бўлса ёруғ очилур айбим дебон,
Беркинар нуру зиёлардан ҳануз.
Кўргилиқдир, баъзи ношуд кимсалар,
Қасд олур кучли даҳолардан ҳануз.
Баъзилар туққан оносидан тонар,
Бор, ахир, бундай балолардан ҳануз.

Ҳар кишини асрасин доим Эгам,
Қилмиши ноҳақ жазолардан ҳануз.
Эй Калоний, айби йўқ Парвардигор,
Сенда ҳам бордир хатолардан ҳануз.

КЕМАМИЗ¹

Авж олар бўрон, мудом қалқиб туродир кемамиз,
Билмадим, қай бир тараф йўлни буродир кемамиз.
Ё магар бўрон тиниб, сокин бўлур уммон юзи,
Ё магар қирғоқ бориб, тошга уродир кемамиз.
Гарчи тўфон чирлирак айлаб уни итқитса ҳам,
Енгаман деб ҳовлиқиб кўп лоф уродир кемамиз.
Жонимизни бир этиб биз ўйламай чиқдик, вале
Ярми сувга нарқ бўлиб зўрға туродир кемамиз.
Кемамизу кемамиз деб чирмашиб олганмизу,
Англамаймиз қанча вақт осмон кўродир кемамиз.
Эскириб, беҳад чириб келган экан сузгичлари,
Айг, Калоний, неча кун даврон суродир кемамиз?

1990 йил

БЕҚИЁС АРМОННИ ЁЗ

Эй кўнгил, виж-виж турилган беқиёс армонни ёз,
Беқиёс армон биланким таҳ-батаҳ бул қонни ёз.
Не азоблар кўрди бу бош, мислига дўзах қиёс,
Дўзахий қийнов яратган ғурбату ҳижронни ёз.
Ғурбату ҳижронга солган аҳли золимдир, нетай,
Аҳли золим айлаган минг тухмату бўҳтошни ёз.
Боиси тухмат ва бўҳтон бошдадир юз минг бало,
Бу балолар жабридан хор бу дили вайронни ёз.
Не қилайким, менга ғамнинг интиҳоси йўқ экан,
Шунча ғамга дош беролган зўр аламни жонни ёз.
Эй Калон, чеккан азоблар таърифи дoston бўлур,
Қўлга ол қороз, қаламни, кел, ўшал дostonни ёз.

ХУШ КЕЛДИНГИЗ

Илтифот айлаб менга, эй дилрабо, хуш келдингиз,
Бу не бахтким, ҳосил ўлди муддао, хуш келдингиз.
Йўлларингизга пойандоз бўлса оз жоним менинг,
Бошингиздан нур сочар бўлди само, хуш келдингиз.
Таърифингиздан бошим кўкларга етди, офарин,

¹Кема - Собиқ СССР маъносида.

Пойингизнинг гарди кўзга тўтиё, хуш келдингиз.
Омадим юрмай, ишим чапла кетиб турган эди,
Эпладингиз ишни этмоқни расо, хуш келдингиз.
Ўртанардим ҳажрингизда, кўз ёшим дарё бўлиб,
Айлабон ҳижрон балосидан жудо, хуш келдингиз.
Васлингиз орзусида собит қадам ташлар эдим,
Нурли васлингизга айлаб ошино, хуш келдингиз.
Бир жаҳон шоирлари ошиқ Калонийдек жўшиб,
Шаънингизга айтса саз мадҳу сано, хуш келдингиз.

РЎДАПО

Кўрганда лола рангин қалбимга менгзамангиз,
Ранги сомонни ҳаргиз рўйимга менгзаманг сиз.
Жабри рақибни(нг) шаъним айлади ҳокисорким,
Кўнглимни қат-қагига андуҳи отди иддиз.
Сўрсам агар адолат юз карра таъзим айлаб,
Кўзни олайтириб, боз дастини қилди бигиз.
Қон йиғламай нечунким ҳолим хароб ўлди,
Кўнглимни айнитар ул исқирт, мисоли тўнғиз.
Бошимга сахт уриб мушт, ўзни Худо атайди,
Қайнаб ётар балолар мисоли гўнгда кўнғиз.
Қалби тўла жаҳолат, таъмасидир давоси,
Минг битга сиз ва биздан дер яхши битга "жиз-биз".
Бу рўдаподан, айтинг, қандоқ халос бўлай мен,
Йўл кўрсатинг, Калоний, гар бўлса ҳимматингиз.

БОҚИБ ҚЎЯРСИЗ

Ибо билан, ёр, боқиб қўярсиз,
Юракларга ўт ёқиб қўярсиз.
Мишгон ўйнатиб, кўзларни сузиб,
Қошларни гоҳ-гоҳ қоқиб қўярсиз.
Нозингиз гўзал, ишвангиз ширин,
Сиз менга ғоят ёқиб қўярсиз.
Севиб анвойи гулларни гутсам,
Олиб чаккага тақиб қўярсиз.
Бағримни очсам дарёлар мисол,
Зилол сув каби оқиб қўярсиз.
Дилимни шодлаб, кўнглимни хушлаб,
Аёрни мордек чақиб қўярсиз.
Орзуйим ўзиз, дейдир Калоний,
Сиз менга ғоят ёқиб қўярсиз.

ҲАЗИЛ ҚИЛУРСИЗ

Севдим сени деб ҳазил қилурсиз,
Ёлгоннинг юкини зил қилурсиз.
Мен бунда куйиб адо бўлурман,
Сиз кулгу аро сайил қилурсиз.
Ишқ риптасида тутун йўқолсин,
Ёр, нега атай чигил қилурсиз?
Васлингиз эрур даво десам мен,
Ҳижроннинг ғамида сил қилурсиз.
Йиғлаб сўрасам меҳр-мурувват,
Жабрингизни муттасил қилурсиз.
Ё сизга биров ўргатурму,
Ўрташни жуда асил қилурсиз.
Жонимдан, Калоя, жудолар айлаб,
Севдим сени деб ҳазил қилурсиз.

НЕГА КЕЛМАЙСИЗ?

Мени ҳижрон эзиб кетди, нигорим, нега келмайсиз?
Бошимга кўп бало етди, нигорим, нега келмайсиз?
Ачинмоқдан бу кун дўстлар кўриб ҳолимни куйгайлар,
Рақиблар таъналар этди, нигорим, нега келмайсиз?
Биров боғ сайлига бошлар, биров тоғ сайлига бошлар,
Ўгирдим баридан бетти, нигорим, нега келмайсиз?
Фақат сиз мента даркорсиз, фақат қалбимда сиз борсиз,
Бўлак ёрни дилим нетди, нигорим, нега келмайсиз?
Жудолик ҳаддидан ошди, мисоли дарёдек тошди,
Кўришмоққа вақт етди, нигорим, нега келмайсиз?
Висолингиз насиб этсин, Калоний, бор умидим шул,
Мени ҳижрон эзиб кетди, нигорим, нега келмайсиз?

ОЗ

Дилбарим маҳрига тиксам шуълаи афшонни оз,
Шуълаи афшон нечуқдир, хуршиди тобонни оз.
Ой билан офгобни балдоқ айласам каммасмикан,
Шаънига шавкатни сочсам, пойига осмонни оз.
Йўлига нурдан пойандоз ёзгани чорлар дилим,
Сочқига юлдузни сочсам, бўйнига маржонни оз.
Қалбига қалбим фидодир, жонига жоним нисор,
Айласам бахшида унга неки бор имжонни оз.
Шу қадар иззатга лойиқ, шу қадар ҳурматликим,
Ул учун қулбачча этсам, тождор Султонни оз.
Эй Калоний, мадҳига сўз мулки етмас, бу тайин,
Ўргилиб, бахшида этсам минг ғазал достонни, оз.

КУТМАДИНГИЗ

Пойлаб ўтирдим, аммо кўчамдан ўтмадингиз,
Астагина салом деб қўлимдан тутмадингиз.
Сиз келмагач боришга ваъда берувдим, эй ёр,
Бордим, бироқ минг афсус, бир лаҳза кутмадингиз.
Не қиларимни билмай нола қилиб, ўқирдим,
Дил ўксиди ва лекин ҳаргиз овулмадингиз.
Мастона бир боқар деб қадаҳга май сунувдим,
На қўлга олмадингиз, на қатра ютмадингиз.
Балки мени севишга ор қиласизми, дилдор,
Унда нечун ёнар бу дилни совутмадингиз.
Севгим баёнин айлаб шеърлар битур Калоний,
Найлай, наҳот ўқиб ҳам юз-кўзга суртмадингиз.

АЁ СОҶИБЖАМОЛ

Аё соҳибжамол, эй қоши кундуз,
Юзинг офтоб, кўзингдир мисли юлдуз.
Сенга парвонаман рўйи заминда,
Дариг тутма нигоҳингни, очиб юз.
Ёнар қалбим муҳаббат оташида,
Уни зумда ўчирма, бўлмагин муз.
Садоқатли, вафоли ошиғингман,
Бўлак шайдоларингдан, ёр, кўнгли уз.
Дегайларким хазондир – куз, баҳор-гул,
Дилим боғин баҳор эт, этмагин куз.
Кўзим ёшига йўқдир эҳтиёж ҳеч,
Валиқ янглиғ дилим уммонида суз.
Калонийга дедимки, васфин айлаб,
Гўзалдан ҳам гўзал минглаб вазал гуз.

КЕЧИКМАДИНГИЗ

Таклиф этувдим, эй ёр, ҳаргиз кечикмадингиз,
Сизга териб қўювдим нарғиз, кечикмадингиз.
Кўзи қаро, қаро қош, қаро сочи қирқ ўрим,
Лаъли лаби чиройли қирмиз, кечикмадингиз.
Ҳаддан зиёд узоқда юрган эдик, соғиндик.
Бундан буён икковлон бирмиз, кечикмадингиз.
Бизни қаро деганлар асли ўзи қародир,
Покликда мисли оппоқ ширмиз* кечикмадингиз.
Сизни кутиб, Калоний, кўп интизор эдим-ку,
Эй лаблари чиройли, қирмиз, кечикмадингиз.

* ширмиз – сутмиз.

АСАЛ БҮЛИБ ОЛУРСИЗ

Ёнимга келиб туриб олурсиз,
Боқсам лабингиз буриб олурсиз.
Эсим йўқотиб, хаёлга толсам,
Қаҳ-қаҳ отибон кулиб олурсиз.
Маъноли қараш билан сеҳрлаб,
Қалбимни аста юлиб олурсиз.
Ноз-ишва билан адолар айлаб,
Жонимни кулиб туриб олурсиз.
Оҳ, мунча гўзал ҳаё, иболар,
Яйраб, яшариб тўлиб олурсиз.
Тўйгунча ичиб севги шаробин,
Кайфини суриб-суриб олурсиз.
Кўзим ёшига чўмиб, бўлиб ҳўл,
Қалбим ўтида қуриб олурсиз.
Ишқ гулханида ёқиб Калонни,
Ёрим, асалим бўлиб олурсиз.

КҮРСАНГИЗ

Дилгинамни ёри-жонин кўрсангиз,
Эртამас, шу лаҳза, шу он кўрсангиз.
Сизни мен нураи қуёшим деб эдим,
Тонг эмас қалбимда осмон кўрсангиз.
Кўзгуга боққан каби бир термулинг,
Йўқ ажабким, ўзни онсон кўрсангиз.
Ўтқазиб ишқ гуллارين бор айладим,
Завқ олинг, сунбулми райҳон кўрсангиз.
Унда жам ҳаққоният, меҳру вафо,
Майли, ўлсам зарра ёлгон кўрсангиз.
Борлиги поклик, садоқат жисми ҳам,
Ишқ конидир агар кон кўрсангиз.
Сиздан ўзга йўқдир армоним, Калон,
Васлингиз армони армон кўрсангиз.

ДАҲО ЭКАНСИЗ

Ёрим, жуда бебаҳо экансиз,
Кўзи тўла шарм, ҳаё экансиз.
Тенгдошлараро ақлда юксак,
Қоматлари ҳам расо экансиз.
Дол этди мени сабоҳатингиз,
Аҳдига қилур вафо экансиз.
Мен сизга ўзим раво кўрурман,
Сиз ҳам менга кўп раво экансиз.

Ишқ дарди бутун дилимни эзди,
Дардимга асил даво экансиз.
Сизсиз яшамам лаҳза, Калоний,
Жоним, мен учун даҳо экансиз.

ЭТУРСИЗ

Ўсма биланми, эй ёр, қошни қаро этурсиз,
Ишва биланми, билмам, дилни яро этурсиз.
Севдим десам, уёлиб, кўзни олиб қочурсиз,
Не муддаони, айтинг, кўнгилга жо этурсиз.
Куйдирди-ку кўзингиз, ёндирди-ку кўзингиз,
Куйдирма кўзларингиз офтобга жо этурсиз.
Гап ташласам, этиб ноз илдам юриб кетурсиз,
Кўрку чирой туфайли кибру ҳаво этурсиз.
Кибру ҳаво ярашмас, кўрку чиройингизга.
Илмай назарга ёким жабру жафо этурсиз.
Кўнгилинг кўчасига юрдим севиб, нетай мен,
Бу йўлни сиз ўзингиз менга раво этурсиз.
Таърифи тавсифингиз этса ғазал Калоний,
Олқишни янгратурсиз, мадҳу сано этурсиз.

БЎЛМАНГИЗ

Дўстлар, ғийбат элига лаҳза ҳамдам бўлмангиз,
Лаҳза ҳамдамлик қилиб, мангуга пурғам бўлмангиз.
Дуч келиб қолган маҳалда анга улфатлик қилиб,
Эл аро шармандалиқдан хору мулзам бўлмангиз.
Бу жаҳон аҳли учун ғийбат мисоли оғудир,
Ову ҳам гоҳо шифо деб олино ҳам бўлмангиз.
Севгининг кўзи басир бўлғай эмиш деб янглишиб,
Кўз сузиб турганда ҳам хуштору маҳрам бўлмангиз.
Дастидан ғийбатчининг чеккан азобим ким десун,
Домига баста бўлиб расвойи олам бўлмангиз.
Билсангиз ғийбат, Калон, келтиргуси кулфат мудом,
Сиз андан олис юриб, омадда ҳеч кам бўлмангиз.

ИШҚИ ЙЎҚ ИМОНСИЗ

Ёрнинг жабри экан поёнсиз,
Эзди бағримни мени армонсиз.
Тинмайин жабру жафосин тортаман,
Ўтмагай ҳеч бир кувим афронсиз.
Кўп ситамлар этса ҳам, зулм этса ҳам
Майли, умрим ўтса бас ҳижронсиз.

Ул мени девона деб камситса ҳам,
Мен севиб дейман уни «жононсиз».
Иккимиз гул бирла булбул мислимиз,
Қай яшар булбул, ахир, бўстонсиз.
Рашида куйса дилим ҳеч тонг эмас,
Бўлмагай ҳаргиз уруш қурбонсиз.
Йирласам айб айламанг, гўдакка ҳам
Бермагай сут модари гирёнсиз.
Минг жафолар этса ҳам ёр яхшидир,
Эй Калоний, ишқи йўқ имонсиз.

МЕҲРИГИЁ СИЗ

Ҳусн осмонида гўёки моҳсиз,
Ажойиб дилнавоз, меҳригиё сиз.
Куйингизда куйиб юрсам эмас тонг,
Мени шайдо қилиб қўйдингиз, оҳ, сиз.
Ахир, ошиқ эрурман, телбасан деб,
Маломат тошларин отманг-да гоҳ, сиз.
Бўлиб тулки каби алдоқчи инсон,
Қазиб қўйманг йўлимга катта чоҳ, сиз.
Висолингиз йўлини излагайман,
Азизим, кўрсатинг энг яхши роҳ, сиз.
Боши берк кўчага гар йўлласангиз,
Куним ўтмайди ҳеч фарёду оҳсиз.
Агар ўлсам муҳаббат дардидан мен,
Бу дунёдан ўтарман ҳеч гуноҳсиз.
Деманг, ваъданг учун даркор гувоҳлар,
Муҳаббат кори ҳар доим гувоҳсиз.
Дилим шарқин баён этсам, Калоний,
Туганмас у камида ҳафта, моҳсиз.

АДО ҚИЛУРСИЗ

Боқсам, дилоро, ибo қилурсиз,
Ишқ ўтига мубтало қилурсиз.
Кўзни яшнатиб, дилни яйратиб,
Жамолингиз дилкушо қилурсиз.
У ойми ва ё қулоқда балдоқ,
Вой, мунчалар хуш жило қилурсиз.
Нозингизми у карашма, билмам,
Ёр, балки кибр-ҳаво қилурсиз.
Мижгон ўқини кўксима отиб,
Дардимга мени даво қилурсиз.

Ҳижронингиз кўп эди десам, дод,
Гулшанга томон имо қилурсиз.
Токай Калонни севгида ўрғаб,
Ёндирасизу, адо қилурсиз?

ДЕДИНГИЗ

Менга хуш келдингиз меҳмон дедингиз,
Қўлимга гул тутиб, райҳон дедингиз.
Олиб райҳонни кўксимга босувдим,
Муҳаббат борига боғбон дедингиз.
Десам энг тоза гул бу ўзингиз,
Бўлингиз булбули сайрон дедингиз.
Бутун мезбонингизман, эй баҳодир,
Этай жонимни дастурхон дедингиз.
Қўйиб олдимга сархил нози неъмат,
Олинг, дил суйган, эй инсон дедингиз.
Кулиб, мезбон учун садқа десам жон,
Бу сўзга жонгинам қурбон дедингиз.
Ўқиб берган эдим шеърим, Калоний,
Эрурсиз шоири хушхон дедингиз.

КЎРИНМАЙСИЗ

Соғиндим, изладим, ҳарчанд қидирдим, ёр, кўринмайсиз,
Шаҳар, қишлоғу тоғ, гулзор аро зинҳор кўринмайсиз.
Ўтиб ёзу баҳор, куз ҳам, келиб қиш, қанча қор ёғди,
Изингиздан юриб топмоқ эрур душвор, кўринмайсиз.
Кўринсангиз сочингизнинг учига жонни боғлардим,
Кўзимга бу жаҳон бўлди қоронғу, тор, кўринмайсиз.
Ичикқандан рўмолчангиз олиб минг бора ҳидларман,
Сабаб недур ва ё мендин бўлиб безор кўринмайсиз.
Сўрайман кундуз офтобдан, сўрайман тунда ул моҳдан,
Билолмам, ё чимилдиққа кириб дилдор, кўринмайсиз.
Кўринмоқда кўзимга ул ажал сиртмоғини ушлаб,
Нечун жон бахш этиб менга, парирухсор, кўринмайсиз.
Калоний ҳам Муродига етиб юрса на хуш бўлгай,
Азиз ёрим, мени беҳад этиб сиз зор, кўринмайсиз.

УҚОЛДИНГИЗ

Ажаб, кўксимни ёрмасдан дилимни қандай олдингиз?
Азизим, бошима турли маломатларни солдингиз.
Муҳаббат борига кирган киши қайтиб чиқолмас дер,
Мени бошлаб қўйиб, қайтиб ўзингиз тез чиқолдингиз.

Висолнинг йўли фурбатли, бўлинг бардам, толиқманг деб,
Ўзингиз бўлса кўп юрмай, бу йўллар ичра толдингиз.
Аро йўлда паршону ўқинган ҳолда йиғларман,
Вужудим қолдириб буца хаёлимни ололдингиз.
Сўзингизда сеҳр борму, кўзингизда ва ё жоду,
Калонийнинг ҳалол ишқин синовсиз ҳам уқолдингиз.

НЕ ДЕЙСИЗ

Сизи, жондан азизим, ёқтириб суйганда не дейсиз?
Бу ишқингиз оловида ёниб, куйганда не дейсиз?
Юракда ишқ олови лов этиб ёнганда дод айлаб,
Кўзин ёши мисоли сел бўлиб куйганда не дейсиз?
Ҳажр саҳросида ёлғиз кезиб, сарсон бўлиб, звоҳ,
Етолмасдан висолга бағриини ўйганда не дейсиз?
Муҳаббатни дилингда сақла пинҳона деган гапта,
Кўшилмай, лага ишқин билдириб куйганда не дейсиз?
Агар ишқини рад айлар эсангиз бу Калонийнинг,
Чидолмасдан аламдан жонидан тўйганда не дейсиз?

САЙРИ БОҒ ЭТАМИЗ

Юр, гўзалим, гулзорга, бир сайри боғ этамиз,
Кўнгилни дилга улаб, димоғни чоғ этамиз.
Диққибафас шаҳарда юравериб сарғайдик,
Тоъза ҳаво бағрида юракни соғ этамиз.
Гуллар узиб дасталаб қўлларингга гутаман,
Гаштин суриб висолнинг кўксимиз тоғ этамиз.
Бахтимиздан куйлаймиз, кўл ушлашиб икковлон,
Рақибларни куйдириб, бағрини доғ этамиз.
Чуғур-чуғур сайрайди шохчаларда қушчалар,
Улар билан тиллашиб, яқин ўртоғ этамиз.
Қара, булбул гунчадан бўса олар тонг маҳал,
Беркиниб гуллар аро биз ҳам шундоғ этамиз.
Биз гулларга ёқамиз, гуллар бизга ёқади,
Лабинг қизил гунчаю, юзинг япроғ этамиз.
Орзуниг айби борми, дейди бу кун Калоний,
Юр, гўзалим, гулзорга, бир сайри боғ этамиз.

ЧИРОЙДА ХЎБ ТЎЛИБСИЗ

Нигорим, кўрк, чиройда хўб тўлибсиз,
Қуёпидек кун ва тун ойдек бўлибсиз.
Ярим тунда тўсатдан тонг отувди,
Не боисдан десам, яйраб кулибсиз.

Қувинг мендан бўлак ошиқларингиз,
Десам ҳам, дилбарим, не жим турибсиз?
Мени ҳижрон биёбонига ташлаб,
Ўзингиз ким билан, қайда юрибсиз?
Висолингиз сувисиз қояжирар дил,
Деманг ҳаргиз нечун қақшаб қурибсиз?
Рақибим севгисин буткул этиб рад,
Муҳаббат бегидан ўтти юлибсиз.
Калоний, оширингизман ҳақиқий,
Қуёшдек кун ва тун ойдек бўлибсиз.

ЭЪТИБОР ЭТГАЙМУСИЗ

Эй малаксиймо гўзал, сиз бизни ёр этгаймусиз?
Кўргузиб меҳру вафолар, бахтиёр этгаймусиз?
Ҳар қачон боқсам майин куллу этарсиз армуғон,
Бу улур инъомни менга барқарор этгаймусиз?
Бахш этиб гулгун висолингиз баҳорин бир умр,
Бу дилимнинг бегиде доим баҳор этгаймусиз?
Олам аҳли васлиянгизга зор эрурким ҳар маҳал,
Воҳ ажабким, шунча кўп ошиқни зор этгаймусиз?
Айлабон изҳори ишқ, ёзсам Калоний, гар ғазал,
Эй қамаррухсор, анга сиз эътибор этгаймусиз?

ҲУНАРМАНД ЭТДИНГИЗ

Лабларингизни, нигоро, мунчалар қанд этдингиз,
Баҳраманд айлаб увингдан, бизни хурсанд этдингиз.
Ўзга жону ўзга тан эрдик, қилиб бир жону тан,
Танни танга, жонни жонга гўё пайванд этдингиз.
Бу ширия жоңдан ширин васлингизга етказдириб,
Қалбими сиз домга тушган оҳудек банд этдиниз.
Ҳамма ҳурлик хоҳиш айлар, мен эса бандингизу,
Шод эрурман, ҳеч демасман менга сиз панд этдингиз.
Соф малоҳат бобида Лайлога ўхшашлик қилиб,
Бизни ошиқликда ул Мажнунга монанд этдингиз.
Гоҳи ҳижрон заҳидан кўзимни аччиқ ёшласам,
Сиз висолдан ваъда айлаб, хуш шакарханд этдингиз.
Меҳрингиз нури билан бемор дилимни соғ этиб,
Шум рақиблар қалбини ҳадсиз касалванд этдингиз.
Севдириб, чорлаб ғазал битмоққа ошиқ қалб ила,
Беҳунар бўлган Калонийни ҳунарманд этдингиз.

ДИНИМИЗ ДЕБ

Динимиз деб кошки қурбон бўлса таңда жонимиз,
Бу шарафдир, бу шарафдир, бу шарафдир, шонимиз.
Сақламоқ даркор бу иймони, ахир, иймон учун,
Кўз ёши камдир, тўкилса арзигаъдир донимиз.
Ҳақ йўлига топшириб мазкур омонат жонни,
Жаннатидан жой олишга бор эрур имконимиз.
Бу умр эркан синов боқий умрнинг йўлида,
Бас, ўшал боқий умрга сарф бўлсин онимиз.
Маънисиз ушбу жаҳон мулкида мантиқ на қилур,
Ул жаҳонда барчамизнинг излаган бой конимиз.
Ҳар саховат, ҳар дуо жаннатга йўл очгай эмиш,
Бир дуою хайр учун баҳшида бор топронимиз.
Эй Калоний, ушбу дунё бир сароб- ўткинчидир,
Ул жаҳонда биз сурайлик давр ила давронимиз.

БАХТИЁРСИЗ

Ҳеч эмассиз бахтиёр юз йилча даврон сурсангиз,
Бахтиёрсиз, бир фақирга бир иморат қурсангиз.
Ҳар нафаснинг лаззати оламга сизмайди, агар
Бир ғарибнинг кўнглини олмоқ учун улгурсангиз.
Мингта шодлик ҳам қувончдан гашти бисёрлик қилур,
Жонни ўртаб яхшилик-чун бошни тошга урсангиз.
Сизга қилгайму насиб, ерга уруғ экмай туриб,
Ўзгалар эккан экиннинг ҳосилини ўрсангиз.
Ким разолат даштига босса қадам билмай туриб,
Кўп савобдир, яхшилик боғи томонга бурсангиз.
Одам авлодига асло хос эмас кибру ҳаво,
Ўзни камтарроқ тутинг гар ёнма-ён ўлтирсангиз.
Кексаларга эътибор бирла мудом ҳурмат керак,
Боодоблик бўлғусидир хизматида турсангиз.
Халқидан ким ажраса етмас Муродига, Калон,
Бахтиёрсиз эл билан гар бирга-бирга юрсангиз.

ЁЛҒИЗ

Бу оламда, деманг, ер биттаю, юксак само ёлғиз,
Муҳаббатда мену, кўрку чиройда дилрабо ёлғиз.
Сўраб васлини Оллоҳдан, ётарман кўкрагим заҳда,
Топар бўлсам изин кўзга ётарман тўтиё ёлғиз.
Нигун бахти қаро тим-тим жаҳон мулкида бир менман,
Келиб ёруғ этувчи бу жаҳонда ул зиё ёлғиз.
Анинг танҳолигин акси тушибми ҳоли зоримга,
Азиз номини такрор тунлари этгум нидо ёлғиз.

Нажот деб аҳли фонийдан мурувват кутганим нафсиз,
Забун ҳолим сезиб, шафқат этувчи бир Худо ёлғиз.
Агар тарҳи дилим этсанг ниҳон тут аҳли ағёрдан,
Ки ҳолим бўлмасин ошкор, эсиб боргин сабо ёлғиз.
Асал васли насиб этмас эса ул шўхи дилбарнинг,
Топар ўксик ҳаётим ҳам, Калоний, интиҳо ёлғиз.

БИЛАСМУСИЗ?

Дилрабо, сизни азал суйганлигим биласмусиз?
Бир кўришда дил бериб қўйганлигим биласмусиз?
Ифтихор айлаб бутун олам аро девонавор,
Ошиғи шайдолигим йўйганлигим биласмусиз?
Ихтиёримни бериб мутлоқ самандарлик қилиб,
Ишқингизнинг ўтида куйганлигим биласмусиз?
Васлингизга ташналиқдан жон келиб оғзимгаю,
Ҳажрингиз оқусига тўйганлигим биласмусиз?
Ўзга бирла ёнма-ён кўрган маҳал оқлар чекиб,
Рашк этиб бағри-дилим ўйганлигим биласмусиз?
Не учун боқмай, Калон, аҳволима кетмоқдасиз,
Ишқингизнинг ўтида куйганлигим биласмусиз?

АЙИРМАНГИЗ

На куйларга солинг, аммо нигоримдан айирмангиз,
Шомим мангу этиб, нурди наҳоримдан айирмангиз.
Дилим боғин чароғон этганингиз муборақдир,
Қишим йўқдир, нурафшон навбаҳоримдан айирмангиз.
Умр боғим сўлим, кўркам чаман гулзорга айланмиш,
Ҳазон айлаб ҳаётим гулузоримдан айирмангиз.
Бутун жону жаҳоним бахш этиш эзгу қароримдир,
Жудо айлаб, мени эзгу қароримдан айирмангиз.
Туним ўтмишга айланган, бу ёғим энди кундуздир,
Менга ёйду сочиб турган шароримдан айирмангиз.
Унингсиз менга бу олам, Калоний, қоп-қоронғудир,
Гуруриму сурурим, ифтихоримдан айирмангиз.

ХУШЖАМОЛ АШЪОРСИЗ

Бир боқиб бирлан дилимни этдингиз хушгор сиз,
Энди қалбим онларида бир умрга бор сиз.
Қайда бўлсам кўзларим олдада пайдосиз мудом,
Бунчалар ҳам дилрабосиз, бунчалар дилдор сиз.
Ўшшашингизни топиб бўлмас жаҳон мулки аро,
Андалиб бўлсам, Эрам боғи каби гулзор сиз.

Кўқдаги офтоб билан ой ҳам ҳавас қилгай эди,
Гар менинг кулбам аро бир этсангиз рафтор сиз.
Тинмайин таҳсин ўқиб, олқиш этар бўлсам-да кам,
Этдингиз вафлатнинг хобидан мени бедор сиз.
Ҳуснингиздан бу дилим илҳом олар яйраб, Калон,
Кўрмаган аҳли башар энг хушжамол ашғор сиз.

БЎЛГАНИ ҲАМХОНА КЕЛИБСИЗ

Қошимга мени кўргани, жонона, келибсиз,
Ақдимни олиб, этгани девона келибсиз.
Юз жилва била нозу карашма эта чандон,
Кўзларни сузиб, маъшуқи мастона келибсиз.
Ишқ оташида ёндирибон қалбу танимни,
Айларга асил ошиқу парвона келибсиз.
Кўнглимга бағишлаб мени оламча қувончни,
Арёр дилини этгани вайрона келибсиз.
Меҳрим эшигин катта очиб, кўз тутар эрдим,
Қалбим уйда ургани жавлона келибсиз.
Пешвоз чиқайин кутгани, эй ёри дилоро,
Бўлмоқда Калоний била ҳамхона, келибсиз.

НАВБАҲОР АЙЁМИ

Навбаҳор айёми, дўстлар, гул иси, райҳон иси,
Гул билан райҳондан ортиқ дилрабо жонон иси.
Мўъжизот дунёсига кирдим десанг, йўқдир ажаб,
Беқиёс зебо латофатга тўлиқ бўстон иси.
Гунчалар юз очди, сайраб андалиблар шодмон,
Ифтихор ошгандан ошди, эл қозонган шон иси.
Бахт деган, толе деган қучган улуғ иқболини,
Қаҳқаҳа, шодликка тўлган беғубор хандон иси.
Завқу шавқнинг мавжидан ҳис деган тугён урар,
Куй-қўшиқ авжига чиққан, тўрт томон хушхон иси.
Гар висол базмин қизитса дилрабо мастонавор,
Олам узра нур ёвилгай, ранзаи ризвон иси.
Шунчалар серхосият қутлуғ замонким, бул нафас
Гар ўлик бўлсанг, Калоний, сенга келгай жон иси.

БЕЪТИБОР ЭТМАНГ МЕНИ

Севдиринг, майли, бироқ ҳижронда хор этманг мени,
Васлингизга зор этиб, мажнуншиор этманг мени.
Ишқингизнинг ўтида куйсам куяй, ёнсам ёнай,
Ихтиёримни олиб, беихтиёр этманг мени.

Дуч келиб қолганда ҳам ҳаргиз қиё боқмай ўтиб,
Аҳли ошиқлар ичинда дилфигор этманг мени.
Дилни дилга алмашайлик деб дилим берсам агар
Ўзгага кўнгил бериб ғамга дучор этманг мени.
Келгани ваъда бериб келмай висолнинг боғига,
Тоҳатим тоқ айлабон, ҳеч беқарор этманг мени.
Дейдилар ошиқ киши хилватни айлар ихтиёр,
Эл-улусдан ажратиб, беъэтибор этманг мени.
Кўзларингизга боқар бўлсам севинг дер, эй Калон,
Севдиринг, майли, бироқ ҳижронда хор этманг мени.

ЁР КЕТДИ, БИРОҚ

Ёр кетди, бироқ ишвалару нозлари қолди,
Мангуга қулоғимдаги овозлари қолди.
Ул нега кетиб қолди экан, билмадим, аммо
Қалбимда муҳаббат тўла дил розлари қолди.
Тез кунда ҳузуримга етиб келгани шаймиш,
Севгимни(нг) қиши ўтди, баҳор, ёзлари қолди.
Поёнга етиб айру яшаш онлари буткул,
Васл боғи аро сарви сарафрозлари қолди.
Қайғулари, ташвишлари ҳам топдию барҳам,
Толе кўкида этгучи парвозлари қолди.
Минг қарра шукр этса дилим арзийди, чунким
Носозлари гум бўлди, фақат созлари қолди.
Куйида куйиб бўлма адо энди, Калоний,
Ҳижронни(нг) кетиб барча кўпи, ослари қолди.

ҲИММАТГА ЎХШАЙДИ

Бу дунё қанчалар зебо эрур, жаннатга ўхшайди,
Ани кўз бирла кўрмоқнинг ўзи роҳатга ўхшайди.
Жаҳонга ишқ кўзидан боқса толейин топар одам,
Ҳамиша яхши ният айламоқ ҳикматга ўхшайди.
Ҳаёт ғангин суриб, эзгу юмушлар дастидан туттил,
Умр Оллоҳ бериб қўйган қулай фурсатга ўхшайди.
Қаҳр душман эрур қаттол, меҳрни дўст тутинг, дўстлар.
Меҳр бирла боқар бўлсак нуқул иззаатга ўхшайди.
Садоқат, оқибат кўнгилга малҳамдир, дариг тутманг,
Вафосизлик, ҳаёсизлик-бало, офатга ўхшайди.
Яшаш завқини туймоқ-чун керак доим ҳалол меҳнат,
Бу юрт неъматларин олмоқ учун рухсатга ўхшайди.
Жаҳонга, бас, келибдурсан элинга айла эҳсонлар,
Калон, зебо ғазал ёзсанг бу ҳам ҳимматга ўхшайди.

ҚАЛБИНГ ЗИЁСИ БИРЛА ЁЗ

Билмаса одам агар ўз жисмида жон қадрини,
Билмагай у қалбидан жой олса жонон қадрини.
Сенга бир ҳикмат десам мағзини чақ, ёдингда тут,
Билмагай ер қадрини, ким билмас осмон қадрини.
Кимсасиз саҳрога сургун бўлгани маҳкум эрур,
Билмаса кўнгилочар гулхона, бўстон қадрини.
Оқибат очлик азобига дучор бўлса, не тонг,
Билмаса оқ сутни(нг) қадрин, билмаса нон қадрини.
Ул назарлардан қолиб, хор ўлса кам, зор ўлса кам,
Билмаса эддан қозонган шуҳрату шон қадрини.
Эй Калон, ёзсанг газал қалбинг зийёси бирла ёз,
Билмаган шеър қадрини, билмас разалхон қадрини.

ХУШХОН ҚИЛАСИЗМИ?

Борсам соғиниб сиз мени меҳмон қиласизми?
Ёйинки қувиб, бағри-дилим қон қиласизми?
Ишқимни(нг) чироғини ёқиб жумла жаҳонни,
Нури-ла нурафшону чароғон қиласизми?
Ҳижрон йўлининг дарвозасин менга қулуфлаб,
Бахтимга висол йўлини онсон қиласизми?
Жонини фидо айласа дил жон бўласизми?
Ишқим йўлида ё мени қурбон қиласизми?
Ағёр эли ишқ боғига гар қўйса қадамлар,
Қувринди этиб, янчибу яксон қиласизми?
Тинмай тошадир завқию шавқи Калоннинг,
Машраб каби чин шоиру хушхон қиласизми?

КЕЛАСИЗМИ?

Кутсам, гўзалим, боғима шу он келасизми?
Тонг чоғида ё шомдами, хуфтон келасизми?
Кундуз кунни оламни ёриттувчи қуёшсиз,
Осмондаги ой бўлса намоён келасизми?
Гулшанга қаранг, сизни кутар ҳар кеча-кундуз,
Гулларга азиз бўлгани меҳмон келасизми?
Бўстонни нетай бўлмаса гар ёри вафодор,
Чехрангиз эрур менга гулистон, келасизми?
Ёлғиз сезаман ўзни жаҳон ичра, нигорим,
Бўлмоққа асил ёру қадрдон келасизми?
Келсангиз агар жонни этай тезда садоғ,
Севги йўлида этгани қурбон келасизми?
Гулларни тутиб қўлда, Калоний, кутадирман,
Ял-ял ясаниб покиза жонон келасизми?

ҚАРАБ ҚҰЙДИ

Одамларнинг аросидан нигоро бир қараб қўйди,
Ўшал нозли қарошидан дилимга ўт қалаб қўйди.
Десам оҳиста, эй дилбар, маконинг қайси гулшанда,
Сабо ёйган сочин нозик қўли бирлан силаб қўйди.
Ани сунбул сочидан тарқаган мушк бирла анбардан,
Вужудим яшнади, қалбим жойидан ўрмалаб қўйди.
Хузуридан кетолмам, унга ипсиз боғланиб қолдим,
Билолмам, дил риптасини қачон дилга улаб қўйди.
Наҳот илк учрашув бўлди муҳаббат интиҳоси ҳам,
Мени ё қувлади, ёки бирор боис синаб қўйди.
Десам сендан жудо бўлмоққа хоҳиш йўқ Калонийда,
Боринг, йўлдан қолиб кетманг дебон оқ йўл тилаб қўйди.

КОРИ ОЛАМ

Не учунким кори олам то азалдан тескари,
Ҳайратим ошгай бу ҳолни ўйласам борган сари.
Телба олам қилмишини ҳеч англаёлмай доғдаман,
Шод эрур нодон одам, ношод эрур доно бари.
Во дарив, айт, ким вафо кўрган бу оламдан кўнги.
Ҳеч ажаб йўқ омадинг қочса агар сендан яри.
Кимга қилсам бир вафо кўп минг жафоси рўбарў,
Найлайин, зулму жабр шум ёвларимнинг раҳбари.
Ўксима, ҳеч ранжима, шукр айла борингга мудом,
Бас сени шундоқ яратмиш асли олам сарвари.
Эй Калоний, ҳақ ёзиб чеқдим азоб деб нолима,
Доимо ошифтаҳол каснинг ҳақиқатпарвари.

ТУШДИ

Нетайким, ишқ ўти бошимга тушди,
Ажабким, ўн саккиз ёшимга тушди.
Жудо этгач рақиб ул дилрабодан,
Учиб оғу келиб ошимга тушди.
Дилим қайғу, аламга тўлди, войким,
Сяновнинг мушқули дошимга тушди.
Висол гашти насиб этмас, ғарибман,
Ҳажр армонлари тошимга тушди.
Эди беҳад вият поку дилим оқ,
Куйиб ранги сочу қошимга тушди.
Нигорим ишқида Чустдан, Калоний,
Насибам сочилиб Шошимга тушди.

АЙТ ЖАВОБНИ

Нигорим, нур юзингдан ол ниқобни,
Кўзим кўрсин зиёбахш офтобни.
Ажаб ўсма қўйиб торик этибсан,
Кўзинг устида турган меҳробни.
Висол жон бахш этар, ҳижрон азобдир,
Раво кўрма менга ҳаргиз азобни.
Келиб бағримга ирритил ўзингни,
Йириштиргин ададсиз ноз-итобни.
Лабингга лаб босиб бир дам тўёйин,
Сўриб лаъли лабингдан шаккар обни.
Калоний ўтли кўнгил розин айтдим,
Кутиб интиқ эрурман, айт жавобни.

АЖАЛ КЕЛИБ

Умр етди поёнига, молу мулким қолиб кетди,
Кўзим тиниб, бош айланиб, оёқ-қўлим толиб кетди.
Турай десам туролмайман, юрай десам юролмайман,
Ҳолим кўриб ёш-яланглар ҳаётдан ҳам нолиб кетди.
Билолмайман қай манзилда ётганимни, ёронларим,
Кексаликнинг жодулари ақли-ҳушим олиб кетди.
Булултарнинг аросидан учиб келиб Азроил, оҳ,
Юрагимдан жоним олиб, жоңдонига солиб кетди.
Эй Калоний, алаҳдо деб қом-қардошлар видолашди.
Ажал келиб айрилиқнинг мусиқасин чалиб кетди.

КЎРДИ

Чаманда кўзларим зебони кўрди,
Қаро қошли, кўзи шаҳлони кўрди.
Тилим лолу нафосатда дилим ҳам,
Ажойиб мўъжизий дунёни кўрди.
Тараним айласа тоғлар бўлуру сув,
Нечунким булбулгўёни кўрди.
Дегайлар башарми, малак экан ул,
Мисоли кўқдаги Зухрони кўрди.
Етолмай васлига кўнгил ҳам хароб,
Кўзимдан оққувчи дарёни кўрди.
Билолмам кўрганам ўнгимми ё туш,
Вужудим чин ва ё рўёни кўрди.
Ёронлар, Калоний ёрин кўрибдир,
Демангиз Вомиқ ул Узрони кўрди.

ҚАНИ?

Эй сабо, бергил хабар, ул моҳи тобоним қани?
Дилраболар дилрабоси, пушпа афшоним қани?
Билмадим, қайларда у, кимлар зрур ҳамсуҳбати,
Рашк ўти ўртар дилим, жонимга жоновим қани?
Йўлларида кўзларим тўрт бўлдию олмас хабар,
Найлайин, ҳолим хароб, ул шоҳу султоним қани?
Фурқатида қон бўлиб, кўкларга ўрлар оҳларим,
Бемехр, беоқибат ул шўҳи Канъоним қани?
Кўзларим олдида пайдо чеҳраи оли мудом,
Бемисл зебо ўшал ҳури филмоним қани?
Ё келиб ҳолимни сўрмоқ ул учун ор бўлдими,
Изларидан боргани бир лаҳза имконим қани?
Эй Калон, чеккан азоб тасвирига жазм айласам,
Бермагай тутқич қалам ҳеч, шеърү дostonим қани?

МЕН ЗАМОННИНГ МАЖНУНИ

Кўкдаги чақмоқ эмас, ёнган дилимнинг учқуни,
Гулдирак ҳам, сизга айтсам, оҳу зоримнинг уни.
Ул булутлар абр эмас, ёмғир вале ёмғир эмас,
Ул тутун куйган дилимдан, ёмғири ашким хуни.
Не учун ҳолинг хароб деб сўрмангиз, дўстлар, нетай,
Мен адо бўлдим рақиблар ёрдан ажратган куни.
Ишқ учун жонимни қурбон айласам ҳеч тонг эмас,
Не учунким ишқ бисотим, ишқ - ҳаётим устун.
Гар Калоний ким, унинг маҳбубаси ким десангиз,
Ёр замоннинг Лайласию, мен замоннинг Мажнуни.

БИРОВГА ЎХШАМАЙДИ

Нигорим сочларин сийпаб тарайди,
Тароғи кўлларида ялтирайди.
Билолмайман, бу не ҳолат, ёронлар,
Дилим кўксим ичинда қалтирайди.
Жамолининг қиёсин топмам асло,
Унинг ҳусни бировга ўхшамайди.
У мендан юз буриб олган ва лекин,
Бу кўнгил васлини тинмай сўрайди.
Десам оинадан бир бор қараб қўй,
Деги: кўзгудан маъшуқлар қарайди.
Дедим: чин маъшуқам бўлсанг, Калоний,
Асиа ошиқ бўлишликка ярайди.

ҚАРҒАШМАЙДИМИ?

Кўз сени кўрганда эргашмайдимми?
Кўзларинг бирланки учрашмайдимми?
Дилгинанг боқмоққа ундашмайдимми?
Тўқнашиб қолса нигоҳимиз, гулим,
Ўзаро асрорли гаплашмайдимми?
Ёр чашми бунчалар зебо дебон,
Термулишдан, айт, чарчашмайдимми?
Қош посбонлик қилиб, мижгончалар,
Саф бўлиб шавқ бирла ўйнашмайдимми?
Иккиси ҳам дуч келиб ишқ ўтига,
Бир-бирига айбни тўнкашмайдимми?
Қумсағитиб қўйсақ, Калон, кўзларни гар,
Ўксиниб, бизларни қарғашмайдимми?

СЎЛИМ БЎСТОН ДЕСАМ СИЗНИ

Ўзим булбул бўлурман, ёр, сўлим бўстон десам сизни,
Бўлай, майли, қаро ер, гар баланд осмон десам сизни,
Гўзал юртимни жаннат деб тасаввур айласам, ҳақдир,
Бу дунёда кўринган бир ҳуру филмон десам сизни.
Чиройингиз қиёси ҳар етти иқлимдан тошмайди,
Бўлурман жон, нигорим, гар гўзал жонон десам сизни.
Муҳаббат боиси бердим бутун бор ихтиёримни,
Садоқатла ғулومингиз бўлай султон десам сизни.
Агар мезбонлик этсангиз борай жоним этиб совға,
Этай меҳрим пойандоз, гар азиз меҳмон десам сизни.
Бирор дам ҳам жудо бўлмай, пойингизга кўзим суртай,
Бағишлайман бутун умрим, агар имон десам сизни.
Ўқиб ёд айлабон, суртиб кўзимга, дилга жо айлай,
Калоний, гар ёзилган энг яхши достон десам сизни.

ИШҚИНИ

қанча сақлай дилда ул нозик адонинг ишқини,
Ёвга ошно, мен учун ноошинонинг ишқини.
Дили бердим, лекигин ҳеч тўймадим дийдорига,
Элга ошқор айлайинми бевафонинг ишқини.
Кечди умрим безиё ҳижрон биёбони аро,
Бир нафас тарк этмадим, лек дилрабонинг ишқини.
Этмади ёр зарра шафқат, гарчи осмон аҳди ҳам
Кўрса бўзлаб, йиғлагай мен бедавонинг ишқини.

Дашту сахро оҳ чекар бечора ҳолимга, бироқ
Ёр назарга илмади мен бесафонинг ишқини.
ҳажрига тоқат тополмасман, агар ўлсам ўлай,
Кетса жон, жоним дегайман жонфизонинг ишқини.
Эй Калоний, қанча ўртар бўлса ҳамки розиман,
Дилда мангу сақлагайман раҳнамонинг ишқини.

МУҲАББАТ УЙҒОНИБ КЕТДИ

Сени кўрганда, эй жонон, юрак бир тўлғониб кетди,
Ширин уйқуда ётган ул муҳаббат уйғониб кетди.
Кўзингданми, юзингданми олов пурқанди жонимга,
Вужудим чўлга айланди, этиб лов-лов ёниб кетди.
Рўмолинг бирла рўйинг ёп, куйиб турган дилим ҳозир.
Ки осмондан қараб турган қуёшдан қизғониб кетди.
Эсиб гулшан аро еллар, қаро зулфингни тебратса,
Бўлак кас илки деб қалбим тўсатдан сесканиб кетди.
Сенга берган сўзим қатъий, билиб қўйгин буни доим,
Демас ҳеч ким мени асло сўзидан ул тониб кетди.
Садоқатли нигорим бўл, агар бир кун ўлар бўлсам,
Десинларким Калоний ёр висолига қониб кетди.

ЖАҲОН УЗРА ЖАРАНГЛАЙДИ

Қачон ёрим менинг қалбимдаги ишқимни англайди?
Нечун кўнглим кўтармайди, нечун ҳолимни танглайди?
Уни кўрсам кўзим яшнайди, аммо ул мени кўрса,
Тириштирганча манглайни, асаб торин таранглайди.
Ҳаётимни сочидек қоп-қаро айлайди, қалбимни
Лабига менгзатиб, оҳким, қизил қон бирла ранглайди.
Тиним билмас муножотим не боисдан кетар эсиз,
Кўзимни(нг) ёши қалбини тагин ҳам тошу танглайди.
Муҳаббат шавқида эстан саболар етказинг унга,
Жафо-жабри эзиб бағримни, бошимни гаранглайди.
Куйиб ишқида шеър ёзсам, Калоний, ёрга етгайму,
Ки ишқ ашъорга айланса жаҳон узра жаранглайди.

ШУ ЙИЛ ДЕЯПТИ

Севсам, гўзалим ҳазил деяпти,
Остида ҳазилни зил деяпти.
Ишқимни нечун назарга илмас,
Ёинки мени разил деяпти.
Мен сенга десам фидойидирман,
Ким бунга бўлур кафил деяпти.

Севги ишига керак жасорат,
Бўл мардлараро асил деяпти.
Бошимга солиб турли балолар,
Енгиб ўтавер дадил деяпти.
Қалбингда сени(нг) борми муҳаббат
Деб сўрсам, ўзингни бил деяпти.
Айтсамки, мени севгил, азизим,
Бу ишни қилоди дил деяпти.
Тўй энди қачон десам, Калоний,
Ноз бирла боқиб шу йил деяпти.

КОШКИ

Ёр билан ҳамхона бўлсам кошки,
Ёнида парвона бўлсам кошки.
Ишқининг гулгун шаробидан ичиб,
Сархушу мастона бўлсам кошки.
Ул у ёну мен бу ён юрсам, алам,
Бир умр бир ёна бўлсам кошки.
Жонажон васлини(нг) боғбони бўлиб,
Ҳажридан бегона бўлсам кошки.
Беҳисоб ошиқлари ичра унинг,
Доимо фарзона бўлсам кошки.
Фарҳоду Мажнуну Тоҳирлар каби,
Ишқида мастона бўлсам кошки.
Дейдилар ошиқни девона, Калон,
Куйида девона бўлсам кошки.

ВИСОЛИНИ СЎРАЙДИ

Соғинч дарди зўрайгандан зўрайди,
Дилим тинмай висолингни сўрайди.
Яқинроқ кел, мурувватли нигорим,
Кўзим йўлингда йиғлаб мўлтирайди.
Араз қилдингни ёким, ҳеч билолмам,
Менга меҳринг камайгандан камайди.
Ишон, содиқ вафодоринг бўлурман,
Каминанг ўзгани ёрим демайди.
Иков қўл ушлашиб дунёни кезсак,
Ҳавас бирлан жаҳон аҳли қарайди.
Сабрли деб мени кўп эзма, охир,
Билиб қўй тоқатим бир кун тутайди.
Агар ишқимни рад этсанг, нетарман,
Бўлурман телбаю, дарвешу дайди.
Узукка кўз мисоли мос зрурмиз,
Калоний, ёр бўлишликка ярайди.

КҮРИБ ҲУСНИНГНИ

Кўриб ҳуснингни, ёр, тинчим йўқолди,
Жамолинг қалбима ишқ ўти солди.
Дединг: вақт етди, энди хайрлашайлик,
Ўзим кетдим ва лек дил сенди қолди.
Ўшал кундан жудолик ўз азобин,
Жаҳаннам қийноғига тенглатолди.
Қувонч ўрнини ям, кулгуни фарёд,
Ҳаловат ўрнини заҳматлар олди.
Нетай, оламга сирмасдан кетарман,
Бу ишқ ҳолимни хорга ўхшатолди.
Гулим, нурдек кўриндинг йўқолдинг,
Калоний на сўз айтди, гул туголди.

МЕН ИНТИЗОР ДЕПТИ

Елларга ул париваш мен интизор, депти,
Бўлди-ку дил бағоят маъшуқи зор, депти.
Севгим дилимда пинҳон, изҳорга ор қўймас,
Шаҳло кўзимда, лекин ул ошкор депти.
Тунларда уйқу йўқдир ҳадсиз соғинганимдан,
Қалбимда ишқин ўти ёнган шарор, депти.
Бечора ҳоли жоним бўлди хароб, найлай,
Ҳажрида тоқатим тоқ, дил беқарор, депти.
Ишқимни гар қадрлаб, асраб авайлар эрса,
Умрини(нг) тўртта фаслин этпум баҳор, депти.
Севгим сабаб ҳаётин боғига ёргинамни
Меҳримни кўчат айлаб эқдим қатор, депти.
Юргай узоқда тоқай безътибору лоқайд,
Келсин қошимга, айтинг, мардонавор, депти.
Тез бормасам, Калоний, ургай уволи ёрнинг,
Чексиз муҳаббатимга йўқдир канор, депти.

АЙЛАДИ

Ёр васлин май этиб, қалбимни майхўр айлади,
Майпарастлар ичра, войким, шунча машҳур айлади.
Ихтиёрим бирла мен бу йўлга ҳеч кирмас эдим,
Ул боқиб мастона маст бўлмоққа мажбур айлади.
Ўрганиб қолган дилимни қатра майга зор этиб,
Ҳолу аҳволим хароб, рангимни бенур айлади.
Баски қондирмас экан васлига дилдорим, ажаб,
Баҳраманд айлаб ўшал кун нега масрур айлади?

Ташналикдан ўртаниб куйди юрак-бағрим, нетай,
Мен фақир бечорага ул ўзни мағрур айлади.
Ёлворурман, тиз чўкиб васлин шаробини сўраб,
Кетмагайман ҳайдаса, оҳ, бунчалар сур айлади.
Тоқатим тоқ, бу жаҳон кўзимга торик, эй Калон,
Дилрабойим косайи паймонани пур айлади.

СЎРАБ КЕТИБДИ

Бул кун келиб нигорим ҳолим сўраб кетибди,
Деворда суратимга бир-бир қараб кетибди.
Унга атаб камина қалбимни қолдирувдим,
Қўлга олиб, авайлаб зарга ўраб кетибди.
Бир лаҳза ўлтириб, ёр, кўзгунинг қаршисиди,
Хушбўй этиб жаҳонни, сочин тараб кетибди.
Нома ёзиб, китобим устида қолдириб, сўнг
Бор айланиб ўзига гул дасталаб кетибди.
Хатни ўқиб қувончим сизмас ичимга ҳаргиз,
Энг яхши, зўр тилаклар менга тилаб кетибди.
Умрим либоси ишқсиз ётган эди кийилмай,
Бахтимдан айланай, ул севги қадаб кетибди.
Ҳижрон булутлари кўп қор ёғдириб қўювди,
Ёримдан ўргилайким, бариқ кураб кетибди.
Севги дарахги гуллаб яшнаса энди тонг йўқ,
Пайванд этиб дилига қалбим улаб кетибди.
Ишқида уйга сизмай сарсон бўлиб юрувдим,
Қайда дебон Калоний сўраб- сўраб кетибди.

БУ НЕЧУК ТАҚДИР

Не учун улфат тутар кулфат мени?
Не учун зулмат тутар улфат мени?
Эрта кеч заҳмат билан ўтгай куним,
Не учун тарк айламини роҳат мени?
Ўртаниб кетдим висол соғинчидан,
Ҳамнафас, ҳамдам тутар ғурбат мени.
Ёр билан дийдорлашиб юргим келур.
Найлайин, жоним олур ҳижрат мени.
Тинмайин бахту саодат изласам,
Во ажаб, қуллаб тутар офат мени.
Мен десам кучмоққа бахтни вақт керак,
Доимо ташлаб қочар фурсат мени.
Эй Калоний, бу нечук тақдир эзур,
Бир умр таъқиб этар даҳшат мени.

БЎЛИБ ҚОЛДИ

Сен кетдинг, юрагим муз бўлиб қолди,
Пешонам шўр экан, туз бўлиб қолди.
Келар деб йўлинигни пойламоқликдан,
Вужудим интизор кўз бўлиб қолди.
Умримнинг баҳори келдимү десам,
Во дарив, сарғайган куз бўлиб қолди.
Ҳижронинг айлади ҳолимни забун,
Ранг-рўйим мисоли бўз бўлиб қолди.
Қалбимнинг туйғусин қоғозга тўксам,
Калоний, сеҳрли сўз бўлиб қолди.

ГУЛ БИРЛА САВФО ҚИЛГАЛИ

Мустақиллик байрамин чиқдим томошо қилгали,
Шодиёна завқини қалбимда пайдо қилгали.
Бир гўзал рухсорга дуч келдим хиёбонлар аро,
Муддао этдим дилимга ишқини жо қилгали.
Мен-ку байрам завқини туймоқ учун чиққан эдим,
Ул кулиб чиққан экан қалбимни шайдо қилгали.
Айласам изҳори ишқ айтди у ҳам ўз шартини,
Ваъдалар бердим унинг шартин муҳайё қилгали.
Икки танда икки жон эрдик, кулиб иқболимиз,
Бир тану бир жон бўлиб, қайгдик дил оро қилгали.
Ишқ билан тўлган дилим туйғуларин этдим назал,
Севгилимга, эй Калон, гул бирла савфо қилгали.

ҲАҚ ҚИЛДИ

Ул дилкашу ораста қош қоқди, имо қилди,
Кўз солди ғаним, шу пайт шарм қилди, ибо қилди.
Йўлига чиқиб пешвоз таъзим этадур эрдим,
Қаҳри била ул дилдор қаддимни дуто қилди.
Пойига пойандоз деб жонимни тўшаб қўйсам,
Ул пошнаси билан янчиб, кўп эзди, адо қилди.
Бас унга сира манзур бўлмасми эсам оё,
Ул нега киё боқди, васлига гадо қилди?
Мен анга кўнгила боғлаб ҳақ ишни бажо қилдим,
Ул менга кўнгила бермай янглишди, хато қилди.
Ҳижрони дилу жоним қон этди демам ҳаргиз,
Не қилса Калонийни Ҳақ қилди, Худо қилди.

ЖУДА ЯХШИ

Ҳуснинг очилиб яшнади бул дам жуда яхши,
Минг карра ҳавас айлади олам жуда яхши.
Гар келса баҳор баҳри дилим хўб очиларким,
Ёз, куз гўзалу қиш яна кўркем жуда яхши.

Жаннатга кириб қолганини ҳис қиладирми,
Бағринида яшаб яйради одам жуда яхши.
Хурликда шараф тошганини этди намойиш,
Дил дилга туташ, бекаму беғам жуда яхши.
Кўксимга уриб, дўшани осмонга отарман,
Меҳринга қониб ўсгувчи мен ҳам жуда яхши.
Толени қучиб бахтига ёр бунда Калон ҳам
Мадҳинини ёзар завқ ила илдам жуда яхши.

КИМ ЎТДИ?

Кулиб, нозли боқиб гулшан аро, ким ўтди, ким ўтди?
Юзи оқу кўзи, қоши қаро, ким ўтди, ким ўтди?
Кўзимдан уйқулар қочди, йўқолди сабру тоқат ҳам,
Қилиб ақлу ҳушимдан ҳам жудо ким ўтди, ким ўтди?
Камон қоши билан мижгон ўқин отиб юрогимга,
Азиз қалбим этиб қонли яро, ким ўтди, ким ўтди?
У-ку чақмоқ каби чақнаб ниҳон ўлди ва лекин, оҳ,
Менинг ошиқ дилим мотамсаро, ким ўтди, ким ўтди?
Муқаббат оташи ичра ёнар қалбим, бутун жисмим,
Бериб бундоқ менга олий жазо, ким ўтди, ким ўтди?
Келиб жон оғзима ҳислар урар тугён, урар тугён,
Қилиб пайдо дилимда можаро, ким ўтди, ким ўтди?
Қиё боқмай ўтиб кетди, аё бир кун деюрму, айт,
Калоний ишқида этса қазо, ким ўтди, ким ўтди?

ПАРВОЗ АЙЛАДИ

Мен висолга таклиф этсам, дилбарим ноз айлади,
Этмагин ноз деб ялинсам ул кулиб боз айлади.
Орттириш-чун чеки йўқ севгим тагин ҳам войким,
Асли шундоқ ҳам гўзал ҳуснига пардоз айлади.
Ишқ ўтида куйдиришни не учундир хуш кўрар,
Жонима ўт ёққали қалбимни қоғоз айлади.
Бу азиз бошим менинг шўрлик эканму, билмадим,
Жабрини кўп қилдию, меҳрин бироқ оз айлади.
Сехри борму ёки Ғойиб унга куч этгани ато,
Қаҳрагон қиш фаслини бирдан келиб ёз айлади.
Бир ўсямлик ўсмаган саҳрога ўжшаш кас эдим,
Ишқ гиёҳин ўтқазиб, қалбим сарафроз айлади.
Эй Калоний, қилмишидан ёрни афсус этма ҳеч,
Неки қилса қилди, илҳомимни парвоз айлади.

БАХТИЁР ЭТДИ МЕНИ

Билмадим, нега ҳаёт унга дучор этди мени,
Ошиғи бўлдим, жамоли беқарор этди мени.
Зўр экан ишқи хаёлимни олиб кўйди тағин,
Ихтиёримни олиб, беихтиёр этди мени.
Кўрмасам бир зум агар қалбимда тоқат қолмагай,
Оҳким, васли унинг бунча хумор этди мени.
Ичмасам ҳам зарра май ишқида мастдирман мудом,
Маст-аласт айлаб, жаҳонга шармисор этди мени.
Ёлвориб пойига ётсам бир тепиб ўтди, ахир,
Йўқми қадрим заррача, оҳ, бунча хор этди мени.
Йиғлама қадримга, аммо бир умр фахр айларам,
Эй Калоний, ошиқ айлаб бахтиёр этди мени.

БАҲОР КЕЛДИ

Оламга кулиб баҳор келди,
Хобдан турибон наҳор келди.
Гулдай очилиб чаман, чаманда
Ял-ял ясаниб нигор келди.
Бовлар берадир ўзига оро,
Дехқонга қувончу қор келди.
Гул лола териби йигит ва қизлар,
Шу лаҳза висолга зор келди.
Қирларга қараб юрак топингай,
Ишхонаси жуда тор келди.
Кўкда ёпиниб булут ёпинчиқ,
Кўз ёшлари пашқатор келди.
Бошин кўтариб иболи лола,
Жомида шароби бор келди.
Кўрмоққа учиб узоқ-узоқдан
Қушлар тизилиб қатор келди.
Ногоҳ бўлибон гулдир-гулдирлар,
Чақмоқ чақибон шарор келди.
Ер усти оқарди қутилмаган чоқ
Дўл ёғди, деманг-да қор келди.
Офтоб чиқибон тарин чарақлаб,
Қошингга, Калоний ёр келди.

КИМ БИЛДИЮ, КИМ БИЛМАДИ

Бу ҳаёт маъносини ким билдию, ким билмади,
Турфа хил дунёсини ким билдию, ким билмади.
Уйласам бошдан оёқ олам ажойиб мўъжизот,
Мўъжизот маъносини ким билдию, ким билмади.

Умримиз роҳини, дўстлар, пастию болоси кўп,
Пастию болосини ким билдию, ким билмади.
Ҳамма ҳам олий мақом орзулар айлайдир, бироқ
Кунба-кун ижросини ким билдию, ким билмади.
Асли инсон ниятини кўзидан билмас уқиб,
Дил деган ашёсини ким билдию, ким билмади.
Бир-бирин ҳеч англаёлмай оширу маъшуқ хуноб,
Ёри бепарвосипи ким билдию, ким билмади.
Кимсасиз чўлларда ҳатто мўл эрур асрорлар.
Гулшани зебосини ким билдию, ким билмади.
Гарчи чопқирдир ҳаётнинг оти доим, дўстлар,
Жонининг оросини ким билдию, ким билмади.
Эй Калоний, чекма ташвиш шеър қадр топгайму деб,
Чун ғазал аълосини ким билдию, ким билмади.

ДЕГИЛ ЯХШИ

Аё дўстим, шукр эгким келур албат бу йил яхши,
Бу йилдан сўнг келур йилларга боқсанг муттасил яхши.
Саховатли бўлиб, иймон билан инсоф тилайвергин,
Диёрингни суйиб, халқингга жон янглав суйил яхши.
Элинг хурдир, йўлинг нурдир, кутар омад билан иқбол,
Ишонч бирлан қадам боссанг мудом шаҳдам, дадил, яхши.
Яшайдиргон замон келгай, опайдиргон замон келгай,
Ҳалол меҳнат билан топсанг кийин яхши, егил яхши.
Кишининг бахти ҳар доим унинг феълига боғлиқдир,
Ёмон бўлсанг бўлиб яхши, гуноҳ ишдан тийил яхши.
Агар манман эса инсон қолар эл зътиборидан,
Бўлиб камтар, одамларга салом айлаб эгил яхши.
Қара, тоғларда оппоқ қор, қара, боғларда оппоқ қор,
Шу қорларни босиб ёринг билан этсанг сайил яхши.
Билурсан, ҳар нечук сўзга дегай омин малоиклар,
Калоний, шул сабаб қутлур ният айлаб дегил яхши.

ИНСОФИНГ ҚАНИ?

Соғиниб ҳажрингда ўлдим, ёр, инсофинг қани?
Кўз гутиб йўлингда бўлдим зор, инсофинг қани?
Милжа қоқмай пойлагайман, келмагайсан, эй санам,
Бир умр ўтгумми, айт, бедор, инсофинг қани?
Яхши ният бирла кўнгил қўйган эрдим, войким,
Мен сени севдимми ё бекор, инсофинг қани?
Гул висолингни сўраб пойингга бош қўйдим, бироқ
Шафқатинг тутдинг дариғ, дилдор, инсофинг қани?

Бўлди ишқинг дардиму ҳаргиз давосин тошмадим,
То абад бўлгумми ё бемор, инсофинг қани?
Сўргани инсоф Калоний ёзса ашъорлар сенга,
Оҳ, ўқиб ҳам кўрмадинг бир бор, инсофинг қани?

КЕЛАСИЗМИ?

Кулбамга мени ёри қадрдон, келасизми?
Ял-ял ясаниб мисли гулистон, келасизми?
Шодликда бошим кўкка етар таширфингиздан,
Даврон сурамиз, соҳиби даврон, келасизми?
Осмонда булутлар оралаб аста чиқар ой,
Сиз ҳам очибон шуълаи афшон, келасизми?
Пинҳон бўлибон фитначи ағёр элидан сиз,
Ёнимда қилиб жилвақ хандон, келасизми?
Ўз тенгин агар топса нечун яйрамасин дил,
Тенгим бўлибон сиз мени, жонон, келасизми?
Мен нурли йўлингизга қилай жонни пойандоз,
Бир-бир босибон хуришиди тобон, келасизми?
Шеърлар ёзайия сидку вафо мадҳини аййти,
Эй яхши, Калонийга ғазалхон, келасизми?

ЖОН ЭДИ

Ёр ишқин бовининг борбони бўлсам жон эди,
Васл уйининг бир нафас меҳмони бўлсам жон эди.
Ухлаганда бошида нарҳуси бўлсам кошки,
Шода-шода бўйнида маржони бўлсам жон эди.
Бокқанимда юзларин мендан яширмай турса бас,
Кўзларига термулиб, мастона бўлсам жон эди.
Севгиси оташ мисоли куйдириб кул айлағай,
Майлига, кул бўлсаму қурбони бўлсам жон эди.
Ул қуёшим нур сочиб қалбимни ёруғ этгуси,
Мен қуёшнинг берубор осмони бўлсам жон эди.
Эй Калоний, шеърларинг шайдосиман дер, шул сабаб
Бир умрга шоири хушхони бўлсам жон эди.

ЧУСТ ҚИЗЛАРИ

Дояғи бор оламга кетган бебаҳо Чуст қизлари,
Шону шуҳратга ҳамиша ошино Чуст қизлари.
Таърифу тавсифини дунё билар, олам билар,
Кўрмасингдан айлағайдир маҳлиё Чуст қизлари.
Энг гўзал ҳам мен гўзал деб беҳуда лоф урмасин,
Ўшашни йўқ махлиқодир, диярабо Чуст қизлари.
Ҳиммати олий, дили ёруғ зрур ойдан, бироқ

Сочию қоши, кўзи тундан қаро Чуст қизлари.
Кўзларига ҳеч боқолмам мисли йўқ оташми ё,
Юзлари офтобмисолдир, пурзиё Чуст қизлари.
Белима белбоғни боғлаб, бошига дўппи кийдириб,
Ишқига бир зумда қилди мубтало Чуст қизлари.
Ишқиди куймоқ билан қалбим куйиб битса нетай,
Бир кулиб боққандаёқ қилди адо Чуст қизлари.
Бир умр содиқ Калоний мадҳ этар бўлсам не тонг,
Шоиря юртдошидан бўлсин ризо Чуст қизлари.

МЕНГА ШАФҚАТ ҚИЛМАДИ

Ётга шафқат қилдию ёр, менга шафқат қилмади,
Ким ҳақиқий ошиғу ким сохта ошиқ билмади.
Шум рақибнинг олдида сирримни ҳеч фош айламам,
Дилгинам қон йивладию, кўз ёшим тўкилмади.
Зарни(нг) қадрини билур заргар дедим, эвоҳким,
Илтижо этдим, бироқ қарғиз назарга илмади.
Ул кўёш янглиғ висолин менга кўрмасдан раво,
Оҳ, унинг хушрў жамоли ёв учун беркилмади.
Бевафо дунёни(нг) бу қилмишларидан доғман,
Не учун ношуд рақибнинг пайлари қирқилмади?
"Бир балоси бўлмаса шудгорда қуйруқ на қилур".
Ушбу шеърим ҳам, Калоний, бесабаб тўқилмади.

ОЛҚИШ АЙЛАДИ

қомативи саҳнада, ул ёр, намойиш айлади,
Дилда ишқ пайдо қилиб ғоят савоб иш айлади.
Васлининг шавқида тинмай талпинурман ул томон,
Во ажаб, оҳанграбодек дилни тортиш айлади.
Севгисин сеҳри билан умрим этибдир навбаҳор,
Барча агёрлар дилини қаҳратон қиш айлади.
Севганимни билмагандек нега бепарво, наҳот
Дилбарим ё ошиғин бир лаҳза тафтиш айлади.
Рақс этар чоғида менга боқди маънос юз билан,
Билмадим, ёр не ҳадикдан бунча ташвиш айлади.
Эй Калоний, ногаҳонда залда қарсак янгради,
Мен дедим: ошиқлигимни омма олқиш айлади.

СИЗГА, ЖОНИМ

Сизга, жоним, бу жаҳон устодлиги,
Кўрки ҳам зеболиги, ободлиги.
Яхшилик, эзгулиги ҳам сизгадир,
Менгадир бор шумлиги, бедодлиги.
Қуллигига мен бўлойин мубтало,

Сизга бўлсин тоабод озодлиги.
Изтироб, ташвишлари менга насиб,
Сизгадир хуррамлигию шодлиги.
Лабларивгиздан табассум кетмасин,
Менга қолсин ғам, алам, фарёдлиги.
Йўқлигига йўғрилай ишқ йўлида,
Сизга йўлдош бус-бутун бунёдлиги.
Равнақи ҳам, эй Калоний, сизга дер,
Менга етгай шеър, ғазал, ижодлиги.

БАҒРИ-ДИЛИМ ТИЛИНДИ

Ёр кетдию муҳаббат чок-чокидан сўкилди,
Икки кўзимдан алқим ёмғир каби тўкилди.
Бошимни эгмас эрдим, қоматни роз тутардим,
Бошим эгилди ерга, қаддим тамом буқилди.
Борми жаҳонда қотил ҳижрон балосидан ҳам,
Не қилса ҳам ҳаётим барчасини шу қилди.
Изҳори ишқим айлаб, шарҳи дилимни айтсам,
На тинглади нигоро, на бир назарга илди.
Меҳру муруват истаб сўрган эдим висолин,
Ҳажрининг тиғи бирла бағри-дилимни тилди.
Севги оловида дил тобландию, Калоний,
Вақти азонда ногоҳ упибу ғазал тўқилди.

ҚАЛБИМГА ЖОЙЛАНДИ

Ўзингни кўрмасимдан суратинг қалбимга жойланди,
Кўзингга зеб берибдур, иффатинг қалбимга жойланди.
Танишмоқда этиб журъат ажойиб хат ёзибдурсан,
Анинг ҳар сатрида лим ҳикматинг қалбимга жойланди.
Кўришдик. Қадди-қоматда парилардан қолишмайсан,
Келишган, сарв қад-қоматинг қалбимга жойланди.
Ширин суҳбат қуриб икков сўлим гулзорда ултурдик,
Асалдан ҳам ширин, хуш суҳбатинг қалбимга жойланди.
Ўзингга мос тақинчоқлар, либослар хўб ярашмишдир,
Ҳаваста арзигаъ, зеб зийнатинг қалбимга жойланди.
Калоний шеър ёзар эрса анга мавзу берибдирсан,
Гўзал меҳрингга хос бу ҳимматинг қалбимга жойланди.

КЕЛСА БЎЯБ ТИРНОҒИНИ

Қошига ўсма қўйиб, келса бўяб тирноғини,
Мушк-анбар ҳидлари қошлар уйим ҳар ёғини.

Нозию ишвасини кўрса дилим қувнаб кетар,
Ёқтирарман жилмайиб менга қараб боқмоғини.
Доимо ўю-хаёли қувлагай қайғуларим,
Тингласам овозини дил таркатар чарчоғини.
Кўчасига бу кўнгил чорлайверишдан чарчамас,
Кўзларим яшнайти кўрсам ҳовлисини, борини.
Ҳажрида куймоқда кўнглим босган эрди доллар.
Бир келиб кетса, ювиб ташлар дилимнинг доғини.
Соғиниб кутганда интиқ, келса гар кулбам аро,
Кўзга суртгайман оёғин гардини, тулроғини.
Эй Калоний, етти ўйлаб бир гапиргил ёрга,
Негаким, ўлчаб кўрар ул сўзларинг салмоғини.

ЎЙНАДИ

Лирик хонанда Мухриддин Холиқовга бағишланади

Мухриддинжон қўшиқ айтса дил билан жон ўйнади,
Дил билан жон ўртасида ёри жонон ўйнади.
Хуш бўйини тарқатиб эсган саболар бағридан
Силкитиб япроқларини гули райҳон ўйнади.
Жўр бўлиб қўшиқларини этди такрор тоғлар,
Нур сочиб юддузларидан кўқда осмон ўйнади.
Созини қўлга олиб айлар наво, булбулми ул,
Эл дилидан жой олишга катта имкон ўйнади.
Толени порлоқ экан, ёрқин экан иқболи ҳам,
Бошларида чарх уриб олқини, шараф, шон ўйнади.
Санъатининг мадҳини ёзса Калоний, жўралар,
Завқланиб, қарсақ чалиб ҳар бир ғазалхон ўйнади.

ЯХШИ

Бир қизки, шарму-ҳаёли, яхши,
Қалбида меҳригиёли, яхши.
Сунбул каби бўй сочиб жаҳонга,
Қирқ кокили хуш жиололи, яхши.
Иш қилса бирор ҳавас этарли,
Босган қадами зиёли, яхши.
Рўзворни этиб сариштаю соз,
Қутлуғ пойи ҳам сафоли, яхши.
Кўрганда заҳар чекинди ундан,
Сўз айтса ҳамиша боли яхши.
Бир сўзлади у етти бор ўйлаб,
Аҳдига мудом вафоли, яхши.
Кўз ташламади ёт ғаламисга,
Софлиқда эди сафоли, яхши.

Кўркига тушиб одоби ҳам мос,
Эс-ҳушда, Калон, расоли, яхши.

АЙЛАР МЕНИ

Севганим ишқи билан бахти қаро айлар мени,
Куйдириб ҳажрида, кўп мотамсаро айлар мени.
Куйида куйганлигиму ҳажрида ёнганлигим
Кам экан, рашк ўтига ҳам мубтало айлар мени.
Қош камон, мижгон анинг ўқи десам ҳеч лоф эмас,
Ул отиб мижгонларин қалбим яро айлар мени.
Ўртаниш, боз ўртаниш, қайғу чекиш, оҳлар уриш,
Тегди жонимга, нетай, охир адо айлар мени.
Эс-ҳушим бегонадир, ўю хаёлим тумтароқ,
Кунба-кун ул лайливаш мажнуннамо айлар мени.
Йўқ эрур ағёрларим, йўқ қасд олувчи бир кишим,
Этса не ҳеч ўзгамас, шул дилрабо айлар мени.
Чархи кажрафторни(нг) шунча кулфатидан доғдаман,
Мен ризо этгум уни, ул норизо айлар мени.
Ишқ йўлини борса келмас дер эдилар, эй Калон,
Мен кириб қолдим, бу йўл бир бало айлар мени.

БОҚМАДИ

Интизор эрдим, бироқ гул юзли дилдор боқмади,
Ҳар томонга боқдию мен зорга зинҳор боқмади.
Кўзларига тушса деб кўзимни бетоқат эдим,
Тоқатим тоқ бўлди ҳамки нега яқбор боқмади?
Қайрилиб ҳам қўймади кўнглимга сал таскин бериб,
Ўртамизда бўлди гуллар ёки девор, боқмади.
Бир табассум қилса қалбим нурга йўғригай эди,
Ул кулиб ҳам қўймади, ҳаттоки бир бор боқмади.
Оҳ урарман тинмайин, ҳолимга маймун йирласин,
Қилдими ё оширидан дилрабо ор, боқмади.
Билмадим, не кўргилик, савдо бошимда бор экан,
Айлабон шоир Калонийни жуда зор боқмади.

МАЙЛИМУ

Ёнигизда, дилбарим, бир дам ўтирсам майлими?
Барча ошиқлар каби ишқдан гапирсам майлими?
Дилда севгим авж олиб, оламга сирмайди, ажаб,
Қалбингиз бовига тенг ярмин кўчирсам майлими?
Даркушо айлаб садоқатни вафодорлик билан,
Васлингиз даргоҳига оҳиста кирсам майлими?

Сизга айтар гапларимни ёзса қовоз етмагай,
Ушбу суҳбат чоғида айтиб битирсам майлими?
Бир овиз ширин сўзивгиз менга қилгай жон ато,
Меҳрингизни бодадек буткул симирсам майлими?
Дўстларингиз кўнглини ёруғ эгиб кундузмисол,
Душманингизга аёвсиз ғам едирсам майлими?
Таърифингизда Калоний зўр ғазал битган эди,
Эрта тонг таъзим билан сизга кетирсам майлими?

НУРЛИ КУН ЧИҚДИ

- Аранг ёр васлига етдим, десам ул офтоб чиқди,
Сочиби нурий висол онин кўриб қолмоқ учун чиқди.
Дедим: қайт орқага офтоб, сенинг нурий керак эрмас,
Кулиб бахтим, менга ёр васлидан энг нури кун чиқди.
Куйиш одатда тонг чоғи чиқар эрди, бу не ҳолат,
Менинг ишқимнинг офтоби, ажабким, кечкурун чиқди.
- Демак, ҳар тунда офтобинг дилингни нурга тўлдиргай.
- Билолмам, не бўлур доим, бироқ ул шу бугун чиқди.
Муҳаббатнинг олови ич-ичимдан лов этиб ёнди,
Дилим оташга айланди, тоғоримдан тутун чиқди.
Хаёлимда фақат ёр васли, қочди ақлу идрок ҳам,
Сўзимдан маънилари кетди, вужудимдан жунун чиқди.
Деманг, дўстлар, Калонийнинг дили ўксик, яримдир, йўқ,
Висолнинг борида яйраб юрак-бағрим бутун чиқди!

ЖОНОНИНГ ҚАНИ?

Эй кўнгли, ёрдин жудо бўлдингми, жононинг қани?
Кам эрур жонон десам, жисмингдаги жонинг қани?
Саррайиб, ҳолинг забун бўлмиш, нетарсан, войким,
Қувватинг, кўзларни(нг) нури, дори-дармонинг қани?
Ўлтирибсан кулбада ёлғиз ўзинг хуфтон бўлиб,
Ноумидсан не учун, орзуи армонинг қани?
Ич-ичингда ғам тўла, шодликларингдан йўқ асар,
Бахту толе ҳади этган энг ширин онинг қани?
Деб эдиким бир умр васлим шароби сен учун,
Қайда қолди у шароб, эй, аҳди ёлғонинг қани?
Сен унинг ишқини доим нури офтоб дер эдинг,
Айт, бу не ҳолким, ўшал офтобли осмонинг қани?
Ул бутунлай юз буриб кетмиш, бу не бедодлик,
Қолдиму шоҳсиз бу тахт, айт, энди султонинг қани?
Менку сендан ҳол сўрарман, ул қани деб, бул қани,
Кимса ундан ҳам сўрарму деб Калонжонинг қани?

БИЛСАНГ-ЧИ

Сенинг ишқингда, эй дилбар, дилим сўзона, билсанг-чи,
Муҳаббат дастидан икки кўзим гирёна, билсанг-чи.
Наҳотки севги боғига бу кун ағёр ила кирдинг,
Демак, мен ақлу қалбимдан бутун бегона, билсанг-чи.
Агар васлинга еткурмай кетар бўлсанг узоқларга,
Қилурман ноалалар бошим уриб ҳар ёна, билсанг-чи.
Дедингким: нега бўзлайсан, наҳот дардингга йўқ чора?
Бу ишқингнинг азобини ўзинг-фарзона билсанг-чи.
Не тонг машуқ ҳузуридан кетолмай қолса гар ошиқ,
Қуёшга еру мен сента мудом парвона, билсанг-чи.
Мени ҳар дам умидвор айлагин, кўнглаим қувонтиргил,
Калоний мақсади яхши, буни жонона, билсанг-чи.

САЙР АЙЛА

Сайр айла нигор боғни, юртимда баҳор энди,
Борлиқ ясаниб буткул ой васлинга зор энди.
Гуллар сочиб ўз атрин, ҳуснини қилиб кўз-кўз,
Кел яйра, нигоҳ эт деб кўзи йўлда чор энди.
Маҳдингни ўқиб булбул, бахтингни мудом куйлар,
Анҳорда оқар сув ҳам жўр унга, дутор энди.
Тонг чоғи сабо елгач сочингни силаб-сийпаб,
Йўлингни ёритмоқлик офтобга қарор энди.
Ноз бирла бу гулшанда шодона хиром этсанг,
Ҳуснига бино қўйган гулгунчага ор энди.
Сайрингда илиб кўзга ҳамроҳинг этар бўлсанг,
Билгилки Калоний ҳам толеига ёр энди.

У КАБИ

Айтингиз, борму жаҳонда бир гўзал, оҳ, у каби,
Сочлари тундек қаро, кўзлари оҳу каби.
Бир нигоҳ бирлан вужудимни сеҳрлаб қўйди у,
Дил уйимни ёруғ айлар сўнмас ул ёғду каби.
Васлининг йўлида қанча йиғласам, қон йиғласам,
Хуш ёқар доим, билингизлар, майин кулгу каби.
Мен учун ҳажрида куймоқлик азобидан кўра,
Ишқида ўлмоқ осондир, бир ширин уйқу каби.
Кетмагай ҳаргиз хаёлимдан висоли ёрнинг,
Ҳисларим қимматлидир энг бебаҳо инжу каби.
Васлига етсам Муродимга ҳамиша ёрман,
Мўътабар борму, Калоний, ишқ деган туйғу каби.

ЗАВҚИ ТОШДИ

Нигорим сочларин қизлар тарашди,
Учларига толпопуклар улашди.
Лабига қирмизи рангларни суртиб,
Юзларин оқ уполарга белашди.
Қошларию кипригини сийпалаб,
Ўсма суртиб, сўнг ҳавас-ла қарашди.
Айтдилар: пардозу андоз сиз учун,
Қўйиб қўйган каби ғоят ярашди.
Қадам босган эди бир-бир нигорим,
Изларини сочлари ҳам ялашди.
Сезиб турдим анинг қалби-ла қалбим,
Муҳаббат риштаси бирлан туташди.
Ҳавас айлаб боқиб турсам, Калоний,
Бу ҳолатдан дилимнинг завқи тошди.

ЯРАШСАМ-ЧИ

Араз қилган нигорим-ла бу кун яйраб ярашсам-чи,
Ярашсак деб эгиб бошим, салом айлаб сўрашсам-чи.
Саломимга алик олса бориб ёнига, ҳурматдан,
Юриб уйда юмуш қилса дилим бирлан қарашсам-чи.
Чўкиб оина ёнига, ўзига зеб берар бўлса,
Қўниб ёнига оҳиста майин сочин тарашсам-чи.
Соҳоват кўрсатиб, меҳру мурувватлар эгиб ошкор,
Садокатнинг узилган риштасин қайта улашсам-чи.
Ўқиб дилкаш разаллардан, Калоний, эҳтиром бирла,
Сўниб қолган муҳаббатнинг оловини қалашсам-чи.

ОНСОН АЙЛАДИ

Ул юзи гулгун келиб, қулбам чароғон айлади,
Кўзларимни яшнатиб, ақлимни ҳайрон айлади.
Учрашиб суҳбат қуриш ишқида эрдим, бахтима,
ўлтириб шундоқ ёнимда аҳди паймон айлади.
Васлининг орзусида бемор эдим, дардмаңд эдим,
Дардларимга нур нигоҳи бирла дармон айлади.
Ҳажрида жонлар чекиб, жондан жудо бўлган маҳал,
Бир табассуми билан меҳрин ширин жон айлади.
Мен фақир бечоранинг еткуртириб кўкка бошин,
Барча ағёрларни(нг) бағрин таҳ-батаҳ қон айлади.
Кўрсатиб ҳусну жамолини Калонийга бу кеч,
Тавсиф этмоқлик ишин бир мунча онсон айлади.

ДЕРЛАР СЕНИ

Дилбарим, хуснингни беҳад дилрабо дерлар сени,
Кўркига аҳли жаҳон тенг маҳлиё дерлар сени.
Бу жаҳон майдонинг этдинг жилва бирла пурзиё,
Жисми бўлган нур-зиёдан хуш жило дерлар сени.
Боваро кезсанг атиргул бағри қондир рашкидан,
Филмон аҳлидан гўзалроқ хурлиқо дерлар сени.
Юксак ахлоқинг намойиш айладинг, эй дилрабо,
Ақли-идрок бобида энг бебаҳо дерлар сени.
Мен садоқат оламин содиқ асил ўғлониман,
Аҳдига содиқ кишига жон фидо дерлар сени.
Бунчалар ҳам сен мукамал, бунчалар ҳам сержило,
Бор Эгам барпо этибдир бехато дерлар сени.
Майли, ишқинг бирла куйсам, майли, ёнсам кул бўлиб,
Изларингни кўзларимга туттиё дерлар сени.
Кел, қабул этти муҳаббат айласам изҳор бу кун,
Ишқ элин дардига доим ҳам шифо дерлар сени.

ДИЛИ ПОҚДИР

Садоқатсиз одам ҳаргиз кишига дўст бўлолмайди,
Хиёнаткор эса ҳатто ўлай дейди, ўлолмайди.
Менинг бахтим садоқат ҳам нафо бирла муруватда,
Бу бахтимни дилимдан ёв қувай дейди, қуволмайди.
Азиз қалбимга имоним, ёронлар, суг билан кирган,
Имонсизлар ани буткул юлай дейди, юлолмайди.
Кишида гар фаҳм бирла фаросатдан асар бўлмас,
У куйган ой мисолидир, тўлин ойдек тўлолмайди.
Калонийнинг дили поқдир, мусаффордир, губори йўқ,
Ғанимлар устидан тинмай кулай дейди, кулолмайди.

ЎРТАДИ

Дўстларим, найлай, мени ишқида бир ёр ўртади,
Айлабон ошифтаҳол ҳажрида бисёр ўртади.
Мен уни дилдан севиб, меҳрим бериб ардоқласам,
Вожабким, ул мени айлаб ҳақир, хор, ўртади.
Жонларингга жон нисор этмоққа ҳозирман десам,
Жонга жон даркор эмас деб, жонни дилдор ўртади.
Кўзларимдан ёш эмас, қалбимнинг қони оқди, оқ,
Сангидил, ҳеч раҳми йўқ маъшуқи хунхор ўртади.
Эй Калоний, ғамларим тавсифин ашғор айласам,
Бу нечук ҳолким. жаҳон аҳлини ашғор ўртади.

НАВО НАВБАТИ

Ўтиб кетди, ёрим, жафо навбати,
Етиб келди кулиб, вафо навбати.
Азият, машаққат ўтмишида қолди,
Бу кун иккимизга сафо навбати.
Ҳижрон юракларни айловди яра,
Шукрким, бул нафас даво навбати.
Ризоман кирмоққа висол бориға,
Ризо бўл, сенгадир ризо навбати.
Дарир тутма, жоним, зиёли васлинг,
Саҳо қил, саҳо қил, саҳо навбати.
Севгимиз жилоси оламни тутсин,
Ҳақиқий севгиға жило навбати.
Келақол, куйлайлик жўр бўлиб, эркам,
Калоний, айни пайт наво навбати.

ҒАЙРАТ ҚИЛОЛСАМ КОШКИ

Севганим-ла бир нафас хилват қилолсам кошки,
Хилват айлаб диллашиб суҳбат қилолсам кошки.
Хуш келибсиз, деб кутиб, олдига дастурхон тузаб,
Май билан сийлаб сузуб, иззат қилолсам кошки.
Дастига анвойи гуллардан тутиб, эъзозлабон,
Совғалар инъом этиб, ҳиммат қилолсам кошки.
Нехи ул хушлар эса тез ҳозир у нозир этиб,
Бир гуломидек анга хизмат қилолсам кошки.
Ҳажрида куйганлигим, ёнганлигим айтиб бериб,
Қўксига ботим қўйиб ҳасрат қилолсам кошки.
Васлини сўрмоқ учун ҳаргиз ботинмас эрди тил,
Май ичиб мастона пайт журъат қилолсам кошки.
Эй Калоний, мадҳига шеърлар ёзишдан ҳормайин,
Жўшди ялҳомим дебон ғайрат қилолсам кошки.

ШУЪЛА АФШОН ЎЗЛАРИ

Оҳ, менинг кўнглим ёритган шуъла афшон ўзлари,
Қайга борсам кўзларимда чун намоен ўзлари.
Эрта-кеч ўю хаёлим банд этиб, ўртаб дилим,
Мисли жаннат ҳури янглиғ нега пинҳон ўзлари?
Кўзларин офтоб дегайман, кўзларин юлдуз, вале
Орзуйим кўжида порлоқ моҳи тобон ўзлари.
Мен-ку ишқнинг ўти бирла сўхга бўлган телбамаи,
Дилгинам куйган қуёшу мовий осмон ўзлари.
Эй Калоний, дардларимга дори излаб толмагин,
Қанча дардим бўлса ҳамки дори-дармон ўзлари.

ДЕСАНГ-ЧИ

Севдим сени мен, мен сенга хуштор десанг-чи,
Ошифта дилим ёзгани гуфтор десанг-чи,
Васлингта етиш ниятида ишқ эли бўлдим,
Ошиқ кишига меҳр уйи анвор десанг-чи.
Гар севгинг асил эрса, дединг, садда бўлойин,
Бу сўзни, гулим, бир яна такрор десанг-чи.
Хажрингда десам куйди менинг жисмиму жоним,
Йўлимда кўзим туналари бедор десанг-чи.
Тонг чори хузуримга куляб таклиф этурда,
Ёнингта ўзим боргани тайёр десанг-чи.
Айтсамки сенга мен жону, мен сенга нечукман,
Сен менга дилу, мен сенга дилдор десанг-чи.
Куйингда, Калоний, ёзаман шеъру разаллар,
Мадҳимда мени ёз, қани, ашъор десанг-чи.

СЕНГА ДЕБ

Кўрмадим сендек гўзал дилдорни,
Сўзи ширин бир пари рухсорни.
Юз гулу соч сунбулу лаб-гунчадир,
Қайда, ким кўрган бу хил гулзорни?
Гунча ул лаълингта қўйдим лабни, лек
Сездиму бол, сезмадим ҳеч хорни.
Богаро ел сочларингдан тортадир,
Рашк қилурман, ҳайда ул беорни.
Сен даво қилдинг шифо васлинг билан
Севгининг дардида мен беморни.
Арзигаё бошимга қўйсам, ўрилиб,
Сендайин содиқ вафодор ёрни.
Эй нигорим, кимга шеър битдинг дединг,
Сенга деб ёздим, Калон, ашъорни.

ЁР КЎЗЛАРИ СУЗИЛЯПТИ

Ёр кўзлари сузиляпти,
Дил бандидан узиляпти.
Мастон-мастон қарашлари,
Кўз лавҳига чизияпти.
Ҳадикларнинг боғларида
Хаёлотда кезияпти.
Сузилишлар ўзгача-ку,
Менга шундай сезияпти.
Рашк олови авж оладир,
Киприкка ёш сизияпти.

Ҳасратимдан чиқар тутун,
Юрак-бағрим эзиляпти.
Калонийнинг оҳларидан,
Шеър қорозга тизиялпти.

КЎНМАДИ

Рози бўл ёрим бўлишликка десам, ёр кўнмади,
Ор қилурму, билмадим, ул кўзи хуммор кўнмади.
Куйди дил ишқингда, ҳолимни хароб этма десам,
Менга не бўлсанг хароб деб, берди озор, кўнмади.
Тиз чўкиб пойига, ёлворсам, нетай, хор айлади,
Ҳайдади, тур, кет деди, жаҳл этди бисёр, кўнмади.
Билмадим не боиси, ё бошқа ёри бормикан?
Йиғладим, кўз ёшларим кўш бўлди анҳор, кўнмади.
Эй Калоний, найлайин, бошимни қай тошга урай,
Рози бўл ёрим бўлишликка, десам ёр кўнмади.

ЭТМАДИ

Ўртаниб кетдим, бироқ ёрим мени ёд этмади,
Хаста кўнгимга мурувват этмади, шод этмади.
Мен муҳаббат ўтида хўб қоврилиб, бўлдим адо,
Қалбида ишқ ўтини дилдор бунёд этмади.
Жон чекиб, қайғуга ботдим, айладим фарёд, лёк
Ҳажрининг занжиридан бир лаҳза озод этмади.
Куйида ҳушдан кетиб, телбаваш бўлдим, нетай,
Мен каби девоналик Мажнуну Фарҳод этмади.
Ҳажрида куйган дилим, қомат мисоли долдир,
Бевафо раҳм этмади, қаддимни шамшод этмади.
Бош олиб кетсам бўлур дунёдан энди, эй Калон,
Васлини ёрим менга ҳаргиз умрбод этмади.

СЕНИ

Эл азоби мутғасил қалбингни қийноғлар сени,
Чекса оҳу нолалар, доғ устига доғлар сени.
Ишқ олови ичра ёнган телбаваш девонасан,
Ранжима қилса мазах ул ишқи йўқ соғлар сени.
Кулса ағёр эҳтиёт бўл, йиғласа ҳушёрроқ,
Ул нишон айлар сени, ҳар лаҳзада чоғлар сени.
Бир қараб қўй, йўлларингдир шиша янглиғ яхмалак,
Гар йиқилсанг ҳеч суяб қолмас балаңд тоғлар сени.
Дўстларим деб жон чекарсан, дўстларинг афсус этай,
Душманинг мақри билан қўл-пойларинг боғлар сени.

Аввало бошингни еб, сўнгра егай ошингни ҳам,
Қалбида агёр, тилида яхши ўрторлар сени.
Эй Калоний, кимсасиз саҳродаман, деб ўйлама,
Доимо чорлаб турар жаннатмакон боғлар сени.

РОЗ БЎЛДИ

Сента дил берган эрдим, соз бўлди,
Ҳаётим ҳам қил эрди, ёз бўлди.
Тиним билмай меҳр кўргиздим, аммо
Нигорим, эътиборинг оз бўлди.
Жабр этма, мурувват қил дегандим,
Жафойинг нега менга боз бўлди?
Таваккал деб этувдим севги изҳор,
Назарга илмадинг, ё ноз бўлди.
Баногоҳ бир табассум совға этдинг,
Эгик қаддим ўшал он роз бўлди.
Калоний, севги ҳақда шеър битувдим,
Бу сенга чин юракдан роз бўлди.

ҚОЛМАДИ

Дилрабо кўрсатмаган жабру жафоси қолмади,
Бошима ёдирмаган дарду балоси қолмади.
Ул мени ҳижронга айлар рўбарў, эвоҳким,
Жоними ўрташдан ортиқ муддаоси қолмади.
Севгидан ўзга менинг қай бир гуноҳим бор экан,
Шаънима ёр суртмаган ҳеч бир қароси қолмади.
Мен билан сўзлашгани фурсат тополмайдир, бироқ
Ёт раним-ла қилмаган аҳду вафоси қолмади.
Жабридан беҳад тўйиб кетганлигим айтсам, дегай:
Дилгинамнинг сен учун меҳру сафоси қолмади.
Эй Калоний, таңда жон чиққунча озор берди ёр,
Этмаган қалбингни зарра илтижоси қолмади.

ЎЗИМ ГУЛЗОР ДЕДИ

Дилгинам ул дилрабога мен сенга хуштор деди,
Дилрабо: севгингни қатъий айладим ивкор деди.
Этма рад севгинг йўлига жон тикай деса дилим,
Жон бериш ҳеч гап эмас, кўнгил олиш душвор деди.
Мен жавоб кутган эдим бор сайрига тақлиф этиб,
Не керақдир гулшанинг менга, ўзим гулзор деди.
Деб эдим кўрку жамолинг мадҳ эгай тинмай, Калон,
Кулди-ю ҳар боқишим асли ўзи ашъор деди.

ҚЎЛ ТАШЛАМАЙМИЗМИ?

Қувиб ҳижронни, дилдорим, висолни бошламаймизми?
Кириб боғларга гулзорлар аро ёнбошламаймизми?
Умр ўткинчидир, фурсат ғаниматдир, ғаниматдир,
Қўйиб лабларни лабларга, бўйиндан ушламаймизми?
Кавокиб сайрини тунлар ва лола сайрини кунлар
Суриб гаштини, завқидан кўнгилни хушламаймизми?
Ширий ўю хаёлларни суриштиқдан ҳузур айлаб,
Гина, кудраг, аразларни бутунлай ташламаймизми?
Севишганлар аро бизга келолгай қайси тенгдош тенг,
Сени Ширинга, Фарҳодга мени турдошламаймизми?
Калоний, чин муҳаббатга садоқат кўрсатиштиққа
Бериб ваъда, вафосига суюб қўл ташламаймизми?

АТО ҚИЛИБДИ

Ғар аҳли вафо вафо қилибди,
Жонига ўзин сафо қилибди.
Аҳдига вафо қилмаса, аммо
Оламда буюк хато қилибди.
Қалбин уйига зиё бағишлар,
Меҳрини агар бажо қилибди.
Ҳар кимки элин дуосин олса,
Бахтини мудом бақо қилибди.
Мангута яшаб қолибди, билсанг,
Эл-юртига жон фидо қилибди.
Нафсининг ғудоми бўлса ҳар ким,
Ул ўлмасидан қазо қилибди.
Фарзандига шоҳ мисоли бўлгай,
Ким ўз отасин ризо қилибди.
Юз бурса агар савоб юмушдан,
Ақлин бошидан жудо қилибди.
Қўл урса агар зинога ногоҳ,
Ҳар икки юзин қаро қилибди.
Ёзгин, ёзавер, Калоний, тинмай,
Илҳомни Худо ато қилибди.

МАРҲАБО ДЎСТАЛИК ЙИЛИ

Ўлкамизга хуш келибдир, марҳабо, дўстлик йили,
Бахш этибдир бизга шодлик, бебаҳо дўстлик йили.
Эл кутиб олди севиб, эзгу тилаклар билдириб,
Барча ўтган йилларидан дилрабо дўстлик йили.
Беқиёс тивчлик ато этгай диёримга менинг,
Жанг-жадал кўрмайди ҳаргиз, мутлақо, дўстлик йили.

Ҳар ойи минг хосият, ҳар бир куни хуш кайфият,
Тортадир дилни, қаранг, оҳанграбо дўстлик йили.
Бир-бирингизга мурувват кўрсатинг, эй жўралар,
Оқибат меҳру нафоларга жило дўстлик йили.
Одамийлик йўлида юксак камолот кўрсатиб,
Норасоларни этар ақли расо дўстлик йили.
Ўзга йилларга яширманг дилдаги асрорни,
Не юракда бўлса, айтинг, муддао, дўстлик йили.
Бор муродлар ҳосил ўлгай, режалар рўёбадир,
Эй шарингиз айлағайдир жобажо дўстлик йили.
Баркамоллик чўққисин қоллар тараққиёт ҳам,
Фан ривож топгай, ўсар хўб кимиё дўстлик йили.
Тез қадам босмоқ керак эзгу юмушларга томон,
Ҳеч адаштирмай етаклар раҳнамо дўстлик йили.
Хотирингиз жам қилингим, элу юртта етказар
Тозза сув, покиза еру хуш ҳаво дўстлик йили.
Эй Калоний, ҳурриятни сақла иймонинг билан,
Минг асрларга татийди мутлақо дўстлик йили.

ТОПИЛМАЙДИ

Дилим асрорларин шарҳлаш учун маҳрам топилмайди,
Бирор ҳамқору ҳамрозу, бирор ҳамдам топилмайди.
Менинг кўзимдан оққан ёш Амударёю Сирдарё,
Бироқ қонхўр рақибим кўзида шабнам топиламайди.
Агар дардим санар бўлсам адоғига етиб бўлмас,
Нетай, малҳамлик этгувчи шифо, марҳам топилмайди.
Ичим ғамга тўлиб, қалбим адо бўлган, куйиб кетган,
Ва лек кўзга кўрингувчи бирор ғуррам топиламайди.
Қариндош, ёр-биродарлар томошога келур, аммо
Менинг дардимга ҳамдард, ҳамнишин одам топилмайди.
Алар имонидан маҳрум бўлиб, осийлик эттайлар,
Калон, имонлиман, мендек дили хуррам топиламайди.

БУЗМА ҚАРҒАБ ГҶРИНИ

Бойвачча гар севиб қолса чўрини,
Ҳада этар уйларининг тўрини.
Қалб олови ёниб турсин ловиллаб,
Кул бостирма чўғларини, кўрини.
Тилёлама мунофиқдан қоч нари,
Қўйга ҳамроҳ этиб бўлмас бўрини.
Оқ оқ зрур, қора доим қоп-қора,
Ошпоқ дема кўрмай туриб мўрини.
Яғир, қўтир от пойгага яролмас,
Бедов минсанг танлаб мингин зўрини.

Мева деган ҳил-ҳил пишса бол бўлур,
Аччиқ бўлур, узма ҳаргиз гўрини.
Сохта маъшуқ ошиқ излаб дом қўяр,
Кўзлар доим ишқнинг кўзи кўрини.
Ким синамай бевафога берса дил,
Тўйдан кейин қуритади шўрини.
Тиригида айтар гапни айт, Калон,
Ўлгандан сўнг бузма қарғаб гўрини.

ЭТМАСАНГ-ЧИ

Гўзал, севгимни инкор этмасанг-чи,
Куюк қалбимни бемор этмасанг-чи.
Сенга ишқим қиёси йўқ буюқдир,
Буюк ишқимни бекор этмасанг-чи.
Ажаб, ҳажрингда Мажнундир қиёсим,
Кўриб қолган маҳал ор этмасанг-чи.
Дилим асрорларини сенга очдим,
Ани ағёрга ошкор этмасанг-чи.
Суюкли манзил изларман ўзимга,
Дилингни мен учун тор этмасанг-чи.
Азоб ҳажрингда куймаклик, азизим,
Ҳаётим бунча абгор этмасанг-чи.
Рақибларга мурувват айлаб эҳсон,
Менга зулмингни бисёр этмасанг-чи.
Кел, эй, васлинга еткур, муштоқингман,
Қилиб ноз, бунчалар зор этмасанг-чи.
Хароб ўлдим, хароб ўлдим, Калоний,
Ситамкор, жабру озор этмасанг-чи.

ЖОНОНИМИЗ БИЛДИ

Шукрким, дардимиз овир эди жононимиз билди,
Юраклар дардини ўзга эмас, ўз жонимиз билди.
Бу кун шодмон бўлиб, осмонга отсак дўшнимиз арзир,
Хароб бўлган забун аҳволимиз султонимиз билди.
Муҳаббатнинг азобиға дучор бўлмоқ туфайлидан,
Тинимсиз ашқ оқиб турғонлигин мижгонимиз билди.
Сўлим майдони чек билмас кўнгил бўстонида дўстлар,
Муҳаббатнинг қуёши борлигин осмонимиз билди.
Бу кун муҳтож эди ҳаддан зиёд кўнгил мурувватга,
Кулиб толе, қаҳр эрмас, меҳр қўйғонимиз билди.
Калоний, ишқимиз малҳам экан кўнгилга ҳар доим,
Вафо бирлан садоқат қадрини виждонимиз билди.

МЕН УНИ

Севмасам гар тушларимда кўрмас эрдим мен уни,
Дўстларидан ном-нишонин сўрмас эрдим мен уни.
Эргалабдан кечгача, кечдан тагин то тонггача,
Бир кўрай деб кўчасида юрмас эрдим мен уни.
Мутгасил ўю хаёлини суриб, оҳлар чекиб,
Суратин кўз олдима келтурмас эрдим мен уни.
Ҳам юракдан, ҳам жигардан урмаган бўлса агар,
Рашк қилиб, изчил сўроқдаб турмас эрдим мен уни.
Жону дилдан ҳам суюкли кўрмасайдим васлини,
Ишқ йўлидан ўзга йўлга бурмас эрдим мен уни.
Эй Калоний, сўрмагин опшиқмисан чиндан дебон,
Севмасам гар тушларимда кўрмас эрдим мен уни.

БЕЗАНДИ

Жаннатни(нг) ҳури янглиғ бизни нигор безанди,
Қоши қалам, анор юз, кўзи хумор безанди.
Тун чоғида фалакка чиқди қуёш демангиз,
Нурлар сочиб жаҳонга кучли шарор безанди.
Кўрганда кўз жамолин яйради шундоғамки,
Фасли баҳорда мисли гул, гулзор безанди.
Ҳисларга йўғрилиб дил, безовта бўлса арзир,
Ташлаб нигоҳ юракка мастонавор безанди.
Ёнмай десанг агарда кўз ёшни тўк бадашга,
Ишқ оташига дилни айлаб дучор безанди.
Қоғозни ол, Калоний, туттил қаламни қўлга,
Илҳом жўшиб, разаллар бўлди қатор, безанди.

ШУНДАН БЕРИ

Кўрдиму шайдо бўлиб қолдим, нигор, шундан бери,
Қайта кўрмоқлик учун дил интизор шундан бери.
Бир қиё боқдингу ақлим учди кетди, эй пари,
Билмадим недир сабаб дил беқарор шундан бери.
Суратинг дил кўзгуси тасвир этиб қолғон экан,
Кўзларинг, оҳ, бунчалар мастонавор шундан бери.
Қуш бўлиб парвоз этиб ёнингга, ёр, учгим келур,
Жону дил ҳажринг билан кўп ҳокисор шундан бери.
Мен нетай, қандай жавоб ҳозир этай, эй дилрабо,
Айтадур қалбим қани рухсори ёр, шундан бери.
Севгининг дарди жуда оғир экан, ўртайверар,
Топмадим ҳаргиз, гулим, чора бирор шундан бери.
Етгали васлинг учун муштоқи зор ҳар дам, Калон,
Этгали тайёр эрур жонни нисор шундан бери.

РАББАНО

Раббано, умрим тугаб олсанг омоват жонни,
Илтимосим: олмагин қалбимдаги имонни.
Бор бисотимдир менинг шу дилдаги иймонгинам,
Ажратиб йиғлатма ундан мен фақир инсонни.
Ёд этиб айтиб турай ёлғиз Расулинг номини,
Турмасин теппамда, қувла шум ният шайтонни.
Охиратга йўл очар айниқса шу охирги дам,
Бой бериб қўймай тагин мен сўнгги бу имконни.
Жонни ол, майлига, лекин тегма, қолсин иймоним,
Шунда қутлуғ он атарман шу ғанимат онни.
Дер Калоний, дини йўқ дўзах оловида куяр,
Қўрқаман, Оллоҳ, узоқ тут ўтли у вулқонни.

БАХТ ЭРУР

Бахт эрур фарзандни(нг) қобил ҳам қулоғли бўлгани,
Жонга офатдир, бироқ манман, димоғли бўлгани.
Хулқу одоби билан ўсса юзинг ёруғ қилур,
Гар ёмон феъли эса кўнгилини(нг) доғли бўлгани.
Эгри ўсган ҳар дарахт чўли яроқсиз, нокерак,
Тўрри ўсган бўлса шуддир энг яроғли бўлгани.
Эссиз, исрофгар ўғил рўзгорни вайрон айлагай,
Лек тежамли бўлса бу чўмични(нг) ёғли бўлгани.
Қақраган саҳрою дашти Карбало кимга керак,
Бу жаҳоннинг кўркидир, яйловли, боғли бўлгани.
Қоп-қоронни юзта уйга кирма, кўнглинг яйрамас,
Соз эрур минг бора бир уйнинг чировали бўлгани.
Қайси фарзанд хулш бўлур деб, эй Калон, сўрдинг, нетай,
Яхшидир дилли, имонли, қўл-оёғли бўлгани.

ҚАНИ?

Дард кўп, изҳор этишга куч қани, қудрат қани?
Бош эгиб тоқат қилишга вақт қани, фурсат қани?
Бир ўзим малҳам тополмай чорасиз толмоқдаман,
Ўзгадан ёрдам сўрашга розилик, руҳсат қани?
Кун бўйи меҳнат, машаққат, ғам чекиш, ташвиш чекиш,
Лоақал туш чоғида уч-тўрт нафас роҳат қани?
Найлайин, рўзгорни тебратмоққа ҳам ҳол қолмади,
Хайр қани, эҳсон қани, олийжаноб ҳиммат қани?
Бу куни дарё эмас, ҳаттоки денгизлар қурир,
Кўҳна бу очунда, айтинг, шунчалар даҳшат қани?
Сув ичар бўлсам заҳар, тупроқ заҳар, осмон заҳар,
Ваҳки, эл ҳеч кўрмаган бир мусибат, офат қани?

Яккаю ёлғиз қолиб ўлсам биров билгаймукин,
Дил ёзиб, бир дардлашурга дўст қани, улфат қани?
Соф ҳавога ташналиқдан берди жон калхат кеча,
Энди юртда булбул эрмас, қарғаю калхат қани?
Қошғарий, Беҳзод, Навоий ўтдилар шуҳрат топиб,
Мен бу кун оми эрурман, ул шараф, шуҳрат қани?
Ким боболар руҳига тош отса осийлик қилур,
Бу куфр ишдан қочишга кимсасиз хилват қани?
Эй Калон, дардинг баён айлаб разал битдинг, вале
Уқмаса ҳеч ким уни ёзмоққа, айт, ҳожат қани?

1990 йил

ДИЛАБОНИНГ ИШҚИНИ

Қайданам солдим дилимга дилрабонинг ишқини,
Дилраболар ичра дилбар махлиқонинг ишқини.
Дейдилар ишқ дардини кони азобдир, лекигин
Мен дедим дардимга дори жонфизонинг ишқини.
Билмадим дўзах оловидан зиёд кўйдургусин,
Ою кундан ҳам зиёд нуру зиёнинг ишқини.
Толеимни тим қаро этмоқдигин қайдан билай,
Қошию сочи, кўзи туңдек қаронинг ишқини.
Ақлу ҳупдан Мосуво этмоғини кеч англадим,
Аҳли донишлар аро якто, расонинг ишқини.
Эй Калоний, ҳаммадан ҳижрон азоби зур экан,
Қайданам солдим дилимга дилрабонинг ишқини.

ЗЕБО КИТОБ КЕЛДИ

Чиқ дил йўлига пешвоз олийжаноб келди,
Оламни нурга йўғриб бир офтоб келди.
Ҳуснига термулиб тўй, ол баҳра бўйларидан,
Кўркини кўз-кўз айлаб ёр беҳижоб келди.
Товус каби хиромон этмоқда, жилвасин кўр,
Минг ишваси мужассам нози итоб келди.
Айлаб қулоқ вужудинг, тингла ширин овозин,
Соғинчларингни ёзган хатга жавоб келди.
Бир лаҳза ҳам кечикмай тўйгунча сипқариб қол,
Лаъл лаб деган қадаҳда гулгун шароб келди.
Ҳажрин азобларидан чекмоқда эрдинг озор,
Этмоқда жисму жонинг беизтироб келди.
Илҳом жўшар, Калоний, қўлга қаламни олгин,
Кўркам разал битилган зебо китоб келди.

ДИЛ ТОРИНИНГ НАВОСИ

Севган нигоримиздир ҳурларнинг ҳурлиқоси,
Ғоятда кўп ярашган кийган қизил либоси.
Қоматларига қалбу жонлар тасаддуқ ўлсин,
Нигоҳлари шифобахш, дардларимиз давоси.
Сумбула сочларин гар ёйса эсиб саболар,
Хуш бўйга йўғрилар ҳар етти жаҳон ҳавоси.
Мижгонлари бўлиб саф чашми сиёга посбон,
Бир холга жой берибдир қопларининг ароси.
Лаъл лабларида мавжуд бол сўрса ҳеч тутанмас,
Андин насиба олмоқ дилларнинг муддаоси.
Гулзор аро хиромон этса фалак ҳавасда,
Илму одоблари бор оламни(нг) бебаҳоси.
Таъриф этай десам гар сўз мулки етмагай ҳеч,
Бахшидадир, Калоний, дил торининг навоси.

НЕ УЧУН АСРОР ЭТАЙ

Дейдиларким, ошиқ ўлсанг сақла бу асрорни.
Мен нечук йўқ деб туриб олгум дилимда борни.
Тарс этиб мианг бир бўлакка айланиб кетмасми дил,
Этмасам огоҳ агар андан сеvimли ёрни.
Айласам гул бирла булбулга қиёс, булбул мудом
Ишқидан огоҳ этар сайраб туриб гулзорни.
Сирқадим халқимнинг асрори билан як хил зрур,
Бир-биридан не учун асрор этай ошкорни.
Дилдаги боримни ошкор айлагай илҳом, Калон,
Дил сиримдан ўзга деб айтолмагум ашъорни.

ТЎНКАЙДИ

Қилиб расво ишин, ул кас бўлак инсонга тўнқайди.
На инсон қушлару қуртлар билан ҳайвонга тўнқайди.
Уни ундоқ, бун бундоқ қилурман дер ва лек асли
Ёпиб томин омонат, нуқсини бўронга тўнқайди.
Ҳаёғ йўлида гар пайдо эса турли муаммолар,
Этолмасдан, ажаб, ҳал, тиржайиб имконга тўнқайди.
Бошига не бало келса ўзидан кўрмагай нокас,
Ёмон нафсин тиёлмай, қисматин қопқонга тўнқайди.
Таомни кўп емоқликдан мабодо ул бўкиб ўлса,
Менга бисёр таом қўйди дебон мезбонга тўнқайди.
Қуёшнинг нурини ердан тўсиб турган булут янглив,
Нечун афтинг қаро деб сўрсангиз қумронга тўнқайди.
Агар дўппи келиб тор, ноилож қолса, не даҳшатким,
Қочиб жонли одамдан, бегуноҳ ўлгонга тўнқайди.

Калоний, эл билан ҳамкор бўлиб ҳар лаҳза ҳушёр тур,
Бу хил имони йўқ айбин, нуқул давронга тўнкайди.

КЎРМАЙДИ

Унинг паймонаси тўлган экан, офатли кўрмайди,
Ҳаётида бошига тушгучи кулфатни кўрмайди.
Кўзи гўё сўқир, фарқ этмагай зулмат билан нурни,
Асил душманга ёнбосганмикан, улфатни кўрмайди.
Разил ағёр очиқ қўйган тузоққа бош суқар, аммо
Садоқатли рафиқлар этган ул ҳимматни кўрмайди.
Дегай: ҳар нарсага таъқиқ этурлар, менга ҳурлик йўқ,
Вале бахту садоқат йўлига рухсатни кўрмайди.
Мудом беҳуда ташвишлар билан умрин адо қилгай,
Бироқ наф бермайин ўтган азиз фурсатни кўрмайди.
Қадам ташлар мудом тошбақа янглиғ, бу не сустлик?
Замона суръатида манж урар суръатни кўрмайди.
Калоний, вақтида кўзни очиб олмас экан ножинс,
Ўтар умри разолатда, сира роҳатни кўрмайди.

ТУШУНМАЙДИ

Диндор ниқобидаги бир ақидалараст ногон хусусига

Ҳақиқатни тушунтирсанг, у хомкалла тушунмайди,
Тушунмасди бурун, нега у бу палла тушунмайди?
Фақат онги эмас, кийган либоси ҳам эзур антик,
Оёғида калиш, офтобаси малла, тушунмайди.
Анга айтган гапинг сувга отилган тошга ўхшайдир.
Соқоли бир қарич, хум бошида салла, тушунмайди.
Десанг ҳикматли сўзларни агар жон-танни хўб ўртаб,
Юмиб кўзни, отар хуррак, сўзинг алла, тушунмайди.
Калоний, шеър билан ул нусхага таъсир Мурод этма,
Куйиб ёзганларинг уқмас, этиб ялла, тушунмайди.

ЗЕБО РИСОЛА ТУТДИ

Кўк чой қуйиб дилоро зарҳал пиёла тутди,
Зарҳал пиёлани ул гул юзли Лола тутди.
Баҳона бир пиёла, аслида нозаниним,
Бокира қалбин айлаб шайдою вола тутди.
Шунчаки чой эмас ул зарҳал пиёла ичра,
Ишқини менга аста айлаб ҳавола тутди.
Мастона кўзларига оҳиста боққан эрдим,
Ифбатли ёр экан ул шарму уёла тутди.

Чойни олиб муҳаббат завқига тўлди кўнги,
Менга қувонч, рақибга оқ ила нола тутди.
Илҳом жўшар, Калоний, пиёлада нигоро,
Севгиси мадҳ этилган зебо рисола тутди.

БЎЛИБ ОЛДИ

Ой кўрди сени, ошиғу шайдо бўлиб олди,
Ўтрунгда бутун тун бўйи пайдо бўлиб олди.
Етсамми дея зора қуловига, нигорнинг,
Мис сирға бўлиб, ёқуту тилло бўлиб олди.
Соч ювган эдинг сойга муаттар бўйи тарқаб,
Қўл ювган эдинг суви мусаффо бўлиб олди.
Пойингга сенинг тандаги жон бўлди пойандоз,
Қошингда, ажаб, қад эгилиб, ё бўлиб олди.
Ишқингга дучор бўлган эдим мен ҳам дилоро,
Ул оташ экан, дил уйига жо бўлиб олди.
Жонингга, гулим, етти жаҳон мулки садоға,
Ҳажрингда кўзим ёшлари дарё бўлиб олди.
Кўрганда гўзал кўрку жамолингни, Калоний,
Мадҳингда сенинг тиллари бурро бўлиб олди.

ДЎСТ АЗИЗ...

Дўст азиз мен-чун азиз умримдаги ҳар он каби,
Дўст азиз мен-чун азиз жисмимдаги шу жон каби.
Бўлмаса дўст ўйиму умримда маъно қолмағай,
Дўстларим меҳри муқаддасдир менга виждон каби.
Соф кўнгилли дўстларимга дилда ишқ дунёчадир,
Ҳар дақиқа ишқи дўстларнинг лазиздир нон каби.
Не ажаб, дўстлар қошига талпинар бўлса юрак,
Дўст ахир, юксак эрур юксакдаги осмон каби.
Дўстларим бахтим менинг, бахтсиз жаҳонни найлайин,
Мен улар бахтин қўриқлайман мудом посбон каби.
Ушбу шеърим дўстларимнинг кайфини чоғ айласа,
Дилгинам боғи, Калоний, яшнагай бўстон каби.

ҚОЛМАГАЙ

Севги айру тушса дилдан танда жоним қолмағай,
Жон надир, жондан азиз ҳеч жонажоним қолмағай.
Борлиғимни дарди ҳижрон куйдириб кул қилса оз,
Қолмағай дилдан асар ҳам устихоним қолмағай.
Бўлмаса ишқ роҳати гар ўзга роҳатлар абас,
Заррача ҳис, зарра туйғу дилда пинҳон қолмағай.
Ўй-хаёл ҳам, орзулар ҳам, хуш бирор таъсир йўқ,

На қувончу на аламли нола, афғон қолмагай.
Ишқи йўқ кўнгил қуёшсиз зим-зимистон осмон,
Ойи ҳам ҳеч қолмагайдир, кавкабистон қолмагай.
Бемуҳаббат бўлса олам асли йўқ, гўё сароб,
На бирор он, на замону даври даврон қолмагай.
Эй Калоний, ишқи йўқ кўнгилда ашъор на қилур,
Баски шундоқ, шеъру дoston ҳам вазаалхон қолмагай.

ЖОН ИПИН МАҲКАМ УЛАЙ

Ишқ дардин юқтириб қўй, мен азобидан ўлай,
Майли, ёр васлига етмай, телба бир мажнун бўлай.
Чин муҳаббат гулларига кўз ёшимдан сув қуяй,
Сўлса ишқим гуллари, мен ҳам очилмасдан сўлай.
Берма, майли, тожу тахт, бер мен учун покиза ишқ,
Гар йўқотсам севгини жоним бағишлаб хун тўлай.
Севгининг хуш бўйию зебо гули барқ урса бас,
Бир умр ишқ боғидан бегона ўтларни юлай.
Сўрдингиз: жондан кечиш онсонми ё ишқдан кечиш?
Ноқулай ишқдан кечиш, жондан кечиш гоят ҳулай.
Жон ипи бирлан муҳаббат риштаси айру эмас,
Деб Калон, ишқ риштасига жон ипин маҳкам улай.

СЎРАБ ҚЎЙ

Зебо малагим, нозу ибo бирла қараб қўй,
Хуш бўй таратиб сунбула сочингни тараб қўй.
Бир лаҳза тўйиб термулайин нузли юзингга,
Кўнглимга муҳаббат ўтини зумда қалаб қўй.
Орзуо нилят, мақсадимиз бир бўлаверсин,
Жонингни менинг жонима оҳиста улаб қўй.
Гул севги учун покиза бир яхши рамздир,
Зулфингга, гулим, гул берайин олу қадаб қўй.
Ҳажрингда куйиб бўлди-ку кул жон ила жисмим,
Тонг чоғи келиб ҳолими бир бора сўраб қўй.
Ёрингни, Калон, элчи бўлиб номаси келди,
Ол, хатни ўпиб, кўзга суру битга ялаб қўй.

НЕТАЙ

Дўстлар, муҳаббат дардида беморман, нетай?
Тун-кечалар ёр ёдида бедорман, нетай?
Ҳижрон азобидан бу кун рангим сомон эзур,
Ҳолим забун, қаддим дуто, абгорман, нетай?
Ул-ку хусн шоҳи эзур оламда бахтиёр,

Мен ой жамолин кўргани зорман, нетай?
Ул кўрса ҳам бокмай қиё, маррур ўтиб кетар.
Мен ойжамолин кўргани зорман, нетай?
Шояд ўқиб ёрим дилин қулфини очса деб,
Дардим ғазалда айладим изҳор ман, нетай?

ЗЕБО ҒАЗАЛЛАРНИ БИТАЙ

Кечани кеча демай, кундузни ҳам кундуз демай,
Эй шакаргуфторлигим, лаъли лабингиздан ўпай.
Қирқ ўрам зулфингизи бўйнимга қирқ бора ўраб,
Узмайин лабдан лабим, нозик белингиздан қучай.
Иккимиз бир жон эдик, бир танга бирлашсах, нетар,
Шодлигимдан толейм осмонида парвоз этай.
Жон десам, жоним дебон нозли табассум этдингиз,
Айланай, минг ўргилай, юз минг садоғангиз кетай.
Энг гўзал орзум висолингизга, ёр, етмоқ эди,
Айламанг рад, шу гўзал орзуима шул дам етай.
Ёр висолдан ширин оламда не бордир, Калон,
Мен висолни мадҳ этиб, зебо ғазаларни битай.

ВАФОСИ БЎЛМАГАЙ

Ёр вафодор бўлса ошиқ ҳам вафосиз бўлмагай,
Иккиси бўлса вафодор кўз ёши тўжилмагай.
Меҳрибонлик ўрнига ким ҳам жафолар кўрсатур,
Қолдириб деҳқон алафларни, экинни юлмагай.
Ёз ўтиб, куз ҳам келиб, сўлгай чаманлар ичра гул,
Бу муҳаббатнинг гули бўлса умрбод сўлмагай.
Неки бу оламда бор бир кун келяб умри тугар,
Лекигин чин ошиқ аҳдин ишқи ҳеч вақт ўлмагай.
Аслида севги мисоли бир либос янглиғ эрур,
Сен садоқат бирла тиксанг чокидан сўкилмагай.
Гар хиёнат бўлмаса ҳаргиз йиқилмас қасри ишқ,
Келмаса куз фасли япроқлар, ахир, тўкилмагай.
Эй Калоний, бўл вафодорким вафосизлик ёмон,
Бевафолар омади оламда ҳаргиз қулмагай.

СЕНГА ҚАЛБИМНИ ТУТАЙ

Сенга қалбимни тутай, ол, ўргилай,
Олмасанг қалбимни, хуш қол, ўргилай.
Юзларинг нури қуёшга менгзатай,
Лабларингнинг мислидир бол, ўргилай.
Кўзларинг гўё кавокиб, жилвагар,

Қошларингнинг ўртаси хол, ўргилай.
Қўл узатсам қўлларингни чўз менга,
Тутқазарман бахту иқбол, ўргилай.
Севгиси ростми ва ё ёлғон дебон
Шубҳа қилма, очма ҳеч фол, ўргилай.
Эй Калон, ҳолинг қалай деб сўрмадинг,
Энди сўргил ҳолу аҳвол, ўргилай.

АҒЁРЛИГИН БИЛМАЙ

Дилимдан жой берибман бевафо дилдорлигин билмай,
Қилурман энди афсуслар, унинг беорлигин билмай.
Кўзим қай ёқда эркан, хўб адашганман, адашганман,
Суюбман, гул деб ўйлабман, зарарли хорлигин билмай.
Ўраб зулфини гарданга, миёнидан қучибман, оҳ,
Сочи бўйнимга сиртмоқ, қомати ҳам дорлигин билмай.
Силаб бошини барримга олибман эркалаб, ҳайхот!
Анинг сирти силлиқ, қалби заҳарли морлигин билмай.
Муҳаббат дардида оғриқ дилимга чора излабман,
Садоқат бобидан қалби азал беморлигин билмай.
Қилибман илтижо нафсиз, муруватсиз экан бисёр,
Борибман бош эгиб, жоҳил, тагин хунхорлигин билмай.
Калоний, бошни чангаллаб, не қилғайман, билолмасман,
Берибман қўл асил дўст деб, асил ағёрлигин билмай.

ЭЙ ЁРОНЛАР

Эй ёронлар, ошиқ ўлдим, бир қаро кўзга, нетай?
Бўлди олам энди ўзга, бўлдим мен ўзга, нетай?
Мен сени севдим десам, ул бир оғиз сўз айтмади,
Во ажабким, зор бўлдим бир оғиз сўзга, нетай?
Ҳажрида умрим қуёшли, нурли бир кун кўрмади,
Дош берай қандоқ қилиб сочдек қаро рўзга, нетай?
Йўлида қатнайвериб йиртдим пойабзал неча юз,
Пойяланг юрмай дебон бердим этиқдўзга, нетай?
Богаро, эй ошигим, оқшомда боргум деб эди,
Келмади, кутсам бориб, чўп ташлади кўзга, нетай?
Меҳрини айлаб либос ўзни безатгум деб эдим,
Бўлмади, колди куним сўнгги либос-бўзга, нетай?
Эй Калоний, яхши шеърлар бирла кўнглимни кўтар,
Не учунким, ташнадирман меҳру дил сўзга, нетай?

ИШҚ ДЕГАН ТУЙҒУ БҰЛАЙ

Эй гўзал, қалбингдаги севги деган туйғу бўлай,
Кўзларимда кўр ўзингни, мен сенга кўзгу бўлай.
Мақсадим ёринг бўлиш мангуга, эй қоши қаро,
Кимни сен ёрим десанг, ҳеч шубҳасиз мен у бўлай.
Бу мусаффо қалбима ишқ ўтин ёқдинг, офарин!
Мен ҳаёт йўлинигги ёруғ эттали ёғду бўлай.
Сурмасо, шўх кўзларингда ҳеч қачон ёш кўрмайин,
Лабларингда мавж уриб турган тиниқ кулгу бўлай.
Куйлаб ўтгин бир умрга бахтиёрлик қўшигин,
Қўшигинга жўр бўлувчи хушовоз чолгу бўлай.
Мен яралдим чин вафодан, чин вафодир борлигим,
Эй гўзал, қалбингдаги севги деган туйғу бўлай.

ҚАЧОН ЛУТФУ КАРАМ БҰЛГАЙ

Азиз ёрим, менга сендан қачон лутфу карам бўлгай,
Ки ошиққа карам қилган ҳамиша муҳтарам бўлгай.
Гўзалсан беқиёс, ҳеч кўз узолмам қошу кўзингдан,
Намунча кўзларинг шаҳло, қошинг мисли қалам бўлгай.
Ўзим таклиф этарман, севги боғига, нигорим, кел,
Сенинг ишқ оламига кирмоғинг қутлуғ қадам бўлгай.
Қиёс этсам агар севгимни Мажнун ишқига, эркам,
Менинг ишқим қамар, Мажнуннинг ишқи гўё шам бўлгай.
Агар севгим қабул этсанг очар бахт эшигин бизга,
На менда зарра андуҳу, на сенда қатра ғам бўлгай.
Балиқ сув бирла бўлгандек Калоний бирла ёр бўлсанг,
Қувонгай дўстлару, аммо рақибларда алам бўлгай.

ЁҚИМТОЙ

Сўлим ишқинг дилимдан, ёр, олиб жой,
Вужудим яшнади, қалбим бўлиб бой.
Сени ўн тўрт ёшимдан севганим рост,
Нечунким ҳур эдинг, роят ёқимтой.
Хаёлингсиз зимистондир бу олам,
Сабаб кундуз қуёшсан, тун тўлин ой.
Эрур хушбўй шаҳар сойин зилоли,
Муаттар сочларинг ювдингми шу ой?
Висолинг бахш этар доим табассум,
Фироқингда ғариб кўзим бўлув сой.
Келиб аҳволини сўргин Калонни,
Ярим тунда хабар олгин бўлиб ой.

ЙИҒМАГАЙ

Яхши инсон ёнига бебахра улфат йиғмагай,
Юқмасин ҳаргиз балоси дея кулфат йиғмагай.
Яхши дўсту яхши ёр топгай суйиб, обрў кучиб,
Шармисорлик доғини шаънига қат-қат йиғмагай.
Хосиятли, файзи бор ишларга қўл ургай, бироқ,
Нобақор ношуд бўлиб, нуқсону иллат йиғмагай.
Танлагин ҳар доимо эҳсон, ҳидоят йўлини,
Таъмагирлик айлаганлар қадру ҳиммат йиғмагай.
Тер тўжиб, ишлаб ҳалол нонини еб юрган киши
Ўзгалардан ҳеч қачон, билсанг, маломат йиғмагай.
Яхши шеър ёзгин, Калон, эл-юрт севиб олқиш этур,
Яхши ёзган шоир эдан ҳеч маломат йиғмагай.

БУ ДУНЁ ИККИДИР

Бу дунё иккидир, кўнглим, бири боқий, бири фоний,
Ки инсон умри ҳам икки - бири мангу, бири оний,
Чарогон икки офтоб бор - бири юлдуз, бири ишқдир,
Тақи ишқ асли ҳам икки - заминий ҳамда осмоний.
Жаҳонда икки хил одам - бири нодон, бири дово,
Ажабким, икки хил турмуш, у ёлгон ҳамда ҳаққоний.
Ҳаётда икки хил иш бор - савоблику гуноҳликим,
Гуноҳ қилсанг жазо икки - бири аввал, бири соний.
Ёзар ҳар икки елкангда гуноҳингу савобингни,
Одамнинг нафси ҳам икки - жиридонию шаҳвоний.
Кишида икки хил дўст бор - мунофиқ ё садоқатли,
Қилур кас икки хил меҳнат - қусурли ёки виждоний.
Калоний хобида икки киши қилди насиҳатлар,
Юзин кўрдим, бири ёшу бири оқсочли нуроний.

АРМОН БЎЛМАГАЙ

Салласи бўлган билан ҳар ким мусулмон бўлмагай,
Пухта илм олгон билан шайтон ҳам инсон бўлмагай.
Тип-тиниқ сув остида юлдуз намоён бўлса ҳам,
Сув эрур у, ҳеч қачон юлдузли осмон бўлмагай.
Шаклику рангин кўриб берманг баҳо ҳар кимсага,
Гар қизил олча суни, инсон учун қон бўлмагай.
Билсангиз ҳар кимсанинг ўз касби бор, ўз кори бор,
Қушбоқар қушбоз бўлур, ҳеч вақтда чўпон бўлмагай.
Хайру эҳсон айласангиз беғараз бўлсин мудом,
Сал ғаразли бўлса ҳам у хайру эҳсон бўлмагай.
Эй Калон, сўзларга сайқаллар бериб ёзгин ғазал,
Эл ўқиб раҳмат дегай, қалбингда армон бўлмагай.

ЎРТАГАЙ

Бер хабар ул дилрабога бизни дижрон ўртагай,
Дил уйини қоплаб олгон таҳ-батаҳ қон ўртагай.
Бир нафас ҳам танда ором қолмади ҳаргиз, ахир,
Етмадим деб васлига ҳар лаҳза армон ўртагай.
Меҳру шафқат ҳам мурувват зорланиб кутмоқдаман,
Мен гуломини бу кун ул шоҳи султон ўртагай.
Ич-ичимдан йиғлагайман, гоҳида дод ҳам солиб,
Гоҳида ошкора, аммо гоҳи пинҳон ўртагай.
Чин юракдан севганимдан мен уни жоним дедим,
Во ажабким, жонни танмас, тани ул жон ўртагай.
Дош берурга сабру тоқат қолмади бир зарра ҳам,
Унчалик ё бунчаликмас анча шоён ўртагай.
Бир келиб ҳолимни сўрмас эрса беҳудман, Калон,
Кеча ё бул кун эмас, ҳар лаҳза, ҳар он ўртагай.

ЎЛСАМ ЎЛАЙ

Етмасам васлингга, ёр, беном-нишон ўлсам ўлай,
Қолмасин ортимда из, беҳонумон ўлсам ўлай.
Гар сўлим ишқинг сизиб юрмас экан қоним аро,
Оғзи-бурнимдан оқиб шул лаҳза қон, ўлсам ўлай.
Қадрига етмас эсам покиза ишқингни, гулим,
Хор бўлай олам аро, эсиз бу жон, ўлсам ўлай.
Меҳри ёдинг дил уйига этмасам мангута жо,
Сигмайин оламга ҳеч, беошиён ўлсам ўлай.
Чин вафо бўстони-чун гар бўлмаса бахшида жон,
Эрта ё индин эмас, дарҳол, шу он ўлсам ўлай.
Муддаом қолсин ниҳон ҳеч ошкоро бўлмасин,
Эй Калоний, дил сўзим этмай баён ўлсам ўлай.

ХОР БЎЛМАГАЙ

Эй Эгам, фарзанд сўраб ҳеч бир одам хор бўлмагай,
Бер ўил-қизлар анга, то ер юзи тор бўлмагай.
Ота-она аҳли-чун жондан азиздир зурриё,
Ќил мурувватлар ўзинг, тирноқда ҳам зор бўлмагай.
Эт ато фарзанд, бироқ номусу инсофи билан,
Нобакор фарзанд сабаб ҳар кимсага ор бўлмагай.
Баъзилар фарзандга зору, баъзилар фарзандга хор,
Бу каби бир хору зор олам аро бор бўлмагай.
Гар киши фарзандига меҳрин пойандоз айласа,
Кексайиб қолган маҳал андуҳ-ла абгор бўлмагай.

Жон чекиб фарзандларин ким тарбият этмас экан,
Эл бўлур шоҳид, ўзи толеига ёр бўлмагай.
Эй Калоний, ақли бут фарзандларингдан рози бўл,
Сен эсанг рози, алар кам бўлмагай, қор бўлмагай.

АРЗИГАЙ

Ул малакнинг ишқида девона бўлсам арзигай,
Куйида лов-лов ёниб, сўзона бўлсам арзигай.
Кўргузиб меҳру мурувват келса яшнаб, тонг эмас,
Ўргилиб ҳам айланиб парвона бўлсам арзигай.
Васлига етказмайин ҳажрига ташлаб кетса гар,
Бошларим тошга уриб, гирёна бўлсам арзигай.
Тарк этиб шаҳримни кетсам дашту саҳролар томон,
Телбаваш Мажнун каби афсона бўлсам арзигай.
Эй Калоний, дилдаги туйғуларим тунён уриб,
Андалибдек шоири гўёна бўлсам арзигай.

ҚАРАБ ТҮЙ

Ёр очди юзин, яйра кулиб, жон қараб тўй,
Нур сочди тўлиб хуршиди тобон қараб тўй.
Сочларга қаро тунми келиб ўрнашиб олмиш,
Чашмида зиё, шуълаи афшон, қараб тўй.
Бошингга келиб қўнди ҳумо, энди учирма,
Нур бирла тўлиб кетдику осмон, қараб тўй.
Омадни кулиб боққанига айла шукрим,
Борида, ахир, фурсату имкон, қараб тўй.
Хушбўй сочадир борда майин тонги саболар,
Оро берадир сумбулу райҳон, қараб тўй.
Ёр васли ғанимат, дилижон, қувна, ҳузур қил,
Ғам солмасидан кўнглима ҳижрон, қараб тўй.
Баҳринг очилиб, завқинг ошиб, ҳис урадир мавж,
Келганда кулиб давр ила даврон, қараб тўй.
Гуддек очилиб товланадир шўхи паризод,
Кўз узма, Калон, булбули хушкон, қараб тўй.

НА ҚИЛГАЙ

Ватансиз кимсада имон на қилгай,
Ки мезбон бўлмаса меҳмон на қилгай.
Ватан бу мисли йўқ жонон зрурким,
У жонон бўлмаса бу жон на қилгай.
Ватан қалблардаги жондир, билингким,
Ширин жон бўлмаса мижгон на қилгай.

Садоҳат кутманг асло беватандан,
Алафнинг илдизида дон на қилгай.
Қуруқ, сохта муҳаббат бу саробдир,
Ҳовузнинг остида осмон на қилгай.
Диёри йўқ кишида бахт бўлурму,
Агар ер бўлмаса деҳқон на қилгай.
Муродим ҳосили юртимдир, аммо
Йўқ эрса ҳосилим кирмон на қилгай.
Сўзимдан изламанг беҳуда ёлғон,
Калоний сўзида ёлғон на қилгай.

ҚОЙИЛ ИФОДА ҚИЛГАЙ

Чин ошиқ эрса ҳар ким ёр дея нола қилгай,
Ҳажрида икки кўзин ёшини жола қилгай.
Мен сени севганим бас, дея елиб югурмай,
Ёрининг қалбини ҳам ишқига вола қилгай.
Севгиси бўлса чиндан ёрга ситам этолмас,
Не хоҳиш этса барин дилга ҳавола қилгай.
Гул ҳам тиконсиз эрмас дея ақида қилмай,
Ишқин мисолини ул хори йўқ лола қилгай.
Чин шоир бўлса ҳар ким қалбининг ҳиссиётин,
Шеърү назал шаклида қойил ифода қилгай.

КЎРМАГАЙ

Яхшилик қилган одам ҳаргиз ёмонлик кўрмагай,
Лек ёмонлик айлаган одам омонлик кўрмагай.
Гар вафо қилса киши албатта топгайдир вафо,
Бевафо хор, зор бўлиб, дориломонлик кўрмагай.
Ким хиёнат айласа сидқу вафодан воз кечиб,
Обрўйидан ажралиб, умрида шонлик кўрмагай.
Ўзгалар молига баднафслик билан қилса ружу,
Боридан ҳам ажралиб, ҳеч хонумонлик кўрмагай.
Ерга дон-дун сочса, аммо парвариш қилмас эса,
Оз сомонлик бўлса бўлгай, дон донлик бўлмагай.
Эй Калоний, бу жаҳонни дейдилар қайтар жаҳон,
Элга наф берган одам ҳаргиз зиёнлик кўрмагай.

ҚАЙГА БОРАЙ?

Кўргани ҳусну жамолингни, нигор, қайга борай?
Соғиниб, қалбим сени кўрмоққа зор, қайга борай?
Бизни кўрса ёнма-ён аёр эли жоним олур,
Ёт нигоҳлардан ниҳон жой қайда бор, қайга борай?
Нур чиройингга боқиб тўймас эсам ҳолим забун.
Кўзларим ёшини этма шашқатор, қайга борай?

Тоқдами ё боқдами, саҳроми ё чўл, барибир,
Сен қадам боссанг жаҳаннам гулузор, қайга борай?
Қаҳратон қиш фаслими, кузми хазонрез, фарқи йўқ,
Не учунким, сен билан доим баҳор, қайга борай?
Қолмади бир зарра ҳаргиз сабру тоқат, маҳвашим,
Этмагил ҳаддан зиёда интизор, қайга борай?
Сигмагум оламга васлингдан йироқ бўлсам, Калон,
Этмагил дунёни кўзга тангу тор, қайга борай?

ОЛТИН ТҶИИНИГ МУБОРАКИ

Эй ҳуррият, бу йилги олтин тўйинг муборақ,
Кўзларни яшнатувчи рангу рўйинг муборақ.
Сен бирла тенг ўриллар ўн ёшга тўддиларким,
Ўн йилда шунча ўсган қади-бўйинг муборақ.
Гуллар билан беазалган қад-қоматингга балли,
Хушрўйлигинг муборақ, хушбўйлигинг муборақ.
Ҳурлик куйидан ортиқ бўлмас жаҳонда зўр куй,
Чалганда янграгувчи дилбар куйинг муборақ.
Ҳар кимсанинг ҳаёти феълу хуйига боғлиқ,
Бизларга бахт кетирган феълу хуйинг муборақ.
Толе олиб келувдинг, иқбол бўлиб қолурсан,
Шавкатли Ўзбекистон - қутлуғ уйинг муборақ.
Минг-минг разал ёзурман маҳнинг битиб, Калоний,
Эй ҳуррият, бу йилги олтин тўйинг муборақ!

2001 йил 1
сентябрь

ИЛДАМ СУЗАЙЛИК

Дўстларимга

Ҳаёт уммонида илдам сузайлик,
Бутун халқни оёққа турғазайлик.
Бўлиб бир тан ва бир жон, эй ёронлар,
Жаҳонда пойгада доим ўзайлик.
Ҳамиша ўзаро қўллаб-қувватлаб,
Йиқилганни авайлаб турғазайлик.
Йўқотмасдан аҳилликни умрбод,
Буюк халқларга ибрат кўрсатайлик.
Арога тушмасин мудҳиш нифоқлар,
Келинлар, қўлни қўлларга чўзайлик.
Сира қайтмайди тарих энди ортга,
Унинг поездин олға юргизайлик.

Қуриб янги иморатлар бутунлай,
Яроқсиз эскисин буткул бузайлик.
Адашса аслидан баъзи бировлар,
Қулоридан уни қаттиқ чўзайлик.
Қуритмай, яшнатиб ҳурлик дарахтин,
Асалдек мевасини ҳам узайлик.
Ёзиб дилкаш ғазалларни, Калоний,
Элимга яхши девонлар тузайлик.

ЭТМАК КЕРАК

Рўбарў келганда ҳар одам салом этмак керак,
Инсон инсонга ҳамиша эҳтиром этмак керак.
Тонг маҳал турганда ҳам, кундуз ва тун кўрганда ҳам,
Бир-бири бирлан киши ширин калом этмак керак.
Не ният қилса киши етгуси албат, бегумон,
Яхши ниятни ҳамиша дилда ком этмак керак.
Бўлмагай севмоқ севишмоқдан буюкроқ хосият,
Хулқу одоби билан дилларни ром этмак керак.
Ўлчанур сидқу вафо меҳру садоқатлар билан,
Севса инсон ёрига ўзни гулом этмак керак.
Муттасил ҳурмат қилур одам мудом ҳурмат кўрур,
Ҳурмату иззатни ҳам доим давом этмак керак.
Ўйлама олмоқ савоб-чун бир юмуш етгай дебон,
Хуш юмушни иккиланмасдан мудом этмак керак.
Эй Калоний, болни(нг) ҳам ози шириндир дейдилар,
Чўзмайин ушбу насихатни тамом этмак керак.

ГУЛ ЮЗЛИ ЁР ЧИРОЙЛИК

Жаннатнинг ҳурларидан гул юзли ёр чиройлик,
Қиш фаслидан, билингким, фасли баҳор чиройлик.
Жам этса минг пари ҳам ҳуснини тенг келолмас,
Чун шўразор макондан бир лолазор чиройлик.
Гулдир гўзал нигорим, хордир бўлак гўзаллар,
Қай пайтда гулдан, айтинг, чангалда хор чиройлик?
Юлдуз десам кўзини, дейман қошин ҳилоли,
Қаҳр этса, осса ҳатто сиртмоғу дор чиройлик.
Қадди гўзал сарвадан, лаблари лаъл дегандан,
Бир-бир санаб ўтирмай, не эса бор чиройлик.
Шод этса-ку, Калоний, кўркига кўрк қўшилгай,
Ҳажрида этса ҳам гар минг дилфигор, чиройлик.

АЙЛАДИ АШЪОРЛИК

Войким, забт айлади тунлар кўзим бедорлик,
Бонси қалбимда пайдо бўлди чин хушгорлик.

Не қилурни билмагайман, ўртанур ошиқ дилим,
Улфагимдир йўлларида интизорлик, зорлик.
Ихтиёрим ўзда эрди, ҳур эдим, озода эдим.
Энди, найлай, ишқ қулиман, тақдиримда хорлик.
Ҳажрида қалбим куйиб, дардманда бўлиб қолдим, нетай,
Тобакай менга азоб бергай бу хил беморлик?
Ёрни(нг) пойига ётайми, меҳрибонликлар сўраб,
Севгининг касби эрурми ё нуқул озорлик?
Оҳ уриб, ҳушдан кетурман, телбаман, девонаман,
Касбу корим кеча-кундуз васлига хумморлик.
Ишқ мени девсна қилди деб, Калон, оҳ урмагил,
Ул сени чин шоир этди, айлади ашъорлик.

БОҒЛАНИБ ҚОЛДИ

Борланиб қолди дилингга бу юрак,
Энди ҳеч кимса этолмайди бўлак.
Сен мени кўрмакка кўзинг йўқ сира,
Мен сени кўрмак учун жоним ҳалак.
Йўлларингга даста-даста гул сочай,
Бу менинг ишқимдан бергувчи дарак.
Қай йўсин кўнглингга, айттил, йўл толай,
Борми истак, муддао ё бир тилак.
Не тиларсан, нени соғмо айлайин,
Ой билан офтобни айлайму зирак?
Ишқ шаробини ичиб беҳушман,
Айланур бошим мисоли чархпалак.
Тунлари чашмига уйқу келмагай,
Кўзларим ўнгидадирсан, эй малак.
Бор Муродимни вазал айлай, Калон,
Сен вазал шайдоси ҳам бўлсанг керак.

СУЮК

Мен кўнги қўйган санам қалбимда жонимдан суюк,
Жон нади, жонга қўшиб бор хонумонимдан суюк.
Не суюк бўлса жаҳонда баридан ҳам ул суюк,
Йўқ эрур оламда ҳеч қоши камонимдан суюк.
Ул суюкли шаъниму шоним, фурурим, баридан,
Гар эсам подшоҳ, билинг, тахти равонимдан суюк.
Бу умр ўткинчидир, ҳар лаҳзаси олтинга тенг
Бўлса ҳам шундай, ўшал ҳар лаҳза, онимдан суюк.
Изладим ҳар ён боқиб борму суюклироқ дебон,
Топмадим, ул ости-уст, ҳар тўртта ёнимдан суюк.
Борлигим бир-бир санаб ўтсамда ҳаргиз етмагай,
Эй Калон, ўлсам агар ному нишонимдан суюк.

ТОПСАМ КЕРАК

Эй биродарлар, сафо топсам керак,
Беқиёс бахти бақо топсам керак.
Бевафолик кўчасидан ўтмадим,
Мен вафо қилдим, вафо топсам керак.
Бир умр бўлдим гўзаллик ошиғи,
Мисли ҳурдек дилрабо топсам керак.
Ниятимда заррача йўқдир риё,
Шунга мос аҳли расо топсам керак.
Ул учун жоним нисор эттум, сабаб
Жонажондан жонфизо топсам керак.
Ул учун жоним нисор эттум, сабаб
Жонажондан жонфизо топсам керак.
Ишқининг дардига дуч келдим, бироқ
Васлидан буткул даво топсам керак.
Тим қоронғу кўчадек зулмат аро
Изласам нури зиё топсам керак.
Эй Калоний, экханингни ўр дебон,
Неки топсам бериё топсам керак.

НАЙЛАЙИН

Найлайин, бўлди насиб оламда менга хорлик,
Шу қадар чексиз жаҳон айлайди тангу торлик.
Дилдаги орзуларим рўёбга чиқмас, пуч экан,
Мен тўкинлик истасам, тақдирда шум ночорлик.
Меҳр уйин кенг очдим, аммо бўлмади бегона дўст,
Ул рақиблар бераҳм, тун-кун этар хунхорлик.
Қай томон боқсам фано қавми ҳаёсизлик қилур,
Билмадим, қайдан бино бўлди бу хил бадкорлик.
Ёт эли ётдир, рақиблик айлағай доим рақиб,
Мен нетай, чин дўстларим ҳам этсалар ағёрлик?
Беомон ҳайли жаҳолатдан қабоҳатлар келур,
Тобакай аҳли диёнат этмағай ҳушёрлик.
Не учун бонг урмағай ҳеч кимса зolim жабридан,
Қайда қолди мардлиғу ҳақлик учун шунқорлик.
Эй Калон, рафлатдан уйғон, кўзни оч мошдек қилиб,
Олмасия қалбингни забт айлаб қабиҳ мурдорлик.

1990 йил

МЕҲМОН БЎЛИБ КЕЛДИК

Бу ўткинчи жаҳон айвонига меҳмон бўлиб келдик,
Шукрим, ўзга махлуқмас, азиз инсон бўлиб келдик.
Азиз инсон бўлиб келдик дебон бонг урсақ арзийдир,
Нечукким мўътабар ишларга бир имкон бўлиб келдик.

Қариндошлик, қадрдонлик, биродарлик фазилатдир.
Ҳамиша ҳамқадам, ҳамқору ҳам дармон бўлиб келдик.
Етармиз одамийлик қадрига, ношуд бўлиш ётдир,
Яшаб инсонсифат, олий мақомли шон бўлиб келдик.
Мехр-шафқат, муҳаббат, оқибат бизларга қудратдир,
Ҳамиятта, ҳидоятта мисоли кон бўлиб келдик.
Буюк ишларга қодирмиз, улуғ ишларга қўл урдик,
Калоний, фахр этармиз, соҳиби даврон бўлиб келдик.

ЭЙ МАЛАК

Ҳуснингизга маҳлиёман, эй малак,
Лек етолмай васлингизга жон ҳалак.
Ишқингиз йўлига кирдим оҳ деб,
Энди бу йўлда ўлиб кетсам керак.
Ишқингиз шамшири кўп ўткир экан,
Тилка-тилка бўлди бечора юрак.
Ёғди ёмғир деб тасаввур айламанг,
Ҳолима кўз ёш тўқур, йиғлаб фалак.
Бу жаҳонда борму ҳеч сиздек гўзал,
Кўзлари оҳую ҳам ошпоқ билак.
Юзларингиз нур сочар офтобмисол,
Сочларингиз сип-сиё тундан дарак.
Сизни кўрсам бош эгай таъзим қилиб,
Пойингизга тиз чўкиш олий тилак.
Эй Калоний, шеър нечук деб жеркиманг,
Шон-шарафдир мадҳингизни куйламак.

НЕ КЕРАК!

Менга водон бирла суҳбат не керак?
Анга сарф этмоққа фурсат не керак?
Суҳбати водонни қайғу келтирар,
Бу азиз бошимга кулфат не керак?
Умримизнинг онлари қиммат эрур,
Анга етказмоққа заҳмат не керак?
Тингламасман суҳбатин ҳеч, алҳазар,
Қисқа умримга хиёнат не керак?
Сўзларини тингласанг дўзахдасан,
Кутмагин ҳаргиз, қиёмат не керак?
Ҳар нафас фурсат ғаниматдир, бироқ
Бефаросат касга фурсат не керак?
Дилкушолар суҳбатига ташна дил,
Дилбузар жабрига тоқат не керак?
Бўлма оввора, Калон, нодон ҳечам
Тингламас, панду насиҳат не керак?

КЕРАК

Кимсасиз саҳрода сув, нон, ош керак,
Ташналик, очлик учун бардош керак.
Олтину кумуш қаро тош мислидир,
Тош эмас, жон сақламоққа мош керак.
Жон фидо бўлсин садоқат аҳлига,
Оқибатли, меҳрибон йўлдош керак.
Хушламас танҳо яшашни бу ҳаёт,
Ҳар кишига маҳраму сирдош керак.
Маҳраминга бўл яқин кўз, қош каби,
Не учунким касга кўзу қош керак.
Ётти ёт бегона, ёт ётлик қилур,
Бир-бирин қўллашга қом-қардош керак.
Эй Калоний, не керак деб сўрма, боз
Гарчи оғир, бўлса даркор тош керак.

БЕМАЪНИЛИК

Дўстга ёлгон сўзламоқ бемаънилик,
Офати жон кўзламоқ бемаънилик.
Ошиноман деб туриб, кенг даврада
Танқид айлаб, тузламоқ бемаънилик.
Энг қабиҳ иллат эзрур қилмоқ ҳасад,
Дўст баҳорин кузламоқ бемаънилик.
Гар йўқотсанг қайга боргунг ахтариб,
Бой бериб сўнг бўзламоқ бемаънилик.
Бир майизин тенг бўлиб ер яхши дўст,
Топганин кўз-кўзламоқ бемаънилик.
Истарангни иссиқ эт, сочсин зиё,
Афт совишдан музламоқ бемаънилик.
Дўстларинг қадрига етгил, эй Калон,
Бой бериб сўнг бўзламоқ бемаънилик.

ОЛИЙ ТИЛАК

Гар мени севмас эсанг, нозу карашманг не керак?
Не учун кўзлар сузиб, оҳиста тутқаздинг билак?
Жилвалар айлаб говусдек зумда тарк этдинг мени,
Эргашиб қалбим кетувди шул замона бедарак.
Ё чўчиб бўлдинг йироқ ҳуркак беозор оҳудек,
Ишқ-муҳаббат бонига кирмоқ эсанг бўл довюрак.
Ишқ деган туйғу агар шаънинг безаб турмас экан,
Кўзларинг адоқчидир, қалбинг мисоли бир кесак.

Севги бу жондан ширин ҳам беғубордир тонг каби,
Ошиқ ўлғон дил гўзалдир, мисли юмшоқ бир ипак.
Эй Калоний, севги бу оламнинг кўрки, лаззати,
Ҳар юрак севсин, севилсин дея эт олий тилак.

ИШҚИДА УЛ ДИЛРАБОНИНГ

Ишқида ул дилрабонинг қалбим ўлмиш ғамнок,
Воз кечолмам ишқидан, лек гарчи бўлсам ҳам ҳалок.
Ёр учун жондан кечиш мен-чун шарафдир, шондир,
Севгисиз жон - маънисиз шеър, менга ул жондан не бок?
Васлидан нур ёвса, қалбим хонаси нурхонадир,
Ҳажри қон эттирса, дерман мен учун май берди ток.
Ишқ тўла қалбимни тутдям, ёр олиб ирғитди, дил
Елда бандидан узилаган ерда ётган худди нок.
Ёр биланким ўртамизда бўлди пайдо шум рақиб,
Зулмидан қалбим бўлибдир, мисли дардманд, хавфнок.
Гоҳи шод бўлгум хаёлининг бир ширин оқушида,
Гоҳи ташвиш, заҳматидан чеки йўқ дил чок-чок.
Эй Калоний, ёр ёронлар ичра мажлис қурдилар,
Қанча дардинг бўлса айтгин шунда айлаб иштирок.

УСТОЗ

Этса гар, жоним болам, доно одам устозлик,
Сен анга ҳурматда кўрсат бир умр жонбозлик.
Кўрмаса устоз киши минг бир мақомга йўрғалар,
Кўрса гар устоз анинг умри ўтар пардозлик.
Танлагин ақли расо, оқил ўзинга раҳнамо,
Дер эсанг толе қушим бўлсин баладпарвозлик.
Ким сенга илму одоб ўргатса қутлуғ ранж чекиб,
Арзига у то абад ҳам бўлса кўп эълозлик.
Эй Калоний, айла қуллуқ, доимо устозга,
Бўлса ким устозга содиқ кўрмагай носозлик.

ТУЗУК

Дўсти нодондан, ёронлар, душмани хушёр тузук,
Бевафо бўлса агар, дилдордан ағёр тузук.
Мингга ваъда берсаю ижрони таъмин этмаса,
Бу қуруқ минг ваъдалардан берса ёв озор тузук.
Гап гапирсанг уқмаса, қилсанг насиҳат тингламай,
Бундайин эссиз одамдан тош тузук, девор тузук.

Қош қароқ кўз қаро, зулфи қаро ҳам бўлса соз,
Лекигин кўнгли қародан тошқўмир минг бор тузук.
Асрамоқ-чун жонни доим жонфизо малҳам керак,
Заҳри қотил ғунчадан албат шифобахш хор тузук.
Яхши сўзу, яхши дорию шифо ош бермасанг,
Ўз-ўзидан бўлмагайдир ҳеч қачон бемор тузук.
Эй Калоний, эл аро обрўнг ошар, ёзсанг агар
Бир-биридан дилрабоқо бегубор ашғор тузук.

НОРАВОЛИК

Ёронлар, бўлди одат беҳаёлик,
Аёллар эрга айлар бевафолик.
Вафолар йўқ бўлиб, қочди садоқат,
Нетайлик, бу не офат, не балолик.
Эди ифбат билан номус баҳосиз,
Бозорга чиқдию бўлди баҳолик.
Гиёҳвандлик ва майхўрлик олиб авж,
Ҳаётдан дил тополмас рўшнолик.
Фахш ишларга қўймоқдан ружулар,
Вужудга келди дардлар бедаволик.
Қанотин кенг ёзар доим ғанимлик,
Қаёқда оқибат ҳам ошинолик?
Билолмам, бу замон аҳлига қайдан
Раво бўлди бутунлай нораволик.
Калоний, оқибат қай ёққа бошлар
Ғуноҳ ишларга бўлган мубталолик?

КЕЛМАСА ЁРИМ АГАР...

Келмаса ёрим агар қошона менга не керак?
Тақмаса бўйнига гар дурдона менга не керак?
Ёр кулиб боқса агар бошим менинг осмондадир,
Боқмаса бегона ул, бегона менга не керак?
Ишқининг кайфи билан мастман, ҳушимдан айрилиб,
Бемисл афсонаман, афсона менга не керак?
Беадад куймоқ билан девонаман Мажнун мисол,
Бемисл сўзонаман, сўзона менга не керак?
Кўз узолмам кўзларидан, кўзларидан ўргилай,
Мен анга парвонаман, парвона менга не керак?
Васлига етсам қувонч ҳамхонасиман, эй Калон,
Ҳажрида ғамхонаман, ғамхона менга не керак?

АЙЛАГАН ЭРДИМ УМИД

Айлаган эрдим умид, ёрим қилур деб ёрлик,
Найлайинким, ул мудом этди нуқул ағёрлик.
Кўргизар бўлсам меҳр, қаҳрига айлар рўбарў,
Ёр қилурму, дўстларим, айтинг, бу хил бадкорлик.
ёвларим алдаб юриб, охир шу куйга солдим,
ё эканму касб ила кори унинг озорлик.
Бу не кўргулик эрурким, бу нечук бедодлик,
Тобакай этгай хароб ишқи била беморлик.
Бу жафокор даҳри дуннинг қилмишидан дорман,
Тақдиримда бор эканми шунчалар ҳам хорлик.
Ишқ шаробини ичиб бўлдим ҳамиша маст-аласт,
Босдиму гафлат, насиб ҳеч этмади ҳушёрлик.
Солса ҳам не куйга ҳаргиз чекмагум афсус, сабаб
Куйига дуч келганим этди, Калон, ашъорлик.

ЁРНИ СИЙЛАБ...

Ёрни сийлаб, овутмоқлик керак,
Келса гар гулдасталар тутмоқ керак.
Ўксиған, қайғуга тўлған кўнглини,
Офтоб янглиғ ёрутмоқлик керак.
Бахш эгиб шодлик улуғ уммониини,
Фуссасин наҳрин қурутмоқлик керак.
Чекмасам жон қайдадир жонон дебон,
Ҳажрида қонларни ютмоқлик керак.
Жўштириб сидқу вафо туйғусини,
Баҳридан рашқини ўтмоқлик керак.
Ноумид бўлмай, Калоний, ҳеч қачон,
Кек, ғаразларни унутмоқлик керак.

ХУШ НАВО ТОПСАМ КЕРАК

Ишқида беморману аммо шифо топсам керак,
Дилрабойим васлига етсам даво топсам керак.
Унглаёлмам ҳеч ўзим ҳижрон азобидан, бироқ
Тундаман гўеки, тонг отгач зиё топсам керак.
Айланиб, минг ўргилиб кўнглини овлолсам агар,
Меҳрибонимдан жаҳон меҳрин бажо топсам керак.
Ҳар киши не экса албатта шуни ўргай, ахир,
Мен вафо этсам агар қутлуғ сафо топсам керак.
Кенга кенг деб бу жаҳонни аҳди доно айтадур,
Дилни кенг қилсам ҳақиқий ошино топсам керак.
Гар дилимнинг розига мангу қулоқ солсам, Калон,
Жўш уриб илҳом, ҳамиша хуш наво топсам керак.

КЕЧИРГИЛ

Худоваддо, гувоҳқорман, кечиргил,
Висолингга мудом зорман, кечиргил.
Адаштирди гоҳи шайтон йўлингдан,
Харобдирман, вале хорман, кечиргил.
Гувоҳ ишлар қилиб, қитдай уялмай,
Уз сўргувчи беорман, кечиргил.
Ҳузурингга борай беайб бўлиб ман,
Бу кун айбимга иқрорман, кечиргил.
Ўтиб кетгай бу дунё бир нафасда,
У дунёдан умидворман, кечиргил.
Кўзим юмсам кейин наф йўқ, бўлув кеч,
Бу оламда бу кун борман, кечиргил.
Гувоҳимни ювиш бўлса, буюргил,
Ўзим ҳукмингга тайёрман, кечиргил.
Жамолингга мушарраф эт, Илоҳим,
Калоний, кўп миннатдорман, кечиргил.

ШОИРИ ШУНҚОР ҚИЛ

Эй Худойим, бандаларга шавқатингни бор қил,
Раҳматингдан, ҳимматингдан эл учун бисёр қил.
Шунча йиллар кечди эсиз, хаста, динсизлик билан,
Энди кўнгилларга нур бер, барчани диндор қил.
Ўтди умрим қанчаси, рафлатда қолдим, Раббано,
Оч менинг мудроқ кўзимни, уйғотиб бедор қил.
Тавбалар этдим йўлингда, нола афюнлар чекиб,
Кеч гувоҳимдан, хатойимни мени бекор қил.
Бу омонат жонни олгач Хаста Азроил келиб,
Жаннатингдан битта жойни мен учун тайёр қил.
Ҳақ йўлига бахш этар банданг Калоний шеърини,
Сен уни юртга таништир, шоири шунқор қил.

ДОНОГА ЁЗДИМ

Сенга, эй назмим, шудир арзим: мудом озода бўл,
Бўл заҳар эл душманига, дўстларига бода бўл.
Билки, вақтинча макондир ушбу қороз юзлари,
Чин одамлар қалби деб ном олган бир дунёда бўл.
Қайда севги ҳам садоқат бор экан шу жойни топ,
Дилда ишқи гунча очган кўзлари шаҳлода бўл.
Шеъринг қадрини билган қадрдон-ла висол қил,
Турфа ҳиссиёлар қошида ноzi истиғнода бўл.

Бу ҳаёт тўлқинлари доим ўзингни асрасин,
Норасодан сақласин, ақли расо донода бўл.
Эй дилимнинг парчаси бўлмиш азиз назмим, сени
Эл учун ёздим, Калоний, сен ўшал донода бўл.

ВАЪДА ЁЛҒОН БЎЛМАСИН

Гар висолингдан ёнарман, тухфа ҳижрон қилмагил,
Нурга тўлган бу дилимни қил-ҳизил қон қилмагил.
Ул қуёш янглиғ юзингга термулиб ёнмоқдаман,
Ёнмагил деб кўз ёшимни мисли уммон қилмагил.
Минг нафар жондан ҳам оргикроқ висолинг йўлини
Менга мушкул айлаб, ағёрларга онсон қилмагил.
Шундоғам васлинг йўли олис бўлиб кетмоқдадир,
Нозу истиғноларинг, ёр, энди чандон қилмагил.
Бегубор ишқинг дилим тўрида, жонимда ўзинг,
Севгилим бўлмоқлитингдан зарра армон қилмагил.
Аҳдима содиқ, Калоний, илтимосим шул, фақат
Неки қилсанг қилки, аммо ваъда ёлғон қилмагил.

БИР НЕ ДЕГИЛ

Мен сенга изҳори ишқ этдим, нигор, бир не дегил,
Сўзларингга бул нафас дил интизор, бир не дегил.
Сен агар севгим қабул этсанг дилу жонинг билан,
Мен бўлай ҳаддан зиёда бахтиёр, бир не дегил.
Рад этар бўлсанг, гулим, жоним сира даркор эмас,
Кўзларимнинг ёшларидир шашқатор, бир не дегил.
Тинмайин булбул каби мадҳингни куйлаб толмагум,
Яшнагин, гул-гул очил, эй гул узор, бир не дегил.
Бўлмасин умид кўзим асло басир дилоромим,
Қолмасин дил сўзларим беъатибор, бир не дегил.
Мен жавобингни кутиб, тоқатларим тоқ бўлди-ку,
Этмагин ҳаргиз шириин сўзингга зор, бир не дегил.
Борми олам-да, Калоний, севгидан юксак шараф.
Мен сенга шеърлар ёзиб келдим қатор, бир не дегил.

ЁЗ ФАСЛИ КЕЛ

Сайри боғ айларга бир, қоши қалам, ёз фасли кел,
Ёзгали хуммори дил қутлуғқадам ёз фасли кел.
Иккимиз гудшан аро кезсак жаҳон олқини этар,
Дилда шодлик авж олиб, қолмас алам, ёз фасли кел.
Куйлашиб, шеърлар ўқиб, завқин сурайлик яйрашиб,
Чекмасин ҳаргиз дилим ҳажрингда нам, ёз фасли кел.

Куйи дардинг бирла оғриб қолмади ҳеч тоқатим,
Интизорингдир мудом жону танам, ёз фасли кел.
Келмайин ўтказдинг, афсус, қиш, баҳор айёмларин.
Англагил, воят ғаниматдир бу дам, ёз фасли кел.
Бу ҳаёт ўткинчидир, ҳар дам ғанимат, бебаҳо,
Бўлмасидан менда жон мулки адам ёз фасли кел.
Дер Калон, жабру жафо, дарду ситамлар беҳисоб,
Айлабон радди азоб, эй муҳтарам, ёз фасли кел.

СЕВГИЛИМ ЁНИМГА КЕЛ

Фасли қиш қишлоқда не бор, севгилим ёнимга кел,
Интизор воят гўзал шаҳри азим, ёнимга кел.
Кўкка бўй чўзган бино бир қасрида суҳбат қуриб,
Дил ёзиб кўнгили очай хилватда жим ёнимга кел.
Ҳеч висол айёмидан ортиқ саодат бўлмагай,
Бу саодатга, ахир, етгуси ким, ёнимга кел.
Фурқатингда ғам чекиб бўлдим адо, эй махлиқо,
Беқийс соғинчга тўлган бу дилим, ёнимга кел.
Не умидлар айлабон йўлингга кўз тикмоқдаман,
Тўлмасин ҳаргиз дилим қайғуга лим, ёнимга кел.
Қанча кўп ёзсам-да мадҳингни, Калоний, шунча кам,
Қош қаро, шаҳло кўзу тун кокилим, ёнимга кел.

ЖУДОЛИК ҚИЛМАГИН

Илтимосим шул, дилоро, ҳеч жудолик қилмагил,
Неки қилсанг қилгил, аммо бевафолик қилмагил.
Майлига, васлинг билан ўлдир, ўлишга розиман,
Дардига ҳижронии ҳаргиз мубталолик қилмагил
Бошига минг хил бало ёғдир, чидайман, лекигин
Барритош авёр элга жонфизолик қилмагил.
Мен учун жабру ситам, қайғуни айлаб рўбарў,
Бевафо ошиқларингга дилкушолик қилмагил.
Бир кулиб, жилванг билан ишқ дардига этдинг дучор,
Эт ўзинг энди давою бедаволик қилмагил.
Ишқимиз йўлида жон қурбон этиш лозим эса,
Мен фидо бўлсам шараф, сен ҳеч фидолик қилмагил.
Ибтидоси севгининг дўстлик, қадрдонлик, Калон,
Ошиноликдан кечиб, ноошинолик қилмагил.

ЭЙ КЎНГИЛ

Ёр сени севмайди ҳаргиз, билмагайсан, эй кўнгили,
Билсанг эрди ишқиде ёқилмагайсан, эй кўнгили.
Ул бировнинг лаҳзалик ишқига айлар жон фидо,
Васлининг орзусини ҳеч қилмагайсан, эй кўнгили.

Арзигаиму, табакай қонлар ютарсан ҳажрида,
Куйида бағрингни асло тилмагайсан, эй кўнгил.
Мевасиз гумроҳ дарахтнинг сояси бош оғритур,
Чокларингдан беҳуда сўкилмагайсан, эй кўнгил.
Жон чекиб тинмай, Калоний, айтса ҳам дил сўзини,
Не учун, билмам, назарга илмагайсан, эй кўнгил.

РОЗИ БЎЛ

Ёр, бугун совчи жўнатсам, рози бўл,
Васл айёмин сўратсам, рози бўл.
Йўқ десанг, дарвозани гар очмасанг,
Бош қўйиб пойингга ётсам, рози бўл.
Ҳайдасанг, дарвозани маҳкам ёпиб,
Бош-оёқ қонларга ботсам, рози бўл.
Келтирур деб қонни ёруғлик, гулим,
Ноумид дилни юпатсам, рози бўл.
Атрофингда айланиб юрган ўшал,
Сохта ошиқни йўқотсам, рози бўл.
Қизганиб ёт кимсалардан, ёр, сени
Эрта-кеч тинмай кузатсам, рози бўл.
Дилдаги севгим, Калон, изҳор этиб
Шеър ёзиб сенга узатсам, рози бўл.

КУТМАГИЛ

Эй дилим, кўнгли қародан ошнолик кутмагил,
Тим қаро тун бағридан ҳеч рўшнолик кутмагил.
Ҳар киши не экса ўргай, шолидан буғдой эмас,
Беҳаё ўсган у ўвлондан расолик кутмагил.
Онадан олий одам йўқ, саждагоҳингдир сенинг,
Оқ сутини оқламай ундан ризолик кутмагил.
Нафси бадлардан йироқ юр, ямламай ютгай сени,
Заҳри қотил аждаҳодан дилкушолик кутмагил.
Ҳеч қачон тирновидан кир излама, эй шум рақиб,
Тўғри сўз, софдил Калонийдан хатолик кутмагил.

ЛАЗЗАТ ОЛИБ ҚОЛ

Нигорим тилларидан берсалар бол,
Сўриб, яйраб яшарман шоду хушҳол
Салом, деб кирсалар кошки эшиқдан,
Чиқар жон куттали таъзим-ла дарҳол,

Чаманда ушлашиб қўл бирга юрсак,
Сиярму таърифун тавсифга бу ҳол?
Висол гаштин сурай фурсатни бермай,
Ки ҳижрон тушмасин бошимга алҳол.
Ўтарман дунёдан армонсиз, аммо
Қотиб қолсам лабида мен бўлиб хол.
Бутун ташвиш юкиш елкамга ортиб,
Бўлай, майли, умрбод ёрга ҳаммол.
Калоний кетмасингдан бу жаҳондан,
Нигоринг васлидан лаззат олиб қол.

ЎЗБЕКИСТОНИМДА БЎЛ

Эй гўзал, севсанг мени ҳар лаҳза, кел, ёнимда бўл,
Дил дебон эзгу ном олган қутлуғ ошёнимда бўл.
Ўйласам ўнгимда ҳам, хобимда ҳам сен бирла мен,
Жонима жон бўлғуси, жонажон, жонимда бўл.
Энг гўзал гулларга тавсиф айладим хушрўтинам,
Севгимиздек яшнаган зебо гулистонимда бўл.
Сен ўзингсан толейимнинг энг чаровон юлдузи,
Тақдирим тақдим этилган нузли осмонимда бўл.
Ою офтоб сингари бир-бирни излаш не керак,
Кўзга кўз турсин тушиб, ҳур Ўзбекистонимда бўл.
Завқиму шавқим, Калоний, жўшқин илҳомим ўзинг,
Ўргилай, эй меҳрибоним, шеърү дostonимда бўл.

КЕЛ

Соғиниб васлингни бўлдим интизор, дилдор, кел,
Мутгасил келмас эсанг, майли, кулиб бир бор кел.
Сен ўзинг-ку, бу жаҳон сатҳини ёруғ этувчи,
Кўзларимга бўлди олам тим қоронғу, тор, кел.
Мен сенинг севгинг қабул этдим дедингу, алдадинг,
Эй меинг ёлғончиму айёргинам, маккор, кел.
Ўртаниб ҳажрингда танмай бсадад қон йирладим,
Тошюрак, шафқатсизу ҳам золиму хунхор, кел.
Йўлларингда мижжа қоқмай йирладим девонавор,
Кўзларимдан ёғди ёмғир, бошга қўнди қор, кел.
Бир келиб жонимни олсанг ҳам, нигорим, шодман,
Қийналиб кетдим-ку, жон бермоққа мен тайёр, кел.
Қолмади ҳаргиз, Калоний, сенга етмоқдан умид,
Бахти йўқ ошиқни этма бунчалар ҳам зор, кел.

ПОК ҚИЛ

Эй Рафиқ, кўнглингни модар оқ сутидек пок қил,
Бўл ҳалол поклик йўлида, майли, жисминг ҳоқ қил.
Бу ҳаёт бир бор берилган, қайтаролмас ҳеч киши,
Тўғри тик умринг либосин, беямоқ, бечок қил.
Ҳеч буюрмас мулк агар жамланса нопоклик билан,
Бой бўлиш-чун ишла, тадбиркор бўлиб, ядрок қил.
Токни ҳам ортиқча баргин уздилар хомтоқ дебон,
Софлигу поклик учун сен ҳам дилинг хомтоқ қил.
Эй Калон, ёлғонни сўзлаб хурсанд этмоқдан кўра,
Фойдали рост гапни айтиб, розиман, ғамнок қил.

ЁНИМГА КЕЛ

Кўп соғиндим, эй гулим, кел, бир нафас ёнимга кел,
Диллашиб отамлашайлик, қутлуғ ошёнимга кел.
Йўлларингга кўзларимнинг нури пойаңдоз, бил,
Дилгинамдан жой олибдирсан, ширин жонимга кел.
Мен сени юксақда кўрмоқ истагайман, жонгинам,
Ой бўлиб, офтоб бўлиб феруза осмонимга кел.
Андалиб янглиғ куйингда нолалар чекмоқдаман,
Товланиб, ял-ял ёниб, нурли афшонимга кел.
Ҳеч қачон дардимга шерик айламоқни истамам,
Шодлигим, бахтимгаю ҳам шуҳратим, шонимга кел.
Таърифинг битмоқни истайман, Калоний, бир умр
Завқ бўлиб, илҳом бўлиб, энг яхши достонимга кел.

ЎЗ ЁРИ-ЛА ҚУЧСИН ВИСОЛ

Дўстлар ҳар ким менингдек ёри-ла қучсин висол,
Севгидан иқбол топиб, ҳар лаҳзаси гўёки бол.
Ҳам назокат, ҳам нафосат, ҳам латофатли нигор.
Қалбида ишқ беҳисобу ҳусни зўр, соҳибжамол.
Севги дунёсига тинмай нур сочиб турсин мудом,
Кундузи офтоб мисолу тунда энг тўлган ҳилол.
Толею иқболу бахт дарбозасини кенг очиб,
Севгининг гул борида сайр айласинлар бемалол.
Бир-бирига меҳрибону қадрдону ошино,
Ишқларин омухта айлаб, давр сурсин безавол.
Эй Калоний, бахти ёринг элга ошкор айлабон
Шум раҳиблар бағрини қон қилдинг бемалол.

НОМА ЭРМАС

Ёрдан келмиш менга мактуб, кўнгул,
Ким они мактуб демиш, бир гул-ку ул.
Не учун юз-кўзларимга суртмайин,
Нуктаси жон бахш этар, сўзи тутул.
Қалбгинам ҳар сатридан ором топур,
Ҳарфлари лаззат бағишлайдир нуқул.
Ҳар куни минг бор ўқиб тур кўзларим,
Қилмасанг такрор агар, эй тил, тутул.
Йўқ ажаб, тумор этиб юрсам тақиб,
Этгали эъзоз бу энг олий усул.
Шодлигимдан тарс ёридим, эй Калон,
Нома эрмас, чин муҳаббатдир-ку бул.

КЕЛ

Дардимга мени даво бўлиб кел,
Энг яхши муддао бўлиб кел.
Ошиқ юрагим розини тинглаб,
Иқболи бўлиб, сафо бўлиб кел.
Армонда қолиб бўзламайин ҳеч,
Розимга ўзинг ризо бўлиб кел.
Қалбимнинг уйи шабистон ўлди,
Офтоб каби бир зиё бўлиб кел.
Жоним чиқадир, ўрнига жон бўл,
Коримга нуқул раво бўлиб кел.
Аҳдига садоқатли, Калоний,
Ваъданга, гулим, вафо бўлиб кел.

ОШКОРА КУЛ

Эй нигоро, мен томонга қайрилиб бир бора кул,
Не учунким, бу дилим хун,тун каби қол-қора, кул.
Сен кулар бўлсанг дилимга нур тўлар, ёғду тўлар,
Кулдирай деб кеча-кундуз бўлмайин оввора, кул.
Минг чироқ ёқсам ёришмас, бу ғариб кўнглим менинг,
Тунд бўлиб кетган вужудга бўлса зора чора, кул.
Нега кулмайсан, сенинг қисматинг ғам бўлдиму,
Нега ўксийсан, дилинг ё мингта пора-пора, кул.
Қўй, яширма юзларингни, кўзларингни тўсмасин,
Бир тўйиб ихлос билан мен айлайин наззора, кул.
Ҳисларинг, туйғуларингдек бўлмасин пинҳон тағин,
Ғойибона кулмагин, кел, бу сафар ошкора кул.
Лабларинг шодона кулгу бирла бўлсин ҳамнафас,
Дер Калоний: мен томонга қайрилиб бир бора кул.

БИЛГИЛ

Дилоромим, менинг қалбимни ҳар доим ватан билгил,
Сени жоним дедим, сен ҳам ўзингни менга тан билгил.
Иқовлон бир тану бир жон эсак куйгай рақиблар ҳам,
Муҳаббат боғидир сидқу вафо бирлан чаман, билгил.
Севинг хушрўлигингдек бу жаҳонга келмаган зебо,
Менинг ишқим каби ишқ ҳам бу олам кўрмаган, билгил.
Висол боғига таклиф эт, йироқ тут ҳажри саҳродан,
Висол қат-қат чечак, жоним, ҳажр қат-қат тикан, билгил.
Асил соҳиби ишқ бўлсак, ҳақиқий маҳлиё бўлсак,
Севиб, ардоқлагай бизни муқаддас бу Ватан, билгил.
Калоний ишқининг нури билан қутлуғ ғазал битмиш,
Анинг бошдан оёғи қалбидан чиққан суҳан, билгил.

ОДАМ МИСОЛ

Ҳолима тақдос тополмасиз, жаҳонда кам мисол,
Тўғри келмайдир, санаб ҳар қанча келтирсам мисол.
Ўхшашимни бу жаҳондан изламангиз беҳуда,
Дил эриб ёнмоқда ёрнинг ишқида бир шам мисол.
Мен етолмай васлига фасли хазонга ўхшагум,
Ул эса парвосизу яшнар кулиб кўклам мисол.
Ҳажрида шўрлик бошимни ургани харсанг қани,
Кўз ёшим дунёни нам айлар, кўринг шабнам мисол.
Аҳли ишқ ичра топилмас мен каби бахтсиз, вале
Ул каби толеи кулган бўлди бир олам мисол.
Телба ошиқ деб кулувчи дўстларидан доғман,
Телба ошиқ бўлганимга топмадим ҳеч ҳам мисол.
Ишқига умримни бахш этдим, Калоний, жон деб,
Балки шу боис яшарман дунёда одам мисол.

ТОМОШО ҚИЛ

Қуёш, порлаб нигорим ҳуснини бир дам томошо қил,
Юзия нуруни вурингга этибсан жам, томошо қил.
Ажаб йўқдир агар куйсанг анинг ишқин оловида,
Қочиб уфқ ортига, айлаб бошингни ҳам томошо қил.
Қаро тун барридан ой ҳам боқиб гар барри доғ ўлса,
Кавокиблар қараб куйсин, бўлиб ўктам, томошо қил.
Гўзал хуснини тақдоси топилмас икки оламда,
Малақдан ҳам, башардан ҳам эрур кўркам, томошо қил.
Борурман деб бериб ваъда висолга, нега келмайдир,
Агар келса зиёларга гўлар кулбам, томошо қил.
Калоний, ою офтоб ҳам куйиб доғ ўлди боққанда,
Агар тоқат тополсанг бир нафас сен ҳам томошо қил.

СОҶИБИ АШЎОР БЎЛ

Яхшига қул бўлмасанг ҳам мисли хизматкор бўл,
Нокерак бўлма, анинг-чун доимо даркор бўл.
Ҳамнафас эт, яхши суҳбатдош бўлишга топ илож,
Ошинолар орттиру, лекинда беағёр бўл.
Асрасин Холиқ Худо ҳаргиз ёмонлик қилмагин,
Яхшилик ижросини этмоқ учун тайёр бўл.
Бу жаҳонга эзгулик корига келгайдир одам,
Этмагил жабру ситам, ҳар лаҳза беозор бўл.
Қаҳри жўш урган вазабкорларга инсофлар тилаб,
Қалби соф, меҳри бажолар ячра доим бор бўл.
Ҳар қадамда беимон маккор қабоҳат аҳли кўп,
Тушма домита аларнинг ҳар нафас ҳушёр бўл.
Эй Калоний, шеъроят некликка хизмат айлагай,
Элга хизмат истасанг гар соҳиби ашўор бўл.

ШОИСТА ҚИЛ

Дилрабо, васлингга зордирман, мени шоиста қил,
Қилмасанг шоиста бағримни ўйиб, минг тусда тил.
Деб эдинг: "мендан бўлак жононага кўнглингни бер",
Не қилай, сендан бўлакни хушламас бўлса бу дил.
Етти оламни кезиб ҳам топмадим сендек пари,
Сен каби гулрўю зебо йўқ эрур, жоно асил,
Ишқ тўла қалбимни бердим, истасанг жонимни ол,
Не сўрар бўлсанг муҳайё айлагайман муттасил.
Мен бўлай умрим бўйи жондан азиз ёстиқдошинг,
Илтимосим, бесаноқ ошиқларинг бегона қил.
Ошиқ ўлмоқлик шараф деб, Калон, чеқдим азоб,
Дилрабо васлингга зордирман, мени шоиста қил.

ЭЙ ҚАЛАМ

Эй қалам, ёзгил дадил, ёзганларинг жону таним,
Тезда қорозга туширгил, дилда боримни маним.
Қўлласин устоз Навоий руҳи мен куйлаб ўтай,
Масканим, халқим, замонимдир мудом куйлаганим.
Қўшиғимни ишқи борлар тингласа дил шод бўлув,
Солмасин асло қулоқ ким севгига бўлса ваним.
Шонли меҳнат ҳар дақиқа улфатимдир меҳрибон,
Бир умрга сайр этарга шеъроятдир чаманим.
Ҳеч қачон дунёга устун бўлмагай одам, Калон,
Мақсадим оламда қолсин ҳарна айтган суҳаним.

ТОПИБ ОЛДИМ

Не бахтки, бу кун жонима жонон топиб олдим,
Умримни безаб тургучи филмон топиб олдим.
Қалбимни мунаввар этаман деб чиқиб офтоб,
Шаънимга фалак амри ила шон топиб олдим.
Мен энди висол борида сайрон этадирман,
Бахтимни кучиб олгани имкон топиб олдим.
Ғамлар чекиниб, ўрнига шодлик келаверсин,
Ёр меҳри деган қутли улуғ кон топиб олдим.
Ўткинчи умр ўтгусидир, ҳарна ғанимат,
Ғаштини сурай давр ила даврон топиб олдим.
Мадҳига ғазалларни ёзиб, яйра, Калоний,
Илҳом кўзини очмоқ учун он топиб олдим.

ҚАЛАМ

Кеча-кундуз улфатимдир, яхши йўдошим қалам,
Йўқ, фақат йўдош эмас, қўлловчи қўдошим қалам.
Ул учун дил қонини мен бир умр этдим сиёҳ,
Қонимиз бирлашди, бўлди қому қардошим қалам.
Дардларим, ҳасратларим ул мутғасил айлар баён,
Шарқираб тивмасдан оққан кўздаги ёшим қалам.
Бу жаҳондан якка, ёлғиз топганим содиққинам,
Сирларим сирлашгани покиза сирдошим қалам.
Бир нафас улсиз яшолмам, ул ҳаётим машғали,
Айрилик – умрим якуни, жону жондошим қалам.
Не десам барин ифода айлади ашъор этиб,
Ҳамқадам, ҳамдард юрайлик бирга ёндошим қалам.
Дер Калоний, ўтмасин ғамгин бу фурсат фойдасиз,
Ёз юрак амрини тинмай, шону шондошим қалам.

КУЙЛА, КУЙЛА

Куйла, куйла, эй менинг кўнгили аталган булбулим,
Куйларинг ҳалқимга ёқса, мангу ёруғдир йўлим.
Куйламоқлик бахти ҳам ҳар кимга бўлмайди насиб,
Ким қўшиқ ҳамроҳи бўлса унга асло йўқ ўлим.
Яхшилар – ла бор овоз – ла қўшиқ айтким тинмайин,
Кўширингга акс садо берсин мудом ўнгу сўлим.
Куйламоққа завқ билан сен эзгуликни танлагин,
Куйларинг айтсин одамлар қалби бўлди манзилим.
Куйла, куйла, эй менинг кўнгили аталган булбулим,
Куйларинг ҳалқимга ёқса мангу ёруғдир йўлим.

ЗУККО ОТАМ

Эй улурлардан улур, зукко отам,
Аҳли донишлар аро якто отам.
Оқ соқолу оқ сочу ошпоқ юрак,
Сўзларингиз мунча сермаъно, отам.
Юзларингиз нуридан тонглр отар,
Сиз туфайли умримиз рўшно, отам.
Тўй қилар бўлсак эрурсиз тўй боши,
Маслаҳатгўй оқилу доно отам.
Бошга бир иш тушса доим бўлдингиз,
Ўргилиб қошимда тез пайдо отам.
Бахтимизга доимо бардам бўлинг,
Айрилиқни кўрмайин асло, отам.
Жонажоним, кенг жаҳоним, бузругим,
Меҳрингиз сермавж оқар дарё, отам.
Пойингизга тиз чўкиб хизмат зтай,
Сиз билан ҳолим бўлур аъло, отам.
Эй Калоний, ёз газал илҳом билан,
Не учунким шеърга ҳам шайдо, отам.

ЖОНИМ ДАДАМ

Қадрингизга етмадим, эвоҳ, отам,
Айладим хизматни сизга анча кам.
Дейдилар дунёни, ёраб, бевафо,
Қадри йўқ олдиндан оққан сувни ҳам.
Сувратингизга боқиб дод айлагум,
Дилда ғам кўп, кўзларим ҳам жиққа нам.
Бор эдингиз қадди-қомат роз эди,
Энди йўқсиз, бел букик, бош бўлди ҳам.
Рухингизга тиз чўкиб ёлвораман,
Қўлласин, айтинг, мени жоним дадам.
Пандларингиз доимо ёдимдадир,
"Эл учун жон чекмаган эрмас одам".
Ота пандин дилга жо ким қилмаса,
Шум қадамдир, шум қадамдир, шум қадам.
Мақсадимга ҳеч етолмасман, Калон,
Сиз яшаб ўтган Ватанни севмасам.

ЎЗИМ

Соддадил, покиза кўнгил, тўғрисиўз инсон ўзим,
Қилмишимга лол қолурман, во ажаб, ҳайрон ўзим.
Ўз ҳаётим, турмушим бир четда ночор қолса ҳам,
Ўзгаларнинг дарди бирла кўзлари гирён ўзим.
Хожати чиқсин бировнинг деб савобга қўл уриб,

Кўча-куйда кеча-кундуз дайди, саргардон ўзим.
Етти ёт бегона қадрин айлабон осмон қадар,
Оқибат ўз манзилимни айлаган зипдон ўзим.
Ёру дўст туйғуларин хўб иззату ҳурмат қилиб,
Дидаги орзуларим кўп айлаган вайрон ўзим.
Ўз ғаму ташвишларим тоғ бўлса ҳам, боз устига,
Ўзгалар ташвишларин ҳам қўш сотиб олрон ўзим.
Айлагайман ошинолар роҳатига жон фидо,
Лек ўзимнинг роҳатим йўқ, хору зор, нолон ўзим.
Давр суриг, эй жўралар, даврон келиб қолмиш дебон,
Бой бериб фурсатниким, ҳеч сурмаган даврон ўзим.
Эй Калоний, эл-улус деб жон чекарман то абад,
Ҳақ ҳакам, боқийда бўлгум шўълайи афшон ўзим.

ЎҒЛИМГА

Севга ёлвораман, қодир Худойим,
Ўзинг асра ўғломимни илойим.
У қалбим қўрию кўзим зиёси,
Унингсиз тўрида дўзахни(нг) жойим.
Анга бўлсин фидолар танда жоним,
Шукр, ул ҳам менинг мангу фидойим.
Саломат юрса бас, кўкларда боппим,
Агарда бўлса ҳам қиёмат қойим.
Очиб икки қўлим, оғзим дуода,
Тиниб қолмас эса токи садойим.
Боши тошдан, Калоний, қалби лекин
Мусаффо пахтадек бўлсин мулойим.

СИНГЛИМ

Мувашшаҳ

Менга сен бунчалар ҳам эрурсан меҳрибон, синглим,
Шуниг-чун балки номинг ҳам экандир **Меҳрихон**,
синглим.
Етимлик бирла ўссанг ҳам ўқиб зукко бўлиб олдинг,
Саришта ҳам пазанда, чевару соҳиби шон, синглим.
Ҳунар аҳлини лол этдинг, ажойиб дўшпидўз бўлдинг,
Чокинг тозза, қатимларга берурсан худди жон, синглим.
Раҳм-шафқатлисан, қалбинг ҳамиша поку беозор,
Тилингдан бол томар доим, сўзинг оромижон, синглим.
Илоҳим сор бўлу толе кучоридан жудо бўлма,
Мудом омад кулиб боқсин, кулиб юр ҳар қачон, синглим.
Хотин-қизлар аро юрсанг аларга файз бағишлайсан,
Ки умринг даврида ҳаргиз кўрар бўлма зиён, синглим.

Омон бўлгин, осойишта яшаб қалбингни яшнаттин,
Сени солиҳаю комйла қиз дер эл, аён, синглим.
Нечун шаънинга шеър битмай, нечун мадҳу сано айтмай,
Оранг бўлмиш Калонийга ҳамиша жонажон, синглим.

1976 йил

ЎХШАБ ТУРСА ҲАМ

Ёз бўлолмас қаҳратон қиш, ёзга ўхшаб турса ҳам,
Барибир бўлгай совуқ, офтоб чарақлаб турса ҳам.
Бевафо оғушига таллинма кўнглим ҳеч қачон,
Мен шакарлаб деб, кулиб ноз бирла имлаб турса ҳам.
Минг синовдан ўтмаган тулпорга асло минмагин,
Гарчи у бедов ясанган ҳолда кишнаб турса ҳам.
Қўрқадирман душманам айтса ширин сўзлар, вале
Сесканур дил гар қилич доим ярақлаб турса ҳам.
Ўзгага инъом этар бўлсанг ғараздан холи тур,
Ичма миннатли таом нафсинг тарақлаб турса ҳам.
Ёз ғазал, тинмай қалам тебрат, Калоний, бахт экан,
Доимо қалбинг жўшиб қайнаб, варақлаб турса ҳам.

БЎЛСА ҲАМ

Кўп совуқдир ушласанг қор, гарчи юмшоқ бўлса ҳам,
Бевафо ёр ёр бўлолмас, сирти олпоқ бўлса ҳам.
Ҳуснига пардоз бўлув турли тақинчоқлар, вале
Пок этолмас шаънини бўйнида мунчоқ бўлса ҳам.
Бу жаҳон айвонида жуфти ҳалолинг топмасанг,
Покиза умрингни ўтказ яккаю тоқ бўлса ҳам.
Охири шармандали йўлларга юрма ҳеч қачон,
Танла обрў келтирувчи йўлни ботқоқ бўлса ҳам.
Доимо юргил узоқ бой бўлса ҳам ёлмончидан,
Тўғрисўзга бўл яқин, ул гар қурумсоқ бўлса ҳам.
Баъзилар дер камтарин бўлсанг жойиш пойгақдадир,
Камтарин бўлгин ҳамиша гоҳи шундоқ бўлса ҳам.
Кимсанинг миннатли ошини емасдан, эй рафиқ,
Супрақоқингдан пишир, майли, бўғирсоқ бўлса ҳам.
Ўзганинг раъий учун умрингни сарф этма, бироқ
Қайтмагин ҳеч зъғиқоддин, чўнтагинг қоқ бўлса ҳам.
Эй Калоний, шеър паловин яхшилаб сен дам едир,
Шошмагин ҳеч, гар хўранданг оч ва муштоқ бўлса ҳам.

ЭТСА КИМ

Минг савоб олгай кишининг кўнглини шод этса ким,
Минг гуноҳ олгай, бироқ шод дилни ношод этса ким.
Борни ҳам йўқ айлаганнинг қисмати энг тах бўлур,
Дил уйи яшнаб очилгай йўқни бунёд этса ким.
Хайру эҳсон истаган муҳтож кишига айласин,
Хизматидир бебаҳо, вайронни обод этса ким.
Эътибор топгай мудом эзгу юмушга урса қўл,
Эл аро шарманда бўлгай қори иснод этса ким.
Ишқ биноти эскимайдир, кўрк, жилоси беқиёс,
Одам эрмас бул бинони дилда барбод этса ким.
Ёлланур боҳийга рихлат айлагач ҳам то абад,
Ўтган авлодини ҳурмат этса ҳам ёд этса ким.
Эй Калоний, оғритар бўлса агар ёр кўнглини,
Арзигайдир бир умр дод устига дод этса ким.

БУ ДУНЁНИНГ АСРОРЛАРИН

Бу дунёнинг асрорларин ҳаргиз англаб етолмадим,
Етолмам деб қўлни силтаб, бош олиб ҳам кетолмадим.
Ўйлайвериб бошим қотди, олам иши жумбоқ экан,
Чигалларин ечай дебон қуюндиму ечолмадим.
Ойнинг ўн беш қуни ёруғ, ўн беш қуни қоронғудир,
Қоронғусин ёруғ этай дедим, бироқ этолмадим.
Камбағалнинг оғзи ошга егса, бурни қонар нечун,
Олмоқ бўлиб алар дардин уриндиму ололмадим.
Айтдиларким, беҳудага жон чекмагин, самар йўқдир,
Қатъий эди ниятларим бир лаҳза воз кечолмадим.
Имони бут одамларнинг бурчи бисёр эл олдида,
Бирмунчасин ўтаб бўлдим, найлай, бария ўтолмадим.
Эй Калоний, умр деган бир нафасда ўтар-кетар,
Ҳасратларим мингдан бирин ашғор этиб битолмадим.

ДОСТОНИ КАМ

Бебаҳо инсон учун бу ҳур ҳаёт уммони кам,
Ҳур ҳаёт уммонида дур, марварид, маржони кам.
Она юрт-чун жон Ватан деб садқа этмиш жонини,
Жон фидо айловчи зотга бир берилган жони кам.
Қанча эъзоз бўлса камдир, қанча ҳурмат бўлса оз,
Бошидан сочган нурафшон хуршиди тобони кам.
Ер юзин обод этибдир боғу бўстон айламиш,
Дасти гул қулғу башарга бор жаҳоннинг шони кам.

Хилма-хил неъмат яратмиш тер тўкиб, жонлар чекиб,
Бас экан шундоқ, унинг-чун ёзган дастурхони кам.
Барча жонзотлар аро энг мўътабар инсон учун,
Эй Калоний, шоир аҳли шеъри кам, достони кам.

КИМДА ОМАД ЙЎҚ ЭКАН

Кимда омад йўқ экан, ул ғам чекар роҳатда ҳам.
Кимга омад боқса, лекин бахт топар офатда ҳам.
Келса омад ғам-аламлар ўрнин олгай шодлик,
Кетса омад ғам чекар кас ҳурмату иззатда ҳам.
Кимки омадсиз экандир ўз диёрида ғариб,
Кимда омад бўлса, албат, дўст топар ғурбатда ҳам.
Кимдан омад юз ўтиргай бори ҳам тез йўқ бўлур,
Кимга омад кулса гавҳар бор бўлур хилватда ҳам.
Омади йўқ касни(нг) ҳаргиз боши чиқмас қайғудан,
Заррача лаззат тополмас кайф-сафо, ишратда ҳам.
Эй Калоний, омадинг йўқ, шул сабабдан хорсан,
Тинмайин ташвиш чекарсан шу қулай фурсатда ҳам.

ТОПМАДИМ

Жабридан ёвнинг бошимни ургани тош топмадим,
Тоқатим тоқ бўлди, зарра сабру бардош топмадим.
Ёдирар ул кетма-кетким зулму зўрлик сангини,
Йиғлагайдир кўнги, аммо кўзда ҳеч ёш топмадим.
Дардларим дарёга айтсам, сесканиб саҳт муз бўлур,
Ҳасратим айтмоққа, оҳким, ёру йўлдош топмадим.
Не бало деб қочди буткул барча ҳешу ақрабо,
Қўллагувчи битта қўлдош, битта қардош топмадим.
Қалба қайғу тошқини шеър бирла изҳор айладим,
Не учунким чизгани бир яхши наққош топмадим.

ТОПДИМ

Худойим бахш этиб ногоҳ ширин жон бирла тан топдим,
Кўришга кўз, эшитмоққа қулоқ, сўзга даҳан топдим.
Қувонгайман қадамни жо-бажо босдим шу боисдан,
Сочиби қўйган насибамни ҳалолу покидан топдим.
Азизлар, зўр қаловатдир савоб ишлар бу оламда,
Қолиб ғафлатда кетмай деб рафиқнинг мардидан топдим.
Фалаҳнинг жабри ҳам бисёр, бироқ шон-шавкатим кўндир,
Менга равшан бўлур, жабри эмас зўр шонидан топдим.

Тилим бирла дилим доим мувофиқ келгани хўбдир,
Дейин ҳар лаҳза не топдим, ахир, иймон билан топдим.
Йиғай деб молу-мулк, олтину кумуш ўртамам жонни,
Вале жоним чиқиб тандан фақат тандан кафан топдим..
Нетай, армондаман, дўстлар, умр бир лаҳзалик эркан,
Ўзимга жим гўристондан зиёли бир Ватаи топдим..
Муродимга етай дердим, Калоний, нолалар айлаб,
Шукр, халқимга хизматга ҳалол назмий суҳан топдим.

БАХТИМ

Не эрур дединг бахтинг, айтайин, санам, бахтим,
Завқланиб кетурман гар сенга сўзласам бахтим.
Мўл эрур менинг бахтим, қай бирин сенга сўзлай,
Арзигаи жўшиб, қувнаб элга сўзласам бахтим.
Аявало чин ўғлонман гулшаним-диёримга,
Шул сабабми оламда бўлмағуси кам бахтим.
Мисли йўқ гўзал бир юрт бағрида турилганман,
Ҳур замоним бахш этган лутф ила карам бахтим.
Ўйлама фақат шодлик толеи унинг дея,
Эл учун чекар бўлсам, қайғую алам бахтим.
Бир улуғ бино-чун эл тер тўкиб қилур меҳнат,
Мен анга бирор ришти қўёлсам у ҳам бахтим.
Кечалар бўлиб бедор шеър, вазал тўқийдирман,
Гулшанимни мадҳ этган қўлдаги қалам бахтим.

ХАЛҚИМ БИЛАН ЮРТИМ

Ҳаётим маъниси жисмим аро, халқим билан юртим,
Дилимда сақлаган ул бебаҳо, халқим билан юртим.
Муқаддас бу жаҳонда неки бор, баридан аъло,
Азизу муҳтарам, энг дилрабо халқим билан юртим.
Қарайверсам кўзим яшнаб, дилим яйраб кетар ҳар он.
Ажойиб хосиятли, сержило халқим билан юртим.
Қучоғидан жудо бўлмоққа бир дам тоқатим йўқдир,
Ки ишқим боғида эсган сабо халқим билан юртим.
Фурурим, шавкатим, шоним тагин иззат ва икромим,
Кулар иқболиму бахти бақо халқим билан юртим.
Калоний, бу ҳаётдан мақсадимни сўрдингиз, айтай,
Менга ҳар дам яшашдан муддао халқим билан юртим.

БУ ЖАҲОН ЗУМАТ

Туркистон халқининг Чор Россияси ҳукмдорлари томонидан ваҳшиёна эзилишига тоқат қила олмаган бир шоир Қўқон шаҳридаги маҳаллий ҳукмдорга шундай деган экан:

Беринг сўзлап учун рухсат, афандим,
Қилай мен сиз билан суҳбат, афандим.
Бало саҳросида ёлғиз кезарман,
Бўлинг бир лаҳзага улфат, афандим.
Нетай, қалбимдаги армонларим мўл,
Кўзимга бу жаҳон зулмат, афандим.
Бошимда айланур санги тегирмон,
Эзиб ҳок айлади қисмат, афандим.
Менга айтинг, бу оламда нечун ҳам
Жафою мусибат қат-қат, афандим.
Қаро зич-зич булут янглиғ бу олам,
Аёвсиз ёғдирар кулфат, афандим.
Қаранг, қандай олибдир авж разолат,
Толиб бўлмайди ҳеч шафқат, афандим.
Ғазаб отига қамчинни урарлар,
Қилолмаслар сира ҳиммат, афандим.
Маҳаллий халқни ҳеч одам демаслар,
Бу-қонхўрлик, мараз илат, афандим.
Разил келгиндилар кайфин сурарлар,
Вале туб халқ учун ғурбат, афандим.
Ахир, бордир сабрнинг ҳам канори,
Толиб айтмоқдаман журъат, афандим.
Туташса ўт чиқар севгим ва қаҳрим,
Бири манфий, бири мусбат, афандим.
Олов тушсин аёвсизлар уйига,
Насиб этсин биза шуҳрат, афандим.

КУЛФАТИМДАН ЭЛ ҚУВОНМАС

Розиман, жоҳил агар ўлдирса ҳам,
Бор умидим гулларин сўлдирса ҳам.
Устихоним синдириб, терим шилиб,
Мўйларимни битталаб юлдирса ҳам.
Тош билан бошим эзиб, ўтга ёқиб,
Дард бериб, юз хил бало бўлдирса ҳам.
Ёғдириб иғвою бўҳтон ёмғирин,
Дилсиёҳ ағёрларим кулдирса ҳам.
Дорга оссин, сўнг танамга термулиб
Ёвларим яйраб қараб ўлтирса ҳам.
Қаҳқаҳам оламини тутса тонг эмас,
Ғам билан қалбим уйин гўлдирса ҳам,
Кулфатимдан эл қувонмас, эй Калон,
Ёвларим яйраб қараб ўлтирса ҳам.

БОШ БЕРСА ҲАМ

Олма нокас қўши сенга бир ошам ош берса ҳам,
Бир куни миннат қилодир ош эмас, тош берса ҳам.
Ўйлама меҳру мурувватни қилур деб беғараз,
Ҳеч қачон кўзга яқин бўлмайди у қош берса ҳам.
Маслаҳат берса қулоқ солма, ўзинг бил, қилмишинг,
Кирмасин ҳовлинг супурмоқликка фаррош берса ҳам.
Ёнига ҳаргиз яқинлашма, узоқ юр яхшиси,
Эҳтиёт бўл, эҳтиёт бўл, йўлга йўлдош берса ҳам.
Мақсади чоғга йиқитмоқдир, зарарли ҳар иши,
Суратинг аксин чизур, албатта, наққош берса ҳам.
Бемисл қашшоқ эсанг ҳам учмагил эҳсонига,
Ҳеч уялмай тилла дейдир гарчи у мош берса ҳам.
То ҳаётинг бор экан номардга муҳтож бўлмагил,
Хун талаб қилгай агар эҳсон учун бош берса ҳам.
Эй Калон, миннат ёмон, ундан бўлолмайсан халос,
Етмагай уринг, сенга минг йил зиёд ёш берса ҳам.

КЎРМАДИМ

Ёримдан ўзга маҳраму хуштор кўрмадим,
Жонимдан бўлак анга гирифтор кўрмадим.
Ҳажрида жаҳаннам ўтида ёндию жисмим,
Васлига етиб, заррача озор кўрмадим.
Меҳрини бериб сидқу вафо айлади тортиқ,
Севгимга бўлак кимса сазовор кўрмадим.
Ҳай-ҳай, очилиб гунчаи хандон бўла қолди,
Бундай чаману гулшану гулзор кўрмадим.
Дилларни бериб қанча гўзал ошиғу шайдо,
Лек мен асалим мислида дилдор кўрмадим.
Ёрингни, Калон, айла қадр, севгини мўл эт,
Андек гўзалу сенга вафодор кўрмадим.

АДО БЎЛДИМ

Гуноҳим не эди, ишқинг ўтига мубтало бўлдим,
Куйиб ҳажрингда, эй дилбар, адо бўлдим, адо бўлдим.
Муҳаббат йўлини роят хатарли дердилар, оҳким,
Кириб бу йўлга янглишдим, балога мубтало бўлдим.
Сенингсиз менга мақсад йўқ, куйиб ҳижратга юзландим,
Биебонларда оҳулар билан чин ошино бўлдим.
Сени қалбим дедим суйдим, сени жоним дедим суйдим,
Наҳот қалбим билан жондан бу кун мутлоқ жудо бўлдим.
Калоний, бахтиёр эрдим, гурурим эрди юксақда,
Севиб ҳажрингда, эй дилбар, висолингга гадо бўдим.

ШАҲРИМ АРО ҚҶЙСАҢГ ҚАДАМ

Шаҳрим аро қўйсанг қадам кулбамга келгин, эй санам,
Мен интизорман ушбу дам, этгил ўзинг лутфу карам.
Ҳажрингда кўп чекдим азоб, кўзларда йўқ бир лаҳза хоб,
Кўнглим олиб, топгил савоб, нозик адо, эй муҳтарам.
Йўлингда зордирман кутиб, четлаб мени кетма ўтиб,
Қолмай тагин қонлар ютиб, торттирмагин дарду алам.
Учрашмадик бир неча йил, ўртанди кўп ҳижронда дил,
Айлаб висол шафқатни қил, боз этмагил жабру ситам.
Васлинг учув бўлдим гадо, гар келмасанг бўлгум адо,
Кел марҳабо, кел марҳабо, дил боғин эт Боғи эрам.
Келгил уйимга нур сочиб, пешвоз чиқай бағрим очиб,
Кетсин бутун дардим қочиб, чекмай, Калон, ҳажрингда ғам.

НОЛА ҚИЛДИМ

Гулим, ҳуснинга дилни вола қилдим,
Дилим рангин куйингда лола қилдим.
Висол деб ҳажринга бўлдим дучору,
Кўзим ёшини ҳадсиз жола қилдим,
Юзимнинг рангини менгзаб сомонга,
Белим мислини куйган тола қилдим.
Кўмиб ерга араз, қудрат ва кинни,
Йўқол деб устидан бир мола қилдим.
Муҳаббат ўтида куйгандан, эй ёр,
Калоний эртаю кеч нола қилдим.

СЕВМАСАМ

Дилни тошширмас эдим, ёр, севмасам,
Бўлмас эрдим васлингга зор, севмасам.
Севмайин изҳори ишқ этмоқ гуноҳ,
Мен бўлур эрдим гуноҳкор, севмасам.
Бу жаҳонда юз аср кўрсам умр,
Файзи йўқдир, бари бекор, севмасам.
Кўз сени кўрмоқни истаб, тил эса
Ишқ сўзин этмасди такрор севмасам.
Тунлари ўйинг суриб йиғлармидим
Хун бўлиб, куйингда абгор, севмасам.
Булбулигўё бўлиб сайрармидим,
Гулбадан, хушрўю гулзор, севмасам.
Тунни кунларга улаб доим Калон,
Дил сўзим этмасдим такрор севмасам.

ИШҚИ

Ишқи сингиб жойланибдир дилдан ортиб жонга ҳам,
Забт этиб бўлгач бутун жисмим, ўтибдир қонга ҳам.
Жон билан тан йўрилиб бўлгач муҳаббат ўтига,
Мутлақо ҳоким бўлибдир энг улуғ имонга ҳам.
Банд этибдир фикру ёдим ҳам хаёлу ўйларим,
Кўзларим ишқин кўрар боққан сарим осмонга ҳам.
Қанча бор эрса макон бари лиммо-лим ишқи-ла,
Севгиси ортиб макондан жо бўлибдир онга ҳам.
Эй Калон, ёзсанг ғазал бошдан оёғи ишқ экан,
Не ажаб бундан буён кўчса агар дostonга ҳам.

ИШҚ БИЛАН

Ишқ билан шодон кўнги, гар рам билан тўлдирса ҳам,
Бўламаса ишқ розидирман, майлига ўлдирса ҳам.
Ихтиёрим ишқдадир, не хоҳласа ул шу қилур,
Ўз иши кўз ёшларим тўктирса ҳам, кулдирса ҳам.
Хоҳласа завқим оширғай, куйлатиб, хуррам қилиб,
Хоҳиши: қаддим букиб синдирса ҳам, сўлдирса ҳам.
Ишқ билан очдим кўзимни, ишқ билан юмгум, вале
Воз кечолмам бошима минг хил бало бўлдирса ҳам.
Эй Калон, умрим китобин маъниси шу ишқ эрур,
Бўламаса ишқ розидирман, майлига, ўлдирса ҳам.

УШБУ ДАМ

Ёр билан гулшандадирмиз ушбу дам,
Бир жону бир тандадирмиз ушбу дам.
Ишқ олови қалбимизни ёндирар,
Энг баланд гулхандадирмиз ушбу дам.
Васл ботин, дейдилар, жаннатмисол,
Иккимиз ҳам андадирмиз ушбу дам.
Беғубор осмонга юддузлар тўлиб,
Офтоб ботгандадирмиз ушбу дам.
Дилда ҳис уммонлари тўлқин отиб,
Эҳтирос жўшгандадирмиз ушбу дам.
Дўлпимиз осмонга отсак тонг эмас,
Бахти кулган бандадирмиз ушбу дам.
Бахтимиздан энтикиб, дил яйрағай,
Лаблари пур хандадирмиз ушбу дам.
Эй Калоний, қайдасан деб сўрмагил,
Жоважон Тошқандадирмиз ушбу дам.

НЕГА БОҚМАЙ ЎТДИНГ?

Сени севаман, нигорим, ўзингсан менинг баҳорим,
Жонима лайли наҳорим, нега менга боқмай ўтдинг?
Менга ҳеч араз қилма, гинаю гараз қилма,
Юрагимни ҳеч тилма, нега менга боқмай ўтдинг?
Майли, яна имтиҳон қил, майли, ҳисларинг ниҳон қил,
Майли, ошифта жон қил, нега менга боқмай ўтдинг?
Тарин қанча йил кутай мен, тарин қанча қон ютай мен,
Қўлларингга гул тутай мен, нега менга боқмай ўтдинг?
Очиқ айт, не муддаоинг, муича кўп, ахир, жафойинг.
Калоний сенинг фидойинг, нега менга боқмай ўтдинг?

ДИЛБАРИМ

Кўз ёшимдан бўлди пайдо тўртта уммон, дилбарим,
Оҳларимдан бўлди пайдо катта тўфон, дилбарим.
Дилгинамни қилди пора тиғи ҳижронинг сенинг,
Қони сачраб бўлди уфқ ҳам қип-қизил қон, дилбарим.
Гар эшитсанг нолалар ҳеч андалиб деб ўйлама.
Ҳасратимга акс садо бермоқда ҳар ён, дилбарим.
Сен учун жоним фидо этганлигимни билмадинг,
Бу ғариб жисмим қолибдир энди бежон, дилбарим.
Ёр бўлиб келмоқни лозим кўрмадинг, ёдимдасан,
Кўзларим олдида доим сен намоен, дилбарим.
Эй Калоний, шеърларингиз бунчалар маҳзун дема,
Ҳажр саҳросида илҳом урди тугён, дилбарим.

ЖОНОНАГА ЕТСАМ

Жонимни берай, жон деса, жононага етсам,
Умримдан азиз бўлгуси ҳамхонага етсам.
Ул шоҳи ҳусн олдида мен кул кабидирман,
Тахт унга насиб, бахт менга остона етсам.
Май мисли унинг васлию, майхонадир ишқи,
Тўйгувча ичай васлини майхонага етсам.
Кулманг менга бу масти аласт кимни кутар деб,
Мастана боқай кўзлари мастанага етсам.
Зулфини ўраб бўйнима зуннор этадирман,
Ишқида мени этгувчи девонага етсам.
Ёримга, Калон, айттали ашъор битадирман,
Сайраб кетаман суҳбати шоҳонага етсам.

АГАР СЕНДАН ЖУДО БЎЛСАМ

Бу оламда менга не бор, агар сендан жудо бўлсам,
Увол қалбим, ҳаётим хор, агар сендан жудо бўлсам.
Жудо бўлмоқни, ёр, сендан тасаввур ҳам этолмасман,
Вале бошимда ғам бисёр, агар сендан жудо бўлсам.
Қуёшидан жудо бўлган замин янглиғ бўлурманким,
Бутун дунё зимистон, тор, агар сендан жудо бўлсам.
Нафас олмам ҳаводан, ўрнига доим заҳар ютгум,
Менинг бахтлилитим бекор, агар сендан жудо бўлсам.
Бугун сиз тебраниб турган қаламнинг ҳам учи сингай,
Вужудга келмас ҳеч ашъор, агар сендан жудо бўлсам.
Етолмасдан Муродимга, Калон, армонда қолгайман,
Юмарман кўзни чор-ночор, агар сендан жудо бўлсам.

БУ ДАМ

Дилбарим, ноз этма, энди васл этар дамдир бу дам,
Тун тугаб, кундуз келиб, қайғу кетар дамдир бу дам.
Боқ бу кун оламга яйраб, завқ билан, ихлос билан,
Сен ўзинг, жоним, тушунгайсан, нетар дамдир бу дам.
Ёр висолин йўлини олис деб асло ўйлама,
Бўлса гар кўнги яқин, йўқ ҳеч хатар дамдир бу дам.
Орзулар ёзсин қанот, кўкларга парвоз айласин,
Дилдаги армон, пушаймонлар битар дамдир бу дам.
Сўнмасин асло ҳаёт боғида шодлик, эй Калон,
Қилса аҳд мақсад, Муродларга етар дамдир бу дам.

СУБҲИДАМ

Бунчалар ҳам беғубордир, бунча зебо субҳидам,
Бунчалар ҳам дилкушодир, кўнги оро субҳидам.
Тунда юдуз сайри яхши, кунда кундуз сайри соз,
Иккиси ҳам файзли, аммо ўзга дунё субҳидам.
Хуш ёқар гул бўйларию дил очар булбул қуйи,
Кел, кезайлик бирга гулзор, эй дилоро субҳидам.
Ою офтоб кулбасига беркиниб олган маҳал,
Сен ўзинг, ёр, иккисидан менга аъло субҳидам.
Тун тугаб, кун келмасидан чиқ ўзинг ороланиб,
Диллашиб бир яйрашайлик боғда танҳо субҳидам.
Эй Калоний, бахтиёрсан ёр билан қилсанг висол,
Хотирангдан ўчмас асло бу мусаффо субҳидам.

ДЎСТИМ

Синфдош дўстим Рауфхон Муртазаевга

Кел, эй, дил дардларим сенга этай бир-бир баён, дўстим,
Эди пинҳон, бутун барин этай асга аён, дўстим.
Дилмвинг уйларин дўстлик зиёси-ла мунаввар қил,
Нечунким, сен шу уйларни этибдурсан макон, дўстим.
Агар дўстлик ипи ҳаргиз узилмас бўлса толедир,
Анинг доврүрүни ёйгай муборак бу замон, дўстим.
Менга оламда дўстликдан муқаддас ҳеч жавохир йўқ,
Агар шубҳа этур бўлсанг қилиб кўр имтиҳон, дўстим.
Ярим аср яшаб ўтдик ҳақиқий ошноликда,
Тағин шундай яшайдурмиз, агар бўлсак омон, дўстим.
Садоқат риштасин узмас киши етгай муродга,
Етармиз иккимиз шаксиз муродга бегумон, дўстим.
Ҳалол луқма емоқлик хосияти бисёр эрур мангу,
Ҳалол еб биз, ҳалол ичдик, бу берди кўп нишон, дўстим.
Азиз эл-юрт учун қилсак тарин хизмат улаурлик шу,
Бу ҳикмат маънисин чаққан киши кўрмас зиён, дўстим.
Бино бўлган шу дўстлик ҳеч туганмас мулк бўлиб қолсин,
Ани фарзанди комиллар давом этгирса шон, дўстим.
Бу кун дўстликни мадҳ айлаб разал ёзди Калоний ҳам
Ани асраб разалхонларга етказ жонажон дўстим.

СИЗНИ ИЗЛАБ ҚОЛМАСИН ДЕБ

Ҳар нигоҳингиз юракни ёқди жононим маним,
Шул сабабдан ўртанур жисмидаги жоним маним.
Ихтиёримни олибсиз қайси фурсат, билмадим,
Ўзгага дил бергани қўймайди виждоним маним.
Васлингиз орзуси бирла ҳар кеча бедорман,
Гар мурувват айласангиз қолмас армоним маним.
Оразингиз олдида гўёки офтоб ҳам хира,
Қалби кўнглимдек мусаффо, чапми фаттоним маним.
Бир келинг ёнимга энди лабда хандонлар билан,
Завқ олиб бир яшнасингим бу дилистоним маним.
Таърифингизни, Калоний, қисқа айларман, яна
Сизни излаб қолмасин деб ҳар разалхоним маним.

ЧЎҒ ДИЛИМ

Чўғ дилим тафтин босай деб пуфладим,
Ёнди баттар, изтиробдан уфладим.
Кетди зое ҳамма иш, ўт олди авж,
Гарчи ашким тўқдиму кўп туфладим.

Билмадим ё севгида сув ҳам ёнур,
Ишқида беҳад куйиб орифладим.
Рад жавобин ёзмасин деб дилбарим,
Номама дамлар солиб, куф-суфладим.
Ҳеч Зулайҳодан қолишмас севгилим,
Унга мос айлаб ўзим Юсуфладим.
Мен дедимким: оч дилингнинг эшигин,
Ул дедимким: йўқ иложим, кулфладим.
Эй Калоний, сўзни кўтоҳ қил дема,
Арзима оғзимни энди жуфтладим.

АЛАМ

Мен билан ёр кетдилар, бахти қароларга алам,
Ишқидан бўлган жудо қалби яроларга алам.
Ортимиздан зор қақшаб, алвидо деб йиғлаган,
Кўнгли ўксик, чорасиз ул бенаволарга алам.
Дарди қаддан ошгану, лекин шифокорсиз, ажаб
Беадад қайғули, шўрлик бедаволарга алам.
Ёр уларни севмайин, бизга кулиб боққач, ахир,
Васли дилдор ҳеч қачон ҳам нораволарга алам.
Дилрабо дер: севгимиз ўткинчимас, боқий эрур,
Бу хабардан ишқи бўлган бебақоларга алам.
Эй Калоний, севгидан бахтинг кулиб боққан экан,
Ишқидан боши эгик, сарв қадди ёларга алам.

ЎЗИНГДАН ҲАМ

Ўзим минг ўргилай, жоним, сенинг ўтли кўзингдан ҳам,
Кўзим тушганда лов ёнган ёноғингдан, юзингдан ҳам.
Сочингни бўйнима борлай, юз айланса адо бўлмас,
Бўлур жоним тасаддуқ, эй қошингдан, қундузингдан ҳам.
Жаҳонга нур баришлайди чароғон, ой рухсоринг,
Ажаб, қалбим зиё олгай, муҳаббат юдузингдан ҳам.
Жамолингни кўриб қантдек эриб кетдим, адо бўлдим,
Агар топш бўлса ҳам жисмим эрир эрди сўзингдан ҳам.
Ёноғингдан олиб бўса бошим кўкларга етганди,
Қани, эй ёр, татиб кўрсам лабингдан-қирмизингдан ҳам.
Бе не жумбоғу чистондир, тополмасман, Калоний, айт,
Нечук минг бор зиёд кўрдинг, ниторингтни ўзингдан ҳам?

КЎРМАДИМ

Дилбарим, оламда сендек дилрабони кўрмадим,
Покиза ишқинга мендек мубталони кўрмадим.
Турфа жононларни кўрдим, лек уларнинг чашмида
Кўзларингда мавж уриб турган ҳаёни кўрмадим.
Қай йўсинда қалбиму ўйимни олдинг, биламадим,
Дилни тортувчи бу хил оҳанграбони кўрмадим.
Ишқ билан боқсанг дилим равшан бўлур, умрим гули,
Бунчалик мўжизакор нуру зиёни кўрмадим.
Бир висолга аҳд билан синган дилимни бутладинг,
Во ажаб, умримда бундай мўмиёни кўрмадим.
Ҳар табассуминг эжан юз турли дарднинг дориси,
Дардларимга бундан ортиқроқ давони кўрмадим.
Дер Калоний: бу жаҳон айвонида, ёр, сен каби
Бокира, оқилаю ақли расони кўрмадим.

БОШ МУҲАРРИР АЙЛАДИМ

Ол лабингни гунча деб шеъримда тасвир айладим,
Қовиларинг меҳроб билиб, пойингда такбир айладим.
Кўзларинг юлдузга менгзаб, юзларинг офтоб дебон,
Сочларингни, дилбарим, бўйнимга занжир айладим.
Икки дастинг ҳам ипак янглир мулойим, боқ, дедим,
Ҳам забонинг тотини тасвирда ўтқир айладим.
Тишларинг оппоқ садафдек гул даҳанда товланур,
Барчасин тасвирини навбат-ла бир-бир айладим.
Сарвқад, бошдан оёғинг тавсифин этгач, Калон,
Гар хато айтсам тузат деб бош муҳаррир айладим.

СЕВГАНИМ СЕВГАН

Севганим севган, агар ҳижронга тацлаб қўйса ҳам,
Душманам воз кеч дебон андан, пичоқлаб, сўйса ҳам.
Эрта-кеч нозу фироқин олдириб авж тинмайин,
Шундоғам куйган дилимни ҳеч аёвсиз ўйса ҳам.
Чарчамам севдим деган бир сўзни такрор айласам,
Чин сўзим бу, ёвларим ёлгонга ҳар дам йўйса ҳам.
Гул тутиб, оstownасидан кетмагайман бир умр,
Таъналардан тўймагум жоним ҳаётдан гўйса ҳам.
Эй Калоний, севги битта, севганим ҳам биттадир,
Воз кечолмам ул агар ёт касга кўнгила қўйса ҳам.

КЎРМАСАМ

Йўқ ҳаёт, хушрў жамолинг кўрмасам,
Икки юлдуз, кўш ҳилолинг кўрмасам.
Кўргани ҳуснингни офтоб нур сочар,
Мен ёниб кетгум висолинг кўрмасам.
Менга онг бирлан шуурим не керак,
Унда гар ширин хаёлинг кўрмасам.
Тим қаро тусни тополмам дейди тун,
Икки лаб бурчида холинг кўрмасам.
Мушқу анбар бўйи қайдан, билмагум,
Қирқ ўрам зулфи шалолинг кўрмасам.
Қоматим шамшод бўлурму эрди ҳеч,
Сарвмисол қадди ниҳолинг кўрмасам.
Сенга деб жоним фидо этмас эдим,
Барқарор лафзи ҳалолинг кўрмасам.
Шеърларим тотли бўлолмас дер Калон,
Гар сенинг ширин мақолинг кўрмасам.

ЖУДО БЎЛМАСАМ

Нигорим ишқидан жудо бўлмасам,
Жудо бўлиб, бахти қаро бўлмасам.
Не учун севибман, кўнгил кўйибман,
Агар минг дардига даво бўлмасам.
Муҳаббат боғига кирардим қандоқ,
Садоқат рамзига жило бўлмасам.
Ўзимни кўярга жой топай қайдан,
Нафас олай деса ҳаво бўлмасам.
Табассум армуғон этарми менга
Навобахш, ҳузурли садо бўлмасам.
Қандай халоскори бўлурман, ахир,
Аёриин жонига жазо бўлмасам.
Калоний бул ёрни севармидим, айт,
Ҳаётбахш васлига гадо бўлмасам.

ОҲЛАРИМ

Дўстларим, бўрон эмас, ул оҳларим,
Оҳларимдан сиз бўлинг огоҳларим.
Фам, алам, андуҳ чекиб, қондир дилим,
Бунчалар мудҳиш экақдир роҳларим.
Нур сочолмас қоп-қаро қалбимга ҳеч,
На кавокиб, на қуёшу моҳларим.
Оқса ҳам кўз ёшларим дарё бўлиб,
Қайрилиб боқмас, нетай, дилхоҳларим.

Изласам бир меҳрибон содиқ киши,
Кўнглими боз офритар ҳамроҳларим.
Арзигаъ минг тошга урсам бошни,
Не учунким, жабр этар додхоҳларим.
Эй Калоний, қисматим шу бўлдим,
Этди безор ҳаммани оҳ-воҳларим.

НИГОРИМ

Ишқинг юрагимга жо, нигорим,
Олганда вафас ҳаво, нигорим.
Гар бўлмаса у дилим қоронғу,
Қалбимга эрур зиё, нигорим.
Бир лаҳза усиз тирик қололмам,
Дардимга мудом даво, нигорим.
Жонимни фидо этай ўзингга,
Ваъдамга қилиб вафо, нигорим.
Сенсиз нетаман ушбу жаҳонни,
Жонимга ўзинг сафо, нигорим.
Севгимни разал этур Калоний,
Бер энди ўқиб баҳо, нигорим.

БЎЛУР КИМ?

Ҳажр саҳросида хуррам бўлур ким
Висол бўстонида пурғам бўлур ким?
Ҳаразгўй, фитначи, ношуд одамга,
Ёронлар, айтингиш, ҳамдам бўлур ким?
Ўзини кам деса камтарлик айлаб,
Жамият бағрида бир кам бўлур ким?
Шяринсўз доимо жонларга малҳам,
Ёмонсўз кимсага малҳам бўлур ким?
Субутсиз, бурди йўқ, имонсиз эрса
Садоқат бобида маҳкам бўлур ким?
Илмли бўлса ҳам бадавлат, агар
Ватанини севмаса одам бўлур ким?
Саховат, ҳидоят кўчати эрмай,
Калоний, сўз билан ҳотам бўлур ким?

ОЮ ҚАМАРДАН ҲАМ

Ўзинг нурли эрур, ёрим, гўзал нурли қамардан ҳам,
Унинг ишқида қайтмасман ўзим дорга осардан ҳам.
Висолинг лаззати тотли эрур, жаннатнинг болидан,
Бироқ ҳажринг менга аччиқ бўлур қотил заҳардан ҳам.
Агар сўз сўзласанг тош ҳам эриб бир қатра сув бўлмай,

Тишинг ширин эрур, жоним, асадан ҳам, шакардан ҳам.
Тушиб қолса кўзинг нури кўзимга жон ато қилгай,
Нигоҳинг деб кечарман воз инон, кони самардан ҳам.
Сочинг сунбул эрур, қаддинг кўриб сарв ҳам хижолатда,
Тишинг роят гўзал олтин, садаф, ёқут, гуҳардан ҳам.
Муҳаббатнинг шаробига, Калоний, фарқ бўлибдирман,
Нукул севги ҳиди келгай ёзиб турсам асардан ҳам.

ЕТМАЙДИ ҲАРГИЗ ЖУРЪАТИМ

Найлайин, дардлашгани йўқ бир муносиб улфатим,
Анга изҳор этгали тинмай ошар ҳасратларим.
Изтироб, ташвишларим ортаңдан ортар, водариф,
Бунчалар муддиш экан тақдирда мунгли кулфатим.
Етти қат осмон қадар юксак кўтаргум, лекигин
Йўқ эрур қадрим, тагин йўқдир зигирдек ҳурматим.
Энди мен қай кимсадан кутсам бўлур, айтинг, нажот,
Енгиб ўтмоқликка кулфатларни етмас қудратим.
Меҳрибонлик айласам қаҳру вазабни пеш қилур,
Боисин сўрмоқ учун етмас, Калоний, журъатим.

ЮРТИМДА ДОВРУҒ ОЎДИМ

Кўрганда, ёр, жамолинг эсу ҳушим йўқотдим,
Ишқ оташига, найлай, қалбимни шартта отдим.
Дўзах оловидан ҳам кучли экан муҳаббат,
Қандоқ азобга қолдим, қандоқ аламга ботдим.
Бир ёнда ошиғингман, бир ёнда ҳажринг ўртар,
Қолдим аросат ичра, офтоб мисоли ботдим.
Йўқ энди зарра журъат, йўқ энди зарра суръат,
Васлинга етмоқ истаб ору ғурурни сотдим.
Ўтма тепиб, уводим тугса кейин бўлур кеч,
Тиз чўқдиму эгиб бош аста пойинга ётдим.
Шарҳи дилим ёзай деб тутсам қалам қўлимга,
Шоир бўлиб, Калоний, юртимда доврўғ отдим.

СЕВДИМ ДЕСАМ

Нега боқмай ошиғу хуштор эсам,
Сен қабул айлармусан, севдим десам.
Кетди қалбим эргашиб, ёр, сен билан,
Майлиму ёнинга борсам мен шу дам.
Нур нисолинг ҳажрида дил хору зор,
Эт мурувват, бўлма, жоним, бекарам.
Бир фақир бечораман, ҳолимга вой,

Сен улуғдирсан, азизу муҳтарам.
Беқиёс ишқим мусаффо, беназир,
Тарк этиб кетмас мени бир лаҳза ҳам.
Бевафо олам нечун даркор менга,
Гар садоқат боғидан узсам қадам.
Сенга муштоқ, ўн саккиз олам, Калон,
Қанча кўп мадҳу сано айтсам—да, кам.

КЎНГЛИМ

Нетайким, ўздамас, Лайлода кўнглим,
Қаро қоши, кўзи шаҳлода кўнглим.
Деди: осмондаги юлдуз зрурман,
Кавокиб сайрида Зухрода кўнглим.
Сиролмай, ўртаниб куйдим жаҳонда,
Нигорим яйраган маъвода кўнглим.
Жўшиб куй куйласа булбул дейинму,
Ёронлар, булбули гўёда кўнглим.
Товуслар лол қолур ороларига,
Боқиб кўз яшнасин, орода кўнглим.
Калоний, кўнглини кетган демангиз,
Назоқат қамраган донода кўнглим.

ҚАЛБИМНИ ЁҚДИ

Дилоро қайрилиб мен ёққа боқди,
Кўзидан ўт чиқиб, жонимни ёқди.
Чиройли ҳуснига завқ бирла боқсам,
Муҳаббат ҳислари қалбимга оқди.
Муҳаббат рамзи деб гулғунча тутсам,
Олиб ул ноз била кўксига тақди.
Сабо сочин силаб ўтганда аста,
Олов рашк элчиси дарвоза қоқди.
Висолин боғига этганда тақлиф,
Ҳаётбахш тақлифи роятда ёқди.
На қилса қилдию ул шўх, Калоний,
Муҳаббат ўтида қалбимни ёқди.

ШИРИН ЗАБОНИМ

Асалсиз, шаккарим, ширин забоним,
Ўзингизсиз менинг оромижоним.
Кўзингиздан мудом ўргилсам арзир,
Қадрлисиз, қадрли меҳрибоним.
Келур сиздан ҳаммаша хушхабарлар,

Бўлуғ ёруғ бутун жону жаҳоним.
Нуқул мамнун этар ҳимматларингиз,
Бағишлайман эгиб бош, хонумоним.
Азиз қалбимда сиз мангу яшарсиз
Дилингиздир менинг ҳам чин маконим.
Ишонганман умрбоду бағоят,
Топилмас заррача ҳаргиз гумоним.
Висол гашгин сурайлик бирга-бирга,
Муборакбод этар қутлуғ замоним.
Муродимсиз Калоний деб эдингиз,
Сўзингизга фидо руҳи равоним.

ДИЛНИ ЁРДИМ

Ўқиб ёзган хатингни дод девордим,
Бўлиб диққат, рам узра рам евордим.
Мени ағёр элига банди дебсан,
Қачон, қай пайт рақиб олдиға бордим?
Йўқотдимми ишончингни ва ё ёр.
Сенинг васлингга ҳар лаҳза хуморим.
Дилингдан қувлагин рашкинг балосин,
Уни мен илдици бирла кўпордим.
Ширин бўласин дебон турмушни(нг) нони,
Садоқатнинг хамирин тоза қордим.
Этиб меҳрим билан ишқим мужассам,
Жавобнома ёзиб дарҳол юбордим.
Дема оламга жар солдинг, Калоний,
Фақат ёлғиз ўзингга дилни ёрдим.

АЙРИЛИҚ

Сенга кўнгиғ берган эрдим, эй санам,
Айладингму ўзга бир касга карам.
Яшарди кўз кўриб зебо гулингни,
Ўзга юлмиш боққа кирсам субҳидам.
Мен умид қилган эдим, фарёдким,
Узди ўзга, менга қилди кўп алам.
Бўлди пайҳон хўб гўзал гулзор, ахир,
Энди ҳеч кўзга кўринмайди шинам.
Тоқатим тоқ, ҳапқирар дил тинмайин,
Жой тополмам ўзни қўймоққа бу дам.
Шўр экан, ювмоқ қийин пешонани,
Бошгинамни тошга урсам қанча кам.

Бу мураккаб севги кори кўп ажаб,
Эй азизим, ҳеч гуноҳ йўқ сенда ҳам.
Айрилиқ қалбим яролар айлади,
Бир умр битмас, Калоний, бу ярам!

ГУЛОЙИМ

Ширин сўзли, қамар юзли Гулойим,
Яқинроқ кел, сенга бордир саволим.
Дялимни - ку ўзим тутдим қўлингга,
Олиб қочдинг нечун ўю хаёлим?
Юзингни кўрса ким кўзин узолмас,
Ёмон кўздан, дедим, асра Худойим.
Ахир Тоҳирга Зухродан гўзал йўқ,
Менга зебо ўзинг соҳибжамолим.
Кўзинг шахло, сочинг сунбул, лабинг гул,
Қўлим тегса қўлинг бунча мулойим?
Менга даркор эмас ортиқ ширинлик,
Ўзинг қантим, ўзинг новвоту болим.
Жудо қилсанг жамолингни кўришдан,
Билиб қўйгил, тутар қаттиқ уволим.
Кўзингнинг нуридан қувват олурман,
Агар боқмас эсанг қолмас мажолим.
Бировларга табассум ҳада этма,
Келур рашким, келур қаттиқ малолим.
Сенга етмоқ Муродим дер Калоний,
Муродингга етиб юргин илоийм.

КЕЧИРСИН ЁР

Эмасму айб нигоримни безатсам,
Дялимни унга савро деб узатсам.
Кўзим яшнар, ошар завқим ҳамиша,
Гўзал ҳуснин ҳавас бирла кузатсам.
Дедим: жондан азиз севгум, бошимга
Қилич келсин сўзимдан зарра қайтсам.
Унга айтган гапим бари юрақдан,
Ўлай андак пичинг қилсам, кесатсам.
Олиб кўсовни қувмасму кучукдек,
Дялимда борини мардона айтсам.
Келарму у илиб бизни назарга,
Йўлин пойлаб, уйимни хўб ясатсам.
Кутиб олсам кирар жоним ва лекин
Чиқар жоним, у кетганда кузатсам.
Хато қилмас фақат Оллоҳ, Калоний,
Кечирсин ёр хатойимни тузатсам.

ЎЙИДА БАНДМАН

Ўйида бандман унинг ҳар лаҳза ҳам,
Ишқида турдим бутун ҳам субҳидам.
Нур сочиб чиқмоқдами офтоб ва ё,
Мен томон келмоқдами ул муҳтарам.
Келса-ку бошим шу он кўкка етар,
Келмаса, аммо роса қилгай алам.
Ё ўзим борсаммикан излаб уни,
"Авлиёга икки дунё бир қадам".
Мен унга шодлик гулин инъом этай,
Ул менга тутқазса ҳам қайғую ғам.
Ёр десам, аёёр дегай, найлай, ахир,
Жон десам, ташлаб қочар этмай карам.
Ҳажрида қалбим яродир, эй Калон,
Етмасам васлига ҳеч битмас ярам.

ЗҮР ҲАЗАЛХОН АЙЛАСАМ

Қошки эрди васлингиз боғида жавлон айласам,
Яйрашиб, чақчақлашиб сиз бирла хандон айласам.
Ўргилиб ҳам айланиб, сийлаб, ширин сўзларни деб,
Меҳрибонлик кўрсатиш корини чандон айласам.
Севгидан топган буюк бахтимни кўз-кўзлар этиб,
Куйдириб рашиқ ўтида ағёр дилин қон айласам.
Не учун хуррамлигимдан етмасин кўкка бошим,
Чин садоқат, чин вафони беҳисоб кон айласам.
Сиз учундир хонумоним, сиз учундир борлигим,
Беқиёс шону шараф жонимни қурбон айласам.
Мадҳингизда бир-биридан дилрабо шеърлар ёзиб,
Ошиқ аҳлини, Калоний, зўр ғазалхон айласам.

ЖАМОЛИНГНИ КҮРИБ

Жамолингни кўриб, жонон, мисоли тош қотиб қолдим,
Оғиб эсу ҳушим буткул, оёринга ётиб қолдим.
Бўлиб лоқайду бепарво, ёнимдан айланиб ўтдинг,
Муҳаббатнинг азобини шу лаҳза мен тотиб қолдим.
Бу фожедан ёниб кетдим, куйиб кетдим, адо бўлдим,
Вале, дилдор, умид узмай, кетиндан гул оғиб қолдим.
Висол айёмига ҳаргиз етолмай доғдаман, жоним,
Ҳажр ботқорига, найлай, вужудим-ла ботиб қолдим.
Ўқиб кўргин, Калоний, деб китобим сенга тутқаздим,
Ўқиб чиқдинг, демак, ишқим дилингда уйғотиб қолдим.

ҲАМОН СЕВГУМ

Юзинг ёрут эрур, жоним, куёшу ою нурдан ҳам,
Висолинг лаззати ширин фароғатдан, ҳузурдан ҳам.
Сулувларни сулув эрмас, севилганни сулув дерлар,
Гўзал ёрим, ўзинг зебо менга минг битта ҳурдан ҳам.
Бу дунёда нима қимматли деб сўрсанг агар, жоним,
Менга қимматлидир васлинг гуҳар, зар, тилла, дурдан ҳам.
Келинг ёнимга деб бир бор мени имлаб чақиртирсанг,
Ҳузурингга ўтиб боргум баланддан ҳам, чуқурдан ҳам.
Сенга жоним фидо этсам садоқатдан нишон бўлгай,
Оёғингдан ўпай минг бор, кечиб ҳатто гурурдан ҳам.
Сени ўн тўртда севгандим, Калоний, ошдим эллиқдан,
Ҳамон севгум дедим асло уялмай тенту қурдан ҳам.

МЕН СЕНИ НЕГА СЕВДИМ?

Эсимдадир ўшал кун, мен сени нега севдим?
Этдинг-ку зумда мажнун, мен сени нега севдим?
Ўйимдадир намоён шундан бери жамолинг,
Қалбим бўлибди маҳзун, мен сени нега севдим?
Кутган эдимми, ё раб, ишқингда ўртанишни,
Чашмим мисоли Жайхун, мен сени нега севдим?
Келсанг кулиб куёшдек, қалбимда тонг отарди,
Қолмасди ҳеч қаро тун, мен сени нега севдим?
Васлинг уйига тақлиф этсанг учиб борардим,
Ҳажрингдадир дилим хун, мен сени нега севдим?
Токай куйиб-ёнарман дейди Калон, нигорим,
Кўнгулни айла мамвун, мен сени нега севдим?

АЙЛАРГА ҲАМ

Йўқ эрур журъат сенга дардим аён айларга ҳам.
Қолмади тоқат яна энди ниҳон айларга ҳам.
Йўқ сира имконият васлингга етмоққа гўзал,
Етмагай бардош жудоликни шу он айларга ҳам.
Истамам гул, лола сайлин бўлмасанг сен, жонгинам,
Дил чидолмайдир, ажаб, хилват макон айларга ҳам.
Эрта-кеч ўю хаёлинг кўп азоблайдир мени,
Хоҳишим йўқ, лек усиз ҳеч шодиён айларга ҳам.
Тақдиримдир сенга боғлиқ, истасанг ғамга ботир,
Лек ўзинг қодирсан, эркам, шодмон айларга ҳам.
Топмадим сенга етишмоқ йўлини ҳаргиз, Калон,
Чора йўқ, лек дил узиш ҳатто гумон айларга ҳам.

ДИЛОРОМИМ

Гўзаллардан гўзал ҳар дам кўзи шахло дилоромим,
Қиёси йўқ, чирой ичра ўзи танҳо дилоромим.
Баҳор чори чаманларга саёҳат айлаган човлар,
Қиёс этгум чаманлардан эрур зебо дилоромим.
Куёш дейму висолини, зиё дейму нигоҳини,
Қуёш бирлан зиё янглиғ эрур аъло дилоромим.
Кезиб ҳар субҳу шом ёрнинг висолин йўлин изларман,
Кўзим ўнгида ҳар доим бўлур пайдо дилоромим.
Кўриб ҳусну жамолини узолмай кўз, Калон, айтдим:
Сенинг хушрў жамолинга дилим шайдо дилоромим.

КЕЧИР СЕН ҶАМ

Сени, эй ёри жононим, кечирдим ман, кечир сен ҳам,
Куйиб кул бўлмасин жоним, кечирдим ман, кечир сен ҳам.
Севиб рашиқ ўтида ёндим, нетай, ҳар лаҳза қизғондим,
Кўнгида мулкида султоним, кечирдим ман, кечир сен ҳам.
Не нафдир бу араزلардан, бу кеку бу ғаразлардан,
Эрур илҳақ уй-ошёним, кечирдим ман, кечир сен ҳам.
Бу дунёнинг иши бир кам, сароб эркан гумон, шубҳам,
Ўзингсан ёлғиз армоним, кечирдим ман, кечир сен ҳам.
Худо рози ярашгандан, меҳр бирла қарашгандан,
Асил покиза инсоним, кечирдим ман, кечир сен ҳам.
Хатойимни тан олдим-ку, хаёлинг бирла толдим-ку,
Ҳаёгим, шуҳратим, шоним, кечирдим ман, кечир сен ҳам.
Сенингсиз менга ком йўқдир, на тун-кун, субҳу шом йўқдир,
Тиниқ покиза осмоним, кечирдим ман, кечир сен ҳам.
Кулиб боққил Калонийга, кулоқ солгин нидойимга,
Ғазал боғида бўстоним, кечирдим ман, кечир сен ҳам.

ГУЛИМ

Ғар мени севмас экансиз, юзни кўрсатманг, гулим,
Юзни кўрсатмай туриб ҳам дилни ўйнатманг, гулим.
Кокилингизнинг муаттар бўйи бирла маст қилиб,
Севги туйғусин юракда аста қўзғатманг, гулим.
Қалб ўзи нозик эрур, зебо эрур, кўркам эрур,
Ҳисси йўқ, туйғуси йўқ тошга ўхшатманг, гулим.
Орзуйим боғлаб қанот учди висолингиз сари,
Тез етиб олсин, ярим йўлларда тўхтатманг, гулим.
Ўзга кас бирлан чаманзор ичра суҳбатлар қуриб,
Рашиқ ўтида ўртаманг, кўнглимни йиғлатманг, гулим.
Севги изҳори битилган шеърни савро айладим.
Дер Калоний: тез ўқиб, ҳеч кимга кўрсатманг, гулим.

ДЕВОНАСАН ДЕДИНГИЗ

Девонасиз дедингиз, ёр, ақлим бўлса суярмидим?
Ишқ ўтига ўзни отиб ёнармидим, куярмидим?
Уйингизга борсам агар итдек қувиб ҳайдасангиз,
Остонангиз қучиб ўлиб, бошгинамни қўярмидим?
Сизни кўрсам калмага келмас тилим, соқов мисол,
Изҳори ишқ этолмайин юрак-бағрим тилармидим?
Ҳижрон азобига чидаш беролмайин, эсим оғиб,
Кўчалару гўшаларда ётиб, жондан тўярмидим?
Гар бўлмасам девона ман ишқингизда шоир бўлиб,
Мижжа қоқмай тулар, Калон, оқ қорозни бўярмидим?

БИР УМРГА СОҒЛАДИМ

Мен дилимнинг риштасин кўнглинг илига боғладим,
Сен учун жон ҳам нисор этмоққа ўзни чоғладим.
Ишқи йўқнинг қалби хаста, ногирон, опифтаҳол,
Мен севиб хаста дилимни бир умрга соғладим.
Гар қадам боссанг войандоздир кўзимнинг нурулари,
Кел, муҳаббат хонасини оқ ювиб, оппоғладим.
Йўлларингга дона-дона гул сочиш озлик қилур,
Даста-даста гул териб, боғ-боғ қилиб ҳам боғладим.
Келмасингни билганимда бўлди жон ортиқча юк,
Йиғлабон қон, депсиниб ер, юзларим тирноғладим.
Мингга ёрнинг васлидан минг карра саз ҳажринг сенинг,
Уй-хаёлингни ўзимга бир умр ўртоғладим.
Мижжа қоқмай тун бўйи фарёд чекиб, йиғлаб, Калон,
Тонг чоғи ашғор битиб, кўнглимни жиндак чоғладим.

СЕВГИМ

Ўзинг қалбимга билдирмай кириб олдинг ниҳон, севгим,
Кейин қалбим уйини айладинг бир ошиён, севгим.
Сени тан олмадим аввалда, иқрор бўлмадим асло,
Ва лекин эл ичра тез бўлдинг аён, севгим.
Сени енгмоқ бўлиб қўлга қурол олди гурурим ҳам,
Уни бир ҳамлада енгдинг, баҳодир, паҳлавон севгим.
Олиб бор ихтиёримни ўзингга қул қилиб олдинг,
Қулинг содиқ эрур сенга, инон севгим, инон севгим.
Ўшал келган чоғингда мен ёш эдим, энди улғайдим,
Ўтиб йиллар қарирман, сен ҳамиша навқирон, севгим.
Қадам кўйган жойингдан гул унди, обод чаман бўлди,
Тасанио айтаман бу хислатингга қаҳрамон севгим.

Мисоли бир кўзойнаксан, жаҳон сен билан боқдим,
Ҳаёт кўркам эрур, олам асил жаннатмакон, севгим.
Яралдим сен туфайлидан, ўзинг бирла тириқдирман,
Мени ташлаб йироқ кетма, азизу жонажон севгим.

БОҚМАДИ ОМАД МЕНГА

Боқмади омад мента, ҳеч боқмагач жонона ҳам,
Гарчи бўлсам ҳам туну кун ўргилиб парвона ҳам.
Қанча кўп севсам уни, ул шунча кўп ётлик қилур,
Дўстларим йиллар кўриб ҳолимни, кўп бегона ҳам.
Мушибатлар қатма-қатдир, қай бирига дош берай,
Сиямагайман ҳеч қаён, торлик қилур кошона ҳам.
Жабридан дарё бўлиб ашким оқур уммон томон,
Қолмади сабрим сановидан, ахир, бир дона ҳам.
Йўқ эрур оламда мендек шўрпешона, войким,
Ҳажрида девонаман, савдосида афсона ҳам.
Эй Калоний, қисматим гар тошга айтсам қон бўлур,
Биладим, тўлган эканми оқибат паймона ҳам.

МИНГ ШУКУР БОРИНГГА ҲАМ

Мингта жон бўлсин фидо,лаълингта, рухсорингта ҳам,
Боз фидо бўлсин ярим миллионга рафторингта ҳам.
Кўзларингта кўзларимнинг нури тўлсин, жонгинам,
Кукрагим бўлсин нишон киприкларинг-хорингта ҳам.
Дилгинам бойланди маҳкам дилгинангта, дилбарим,
Ҳисларингта ҳисларим мос бўлди, гуфторингта ҳам.
Розиман кул бўлса жисмим ҳам куйиб куйинг билан,
Менга роҳатдир осилсам жон олар дорингта ҳам.
Имтиҳон қил, имтиҳон қил, имтиҳон қил, майлига,
Тоғу тоғ бардош топарман берган озорингта ҳам.
Сен менинг ёруғ жаҳоним, ўрта, қийна, бер азоб,
Минг шукур дейман, Калоний, минг шукур борингта ҳам.

ЭТМАНГ ГУЛИМ

Васлингизни ҳеч қачон мендан ниҳон этманг, гулим,
Кўзларимнинг ёшини оби равон этманг, гулим.
Ҳажрингизда куйдириб қон йиғлатиб, қон ютдириб,
Мен фақир бечорани қақдин камон этманг, гулим.
Бир қиё боқмоқ билан жаннат томон йўл очдингиз,
Беркитиб бу йўлни ҳеч бехонумон этманг, гулим.
Қалбингизнинг хонасин қутлуғ дебон қилдим макон,

Бу макондан ҳайдаманг, боошиён этманг, гулим.
Меҳрибонсиз меҳриниғизни ошкор айланг, вале
Жабрингиздан зарра ҳам бизга аён этманг гулим.
Сиздан айрилсам керакмасдир бу аччиқ жон, билинг,
Ҳеч қачон, ҳеч лаҳзада, ҳеч қасди жон этманг, гулим.
Қанча шеър ёзсам, Калоний, ишқ йўлида сиз учун,
Ўзгага баҳишида деб ҳаргиз гумон этманг, гулим.

СЕВИБ ҚОЛДИМ

Шўх, дилбари жононни Тошқанда севиб қолдим,
Тошқанда бино бўлган гулшанда севиб қолдим.
Гуллар била ул суҳбат айлар эдимү ширин,
Қалбимга жўшиб завқим келганда севиб қолдим.
Бир менга қиё боқмоқ чоғида имо қилди,
Дил ёнганида лов-лов гулханда севиб қолдим.
Васлини мудом қумсар бечора дилим тинмай,
Номини тилим қилмас ҳеч қанда, севиб қолдим.
Айтдимки, иложим йўқ мен энди кетолмайман,
Ноз этма, тараҳҳум қил, эт ханда, севиб қолдим.
Ул айтдики: бечора ўртаб нетасан жонинг,
Мен ҳам сени илк бора кўрганда севиб қолдим.
Юз мингта назал ёзсам ишқида, Калоний, кам.
Илҳом булоғи қайнаб тошганда севиб қолдим.

ДИЛБАРИМ

Ишқ билан воят гўзал бир уй қурайлик, дилбарим,
Сўнг бу уйда яйрашиб даврон сурайлик, дилбарим.
Жўш уриб дилда вафо бирлан садоқат доимо,
Юзма-юз суҳбат қуриб бир ўлтирайлик, дилбарим.
Бирга чертиб севгининг торини завқу шаяқ билан,
Қандимизни иккимиз бирга урайлик, дилбарим.
Ўтказиб файзли висол оқшомларини муттасил,
Субҳидам севги билан бирга турайлик, дилбарим.
Бу ҳаёт бизга раво кўрмас жудолик жабрини,
Урмимиз етгунча то бирга юрайлик, дилбарим.
Кўнглимиз яшнаб яшайверсин, Калоний, бир умр,
Ишқ уйида яйрашиб даврон сурайлик, дилбарим.

АНЧА ЁШ ЭРДИМ

Сени севганда, эй ёрим, ҳали мен анча ёш эрдим,
Бироқ севги йўлида бир қанча ошиқларга бош эрдим.
Қиё боқмай ўтар эрдинг, бўларди дил уйи хуфтон,

Вале ўзга гўзалларга ҳамиша мен талош эрдим.
Агар ҳижрон оёғи бирла эзса ҳеч эзилмасман,
Сабот бирлан чидар эрдим, мисоли катта тош эрдим.
Сени доим қадрдону яқин билгум эди, жоним,
Кўзим бўлсанг, сенга посбон бўлай деб мисли қош эрдим.
Менинг касбимни ёқтирмай қочар эрдинг, чопиб келгин,
Бу кун шоир Калонийман, ўшанда сартарош эрдим.

ДЕДИМ

Кўрганимда гул юзингни бунча зебосан дедим,
Ё хусн осмонида нури Сурайёсан дедим.
Гулшан ичра юрганимда яйрагайман термулиб,
Жон физосан, жон физосан, кўнгил оросан дедим.
Кўзларинг юлдузга ўхшаш, кўзларинг порлоқ қуёш,
Беғубор осмон каби воят мусаффосан дедим.
Дам ғанимат деб билиб, қалбимни(нг) қулфин очдиму,
Сенга мен шайдо эрурман, кимга сен ошно дедим.
Ўйлама ҳозир кетар бўлсам кўролмайсан дебон.
Қайга борсам кўзларим олдида пайдосан дедим.
Деб эди аслингни айт, қайдин эурсан, эй йигит,
Мен асил Чустлик, ўзинг насли Бухоросан дедим.
Деб эди боиси не, этдинг муҳаббат ошқор,
Яшнаган юртимдаги энг тоза раъносан дедим.
Ул деди: – раънони узмоқму Муродинг, эй Калон,
Мен эсам: – Мажнунману сен нури Лайлосан дедим.

СИЗ БИЛАН ЮРСАМ

Чаманда ранг этар гуллар, нигорим, сиз билан юрсам,
Дилим равшан, босилгайдир хуморим сиз билан юрсам.
Кўролмай бахтимиз ҳаргиз рақиблар қон бўлиб йирлар,
Ёронлар хўб ҳавас қилгай, нигорим, сиз билан юрсам.
Сабо сийпаб сочингиздан муаттар бўй олиб қочгай,
Висолингиз куйин қуйлар дуторим, сиз билан юрсам.
Унутгайман бутун қайғу билан аччиқ аламларни,
Кулар бахтим, рурурим ифтихорим сиз билан юрсам.
Боқиб кўқдан қуёшлу ой сочар навбат-банавбат нур,
Муборақбод этар қутлаб диёрим сиз билан юрсам.
Калоний, таклиф этганман, келинг, боғ сайрига эркам,
Ният қилдим, эрур қатъий қарорим сиз билан юрсам.

КАМ

Фурқатингда, эй нигор, чашмим меинг намланса кам,
Ашқларим дув-дув оқиб, оби замзамланса кам.
Беқийёс хуснинг кўриб кўз гавҳарим нурга тўлар,
Дилларим яйраб кетиб минг йилча байрамланса кам.
Бир оғиз ширин сўзинг бошимни кўкка етказиб,
Орзуманд умид қушим шоду хуррамланса кам.
Бир қадам боссанг агар кулбам мисоли Каъбадир,
Пастидан шифти қадар бир зумда кўркамланса кам.
Дилдаги ишқим ўти оламга тафтин бахш этиб,
Қаҳратон қиш фасли ҳам шул дамда кўркамланса кам.
Ҳар нафас ўю хаёлинг бахш этиб илҳом менга,
Шеър, ғазаллар ҳам, Калон, тоқчам тўлиб, рамланса кам.

СҮРАЙДИРМАН ХУДОДАН ҲАМ

Юзинг нурли эрур, эркам, қуёш сочган зиёдан ҳам,
Сочинг тундан қародирким, қародир ул қародан ҳам.
Юзингнинг шуъласи тушса ёришгай етти қат осмон,
Расо қоматларинг юз минг расодан ҳам, расодан ҳам.
Нетай, кетмайди гул васлинг кўзимнинг олдидан ҳаргиз,
Дилмига ўрнашиб олдинг боқиб бир зум қиёдан ҳам.
Табассуминг дариг тутмай, ҳузуримга етиб келгин,
Гадо бўлдим висолинга гаодан ҳам, гаодан ҳам.
Агар келсанг изингни кўзларимга тўтиё айлай,
Менга қўнглинг бериб қўйгин, сўрайдирман Худодан ҳам.
Бу оламда суюкли, энг қадрлидан қадрлисан,
Азиз севгинг улуғдир энг улуг, энг мудаодан ҳам.
Жудо бўлмоққа бир зум ҳам, Калоний, тоқатим йўқдир,
Сенга жоним фидо бўлсин, фидодан ҳам фидодан ҳам.

АЙРИЛИБ ҚОЛСАМ

Фигоним кўкка ўрлар гулбаданан айрилиб қолсам,
Менам шўрида бир булбул чамандан айрилиб қолсам.
Оғиб ҳушдан, алифдек қоматим дол бўлса арзийдир,
Қоши ёй, кокили мушки Хутандан айрилиб қолсам.
Агар мен Қайс эсам ул Лайли янглиг кўрқаму зебо,
Бўлурман шу замон Мажнунни андан айрилиб қолсам.
Ани ширин сўзига ошиғу шайдо эмаслар йўқ,
Соқов бўлгум бу энг ширин суҳандан айрилиб қолсам.
Кейин излаб қаён боргум, иложим йўқ, тополмасман,
Қиёси йўқ жаҳонда гулдаҳандан айрилиб қолсам.
Унингсиз менга йўқ ором, унингсиз менга йўқ ҳеч ком,
Ширин жонимга манзил йўқ, баданан айрилиб қолсам.
Бу оламда менга ҳаргиз гўзаллик йўқ, нафосат йўқ,

Лаби лаълу кўзи шахло, сумандан айрилиб қолсам.
Чиқиб ҳасратларимдан чанг,қулар ҳолимга маймунлар,
Куёшдек юзлари шаккар шикавдан айрилиб қолсам.
Калоний, мен каби хору тагин зор утрамас асло,
Жаҳон кўзимга тор шундай Ватандан айрилиб қолсам.

ШУНЧА ҲАМ

Эй дилоро, бўлмасанг-чи бунча зебо шунча ҳам,
Олам ичра энг азизсан, муҳтарамдан муҳтарам.
Кўзларингда мавж уриб турган меҳр уммон қадар,
Чин юракдан қанча севсам ҳам тагин ҳам шунча кам.
Айлабон севгимни изҳор пойларингга тиз чўкай,
Гул тутарман қўлларингга даста-даста, бир ғарам.
Дилгинам боғига боғбон бўлганинг қутлуғ менга
Бор экансан, йўқ менга ҳеч қайғу бирла ғам -алам.
Жон десанг жоним берай мен, шон десанг шоним берай,
Кўп садоқат кўрсатурман хотирингни айла жам.
Кел, ҳаётим обод эт, бахшида эт толе, Калон,
Йўлларингга кўз тутарман, интизорман ушбу дам.

ДИЛ БЕРДИМ

Гўзаллардан гўзал бир махлиқо дилбарга дил бердим.
Узиб бўлмас кўнгли қарғиз, пари-пайкарга дил бердим.
Бу ишқ корин, аё дўстлар, тушунмоқ кўп экан мушкул,
Ўзим жез мисли бўлсам ҳам асил гавҳарга дил бердим.
Билолмайман, насиб этгаймикан васлига етмоқлик,
Боқиб ер сатҳидан, найлай, моҳи анварга дил бердим.
Муҳаббат қийматин гар бебаҳо бир зарга менгзарлар,
Дебон зар қадрини билган асил заргарга дил бердим.
Ҳаётим тоти ҳам бундан буён ўзгарса ҳеч тонгмас,
Сўзи болдан ширин, лаъли лаби шаккарга дил бердим.
Калоний, кимга дил бердинг дебон сўрган экан, айтмай,
Гўзаллардан гўзал бир махлиқо дилбарга дил бердим.

БИЛМАДИМ

Васлининг йўли анинг душворлигини билмадим,
Ҳар қадамда минг жафо тайёрлигини билмадим.
Мен ани ёрим дебон айтмоққа журъат айладим,
Лекигин ул ўзгага кушторлигини билмадим.
Севгилим деб кўнглига жоликни орзу этдим,
Қалбининг қасрида ўзга борлигини билмадим.
Ишқидан оғриқ диллим дардига малҳам сўрдиму,
ўз дилин ҳаддан зиёд беморлигини билмадим.
Ишқининг ўтида ўтиндек ёниб кетдим, бироқ

Шунчалар ёнганлигим бекорлигини билмадим.
Қоматига садқа деб жонимни тиккандим, ўшал
Қомати жисмим осарга дорлигини билмадим.
Эй Каловий, бош қотиб, бўлдим ақл, ҳушдан жудо,
Севганим аёёр кишига ёрлигини билмадим.

ШАЙДО ЭРУР ШАЙДОДАНАМ

Қоматин зебо десам, зебо эрур зебоданам,
Гар десам оро ани, оро эрур ороданам.
Эркалаб бошин силаб, ширинлигидан сўз очиб
Жонфизо жоно десам жоно эрур жоноданам.
Бу жаҳон айвонида ҳусну малоҳат бобида
Бир ўзин якто десам, якто эрур яктоданам.
Аҳли зукколар аро саркорлигидан шодман,
Ул ўзи доно эрур, оламда энг доноданам.
Куйласа одам дили тгш бўлса ҳам сув бўлғуси,
Боиси гўё эрур, гўё эрур гўёданам.
Эй кўнги, нутқ сўзламоқ бўлсанг анинг шоғирди бўл,
Негаким бурро тили бурро эрур бурроданам.
Не фазилат бўлса бари анга жо бўлмиш, Калон,
Шул сабаб ошиқ дилим шайдо эрур шайдоданам.

МЕН ТАНЛАДИМ

Бу азиз юртим аро бир дилрабо мен танладим,
Меҳрибон, мунисгина ақли расо мен танладим.
Бунчалар олийжаноб давримдаги жононалар,
Жонима жон бўлғучи қоши қаро мен танладим.
Ёр билан олам гўзал, дилдор билан ширин ҳаёт,
Бир умрлик жонажонни мутлақо мен танладим.
Ҳар қачон ошиқ кишининг мақсади ёр васлидир,
Доимо интилагани бир муддао мен танладим.
Дейдилар ёр ҳуснидан олғай чирой мангу ҳаёт,
Гул диёрим кўркини ҳар доимо мен танладим.
Мақсадим олий, улур, лекин йўлим олис эрур,
Камтарин, яхши фазилат ошино мен танладим.
Ёру дўст кўнглини шод этмоқ учун доим, Калон,
Мақсади олийжанобу, дилкушо мен танладим.

ВАТАН РАМЗИ- БАЙРОҒИМ

Не бахтки, БМТда бор бугун ўзбекча байроқ ҳам,
Шу байроққа қилур таъзим ватандош, дўсту ўртоқ ҳам.
Уни пок сақламоқ энг муқаддас бурҷимиз, дўстлар,
Сира гард юқмасин, ҳеч тушмасин бир зарра доғ ҳам.
Агар у ҳилираб турса турар бошимда Чуст дўппим,

Чопоним ҳам ярашгайдир, белимга чорси белбоғ ҳам.
Ватанда неки бор бўлса шу байроқда мужассамдир,
Унда толмиш ифода сою дарё, боғ ила тоғ ҳам.
Ҳамиша туг баланд кўлда, жаҳонга айлагин кўз-кўз,
У бор эркан бўлур номус, бўлур чўмич тўла ёғ ҳам.
Чаман юртингда юрганда боқиб қўйгин гурур бирлан,
Мудом ёдингда туттил сен уни гурбатдаги чоғ ҳам.
Калоний, чўккалаб тиз чўк, ўлиб юз-кўзларинга сур,
Ватаннинг борлиги-ю ҳурлигин рамзи шу байроқ ҳам.

ШАККАРФИШОНИМГА САЛОМ

Эй сабо, менам дегил сарви равонимга салом,
Жон десам жондан зиёд ул жонажонимга салом.
Сочларин аста силаб, хуш бўй диморига сочиб,
Яйратиб жонини, айт, руҳи равонимга салом.
Ул фалак Зухросига етмоққа имкон менда йўқ,
Сен ўзинг еткур эсиб нури жаҳонимга салом.
Ҳажрининг саҳросида афтодаҳол афгорман,
Васли қудрат бахш этар, ширин забонимга салом.
Айрилиқдан жон чиқар ҳолатга етгайман, Калон,
Жонфизодан жон физо шаккарфишонимга салом.

ЖОН ВАТАНИМСАН

Озод Ватаним, мен севаман, жон Ватанимсан,
Қалбимдасану, эй гўзалим, жон ва танимсан.
Жисминдан униб ўсдиму жисминга қўшилгум,
Мен мангу санингдирману, сан мангу манимсан.
Меҳрингни туйиб шод бўламан ҳар кеча куңдуз,
Яшнайти кўзим боқсам агар зўр чаманимсан.
Шундоқ Ватаним бор мени деб мақтанавергум,
Ҳар лаҳза жаҳон аҳлига ҳам сўйлаганим сан.
Ишқингда сенга жонни фидо айлаганим кам,
Умрим буйича биргаману ўйлаганимсан.
Мадҳингни, Калоний, ёзаман деб қалам олдим,
Илҳомим ўзингсан Ватаним, чин суҳанимсан.

ОЛАМГА ЙЎЙМАГАЙМАН

Нурли юзинга, дилбар, боқсам-да тўймагайман,
Бас тўймагач боқишни бир лаҳза қўймагайман.
Завқ бирла термулишдан олам сафо олурман,
Оташмисол кўзингдан ёнсам-да куймагайман.
Васлингдан айрилишга йўқ зарра тоқатим, ёр,

Сендан бўлакни ҳаргиз ўлсам - да суймагайман.
Севгим шароби қанча бор бўлса сенга торғиқ,
Ўзга малакка, жоним, бир томчи қуймагайман.
Лаъли лабингнинг боли жонга ҳузур баришлар,
Бундоқ ҳузурни ҳатто жаннатда туймагайман.
Ҳамроз бўлиш, Калоний, менга насиб этибдир,
Бахтимга тегмасин кўз, оламга йўймагайман.

ШАЙДОСИМАН

Дилбарим, ҳуснингни(нг) чин шайдосиман,
Ошиқ аҳли ичра энг аълосиман.
Беқиёс севгинг туфайлидан, санам,
Ўй-хаёлингнинг мудом ошносиман.
Мен муҳаббат бобида Тоҳир десам,
Сен дединг, Тоҳирни(нг) мен Зухросиман.
Кўп куйиб куйингда мажнунман десам,
Сен дединг, Мажиунни(нг) чин Лайлосиман.
Мен десам барноданам барно ўзинг,
Сен дединг, доно элин доносиман.
Ўргилай барною донадан ўзим,
Сен сабаб толейи энг болосиман.
Эй Калоний, дилда ишқим зўр учун,
Шеърятнинг булбулигўёсиман.

ГЎЗАЛ ЖОНОН БИЛАН

Дил уйи кўркам бўлиб кетди, гўзал жонон билан,
Хонадон нурга тўлар келган азиз меҳмон билан.
Аҳли дониш дейди меҳмонинг азиз отангданам,
Мен уни тақдосладим жисмидаги шу жон билан.
Гар азиз севгим қабул этса гўзал рухсорлигим,
Ой, қуёш совға этай юлдуз тўла осмон билан.
Ул менга бовар этиб, содиқ халоскорим деса,
Бир умр асраб-авайлайман шараф, виждон билан.
Этгириб парвоз бошига қўндирай голе қушин,
Айласа фармон ани ижро этай имон билан.
Гар насиб этмас эса зебо висолига етиш,
Йўқ ажаб, ўтсам бу оламдан тўла армон билан.
Айлабон изҳори ишқ гулдаста тутсам олмади,
Бешумор севгим баён этгум разал, дoston билан.

КЕЧҚУРУН

Гулшан ичра этса жонон сайри гулзор кечқурун,
Анга ҳамроҳ бўлгани жон танда тайёр, кечқурун.
Ушлашиб қўл бирга кезсак иккимиз суҳбат қуриб,
Бундан ортиқ қайда толе, қайда бахт бор, кечқурун.
Кундуз элдан ийманиб боқмас эса дил берганинг,
Кўзларингга боқса тонгмас, кўзи хуммор кечқурун.
Тонг саҳарда бирга бўлмоқликка имкон топмагунг,
Хуш бўлур гар биргаликда этсанг ифтор кечқурун.
Кўкда ой бирлан кавокиб шуъла сочгай бир гўзал,
Амрини севгингни ҳаргиз этма инкор кечқурун.
Кун ўтар, юмсанг кўзингни очгунигча тонг отар,
Кундуз эт кўнгилни, хуфтон этма зинҳор кечқурун.
Аста зебо гул тутиб гулшанда эт изҳори ишқ,
Не учунким дилкушодир дилрабо ёр кечқурун.
Эй Калоний, ёр-ла ўтган дамларинг таъриф этиб,
Бекиёс туйғуларингни айла ашъор кечқурун.

БЎЛМАГАН

Етти иқлим саҳнида сендек дилоро бўлмаган,
Етти иқлим не экан, беҳишт аро жо бўлмаган.
Ишқи йўқ ҳам кўрса ҳуснинг лол қолур, ҳайрон бўлур,
Бормикан кўрса чиройинг қалби бежо бўлмаган.
Шунчалар якто эрурсанким, ҳуснда тенги йўқ,
Сенчалик зебо Зулайҳо, Лайли, Зухро бўлмаган.
Икки қошинг ўртасида дилрабо холинг гўзал,
Кўзларингдек серзиё ҳеч қайда пайдо бўлмаган.
Маҳлиёлар кўп эрур гўёки юлдузлар каби,
Менчалик лек ҳеч бири ошиғу шайдо бўлмаган.
Ўйлама тенгим топилгайдир жаҳондан деб, гулим,
Бўлмаган ҳозиргача, ҳеч қайда асло бўлмаган.
Таърифи ҳуснинг баёнида разал битдим, Калон,
Етти иқлим саҳнида сендек дилоро бўлмаган.

УЙҒОТСАММИКАН

Эрталаб уйҳусидан ёрни уйғотсаммикан,
Эркалаб, анвойи гуллар устига отсаммикан.
Сочию қошин силаб, елиб турайми бошида,
Эсан ул боди сабо рашкин қўзотсаммикан.
Турмаса кўксимни ёстиқ айлайинму бошига,
Маст бўлиб хуш бўйларига ёнида ётсаммикан.

Ёрни(нг) уйқуси ғанимат деб ёнига ўлтириб,
Ғунчадек лаъли либининг тотидан тотсаммикан.
Уйғониб аччиқ сўзи бирлан яро этса дилим,
Келганидан хўрлигим ғам-ғуссага ботсаммикан.
Эй Калоний, ҳуснини айлаб томошо тўймадим,
Маст бўлиб хуш бўйларига ёнида ётсаммикан.

ҚОЛМАСИН

Эй ёронлар, одамизод ҳеч тилидан қолмасин,
Пойидан ё дастидан, ёким белидан қолмасин.
Мункайиб қолганда ҳам қалби сира қартаймасин,
Қолса қолсин ҳарнадан, лекин дилидан қолмасин.
Кўз сузиб турган санамлар ёнига талпинмайин,
Бир умр севган нигори-қобилидан қолмасин.
Бу жаҳонда хору зорлик домига тортмай унинг,
Умрининг эккан дарахтин ҳосилидан қолмасин.
Бўлмайин муҳтож деса юртин ҳовуч тупроғига,
Айрилиб ҳаргиз туғилган манзилидан қолмасин.
Эл билан ҳамдам бўлишлиқдан зиёд бахт бўлмагай,
Эй Калоний, ҳеч киши шонли элидан қолмасин.

АРМОНМИКАН?

Юзми у, ё қип-қизил ширмонмикан?
Кўзми у, ё кўкдаги Чўлпонмикан?
Кўнрағига соя ташлар киприги,
Соябонми ёки чин мижгонмикан?
Товланар балдоқ қулоғида, ажаб,
Бўйнига таққанлари маржонмикан?
Сочлари ерга тегиб судроладир.
Куйида ё эргашиб сарсонмикан?
Қоматин кўрган киши лол қолғуси,
Ул парими ё гўзал жононмикан?
Ҳуснига боқсам қамашди кўзларим,
Кўкдан ё офтоб тушиб қолгонмикан?
Кўрса ким беихтиёр таъзим этар,
Ё ҳуси дунёсида султонмикан?
Бир нима кўксим ёриб чиқмоқ бўлар.
Бу фидо бўлмоқчи унга жонмикан?
Бир боқиб нозик табассум қилди ёр,
Менга у бир мартами, ҳар онмикан?
Қалбига қалбимни таклиф айлади,
Мезбонми ё дилим меҳмонмикан?

Ваъдалар айлаб висолга келмади,
Билмадим, ё сўзлари ёлгонмикан?
Кўзларимдан томчи-томчи сув оқар,
Ул аламми ё, Калон, армонмикан?

КЎРСАТМАСИН

Дўстларимга бир умр дарду бало кўрсатмасин,
Ранж, машаққат, кулфату ғам мутлақо кўрсатмасин.
Яхши дўстан ажралиш жондан жудо бўлмоққа тенг,
Ошинолардан мени ҳаргиз жудо кўрсатмасин.
Ҳар киши ошин ошаб, ёшин яшаб ўтсин мудом.
Ёшми ё пир бўлса ҳам бевақт қазо кўрсатмасин.
Ким эса лойиқ жазо олсин жазосини, бироқ
Ҳеч қачон, ҳеч кимсага ноҳақ жазо кўрсатмасин.
Тухмату иғво илону аждаҳодир, билсангиз,
Кўзимизга ҳеч илону аждаҳо кўрсатмасин.
Қоп қоқиб, дилни бузиб, дўзахга бошлар беҳаё,
Сиз билан бизга уни ҳатто қиё кўрсатмасин.
Бахтиёрлар даврасида шод яшай доим, Калон,
Толесизлик офатин мутлоқ Худо кўрсатмасин

СЕВГИ БИЛАН

Ишқли юрак-атиргул, севгиси йўғи-юлғун,
Севги билан гўзал дил, севги билан-да гулгун.
Бўлмаса севги дунё қулаб тушарди буткул,
Ушлаб турар жаҳонни севги мисоли устун.
Севги ақл-қушимни бирдан чунон оширди,
Ошиқ кишини нега дерлар телбаю мажнун?
Севги ҳамиша ўлган кўнгилга жон баришлар,
Бўлмаса ишқ яшолмам бир ҳафта, ҳатто бир кун.
Севгини менгзатишга оламда ҳеч қиёс йўқ,
Висоли яшнатар дил, ҳижрони айлағай хун,
Ишқ нури қаршисида офтоб хира шағамдек,
Ишқ ўти қаршисида дўзах мисоли учқун.
Ёзсанг разал, Калоний, ишқ нури бирла ёзгил,
Шунда севиб ўқир эл, шунда бўлоди мамнун.

СЎЗ ТОПОЛМАЙМАН

Висолингга туну кун интилиб, жоним, етолмайман,
Узиб кўнгил кетай дерман, бироқ ҳаргиз кетолмайман.
Қочарсан қувласам, оҳу каби чаққону чопқирсан,
Тутай дейман, иложим йўқ, тутолмайман, тутолмайман.
Бўлак ёрлар чиқиб пешвоз имо айлар висолига,

Нетай, ҳеч қайсисин сенга туну кун ўхшатолмаймаман.
Дилим ишқинг билан лиқ-диқ тўлиб тошган, ишонмайсан,
Алам қилгай, ёриб кўксимни борин кўрсатолмаймаман.
Ичикканман, жамолингни соғингандан дилоромим,
Кўзим юмсам хаёлинг қўймагач, ҳаргиз ётолмайман.
Ёқиб ишқ ўтида жисмингни кул айлагум дерсан,
Бу сўзинг менга ёққайдир, билиб қўй, қаттиқ олмайман.
Севинг мадҳингта минг-минглаб назал ёзсам қилур камлик,
Ва лек ожиз қалам, лойиқ, Калоний, сўз тополмайман.

АЖАБ ДУНЁ ЭКАН

Ўйласам бошдан оёқ дунё ажаб дунё экан,
Кимгадир исқирт, ҳунук, кимлар учун зебо экан.
Кутмаган чоғда обғинг остидан чиққай бало,
Ҳар қадамда минг тасодиф, мўъжизот пайдо экан.
Бир гўзални мен севиб қалбимга жо этган экан,
Найлайинким, ул бўлакнинг кўнгли ичра жо экан.
Шум рақибим бахти кулган, ёр висоли унга ёр,
Шўр пешона менга доим дард, азоб ошно экан.
Камтарин, олийжаноб исон забони қалтаю,
Худбину қаллоб ва юлғичнинг тили бурро экан.
Ишлагмасдан тишлаганнинг қадди гўё симёғоч,
Бир умр меҳнаткаш одам қомати ҳам, ё экан.
Бағри тошлар бор экан то бағрикенг дунёни ҳам,
Лекигин ким тошда гул ундирса у доно экан.
Эй Калоний, кўҳна дунё бевафо деб ўйлама,
Бевафодан ҳам вафо топмоқда кўп маъно экан.

ҲАМСОЯДАН

Парвариш тошгай гўдак дунёда аввал доядан,
Тутмагил меҳринг дариг, кўнглим, сира ҳамсоядан.
Яхши кўшни булса ундан ол сабору тарбият,
Эл қочиб, нафратланар ҳар беақл, бевоядан.
Бўлса кўшнинг оч, яланғоч, сенга тўқлик нораво,
Бахраманд эттил уни ҳар ойда бир сармоядан.
Каттақон бўлса дарахти, соясидан ранжима,
Бахра олгайсан, ахир, ёз пайтида шу соядан.
Ноаҳилдир кимки ўз ҳамсояси бирлан, хароб,
Турса тўфон не умида танҳо эса севоядан.
Ҳеч қачон эсли одам торларга тош отмайди-ку,
Отса ўз бошин ёрар харсанг тушиб тош қоядан.
Эй Калоний, шеърларинг бўлсин муқаддас ғояли,
Шеърият мухлислари олгай сафолар ғоядан.

ПАДАРКУШ НОЛАСИ

Ёронлар, мен жудо бўлдим баногоҳ шаҳсуворимдан,
Бугун олам чекар қайғу фиғону оҳу зоримдан.
Отам пушти паноҳим, қиблагоҳим эрдилар, найлай,
Етимман, энди қон йиғлаб чиқарманму хуморимдан.
Тўкидим мисли япроқдек ва ё келганми куз фасли,
Наҳотким айрилиб бўлдим сўлим ёзу баҳоримдан.
Нетай, қолдим дилим ўксиб, ғариб бечораҳолдирман,
Отамдек ҳеч киши олмас хабар очу наҳоримдан.
Отам ёруғ жаҳоним, меҳрибоним, жонга жондирлар,
Отамни соғиниб ўлсам фиғон чиққай мазоримдан.
Кириб шайтон сўзига, оҳ, падаркуш, оқпадар бўлдим,
Умрбод лаънат эштурман элим, халқим, диёримдан.
Калоний, шеърдан ҳикмат узилса энди тонг йўқдир,
Кетар файзу, кетар қут ҳам, биродарлар, бозоримдан.

ЁР МЕНИ СЕВМАС ЭСАҢ...

Ёр, мени севмас эсанг, кибру ҳаво ҳам қилмагин,
Ўкситиб кўнглимни ҳеч мотамсаро ҳам қилмагин.
Топмасанг меҳру мурувват этгани ҳаргиз илож,
Қасд этиб жонимгаким, жабру жафо ҳам қилмагин.
Дилгинам асрорларин опкор этиб олам аро,
Таъналардан бошимга минг хил бало ҳам қилмагин.
Гар ётар бўлсам висол истаб йўлингда хору зор,
Тепкилаб жисмимни, қалбимни яро ҳам қилмагин.
Сайр этиб ағёр ила гулбоғаро оқшомлари,
Куйдиришни рашк ўгида муддао ҳам қилмагин.
Бир умр саҳросига ҳижронни сургун айлабон,
Мен фақир бечорани бахти қаро ҳам қилмагин.
Севгисин таъриф этиб ёзса Калоний гар ғазал,
Сен уни йиртиб отиб, мудҳиш хато қилмагин.

КУТГАЛ ЖАВОБ ФАРЗОНАДАН

Ишқ ўти сачраб менга ул далрабо жононадан,
Йўқ эрур фарқим, ажаб, бир телбаи девонадан.
Мен унинг пойига тиз чўкмоққа ҳозирман, бироқ
Ул хабар олмайди ҳеч мен куйида сўзонадан.
Уйда ул сочин тараб ҳуснига хуш оро берар,
Мен эсам бир зум ўтолмайман нари остонадан.
Беқиёс севгим баён этсам кулиб дейдир, ажаб,
Сўзлама бу турфа хил эртакнамо афсонадан.

Васли май, майхонадир менга гўзал васлхонаси,
Тобакай бўлгум йироқ бу май ила майхонадан?
Эй Калон, севгинг баён айлаб бу кун туздинг газал,
Энди сабр айлаб, кутиб тургил жавоб фарзонадан.

АМРИ МАЪРУФ

Ўзганинг обрўсини тўкса киши тухмат билан,
Бошига тушгай балолар кетма-кет навбат билан.
Яхшини(нг) ошини енг, ҳаргиз емангиз бошини,
Этса ҳиммат қайтаринг сиз ҳам жавоб ҳиммат билан.
Қанча қўлдан келса шунча яхшилиқ қилган ютар,
Яхшиликка яхшилиқ қайтар, ахир, фурсат билан.
Билсангиз, дунё ўзи ўхшайди бир тўйхонага,
Кирса ким иззат билан, чиқсин тагин ҳурмат билан.
Не савобу не гуноҳ бўлгай, бунга англаш зарур,
Фарқини билмоқ керак винони хуш шарбат билан.
Қисқади уми одамнинг ўтмасин беҳудага,
Барчага келгай ажал вақт-бемақал навбат билан.
Бу жаҳоннинг ишлари шатранж ўйинга ўхшагай,
Кимки ғирром ўйнаса ўйин тугайди мот билан.
Меҳрибон, шафқатлию дину диёнатли одам,
Юз кўришгай охиратда шубҳасиз жаннат билан.
Дилда борини, Калоний, амри маъруф айладим,
Фойдаладир, фойдаладир уқса ким диққат билан.

МУДДАО ҲАМ БЎЛМАСИН

Тил билан дил бир эмас ул ошино ҳам бўлмасин,
Бўлмасин тобе ва ёким раҳнамо ҳам бўлмасин.
Етти ёт бегонадан ҳам бўлсин у бегонароқ,
Бўлмасин оғо, ини, почча, тара ҳам бўлмасин.
Ул билан дўст бўлганимдан ўлганим минг марта соз,
Етти ёт ёт бўлганим ҳаргиз хато ҳам бўлмасин.
Юрсин ул ҳар дам узоқ, ҳеч келмасин асло яқин,
Сал яқин келмоқ билан бошга бало ҳам бўлмасин.
Ул билан ҳамдам бўлишлиқдан мудом асраб Худо,
Бир нафас ҳамдам юришлиқ муддао ҳам бўлмасин.
Ҳосиятсиз, баднамо бундай мунофиқ не керак,
Майлига кек сақдаса, майли, ризо ҳам бўлмасин.
Эй Калоний, бундайин имони йўқ юртим аро
Бир йил ё минг йил эмас, ҳар доимо ҳам бўлмасин.

ЮРТИДАН ҲАЙДАЛСА...

Ҳар киши ўз юртидан ҳайдалса у бор ўлмасин,
Гарчи ул бор ўлса ҳам ҳеч ким анга ёр ўлмасин.
Дарбадар кезсин, агар ўлса қабр ҳам топмасин,
Баднамо бул кимсага ҳеч зот харидор ўлмасин.
Бир умр қарғиш олиб бўлсин жувонмаргу басир,
Унга ҳеч кимдан муҳаббат ҳисси изҳор ўлмасин.
Чеккани қайғу алам, тортганлари дард бўлсини,
Ул каби оламда ҳеч бир жонли бемор бўлмасин.
Борми элнинг нафратидан ҳам буюк оғир жазо,
Боқса боқсин ҳар бало, боққанда инкор ўлмасин.
Етгай элнинг қарғиши, қаҳру вазаб даркор эмас,
Доимо зор ўлсини унга биров зор ўлмасин.
Эй Калон, ҳар кимсага этсин насиб эл севгиси,
Учрабон эл нафратига ҳеч қачон хор ўлмасин.

НЕЧУН?

Дилрабо, не исмингиз деб ҳеч сўролмайман нечун?
Бир тўйиб ҳусну жамолингиз кўролмайман нечун?
Севгидан сўзлай десам асло тилим айланмагай,
Тобакай сиз бирла бир суҳбат қуромайман нечун?
Ёнма-ён юрмоқда-ку журъат тополмайман, бироқ,
Соянгизга эргашиб ҳам, ёр, юромайман нечун?
Қўрқаман бормоқ учун ҳатто маҳаллангизга ҳам,
Лоақал остонангизга кўз суролмайман нечун?
Телбавор ишқимни элга ошкор этмай дебон,
Тоқатим тоқ бўлса ҳамки оқ уромайман нечун?
Ишқингиз ўти юракни мисли чўғ ёндирса ҳам,
Ундан айру ҳолда хотиржам юромайман нечун?
Эй Калоний, бахтидан шод барча ошиқлар каби
Севганим лаъли лабидан ҳам сўролмайман нечун?

СЕВГАНИМ СЕВГАН

Сени, жондан азиз озод диёрим, севганим севган,
Ҳаётим гулшани, мангу баҳорим, севганим севган.
Қаро тун бағрида ойсан, чароғон кундузи офтоб,
Фурурим, шавкатим, номус ва орим, севганим севган.
Боқиб ҳуснингга тўймайман, дилим яшнаб кетар доим,
Яшай мадҳинг билан бошлаб наҳорим, севганим севган.
Қучоғингдан жудо бўлсам, ғариб бечораҳолдирман,
Ёзилгайдир сени кўрсам ҳуморим, севганим севган.
Балиққа сув, менга юртим керак, усиз яшолмайман,

Дилимнинг қўри, эй нури шарорим, севганим севган.
Калоний, битта фарзандинг эрурман, жон нисор эттум,
Сенга бахшида куч, қудрат, мадорим, севганим севган.

ТОЛМАЙМАН

Аё, ёрим, қуёш янглиғ йироқдирсан, етолмайман,
Етолмайман ва лек қўнғил узиб ҳам ҳеч кетолмайман.
Висолинг кимга бахш айлаб ажиб тилсим этибдирсан,
Очил сим-сим дегайман ҳеч очилмайдир, очолмайман.
Агар офтоб зиё сочмас экан гул ҳам қуриб қақшар,
Сенинг меҳри гиёҳингсиз унолмайман, ўсолмайман.
Қаро кўмир эди қалбим, ёқиб оташ этиб қўйдинг,
Бу не офат эрурким, мен дилингни ҳеч ёқолмайман.
Бутун олам эди торик, уни сен нурга тўлдирдинг,
Кўзимда уйқу йўқ, тунлар сира ухлаб ётолмайман.
Ниҳун ҳолимга қайғурсанг, мени ҳеч телба деб айтма,
Сенинг ишқингда мажнунлик қилишдан ҳеч уялмайман.
Висолинг йўлини излаб, Калоний, кезганим кезган,
Муродим ҳосил ўлгунча, билиб қўй, асло толмайман.

САЙРАГАН БЕДОНАМАН

Нозанин, ишқинг оловида куярман, ёнаман,
Соғиниб васлингни тунлар ўртаниб, тўлғонаман.
Беқийс нури жамолингни бировлар кўрмасин,
Тунда юдуз, қуңдузи офтобданам қизғонаман.
Бўлмасанг ёнимда гар мислим қуёшсиз осмон,
Айт-чи, сендек гулбаданан тобакай бегонаман?
Ошиқ ўлмоқлик қийин эркан, нетай мен, жонгинам,
Йўқ эрур фарқим жаҳонда мисли йўқ ғамхонаман.
Қанча бўлса имтиҳон эт, майлига бош устига,
Барчасидан ҳам ўтарман беғуноҳ, мардонаман.
Эй Калоний, тобакай ҳижронда ёнгайсан дема,
Жуфтидан айру қафасда сайраган бедонаман.

ФИДО БЎЛСИН

Ёронлар, хизматингиздан ҳамиша эл ризо бўлсин,
Изингиздан униб гуллар, диёрим дилрабо бўлсин.
Киши дунёга келгандан кейин эзгу юмуш қилсин,
Хидоят йўлидан тоймай, мудом меҳри бажо бўлсин.
Дилингизга муҳаббат бахш этиб турсин чиройини,
Вафо бирлан садоқат ҳам ҳамиша ошино бўлсин.
Юринг илдам, бўлинг бардам камолот чўққисин кўзлаб,

Ўғил-қизлар ўқиб, мулло бўлиб, ақли расо бўлсин.
Сафийгизга фазилат бахш этиб турсин қадрдонлар,
Бири содиқ ини бўлса, бири содиқ ого бўлсин.
Ширин суҳбатларингиз яйратиб турсин кўнгиллари,
Юзингиздан таралгучи шифобахш пурзиё бўлсин.
Бугун эзгу ният қилди Калоний, эй азиз дўстлар,
Анинг ижроси-чун доим ширин жоним фидо бўлсин.

БЎЛМАСИН

Эй кўнги, оламда ҳаргиз элда хорлик бўлмасин,
Янгрисин шодлик ва лекин оҳу зорлик бўлмасин.
Барқарор бўлсин фаровонлик, омонлик муттасил,
Ҳамма куч-қудратга тўлсин, бемадорлик бўлмасин.
Кулсин омад, бахт қуши инсонни ҳеч тарк этмасин,
Ҳар юмуш келсин барордан, бебарорлик бўлмасин.
Доимо осмон чаророн, хуш ҳаво бўлсин жаҳон,
Дил уйи покиза бўлсин, гард, гурборлик бўлмасин.
Дейдилар бекорчидан безор эрур ҳатто Эгам,
Барча корлик бўлсину ҳеч бир бекорлик бўлмасин.
Бориға қилсин қаноат, ношукурликдир куфр,
Тўймағай кўз бу жаҳонда, нафси горлик бўлмасин.
Яхши хислатдир ҳамиша феъли кенглик, эй Калон,
Ҳовлилар тор бўлса бўлсин, кўнгли торлик бўлмасин.

МОТАМЛАНМАСИН

Бу жаҳонда бут бўлиб юрсин киши, камланмасин,
Айласин шодлик насиб, кўнгли сира ғамланмасин.
Лабларида барқ уриб турсин табассум доимо,
Кўзидан ёшлар оқиб, киприклари намланмасин.
Қўл чўзар бўлса агар етсин фалакка муттасил,
Қомати шамшод бўлиб турсин, боши хамланмасин.
Бахту омад тахланиб кетсин гўзал тақдирига,
Кулфату қайғу, аламлар қалбига жамланмасин.
Дўстларин кўзига ёрур юз билан боқсин, бироқ
Ҳеч қачон доно улус олдидан мулзамланмасин.
Асрасин ҳар дам Эгам ноошинолар жабридан,
Бемаҳал қон йиғлатиб, ағёри хуррамланмасин.
Дейдилар ушбу жаҳонда камгаринларга камол,
Этмасин манманлик асло, элга тамтамланмасин.
Эй Калоний, яхши кас ошин, ёмон бошин егай,
Яхшилар бор бўлсину пок кўнгли мотамланмасин.

БЎЛМАСИН

Майли, ўлдиргин висолинг бирла, хижрон бўлмасин,
Бўлса гар хижрон мабодо, жисм аро жон бўлмасин.
Мен ўлай васлинг қучоғида фақат бахтим қучиб,
Ҳажр дардин чеккали умримда бир он бўлмасин.
Нўш этиб васлинг шаробидан бўлай масту аласт,
Токи ҳажринг нелигин англашга имкон бўлмасин.
Шавқи васлингдан мунавварлик насиб этсин, бироқ
Дарди ҳажрингдан ҳаётимда шабистон бўлмасин.
Ваъда бер, васлинг хиёбонин этай мангу макон,
То ғариб кўнглим ҳажр даштида вайрон бўлмасин.
Гул висолинг гар ҳаёт, ҳажринг мамот эркан, гулим,
Айла шафқатким, Калон, ҳажрингда қурбон бўлмасин.

СОЗ СЎЗЛАГИН

Гар эсанг оқил киши, оз сўзлагин,
Оз, бироқ ҳар доимо соз сўзлагин.
Сўз олурда шошмагин ҳаддан ошиб,
Илтимослар қилсалар боз сўзлагин.
Сухбатингга бўлса гар муштоқ элинг,
Зиқна бўлмай, этмайин иоз, сўзлагин.
Кўчасига кирма манманликни, лек
Қадди-қоматни тутиб роз, сўзлагин.
Кўпчиликка ёқмаган гапни дема,
Ҳамнафас, ҳамкор бўлиб роз сўзлагин.
Ўзгалар қалбини ҳеч қиш айлама,
Бўлса ҳам қиш сен этиб ёз, сўзлагин.
Эй Калоний, қанча кўп гапдон эсанг,
Шунчалик озу, бироқ соз сўзлагин.

ЭЙ ХУДО

Эй Худо, ҳеч кимсадан кам қилмагин,
Ашк обидан кўзим нам қилмагин.
Лаҳза-лаҳза шодмонлик бахш этиб,
Умр вақтин қайғули дам қилмагин.
Бошим узра минг балони ёрдириб,
Муттаҳам ағёрни хуррам қилмагин.
Доимо имони бут инсон бўлай,
Ориятсиз, ҳаёсиз ҳам қилмагин.
Элга ҳиммат айламоқ комим эрур,
Ёлворурман, зиқна одам қилмагин.
Мен севарман юртни жонимдан азиз,
Юртфуруш хоинни ҳамдам қилмагин.
Шеърлари ошиқ Калонийнинг мудом,
Таъми ошсин, асло бетаъм қилмагин.

КУЙДИРМАСИН

Дўстлар, ҳеч кимсани ҳеч бир одам куйдирмасин,
Нокасу худбин, ғаразли мутгаҳам куйдирмасин.
Бу жаҳон айвонлари шодликка тўлсин мутгасил,
Ногаҳон ташвиш солиб қайғу, алам куйдирмасин.
Меҳридан йўллар қуриб, бир-бирларин қучсин суйиб,
Кўз ёшин чак-чак тўкиб, гўеки шам куйдирмасин.
Ййрасин ишқ боғида, севсин, севилсин, қувнасин,
Васлига етсин, бироқ ҳажрида ғам куйдирмасин.
Беғубор орзу билан уйлатса гар ўғлонини,
Келини куйдирмасин, фарзанди ҳам куйдирмасин.
Бир-бировин мўътабар билсин, кўтарсин бошига,
Этмасин ҳаргиз азиз бошини ҳам, куйдирмасин.
Асрасин тухмат балосидан кишини, эй Калон,
Элсевар шеър аҳлини оташ қалам куйдирмасин.

ВАФОСИ БЎЛСИН

Ёр бўлса асил сафоси бўлсин,
Аҳдига мудом вафоси бўлсин.
Мос бўлса агар забони дилга,
Минг жоним анинг фидоси бўлсин.
Ҳар боқишидан зиё таралса,
Кўнглим тўла мубталоси бўлсин.
Ҳижроннинг тиконларини санчмай,
Дардимга висол давоси бўлсин.
Қирқ кокилидан айланадирман,
Икки кўзида ҳаёси бўлсин.
Камтарга камол десин ва лекин
Қизлар ичида сароси бўлсин.
Умримни безар бўлса, Қалоний,
Оллоҳим анинг ризоси бўлсин.

РАҲМИНГ БИЛАН

Таҳ-батаҳ қон айладинг кўксимни, ёр, заҳминг билан,
Қўрқитишни бас қил энди, ҳажр деган ваҳминг билан.
Мен қучовим катга очсам бир етай васлингга деб.
Ўртамингни сен тўсарсан ноз-фироқ - даҳминг билан.
Ўртанурман эрта-кеч чексиз жудолик дардида,
Заррача ҳолимни сўрмайсан нечун ақлинг билан?
Гар ўлар бўлсам ўлиб бўлдим алам саҳросида,
Кел, кўнглини шод этти меҳрингу раҳминг билан.
Ҳажрида дардинг, Қалоний, бедаво деб йиғлама,
Васлидир малҳам, унинг йўлини топ фаҳминг билан.

ЭЙ ҚАЛАМ

Эй қалам, мадҳ айласанг, ақли расони айлагин,
Бордию ҳажв айласанг ҳам норасони айлагин.
Оқилу доно кишини элга кулгу этма ҳеч,
Айласанг ҳам шармисор ул бесафони айлагин.
Элга хизмат кўрсатувчи камтарин, ҳоксорнимас,
Бўйнини роздек чўзувчи баднамони айлагин.
Гоҳи савҳу қасд ила зуккони этма ғийбатин,
Эй азизим, неки қилсанг беҳаёни айлагин.
Кўнгли ўксик, беқусур инсонга бергин куч-мадор,
Бўлса бемор ул мабодо сен давони айлагин.
Ўзгаларга яхшиликни беғараз қил, беғараз,
Доимо чин дил билан хуш муддаони айлагин.
Эй Калоний, илгида ғайратлиларни куйлабон,
Бир умрга эзгуликка хос навони айлагин.

ХАТОСИ БОРМИКАН?

Ёрнинг мендан бўлак ҳам бир гадоси бормикан?
Василиннг ёди билан юрган адоси бормикан?
Рашк ўтида дил ёнар дийдорига боққан сарим,
Мен каби ошифтаҳол бахти қароси бормикан?
Дейдилар ҳусн аҳлининг сидҳу вафоси бўлмагай,
Бевафонинг ишқида мотамсароси бормикан?
Чиқмасанг тоққа агар дўлона қайда деб, мудом
Жон чекувчи ёр учун қалби яроси бормикан?
Кўзлари шумликни кўзлар, диллари маккорлик,
Аҳли ишққа қўзғатувчи можароси бормикан?
Тобакай мен телбага зулм ўтказар хунхор, вале
Ошиқ ўлғон кас учун ёлғиз жафоси бормикан?
Эй Калоний, илтифот бирла сўраб кўр, бир умр
Куйида ёзган ғазалларнинг хатоси бормикан?

ВАТАН

Тақдиримни тақдирингга боғладим озод Ватан,
Не учунким сенда пайдо бўлди менда жону тан.
Сен онам бўлсанг агар баррингдаги фарзандку мен,
Мен онамнинг меҳрибон содиқ, асил фарзандиман.
Мақсадингга мақсадим ҳам бир умрга мос эзур,
Шул сабабли қисматингга қисматим боғлиқ экан.
Соф ҳақиқат, соф табиат, соф ниятли ҳам ўзинг,
Сендаги софликни тарих ҳеч қачон ҳам кўрмаган.
Кўз қорамдай сақламоқда не учун жазм этмайин,
Толейим ҳам, бойлигим ҳам, борлигим ҳам сен Ватан.

ПАНОҲИМСАН

Гулим, пойингга тиз чўқдим, муқаддас саждагоҳимсан,
Чарогон кундузи офтобу туңда нузли моҳимсан.
Сенинг ишқинг билан, жоним, ҳаётим йўғрилиб кетди,
Қувонсам гар қувончим, йиғласам фарёду оҳимсан.
Мудом амрингга бўйсундим, итгаатгүй қулингдирман,
Севиб асра гуломингни, ахир, қудратли шоҳимсан.
Адашмаслик учун боқий кафолат бор зрур, чунким
Кечиб умримданам юрсам бўлур, энг тўғри роҳимсан.
Қачон, қай пайтда, билмайман, етарманму висолингга,
Менга ошқора эт, ёрим, ўзинг ёлғиз гувоҳимсан.
Сира кўрқмай яшайман зарлидан, ҳар турли зўрдан ҳам
Бу дунё хавфлари ҳечдир, ишонган зўр паноҳимсан.
Бу тонг илҳом биланг ёздим, Калоний, қанча ашъорлар,
Ёмон кўздан уни асра, текизмай кўз илоҳим сан.

ЎЗИНГСАН

Менинг хушқоматим, ёрим, ўзингсан,
Садоқатли, вафодорим ўзингсан.
Тўлибдирсан чиройда, бўй етибсан,
Бўйингдан ўргилай, борим ўзингсан.
Юзингдан нур олур офтобу ой ҳам,
Фариштам ҳам зиёкорим ўзингсан.
Қошинг, шаҳлоларинг кўркам намунча,
Лаби шаҳду шакарбоним ўзингсан.
Бўлур хушбўй ҳидингдан мушқу анбар,
Ҳаёли, тоза рухсорим ўзингсан.
Сени жонимданам ортиқ севарман,
Азизим, дилдаги борим ўзингсан.
Ва ё илҳом париси сен эдингму,
Калоний дейди ашъорим ўзингсан.

ОДАМ БЎЛОЛМАЙСАН

Агар юртдан қувилсанг ҳеч қачон одам бўлолмайсан,
Куярсан худди офтобдек, тўлин ойдек тўлолмайсан.
Ватанга жон ишинг боғлиқ зрур, билгил, уни узма,
Узилгач жон ишинг ҳарчанд уриансанг ҳам улолмайсан.
Кўзингнинг ёши ҳеч тинмай, ютарсан қон ва лекин ҳеч,
Умр бўйи кулай дерсан ва лекин ҳеч кулолмайсан.
Бошингга ғам, алам, қайғую мотамлар келар қат-қат,
Сўлай дейсан сўлолмайсан, ўлай дейсан ўлолмайсан.
Диёрингга вужудинг бирла пайванд бўл, Калонийдек,
Агар юртдан қувилсанг ҳеч қачон одам бўлолмайсан.

БЎЛИБ ЮРГИН

Дилбарим, гуруримсан, менга шон бўлиб юргин,
Жон ширин ва лекин сен жонга жон бўлиб юргин.
Мен қаро замин янглиғ ҳоқисор бўлай, аммо
Сен қуёшлию, ойли осмон бўлиб юргин.
Бу ҳаёт эрур гулшан, сўлмасин бирор гул ҳам,
Яшнатиб дилим боғин боғбон бўлиб юргин.
Йиғласам агар қисмат дастидан чекиб озор,
Ташрифинг дариг тутмай, меҳрибон бўлиб юргин.
Сенга, ёр, ҳаётимни топшириб қўёдирман,
Ол уни, ўзинг асраб побзон бўлиб юргин.
Шеър учун дилу жонин бергучи Калонийман,
Гуллаган ижодимда достон бўлиб юргин.

ЭЙ НИГОРО

Эй нигоро, табакай ҳам тоқсан,
Жуфтлашайлик, мен-ла бўл ўртоқ сан.
Юзларингга термулиб яшнар кўзим,
Мунчалар ҳам сен гўзал, оппоқсан.
Рози бўл, ишқимви инкор этмагин,
Айлама қалбим яроқу дорсан.
Дейдилар, бир яхшига бир яхшимас,
Телбадирман, сен ҳамиша сорсан.
Ҳеч мени ер бирла тенг деб хўрлама,
Сен билан доим балақдман, торсан.
Тунлари ишқинг билан бедорман,
Сен нечун то тонггача уйроқсан?
Ё менинг аҳволима кўнглинг ачир,
Ё бировнинг васлига муштоқсан.
Иккимизни ажратолмас ҳеч киши,
Мисли этман, мисли сен тирноқсан.
Булбулигўё бўлиб куйлар Калон,
Сен атиргул бирла тўлган боғсан.

ЧИН ЮРАҚДАН

Ниторим менга афзал минг малақдан,
Севарман жондан ортиқ, чин юрақдан.
Сочи райҳону сунбулга берар бўй,
Лаби ширин асадан, ҳаңдалақдан.
Тиниқликда зилол сувдан мусаффо,
Вужуди тоззадир, тозза палақдан.
Ўзин мендан олиб қочгай ва лекин
Керақдир ул менга юз минг керақдан.
Юриб меҳру висолидан умидвор,

Сочим оппоқ, бўйим ошди терақдан.
Наҳот васлига етказмас раҳмсиз,
Унга инсоф тилайдирман фалақдан.
Бошим кўқларга етмасму, агар мен
Тутиб юрсам ўшал оппоқ билақдан.
Ярим давлат зрур яхши ният деб,
Калоний, тўхтамам эзгу тилақдан.

ЎЗИНГ ИҚРОРИСАН

Дилбарим, сен дилгинамнинг дилрабо дилдорисан,
Лек нечун оҳ урмайинким ошиғинг хунхорисан.
Бир қараб нозля, мени бемори ишқ этдинг, нетай,
Эй шифокорим, ўзинг минг дардима минг дорисан.
Мен севиб жоним дедим, жонимданам ортиқ ўзинг,
Қанча умрим бўлса барин маънисисан, борисан.
Кеча-кундуз васлинг истаб тўлғонар бўлсам, не тонг,
Дилгинамни ром этган кўзлари хумморисан.
Яхши тасбеҳлар тополмай қотди бошим, вожаб,
Энг муносиб гапни айтсам сен каминанг ёрисан.
Севгидан қочмоқ бўлиб ҳеч беҳуда талпинмагин,
Эй Калоний, ошиқ ўлғонинг ўзинг иқрорисан.

ЭЙ КҮНГИЛ

Эй кўнгил, умрингни ўтказ қавли маҳкамлар билан,
Аҳду паймон тузма нокас, аҳли беғамлар билан.
Ори йўқлар даврасида кўнгил очмоқдан кўра,
Майли, ғам даштини кез номусли одамлар билан.
Яхши сўз дилларни ёруғ айлагувчи бир қуёш,
Офтобсиз тонг отарму ҳеч қачон шамлар билан?
Гар дилинг пок бўлмаса ҳар доимо бир сафдасан,
Халқаро шармандалиқдан бошлари хамлар билан.
Яхшилар кўнглин ўзингга гар этар бўлсанг макон,
Билки умринг ўтгай албат энг ширин дамлар билан.
Эй Калон, ҳақ сўзлаким ростгўй десинлар элу юрт,
Шунда сен ҳамдам бўлурсан қалби кўркемлар билан.

МУБТАЛОЛАРДАН

Ёронлар, сўрдингиз, айтай, бу дардим бедаволардан,
Нечунким дилгинам ёр ишқига кўп мубталолардан.
Соғинтирмоқ билан қалбимни ул минг поралар этди,
Бу хил қийноқ нечун даркор? Эканму бевафолардан?
Нажот истаб кеча-кундуз тинимсиз илтижо қилдим,

Билолмайман, хабарсизму нигорим илтижолардан.
Висоли ёндирар келса ва кетса ҳажри куйдиргай,
Вужудим ўртаниб кетди, нетай, бу хил жафолардан.
Мени-ку бўлганим бўлди, адо бўлдим, тамом бўлдим,
Умидим, ёр узоқ бўлсин балолар, рўдаполардан.
Дилмининг энг нафис туйғуларин хушрў назал айлаб,
Жўнатдим ёр учун тумор қилиб чин ошинолардан.
Калоний, севгида балким адашдим, янглишиб қолдим,
Ва лекин асрасин Оллоҳ ижодимда хатолардан.

ДИЛБАНДИДАН

Ўргилай мен дилрабойим лабларининг қандидан,
Гоҳи қанд, гоҳи шакар, гоҳи асал монандидан.
Лабларин ширин десам ундан шириндир тиллари,
Кошки сўрсам эрди мен ширинзабон нўшқандидан.
Ҳеч етолмай шу ширинларга мудом беморман,
Ёр хабар олмайди, лекин мен каби дардмандидан.
Ҳажрида чеккан фиғоним кўкка етди, найлаин,
Ишқида қалбим узилди барча банди бандидан.
Мен висол сўрсам нигорим рад этиб дер "алвидо".
Воз кечолгайму киши ҳеч дилга дил пайвандидан.
Бора-бора ҳажрига тоқат топар деб ўйламанг,
Дил узолмайди, Калоний, ҳеч асил дилбандидан.

АҒЁР ЭКАН

Ваҳким, биз дўст деган ул кимсалар ағёр экан,
Соддадил, олийжаноб деб юрсак ул маккор экан.
Қоматин шамшод дедик, сарв ҳам дедик ошиқ бўлиб,
Кўргилик, ул сарву шамшод бўйнимизга дор экан.
Бир умр суйсак куйиб бўлгай вафоли ёр дебон,
Бу не фоже эрдиким, ул ўзгаларга ёр экан.
Доимо оқ пахтадек оппоқ билиб қўйсак меҳр,
Ул юракни музлатувчи ях экан, оқ қор экан.
Қўйнимизни тўлдириб бир қанча пуч ёнғоқ билан,
Аждаҳо нафсин дегувчи беюзу беор экан.
Кўзимиз меҳроб кўриб талпинса унга руҳимиз,
Ул олиб дўзахга солди, иблису бадкор экан.
Бу қаср майдони кенг, яйраб униб-ўссак десак,
Ул қабрдек ҳам қоронғу, ҳам заху, ҳам тор экан.
Эй Калон, дод солмагин, дўст билганим душманму деб,
Қил шукр, бардошли бўл, тақдирда шул ҳам бор экан.

ҚОН БЎЛМАСИН

Эй нигоро, бўлмасанг сен мен учун шон бўлмасин,
Шон нечун даркор зрурким, шони йўқ жон бўлмасин.
Изларингдан эргашиб зулфинг каби бахтим қаро,
Бўлмасанг сен дил уйида шуъла афшон бўлмасин.
Деб эмишсан имтиҳон этмоқ учун бергум азоб,
Минг азоблар бўлса бўлсин, доғи ҳижрон бўлмасин.
Мен сенга ишқимни бердим бу жаҳонда тенги йўқ,
Ўзга ошиқ ишқига қалбингда ошён бўлмасин.
Бир умр ваъдам вафосига садоқат айлағум,
Ўйларингдан бошқа ўй ўйимда бир он бўлмасин.
Эй Калоний, васли ёрингнинг насиб айлар ва лек
Оғзинг ошга етса бурнинг ҳеч қачон қон бўлмасин.

ВАТАН

Фалак, ажратмагил ҳаргиз менинг қутлуғ маконимдан,
Агар айру тушар бўлсам жудоман жои жаҳонимдан.
Ватан севмоқни имондан деган зот ҳақ гап айтмишлар,
Жудо эт, майли, жонимдан, жудо этма имонимдан.
Ватан фахрим, гурурим, кўзларим нури, ҳаётимдир,
Баногоҳ айрилар бўлсам асар қолмайди шонимдан.
Азиз юртимга, бас, содиқ эканман, одамийдирман,
Унинг меҳри жўшиб оққай муқаддас дилга қонимдан.
Диёрим ишқи қалбимга бағишлайди зиё доим,
Жаранглайди Ватан меҳри, Калоний, достонимдан.

ЁМОН

Не ёмон деб сўрдинг, айтай, ҳаммадан тухмат ёмон,
Ул ёмонлардан ёмондир, мисли бир офат ёмон.
Дўст билан ёв жанг қилурда бетараф қолмоқ уят,
Дўст қолиб, душман томонга айлаган хизмат ёмон.
Бахтиёр чоғингда сенга соя янглиғ эргашиб,
Тўсса бахтингни булутлар қочган ул улфат ёмон.
Яхшилик қилсанг магарким беғараз қил, беғараз,
Заррача миннатли бўлса беҳисоб ҳиммат ёмон.
Майли хор бўл, майли зор бўл, бўл мудом халқинг билан,
Эл сотиб, ёвдан қозонган шон ёмон, шуҳрат ёмон.
Эй Калоний, ҳамнафас бўл жонажон халқинг билан.
Эл-улусдан ажралиб сўнг айласанг рихлат ёмон.

КЕЛМАСИН

Сухбатимга суммати муз келмасин,
Лабзи йўқ, сурбету беюз келмасин,
Юлдузимга юлдузи мос бўлсини,
Мос эмас ҳеч ўзга юлдуз келмасин.
Сўзни(нг) бетуз бўлгани ҳаддан ёмон,
Лекигин манглайга ҳеч туз келмасин.
Улфати чор жам эсак чойхонада,
Нафси бад, худбини очкўз келмасин.
Етти ўлчаб, пухга қургин, соз этиб,
Қурки шундай, қайта буз-буз келмасин.
Ҳар фаслнинг ўз келур хуш они бор,
Ҳеч қачон ёз ўрнига куз келмасин.
Эй Калон, илҳом жўшиб турсин, бироқ
Дил қолиб, тилдан дуруғ сўз келмасин.

СЕВАР ЁРИМ КЕТАР БЎЛДИ

Севар ёрим кетар бўлди, дилим қон,
Уфқ алвон бўлур офтоб ботар он.
Тирикликдан нишон қолмайди ҳаргиз,
Қолур тан бунда, ул бирла кетар жон.
Умид сўнгай, сароб янглиғ ниятлар,
Вужудимни ўйиб ташлайди ҳижрон.
Сомондек сарғаяр бир зумда рангим,
Бошоқдирман мисоли, энди бедон.
Кўринмайди кўзимга кўрку зебо,
Гулистон ҳам туюлгай мисли вайрон.
Оқур ашким мисоли икки дарё,
Чекарман тинмайин фарёду афрон.
Этиб ҳисоб босиб ўтган йўлимни,
Қилурман тинмайин, найлай, пушаймон.
Сўниб илҳом, Калоний, шеър битолмам,
Тутинг маъзур мени сердид вазалхон.

САБО КЕЛТИР ХАБАР ЁРДАН

Сабо, келтир кабар менга бу кун аҳволи ёримдан,
Дилим ўксик, хавотирман, вафодор ул нигоримдан.
Оёгин гардини кўзга этарман тўтиё етсам,
Нетай, токай йироқдирман кўзи мастонаворимдан.
Ғам-андуҳлар тўлиб кетмиш, дилимни қопламиш зулмат,
Қувонч келтир, зиё келтир висоли нур шароримдан.
Совуқ миш-миш тўлиб кетмиш, ҳаётимнинг қиёси қиш,
Илиқ ҳис-туйғулар келтир қуёшли навбахоримдан.
Нигорим шодмон бўлсин, қуёшдек порласин, кулсин,
Ўтингайман, хабар берма хароб аҳволи хоримдан.

Само даҳшатда оҳ урсам, висол сайдида беҳудман,
Ўқингай ёр дарак топса барори йўқ шикоримдан.
Қалоний, ишқида битдим ғазаллар ўтли қалбимдан,
Дилига завқу-шавқ тўлсин, ўқиб бер ашъоримдан.

Саодат аҳлидан

Ўргилай, минг ўргилай, меҳру муҳаббат аҳлидан,
Айланай, минг айланай, ҳиммат, саховат аҳлидан.
Хурриятнинг еллари қувди зулмининг абрини,
Эл-улус бўлмиш халос офат, қабоҳат аҳлидан.
Эрк қуёши нур сочиб, бўлди нурафшон қалбимиз,
Энди халқим баҳраманд шафқат, шафоат аҳлидан.
Ҳар томон кетмиш тўзиб бузғунчию босқинчилар,
Юрт бу кун обод бўлур, ғайрат-шижоат аҳлидан.
Қур, ярат дер энди миллат, дер Ватан бу понимиз,
Мўъжизот пайдо бўлур софдилли қудрат аҳлидан.
Эй Калоний, деб тасадуқ бошидан гуллар сочай,
Айланай ҳам ўргилай бахту саодат аҳлидан.

Яйрайман

Аё ёрим, табассум эт, кўзим кўрганда яйрайман,
Вужудингдан қувонч нури чиқиб турганда яйрайман.
Илож бўлса яқинроқ кел ва ё бормоққа рухсат бер,
Этиб изҳори ишқ суҳбат ўзим қурганда яйрайман.
Муҳаббат танламас манзил, хиёбонми, биёбонми,
Қўлинг ушлаб, сенинг бирлан кезиб юрганда яйрайман.
Ажиб сокин макон бўлса, дилимга завқу-шавқ тўлса,
Асал васлингни гаштин, ёр, қониб сўрганда яйрайман.
Нетай, бу дашти хижронда таниш зот ўтса карвонда,
Калоний, қоли аҳволинг бориб сўрганда яйрайман.

Ҳурлигим

Ҳурлигим, сен нур бўлиб, дил шуълаи афшони сен,
Ҳам ҳаётим машъалию, хуршиди тобони сен.
Дилга оқсин нурларингдан, эй қуёшу моҳтоб,
Равшан ўлсин, руҳи доким беғубор осмони сен.
Кетмагил ҳаргиз гурурим синмасин, топталмасин,
Турмушимнинг зийнати сен, шавкати сен, шони сен.
Сен туфайли эркиёрман, бахтиёрман, инчунун,
Этмагин тарк, хонумоним, давлати сен, кони сен.
Сенсиз олам тим қоронғу, сенсиз умрим зоедир,
Сен ҳаётим устуни ҳам, сен ҳаётим жонисан.
Дер Калоний, ҳурлигим бу нузлигимдир бекиёс,
Ҳурлигим, кел, нур бўлиб, дил шуълаи афшони сен.

МИНГ ЎРГИЛАЙ

Минг ўргилай, нигорим, сиздаги қошу кўздан,
Нурли эрур юзингиз кўкдаги ой, кўёшдан.
Келганда гоҳи тўқнаш нозли қараб қўярсиз,
Жоним тасаддуқ ўлсия сирли, майин қарашдан.
Дунёда барча ошиқ сизни талош этаркан,
Айтинг-чи, қандай олгум, бу хил талош-талошдан?
Зарга ўраб юборсам бошдан оёқ ярашгай,
Лек бунга ҳолатим йўқ, кун кўраман маошдан.
Маҳрима деб мабодо бошим сўрар эсангиз.
Мен нега воз кечмай, бу арзимайди бошдан.
Айлаб висолга ваъда, борганда рад этурсиз,
Етганда орзим ошга тиш синмасин-да тошдан.
Жабру ситам этишдан ҳар дамда чарчамайсиз,
Қолмади менда ҳаргиз тоқату сабру дошдан.
Ял-ял ёниб "Матиз"да кулиб ўтиб кетурсиз,
Ҳижрон юкини ортган мендек аробақашдан.
Замона мажнуни деб кулса, Калон, нетай мен,
Бошим олиб кетайми шахри азим-бу Шощдан?

ТОРТАМАН

Мен севиб қолдим, азоби ишқ шу ондан тортаман,
Кимса билмас дардларимни, оҳ, ниҳондан тортаман.
Ишқи йўқ номехрибоннинг жабри жондан ўтди, воҳ,
Беҳиёс ҳижроннинг дардин жисму жондан тортаман.
Ул қуёшим нурларин абрўнинг ортига олур,
Мен зиёсиз тун ҳаётим тор жаҳондан тортаман.
Иккимизнинг йўлимизни бу фалак бир этмади,
Ёр у томон тортадир, эҳ, мен бу томон тортаман.
Ҳолима кулмайдиган оламда бир зот қолмади,
Таъналарни кетма-кет яхши-ёмондан тортаман.
Эй Калоний, сабр этиб, кўрсат садоқат ёрга,
Чин вафо бўстониға шуҳратли шондан тортаман.

ЭЗГУЛИКНИ КУЙЛАГИН

Дўсти содиқ кўп бўлиб, оламда душман бўлмасин,
Бахт кулиб турсин, бироқ паймона ҳаргиз тўлмасин.
Севгимиз дилларда жўш урсин, вафо тарк этмасин,
Одамийлик гуллари яшнаб туриб, ҳеч сўлмасин.
Бу жаҳон айвонида касни ёмондан асрасин,
Яхшилик райҳонларин қаҳру қабоҳат юлмасин.
Оқибатли кимсага омад кулиб боқсин, бироқ
Оқибатсиз бўлса ким толеи асло кулмасин.
Эй Калоний, кеча-кундуз эзгуликни куйлагин,
Эзгуликни тинглаган тингловчи ҳеч ҳам ўлмасин.

СОҶИБ ДУО БЎЛГИН

Болам, комил эсанг, умринг бўйи ақли расо бўлгин,
Қариб қолдим, мадорим қолмади, меҳри бажо бўлгин.
Менинг сендан бўлак, айтгин, кимим бордир, кимим бордир,
Суянган тоғиму жоним учун қутлуғ сафо бўлгин.
Билиб қўй, кексалик дарди ёмон дарддир, ёмон дарддир,
Бу дардимга ўзинг, ўғлим, мудом дорилшифо бўлгин.
Кўзимдан нур-зиё кетди, дилим армон билан гўлди,
Агар ёнбошласам ёстиқ, юрар бўлсам асо бўлгин.
Элимнинг олқишин олгин, қадрда бебаҳолик эт,
Илоҳим соғ-омов юргин, азиз, меҳригиё бўлгин.
Буюк ишларга қодирлик Калонийга фазилатдир,
Муносиб бўл, улуг наслингаю, соҳиб дуо бўлгин.

ҚАЛАМНИ ИШГА СОЛ

Дўстларим, найлай, ҳаёт бир бағритош жаллод экан,
Зулмидан дил қўшларин чекмоғи ғам, фарёд экан.
Тўхмату фиксу фужур бошимга ёмғирдек ёғар,
Чархи дуннинг қилмиши жабру ситам, бедод экан.
Не умид, орзу билан йирсанг кўнгилинг ганжини,
Бир буюк тўфон билан ул сарбасар барбод экан.
Бевафо дунё иши тентакнамою тескари,
Шод экан аҳли жунун, идрок эли ношод экан.
Бир умр ўтсанг агар армон билан ҳеч тонг эмас,
Жисму тил банди, фақат ўю хаёл озод экан.
Эй Калоний, тапилама ҳаргиз қаламни, ишга сол,
Бас сенинг қалбинг тўлиқ илҳому истедод экан.

НАЙЛАЙИН

Оҳким, ул дилрабо бегона бўлди, найлайин,
Бир умр севганлиги афсона бўлди, найлайин.
Мен сенинг содиқ вафодоринг бўлурман деб туриб,
Етти ёт бегонага жонона бўлди, найлайин.
Васлидан уммид қилиб юрган эдим, хуррам бўлиб,
Ҳажрида икки кўзим гирёна бўлди, найлайин.
Ишқ билан қалбим менинг яшнаб кетарди дер эдим,
Бевафо ёр жабридан вайрона бўлди, найлайин.
Севгининг чўғи тушиб лов-лов ёнардим, лекигин
Севганим муз диллига парвона бўлди, найлайин.
Не бўлиб ўтса ўтиб кетди ва лекин, жўралар,
Куйида куйган Калон девона бўлди, найлайин.

БОДА СУН

Сокиё, ёр кетди ташлаб, бода сун,
Мен ичай кўзимни ёшлаб, бода сун.
Васл уйи вайрона бўлди, войким,
Энди сен майхона бошлаб, бода сун.
Ёр алам, қайғуга этди рўбарў,
Сен менинг кўнглимни хушлаб, бода сун.
Эл аро қолдим маломатта, ажаб,
Дод солай кўксимни ушлаб, бода сун.
Тўйди ҳижрондан, Калоний, жонидан,
Сокиё, ёр кетди ташлаб, бода сун.

ҚАЧОН СУЯРСАН?

Жонона, қараб-қараб қўярсан,
Мижгон ўқи-ла дилни ўярсан.
Ҳажрингда десам бўлди юрак қон,
Лаълингни қизил тусга бўярсан.
Холингни қаросига тикилсам,
Бахтимни қаро қилиб қўярсан,
Севдим сени деб дилимни очсам,
Бу гапни ҳазил гапга йўярсан.
Меҳрингни кутиб ўтиб борарман,
Қийнашга мени қачон тўярсан?
Бир кўрдям, Калоний, ошиқ ўлдим,
Айт, сен асалим, қачон суярсан?

МАҲЗУР БЎЛМАСИН

Дўстлар, ҳеч бир киши муҳтожу маҳзур бўлмасин,
Бу ўтар дунёда хор-зорликда машҳур бўлмасин.
Келдими дунёга, бас, ўз ризқини терсин, бироқ
Ўзгалар ризқини теришлик бирла мағрур бўлмасин.
Кўнгли тоғдек беғубору нияти пок бўлсини,
Қалбини чирк қоплаган жирканчли манфур бўлмасин.
Хуш фазилатли, саховатли эса дил яйрагай,
Беймон, инсофи йўқнинг қалбида нур бўлмасин.
Етти ўлчаб бир кесинг, армонга ҳожат қолмагай,
Ўйламай босманг қадам ҳеч сўнги қурғур бўлмасин.
Эй Калоний, ҳақ ёзиб, оламга боқ мардонавор,
Майли, нодонлар учун ул зарра манзур бўлмасин.

БИЛМАСИН

Бошима савдо тушиб, бўлдим нисор, ёр билмасин,
Чекмасин ҳеч изтироблар, шуъладор ёр билмасин.
Шодлигим бор бўлса айлай барчасин тент армуғон,
Бўлмасин қайғумга шерик, ғамғусор ёр билмасин.
Ғамларим ёлғиз ўзим чекмоққа қодирман, бироқ
Бермасин дардимга ҳаргиз зътибор, ёр билмасин.
Ул кулиб юрсин мудом толейининг оғушида,
Бахтига ёр бўлганидир ифтихор, ёр билмасин.
Келмоғида жон кирар қалбимга, кетса жон чиқар,
Энди кетмоқликни зинҳор дилафкор ёр билмасин.
Эй Калоний, асрагани асрагай дерлар Худо,
ҳажрида мен беадоқ бўлдим - ку хор, ёр билмасин.

КЕТМАСИН

Эй сабо, дилрабо айлаб мени хор, кетмасин,
Васлига умрим бўйи бўлмай сира зор, кетмасин.
Аҳдига бўлсин вафодор, васлидан бўлмай жудо,
Кетса жоним кетсину гул юзли дилдор кетмасин.
Ул билан бахтим бутун, қалбим уйи нурхонадир,
Айлабон ҳолим хароб, жонимни абгор, кетмасин.
Янграсин толе куйи, олам эли қилсин ҳавас,
Синмасин куй авжига чиққанда бул тор, кетмасин.
Бу жаҳон зебо эрур ҳар дам муҳаббат завқидан,
Чекмасин ишқ борлари ҳажрида озор, кетмасин.
Эй Калон, ёр васлисиз асло ёзолмайман вазал,
Қалб уйини тарк этиб мангута ашғор кетмасин.

БИР БАЛО БЎЛМАЙ БУРУН

Ҳар одамнинг тақдири ҳал бўлғуси ўлмай бурун,
Ҳал этиб ол тақдирингни, бир бало бўлмай бурун.
Дейдилар, иштони йўқ кулгай ямоқ лозимлига,
Сен ўзингга бир боқиб ол ўзгага кулмай бурун.
Бор мақол: доим метални лаҳча-чўғ бўлганда бос,
Гулга боқ, хушрўй бўлуру қовжираб сўлмай бурун.
Қил ибодат, қил тиловат, рўза тут, инсофли бўл,
Косаи паймонанг аввал лиммо-лим тўлмай бурун.
Луқман покизани чайнайверишдан не Мурод,
Вақтида юттил, ажал боринг, Калон, ютмай бурун.

ДОСТОН БЎЛИБ ТУРГИН

Жон берар эсам, ўелим, жонажон бўлиб тургин,
Сув тутиб шйёламда меҳрибон бўлиб тургин.
Аста-аста чўккайман бир губан жой қаърига,
Сен бошимда нур сочган осмон бўлиб тургин.
Мен ошаб бўлиб ошим, ҳам яшаб бўлиб ёшим,
Сен эсанг, жигарбандим, навқирон бўлиб тургин.
Жон оларга Азроил келсалар ҳузуримга,
Сен ўзинг тутиб бардам, қаҳрамон бўлиб тургин.
Йиғлама, кўзинг ёши дилга тош бўлиб ботгай,
Розилик бериб албат, шодумон бўлиб тургин.
Бу умр саноклидир, мен уни яшаб бўлдим,
Бахтима фароғатли, соғ-омон бўлиб тургин.
Бир қақир биебонни сенга бор қилиб кетдим,
Сен уни яшартиргин, борбон бўлиб тургин.
Ул куни мазоримга жойлагач, этиб иззат,
Эл аро Калонийдек достон бўлиб тургин.

БОРМИКАН

Дўстларим, мендек жаҳонда хор бўлган бормикан?
Изтироб гирдобида абгор бўлган бормикан?
Қалбига ғам бирла ташвишлар, тағин қасрат тўлиб,
Кўз ёшидан ҳосили анҳор бўлган бормикан?
Тинмайин эзгач ситам, жабру-жафою ғам, алам,
Хаста ҳол, ошифта дил, бемор бўлган бормикан?
Ўзгалар толейи-чув бахтин нисор айлаб, ўзи
Меҳрибон бир қўлчага зор бўлган бормикан?
Фигначи, тухматчилар қилган маломатдан куйиб,
Бесафо ўз жонидан безор бўлган бормикан?
Эй Калоний, оҳидан бўрон туриб, тоғлар қулаб,
Нолаю афғонидан анғор бўлган бормикан?

РАНЖИМАС

Қайтаролмас ҳеч киши қалбимни қутлуғ роҳидан,
Ажратолмас бир умр ҳам ишқ деган ҳамроҳидан.
Мен учун ёр севгиси шондан азиз, жондан азиз,
Гарчи оташ чиқса ҳам куйган дилимнинг оҳидан.
Тавсифин сизга баён этсам тасаввур айлангиз,
Ул зиёлироқ эрур ҳатто фалакнинг моҳидан.
Кўзлари юдузга монанд, қошлари мисли қалам,
Эгнига кийган либос гоҳ атласу, гоҳ шоҳидан.
Ул эрур гўё шаҳаншоҳ, мен унинг содиқ қули,
Қувса ҳам ҳаргиз кетолмам қиблаи даргоҳидан.

То ҳануз меҳри қозонмам, менга ётлик айлагай,
Ё ҳазар этгаймикан ул мен фақир гумроҳидан.
Ёр менинг дардимдан огоҳ бўлмагай деб ўқсима,
Эй Калоний, ранжимас ошиқ киши дилхоҳидан.

ТИЛИМ АЙТТИЛ ДИЛИМГА...

Тилим, айттил дилимга, ул элу юртни ризо қилсин,
Ризо қилмас эса элни адо бўлсин, қазо қилсин.
Агар чин дил эса Чўлпон дилидек поку соф бўлсин,
Фаразли бўлса виждон деб аталган шоҳ жазо қилсин.
Қаро ниятдилар умри бақо гулзорига кирмас,
Агар ўлмай деса оқил бўлиб, хуш муддао қилсин.
Ҳаёт ширин, замон кўркем ҳамиша завққа тўлсинким,
Наво қилса Навоийдек, Низомийдек наво қилсин.
Калоний, айт, дилимга ул буни қатъий Мурод этгай,
Ватаннинг мақсадин англаб, уни қалбига жо қилсин.

ЮЛДУЗУ ОЙНИ СОЧАЙ ДЕЙМАН...

Дили торик кишини(нг) афғига чойни сочай дейман,
Ювилсин тозза деб энг каттакон сойни сочай дейман.
Ичи ифлос, бироқ сирти силлиқ, гўё илон янглир,
Ичига мос этишга бошидан лойни сочай дейман.
Ҳалолу пок одамларни кўролмайдир нечун, исқирт
Басир бўлсин дебон кўзига носвойни сочай дейман.
Қадам босган жойидан гул эмас, янтоқ ўсиб чиққай,
Йўқолсин деб изи тушган ўшал жойни сочай дейман.
Агар инсофга келса ул, Калоний, шодумондирман,
Ёришсин деб дилига юлдузу ойни сочай дейман.

МАРДУМИ ФАРҒОНАМАН

*Мулки Ҳинду Марвдин келсам топардим эътибор,
Шулар эрур айбим, Муҳимий, мардуми Фарғонаман.*

Муқимий

Мунчалар ширин замонам, бахтиёр мардонаман,
Улфатим шодлик ҳамиша, қайғудан бегонаман.
Ёру дўстлар даврасида яшнади гул ёшлигим,
Эй ёронлар, ҳеч демасман кўзлари гирёнаман.
Ҳур диёрим оғушида энди одамлар азиз,
Шу азизлардек азизу бахтидек ҳақдонаман.
Яхши-яхши раҳнамолар бўлди устозим менинг,
Гулшанимга лаҳза-лаҳза ошиғу парвонаман.

Хурлигим берган ўзингсан жонажон республикам,
Доимо халқим мисоли сен билан ҳамхонаман.
Балки хору зор кезардим ўзга юртларда эсам,
Она юртимда элимдек хурраму шодонаман.
Мардуми Фарғонаман, айбим шу деб эрди Муқим,
Мен дедим бахтим, Калоний, мардуми Фарғонаман.

СЕНГА СОДИҚМАН ДИЁРИМ

Сенга содиқман диёрим, дилда ишқим бир жаҳон,
Яшнатар васлингу, ҳажринг айлагай умрим ҳазон.
Не учунким сен шарафсан, номусу шаъну гурур,
Шул сабабли мев севиб доим дегайман жонажон.
Қанча йиллар кутди халқим нури истиқлол кунин,
Минг шукрим, келди охир порлаган қутлуғ замон.
Элсеварлар елкасига тегда офтоб, кун тушиб,
Хойну сотқинга, лекин энди бўлмай кўп ёмон.
Хоҳишинга бўйсунувчи ҳаммага бағринг очиб,
Йўқса, майли, кетса кетсин, унга қибла тўрт томон.
Хур Ватан деб танда жоним бўлса қурбон розиман,
Эл-улус-чун сарф этарман қанча бўлса хонумон.
Эй Калоний, юртни куйлаб завқ билан ёзгил ғазал,
Шеърларинг манзур бўлур халқинга шунда бегумон.

ДИЛНИ ХУШХОН АЙЛАГИН

Эй кўнги, гар юртни севсанг, кўксинг осмон айлагин,
Куйда икки кўзингни кавқабистон айлагин.
Сўзда севдим деб юришлик шунчалик бир гап холос,
Хонумонинг унга бахш эт, жонни қурбон айлагин.
Қанча меҳринг бор экан, энг аввало халқинга бер,
Бир умрга эли меҳмон, ўзни мезбон айлагин.
Бу умр ўткинчидир, ул ўтмасин зое сира,
Ҳар бир оннинг хизматини элга эҳсон айлагин.
Энг муқаддас шу Ватан, кўзларга сур тупроғини,
Куч-қувватни яшнатишга яхши имкон айлагин.
Аслида бир жону тан, бир руҳсану, битта кўнги,
Кулса кулгин, чекса афғон бирга афғон айлагин.
Шеър ёзишни бас, Калоний, касб этиб олдинг сано,
Мадҳига халқингни доим дилни хушхон айлагин.

ҒАМ КЎРМАЙИН

Эй ёронлар, яхшиларнинг кўзида нам кўрмайин,
Кулгиси оламини тутсин, қалбида ғам кўрмайин.
Умрини яйраб яшаб ўтсин фаровонлик билан,
Рўзғори буг бўлиб бир заррача кам кўрмайин.

Беҳисоб давлатли бўлсин барча эзгу диллилар,
Ҳеч қачон, ҳеч қайда манман бирла там-там кўрмайин.
Бахт қуши доим кўниб турсин бошига, лекин
Омадининг кетганин оламда ҳар дам кўрмайин.
Умрида ҳеч чекмасинким мусибат, қайғую ғам
Унда кўрмай ҳозир бундан кейин ҳам кўрмайин.
Тушмасин ҳаргиз жудо имошлар имонидан,
Хотиринаи жам кўрай, ҳеч лаҳза бежам кўрмайин.
Яхшиларга жўшқин илҳом бирла яхши ёз Калон,
Хом назаллар ёзганинг, мен сенга айтсам, кўрмайин.

ЭЙ БОЛАМ

Эй болам, мушфиқ онангни қийнама, куйдирмагин,
Берма озор, бир нафас ҳам жонидан тўйдирмагин.
Дейдилар модар ризо бўлса Худо ҳам розидир,
Жисму жонингни жаҳаннам ўтида куйдирмагин.
Битта ёш тўкса она дунёни сув босгай эмиш,
Йиғлатиб, кўз ёшларини сел қилиб қуйдирмагин.
Оқ сутини оқласанг ойдин бўлур доим йўлинг,
Ҳеч қачон оққа қаро ранглари ҳеч туйдирмагин.
Яхшиликни ўлгуинингча қанча қилсанг, шунча оз,
Таъна топини ва лекин шаънига қўйдирмагин.
Ўз онангга гар муносиб бўлмасанг фарзандмисан,
Келтириб қайғую ташвиш бағрини ўйдирмагин.
Волиданг шод айласанг, шоддир Калоний ҳам мудом,
Эй болам, мушфиқ онангни қийнама, куйдирмагин.

МЕҲРИ БАЖОЛИҚДАН

Вафодорга жафо қилмоқ ҳақиқий бевафоликдан,
Вафо аҳли азиятлар чекар бу бесафоликдан.
Бериб ваъда вафосини унутгандан ҳазар дерлар,
Яқин юрмас қозонга ҳар киши қўрқиб қароликдан.
Ҳаёсизда вафо йўқдир, вафосизда ҳаё йўқдир,
Кишини асрасин мангу ибосиз, беҳаёликдан.
Муҳаббатда садоқат доимо бирламчи бойлиқдир,
Ҳазар қилгин, ҳазар қилгин садоқатда хатоликдан.
Вафодорнинг сафоси бор, вафосизнинг жафоси бор,
Худовандо йироқ тутсин муҳаббатда жафоликдан.
Чиройи бор, вафоси йўқ гўзаллар мисли дўзахдир,
Йиғит ҳоли хароб бўлгай аларга мубталоликдан.
Калоний, ҳеч адашма, танлаган ёринг вафо қилсин,
Насиб этсин сенга жононаи меҳри бажоликдан.

ЭТМОҚЧИМАН

Дилрабо, мен сиз билан бир сайри боғ этмоқчиман,
Ҳамнафас, ҳамдам бўлиб кўксимни тоғ этмоқчиман.
Ишқ аро менга рақиб-ошиқларингиз барчасин,
Куйдириб рашк ўтида чашмин булоқ этмоқчиман.
Гоҳ висол ҳамроҳи бўлдим, гоҳ ҳажр йўлдоши ҳам,
Васл ила ҳижронни энди икки ёқ этмоқчиман.
Кўрсатиб меҳру вафодорлик намуна, шевасин,
Фаҳр этиб олам аро кўнглимни тоғ этмоқчиман.
Майлига, жоним фиҳо бўлсин, ўлай, лек нур сочиб,
Ишқ йўлин ёритгани дилни чироқ этмоқчиман.
Шубҳалар қилманг сира, ростдир сўзим, ростдир Калон,
Бир умр ниятни пок, кўнглини оқ этмоқчиман.

УМИД АЙЛАБ...

Сенингсиз мен ғарибман, чорасиз бечораларданман,
Сенинг бирланку ҳар дардга топарман чораларданман.
Юрарсан шоду хуррам сан, бироқ бир бор назар ташла,
Севиб, ҳажрингда қон йиғлаб, кўзи фаввораларданман.
Висолинг гар насиб этса қувончим кўкка сизгайму,
Вале ҳажрингда, эй ёрим, ки бахти қораларданман.
Майин кулгуларинг дардимга малҳамдир, шифо бўлгай,
Табассуминг дарир тутсанг дили садпораларданман.
Ўзинг айтгил, дилоромим, куйингда тобакай куйгум,
Наҳотки, бир умр ўттум бўлиб оввораларданман.
Калоний, зора йўл топсам ва зора қалбингга кирсам,
Умид айлаб яшайдирман шу зора-зораларданман.

ЁҚИШ МУМКИНИ ЯНГИДАН?

Иложи бор, метални тозалаш мумкинку зангидан,
Бироқ сўнган муҳаббатни ёқиш мумкинми янгидан?
Агар қайси кўнглига севги меҳмон бўлса ул дилда,
Асар қолмас бу оламнинг ғубори, гарди, чангидан.
Муҳаббат барқ уриб яшнар экан ул дил чаровондир,
Жудо бўлса ким ишқдан кул ёзар лаҳза рангидан.
Кучи ёр севгисин ҳар дам вафо бирла садоқатда,
Киши ишқин билиб бўлмас кўзи, қошлар тарангидан.
Ўчирмоққа муҳаббатнинг оловин ким этар журъат?
Бу иш келгай, азиз ёрим, фақат кўнглини(нг) сангидан.
Севиб қолдим, ҳузурингдан кетишга йўқ эрур тоқат,
Хуморингман, менга бахш эт табассуминг жарангидан.
Ажаб йўқдир кеча-кундуз, Калоний, энди шеър битсам,
Бу қалбимга кириб олмиш муҳаббатнинг зарангидан.

САВОБИ БОР ЭКАН

Найлайин, ишқ дардининг ҳадсиз азоби бор экан,
Жону дилни ўртагувчи изтироби бор экан.
Оташида беаёв лов-лов этиб ёндирса ҳам
Ифтихор этсин, парирӯ моҳтоби бор экан.
Васли роҳат бўлса ҳам ҳажрига дуч келса агар,
Қалбида на сабру на кўзларда хоби бор экан.
Гарчи кўни л риштаси боғланса ҳам маҳкам, бироқ
Дилни қийнаб ўртагувчи ноз, итоби бор экан.
Кўзларига тушса кўз ёрнинг юрак завққа тўлар
Маст этувчи лаъли лабларда шароби бор экан.
Ўйлама мушкул билиб олмоқ дебон асрорларин,
Сирларин этган баён, уққил, китоби бор экан.
Эй Калоний, гарчи ишқнинг ибтидоси уқубат,
Кечмагил воз интиҳосида савоби бор экан.

ОШИҚЛИГИМ БИЛМАСМИКАН?

Нега келмас дилрабо, ошиқлигим билмасмикан?
Кўзлари шўх, сурмасо, ошиқлигим билмасмикан?
Севги дунёсида кезгум излабон ёр васлини,
Ишқ йўлида раҳнамо ошиқлигим билмасмикан?
Қанча кўп йўлини пойлаб ўтса умрим, не ажаб
Бир умр қалбимга жо, ошиқлигим билмасмикан?
Гул Ватанда мўл эрур жононалар юлдуз мисол,
Мен учун энг пурзиё ошиқлигим билмасмикан?
Эй Калон, севгимни куйлай энди ошқор айлабон,
Ёрдин чиқмас садо, ошиқлигим билмасмикан?

ХУМСОНДА

Саъй этиб борган эдим дам олгани Хумсонга мен,
Деч келиб қолдим тўсат бир дилрабо жононга мен.
Иккимиз бир зумда бўлдик бир-бировга жонажон,
Не учунким жонини боғлаб олувдим жонга мен.
Юзлари офтоб экан, икки кўзи юлдуз мисол,
Тун маҳал аксини кўрдим термулиб осмонга мен.
Ундаги ҳусну чирой инсонда йўқ, бўлган эмас,
Дил бериб қўйдиммикан ҳуру пари, филмонга мен.
Бир нафас кўрмас эсам, тоқатларим тоқдир мудом,
Бетиним излар эдим ташлаб назар ҳар ёнга мен.
Ул билан ўтган маҳал ҳеч мисли йўқ зебо эрур,
То абад таъзимдаман шундай гўзал зўр онга мен.
Бир умр содиқ бўлурман ишқимизга деб, Калон,
Ул учун ичдим қасам қўли қўйиб Қуръонга мен.

БИЛАРМИКАН

Ҳажрида чеқдим беадад қайғу, билармикан,
Икки кўзи жон олғучи жоду, билармикан?
Нозу карашмаси билан боққанда бир қиё,
Қалбимни забт этибди бир туйғу, билармикан?
Кўзимдан оққан ашқларим уммонга тенглашур,
Ҳеч кимса билмаганда ҳам ҳеч, у билармикан?
Қаҳру вазабни кўрсатиб қилди адо мени,
Айтинг-чи, ул гўзал недир кулгу, билармикан?
Бир бор табассум этса гар меҳри билан боқиб,
Қалбим уйига сочганин ёғду, билармикан?
Гар билмаса ўзим бориб айттайми ё, Калон,
Ишқи дилимга малҳаму инжу, билармикан?

БОШЛАГУМ ҚУТЛУФ ТҶЙИН

Кел ҳузуримга кулиб, ёр, ё ўзим борсаммикин?
Бунчалик кутдирмас эрдинг, севганинг гар бўлса чин.
Севганинг ростми ва ё севдим дебон қилдинг ҳазил?
Севги бу оташ эрур, ҳеч ўт билан ўйнашмагин.
Ваъдалар бердинг, лекин олмадинг қолдан хабар,
Қанча пуч ёнроққа тўлди бу ғариб бизнинг қўйин.
Айт, бутун қатъий жавобинг, ҳа деб айт, ё йўқ деб айт.
Йўқ десанг бошимни олгин, мен тутиб бергум бўйин.
Эй Калоний, тақдиримни боғладим ёрим билан,
Рози бўлса кулди бахтим, бошлагум қутлуф тўйин.

ЧАРАҚЛАБ ЧИҚСА КУН

Ақлим олган дилрабо ишқида ҳолимдир забун,
Ҳажрига тоқат тополмай, йирлагайман уззукун.
Мен унинг ўйи билан тун-кечалар бедорман,
Ул бировнинг ишқида ёш ўрнида тўкмоқда хун.
Бунда зорман не учун мен, унда зордир нега ёр,
Не учун ҳар иккимизнинг кўнглимиз бўлмас бутун?
Бу нечук дунё эрурким кори бўлмиш тесқари,
Бевафолик унга касбму, этмиши доим жунун.
Дилгинам куймоғиданми сочларим ранги қаро,
Оҳларим кўкларга ўрлар муттасил гўё тутун.
Бунчалар қаттиқ чигал бўлмиш муҳаббат риштаси,
Айтингиз, дўстлар, ечилгай қай тарафдан бу тугун?
Эй Калоний, ноумид бўлма, ишончинг сўнмасин,
Зора бахтинг оламида бир чарақлаб чиқса кун.

ДЕЙМАН

Бу тун ёр васлига етдим, сира тонг отмасин дейман,
Чиқиб офтоб нигорим уйқудан уйғотмасин дейман.
Висол гаштин суриб, жаннатда юргандек бўлар жоним,
У ҳижроннинг азобин тотини ҳеч тотмасин дейман.
Ширин жоним тўшак, қалбимни ёстиқ айладим, зеро
Нигорим ҳеч қачон оддий матода ётмасин дейман.
Дилоромим чиройини яширгум дил сирим янглиғ,
Сабаб: кўрган одам ҳушдан оғиб, аол қотмасин дейман.
Парирухсор нигоримни дуру гавҳарга буркатмам,
У сийм танга совуқ тошлар тегиб саҳт ботмасин дейман.
Маликам бирла чашму ҳам дилимдан сўзлошодирман,
Биров тинглаб гапимни, ул рақибга сотмасин дейман.
Калоний, бахтиёрдирман, буни лек айтма шеърингда,
Кўролмасдан у ножинслар тагин тош отмасин дейман.

УНУТМАЙМАН

Ҳаёт бўлсам агар, ҳеч вақт сени барно, унутмайман,
Унуттай деб гумон этма, сира Лайло унутмайман.
Узоқларга кетар бўлдим, Ватан олдида бурчим деб,
Ва лекин қалбима мангу эрурсан жо, унутмайман.
Бутун умрим бўйи севгим ҳаётимни безаб турсин,
Вафо кошонасин барпо этиб жоно, унутмайман
Муҳаббат бобида менга келолгай қайси ошиқ тенг,
Садоқат бовида жавлон уриб асло унутмайман.
Вафодек мўътабардирсан, улурсан, меҳри дарёсан,
Латиф севгимни(нг) бурчин айлабон ижро унутмайман.
Хаёлинг бахш этар илҳом кеча-кундуз Калонийга,
Шу боис янги ашъорим бўлуру пайдо, унутмайман.

АЙЛАРМИКАН

Ул гўзал жонон менга, айтинг, вафо айлармикан.
Куйдириб куйида ё охир адо айлармикан.
Гар анга севгим баён этсам жавоб бермас, нетай,
Айтгали дил розини ёки ҳаё айлармикан.
Кўзлари шаҳло, қалам қошли пари рухсоранинг
Кўнглига йўл изласам қалбига жо айлармикан.
Ёндираб бу дилгинамни ишқ олови, найларам,
Шунчалар куйган дилимни ёр ризо айлармикан.
Мен уни ёрим дедим девоналик айлаб бу кун,
Лекин ул девонани чин ошино айлармикан.
Доимо ёр куйида ёздим Калон, шеърү газал,
Орзуйим шулдир ўқиб мухлис дуо айлармикан.

СЎЗ ТОПОЛМАЙМАН

Ўзингдан бошқага, жондан азиз ёрим, боқолмайман,
Бўлак ёр ишқини қалбим ўчорида ёқолмайман.
Бутун оламни кезсам ҳам тополмасман қиёсингни,
Ўшал нурдек жамолингни қуёшга менгзатолмайман.
Кўнгила ҳар лаҳза қумсайди, нечун ёр сенга таллинмай,
Висолинг йўлидан ўзга томонга ҳеч кетолмайман.
Сенга қай пайтда боғландим, ўзинг айт мисли йўқ зебо,
Кезиб куйингда юрмоқдан бўлак бир иш қилолмайман.
Улуғ мадҳингни, эй гулрў, Навоий ёзса арзийдир,
Сени куйлаш учув ҳаргиз, Калоний, сўз тополмайман.

ШОДМАН

Шаҳраро, эй дилбарим, зеболигингдан шодман,
Боғаро қўйсанг қадам раънолигингдан шодман.
Бўйларингдан ўргилай, хуш бўйларинг дил яйратар,
Қош қалам ҳам кўзлари шаҳлолигингдан шодман.
Меҳрибондан меҳрибонсан, дил очардан дил очар,
Энг асиллар ичра ҳам аълолигингдан шодман.
Ўн саккиз минг олам ичра йўқ сенингдек дилрабо,
Аҳли комиллар аро яктолигингдан шодман.
Сен учун қалб оламин тердим висолин гуларин,
Ол уни, гул-гул ёниб оролигингдан шодман.
Иккимиз ишқ боғида сайрондамиз чақ-чақлашиб,
Мен агар Тоҳир эсам Зухролигингдан шодман.
Анжуман чори назокат бирла сўз олсанг агар,
Лабзи ширин, лутфлари донолигингдан шодман.
Завку-шавқ бирлан, Калоний, куйласанг ёр мадҳини,
Хуш овоз булбул каби гўёлигингдан шодман.

ДУШМАН ҚИЛМАСИН

Олам аҳли дўстни душман қилмасин,
Душманин дўст бўлмоғин ман қилмасин.
Ошинолик дилда бўлсин доимо,
Дўстга содиқликни тилдан қилмасин.
Бир тану бир жон бўлиб кетсин, бироқ
Ўзга жону ўзга бир тан қилмасин.
Бир-бирига меҳри бўлсин чеки йўқ,
Қаҳрини аммоки улкан қилмасин.
Кемасин дўстликни маҳкам айласин,
Унга қорозданми елкан қилмасин.
Ошинолик қасри мустаҳкам бўлур,
Ҳийла-ла бу уйни қумдан қилмасин.

Дўстни тарк этмоқ осон, топмоқ қийин,
Бошини бу жабҳа хумдан қилмасин.
Эй Калоний, дўсти содиқман дебон,
Ҳар ёмонликни тўсатдан қилмасин.

БУЮРСИН

Ёримга мени сафо буюрсин,
Ҳар лаҳза буюк вафо буюрсин.
Жонига ҳўшиб берайми жоним,
Умрига унинг бақо буюрсин.
Шодликка дилин хонаси тўлсин,
Омад куйидан расо буюрсин.
Ҳеч анга раво эмас жазо, ғам,
Бахт анга мудом раво буюрсин.
Гар боқса ҳасад бирла мунофиқ,
Бошига фалон бало буюрсин.
Покиза дили, ҳаёси бисёр,
Элнинг тилидан дуо буюрсин.
Мадҳига қалам тутса Калоний,
Илҳоми жўшиб, наво буюрсин.

КЕЛИБ ТУРГИН

Дилбарим ҳузуримга шодмон келиб тургин,
Гоҳ-гоҳ эмас ҳар дам, ҳамма он келиб тургин.
Кўрмасам агар бир зум кўзларимга тор дунё,
Очилиб, кулиб, яйраб бир жаҳон келиб тургин.
Ер учун керак осмон, осмон учун ер ҳам,
Гарчи мен заминдирман, осмон келиб тургин.
Йўлларингни пойлашдан ўртаниб кетодирман,
Қийнамай мени ҳаргиз онсон келиб тургин.
Ҳоли не кечар боғнинг бўлмаса агар боғбон,
Дилгинами(нг) боғига боғбон келиб тургин.
Бўлмасанг бу оламда мен учун ҳаёт йўқдир.
Жонфизо, ҳаётбахшим, мисли жон келиб тургин.
Келмоғинг эрур завқим, қайнатувчи илҳомим,
Эй менинг асил шеърим, дoston келиб тургин.

ИБТИДОСИ БОРМИКАН?

Бу ҳажр саҳросининг ҳам интиҳоси бормикан?
Кирдиму чиқмоқ қийиндир, бир балоси бормикан?
Борса келмас деб ва ёким шу маконни дейдилар,
Ё ютар домига йиртқич аждаҳоси бормикан?

Мингта дашти Карбалодан каттадир, поёни йўқ,
Меъда ё ағёр элининг бир жазоси бормикан?
Севгими йўлида ҳаргиз нурли жойни кўрмадим,
Толейимнинг ёр сочидек ё қароси бормикан?
Қанчадан боз, найлайин, етмай висолга хорман,
Сориниш дардини(яг) мендек мубталоси бормикан?
Эй Калоний, илтижо қил қодир Оллоҳга бу қун,
Васлига етмоқни ёрнинг ибтидоси бормикан?

ЖАҲОН МУЛКИГА СОТМАЙМАН

Қуёш ботгай ва лекин, ёр, сенинг ишқингда ботмайман,
Муҳаббат нур сочиб турса адашмам, йўл йўқотмайман.
Сўлим севгинг шаробидан ичиб сархуш бўлиб юргум,
Бўлак ёр ишқи оғудир, унинг тотин тотолмайман.
Қадам босган ерингни кўзларимга тўтиё айлай,
Пойингнинг гардини ҳатто жаҳон мулкига сотмайман.
Сенинг номинг билан тургум, сенинг номинг билан юргум,
Сенинг номингни айтмасдан бирор бир тунда ётмасман.
Муҳаббатнинг оловида, ёниб турган шағам янглиғ
Ёниб битсам—да, ҳеч лекин ўчиб тош мисли қотмайман.
Куйиб куйингда юз минглаб, Калоний, ёздим анъорлар,
Агар севгимни рад айлар эсанг ҳам йиртиб отмайман.

СИЗГА БАХШ ЭТГҮМ

Қошларингиз, дилбарим, гўё камон,
Ишқлараст қалбим анга бўлмиш нишон.
Кипрингиз ўқ қилиб, ёр, отдингиз,
Тегди у айни нишонига шу он.
Сайдингизман, энди шафқатлар қилинг,
Ўртанодир тўлганиб қалбимда жон.
Бағритош сайёда асло ўхшаманг,
Сиз мурувватли зурсиз бегумон.
Севгидан бўлмоқни озод хоҳламам,
Қалбингиз гўё қафас—менга макон.
Шул қафасда бир умр банди эсам
Ҳар нафас, ҳар он бўлур қутлуғ замон.
Тоабад содиқ асирийгиз бўлиб,
Сизга бахш этгум, Калоний, бахту шон.

МАСТОНАДАН

Ўргилай мен кўзлари мастонадан,
Олдига ҳатлаб ўтай остонадан.
Тутқазай анвойи гуллар дастига,
Бўйнига шода тақай дурдонадан.

Эгнига сархил либослар кийдирай,
Модаси ҳам энг чиройли модадан.
Кет, йўқол деб қувмасин лекин мени,
Жой олойин ул ўтирган хонадан.
Яйрашиб суҳбат қурайлик бир нафас,
Маст бўлайлик ҳам шаробу бодадан.
Айланай атрофида таъзим қилиб.
Этмасин ор мен каби парвонадан.
Боқмасин оинасидан кўчага,
Рашк қилурман етти ёт бегонадан.
Эй Калоний, бермасин ҳеч ким халад,
Мен висол сўрсам агар жононадан.

БУЛБУЛМИКАН

Гулшан ичра нозланиб турган нигорми, гулмикан?
Бунчалар хушбўй эрур, ё сочлари сунбулмикан?
Қўлда кўзгу, қошига ўсма қўярму, билмадим,
Хуснига мафтун этишлик бирла у машғулмикан?
Одам авлодида шунча кўрк, латофат қайда бор.
Балки жаннат ҳурларининг подпоҳи шулмикан?
Сафсару, раъно, атиргул барчаси таъзимдадир,
Айтингиз, гуллар бу ҳурлар шоҳига ё қулмикан?
Боққанимда кўз қамашгай, ёндирар борсам яқин,
Ёки кўкда ул қуёшу, ерда офтоб шулмикан?
Бир кўриб қолган одамнинг севгиси уммон қадар,
Ҳажрида куйган юракларнинг мисоли қулмикан?
Мадҳини куйлар Калоний чарчамасдан тоабад,
Ишқида куйган садоқатли асил булбулмикан?

ПОКИЗА КҮНГИЛДАНМИКАН?

Дилбаримнинг севгиси покиза кўнгилданмикан?
Ё кўнгилда ҳеч вақо йўқ бўлса ҳам тилданмикан?
Деб эди, эй ошиғим, васлимини (нг) меҳмони бўлинг,
Борғунимча кутмади, сабри унинг қилданмикан?
Чарчамайди ўтказиб минг-минг синовлардан, ажаб,
Дермикан ёки мени тоқатлари филданмикан?
Ҳеч қачон қадримга етмас, менсимасму, билмадим,
Ёки нозик дидли ёрнинг зоти сархилданмикан?
Исмига жисми ҳамоҳанг, кийганига кўрки ҳам,
Толеимнинг ранги ҳам тим қора кокилданмикан?
Эй Калоний, бир кабутар нома келтирди менга,
Кимдан ул, ёрданми, айтинг, ёки сингилданмикан?

СИЗ БИЛАН

Кошки хилват лолазорда бирга бўлсам сиз билан,
Яйрасам, яшнаб-яшарсам, завққа тўлсам сиз билан.
Ўзга бирла очилиб юрмоққа хоҳиш қайдадир,
Бахтлиман, эй жонгинам, ҳаттоки сўлсам сиз билан.
Бўлмасангиз роҳату фахру гурур бегонадир,
Ғамми, меҳнат домига бирга тутилсам сиз билан.
Айрилиқ қийноқлари қийма қилур қалбимни ҳам,
Орзуим ҳижрон азобидан қутулсам сиз билан.
Бир ўзим минг йил умр кўрсам, Калоний, файзи йўқ,
Файзлидир қўл ушлашиб бир дамда ўлсам сиз билан

ШАЙДО ҚИЛИБСАН

Ҳуснингни, дилбар, зебо қилибсан,
Хулқингни ундан аъло қилибсан.
Кўзу қошингни тим қора айлаб,
Сиймонгни нурли сиймо қилибсан.
Кўрган одамлар лол қолди ғоят,
Олам элини шайдо қилибсан.
Дўстларни айлаб жондан яқинроқ,
Жоним, ўзингни Лайло қилибсан.
Ошиқ Калоний, шоир бўлинг деб,
Шеърга муҳаббат пайдо қилибсан?

ИМОНИ БЎЛСА МУСТАҲҚАМ...

Кишининг қалбу кўзида ҳаё бўлса, диёнатдан,
Диёнат борлиги, билсанг, ҳамиша соф муҳаббатдан.
Муҳаббатдан юракнинг баҳрида неклик урар мавжин,
Вале неклик олур қувват вафо бирла садоқатдан.
Вафо бирла садоқат айлаган одамда ният соф,
Дилин бир лаҳза ҳам узмас саҳоватдан, ҳидоятдан.
Саҳоват ҳам ҳидоят асрагай турли жафолардан,
Азият чекмагай ҳаргиз қурук тухматли офатдан.
Дилзорлик, ҳасадўйлик, гараз мақсад хароб этгай,
Яқин борма, узоқ юргил зинн номли касофатдан.
Агар олса падар-модар дуосини ҳаёт чоғи,
У ўлгандан кейин ҳам чиқмагай боши фароватдан.
Калоний, кимни(нг) қалбида имони бўлса мустаҳқам,
Гуноҳ ишларга қул урмайди у кўрққандан қиёматдан.

КИШИН

Бормаса айтилса тўйга, хурмати йўқдир кишин,
Борса гар айтилмаса, иззати йўқдир кишин.
Олсаю тўёналар қайтармаса маврудида,
Зиқнаю пасту хасису ҳиммати йўқдир кишин.
Тошни бир урганда ун қилмоққа қодир бўлса ҳам
Нафсини енголмаса куч-қудрати йўқдир кишин.
Юртининг неъматларин еб ичсаю, лекин ўзи
Халқига наф бермаса ҳеч қиммати йўқдир кишин.
Гар замона боқмаса ул анга боқсин ҳар нафас,
Ортда қолса сал замондан суръати йўқдир кишин.
Сен ўзинг жон чекмасанг жонона қайда дейдилар,
Қўймаса меҳнатта ихлос, роҳати йўқдир кишин.
Эй Калоний, кимда йўқ шарму ҳаё, имони йўқ,
Бўлмаса имони ҳаргиз жаннати йўқдир кишин.

НЕ УЧУН

Кўз сузиб, ақлимни олдинг севмасанг, ёр, не учун?
Дилга ишқ ўтини ёқдинг ойрухсор не учун?
Бас, бўлак ошиққа кўнгил берганинг рост эрса гар,
Мен фақир бечорани кўп айладинг зор не учун?
Дарди ҳижронингга тоқат топмайин олам аро,
Тубакай қон йиғлагайман, ҳолим абгор не учун?
Бир замонлар меҳрибонлик бирла боққан жилвагар,
Оҳу кўзлар бўлдилар даҳшатли хунхор не учун?
Сўз берувдинг бир умрлик ёри содиқман дебон,
Аҳду паймонингни этдинг энди бекор не учун?
Гар ҳақиқий севгига ёр бўлмас эркансан, Калон,
Айлабон изҳори ишқинг ёздинг ашғор не учун?

ОРЗУЛАРИМ УШАЛСИН

Ишқинг ўтини солгин, қалбим аланга олсин,
Аланга авж олиб бир умрга манда қолсин.
Севги деган муқаддас туйғу безатгай умрим,
Бошимга, майли, минг-минг жабру жафони солсин.
Меҳру муҳаббатимнинг барини сенга бергум,
Базми висол олиб кел, ҳижрон деган йўқолсин.
Рақсга тушур муҳаббат, кўшиғидир садоқат,
Кўнгил дутори тинмай сидқу вафони чалсин.
Ошиқ киши ҳамиша шоир бўлиб қоларкан,
Илҳомнинг қистовидан қўллар ёзишда толсин.
Мен бахтиёр, Калон, деб бонг ургум, энди севгин,
Ҳосил бўлиб Муродим, орзуларим ушалсин.

ИШҚИНИНГ САВДОСИДАН

Ўргилай, дерман, нигоримнинг кўзи шаҳдосидан,
Жон-дилим яйраб кетар ҳар жилаю оросидан.
Мен оларман завқу шавқлар дилрабо рухсоридан,
Нур олур ой бирла офтоб нур тўла сиймосидан.
Қилса гар нозик табассумлар жаҳон яшнаб кетар,
Кўз узолмасман ажойиб хилқати раъносидан.
Жонима жонлар бағишлар меҳрининг эҳсонлари,
Лек ўлар бўлгум намойиш этса истиғносидан.
Ишқининг бўстонида гулгун висолига етай,
Асрасин дейман анинг ҳижронининг саҳросидан.
Минг шуқр этсам Яраттанга, Калоний, тонг эмас,
Не учунким менга бермиш ишқининг савдосидан.

МИНГ ИМТИҲОНГА ОЛСИН

Ғамза ўқин нигорим ишқи камонга олсин,
Қалбимни сўнтра чорлаб, жоним нишонга олсин.
Кўз-кўз этиб чиройин этса агар хиромон,
Севгим оловин авжи мулки жаҳонга олсин.
Рашқимви қўзғатиш-чун қасд айлаганда еллар,
Қоқилларини сийпаб у ён, бу ёнга олсин.
Ошиқларин нигоҳи озор берурда доим,
Қочмоқ учун алардан қалбим маконга олсин.
Ишқим дилимга сиемай этсам агарда изҳор,
Асраб-авайламоқ-чун руҳи равонга олсин.
Севгимнинг поклигига этмаса зарра бовар,
Майли, синаб кўрурга минг имтиҳонга олсин.
Таърифу тавсифин гар этсам газал, Калоний,
Тақрор этарга ёдлаб, ширин забонга олсин.

АЙТСАМ БЎЛАРМИКАН?

Севдим деган сўзни жўшиб айтсам бўлармикан?
Айтсам агар ёрдан жавоб "мен ҳам" бўлармикан?
Севгимни(нг) сир эканлиги қалбимни қиш этар.
Мен элга ошқор айласам кўклам бўлармикан?
Ҳижрон азобидан дилим вайронадир, хароб,
Васли бу кун ғунча очиб, кўркам бўлармикан?
Тақдирда не борин, ахир, қандоқ билиб олай,
Лўли топиб, фол очдириб кўрсам бўлармикан?
Ёзсам агар мадҳин, Калон, зўр завқу шавқ билан,
Ёр меҳрию муруввати ҳар дам бўлармикан?

ОЛИЙ БАҲОИНГИЗДАН

Минг жон тасадуқ ўлсин этган вафоингиздан,
Дилларни яйратувчи қутлуғ сафоингиздан.
Оламга нур бағишлар ҳар бир табассумингиз,
Бокқанда яйрагай кўз ҳусну жамолингиздан.
Этса талаб фидолик толеи қулганингиз,
Жисмидаги бу жоним тайёр фидоингиздан.
Ишқингиз оташига бўлган эдим мубтало,
Тутманг дариг мурувват бу мубталойингиздан.
Майлига ўртасангиз, майлига қийнасангиз,
Баттар олиб кетар авж севгим жафоингиздан.
Таклиф этиб кетибсиз висол хиёбонига,
Кўкларга етди бошим лутфу иноятингиздан.
Ёзса ғазал Калоний олий баҳо қўйибсиз,
Боз жўшди завқу илҳом бу зўр баҳоингиздан.

СЕВГИ ДУНЁСИДА

Севги дунёсида, дўстлар, телбаваш сарсонман,
Топмайин ёримни тинмай йирлагайман қон ман.
То ҳануз ҳижрон азобидан халос бўлмам, нетай,
Етмасам ёримга бир тандирману бежонман.
Бефаҳиру ифтихорсизман, сароб орзуларим,
Тинмайин қилгум пушаймонлар, этиб армон мав.
Не учун афрон чекиб, оқ урмайин, бечора дил,
Давр сурмоқ пайтию, лек сурмадим даврон ман.
Эй Калоний, қўл очиб айлаб дуо, оқ йўл тиланг,
Васлига етмоқнинг йўлини излагум ҳар он ман.

ЁРИ ТАШЛАБ КЕТМАСИН

Дўстлар, ҳеч кимсани дилдори ташлаб кетмасин,
Ғам-аламга тўлдириб, кўнглини вашлаб кетмасин.
Меҳрибоним шул дебон қалбини очса муттасил,
Қайрилиб ҳам боқмайин, бағрини тошлаб кетмасин.
Ўзгага кўнгил бериб қўйдим, кечиргайсиз дебон,
Дил бериб, талпинганин кўзини ёшлаб кетмасин.
Ҳайдаб ул бошига қўнган бахт қушини беаёв,
Бевафо хушторини ноз бирла бошлаб кетмасин.
Алданиб бир бевафоянинг ваъдаи ёлғонига,
Юз буриб толедан, сиррини фошлаб кетмасин.
Эй Калоний, севгини айлаб харобу хокисор,
Ҳеч кишини ҳеч қачон, ҳеч ёри ташлаб кетмасин.

ҚАЙТАДАН

Оразин ким кўрса гар кўрмоқни истар қайтадан,
Лек иложин топмайин оҳ бирла воҳлар қайтадан.
Гар дилига йўл топиб етдим висолига десам,
Ногаҳон пайдо бўлур гов бирла чоҳлар қайтадан.
Бир табассум этди деб кўнгилини равшан айласам,
Боз тагин аччиқ сўз айтиб, дил сиёҳлар қайтадан.
Беғубор гуллар экиб, ишқ боғин обод айласам,
Ўрнида пайдо қилур ёт хил гиёҳлар қайтадан.
Бўлмади ҳосил Муродим деб умид узсам, Калон,
Ўт олур ишқ дилда тўқнашгач нигоҳлар қайтадан.

НИМА ҚИЛСАМ ЁҚАРМАН?

Айб айламанг, нигоро, сизга тўйиб боқарман,
Кўрганда ҳуснингизни сувдек эриб оқарман.
Тўйиб-тўйиб кўрай деб талпинаман, на чора,
Сиз пурзиё қуёшга мен бир кунгабоқарман.
Суратингизни хонам тўрига ўрнатибким,
Исмингизни ёзиб мен тумор этиб тақарман.
Ишга олинг, қул мисол хизматингиз қилойин,
Иш бўлмаса муносиб, итингизни боқарман.
Майлига қийнасангиз, майлига ўртасангиз,
Бир кун қалбингизга ишқ ўтини ёқарман
Манзур бўлишни(нг) йўлин тополмадим, Калоний,
Айтинг-чи сизга, жоним, нима қилсам ёқарман?

АСИЛ ОШИҚ ЭСАНГ

Асил ошиқ эсанг севдим дебон ошкор садо қилгин,
Ани шох деб билиб, ўзни висолига гадо қилгин.
Севибсан, бас, ғурур, кибру ҳаволарни қувиб дилдан,
Ўзингни ер этиб, нурли нигоринг оймомо қилгин.
Меҳр изҳор этиб, меҳрин қозонгин токи бор имкон,
Анинг-чун хонумолингдан кечиб, жонни фидо қилгин.
Кўтар кўшларга, шаънини улуғлаб, тухфа эт шодлик,
Алам, қайғую ғамлардан бутунлай мосуво қилгин.
Дилингни топшириб анга, бериб бор ихтиёрингни,
Алифдек қоматинг нундек эгиб, майли, дуто қилгин.
Нигоринг васлисиз сенга кулиб боқмайди ҳеч толе,
Бисотингни тикиб маҳрига, жоп-дилдан ризо қилгин.
Этиб иззат, мудом сидҳу вафони армуғон айлаб,
Калоний, мадҳини шеъринг аро ҳам жобажо қилгин.

ЭСЛАЙМАН

Сенинг васлингни, эй дилбар, ҳамиша зор эслайман,
Куйингда ўртаниб шаб то саҳар бедор, эслайман.
Тупшимда курсам эрди деб умид айлайману хоб йўқ,
Чекарман ноалар қайлардасан деб, ёр, эслайман.
Арога тушди деб ҳижрон балоси зор йирласам камдир,
Кўзимнинг ёшини айлаб туриб хунбор, эслайман.
Соғингандан жамолинг сирмайин хонамга, эй жоно,
Кезиб тор кўчалар, гоҳо кезиб бозор, эслайман.
Кўнгиллар талпинур, аммо кўришмоқда илож қайда,
Висол они нечун бизларга деб душвор, эслайман.
Унутмоқнинг висолингни, Калоний, чораси бўлмас,
Ичикқандан, соғинчимни этиб ашғор, эслайман.

ГЎЗАЛ АШЎР БИЛАН

Беғубор умрингни ўтказ дилрабо дилдор билан,
Сен анга хуштор бўлиб, ул ҳам сенга хуштор билан.
Боғлаб ол жонига жонинг, бўлмасин ҳеч ажратиб,
Ўртангиздан ўтмасин қил, тўсма сим девор билан.
Ошинолар даврасида дилқушо суҳбатда бўл,
Бўлмагин ҳамқору ҳамдам нобақор ағёр билан.
Бўлмаса неклик, назокат дил уйи вайрон бўлур,
Хуш кечар булбул ҳаёти дилрабо гулзор билан.
Дейдиларким толе ёрдир интилиб яшарларга,
Кавкабу само сайри тунда ҳам бедор билан.
Эй Калон, шеър аҳлининг толеи бут бўлгай мудом,
Жўш уриб тургувчи илҳому гўзал ашғор билан.

ЭЛСЕВАРЛИК

Юрти деб ҳар ким менинг янглиғ қуйиб, ёнганмикан,
Меҳрига халқини жон-диадан тўйиб қонганмикан.
Номини айтиб туриб уйқуга кетса тун маҳал,
Тонг маҳал помини деб уйқудан уйғонганмикан.
Ўзалигини бахш этиб, қутлуғ диёру халқига,
Топгани шуҳрат, шараф, олқиш билан шонданмикан.
Ҳам элим деб, ҳам диёрим жонни жабборга бериб,
Ёвларининг жабридан чекканлари афронмикан.
Не жафою не жабр бошига ағёр солса ҳам,
Эл учун асқотганидан чекмаган армонмикан.
Сут билан кирган муҳаббат жон билан чиққусидир,
Элсеварлик хислати ё мен учун қонданмикан.
Эй Калоний, юрт учун ёздим ғазал деб ўксимам,
Бу ғазалнинг маънисини қудратли дostonданмикан.

ЁРНИНГ КУЙИДА

Ёрнинг куйида саргардонман,
Ўртаниб ҳар лаҳза бедармонман.
Савлатимдан бахтиёр деб ўйламанг,
Борману лек аслида бежонман.
Ҳажрининг дардига тоқат топмайин,
Нола айлаб, чеккучи афронман.
Севдиму аммо, ёронлар, то ҳануз,
Бир нафас ҳам бўлмадим шодмонман.
Ҳоли аҳволимга шафқат изладим,
Соясидек эргашиб ҳар он ман.
Чиқмасам тоққа дўлона қайда деб,
Қучмагайман толеим онсонман.
Васлига етсам нигоримнинг, Калон,
Икки дунёимда беармонман.

ДУШВОР ЭТМАСИН

Васлига еткурмайин ёрим мени зор этмасин,
Ҳажрининг дарди билан қалбимни бемор этмасин.
Мен ани севгум дебон оламга жар солгум, бироқ
Ул мени севдим дебон айтмоқ учун ор этмасин.
Севгисин асрашга жон бермоққа тайёрман мудом,
Жон мисол васлин дариф айлаб дилим хор этмасин.
Шундоғам қилди адо бир карра боқмасдан ўтиб,
Минг балою минг жафога боз гирифтор этмасин.
Кун бўйи куйи билан куйдиргани етмайдиму,
Беғубор ёди билан тунларда бедор этмасин.
Бўлмасин умрим харобу, бўлмасин орзум сароб,
Мен қолиб бегонага ишқини изҳор этмасин.
Мадҳини ёвсам, Калон, ёд айласин куй басталаб,
Лекигин йиртиб отиб, коримни душвор этмасин.

ШУБҲА

Тонг отди, келди ёрим, берди дарак вафодан,
Гулзор аро бекиндим гулшанда дилрабодан.
Гуллар аро қидирди кун нуридек нигорим,
Пинҳон бўлиб бўлурму шундай улур зиёдан.
Гулларда бор эди ноз марғур гўзаллигига,
Кўрдию дилбаримни эгди бошин ҳаёдан.
Боғ ичра нарғизимнинг кўзи кўзимга тушди,
Бу эрди менга ортиқ минг дорию даводан.
Тоқат қилолмадим ҳеч, ёрдан тағин бекиндим,
Бир имтиҳон этай деб боқдим унга қиёдан.

Қайсим дебон чақирди ул лайливаш нигорим,
Бир умр фахр этарман бу ўхшатиш, баҳодан.
Қалбим аро, Калоний, бор эди бир гумоним,
Чин ёр экан, қутуудим шубҳа деган балодан.

ЕР ЮТСИН

Ватан сотқини бўлган ҳар дили бежони ер ютсин,
Кечиб ўз юртидан ёт ўлкага шайдони ер ютсин.
Сотиб Оллоҳ каломини куфр ишларга қўл урган,
Диёнатсиз, гаразгўй, фитначи расвони ер ютсин.
Амалда юртидан юзни буриб ўзга маконларга,
Оризда жон фидо деб, қуруқ даъвони ер ютсин.
Билимсиз бўлса ҳам ҳар кас меҳр қўйсин диёрига,
Дария тутса Ватандан меҳрини муллони ер ютсин.
У бир майса эсин, майли, чирой берсин диёрига,
Замини ишқида очилмаган раънони ер ютсин.
Яраб халқини(нг) корига ҳалол топмоқ савобдир, лек
Сотиб юртин топилган молу дувёни ер ютсин.
Агар асқотса юртига сира оғир эмас тош ҳам,
Бироқ асқотмаса дур, гавҳару тиллони ер юрсин.
Калоний, маънисиз ҳеч қайси авлодга ғазал битма,
Бироқ юртга зарар берса, у шум маънони ер ютсин.

МАНГЛАЙИ ШҶРТАНГ ЭКАН

Найлайинким, бу Ватаннинг манглайи шўртанг экан,
Кенг экан бегоналарга, ўз элига танг экан.
Вақтида қадрига етмай бой бериб доноларин,
Сўнг бошин чангалабон қилган иши аттанг экан.
Қизганиб ўз касларидан олтину гавҳарларин,
Ўзгаларга икки қўллаб “тез олинг, манг-манг” экан.
Тер тўкишдан мардумин ҳеч косаси оқ бўлмагай,
Бу улус аҳволига олам эли ҳанг-манг экан.
Ҳеч киши айтмас бу меҳнат роҳатини ҳам кўринг,
“Тинмайин ишлайверингу ҳеч қачон ҳорманг” экан.
Кўрсатилган бу жафога қай одам бардош берур,
Танлари темир бу элнинг бошлари ҳам санг экан.
Бошқалар ҳалвони ер, калтакни бўлса бул етим,
Ичгани зақдум эруру ютгани ҳам чанг экан.
Бир ёқодан бош чиқориб барча эл эркин топур,
Ўз ёқосидан олур бу элда доим жанг экан.
Эй Калоний, тўкма кўз ёш, йўқ дебон бахтим менинг,
Доимо пўринг қуритган ўзаро ғалванг экан.

1990 йил

ВАТАН СЕВГИСИ

Ҳеч ким мени ҳеч ажрата олмас Ватанимдан,
То жони пирийн чиққунича қалбу танимдан.
Севгиси ани сингида бошдан оёғимга,
Ишқини(нг) бўйи тарқаладир бор баданимдан.
Жаннатда яшаб жону дилим яйраса, билким,
Ҳажрини(нг) ани, толе кулиб, кўрмаганимдан.
Ёв тиғи билан кесса бошимни кесиб олсин,
Ажратгани, лек куч тоза олмас чаманимдан.
Чин дил била куйлашга, Калон, аҳд қилиб эрдим,
Тушмайди мудом мадҳи умрбод даҳанимдан.

СИҒМАСМАН

Сенинг қалбинга, ёр, сиғмас эсам дунёга сиғмасман,
Олиб бошим кетар бўлсам азим саҳрога сиғмасман.
Дема бир дилга сиғмас кас наҳот кенг жойга жо бўлмас,
На бўстон, на гулистону на кенг маъвога сиғмасман.
Қочиб ҳажрини(нг) дардидан борарга жой тополмасман,
Жаҳон мулки у ёқда турсину рўёга сиғмасман.
Тополмай жой бу дунёдан кетар бўлсам у дунёга,
Бу не офат, тушунмайман, ки арш аълога сиғмасман.
Шаклаар олами ичра, Калоний, зарраман, лекин
Аҳд бовар қилолмайди, ҳечам маънога сиғмасман.

КЎРСАТМАСИН

Ҳажрининг дардини менга, дилрабо, кўрсатмасин,
Нурга йўрилган жаҳонни тим қаро кўрсатмасин.
Бевафолик айлабон мен ошиғи бечорага,
Шум ният аёрга ҳеч сидқу вафо кўрсатмасин.
Рўбарў айлаб мени жабру жафога мутгасил,
Қув рақиблар аҳлига қутлуғ сафо кўрсатмасин.
Ўзга опсиқларга кўз ташлаб, табассумлар қилиб,
Рашик балосин кўзгатиб, минг можаро кўрсатмасин.
Севгилим деб дилдаги меҳримни бир дарё қилай,
Айтингиз, меҳрини ул ҳам нораво кўрсатмасин.
Хуш бўлар маъво этолсам гар висолин боғини,
Айрилиқ дардин, Калоний, ҳеч Худо кўрсатмасин.

АРМОН БОРМИКАН?

Ёрининг васлига етгон бормикан,
Чеқмаган ҳажрида афгон бормикан.
Айрилиқ гирдобига дуч келса гар,
Қалбида қон бору лек жон бормикан.

Меҳрини тутса дария маъшуқаси,
Умрида шодон бирор он бормикан.
Васлига етсамму деб жононасин,
Ошиқ аҳли бир умр сарсонмикан.
Ишқиға қул бўлмаган олам аро
Қудрати зўр шоҳи султон бормикан.
Бевафо ёр жабрини даф этгани,
Чархи дун бағрида имкон бормикан.
Гар вафо топса, Калон, дилдоридан,
Қалб уйида зарра армон бормикан.

САБРУ БАРДОШДА ЭКАН

Дил чекиб турган азоблар ул қалам қошдан экан,
Топса гар дарё суви тинмовчи кўз ёшдан экан.
Ҳажрининг тия билан қалбимни этди минг тилим,
Ўлмадим, лекин, ёронлар, жон таним тошдан экан.
Босганида дилни ғафлат истило этганди ишқ,
Кеч очилган кўзларим таққослари мошдан экан.
Қай шаҳардан севганинг деб сўрсангиз дўстлар агар,
Ул гўзал асли қадимий дилрабо Шошдан экан.
Эй Калоний, топмадим васлин йўли деб ўксима,
Бошланиш йўли висолнинг сабру бардошдан экан.

ТИЛ БИЛАН ДИЛ

Дилда бори тилга чиқсин, марҳабо,
Тил билан дил бирга бўлсин доимо.
Бир-биридан сўзлари фарқ қилмасин,
Шунда бўлгай одамийлик жо-бажо.
Кимга даркор кек, қабоҳат, шум ният,
Яхши ният, яхши бўлсин муддао.
Неки айтсанг дилда пишгиб сўнгра айт,
Тил учида сўзламоқликдир риё.
Айби борнинг тиззаси тез қалтирар,
Тил тутилмас дил эса гар бериё.
Бўлса орзулар мусаффо, бегубор,
Дил билан тил шунча бўлгай дилрабо.
Эй Калоний, дилда борин эт ғазал,
Гар наво бўлсин десанг соз мутлақо.

ЖУДА ЗЕБО

Ошиқ кишининг кўзига олам жуда зебо,
Оламни гўзал этувчи одам жуда зебо.
Ҳар тўртта фасл ўзгача файз бахш этадир, лек
Гуларга тўлиб, яшнаса кўклам жуда зебо.

Дунёда гўзал шахру диёр кўп эрур, аммо
Толе улашиб тургувчи ўлкам жуда зебо.
Шодона кўнгилларда кўшик янграса яхши,
Эл юрса кулиб, чекмаса ҳеч гам жуда зебо.
Карнай чақиниб элни томошога чақирса,
Тўйлар гўзалу тантана, байрам жуда зебо.
Тинчликда, тотувликда ҳаёт ўтса фаровон,
Хурликда яшаб тургани бул дам жуда зебо.
Похиза муҳаббатни ғазал этса Калоний,
Халқим дилини айласа хуррам жуда зебо.

БУ НЕЧУК БЕДОДЛИК

Кутмагандим ғам-аламга бўлди қалбим мубтало,
Айлади холим хароб ул, айлади буткул адо.
Тунлари ҳам, кунлари ҳам жон чекар тинмай азоб,
Йиғлагай холимга маймун, дил эрур мотамсаро.
Билмайин босдим думин мен қайси бир маккорнинг,
Не учун бу таъна, дашном, не учундир бу жазо?
Бу нечук кулфатки, найлай, бу нечук бедодлик,
Мен ғарибнинг бошида айланди тоши осий.
Эй Калоний, ўксима, мардона туттил бошни,
Ҳақ кишини ўнглар Худо, ноҳақ кишини урғай Худо.

АҚЛИМНИ ОЛДИНГ ДИЛРАБО

Бир киё боқмоқ билан ақлимни олдинг дилрабо,
Айламоқ эрдими ё ишқингда мажнун муддао?
Лахза-лахза ўк отиб ғамзанг камонидан нигор,
Дил кувини ҳар нафас этдинг вужудин минг яро.
Бормиди каслинг ва ё ағёр сенга фармон берур,
Не учун дўзах азобига этурсан мубтало?
Эттали изҳори ишқ чиксам йўлингга бош эгиб,
Айлабон кибру ҳаво боқмай ўтарсан доимо.
Ҳадди йўқ, поёни йўқ ҳажринг азобидан, нетай,
Жон гомокка келса ҳам уммид узолмам мутлақо.
Изтиробинг зарбидан қалбимда дармон қолмади,
Айт, Калон, қайдан топай бу дардга энди бир даво?

КЎЗ ГУТАРМАН ДИЛРАБО

Кел, йўлингга кўз гутарман, дилрабо,
Орзиқиб ҳар дам кутарман, дилрабо.
Гар келиб ёнимда бўлсанг сенга деб,
Дилда боримни тўқарман, дилрабо.

Сенга севгим мавж урар, ишк бобнда
Мингга Фарходдан ўгарман, дилрабо.
Севгимиздек яшнасин деб барча чул,
Кеча-кундуз чул куварман. дилрабо.
Жонажон халкимни деб бу Қаршида
Боғу-роғ бунёд этарман, дилрабо.
Эй Калоний, муддаомиз бир десанг,
Мен Муродимга старман, дилрабо.

ИШКИМНИ МАДҲ ЭТДИМ

Сени менга дучор айлаб, шукур минг бор, Худовандо,
Ўзи толе этиб инъом, ўзи этди асил шайдо.
Муҳаббат нелигин ахли жаҳон бир бора кўрсин деб,
Мени Мажнун этиб, этди сени чин маъшуки Лайло.
Бунингдек севгини олам кўриб улгурмаган эрди,
Ҳавас айлаб боқар воста фалакдан оймомо ҳатто.
Дилим кўри десам оздир, кўзим нури десам оздир.
Қаён боқсам ўшал жойда, ўшал онда ўзинг пайдо.
Овозингни эшитсам гар ҳаётим нурга йўғрилгай,
Кўзим тушса жамолинга бутун умрим топар оро.
Ўзи берган муҳаббатни ўзи асрар Худойим деб
Калон, ишкимни мадҳ этдим газал тарзида ошқоро.

БУ ЎЛИМ

Бу ўлим этди мени ота ва онамдан жудо,
Канча дўсту улфату йўлдошу ҳамдамдан жудо.
Коридир хижрон азобига дучор этмоқ кишин,
Айлади дўстлар билан ўтгай гўзал дамдан жудо.
Меҳрини тутса дариг халқим, ажал гутгай мени,
Қовжирар, бўлгай ҳазон гар бўлса гул намдан жудо.
Бор экан жисмимда жон парвонаман юртимга мсн,
Этмасин парвонани бевақт ўлим шамдан жудо.
Ногаҳон қаҳри билан тутса ёкамдан, во дариг,
Айлагай дўсту қадрдонни ўзимдан ҳам жудо.
Гар ширин жонимга чанг солса, Калон, навбат етиб,
Она юртимга кўминлар, бўлмай ўлкамдан жудо.

ТОП

Айтгали дил розини ёринга бир қудрат топ,
Ийманиб ўлтирмай ин, шерларга хос журъат топ.
Дилгинангнинг қулфини очмоққа қатъийлик билан,
Бермаса руҳсат, иложини қилиб руҳсат топ.
Йўқ эрур вақтим дебон ортинга қайрилмас эса,

Айланиб ҳам ўргилиб изҳор учун фурсат топ.
Менсимасдан кетса, йиғлаб юрмагин ёш боладек,
Кўрсатиб қатъий шижоат қадр ила қиймат топ.
Имтиҳон этмай туриб ишқинг қабул этмас, аниқ,
Ўтгани минг хил синовлардан қулай ғайрат топ.
Мадҳини ёзмок учун илҳом кетидан юр қувиб,
Эй Калоний, тўхтамай меҳнат билан ҳиммат топ.

АФСОНА КЎП

Найлайин, орзуларимда чин каму афсона кўп,
Жону жисмим борлиғида айш каму ғамхона кўп.
Лаҳза-лаҳза излагайман шоду ҳуррамлик, вале
Ғам билан тўлган дилимда нур каму сўзона кўп.
Ўртаниб тўлғонадирман якка кулфатхонада.
Дўст каму дилашгани, ёвлашгани бегона кўп.
Телбаваш ушбу жаҳоннинг шеваасидан доғман,
Не учун оқил каму, доно каму, девона кўп?
Чўққали манзил тополмам, бир нафас ором учун,
Ургани шўрлик бошимни тош каму остона кўп.
Эй Калоний, май ичиб сарҳушлик айлайму десам,
Вожаб, бир қатра май йўқ, лекигин майхона кўп.

КЎП ЭКАН

Эй нигор, мендан бўлак хушторларингиз бунча кўп,
Куйингизда куйган дил афғорларингиз бунча кўп.
Дилрабо хушрў жамолингизга зор бир мен эмас,
Найлайин, муштоқи дил, зорларингиз бунча кўп.
Мен дучор бўлдим десам ишқ дардига, эвоҳким,
Сизга ошиқ бўлган ул беморларингиз бунча кўп.
Васлингизга етгани харгиз илож топмам, нетай.
Ўртамизда хосил ул деворларингиз бунча кўп.
Бир менга эрмас экан ширин сўзингиз, англасам
Барчага айтар ширин гуфторларингиз бунча кўп.
Қоврилиб ишқ оташида кул бўлиб кетдим, вале
Мен каби хижронда куйган хорларингиз бунча кўп.
Бир ғазал ёзсам, Калон, олмай чимирдингиз-ку қош,
Боиси, шопирасиз, ашғорларингиз бунча кўп.

МУСТАҚИЛЛИК КЕЛДИ...

Мустақиллик келди, дўстлар, уйқудан турсак бўлур,
Бир ёқодан бош чикориб тинч, аҳил юрсак бўлур.
Юртни обод, элни далшод этгани кўрқар эдик,
Етди имкон, барига бу лаҳза ул турсак бўлур.
Ким қайишса халқига "халқ душмани" бўлғай эди.

Юзни ёруг айлаб, энди эл томон бурсак бўлур.
Хар киши аробани хар еққа торса - фожия,
Юртимиз эрки йўлида бирга қайгурсак бўлур.
Яхшилик, тенглик, яна ҳиммат уругини экиб,
Ҳосилин тезлик билан тез кунда тез ўрсак бўлур.
Тўғри, ҳозир бор эзур бир мунча огирлик, бироқ
Очдан ўлмаймиз, Худодан яхши кун сўрсак бўлур.
Асрасин инсофи йўқ кўздан, фаровонлик аниқ,
Бахтимиз кўрғонини боқий этиб курсак бўлур.
Йил кетидан йил ўтар, ҳамма Мурудига етиб,
Эй Калон, офтобмисол тақдирдагин курсак бўлур.

1991 йил

УСТИВОР

Борму оламда, азизим, ҳурриятдан устивор,
Ўзбекистон номли бир жумҳуриятдан устивор.
Хур Ватанни севса ким қўллар уни руҳлар мудом,
Қўллагувчи куч топилмас руҳиятдан устивор.
Ўлкани жаннатмажон этмокка бор имконият,
Ким қачон кўрган бу хил имкониятдан устивор.
Элдан ажраб қолмағайдир кимда бор инсоният,
Қайси бир жонзот бўлур инсониятдан устивор?
Кирма нафс йўлига сенда бўлса гар нафсоният.
Нафс қачон бўлмиш, ахир, нафсониятдан устивор?
Ниятинг покиза эт, бўлсанг агар чин одамий,
Қайда кўрдинг, қайси пайтда неқ ниятдан устивор?
Эй Калоний, охиратни ўйла, элни рози қил,
Топмағай ҳеч ким буюқ иш охирагдан устивор.

ҚУЛАЙ ИМКОНИДИР

Бир бало мандан йироқдир, ул Ватан хижронидир,
Хур диёримдан узоқ ўтган умрнинг онидир.
Гулшаним ишқи вужудимни олибдир забт этиб,
Севганим - юртим мисоли тангинанинг жонидир.
Васлидан бир дам йироқ бўлсам гарибман чорасиз,
Масканим меҳру муҳаббатнинг буюқ бир қонидир.
Мен уни айлай қиёс офтобга нурли ўлка деб,
Негаким ул етти иқлимнинг шараф ҳам шонидир.
Бу азиз жисмим каби асраб, севар бўлсам не тонг,
Ул дилимнинг кўрию, фахри, улуг имонидир.
Эй Калоний, бул қаламни эҳтиёт қил, синмасин.
Ул Ватанга хизмат этмокнинг қулай имконидир.

ИЗҲОРИДИР

Дўстларим, ёзганларим қалбимнинг сир-асроридир.
Гоҳи шодлик, гоҳи қайғу, гоҳи оҳу зоридир.
Ёзганимни мен ҳаводан олмагайман ҳеч қачон,
Нени ёзсам барчаси қалбим уйида боридир.
Мақсадим шу: газалхонлар кўнглини чоғ айламоқ,
Завқу роҳат бахш этишлик шеърларимнинг қоридир.
Яхши ният бирла ҳар дам назм тузмок олатим,
Элга бўлган ҳурматимнинг энг қулай изҳоридир.
Хур ҳаётим маънисини шеърларимдан излангиз,
Шоир аҳлин умрининг мазмуни ўз ашъоридир.

ЁТУР

Кел Ваган тупроғин ўп, покиза инсонлар ётур,
Эл учун жонини берган қанча бежонлар ётур.
Қувмагин мансаб кетидан жонни жабборга бериб,
Кўзлари тупроққа тўлган шохлару хонлар ётур.
Моҳу дунё бевафодир, қўйма хирс, нафсингни тий,
Бўйнига маржонни таққан дурли жононлар ётур.
Олиму зукко, машойих, шоиру ҳофиз, тагин
Елкаси ер ҳидламас қудратли полвонлар ётур.
Довруғи оламга кетган аялиёю анбиё,
Умрида минглаб қозонган шуҳрату шонлар ётур.
Эй Калоний, толмагин тупроққа айтмоқдан сано,
Не учунким бағрида сердид газалхонлар ётур.

ЭТАР

Ул ҳуқуқ сўзини бурро тўтидек такрор этар,
Лекигин бурч сўзини айтмоққа, юзсиз ор этар.
Истаги ҳар дам жамият унга бўлсин меҳрибон,
Меҳрибон ҳар касга, аммо борлигини мор этар.
Ҳаммадаг тинглашни истар яхши сўз - жон озинин,
Барчага қотил забонини ўзи хунҳор этар.
Дейди: инсондек яшай мен, қатта имконлар беринг,
Берсалар имкон, мунофиқ кадр этмай, хор этар.
Йўқ нуфуз босган изидан, ношукур боз кўрнамак,
Не юмушга қўлни урса доимо бадқор этар.
Унда севги йўқ Ватанга, йўқ муҳаббат халкига,
Ўз-ўзига ошиқ ўлғон, ўз-ўзини ёр этар.
Эй Калоний, бундайин ҳулбинга ур ҳажв ханжарин,
Не учунким, ул жамият холини абгор этар.

ОНАМДИР

Азиз қалбимда иймоним онамдир,
Ҳаётим, тандаги жоним онамдир.
Мени жисмида ул пайдо этибдир,
Муқаддас қутлуг ошиёним онамдир.
Унингсиз қақраган чўл мислидирман,
Қиёси йўқ гулистоним онамдир.
Менга бахш айлади ғайрат, шижоат,
Шафоатли кадрдоним онамдир.
Унинг меҳри эрур уммонча доим.
Кўзимнинг нури, дармоним онамдир.
Оёғин остига жаннат тўшалган,
Гўзал орзую армоним онамдир.
Ўқир ёзганларимни кўзга суртиб,
Асил устоз, ғазалхоним онамдир.
Узай қандок қилиб қарзимни ундан,
Садоқатли посбоним онамдир.
Бўлай дейман. Калоний, яхши фарзанд,
Чиройли шеърү дostonим онамдир.

ХУДОЙИМ МЕНГА БАРДОШ БЕР

Онам мангуга этмиш хоб, Худойим менга бардош бер,
Умрбол ботди бир офтоб, Худойим менга бардош бер.
Кўзимнинг нуридан бўлдим жудо, қалбим тамом ўқик.
Вужудимдан қочибдир тоб, Худойим менга бардош бер.
Чекарман нолалар, оқим тутар оламни, фарёдким,
Эрур чашимим бу кун сероб, Худойим менга бардош бер.
Ғариб бошимга тушган бу жудоликдан қочай қайга,
Тасаллилар берур аҳбоб, Худойим менга бардош бер.
Шукр, хеш-акраболар бор, меҳрлар кўргузур, аммо
Онам меҳри эрур ноёб, Худойим менга бардош бер.
Азизлардан азиз эрди, гўзаллардан гўзал, унга
Келолмас тенг бирор моҳтоб, Худойим менга бардош бер.
Етимлик даштда, звоҳ, Калоний, ўртагай хижрон,
Алам қалбимда зўр гирдоб, Худойим менга бардош бер.

СЕВИНМАЙДИР

Гуноҳи йўқ одам элдан қочиб асло бекинмайдир,
Паноҳ истаб бўлар-бўлмас одамларга ялинмайдир.
Агар марду садоқатли эса номардга бўйсунмас,
Қилич келганда ҳам бошга ҳалол йўлдан чекинмайдир.
Адолатли юмушлар-чун бериб юр жонни жабборга,

Билиб күйгин, эгилса хам хақиқат асло синмайдир.
Дибрим деб, элим деб ким ёниб юрган эса доим,
Яшаб ўтган умр бари эмас эсиз, ачинмайдир.
Топар бахт хар киши тушса элининг эътиборига,
Агар қолса назардан ҳеч кўзининг ёши тинмайдир.
Ғазал ёзсанг, Калоний, эл ўқийдиргон қилиб ёзгил,
Элига ёхмаса шеъри, ахир, шоир севинмайдир.

БУЛБУЛИГҮЁ ДЕЙДИЛАР

Кимки элу, юрт учун ошиғу шайдо дейдилар,
Покиза дил мулкида шул лаҳза пайдо дейдилар.
Ким азият чекса хам танлар эса неклик йўлин,
Олам аро ул одам оқилу доно дейдилар.
Дўсти жон чекканда ул хам жон чекар бўлса агар,
Бундайин одамни дўстлар меҳри дарё дейдилар.
Ғар садоқат кўрсатиб аҳдида маҳкам турса ким,
Эл аро хам обрўсия мангуга боло дейдилар.
Қас ҳасад эрмас, ҳавас айлаб яшар бўлса мудом,
Беғараз дил аҳлидир, омадга ошимо дейдилар.
Ошиғи маъшук киши покиза тутса ишқини,
Икковин ишқ боғида Вомиқ ва Узро дейдилар.
Эй Калоний, ёзса ким шеърини чин кўнгил билан,
Ундайин шоирни эл булбулигүё дейдилар.

БЎЛОЛМАЙДИР

Бу оламга, азиз дўстим, киши устун бўлолмайди,
Ўтар бир лаҳзада, ҳеч бокию очун бўлолмайди.
Қуёшли кун бўлишликни ҳавас қилгай эмиш тун, лек
Қоронғу тун эрур тун, нурга тўлган кун бўлолмайди.
Ғўзал бўлғум дебон маймун туну кун этса хам пардоз,
У маймундир, ғўзал жонон каби гулгун бўлолмайди.
Агар ошиқ билан маъшук садоқат бирла севмаскан,
Муҳаббатнинг шаробидан юзи майгун бўлолмайди.
Одам зотини сиртига бокиб асло билиб бўлмас,
Қизилдир олича оби ва лекин хун бўлолмайди.
Асил бугдойни янчганда тегирмонда бўлодир ун,
Бирок тош бирла мош янчилса харгиз ун бўлолмайди.
Калоний, элга гап айтсанг, ҳамиша рост дегил, чунким
Ки ёлгон сўз омонатдир, сира тургун бўлолмайди.

АХТАРАР

Доимо яхши йигит яхши кадрдон ахтарар,
Бир умрлик меҳрибон покиза жонон ахтарар.
Ҳар қачон ўйлаб қадам босмоқ керак энг аввало,
Эл аро ҳар ким агар машғу шараф-шон ахтарар.
Бахт ўзи меҳнатдадир, мардликдадир, софликдадир,
Иппаламай омадни, дўстлар, қайси нодон ахтарар.
Кимга қилсанг яхшилиқни бегараз қил, бегараз,
Яхши ниятда сени ҳам барча инсон ахтарар.
Ўз ҳаёт йўлини тўғри белгилаб олган киши,
Эл дилин чоғ эт али ҳар лаҳза имкон ахтарар.
Эй Калон, ҳар бир ишингни беҳато қилгин бажо,
Душманинг қилган ишингдан айбу нуқсон ахтарар.

САБР

Кўҳна олам ичра инсон зоти-чун бордир сабр,
Ким учун бегона, лекин ким учун ёрдир сабр.
Зарни(нг) кадрина билур заргар дегайлар, во ажаб,
Кимсага олий мақому кимсада хордир сабр.
Дейдилар олтин сабрнинг ости, лекин мен учун
Усти ҳам гавҳардору ёнбоши зардордир сабр.
Бесабрнинг қосаси ҳаргиз оқармайдир, бироқ
Қосасин оппоқ этодир кимга дилдордир сабр.
Бой бериб кўйдим онамни кўкка ўрлар оҳларим,
Лек яшаб қолдим ҳаётда, боис ҳамқордир сабр.
Бесабрлик кўчасига кирса ким бўлгай хароб,
Эй Калоний, доимо, бил, дилга дарқордир сабр.

БАҲО КЕРАКДИР

Умримга мени вафо керакдир,
Номус ила ор, ҳаё керакдир.
Ишк бирла гўзал дилим биноси,
Қалбимга чирой, жило керакдир.
Эзгулик учун дуо қилурлар,
Ишанимга маним дуо керакдир.
Йўқ лаҳза ҳаёт имонсиз, илло
Олмоққа нафас ҳаво керакдир.
Номардга бошим эгилмасинким,
Мард кас сўраса фидо керакдир.
Нафс дарди билан оғримасин дил,
Бу дард ярамас, даво керакдир.

Аҳдимга вафо садоқатимдир,
Тикмоққа либос мато керақдир.
Хуш кечса умр ёқимли, аммо
Халқимдан анга ризо керақдир.
Шеърим ёзилиб битди, Калоний,
Холислик ила баҳо керақдир.

ЙИГИТ БИЗЛАР

Меҳрибон гўзал юртга меҳрибон йигит бизлар,
Жонажон улуф элга жонажон йигит бизлар.
Хуррият қуёшининг нуридан чиниққанмиз,
Эрк учун шижоатли посбон йигит бизлар.
Бизга юрт ишонгандир, касбимиз яратмоқлик,
Чўлни боғ этиб бўлан боғбон йигит бизлар.
Юртимиз чароғондир, халқимиз фаровондир,
Бахтидан мудом кўкси осмон йигит бизлар.
Аҳдимизга содиқмиз, чин вафо, ҳидоятли,
Қадримизга етганга қадрдон йигит бизлар.

АҲЛИ ЗАМОННИНГ ЖАБРИДАН

Тортаман аҳли замоннинг жабридан кўл оҳлар,
Тобакай озор берурлар бераҳи гумроҳлар.
Тинмайин жабру жафолар айлаюр аҳли зулм,
Не учун мендан қочарлар дилкушо дилхоҳлар.
Айласам даф битта ғамни ўзгаси пайдо бўлур,
На қувончу на табассум бўлмагай ҳамроҳлар.
Тим қаро зулматда қолмиш ҳокисор кўнглим менинг,
Заррача нур сочмагайдир ул қуёшу моҳлар.
Хом ўриб қўйдимми, билмам, баиритошлар арбасин,
Кўзларимдан қон оқур ёш ўрнига гоҳ-гоҳлар.
Қолмагай ҳаргиз умидим рўшнолик баҳридан,
Бегуноҳ жоним баногоҳ тарки дунё хоҳлар.
Эй Калоний, ғам-алам саҳросида бўлдим хароб,
Кетма-кет тўхмат қилурлар этмайин огоҳлар.

1990 йил

ҚЎШНИЛАР

Мен учун дўсту қадрдон қўшнилар,
Қўш қанотимдир мудом ён қўшнилар.
Гар мурувват сўрсалар тайёрман,
Мушкулими айлар онсон қўшнилар.
Мен агар дардимга малҳам изласам,
Бўдилар дардимга дармон қўшнилар.

Эрта тонг қаймоқ билан сийлар эсам,
Кечки пайт йўқлар бериб нон кўшнилар.
Ҳеч қачон ҳолим менинг бўлмас забун,
Бохабарлар чунки ҳар он кўшнилар.
Эй Калоний, ҳовли олма, кўшни ол,
Не учунким жонга жон ён кўшнилар.

ОЛҚИШЛАБ ТУРАР

Мард йигитни халқи олқишлаб турар,
Меҳрини ҳар лаҳза хоҳишлаб турар.
Танласа ҳар ким ҳидоятнинг йўлин,
Ул ўзига очколар ишлаб турар.
Эл-улус бошини силаб турса, кўриб
Ғайр эли бармоғини тишлаб турар.
Ит ҳурар, қарвон ўтар, дерлар, бу ҳақ,
Қай киши қарвонни, айт, ушлаб турар?
Яхшилик қилган одам ўз коридан
Шод бўлиб, кўнгилларин хушлаб турар.
Эй Калоний, оқибатли кимсани,
Бил, ҳамиша халқи олқишлаб турар.

АЙЛАДИ БЕЗОРЛАР

Войким, ҳаддан оширди жабрини ағёрлар,
Золиму ваҳший, қутурган феъли бад хунхорлар.
Афтию қилмишлари исқирт чаёндан фарқи йўқ,
Муттасил бўғмоқ бўлув турқи совуқ ул морлар.
Кўз очиб юммоққа ҳам ҳеч ихтиёрим қолмади.
Энг азиз ҳурликни олди бераҳм беорлар.
Ғам, алам, ташвиш юкин елкамга ортиб, найлайн,
Зулмининг оғусидан шўрлик дилим беморлар.
Қаҳрининг шамширларин соат сайин ўтқирлатиб,
Нафсининг оғзин очиб, ҳаддан зиёд бир ёрлар.
Эй Калоний, кўргани кўз, отгани ўқ қолмади,
Беадад зулми билан ёв айлади безорлар.

1990 йил

ДЎСТЛАРИМ

Дўстларим шод бўлса, қалбим шоддир,
Тўкса кўз ёшин агар фарёддир.
Бошларига тушмасин ҳеч мусибат,
Тушса минг дод устига боз доддир.
Маслаҳаттўю қадрдон ҳаммаси,
Ҳамфижр, шогирд ва ё устоддир.

Ўртамиздан ўтмагай қил, дил яқин,
Шул сабабдан шум рақиб барбоддир.
Дўстларимсиз бош эгик, қадр дол бўлур,
Дўстларим бор қоматим шамшоддир.
Оқибатдир ҳар бирига армуғон,
Оқибат бор бўлса дил ободдир.
Эй Калон, омадлари чопсин кулиб,
Дўстларим шод бўлса, қалбим шоддир.

КЎНГЛИМ ИЧРА

Кўнглим ичра злу юртнинг меҳри бор, ашъори бор,
Она халқимнинг мисоли бир чаман гулзори бор.
Бу жаҳон майдонида бундай чаманлар беҳисоб,
Лек бу гулзорлар, ажабким, на хазон, на хори бор.
Ушбу гулзорларда, халқим, сайр этинг, ялло қилинг,
Бу чаманларнинг бўлакча кўрки бор, асрори бор.
Бундайин гулзор одамнинг қалбида пайдо бўлур,
Қайси дилда бўлса пайдо унда номус, ори бор.
Бу чамансиз дил эмас кўнглим менинг, эй дўстларим,
Шу чаман-ла дилгинамнинг бахти бор, дилдори бор.
Бу дилим гулзорини тобора обод этмасам,
Жисму қалбимнинг, Калон, оламда не даркори бор?

ТОПАР

Бахтин агар изласа ҳар ёш топар,
Ҳамда вафодори қаламқош топар.
Энг аввало соғлиғу софлик керак,
Бўлса омон дўппини ҳар бош топар.
Кимки ҳалол ишласа ғайрат билан,
Бахту шараф ҳамда ҳалол ош топар.
Кўнгли қаро дўстини ҳам бездирур,
Ақли расо ҳамдаму йўлдош топар.
Ёзса Калон яхши ғазал ҳар қачон,
Жонига жон, қалбига қондош топар.

ЁЗГАНИ ТЎМТОҚДИР

Ким дили нопок зрур, жуфтсиз ўтодир, тоқдир.
Дўст тополмас ул одам, иблис билан ўртоқдир.
Нияти бўлса қаро йўли равон эрмас унинг,
Қай томон босса қадам исқирт, хунук, ботқоқдир.
Покиза бўлса дили ҳар дам юзидан нур ёғур,
Ҳеч зиё чиқмас ёмондан, гарчи сирт оппоқдир.
Қор мудом юмшоғу, лекин унда унмас ҳеч гийёҳ,

Қалби нопок кимсалар ҳам қормисол, шундоқдир.
Бевараз эк эзгуликнинг кўчати, гулзор бўлур,
Қас ғаразгүй бўлса гулзори анинг ўтлоқдир.
Яхшига кенгу ёмонларга эрур тор бу жаҳон,
Ғар ёмон бўлса жаҳаннам ул учун мутлоқдир.
Паст, хасис бирлан бахилнинг боғи ҳаргиз яшнамас,
Ким қурумсоқ бўлса доим супраси ҳам қоқдир.
Эй Калоний, яхши ният бирла доим ростни ёз,
Шум ният ёлғончиларнинг ёзгани тўмтоқдир.

ГУЛШАН ҚИЛУР

Севгинг умрим боғини бир беқийс гулшан қилур,
Ҳамда барча яхшилар-ла мисли жону тан қилур.
Сенга ошиқ бўлмас эрдим одам ўлаи бўлмасам,
Севганим одамлигимни ошкор, равшан қилур.
Кўркаму хушрўлигинг қалбимга завқ-шавқ бахш этур,
Ҳар хитобинг, чақирингнинг хушёру меҳнатчан қилур.
Бир эмас минг-минг умрни бахш этай куйингда мен,
Бу садоқатларни сенга кўнглини берган қилур.
Орзуиймсан, истагимсан, мақсадимсан масканим,
Ишқинг ўти дилгинамни беқийс гулҳан қилур.
Ҳақ сўзим шуддир мудом, эй мўътабар юртим, сенга
Бахтини топган Калоний меҳрини улкан қилур.

ҚОЙИЛ БЎЛУР

Ким эли бирлан мудом яқдил бўлур,
Яхши кўп хислатлари хил-хил бўлур.
Ким элига ошиғу шайдо эса,
Бахтиёрдир ул, ишонч комил эрур.
Эй дилим, эл-юртга меҳринг эт зиёд,
Элни(нг) меҳри сенга ҳам сархил бўлур.
Элни деб ранж чекса жон ҳеч ранжима,
Негаким меҳнат билан ҳосил бўлур.
Яйраса халқим вужудим яшнагай,
Чекса ҳам, дил шишаси чил-чил бўлур.
Ёлғиз отнинг донғи чиқмас ҳеч қачон,
Эл билан ҳар бир ютуқ ташкил бўлур.
Ҳар киши юртида подшоҳлик қилур,
Ажраса юртдан мабодо сил бўлур.
Баъзи нодон деб элингдан ажрама,
Билсанг инсон насли ҳам ҳар хил бўлур.
Шум рақиблар қошида бу тилни тий,
Эл сирини очувчи шу тил бўлур.

Эй Калоний, ёзганим эл хушласа,
Шодумонман, мисли йўқ қойил бўлур.

ВАТАН ИШҚИ

Ватан ишқи дилим кўрки, кўзим нури, ҳаётимдир,
Бу ишқдан гар жудо бўлсам, билинг дўстлар, мамотимдир.
Мудом булбулдайия куйлаб жўшарман гулшану бахтим,
Диёрим масканим бўлса, азиз халқим қанотимдир.
Ватан тупроғини кўзга этарман тўтиё, чунким
У ўтган қавму қардошим, улуғвор наслу зотимдир.
Толиқмас, қаҳрамон, доно, муқаддас халқимиз бирлан,
Улуғ мақсад томон елғум, ижодим тулпор отимдир.
Буюк халқим менга устоз, етарман ўз Муродимга,
Зафар кучмоқ учун имкон, Калоний, зўр саботимдир.

ҲЕЧ ҚАЧОН ЧИҚМАЙДИ ЭСДАН...

Ҳеч қачон чиқмайди эсдан Чустдаги гулбоғлар,
Бирга ўсган, бирга юрган жўралар, ўртоғлар.
Гарчи жисмим Шошдадир, ўйимдадир Чустим мудом,
Беадад дарди соринч қалбимни кўп қийноғлар.
Кўз билан киприк хаби кўнгила яқиндир доимо,
Чуст билан Тошкент аро бор бўлса ҳам зўр тоғлар.
Киңдигим қони тўкилган ўлкага меҳрим зиёд,
Беғубор қалбим мусаффо дир, топилмас доғлар.
Кам келодирсиз дебон этманг гина аҳбоблар,
Сиз томон елмоқни бу кўнгила ҳамиша чоғлар.
Бир пиёла чой ичиб гулбоғда ўлтиргим келур,
Лек бу турмуш ташвиши дасту оёқни боғлар.
Юртини ташлаб кетиб қолган деб айб этманг мени,
Бир Ватандир икки дарё ўртаси, қирроғлар.
Ўйламамг, шоир Калон бизни унуттандир дебон,
Ажралиб кетмайди ҳаргиз эт билан тирноғлар.

ВИСОЛИНИ КЎРОЛМАЙДИР

Кишининг бўлса иймони сира беғам юролмайди,
Адолатсиз юмушларга қараб беғарқ туролмайди.
Агар бошида шамшир тутса ҳам ростин гапиргайдир,
Йўлини Ҳақ йўлидан бошқа йўлларга буролмайди.
Разила шайтон уни минг хил мақомга бошлагай, лекин
Худонинг қаҳридан кўрқиб ҳаромга қўл уролмайди.
Фаноликда гуноҳкорлик йўлига ким кириб кетса,
Боқолик ҳосилини ҳеч қачон, ҳеч вақт ўролмайди.

Ҳаром давлат, ҳаром ишрат, ҳаром лаззат эрур офат,
Анга дил берса ким жаннат юзин ҳаргиз кўролмайдир.
Бу дунёда бировнинг ёрига ким кўз олайтирса,
Қиёмат кун у Оллоҳнинг висолини кўролмайдир.
Кўнгил гулзорига ишқнинг гулин эксин Калонийдек,
Агар гул экмаса боғ сайрининг гаптин суролмайдир.

ҚАЛБ ЭРУР КЎЗГУ, БИРОҚ

Қалб эрур кўзгу, бироқ хуфёна бир сир ҳам бўлур,
Сирни билмоқлик учун даҳшатли таъсир ҳам бўлур.
Не учун кўнгилни(нг) қулфин бузмоқ истар баъзилар,
Ул экан, ё бул экан деб турли таъбир ҳам бўлур.
Ҳеч киши қалбидаги махфий тутунни очмасин,
Очса гар пой-дастани бовловчи занжир ҳам бўлур.
Содда дил, ҳеч алданиб фош этма нозик сирларинг,
Ниятинг англаб олишга ҳийла тадбир ҳам бўлур.
Ўйлама дунёни бари боғу-роғ, гулзор дебон,
Дашту саҳро чўл билан қақраган қир ҳам бўлур.
Ўзга қўлга сирларинг тақдирини тутқазмаким,
Асли қўл озода, лекин баъзиси кир ҳам бўлур.
Тўғри деб ҳар кимга сирринг этма дастурхон, Калон,
Тузни еб, тузликқа гоҳи таъна, таҳқир ҳам бўлур.

ИЗЛАБ КЕЛУР

Эй кўнгил, турли ният бирлан сени излаб келур,
"Сен" дегувчи баъзилар ҳам гоҳида "сиз"лаб келур.
Нур сочар оташ, бироқ тутсанг қўлинг куйдиргуси,
Ҳеч дема душман қўлин албагга бигизлаб келур.
Нияти бўлса агар қотил заҳарни ютдириш,
Заҳрини қўшмоқ учун у буни "жиз-биз"лаб келур.
Ишлари биттунча то тўнгизни ҳам дерлар ағо,
Ниятин ижроси-чун кампирни ҳам қизлаб келур.
Аслида номинг эшитса етти йўл қочгай нари,
Лекин ул номинг қўшиб, тил бурчида "биз"лаб келур.
Эй Калоний, сиртидан одамни англаб бўлмагай,
"Сен" дегувчи баъзилар ҳам гоҳида "сиз"лаб келур.

ҒАЙРАТ ҚИЛУР

Ким диёру халқига содиқ, ҳалол хизмат қилур,
Халқи ҳам ардоқлагай, ҳар дам уни ҳурмат қилур.
Қалб уйи равшан бўлур меҳру мурувват нуридан,
Гар ўзи Ҳотамтойи янглиғ мудом ҳиммат қилур.
Гар садоқатли киши этса вафо, топгай вафо,

Бевафо бўлса агар ўз бошига кулфат қилур.
Кимлигин англаб бўлур, дўстнинг қадрдонин кўриб,
Яхшилар яхшини, бад одам ёмон улфат қилур.
Ким элининг қаҳрамон машҳури бўлмоқ истаса,
Беқийёс ишларга қўл урмоқ учун журъат қилур.
Қолдирай деб халқига энг дилрабо ашъорлар,
Эрта-кеч шоир Калон ҳеч тинмайин райрат қилур.

ЎТДИЛАР

Кўчамиздан тонг саҳар ёр ўтдилар,
Гул тутиб, ул кўзи хуммор ўтдилар.
Кўзларида шарм-ҳаёю ҳам ҳадиҳ,
Кўрк-тароват айлаб ошкор ўтдилар.
Қайрилиб, ҳеч кимга боқмай беписанд,
Дилни айлаб ошиқу зор ўтдилар.
Кўз тутардим боқса деб оинадан,
Ташламай кўз бизга яқбор, ўтдилар.
Йўлларига хат битиб отган эдим.
Қўлга олмай, айлабон хор ўтдилар.
Кўп фахр этган эдим жоним дебон,
Жонгинам мендан қилиб ор ўтдилар.
Зорланиб қадримга йиғлайман, Калон,
Кўчамиздан боқмайин ёр ўтдилар.

ОЛҚИШ ҚИЛДИЛАР

Ташласам гап севганимга нега қарғиш қилдилар?
Ё мени шилқим деб ўйлаб, қайғу, ташвиш қилдилар.
Ниятимнинг поклигини ошкор айлай дебон,
Пойларига чўкка тушсам, четга силжиш қилдилар.
Гул жамолингиз мени(нг) қалбимни ёз этди десам,
Бир сўз айтмай, юз буриб, ёз дилни ҳам қиш қилдилар.
Журъат айлаб, тиз чўкиб ишқимни изҳор айласам,
Рад этиб севгимни, жоно, кўп хунук иш қилдилар.
Бу не фожею тасодиф бўлдиким, аҳбоблар,
Мен ҳақимда ё рақиблар катта миш-миш қилдилар.
Бошим айланди тиниб кўз, ғамга тоқат қолмади,
Кўзга илмай бизни, ёв вәслини хоҳиш қилдилар.
Пурзиё эрди, дилимда порлаган эрди қуёш,
Куйдириб ғам оташида мисли чойдиш қилдилар.
Кўнгул узмам, лек, Калоний, бор умидим ёрдан,
Не учунким шеърларимни мақтаб, олқиш қилдилар.

НУРЛИ ОФТОБ ДЕЙДИЛАР

Ўзларингизни, нигоро, нурли офтоб дейдилар,
Ким ядин борса куяр, ҳеч бермайин тоб дейдилар.
Чиқса офтоб кўзга уйқу келмагай ётган билан,
Ёдингиз-ла аҳли ишқ ҳар лаҳза беҳоб дейдилар.
Катта харсанг тошни ҳам ширин сўзингиз сув қилур,
Куйласангиз ҳар кўнгилинг мислидир об, дейдилар.
Бир нигоҳ айланг кўриб дардманди ишқ бўлгим келур,
Қоматингиз кўрса ким ишқ бирла бетоб дейдилар.
Сиз каби зебони инсон топмагай олам аро,
Хуснингизни, эй парирў, асли ноёб дейдилар.
Таърифингизни, Калоний, ёзса бир боб деб эдим,
Не бўлур бир боб анга, етмайди минг боб дейдилар.

ОРТИҚЧАДИР

Бўлмасанг оламда гар жисмида жон ортиқчадир,
Жон надир, тандан чиқар, руҳи равон ортиқчадир.
Гар безаб турмас эсанг ушбу жаҳонни дилбарим,
Қанчалар тотли эса зебо жаҳон ортиқчадир.
Бемакон ўтсам ажаб йўқдир, сира таажжуб эмас,
Сен агар файз бермасанг хос ошиён ортиқчадир.
Борлигим ҳам, бойлигим ҳам сен ўзингсан, сен фақат,
Сенсизин, билсанг, бутун бор хонумон ортиқчадир.
Сен учун сарф бўлмаса бойлик нечун даркор эрур,
Гарчи муҳтож бўлсамам, улгуржи кон ортиқчадир.
Сенсизин бечораман, хорман, забун аҳволимам,
Нокерак шухрат, шараф, олқиш ва шон ортиқчадир.
Таърифинг куйлаб мудом ўтсам, Калоний, тонг эмас,
Этмаса зикринг агар ширин забон ортиқчадир.

ТЕГСА АМАЛ

Яхши инсонга агар тегса амал шон орттирар,
Эл аро обрўю дўсту ҳам қадрдон орттирар.
Ўйламай кайфу сафони, қилмайин кибру ҳаво,
Элга хизмат айламак-чун бир қулай он орттирар.
Бўлгай эрмиш тўрт фасл ҳам шоҳу султон йил аро,
Шулки эзгу, навбаҳор минглаб гулистон орттирар.
Хуш фазилат бўлса ким мансабга мансуб иш қилиб,
Бир умрга етгуси эл меҳридан кон орттирар.
Қолманг асло, эй ёронлар, уйқудек вафлат босиб,
Ёз ванимат деб бошоқ ҳам эл учун дон орттирар.
Эй Калоний, ёзса ким элнинг нафини ўйлабон,
Ул ўзига шубҳасиз минглаб разалхон орттирар.

ТАЛАБА ТАРОНАСИ

Ўқувчиман, илм олмоқ дилим, жоним, шиоримдир,
Фақат ёлғиз шиор эрмас, менинг қатъий қароримдир.
Бу мақсад завқу шавқим орттирар ҳар лаҳза, ҳар лаҳза,
Бу йўлга йўллаган халқим, замоним ҳам диёримдир.
Силаб бошимни ардоқлаб, мудом мардона ўстирган,
Элу-юрт хизматин қилмоқ ҳамиша касбу коримдир.
Ҳали ёшман, насибам мўл, вазифам ундан ортиқдир,
Замонам хўб, ҳаётим ҳур, ҳамиша навбахоримдир.
Камолот денгизиму мавж урар устозлар илми,
Қўшолсам лоақал бир томчи унга ифтихоримдир.
Сафарбар айладим идроку ақлу қалбу виждоним,
Умидимнинг йўлида бахту толе дўсту ёримдир.
Калоний, чин Муродим юрту халқимни ризо қилмоқ,
Муқаддас йўлданман, минг-минг зафарлар интизоримдир.

ҲАЛОЛ ЭКАНДУР

Дардимга даво висол экандур,
Лек унга етиш маҳол экандур.
Шу мўъжизакор давони излаб,
Дил ҳоқисору увол экандур.
Кўрганда киши чиройингизни
Ҳайратда қолиб, лол экандур.
Кутдуз кўешу тунлари ой ҳам,
Дер сизни соҳибжамол экандур.
Пойингиз олиб кўзимга суртсам,
Ағёр элига малол экандур.
Ёр ишва билан даст узатибсиз,
Чўзсам қўлимни хаёл экандур.
Севгингни, Калон, яширма элдан,
Ич кўчада ош, ҳалол экандур.

АШКИМ КЕЛУР

Ноз ила гулшан аро, зимдан қаранглар, ким келур,
Ул агар дилдор эса оҳиста гаплашгим келур.
Тушмасин бегона кўзларми дебон иймонадир,
Бас экан шундоқ, гапирмасданми имлашгим келур.
Гул аросидан чиройли гул каби бостай қадам,
Кўз кўриб, дил яйраб, аста дастин ушлашгим келур.
Очтали дил розини фурсат қидирмоқда эдим,
Аҳли ағёрдан йироқ жойларда учрашгим келур.
Қизванурман сочларин сийпаб эсар бўлса сабо,
Ўзгалар кўз ташласа ҳуд-беҳуда рашким келур.
Эй Калоний, бўлса нелар бўлсин, ҳижрон бўлмасин,
Ҳажрида икки кўзимдан шарқираб ашким келур.

ШАЙДОЛАРИНГ КЎПДИР

Жаҳон аҳли аро, жоно, сенинг шайдоларинг кўпдир,
Қаён борсанг йўлингда доимо пайдоларинг кўпдир.
Дилим рашкинг оловида куйиб кул бўлса арзийдир,
Нечунким ёт кишилардан бирам ошноларинг кўпдир.
Висолинг йўлида чеккан азиятлар менга роҳат,
Бошимга сочларингдан ҳам зиёд савдоларинг кўпдир.
Нечун севмай, нечун кўнгил ипини бовламай маҳкам,
Назокатда, нафосатда чаман ороларинг кўпдир.
Менга ўткир саволларни бериб ҳайрону лол этдинг,
Сенга сўз ўргатувчи оқилу доноларинг кўпдир.
Қиё боқмай ўтиб кетсанг ёнимдан ҳеч таажжуб йўқ,
Бу оламда Калонийдек тили гўёларинг кўпдир.

ДИЛ ҚОНИДАН ҚЎЙДИМ МУҲР

Мен томон гоҳ-гоҳ боқиб ноз бирла жонон куйдирур,
Куйдирур деб айтса бўлмас, не учунким суйдирур.
Суйганим-чун куйганимдан дилда ҳеч армон йўқ,
Боиси шу чин муҳаббат дилга бахш айлар ҳузур.
Ишқ қуёши бир эмас, минг бир қуёшга тенг экан,
Кимга, айтинг, маъжул эрмас қалб уйига кирса нур.
Нега дерлар ишқ азобу дарди мутлоқ бедаво,
Ҳажри дарди бўлса, васли дарди-чун малҳам бўлур.
Эй Калоний, нома ёздим ёрга содиқман дебон,
Этмасин ҳаргиз гумон, дил қонидан қўйдим муҳр.

НОЗАНИН КЎКСИМГА БОҚ

Нозанин кўксимга боқ, порлаб чиқар сержилва нур,
Дил мисоли чўғ эрур, унда кабоб пишса бўлур.
Не учун ишқ ўтини ёқдинг юракка, севмасанг,
Ё мени қийнаб қўйиб айлармусан роҳат, ҳузур?
Эг десанг бошим эгай, тиз чўк десанг тиз ҳам чўкай,
Севгининг йўлида менда қолмади зарра гурур.
Хоҳишинга бўйсуниб, амрингга ҳозирман мудом,
Кет десанг саҳрога кетгум, лек ўзинг ҳам мен-ла юр.
Не учунким сен билан чеккан азоб роҳат менга,
Бўлмасанг ёнимда роҳат ғам, алам, кулфатдур.
Эй Калоний, ишқ ўти мажнун этодир дердилар,
Билмадим, ташлаб кегурму энди бор ақлу шуур.

ҚАРАЙВЕР

Углаб ётадир ноз ила жонона, қарайвер,
Васлига унинг қонаю қона қарайвер.
Бармоқда узук, икки зирак икки кулоқда,
Тишлар садафу бўйнида дурдона, қарайвер.
Лаб-гунча, атиргул-ёноғи, кишриги-хори,
Бошдан оёғи боғдаги гулхона, қарайвер.
Оппоқ билаги сочидаю зулфи паришон,
Меҳринг била гулхона-тулхона қарайвер.
Бир лаҳзаси минг йилга етар бу гўзал оннинг,
Ишқин ўтида ёнаю ёна қарайвер.
Орзуйинг эди ул била ҳамхона бўлишлик,
Бу лаҳза эрур сен била ҳамхона, қарайвер.
Кўз очса, қувиб ҳайдаса кўп ғам чекасан, ох,
То бўлмасидан ғирт яна бегона қарайвер.
Ишқсизни кесак деб атадинг, энди, Калоний,
Кўз тушса қилур ошиғу девона, қарайвер.

БАҲОСИДАН ГАПИР

Сўзламагил имосидан ёрни, вафосидан гапир,
Кўзида мавжланиб турур шарму ҳаёсидан гапир.
Таърифу тавсифин этиб ҳуснини мақтадинг, етар,
Одобу хулқидан, тагин ақли расосидан гапир.
Лабга қизил ярошади, қўлга хино ярошади,
Дилни(нг) қаросини йўқот, қошни(нг) қаросидан гапир.
Ёмонни(нг) умри қисқадир, яхпини(нг) умридир дароз,
Ўтсаю кетса не ажаб, умри бақосидан гапир.
Қаро ниятли бўлса ким қарғиш олур умр бўйи.
Қарғиш олувчини қўю, элни(нг) дуосидан гапир.
Шунча ғазални ёзди деб, мақтама бизни, эй Калон,
Халқим ўқиб чиқиб, кейин берган бақосидан гапир.

БЕҲУДА РАШК ҚИЛМА

Мени беҳуда рашк қилма жаҳон зеболаридан ёр,
Ўзинг жонимга жондирсан, ўзинг ёрсан-ку тап-тайёр.
Ишонганман, ишон сен ҳам, гўзал севгим эрур боқий,
Гумон айлаб, синовлар айлағайсан не учун бекор.
Сени қалбимда сақлайман, бўлак ёр унга сирмайдир,
Ахир, қалбим келиб кетувчи одамлар эмас бозор.
Мени хажрингга қуйдирмай, висолинг армуғон этгил,
Агар юз йил узоқ юрсанг, кутарман кун ва тун бедор.
Тикон тилгунча пойингни, менинг қалбимга тил кирсин,

Бутун жисмим тилинсин минг, сенга бергунча сал озор.
Муҳаббат дардида, эркам, хароб бўлдим, Калон, ўлдим,
Куйингда кўп куйиб ҳолим забун, қалбим эрур бемор.

КЕТДИЛАР

Эй кўнгида, қон йиғласанг арзийди жонон кетдилар,
Бойсини билмадим, оҳиста пинҳон кетдилар.
Ҳеч тасаввур этмагандим севгилимнинг ҳажрини,
Бу не фоже, айлабон ҳижронни эҳсон, кетдилар.
Жонажонимсиз дебон жонимни тиксам, вожаб,
Айламай шафқат, этиб жонимни қурбон, кетдилар.
Энди қалбим олами билмайди кундуз кун надир,
Толемининг кўкидан офтобли осмон кетдилар.
Аҳду паймонлар этиб кирган эдик ишқ борига,
Найлайин, ёр аҳдларин айлабми ёлгон кетдилар.
Эй Калоний, севгилим илҳом париси деб эдим,
Бир йўла шеърү ғазаллар бирла дoston кетдилар.

СИЗДАН БЎЛАК ЭМАСДИР

Севганим, эй нигоро, сиздан бўлак эмасдир,
Негаки энг дилоро сиздан бўлак эмасдир.
Кўрганда лол қолурман ҳусну жамолингизни,
Кўркам, чиройли, зебо сиздан бўлак эмасдир.
Кўзини мақтаб оху беҳуда урмасин лоф,
Кўзи қарою шаҳло сиздан бўлак эмасдир.
Ишқингизда куйиб кўп, бўлдим телбаи Мажнун,
Менга севимли Лайло сиздан бўлак эмасдир.
Офтоб каби дилимга ҳар лаҳза нур сочурсиз,
Содиқ, ҳақиқий ошно сиздан бўлак эмасдир.
Васлимга етган ошиқ энг бахтиёр дедингиз,
Сўзи азизу тилло сиздан бўлак эмасдир.
Ҳар киши етсин, илло, мақсудига илоё,
Калонийга муддао сиздан бўлак эмасдир.

СЕВГИ ОЛОВИ ЁҚСА

Севги олови ёқса, билгилки, менга бахтдир,
Шу бахтни менга Оллоҳ айласа яхши тақдир.
Кўрганда нур жамолин ошиғу зор бўлдим,
Не қиларимни билмай, жисму дилим карахтдир.
Бир лаҳза ҳам жудолик жабрини тортмайин ҳеч,
Менга азиз хаёли мисоли тожу тахтдир.
Маънисини йўқ ҳаётнинг бўлмаса ишқи дилда.

Усиз менинг мисолим меваси йўқ дарахтдир.
Майли, бошимга солса қанча азобу кулфат,
Барчасига берай дош, бу танда жон сахтдир.
Айлама дод, Калоний, наслига етмадим деб,
Кўнглига йўл тополсанг сенга висоли нақддир.

ЁЛҒОН ЭМАСДИР

Ёримга аҳдим ёлғон эмасдир,
Ёлғон деган кас бегона касдир.
Аҳдимда дунё тургунча тургум,
Қилсам хиёнат умрим абасдир.
Севгим мисоли гулларга ўхшар,
Сидку вафосиз хор ила хасдир.
Хушрў жамолин кўрсам учарман,
Бегона васли гўё қафасдир.
Олмай нафас кас бир зум яшолмас,
Покиза ишқи менга нафасдир.
Девонасан деб қилманг маломат,
Ишқида қалбим масту аластдир.
Шеъримга мавзу излаб нетарман,
Мадҳи, Калоний, етгуси, басдир.

БЕБАҲО УЛФАТ КЕЛУР

Ёрни(нг) васлин кўргани дилдан қуюқ журъат келур,
Диллашиб ўлтиргани, айтинг, қачон фурсат келур?
Бир савол берган эдим ёнингга ўлтирсамму деб,
Бу саволимга, ажаб, қай лаҳзада рухсат келур?
Ҳа демас ё йўқ демас ҳоли паришон негадир,
Ер чизиб кулморидан қалбимга бир ҳайрат келур.
Севги йўлига бутун умрим пойандоз айласам,
Ўргилай дейман қудумидан, кулиб ҳиммат келур.
Кўзларининг нуридан қалбим туни тонг отгуси,
Сўзларининг баридан маъно тўла ҳикмат келур.
Эй Калоний, ишқида ёрнинг қалам тутсам агар,
Менга илҳом деб аталган бебаҳо улфат келур.

БАХТИМА ШУКРОНАДИР

Қалбим унинг ишқи билан ёнадир,
Ҳар кечаси ҳажрида тўлғонадир.
Нозлари ҳам мунча ширин, хуш ёқар,
Негаки ул жонима жононадир.
Ҳар қараши маст қиладир, во ажаб,

Кўзими ё май тўла майхонадир?
Нега лабин бурди, ўтирди юзин,
Балки ҳамон мен унга бегонадир.
Боқса кулиб икки жаҳон нурлию,
Боқмаса гар тўлгуси паймонадир.
Мен - ку уни севгима гарқ айлагум,
Ул мени, лек севмоғи афсонадир.
Илқи билан жаннат эрур бу жаҳон,
Бўлмаса у жаннатам вайронадир.
Дейди Калон: севгисидир толейм,
Ушбу ғазал бахтима шукронадир.

ИЧИКМА, ДИЛДОР

Мен кетганимда ҳаргиз қумсаб, ичикма дилдор,
Келсам чиқишга пешвоз лаҳза кечикма дилдор.
Нозинг ширин ва лекин меъёри бўлса яхши,
Меъёрдан ортиқ ишга зинҳор иликма дилдор.
Ял-ял ёниб кўринган аслида ул саробдир,
Сирти силлиққа учма, боқма, эликма дилдор.
Худбин, қаро юракнинг доим қаро иши ҳам,
Қилмас сира мурувват, кўз тикма, тикма дилдор.
Тушгач ароғ аёв ишқ чоклари сўкилгай,
Дил риштасидан ўзга ип бирла тикма дилдор.
Куйинг билан Калоний ёзди қатор ғазаллар,
Меҳринг билан ўқишда мутлоқ зерикма дилдор.

КЎП ЯХШИДИР

Гулпан ичра сайр этиб юрса нигор кўп яхшидир,
Кямса йўқ деб бемалол очса узор кўп яхшидир.
Кетмаса кўздан нари, бир дам жамолига боқиб,
Ошиғи шайдо дилим бўл бахтиёр, кўп яхшидир.
Ҳажрида чекканларим бир лаҳзада бўлгай унут,
Қолмагай қалбимда ҳеч дарду ғубор, кўп яхшидир.
Беқиёс ҳусну жамолидан олиб завқу ҳузур,
Қолса дил ҳушдан оғиб беихтиёр кўп яхшидир.
Эй сабо, тезроқ бориб айтгил, юзин ёшурмасин,
Қолмасин кўнгида ҳижрондан фиғор, кўп яхшидир.
Имласа ёнига ногоҳ, борсаму шул он, Калон,
Мен анга севгимни этсам ошкор, кўп яхшидир.

КЕЛДИ НАВРЎЗ, ЖЎРАЛАР

Келди наврўз, жўралар, бир сайри боғ этсак нетар,
Сайри боғ айлаб кўнгилларни фароғ этсак нетар.
Шаҳр аро ўлтирмайин қирлар қучоғига кириб,
Қутлабон бир-бирни, аҳволин сўроғ этсак нетар.
Гул териб, гулгун ёниб тозза табиат бағрида,
Куй-кушиқлар айтишиб кўнгилни чоғ этсак нетар.
Дилда пинҳон севгимизни ошкоро айлабон,
Рашик-аламдан лолалар кўксини доғ этсак нетар.
Офтобнинг нури ҳамда тозза иқлим мавжидан,
Яйрашиб, бемор баданни сопа-соғ этсак нетар.
Ям-яшил ўтларга боқсак яйрагай кўз ҳам кўнгил,
Даста-даста лолалардан бир қучоғ этсак нетар.
Изласанг илҳом, Калоний, гул табиат бағрида,
Тинглабон зебо разаллар, дилни чоғ этсак нетар.

СЕНИНГ ИШҚИНГ...

Юзингнинг шуъласи, ёр, беназирдир,
Унинг олдида ой нурга фақирдир.
Дилим талпинса не боис зиёга,
Жамолянгга, нигорим, ул асирдир.
Менинг ишқим жаҳонга ошкор ўлди,
Сенинг ишқинг ҳамон хуфёна, сирдир.
Қиё боқсанг ҳушимдан айрилурман,
Ўзинг айт, дил нечун титрайди дир-дир.
Рақибларга ишонма, эй жаҳоним,
Вафосиздир, уларнинг бари бирдир.
Ўзим содиқ бўлишга онт ичарман,
Садоқат, ёр, висолингга замирдир.
Итоатгўй қулишгидирман, Калоний,
Сенинг ишқинг менга шоҳдир, амирдир.

ДОСТОН КЕЛИБДИР

Бу кун кулбамга бир меҳмон келибдир,
Бўлиб меҳмон, гўзал жонон келибдир.
Этай йўлига жонимни пойандоз,
Ҳақиқий покиза инсон келибдир.
Кўзим яшнар, дилим қувнар, бу не ҳол?
Мисоли чўлга гул, райҳон келибдир.
Кетиб қолган эди онсон араалаб,
Бу не бахтким, ўзи онсон келибдир.
Жаҳон зулмат эди гўё кўзимга,
Қуёшини олиб осмон келибдир.

Бўлиб хаста мажолдан айру эрдим,
Шифо бўлмоқ учун дармон келибдир.
Омон бўлсин, етиб орзуларига,
Кулиб, яшнаб Мукамбархон келибдир.
Қалам ҳақшаб ёзолмасдим, Калоний,
Муродимга етиб, дoston келибдир.

МУҲАББАТ

Муҳаббат бўлмаса одам нечундир,
На одам, балки бу олам нечундир.
Муҳаббатсиз кишида йўқ латофат,
Муҳаббатли одам кўркам нечундир.
Муҳаббат тавламас манзил, макон ҳам,
Унга фурсат нечундир, дам нечундир.
Бу дунёни мудом биркам дегайлар,
Асил ишқ бўлса у бекам нечундир.
Муҳаббатсиз кишин қалби зимистон,
Усиз бўлмайди ёз, кўклам нечундир.
Муҳаббат дард деманг зинҳор, ёронлар,
У дорудир, бўлак малҳам нечундир.
Муҳаббат бу мисоли йўқ оловдир.
Қуёш ҳам олдида бир шам нечундир.
Кўролмасдан туrolмасман нигорим,
Дилим ўйнаб кетар кўрсам нечундир.
Агар ишқ йўлида ўлсам, Калоний,
Менга байрам бўлуру, мотам нечундир.

ҲАР ЛАҲЗА ГҮЁДИР

Гулим, меҳринг менинг ташна дилимга мисли дарёдир,
Табассуминг, азиз ёрим, туганмас мулку дунёдир.
Сочингдан ел олиб келган муаттар бўй ҳаёт тоти,
Ширин сўзинг эса жону жаҳонимга дилородир.
Ҳаёлимни туну кун забт этиб олмиш хаёлотинг,
Гўзал ишқинг учун қалбим умрбод яхши маъводир.
Гумон айлаб менинг севгимни, эй дилдор, сиянов этма,
Менга ҳажринг бўлак ёр васлидан минг карра аълодир.
Агар икков севиб мангу, кўнгилни алмашиб олсак,
Менинг мислим бўлуру Тоҳир, сенам монанди Зухродир.
Жаҳон ошиқлари ҳамроз бўлиб, қалбингга йўл излар,
Асил содиқ қадрдон дўстларингга доим ошнодир.
Калонийнинг дилу жони фидо бўлсин қудумингга,
Тили мадҳинг билан булбул каби ҳар лаҳза гўёдир.

ЧИН МУДДАОДИР

Кўркинг, нигорим, айтсам расодир,
Ҳар бир нигоҳинг дардга даводир.
Термулган эрдим, сен ерга боқдинг,
Шаҳло кўзингга шарму ҳаёдир.
Гулгун ёноғинг – нақшинкор олма,
Холинг бу икки қошинг ародир.
Оқдир қаро тун зулфинг қошида,
Қошу кўзинг ҳам, ёрим, қародир.
Қалбимни бердим таңҳо ўзингга,
Сендан бўлакка ул нораводир.
Ишқимни инкор этсанг мабодо,
Қаддим дутою, қўлда асодир.
Кел, ҳосил айла ёлғиз Муродим,
Васлинг, Калоний, чин муддаодир.

ОЙЖАМОЛИМ БИЛСАЛАР

Кошки кўнглим хоҳишини ойжамолим билсалар,
Гулбадан, ширин забон, ул шаҳду болим билсалар.
Билмайин қалбимда борин менга боқмай ўтдилар,
Шул сабаб ҳадаан зиёд чеккан азобим, билсалар.
Олам ичра севги бўлсин ҳар дақиқа чин вафо,
Бу юракнингдир хитоби, баркамолим билсалар.
Ишқ-муҳаббатнинг ҳақинда бу дилим ашъор тўқир,
Куйга солгай қалбим ашъорин рубобим, билсалар.
Мен қалам тебратмоқ истайман муҳаббат аҳли-чун,
Севги толибига дарслиқдир китобим, билсалар.
Ўзга ёр ишқи менга ҳаргиз керакмасдир, Калон,
Ўзларида эрта-кеч ўю хаёлим, билсалар.

ҲАЗАЛХОН БЎЛСАЛАР

Кошки кулбам ичра ул дилдор намоён бўлсалар,
Эртмас, индин эмас, шул лаҳза, шу он бўлсалар.
Гар қуёшим бўлсалар мен кундузи, ҳеч тун эмас,
Сайроқи булбул бўлай зебо гулистон бўлсалар.
Нур-зиёлар эрсалар мен ул аро сингиб кетай,
Тез бўлай сўзсиз муяссар гар шараф-шон бўлсалар.
Мен учун ёт бўлсалар жоним бериб, ошно этай,
Ўргилай, минг айланай содиқ қадрдон бўлсалар.
Сув париси бўлсалар денгизга тапшлайман ўзим,
Соҳиби жаннат бўлурман, ҳуру филмон бўлсалар.

Иккимизни ажратишнинг бўлмасин ҳеч чораси,
Тан бўлиб қалбимда сақлайман ширин жон бўлсалар.
Эрта-кеч тинмай, Калон, ўткир қаламни тебратиб,
Энг гўзал шеърлар битай сердид разалхон бўлсалар.

КОРИ КЎПДИР

Баланд тоғ чўққисининг қори кўпдир,
Нигоримнинг менга озори кўпдир.
Висолини сўраб борсам, нетайким,
Ўзини солгани бозори кўпдир.
Десам: ҳажрингни(нг), ёр, саҳроси бисёр,
Дегай: васлимни(нг) ҳам гулзори кўпдир.
Менинг гул юзлигим ёлғиз ўзидир,
Унинг ишқида ёнган ёри кўпдир.
Кетай дейман олиб бошим ва лекин
Кўнгилининг унга айтар зори кўпдир.
Ўқинма, эй юрак, бағрини тош деб,
Атиргулнинг ҳамиша хори кўпдир.
Калоний, сабр эту мардона турғил,
Муҳаббатнинг жафоли қори кўпдир.

ДИЛАБОЙИМ

Дилрабоим қошлари гоҳ-гоҳ учар,
Бу муҳаббатданми менга хушхабар.
Кўзларим яшнаб кетур, яйраб кетур,
Юзларига завқланиб солсам назар.
Боққанимда кўзларин ёшурсалар,
Боисин билмайману менга ёқар.
Дилгивам дук-дук этиб ўйнар нечун,
Тўқнашиб қолса нигоҳимиз агар.
Жилвағардир нозлари, имолари,
Кулсалар кулгичлари қалбим ёқар.
Рашк ўтида ўртаниб, тўлғонаман,
Офтоб кўқдан туриб нега боқар?
Вақтларин беҳуда олмай деб, Калон,
Гарчи кўпдир, шеърни қилдим мухтасар.

ОЛ, ЁР

Ишқ тўла қалбимни тутдим ол, ёр,
Бўлма ҳайрон, қолмайин ҳеч лол, ёр
Ул муҳаббат йўлига нурлар сочиб,
Бахш этар оламча истиқбол, ёр.
Ғам, аламлар лашкарин ҳайдаб солиб,

Айлагин кўнглимни энг хушқол, ёр.
Гар висол сўрсам, гулим, рад этмагин,
Лабларингдан сипқарай бир бол, ёр.
Нега сескандинг, бўйингдан ўргилай,
Тегдику елкангга мажнунтол, ёр.
Бегубор севгим баён айлаб, Калон,
Мен газал айтсам қулоқ сол, ёр.

КОШОНА КЕРАҚДИР

Қалбим тутаман, олгани жонона керақдир,
Қош, кўзи қора, лаблари хандона керақдир.
Қайғуни чекиб, ғамни ичиб қолмади сабрим,
Умримга азиз ҳамдаму ҳамхона керақдир.
Кўнглим қуши дер: нўш этаман севги шаробин,
Ишқ бодасидан ичгани майхона керақдир.
Лов-лов ёнаман, чўғ бўламан, қип-қизил оташ,
Тафтимда исиб олгани парвона керақдир.
Ишқида десам мажнуни девона бўлай мен,
Айтдики анга ошиғи мардона керақдир.
Мухлисларимам анча бўлиб қолди, Калоний,
Шеъримни ўқиб бергани кошона керақдир.

МАДҲИНИ КУЙЛАШ ЭРУР

Оҳким, ул дилрабо хупрў эрур, дилкаш эрур,
Олам ичра тенги йўқ бир бемисл маҳваш эрур.
Ишқининг ўтида куйсам қилмагайдир зътибор,
Мен фақир бечоранинг кори уни қумсаш эрур.
Ортига бир қайрилиб боқмаслигидан доғман,
Кокилига дилгинам боғлиқ эрур, чирмаш эрур.
Ўзгалар унга боқар бўлса ёнарман қизғониб,
Ул бўлакка қайрилиб боқса дилимда ғаш эрур.
Таклиф этсам соҳилига сойни(нг), найлай, келмади.
Ниятим қалбимда борин ёр учун сўйлаш эрур.
Бебаҳо таърифига умримни бахш айлай, Калон,
Ушбу шеърдан муддао ҳам мадҳини куйлаш эрур.

УМР ОЗЛИК ҚИЛУР

Дилбарим ҳусн оламин кўхида парвозлик қилур,
Дилраболар ичра доим шўхи шоввозлик қилур.
Ҳуснини кўз-кўзлабон яйраб хиромонлар этар,
Васлини сўрсам ва лекин ўзни кўп нозлик қилур.
Бир нафас ҳажрининг саҳросига сургун айласа,

Кўз ёшим киприкларим остида дорбозлик қилур.
Мен унга мангу баҳорим бўл десам, найлайки, ул
Гоҳ совиб қишлик қилодир, гоҳ исиб ёзлик қилур.
Севгимиз куйини ижро этгани соз изласам,
Жонгинамнинг қўллари қарсак чалиб созлик қилур.
Чин садоқат боғида жавлон уродир эрта-кеч,
Чин вафо бобида менга яхши устозлик қилур.
Эй Калоний, мадҳини ёзмоқни ният айласам,
Етмагай қоғоз, қалам, минг-минг умр озлик қилур.

СЎРАМАЙДИР

Васлингни сўрар дил, сендан осмон сўрамайдир,
Осмонни қучолмас, уни ҳеч он сўрамайдир.
Ишқинг-ку асил мақсади, ишқ бўлмаса - армон,
Мақсадга етиргил, сира армон сўрамайдир.
Ҳажрингда эзиб, ўртаганинг неки, балодир.
Войдодки, ахир, ул сира ҳижрон сўрамайдир.
Жонингми керак ёки гўзал ёр десалар гар,
Ёримни беринг дейди, бироқ жон сўрамайдир.
Ёлгончи бу дунёда яшаш камми, ўзинг айт,
Рост сўзни дегил, ваъдаи ёлгон сўрамайдир.
Жаҳлинг-ла Калонийни дема ошиғи қонхўр,
Лаълингни бўёғи етадир, қон сўрамайдир.

ШОДМАН ЖУДА ҲАМ

Шодман жуда ҳам, ёр, мени ҳам кўзга илибдир,
Расмимни олиб дастига, бир зум тикилибдир.
Ёзган хатини олдимۇ юз-кўзима суртдим,
Мен ҳақдаги ҳар шубҳа-гумондан қутулибдир.
Шайдо бу кўнги севгини изҳор этавер дер,
Кўрганда, бирсқ сўз демайин тил тугилибдир.
Не бўлгай экан совчи қўйиб, бахтими кутсам,
Қалбимдаги соф севгини ёр энди билибдир.
Рашиқ ўти мени қийнаса қон йиғлаганим дам,
Бўғзимга келиб нега бу жоним тикилибдир.
Мен ерману осмонда қуёшим ўша дилбар,
Нуридан унинг ерга ёруғлик тўкилибдир.
Ишқ амри билан зумда қулар тоғдаги тош ҳам,
Пойига ғурурим чўккалаб, сўнг йиқилибдир.
Боримни, Калоний, этаман ёрима тўхфа,
Ушбу вазалим ҳам гўзалим-чун битилибдир.

ТАШЛАБ КЕТАР

Боқмагин, қалбим, сени ташлаб кетар,
Икки кўзимни(нг) мени ёшлаб кетар.
Суя қилиб бағрим ҳусн офтобида,
Бемуҳаббат кўнглини тошлаб кетар.
Куйдириб жисмимни ишқ ўти билан,
Оҳларимдан кўнглини хушлаб кетар.
Ихтиёримдан жудо айлаб, инон,
Ўзга ёрнинг дастидан ушлаб кетар.
Бемехр нозик ярамга туз сепиб,
Ети қат терим шилиб, ошлаб кетар.
Тиз чўжай деб йўлига йўл пойласам,
Чап бериб ул йўлин алмашлаб кетар.
Бевафога берма дил ҳеч ҳам, Калон,
Хору зор айлаб сени ташлаб кетар.

ШЕЪРНИ ЭТ ИШҚҚА МУНОСИБ

Қаро сочингани кўзғитди саболар,
Муаттар бўйга йўғрилди ҳаволар.
Овозингга ширин жоним тасадуқ,
Нигоҳинг мингта дардимни даволар.
Ишондим севгига, бердим дилимни,
Сени четлаб ўтар бўлсин балолар.
Висолингдан бошим осмонда, шодман,
Вале ҳажринг алиф қаддимни ёлар.
Садоқат бобида бўлдим улуғвор,
Вафосизни Яратган зот жазолар.
Калоний, шеърни эт ишққа муносиб,
Элим шеърга қараб ишқинг баҳолар.

БАЁН АЙЛАР

Сенинг ишқинг, малак сиймо, кўзим ёшин равон айлар,
Нечун ҳам ортиқ ўйлатгай, бу ҳолимни ёмон айлар.
Ажаб савдо экан эркам чиройингга боқишлик ҳам,
Жамолинг партави қалбим муҳаббатга макон айлар.
Гўзалликда гулим, гўё азизликда дилимдирсан,
Ахир, жоним, фидойингман, нечун қалбинг гумон айлар?
Сўлим борларда кезганда сўраб гулрў висолингни,
Ажабким, рашк этиб гуллар сени мендан ниҳон айлар.
Кўзинг кўзимга тулганда юзинг ранги анор бўлди,
Бу кўркингдан дарак бергай, ҳаёнгдан ҳам нишон айлар.
Қилурсан балки кўнглимни мунаввар деб ипаҳаншоҳим,
Қалам бирла Калон сенга юрак дардин баён айлар.

ЙИҒЛАГАЙМАН ЗОР-ЗОР...

Соғинганда, дилбарим, дилим йиғлар зор-зор,
Дилим йиғлар ва лекин раҳм қилмас ёр-ёр.
Сулув ёрни севдим деб, қувончим зўр, кўксим тоғ,
Нетай, аммо сулувим қилур мендан ор, ор.
Узатсам қўл нечундир олиб қочгай қўли ул,
Сигмагайман оламга, дунё кўзга тор, тор.
Ёлвораман чўкиб тиз, чексиз оху нолалар,
Оҳ бунчалар ўзимни айладим кўп хор, хор.
Кутавериб интизор қоматларим букилди,
Сочларимга ёғилди ошиқона қор, қор.
Ёрсиз ҳаёт ҳаётмас, жонга тегди яшаш ҳам,
Осай дейман ўзимни гоҳи қуриб дор, дор.
Шеърый мактуб узатсам олиб ўқиб кулибди,
Кўнгил узмам, Калоний, демак умид бор, бор.

САБОҒИ КЎПДИР

Ёримни(нг) менга берган дарсу сабоғи кўпдир,
Дарсу саборидан ҳам берган сўроғи кўпдир.
Севгимни(нг) чинлигига шубҳа қилурми, билмам,
Этган синовларининг сонун саноғи кўпдир.
Ёди билан ҳамиша бир зум зерикмагайман,
Кўнглим кезиб юришга кўнглининг боғи кўпдир.
Баҳона лола сайли, висолга таклиф этсам,
Рад айлағай ҳамиша нозу фироғи кўпдир.
Ўртанди жон-жаҳоним, арзимни кимга айтай,
Ҳажрида ўртанишдан қалбимни(нг) дори кўпдир.
Ғам чекмагум, Калоний, кўнглимни тун этар деб,
Ҳар лаҳза нур берувчи ишқин чироғи кўпдир.

БЕЧОРАДИР

Ваҳ, ғариб, шўрлик дилим, ёр ишқида овворадир,
Пойига бошин эгиб, васлин сўраб ёлворадир.
Қанча кўп ёлворса у, ўртанса у, ўксинса у,
Шунча кўп ёр ноз этиб, ҳижрон йўлидан борадир.
Ҳажрининг йўлида, аммо ғам, алам оғуси кўп,
Ишқида куйган дилим мажбур бўлиб сипқорадир.
Мен анга меҳрим булоғидан шароб тутсам, вале
Ул маломат тоши бирлан дилни қаттиқ ёрадир.
Бир иложини қилиб суҳбатта таклиф айласам,
Розиман деб келмади, оҳ, бунчалар макқорадир.
Ишқ ҳаётнинг лаззатидир дер эдилар, эй Калон,
Не учун қалбим мени ишқ дардидан бечорадир.

ЁРИМ КЕТУР

Оҳ, нетай, ташлаб мени ёрим кетур,
Қолдириб йўғимни, бор борим кетур.
Кўзларим кўрмас, қолиб зулмат аро,
Мен адо бўлдим—ку, нурдорим кетур.
Дашт мисол, саҳро мисол шўрлик дилим,
Яшнаган обод гулузорим кетур.
Эл аро, найлай, гурурим синдириб,
Шаъну шаякат, номусу орим кетур.
Не учун ашқим равондир, боиси
Бахтиму тахтимга даркорим кетур.
Эй Калоний, энди не даркор қалам,
Дилдаги бокира ашъорим кетур.

ЗУФУНУНДИР

Ҳаётим борича ёрим учундир,
Шу ёрим бор экан бахтим бутундир.
Ва лекин ул нечун ҳажрида қийнар,
Дилимнинг ич—ичи вайрона, хундир.
Деманг, осмонни қошлабдир булутлар,
У қалбим ёнса, чиққан бир тутундир.
Кўнгил беҳад яқин, аммо висолга
Етолмайман, йўли беҳад узундир.
Дилим лолу ўзим ҳайрон эрурман,
Муҳаббат риштаси кўп сертутундир.
Вафо бирла садоқат ҳикматига
Амал қилган, Калоний, зуфунундир.

ОДАМ ОЛУР

Дейдилар: тафтини одамни фақат одам олур,
Лекигин нодон кишидан аҳли доно ғам олур.
Жабридан кўнгли қаро улфатларингнинг дорсан,
Қил тасаввур, кўл яқин бўлса иморат нам олур.
Қалбидан нурлар сочувчи ошинога бўл яқин,
Не учунким нур—зиёдан дил қувват ҳар дам олур.
Ҳамнафас бўл доимо ақли расолар ҳайлига,
Сухбатидан дилгинанг ҳам завқу шавқ, малҳам олур.
Етмагай дасти ҳечам олисдаги улфатни ҳеч,
Қўл узатсанг гар уни ёнингдаги ҳамдам олур.
Эй Калоний, яхши ҳамроҳлар билан ўтказ умр,
Ким қоронғу тунда юрса қўлга албат шам олур.

ҒАМЛАРДАН ҒАПИРМАНҒЛАР

Ёронлар, шод бўлиб доим, аламлардан гапирманглар,
Бу олам шундоғам ўткинчи, ғамлардан гапирманглар.
Бу кун омад кулиб, толе қуёши нур сочар тинмай,
Фалақдан ғам ёғиб турган у дамлардан гапирманглар.
Кулиб, яйраб яшаш бахтига ҳар инсон эришсинким,
Шафоат аҳли бор бўлсин, ситамлардан гапирманглар.
Сўзи бирла дили бир кимсалар суҳбатга мавзудир,
Хиёнаткор, раҳмсиз бекарамлардан гапирманглар.
Фаровон бўлсину халқим, улансин тўйга тўйлар ҳам,
Вафоси йўқ, садоқатсиз одамлардан гапирманглар.
Калон, мадҳу сано айтсин диёнат аҳлига доим,
Бу олам шундоғам ўткинчи, ғамлардан гапирманглар.

ГУЛРУХСОР

Қадам ранжида кил кулбам аро оҳиста, эй дилдор,
На хуш бўлмай қучоқ очиб кўришсак иккимиз дийдор.
Сенга интиқ дилим тоқай ҳажр зулмида ўртангай,
Билурсан-ку, ахир, ўн тўрт ёшимдан сенга мен хунгтор.
Келиб, жоним, жамол кўрсат, висол йўли равон бўлсин,
Нетай, тоқай рақиблар ўртамиз бўйлаб қураб девор.
Куйиб кетгай рақиблар, ошинолар шоду хуррамдир,
Ширин суҳбат қуриб бир дам этишсак иккимиз гуфтор.
Муҳаббатдан, садоқатдан, Калоний, завқ билан куйлаб,
Ўқиб ўтли ғазаллар овлайин кўнглингни гулрухсор.

ДУНЁ БИЛИБДИР

Менинг шайдолигим жоно билибдир,
Кўзимдан ё, сўзимдан ё билибдир.
Ёниб оташга айланган дилимга,
Муҳаббатнинг олови жо, билибдир.
Мисоли Вомиқин ишқини яққол
Вафодори гўзал Узро билибдир.
Ўзим айтмоқ учун журъат тополмам,
Нигоҳимдан ўқиб, доно, билибдир.
Бўлак ёр севгисин дилга йўлатмам,
Унинг ишқи эрур якто, билибдир.
Калоний, севгидан бонг урсанг арзир,
Асил ошиқлигим дунё билибдир.

НИДО ҚИЛИБДИР

Ҳар кимки агар вафо қилибдир,
Жонига ўзин сафо қилибдир.
Ёронни қийиб ташласа, аммо
Билгилки, у кўп хато қилибдир.
Чанг солса биров ризқига очкўз,
Бошига буюк бало қилибдир.
Имони анинг тугал экандир,
Гар дилда киши ҳаё қилибдир.
Нафсига учиб зинога юрса,
Шаънини қуюқ қаро қилибдир.
Фарзанди азиз билур муқаррар,
Кимлар отасин ризо қилибдир.
Ҳар дам онасин кўтарса бошга,
Жаннатда макон бино қилибдир.
Гар элга ситам этса зулмкор,
Умрига ўзин жафо қилибдир.
Дилдан куюниб дарди Калоний,
Ёшларга қараб нидо қилибдир.

ВАСЛИ БИЛАН ДАВО ҚИЛУР

Ўйлама, ёр ўзи келиб, васли билан даво қилур,
Нози билан куйдирадир, ёндирадир, адо қилур.
Қиз бола ишқи дилдадир, қалбига кўзни ташлагин,
Севдим демоққа ийманур, ҳаё қилур, ибо қилур.
Меҳру мурувват айлагин, сийла ширин сўзинг билан,
Рози дилингни сўзласанг, рози бўлиб, ризо қилур.
Кўнглини гар ололмасанг тоққа чиқиб тошингни тер,
Қалбига йўл топсанг агар васли томон имо қилур.
Севса агар кўзларидан зиё сочиб, меҳр сочиб,
Ҳажрида оғрисанг агар васли билан даво қилур.
Вафони хоҳласанг, Калон, анга хиёнат этмагин,
Бўлса асил садоқатинг, яхши кўриб вафо қилур.

БЎСТОН БЎЛИБДИР

Нигорим ҳусни бир бўстон бўлибдир,
Чиройига улус ҳайрон бўлибдир.
Қаро туңдек қаро зулфи анингким,
Муаттарлиқда гул, райҳон бўлибдир.
Қўлига соз олиб қилса наволар,
Мисоли андалиб сайрон бўлибдир.
Дилидан жой ололмай доғдадирман,
Менинг қалбим анга ошён бўлибдир.
Келиб ишқининг ўтига дилим дуч,

Нетай, лов-лов ёниб сўзон бўлибдир.
Висолига етолмай оҳ чекишдан,
Чаровон толейим вайрон бўлибдир.
Калоний мадҳини ёзган экан, бир
Жилоли, беқиёс дoston бўлибдир.

ШЕЪР БИТУРМАН БЕШУМОР

Мента, кел, эй дилрабо, бер эътибор,
Қил қадам ранжида, этма интизор.
Кўзларим йўлингда тўрт, тоқ тоқатим,
Ўртаниб кетган дилим кўп беқарор.
Кўрсатиб меҳринг, саҳоватпеша бўл,
Бу азобдан қутқариб, эт бахтиёр.
Баҳраманд қилгил висолингдан, вале
Етмасам васлингга дунё тангу тор.
Дилдаги ишқим оқар дарё мисол,
Ҳам мусаффо, ҳам тиниқдир, беғубор.
Софлигин қалбим биларму деб, Калон,
Сен учун шеърлар битурман бешумор.

НИГОРИМ

Нигорим мисли йўқ зебо, гўзалдир,
Юзидан нур ёғар, сўзи асалдир.
Кетар яшнаб кўзига тушса чашмим,
Дилим ишқи билан овриб, касалдир.
Бирор дам ҳам, ахир, биз ажрамасмиз,
Хаёлимда висоли ҳар маҳалдир.
Унинг бирла ажойиб жуфт эрурмиз,
Қиёсимиз сўлим бир байт ғазалдир.
Ёмон ният билан ким боқса, ҳайҳот,
Унинг ўйнашгани қотил ажалдир.
Калоний шеърига маъно берувчи,
Нигорим сўзлари ҳикмат, маталдир.

ЁРИМ ЎТАР

Кўчамиздан тонг маҳал ёрим ўтар,
Аҳдига содиқ, вафодорим ўтар.
Чор тарафга хуш муаттар бўй сочиб,
Товланиб ял-ял гулузорим ўтар.
Термулиб турсам кўзим яшнайдим хўб,
Қалбида ишқ, меҳри бисёрим ўтар.
Не учун завқим тошиб кетмас, ахир,
Яйратиб дил яхши гулёрим ўтар.

Хосиятли Лайлатулқадр каби,
Хосиятли, файзли дилдорим ўтар.
Ол қалам, қоғоз қўлингга, эй Калон,
Энг сўлим достону ашъорим ўтар.

ОВВОРАДИР

Войки, қалбим бераҳм ёр ҳажрида минг ёрадир.
Ёра бўлса кошки эрди, балки пора-порадир.
Пора-пора дилга дори васлидан деб, то ҳануз
Васлига етмоқни истаб, дилгинам овворадир.
Ҳажрида ўлган эсам меҳри тирилтиргай мени,
Билмадим, қай пайт висол боғига бошлаб борадир?
Мен нажот истаб анинг, ширив сўзига зорман,
Ул ғазаб бирлан боқар, оҳ, бунчалар бадқорадир.
Эй Калоний, қисматим ҳижронда кул бўлмоқми ё,
Нега шўрлик толейим қалбим уйидек қорадир?

БИЛМАСАНГ, БИЛ

Сени деб куяман, билмасанг бил, ёр,
Қайғуга уяман, билмасанг бил, ёр.
Ишқ корин сўрама, жонгинам, не деб,
Жойига қўяман, билмасанг бил, ёр.
Муҳаббат оташин туйдиму куйдим,
Бир ҳозонкуяман, билмасанг бил, ёр.
Оч дилим васлингу жиоларингга
Қачон мен тўяман, билмасанг бил, ёр.
Тугаган сабр ҳам, тугаган тоқат,
Ҳаётдан тўяман, билмасанг бил, ёр.
Бир кулиб қарасанг, топаман ором,
Мурувват туяман, билмасанг бил, ёр.

ЭЙ ХУДОЁ...

Эй Худоё, бор экансан, менга не дарқор ёр.
Не қилурман ёр истаб, сен ўзинг тайёр ёр.
Оширингман беқийс содиқ, ўзингсан севганим,
Беадад ҳажрингда қақшаб йиғлагайман зор, ёр.
Энг гўзал ҳам сен ўзингу энг сўлим ҳам сен ўзинг,
Шул сабабдан бўлди кўнглим то абад хуштор, ёр.
Бу жаҳон зеболариндан кўзни юмдим воҳ деб,
Кўзни очсам сев турарсан доимо дилдор, ёр.
Менга бу ўтқинчи олам ҳурлари, айт, не керак,
Сен ўзингсан мутлақо қалбим уйида бор, ёр.
Еру кўк подшоҳидирсан, ожизингман, бир қулинг,

Айлама ожиз қулингни ҳеч умидсиз, хор, ёр.
Яшнасин ишқинг, Калоний, ўзга ишқни найлайин,
Ул қуёш васлингдан ўзга мента бахт бекор, ёр.

ИНСОФ БЕР

Эй Худо, ҳар бандага имон билан инсоф бер,
Меҳрибонсан, бу умрни тозаю шаффоф бер.
Ҳеч киши шайтон лайиннинг йўлига юз бурмасин,
Бўлсин ҳар мақсад адолатли, ниятни соф бер.
Кексалар диндан қочиб ҳар хил мақомга йўрғалар,
Пок этиш-чун бу жаҳонни тўғрисиўз кашшоф бер.
Нафси бадлар кўзлари ҳеч тўймагай олам аро,
Сен уни тўлдиргани қумдан қарам бир қоф бер.
Ҳур сўрарман, нур сўрарман, иззату икром яна,
Лофи бирлан мен сўрарман, майли, сен белоф бер.
Дер Калоний: бу замон аҳлида тавфиқ қолмади,
Эй Худо, ҳар бандага имон билан инсоф бер.

СОНУ САНОҒИ КЎПДИР

Меҳримни(нг) сента, ёрим, қайнар булоғи кўпдир.
Қалбинг этарга ёруғ қалбим чироғи кўпдир.
Кўнгли яқинлигини таърифга сўз тополмам,
Васлингни(нг) йўлини лек нега йироғи кўпдир.
Ўзга макон равомас, қалбим эрур маконинг,
Ҳаргиз зерикмагайсан ишқ тўла боғи кўпдир.
Қалбимни олу аммо термулма ҳаддан ортик,
Ҳажрингда куйганидан жисмида доғи кўпдир.
Боқмай ўтиб кетурсан, ўксинса кўнглим айтур:
Севгили ёрнинг гўзал нози фиरोғи кўпдир.
Жон чекмасанг, дегайлар, жонона сента қайда,
Ҳижрон кетидан висол келса фароғи кўпдир.
Ҳуснингни таъриф этсам бўлмас адо, Калоний,
Мадҳингда ёзсам ғазал сони-саноғи кўпдир.

ТИЛАГИМ БОР

Покиза, мусаффою, гўзал, соф юрагим бор,
Бас шуңдоқ экан, юртимга ҳар дам керагим бор.
Завқ бирла боқиб, баҳра олиб ўнгу сўлидан,
Тупроғу тошин кўзга суриб ҳам силагим бор.
Севгимни(нг) зиёсини сочиб ҳар кеча-кундуз,
Бошдан оёгин зар била ҳар дам ўрагим бор.
Меҳрини(нг) жилосини кўриб яйради қалбим,

Жоняга ширин жоними мангу улагим бор.
Ишқини макон этгани-чун дил уйи қутлуғ,
Корини этишликка бақувват билагим бор.
Амрини бажо этгани тайёр Калоний,
Гуллаб яшасин, ҳур бўлибон деб тилагим бор.

НЕ БАХТКИМ...

Жаҳонга келдимۇ энди кетишга хоҳишим йўқдир,
Ширин жоңдан кечишликка асосли ташвишим йўқдир.
Не бахтким, эркиёрдирман, ажойиб ҳур диёрим бор,
Ҳаётим фасли ёз доим, ҳазонрез куз, қишим йўқдир.
Ҳалол ишлаб яшайдирман, хиёнат мента бегона,
Ўзим ёруғ эрур мангу, пушаймонляк ишим йўқдир.
Қаторим яхши инсонлар учун қутлуғ макон бўлмиш,
Вафо аҳлига йўлдошман, вафоси йўқ кишим йўқдир.
Дили покиза явсонни Эгам сақлар балолардан,
Дилим локу муродим соф, менинг ҳеч қўрқишим йўқдир.
Каловий, боқ ҳаётимга, ҳавас қилмоққа арзийди,
Жаҳонга келдимۇ ҳаргиз кетишга хоҳишим йўқдир.

ЎЛИМ БАРҲАҚ

Ўлим барҳақ экан, бир кун келиб нашъу намо айлар,
Тирикликнинг жилосин йўқ қилур, буткул адо айлар.
Умр поёнига етгач келиб қошинга Азроил,
Ширин жониягни олмоқни ўзига муддао айлар,
Қолиб кетгай уйинг, жойинг, қолиб кетгай боғу роғинг,
Қаро туфроқ қучоғига азиз жисмингни жо айлар.
Йиғиб олтину гавҳарлар, йиғиб сўм бирла долларлар,
Етолмас ҳеч киши мақсадга, вақтида қазо айлар.
Ишонма кучу қудратга, ишонма дўсту улфатга,
Алар ожиз, ўлим шаксиз бериб дард, баднамо айлар.
Қачон келгай, бироқ ҳеч ким билолмайдир, муаммодир,
Умр бўлсин зиёд деб кас туну кун илтижо айлар.
Ширин фарзандларинг, қому қариндош, дўсту ёрлар ҳам
Етолмайдир халос, ўлсанг фақат йиғлаб азо айлар.
Ғаниматдир умр, ҳаргиз уни бефойда ўтказма,
Савоб ишларга қўл урсанг одамлар хўб дуо айлар.
Ўлим даҳшат эрур, ундан қочиб юргай балолар ҳам,
Ва лекин юрт талаб қилса киши жонин фидо айлар.
Қўлингдан қанча келса шунча қилгин яхшилик, шунда
Ўшал эзгу ишинг бир кун мазоринг пурзиё айлар.
Калоний, гар дили бўлса диёнатлиқо, инсофли,
Ўлим келмай туриб албат элу юртин ризо айлар.

ОРТАДИР

Бевафо дунё экан, тобора ғамлар ортадир,
Муסיбат, фожиаю қайғу, аламлар ортадир.
Нур кетиб гул чеҳралардан, дил уйи хуфтон мудом,
Лабда кулгу йўқ бўлиб, кўзларда намлар ортадир.
Кунба кун бахтим қарою толеим бўлғай забун,
Меҳрибонлик истасам жабру ситэмлар ортадир.
Даҳри дуннинг шеваасидан не учун доғ ўлмайин,
Аҳли доно оз бўлиб, энг муттаҳамлар ортадир.
Йўқ умид, сўлган кўнгиллар бағрида орзуларам,
Қадди роз ғойиб, бу дамлар боши хамлар ортадир.
Юргани йўл, ётгани жой, тургани манзил қани,
Тухмату иввою бўҳтондан ғарамлар ортадир.
Эй Калоний, бевафо оламга не бўлган ўзи?
Айт, қачон ғамлар кетиб, дутфу қарамлар ортадир?

1990 йил

КЕЧАЛАР

Дилрабо, афгон чекарман сендан айру кечалар,
Қоп-қаро айлар дилимни тим қоронғу кечалар.
Не учун шодлик ҳиссин тарк этди қалбингиз дема,
Тортаман оҳлар, чекиб ҳажрингда қайғу кечалар.
Ўйларим кўзгусида ҳар дам намоён гул юзинг,
Кўзларим тарк айлағай манғуга уйқу кечалар.
Уйқусизликдан азоб чексам ўкинмам, бойси
Ўйларингдан бебаҳо қалбимда инжу кечалар.
Мен ғарибу нотавон ҳажрингда қон йирлайману,
Сен рақибнинг базмида этдингми кулгу кечалар.
Эй Калоний, гар дилинг ишқ бирла зебо айласанг,
То абад умрингга ул сочгуси ёғду кечалар.

ҚАНЧА СЕВСАМ ШУНЧА ОЗ

Дилрабойим кулсалар қалбим шу дам хуррам бўлур,
Кўз ёшини тўксалар шодлик кетиб, пурғам бўлур.
Чексалар бир дард агар, минг бир азобин тортаман,
Дил уйим абгору дийдам ашки бирла нам бўлур.
Бир эрур орзуимиз, ҳам, бир эрур тақдиримиз,
Не аларга бўлса пайдо, менга ҳам шул дам бўлур.
Юзларивинг нуридан тун бўлса олам тонг отур,
Пойлари етган макон озодаю кўркем бўлур.

Гар дилимда мавж урар севгимни эъзоз этсалар,
Дардларимга малҳаму, умримга толе ҳам бўлур.
Эй Калоний, дилрабойим қанча севсам шувча оз,
Не учунким ул каби дунёда хушрў кам бўлур.

ЗАВҚИНИ ЧИН ДИЛДАН СУРУР

Дод десам озлик қилур, войдод десам камлик қилур,
Ёр рақибим ёр этиб, мен хастанни ёт деб билур.
Оҳ уриб, фарёд этиб тинмай чекарман нолалар,
Ҳажрининг тиғи билан қалбимни минг жойдан тилур.
Юз буриб нурли қуёшидан, бутунлай воз кечиб,
Вақси, зулмат қатърига баррин очиб кенг интилур.
Гар десам меҳримни(нг) нурун сенга савро айлайин,
Рад этар, боиси не, ёқмайди, айтинг, нега нур?
Мен қуйиб тақдирига жонлар чекарман, лекигин
Шум рақиб банди этиб қалбини, айлайди ҳузур.
Гоҳ десам зебо тақинчоқлар бериб кўнглин олай,
Дастига тилло узук, бўйнига ҳеч тақмайди дур.
Чорасиз қолгач, Калоний, дастима тутдим қалам,
Зора деб зебо ғазал завқини чин дилдан сурур.

ИНТИЛАСА БЎЛУР

Ёр дардимга шифо чорасини қилса бўлур.
Васлининг дори эконини тўлиқ билса бўлур.
Ул менинг жонимга жон бўлмоқда тайёрдир мудом,
Ҳажрининг тиғи билан гарчи дилим тилса бўлур.
Мен билан айру тушиш имкони йўқ олам аро,
Шум рақиб бирла ва лек мангуга айрилса бўлур.
Беқиёс васли унинг ойдан баланд, кундан баланд,
Лек этиб олмоқ учун ҳар лаҳза интилса бўлур.
Ноумидлик кўчасига кирмагин ҳаргиз, Калон,
Жабрининг йўли нигорнинг менга беркилса бўлур.

ҚАРАТИБДИР

Ҳуснига жаҳон аҳлини жоно қаратибдир,
Қалбида этиб севгини пайдо қаратибдир.
Ул зоти башар эрдимқан, билмадим, гўё
Ер аҳлини ул кўқдаги Зухро қаратибдир.
Зукколар эли ичра сароси экан улми,
Ақлу ҳушига барчани доно қаратибдир.
Ҳар кимса агар боқса дили анда кетибдир,
Дил мулкини дилга дилоро қаратибдир.

Кўркию муаттар бўйини армуғон айлаб,
Булбулни ўзига гули раъно қаратибдир.
Мадҳини, Калон, куйла бўлиб сайроқи булбул,
Гулни ўзига булбулигўё қаратибдир.

ЭЙ УЛУҒ ЗОТ

Устоз Навоийнинг 550 йиллик тўйлари муносабати билан

Эй улуғ зот, шеърларингиз сочадир оламга нур,
Мисраларнинг завқига ҳам аҳли шеър қойил зрур.
Ким ўқиркан назмингизни шодланиб, роҳат қилиб,
Шу замон дил дафтарига суратингизни солур.
Ёзганингиз барчаси ҳам элсеварлик дарслиги,
Дарслигингизни ўқиб албатта кўп ўсгай шуур.
Шеърятнинг шоҳи дерлар Сизни бу ҳеч лоф эмас,
Бўлса ҳозир Бойқаро ҳам пойингизга тиз чўкур.
Бир баланд соф чўққисизким, сизга ким тош отса гар,
Бир тоши минг-минг бўлиб қайтиб бошини янчадур.
Бу жаҳонда элингиздек барҳаётсиз, барҳаёт,
Барҳаётлик бобида сизга бўлак ким тенг келур?
Кимки кирса Калонийдек шеърят бўстонига,
Ҳайкалингиз пойида бошин эгиб, таъзим этур.

ЎШАНДАНДИР

Кипи нени ният қилса, ижобат ҳам ўшандандир,
Бўлур ижроси ҳар доим, инобат ҳам ўшандандир.
Агар қалби мусаффо, бўлса ёринг диёнатли,
Бутун неклик ўшандандир, ҳидоят ҳам ўшандандир.
Кўзин шаҳлосида шарму ҳаёси мавж уриб турса,
Назокат ҳам, нафосат ҳам, латофат ҳам ўшандандир.
Саховатли, ҳамиша аҳдига содиқ нигор бўлса,
Ҳақиқий соф муҳаббат ҳам, садоқат ҳам ўшандандир.
Олов қалбида қатъият ҳукмрон, оқилин топгин,
Билиб қўйким, матонат ҳам, жасорат ҳам ўшандандир.
Калоний, худбину сирти силлиққа маҳлиё бўлма,
Қабоҳат ҳам, разолат ҳам, надомат ҳам ўшандандир.

ЭЙ ХУДОЙИМ

Эй Худойим, қудратингдир беқиёс,
Сенга мендан биятга катта илтимос.

Юртимизга хуррият бердинг, шукур,
Энди турмуш шунга бўлсин мосу хос.
Аввало иймонимиз бўлсин бутун,
Қолмасин ҳеч рўзасизу беномоз.
Тўю байрамлар олиб миллий тусин,
Доимо шарқона бўлсин ихтисос.
Яйрасин эл яхши раҳбарлар билан,
Ҳар ёмондан сен ўзинг олгин қасос.
Оналарни асра доим, соғ тут,
Қизларимиз яшнасин, кўзи чарос.
Феъли кенг бўлсин одамларнинг, вале
Меҳрин уммонларга айлайлик қиёс.
Ҳар юмуш бўлсин мудом меъёрида.
Ҳадидан ошганга айт: "ўпқангни бос".
Ўғри-қаззобларга ҳам инсоф бериб,
Пораҳўрдан элни айла тез халос.
Тоза бўлсин заҳри қотилдан ер ҳам,
Сув, ҳаво ҳам соф бўлсин шунга мос.
Озиқ-овқат, мева-чева мўл бўлиб,
Нархи арзон бўлсин ҳар қандай либос.
Мисли жаннат обод ўлсин мамлакат,
Юртга сайқал бер, мудом эт пардоз.
Элсеварларга этиб жаннатни жой,
Юртфурушни дўзах устунига ос.
Кимки бу юрт нафига эид ишласа,
Оғзига мум қўй, кўзига пурка нос.
Боқмасин босқинчи кўзин кўр дил,
Боқса гар шарманда бўлсин, алқасос!
Ҳосил ўлсин ҳар дақиқа шул, Калон,
Эй Худойим, қудратингдир беқиёс.

1991 йил

БЎЛАК ЭРМАС

Этам ишқинг билан куймас юрак бўлса юрак эрмас,
Бунингдек парча эт менга, азизим, ҳеч керак эрмас.
Ахир, ишқсиз эшак, дардсиз кесак деб тўғри айтмишлар,
Менинг ишқим эрур бисёру қалбим ҳам кесак эрмас.
Агар севсанг яшарман мен, қаҳр қилсанг ўларман ҳам,
Азиз меҳринг билан жоним менинг ҳаргиз бўлак эрмас.
Ўзингдан ўзгага кўнгил қўйиб ким бахт топай деса,
Бу гап беъманию пучдир, билурман, ҳеч сарак эрмас.
Сенга қўйган муҳаббатта садоқат ҳам етарлидир,
Бу энг олий тилак доим, ҳечам оддий тилак эрмас.
Бажармоққа сенинг коринг менда икки билак бордир,
Ишингни қилмаса икки билак ҳаргиз билак эрмас.

Агар лозим эса жоним фидо қилгум Калонийдек,
Деса ёлгон, бу сўз асло ҳақиқатдан дарак эрмас.

ИТОАТ ҚИЛМАСАМ БЎЛМАС

Худойим амрига доим итоат қилмасам бўлмас,
Унинг измида чин дилдан ибодат қилмасам бўлмас.
Умр довоидан ошдим, гаҳи рафлатда ҳам қотдим,
Очиб кўзни, бўлиб ҳушёр, ҳидоят қилмасам бўлмас.
Бу дунё фоний эрқандир, у дунё боқий эрқандир,
У дунё деб бу дунёда жасорат қилмас бўлмас.
Умрни бизга Оллоҳим савоб ишларга бергандир,
Савоб айлаб, ҳаёгимни ҳаловат қилмасам бўлмас.
Бутун давлат омонатдир, анга кўп хирс хиёнатдир,
Этиб хайру, фитр, эҳсон, саховат қилмасам бўлмас.
Калоний, дилда армоним, етишга борми имконим,
Бориб Каъба Расулини зиёрат қилмасам бўлмас.

ДАВР ЭМАС, ДАВРОН ЭМАС

Чин муҳаббат ҳиссини инсон туяр, ҳайвон эмас,
Туймаса бу ҳисни у, ҳайвон эрур, инсон эмас.
Севгида бордир меҳр, бордир кадр, бор оқибат,
Меҳру қадру оқибатсиз ёр асил жонон эмас
Севгисиз бўлса юрак оддий кесақдан фарқи йўқ,
Ишқ учун бўлмас экан қурбон бу жон ҳам жон эмас.
Ишқ олови куйдирар жисмингни кул бўлгунча то,
Лек ани тан олгану ҳеч кимса ҳеч тонгон эмас.
Чўл эрур чўл, дашт эрур дашт, саҳро эрур саҳро мудом,
Ҳеч бири ишқ амрисиз бўстон бўлиб қолгон эмас.
Эй Калоний, севгининг қадрин йўқотса аҳли ишқ,
Бул учун айбдор ўзи, ҳеч давр эмас, даврон эмас.

БЕСАМАРЛАРДАН ЭМАС

Севгилим кийган либоси гарчи зарлардан эмас,
Лек тили боддан ширин, оддий шакарлардан эмас.
Васлининг гулгун шаробидан ичиб, сархуш бўлай,
Ишқ майи ормижон, қотил заҳарлардан эмас.
Мен уни жондан севиб қалбим дедим, рост сўзладим.
Негаким ул бемехр, ноипуд жигарлардан эмас.
Кечаси ҳам кундузи ҳамдам ва йўлдошлиқлик қилур,
Кун боқиб, тунда қочиб қолган қамарлардан эмас.
Мевасию соясин қўшнига берган олчадек,
Оқибатсиз ёр эмас, ул бесамарлардан эмас.

Қадрига еттил, Калоний, ҳам вафо кўрсат мудом,
Дилбаринг алдаб қочувчи дарбадарлардан эмас.

КЎРИНМАС

Нигоримсиз дилим хуррам кўринмас,
Кўзимга ўн саккиз олам кўринмас.
Хаёлимда жамолин партавидир,
Унингсиз хотирим ҳеч жам кўринмас.
Кўнгилга сирмагай ингичка қил ҳам,
Бироқ ҳамдарду бир ҳамдам кўринмас.
Ҳаётимнинг биноси, оҳ, ёронлар,
Омонатдир, сира маҳкам кўринмас.
Уни эсдан чиқаргин деб ким айтса,
У инсон мен учун одам кўринмас.
Бу кун ҳажрида бемори эрурман,
Ва лекин дорию малҳам кўринмас.
Деманг, нега разал ёзмас, Калоний,
Нигоримсиз менга шеър ҳам кўринмас.

ЁЗИБ УЛГУРМАСАМ БЎЛМАС

Кўриб хушрў жамолингни жойимдан турмасам бўлмас,
Бориб ёнинга, дилдорим, ўзим ўлтирмасам бўлмас.
Агар сайру томошога қадам ранжидалар қилсанг,
Қўлингдан ушлашиб ҳар дам ёнингда юрмасам бўлмас.
Қилиб орми, этиб хорми қувар бўлсанг ҳузурингдан,
Гўзал, ширин хаёлингни тинимсиз сурмасам бўлмас.
Жаҳонга довруғинг кетгач, узоқ излаб юриб толдим,
Садоқатнинг биносини дилимда қурмасам бўлмас.
Сенингсиз бу жаҳонга келдим сенсиз яшолмайман,
Висолингга қараб умрим йўлини бурмасам бўлмас.
Калоний, сўз бериб эрдим сўлим ашъор битурман деб,
Тонг отгунча уни тинмай ёзиб улгурмасам бўлмас.

ҲАЙРОН ЭТСА БЎЛМАС

Севиш-чун дилга фармон этса бўлмас,
Севилмай сўнг пушаймон этса бўлмас.
Севилмоқ-чун севиш даркор юрақдан,
Вале севмасдан армон этса бўлмас.
Кўнгил кўнгилга мос келмай, илож йўқ,
Куйиб кўнгилини вайрон этса бўлмас.
Тикон сассиқ эрур, райҳон муаттар,
Ахир, янтоқни райҳон этса бўлмас.

Ҳечам фарқ этмаса гулни алафдан,
Юрак боғига борбон этса бўлмас.
Севилмасдан севарман деб солиб жар,
Замон аҳлини ҳайрон этса бўлмас.
Агар икки юрак тенг севмас эркан,
Калоний, ишқни дoston этса бўлмас.

ТОНГ ЭМАС

Келса сал инсофга зoлим, этса ҳиммат тонг эмас,
Яхшиларга кун чиқувчи келса фурсат тонг эмас.
Бахт кулиб, толе кулиб меҳру саховат аҳлига,
Роҳату ором, фароғат бўлса улфат тонг эмас.
Беадад тундай қаро кўк бағридан тарқаб булут,
Бу жаҳон майдонидан тез кетса зулмат тонг эмас.
Қайтса боз одил замон, ролиб чиқиб ҳаққоният,
Беғуноҳ, пок кимсаларни этса иззат тонг эмас.
Зулмидан шодон рақиблар қон ютиб, афғон чекиб,
Жабридан хор қанча маҳкум топса шуҳрат тонг эмас.
Эй Калоний, йиғлама, кўзингни ёшин артиб ол,
Шеърларинг ҳақликка иддам этса хизмат тонг эмас.

1990 йил

АРЖУМАНД ЭТМАС

Нигорим ўз сўхбатига мени ҳеч аржуманд этмас,
Билолмам, не сабаб, балки назар этмас, писанд этмас.
Издан термулиб, йиғлаб нигоҳига эрурман зор,
Меҳр бирлан боқиб, ҳар бир сўзини нўшқанд этмас.
Менинг қалбим шикор айлаб, ўзига банди айлабдир,
Ва лек ишқим билан қалбин уйини нега банд этмас?
Висолин боғига сайру саёҳат мен учун орзу,
Куяр қалбим, нечунким ул бу боғни орзуманд этмас.
Наҳот дўсту рақиб фарқини англашга эрур ожиз,
Менга панд айлабон, ағёр элига нега панд этмас?
Замин йиғлаб фигонимдан, фалак кўз ёш тўкар, аммо
Ҳаётимни, Калоний, ёр висоли бирла қанд этмас.

ИШҚ САВДОСИ ТУШИБ...

Жаҳондан мен каби ошиқ топиб бўлмас,
Ривож топгай гўзал ишқим гули, сўлмас.
Дилим боғига боқданнинг кўзи яшнар,
Ки ишқ кирган юрак гулзор эрур, сўлмас.
Вале ҳижрон азобидан кўзим гирён,
Тўкилган ёшларим уммон, кичик кўлмас.
Нечун қалбингда армон деб сўрайверманг,
Висолига етишмасдан дилим тўлмас.

Шифо бўлгай муҳаббатнинг олови ҳам,
Севиб қолган юрак куйгай, бироқ ўлмас.
Гўзал ёрим жафосидан билиб олдим,
Ҳақиқий севгининг йўли равон бўлмас.
Калоний, шеър ёзишни машқ қилиб қолдинг,
Дилингда севги савдоси тушиб хуллас.

ЁЛҒОН ДЕЙИЛМАС

Муҳаббатсиз гўзал жонон дейилмас,
Вафоси бўлмаса инсон дейилмас.
Фидо бўлмоққа гар тайёр эмасдир,
У жон ошиқ учун чин жон дейилмас.
Сўрайверма бўлак ёрлар висолин,
Тиламчи ҳеч қачон меҳмон дейилмас.
Сарой шифтига минг қандил осилсин,
Дейилгай шифт, бироқ осмон дейилмас.
Киши жон чекмаса жонон топарму,
Етишмоқ ёрга ҳеч онсон дейилмас.
Кишининг қалбида бўлсин диёнат,
Калоний, сўзлари ёлғон дейилмас.

БЕҶИЁС

Ҳуснингиз оламда, ёрим, беқиёс,
Кийсангиз кўп ярашмишдир либос.
Лабларингиз бордаги гулгунчадек,
Равн олибдир кўзларингиздан чарос.
Ўзгдан кўнгил узиб, менга боқинг,
Бўйларингиз, жонгинам, бўйимга мос.
Талпинур қалбим дилингишга шошиб,
Мен дегайман чоп, югуртил, олға бос.
Тўлғониб жоним фидо бўлмоқ бўлур,
Арзигаёй қурбон эса, бордир асос.
Сиз учун иқбол тилайдирман, Калон,
Бўлса гар душман олай андин қасос.

БЎЛСА БАС

Менга олам ичра ёримнинг висоли бўлса бас,
Кунда офтоб, тунлари ҳуснин ҳилоли бўлса бас.
Ўзга ҳеч кимдан нажот кутмоққа йўқдир эҳтиёж,
Севганимнинг ишқи, меҳри бемалоли бўлса бас.
Бу жаҳондан истамам ҳаргиз ширинликлар, вале
Ул шакарлаб дилбаримнинг лабда боли бўлса бас.
Васлига етсам жамолига боқиб завқим ошар,
Ҳажрида қон йиғлагум, ўю хаёли бўлса бас.

Ҳеч қачон жўшқин муҳаббат завқига зор бўлмагум,
Севгилимнинг беғубор ишқин зилоли бўлса бас.
Эй Калоний, жон чекиб ҳеч ёзмагил шеърү разал,
Менга ёримнинг ширин-шаккар мақоли бўлса бас.

БЎЛМАС

Менинг дардимга дунё тор, жаҳон сатҳига жо бўлмас,
Анингдек бедаво дардга бўлак кас мубтало бўлмас.
Ададсиз жабридан ёрнинг дилим қон, чок-чок, найлай,
Куйиб чекканларим янглиғ ситам, жабру жафо бўлмас.
Кавокиблар фалақда қанча кўп бўлса, ундан кўп
Десам ҳижрон азобини, ёронлар, ҳеч хато бўлмас.
Кеча-кундуз фиғон айлаб, мурувват истасам, войким,
Бу не фожиадир, анда мурувват муддао бўлмас.
Топилмас ҳеч дилимдек ишқ оташида лов-лов ёнган,
Сўраб кўргин, муҳаббат дардидек ҳеч бедаво бўлмас.
Калон, ҳасратларим шарҳин разалга жо этиш мушкул,
Нечунким, ёзганим бирлан алар ҳаргиз адо бўлмас.

МУҲАББАТ БОҒИ

Муҳаббат боғи бир боғким, ҳазон билмас,
Гулида хори йўқ, ҳаргиз дилинг тилмас.
Муаттар бўйидан кўнглинг кетар яйраб,
Бу боққа кирмаган диллар сира дилмас.
Унинг бағрида лаҳза йилга тенгдир,
Усиз йиллар ўтар бўлганда ҳам йилмас.
Кўнгил боғланса узмоқлик зрур мушкул,
Муҳаббат риштаси ипмас ва ё қилмас.
Вафо бўлса шиори ошиқ аҳдин,
Садоқат курсисидан четта жилмас.
Тилингдан тушмасин мадҳи, Калоний,
Ани мадҳ этмаган шоир тили тилмас.

КЎРА ОЛМАС

Бахтимни мени нияти бежо кўра олмас,
Қалбида ғараз, фитналари жо кўра олмас.
Этмоққа ҳавас арзиса-да номи вишоним,
Айлайди ҳасад, қилмиши игво кўра олмас.
Кўр кўзга, ахир, нури қуёш наф берадирму,
Дарё сувини дашт ила саҳро кўра олмас.
Тенг тенги билан тиллашадир ушбу жаҳонда,
Аъло ишини ишлари бежо кўра олмас.

Дунёни(нг) жунун корига лол қолмай илож йўқ,
Ёв ёв-ку, бироқ гоҳида ошно кўра олмас.
Сўзига ани боқма, Калон, қалбига боққил,
Табрик этадир, қалбида аммо кўра олмас.

АРМОНМАС

Муҳаббат йўлига кирмоқ, ёронлар, кори онсонмас,
Кириб анга, азобига чидолмас кимса инсонмас.
Бу йўл андоғ равон йўлмас, хатарли манзили кўлдир,
Ани енгиб ўтолмас бўлса ошиқ аҳли мардонмас.
Муҳаббат комига тушган бўлур айру ақл-қушдан,
Жудо бўлгай ғуруридан, жунунлик асло пинҳонмас.
Кириб олгач юракларга қиёси йўқ олов ёққай,
Анинг олдида дўзах сўзони ҳам зарра сўзонмас.
Ҳажр саҳросига сургун этиб қўйса агар, войким,
Анинг бергай азобини башар оламда кўрганмас.
Басе шундоқ, башар зоти мудом ишқ йўлига киргай,
Одам Атосидан бошлаб у ишқдан айру тушгонмас.
Агар инсон бўлиб қолмоқ эсанг ишқ ихтиёр эттил,
Калоний, севгили ўтган кишининг умри армонмас.

СЎЗЛАРИНГ ГАРЧИ ГЎЗАЛДИР...

Ишқи йўқ кўнғил хароб, вайронадир, гулзор эмас,
Анда сас этгай бойўғли, андалиблар бор эмас.
Ошиқ ўлгонлар азиздирлар, улуглар, муҳгарам,
Ёрларин пойида ётган чоғда ҳам ҳеч хор эмас.
Кўкрагин захга бериб оҳ-воҳ чекиб ётганда ҳам,
Ишқ ишин айлар бажо, ул лаҳза ҳам бекор эмас.
Севги дидан орому кўздан олар уйқуни ҳам,
Ошиқ эрмас ул агар гун-кечалар бедор эмас.
Севги деб бонг урса ҳам ошиқ бўлолмас одами,
Гар суюк ёри учун жон бергани тайёр эмас.
Эй Калоний, сўзларинг гарчи гўзалдир, лекигин
Севгининг нури анга тушмас эса ашёр эмас.

ЁЛҒОН ДЎСТ

Мен бу кун бахтимни топсам, бўлмади шодмон дўст,
Ич-ичин тирнаб, нетайким, бўлди бағри қон дўст.
ўртанур бахтим кўролмай, оҳ, бу не бедодлик,

Бекиёс меҳрини кутсам, этди дил вайрон дўст.
Даҳри дуннинг шевасидан не учун доғ ўлмайин,
Қилмишидан ақлу ҳушни айлади ҳайрон дўст.
Душманим қулаб турар қаршимда, ё Раб, жилмайиб,
Минг таассуф, ўртаниб зимдан чекар афшон дўст.
Бу замон не айламоқлик энди хос, айтинг, ахир,
Мен бутун бир ёну нега бўлди ўзга ён дўст?
Бор умидим, бор ишончим орзуйим дўстим десам,
Найлайин, ғафлатда қотдим, ёв экан пинҳон дўст.
Эй Калоний, кимни(нг) ким эрканлигини англадим,
Ул десам чин дўст менга, афсус экан ёлгон дўст.

СЕВГАНИМ СЕВГАН

Нигорим чашмида мил-мил малоҳат,
Ки бошдан то оёғида латофат.
Анинг васлига зордир аҳли олам,
Нечунким ҳар нигоҳида нафосат.
Севиб васлига етсам роҳатижон,
Нетай, ҳажри солур бошимга кулфат.
Менга кулфатлари ҳам ором ўлгай,
Куйиб ишқида ўлмоқ чин фароват.
Шу боис севганим севган, Калоний,
Мени мажнуни деб қилманг маломат.

МИНГ РАҲМАТ

Бу дунёда ҳалол ишлаб, ҳалол юрганга минг раҳмат,
Ҳалолликдан топиб бахт, қандини урганга минг раҳмат.
Олур лаънат агар ҳар кас диёнат измидан чиқса,
Юриб иймонни(нг) йўлидан давр сурганга минг раҳмат,
Саховат ортидан доим қувишлик кўп савоблидир,
Гуноҳ ишдан юмиб кўзни, юзин бурганга минг раҳмат.
Сихат чоғингда парвона эса дўстлар ажаб йўқдир,
Бўлиб бемор ётиб қолсанг, келиб кўрганга минг раҳмат.
Киши тўйига айтганда боришлик қарз эзур, аммо
Бошига мусибат тушса кўнги сўрганга минг раҳмат.
Биров қургай, биров бузгай, биров таъмир этар тинмай
Ки зағулик биносини баҳо қурганга минг раҳмат.
Калоний, яхши шеър ёзган азиз халқдин олур олқиш,
Элининг олқишин ҳар дам олиб турганга минг раҳмат.

ХУШХОН БЎЛИБ КЕТ

Аё, эй гулчеҳра, бир меҳмон бўлиб кет,
Қуруқ жонсиз танамга жон бўлиб кет.

Хароб бўлди соғинчдан жисму жоним,
Дилим равшан этиб, дармон бўлиб кет.
Агар шарм айласанг ёт кимсалардан,
Келиб пинҳон, тагин пинҳон бўлиб кет.
Бўлиб бир зум намоён гулшанимда,
Муаттар буй сочиб, райҳон бўлиб кет.
Пойингга тиз чўкиб таъзим этай мен,
Дилим осмонида тобон бўлиб кет.
Камина ишқ қулиман, содигингман,
Фулом айлаб мени, султон бўлиб кет.
Калоний, кутганим бўлсин нуфузли,
Олиб ваъдамни, ёр, хушхон бўлиб кет.

ҒАНИМАТ

Ўткинчи умр ўтгуси, ҳар они ғанимат,
Инсонга омонат танида жони ғанимат.
Жон кетса кетар зумда қутулгуси одамзот,
Даҳшатли шуқи, жонига жонони ғанимат.
Ўрнин бўшатур ёзу баҳор қуз ила қишга,
Булбулга жаҳон боғида бўстони ғанимат.
Тўсгуси қуёш рўйини ҳам абри қаролар,
Бу турфа жаҳон хуршиди тобони ғанимат.
Давр келса, азизим, анинг сен гаштини сургин,
Фонийнинг, ахир, давр ила даврони ғанимат.
Кўзингга ёшинг келса тўкиб, дилки бўшаттил,
Кўк гумбазининг вақтида борони ғанимат.
Жон кетса қолиб кетгусидир мулку бисот ҳам,
Эл-юртга қилиб қўйгани эҳсони ғанимат.
Ҳар бир кишининг касби азиз бўлса, Калоний,
Шоир элига шеър ила достони ғанимат.

АЙТ

Ишқда қалби зиёли кунми, айт?
Ёки ҳижронида торик тунми, айт?
Севмаганнинг ортидан қолмас сира,
Севганин ҳеч хушламас, мажнунми, айт?
Тушганида қузи, бўлди лоларанг,
Ёр ёноғи шунчалар майгунми, айт?
Ёр висолига етолмай ўрганиб,
Чашмидан оққан об эрмас, хунми, айт?
Қўл чўзар ойга, бироқ егмас киши,
Ҳеч етолмас, ёки у мафгунми, айт?
Ёнига борганда қувди, ҳайдади.

Нозми бу, ё севгида сургунми айт?
Ёзганингни ёд олибдир, Эй Калон,
Шеърларинг ё шунча сермазmunми, айт?

БЎЛСА ГАР ҲАҚҚОНИЯТ

Интизор эрдим, ниҳоят, келди ёрим, хайрият,
Бўлди диллашмоқ учун бизга қулай имконият.
Қўлларим титрайди, қалбим нега ўйнар, вожаб,
Хосият борму ва ё, билмам, бу ҳол бехосият?
Дилдаги ишқимни унга қандай изҳор айлайин,
Ёр, сени севдим десам бўлмасми, айтингиз, уят.
Мен-ку севдим деб бу он ишқимни изҳор айлагум,
Йўл қўярму унга айтмоқликка ҳеч вақт орият?
Ўйламай ёрим девордим, розими у ёки йўқ,
Рози бўлгай, бўлса бу оламда гар ҳаққоният.
Ул этар севгим қабул деб айлагайман орзу,
Не учунким ёрти давлат, эй Калон, яхши ният.

ОЛИБ КЕТ

Дўстим Муҳаммадхонга

Енгилсанг агар жангда, демам, жонни олиб кет,
Жоп кетса кетар, майлига, имонни олиб кет.
Ё қонинг дегил, ёки шараф-шонни деб айтса,
Қонингни тўку барча шараф-шонни олиб кет.
Бир зумда ёниб ўчгувчи бу қисқа ҳаётда,
Чақмоқни сўраб юрмаю осмонни олиб кет.
Саҳрода сенга нега керак олтину гавҳар,
Ортиқча юкинг қўйгину сув, нонни олиб кет.
Ҳар кимсага қош қоққувчи жазманга ишонма,
Умрингни безаб тургувчи жононни олиб кет.
Қирларга чиқар бўлсанг агар лола терипга,
Ҳидлаб юрасан ёнингда райҳонни олиб кет.
Даврингдан ажраб қолмагин, эй банди мўъмин,
Қай ёққа кетар бўлсанг-да давронни олиб кет.
Дўстсиз яшаган кимсада йўқ маъно, Калоний,
Қолдирма асил дўстинг Муродхонни олиб кет.

СЕН БЎЛМАСАНГ МУҲАББАТ

Ҳаётни мен нетарман, сен бўлмасанг муҳаббат,
Бу дунёдан кетарман, сен бўлмасанг муҳаббат.
Умримиз осмонининг қуёшисан, ойисан,

Бахтни қандай топарман, сен бўлмасанг муҳаббат.
Бандаларинг-ку бизлар, сен-ку, ахир, тангримиз,
Нени тангри этарман, сен бўлмасанг муҳаббат.
Жонинг не деб сўрсалар, жонона жовим дедим,
Кимни жон деб атарман, сен бўлмасанг муҳаббат.
Қалам тутиб бўларму бўлмаса севги дилда,
Ҳазал ёзиб нетарман, сен бўлмасанг муҳаббат.

СЕВИБ ҚОЛГАН КҮНГИЛ...

Кўзим ёш тўкмаса дарё бўлурму?
Оқар дарёси йўқ уммон тўлурму?
Висолига етолмай қон эрурман,
Ки ҳижрон даштида инсон кулурму?
Муҳаббат гуллари яшнар дилимда,
Бу гуллар, дўстларим, айтинг сўлурму?
Юзи сояган зиёдан кўз қамашгай,
Қуёш нури анинг олдида нурму?
Деюрлар: не керак ишқ дарди сенга,
Киши дил боғидан гулни юлурму?
Калон, ўлмай дегай ошиқ бу кўнгил,
Севиб қолган кўнгил ҳам ҳеч ўлурму?

БИТТА МЕНМАС-КУ

Асири ишқингиз бўлган, нигоро, битта менмас-ку,
Бошига орттириб олган муаммо, битта менмас-ку.
Муҳаббатнинг зиёсидан дилингиз ёруғ айлай деб,
Ўзи оташларига мубтало битта менмас-ку.
Ёқиб ишқингиз ўтида дилини кул қилиб, шундоқ
Етолмасдан муродга хору расво, битта менмас-ку.
Чиройингизга парвона ҳисобсиз аҳли ошиқлар,
Висолингиз этувчи муддао битта менмас-ку.
Куйингизда куйиб мажнунсифат саҳрога йўл олган
Халойиқ ичра кулгую томошо битта менмас-ку.
Калоний ҳаммадан яхши этай таъриф дегай, чунким
Ёзар мадҳингизи аҳли шугаро, битта менмас-ку.

АНВОР ЭТИБ БЎЛУРМУ?

Ноз уйқунгиздан, эй ёр, бедор этиб бўлурму?
Кўнглимга кўнглингни хуштор этиб бўлурму?
Меҳру умид гулидан кўчат қилиб, нигорим,
Қалбингиз оламини гулзор этиб бўлурму?

Кўнгил асирингиз, лек айтмоққа журъатим йўқ,
Айтнинг-чи, сизга севгим изҳор этиб бўлурму?
Пинҳон жавоб беринг сиз, махфий сўроқларимга,
Ошиқлигимни элга асрор этиб бўлурму?
Таърифу тавсифингиз ёзмоқ бўлур Калоний,
Офтобга зарралардан анвор этиб бўлурму?

УЙҚУ

Ёр ўйини ўйлашдан ёт этди тамом уйқу,
Ҳижронда, ахир, менга минг карра ҳаром уйқу.
Тун бўйи қочар кўздан, кун бўйи қочар кўздан,
Бегона бўлиб кетмиш, найлайки, мудом уйқу.
Ғам тори босиб келгай қалбимга тиним биламай,
Бир дамга қутулсам деб ҳар лаҳзада ком уйқу.
Ҳажрида адо қилди, васлига гадо қилди,
Кошкийди келиб кўзда бир этса хиром уйқу.
Тонг чоғи элитганди ой юзини туш кўрдим,
Шу тарзда туганмасдан этсайди давом уйқу.
Ўнгимда машаққатдан қочмоққа илож тошмам,
Шундан-да, Калон, қалбим айлабди-ку ром уйқу.

ДОСТОН БЎЛДИ-КУ

Ҳажрида ашким қизил қон бўлди-ку,
Ғам-аламга қалбим ошиён бўлди-ку.
Жон дилимни тарк этиб бўғзимдадир,
Эс-ҳушим, найлайки, пинҳон бўлди-ку.
Бошларим минг тошга урсам тонг эмас,
Ёр висоли энди армон бўлди-ку.
Бевафонинг ишқида куйдим, менга
Кевг бу олам ғурбатистон бўлди-ку.
Хонумоним ёнди-кетди, қул бўлиб,
Аҳли дунё лолу ҳайрон бўлди-ку.
Оҳларимдан ларзага келди фалак,
Нолишимдан чашми гирён бўлди-ку.
Дардларим, армонларим этсам баён,
Эй Калоний, катта достон бўлди-ку.

БЎСТОН ЭТИБ БЎЛУРМУ?

Севинг деб сизга, гулрў, фармон этиб бўлурму?
Фармон этолмагач кўп армон этиб бўлурму?
Сизку жону жаҳоним, сизку оҳу фироним,
Жонимга жонингизни жонон этиб бўлурму?

Айру яшашга тоқат бир лаҳза ҳам тополмам,
Куйингизда кўнгилни қурбон этиб бўлурму?
Ошиқдигим яширсам, ошқора айлағай дил,
Ёнган оловни, айтинг, пинҳон этиб бўлурму?
Оҳ бунчалар экандир роҳи висол машаққат,
Ғоят қийин бу ишни онсон этиб бўлурму?
Менга отиб маломат тошини тинмагайсиз,
Шода этиб аларни маржон этиб бўлурму?
Севгиси йўқ юракни дейди, Калон, биёбон,
Қалбингиз оламини бўстон этиб бўлурму?

БУЗАРМУ

Оқил киши масжидда ибодатни бузарму?
Ўзига керак уйни, иморатни бузарму?
Ухлаб қолибон вақти номоз ўтказиворса,
Айбдор санабон қўлдаги соатни бузарму?
Мақсадга егиш нуқтаси кўп бўлса узоқда,
Руҳин тушириб, ишдаги суръатни бузарму?
Гар унга атаб қўймаса Ҳақ ўтли жаҳаннам,
Бошига ўраб салла, шариатни бузарму?
Бидъатни, хурофотни қилиб тарғибу ташвиқ,
Кофир эмаса халқию миллатни бузарму?
Эсин емаган бўлса Таолога ишонмай,
Бир лаҳзани деб боқий у роҳатни бузарму?
Ҳар кимсада гар бўлса, ахир, заррача ёмон,
Ҳақ Қуръонида битган насиҳатни бузарму?
Шоир эли ҳам эрса диёнатли, Калоний,
Ёлғонни ёзиб, эли, жамиятни бузарму?

МУШТОҚ БЎЛУРМУ?

Киши тол экса ҳам ёнроқ бўлурму?
Ёмон касларга дил муштоқ бўлурму?
Бўлиб оппоқ, отар тонглаар ва лекин
Қаро тун бағри ҳеч оппоқ бўлурму?
Кучук итдир, одам-инсон, билиб қўй,
Улар ҳеч вақт уруғ-аймоқ бўлурму?
Сигир терисидан чиққай пойабзал,
Азиз бошга, бироқ қалпоқ бўлурму?
Уруғ сепма, гиёҳ унмайди тошда,
Ахир, тош серунум тупроқ бўлурму?
Разолатли одамнинг қаҳри қаттиқ,
Насиҳат бирла у юмшоқ бўлурму?

Қовоқ уйма, очиб чехранг, кулиб юр,
Дили торик киши қувноқ бўлурму?
Ният нопок эса, қай-қай, Калоний,
У шоирнинг сўзи қаймоқ бўлурму?

БЎЛУРМУ?

Агар сув бўлмаса дарё бўлурму?
Сариқ мис ҳеч қачон тилло бўлурму?
Одам арпа экиб буғдой ўролмас,
Лимон ҳам ҳеч қачон хурмо бўлурму?
Солиб сувга уну туз, ёғ пиширсанг,
Шакар солмас эсанг ҳалво бўлурму?
Агар минг йил умр кўрганда ҳам ҳеч
Чувалчанг катта аждарҳо бўлурму?
Ҳукм этган билан маймун одам деб,
Бу мантиқсиз ҳукм ижро бўлурму?
Киши йиғган билан минг-минг китоблар,
Ўқиб ўрганмаса мулло бўлурму?
Ҳасадгўю варазгўй бўлса улфат,
Садоқатли рафиқ, ошно бўлурму?
Ҳаёсизу вафосиз нозанинлар
Назокатля асил жоно бўлурму?
Калоний, шеърларинг ҳикматга тўлмас
Экан, дилга ёқиб, оро бўлурму?

БОУМИД БЎЛ

Омадинг гоҳ чопмаса умринг хароб бўлмайди-ку.
Толе ҳам ноз айлағай, бирдай, ахир, қулмайди-ку.
Мусибат тушса агар бўлдим адо деб ўйлама,
Кўкка боқ, осмонга ҳам ҳар дам булут тўлмайди-ку.
Бу ҳаётда гоҳи ҳудсан, гоҳи беҳудсан, чида,
Оғриган бирлан, ахир, ҳар бир одам ўлмайди-ку.
Гар ният бўлса яшаш қалбингга севги жойлагин,
Барча гуллар сўлса ҳам ишқинг гули сўлмайди-ку.
Боумид бўл, бўлма тушкун, ноумид иблис, Калон,
Тақдирингда борини ағёр тутиб юлмайди-ку.

ГУЛШАНДА ЭКАН-КУ

Жоким, асалим, ёр, ана, гулшанда экан-ку,
Гуллар очилиб, ҳуснига монанда экан-ку.
Гулларни(нг) асилзодаси мен дерди атиргул.
Ёримни кўриб ҳуснига ул банда экан-ку.

Хорсиз ва гўзал якка ўзим дер эди лола,
Ёлгон сўзидан ул ўзи шарманда экан-ку.
Ел аста эсиб барча чаман гулни учирди,
Рашк бирла ёниб, барча пароканда экан-ку.
Гуллар тизилиб, таъзим этар баҳрини очса,
Чашмида ҳаёю, лабида хайда экан-ку.
Гуллар ичида шоҳи эрур севгили ёрим,
Мадҳида Калоний ани хонанда экан-ку.

ЛАБЛАРИНГГА БОСДИМУ ЛАБ

Ёр, лабинг ишқ қандиму ё жону дил нўшқандиму?
Ёки беҳишт ҳурларининг лаълисин монандиму?
Лабларингга босдимۇ лаб, топди роҳат жон, дилим,
Ёр, лабингдан малҳам олгач дардларим совлаңдимۇ?
Лабларингга босдимۇ лаб, тортиб олмоқ беилож,
Ишқ ипи-ла лабларингга лабларим борлаңдимۇ?
Нега лабга лаб босилса тортиб олмоқ беилож,
Ёки дилнинг оташида бирга пайвандлаңдимۇ?
Лабларингдан лабни тортсам жон ўзилгай бандидан,
Билмадим, ё лаъли лаблар жон ипин бир бандиму?
Лабларимдан лабларин ёр тортди ногоҳ, эй Калон,
Этгани жонимга қасд ё бул нафас човлаңдимۇ?

КЎЗ СУЗМАСАНГ

Маснавий

Кўз сузмасанг боқмас эдим-ку,
Севги бўлиб оқмас эдим-ху.
Ишваларинг ақлимни олди,
Юрагимга аланга солди.
Айт, жонгинам, энди нетарман,
Бутунлайин ёниб кетарман.
Не кунларга қолдим мен суйиб,
Наҳот адо бўлурман куйиб.
Келгил, гулим, нозларингни қўй,
Рози бўлу бошлай энди тўй.
Кўз сузмасанг боқмас эдим-ку,
Юрагимни ёқмас эдим-ку.

КЎНГЛИМ ЭЗИЛМАСМУ?

Менинг ишқим ёниб турган кўзимдан ҳам сезилмасму?
Сезиб ёрим уни сезмам деса кўнглим эзилмасму?
Куйиб ишқида кул бўлдим ва лек меҳру мурувват йўқ,
Бу аҳволдан қатор киприklarимга ёш тизилмасму?

Билолмайман, сабаб недир, нечун жонимни қийнайдыр.
Ва ё мен чорасиз бечорани ул кўзга илмасму?
Таваккал деб кириб борсам уйига гул тутиб қўлда,
Очилгайму дилин дарвозаси ёким очилмасму?
Агар ширин табассум айласа, мамнун бўлиб қалбим,
Чиқиб кўксим аросидан оёрига йиқилмасму?
Калоний машини айлаб қабул, кўнглимни шод этса,
Унинг мадҳи бўлиб минг-минг газал, дoston битилмасму?

МАЙЛИМУ?

Ақли расо қиз, суйсам майлиму?
Ишқинг ўтида куйсам майлиму?
Давримга лойиқ жононадирсан,
Мен оширинг деб йўйсам майлиму?
Кўрку камолинг мафтунни бўлдим,
Қалбим қўлингга қўйсам майлиму?
Мастман, ичиб мен ишқнинг шаробин,
Айт, сенга ҳам, ёр, қуйсам майлиму?
Мендан бўлакни севдим десанг гар,
Жондан, ҳаётдан тўйсам майлиму?
Сендан гўзал деб боқса бировга,
Икки кўзимни ўйсам майлиму?
Ушбу сўзимдан қайтсам, Калоний,
Шу он ўзимни сўйсам майлиму?

ТАЪСИР БЎЛДИМУ?

Ёргинам кулбамга ташриф этди, таъсир бўлдимму?
Ё бу ташриф менга маълум бўлмаган сир бўлдимму?
Келмоғидан лаҳза-лаҳза беадад шодмонман,
Кеча кўрган тушларимга яхши таъбир бўлдимму?
Дил уйим ўхшаб қолувди бемисл вайронага,
Яшнатиш-чун бу маконни балки таъмир бўлдимму?
Бердимү эккан садоқат гулларим ҳосил, ва ё,
Шум рақиблар режаси-чун пухта тадбир бўлдимму?
Борганимда қувлаган эрди, рақибни шод этиб,
Кулдимү бахтим, билолмам, ҳийла, тазвир бўлдимму?
Эй Калоний, келмоғи меҳру мурувватданмикан,
Англаёлмам, шаънима даҳшатли таҳқир бўлдимму?

ОЛДИНГМУ, ОЛМАДИНГМУ?

Бир хат ёзувдим, эй ёр, олдингму, олмадингму?
Жондан азиз вафодор, олдингму, олмадингму?
Конвертни аста-аста асраб-авайлаб очгил,

Унда менинг дилим бор, олдингму олмадингму?
Чексиз муҳаббатимга куй басталаб юбордим,
Куйлар мисоли сетор, олдингму, олмадингму?
Хар сатрин оқ қорозга кўз нури бирла ёздим,
Айлар дилингни нурдор, олдингму, олмадингму?
Кўнглингдаги мужассам ҳар бир саволни, эркам,
Ойдин жавоби тайёр, олдингму, олмадингму?
Меҳру садоқатимни буткул ифода этдим,
Арзийди этса тумор, олдингму, олмадингму?
Севги кишини доим шоир этур, Калоний,
Номамни(нг) шакли ашъор, олдингму, олмадингму?

ИЙМОН ДЕДИМ-КУ

Ўзимни ер, сизни осмон дедим-ку,
Боқиб осмонга мен ҳайрон дедим-ку.
Кавокиб-кўзларингиз, ой-юзингиз,
Қуёш қалбингиз, эй жонон, дедим-ку.
Чўзиб қўл, талвиниб ҳаргиз етолмай,
Дилим оввораю сарсон дедим-ку.
Маломат тошларин ёғдирманг асло,
Вужудим шундоғам вайрон, дедим-ку.
Куйингизда куйишдан жон чекарман,
Кўзим ёши зрур уммон, дедим-ку.
Яшай олмайди ер осмонсиз, эркам,
Менга тугмангиз ҳеч оясон дедим-ку.
Насиб айланг жамолингиз, Калоний,
Висолингиз менга иймон, дедим-ку.

ЖЕРКИЛМАЙДИМУ?

Севганимни ул нигоро то ҳануз билмайдиму?
Ошиғи содирини ё кўзга ҳеч илмайдиму?
Эртадан то кечгача, кечдан тагин то тонггача
Куйида куймоқдаман-ку сал раҳм қилмайдиму?
Икки қўллаб қалбими тутсам ипақдек дастига,
Ул ҳажр тиғи билан тузлар сепиб тилмайдиму?
Айни тун бирдан чаророн бўлди олам, во ажаб,
Лайлатулқадр ўтдиму ёки нигор жилмайдиму?
Ой юзига бир боқай деб борсам очди эшигин,
Қалбининг дарбозаси ҳам бизга беркилмайдиму?
Сўз қотар бўлсам танишмоқ ниятида ёрга,
Ишқида ёнган, Калоний, айтинг, жеркилмайдиму?

БИР КЕЛИБ КЕТМАЙДИМУ?

Мен томонга ул нигор бир келиб кетмайдиму?
Ёки келмоқликка бир дам фурсати етмайдиму?
Бунда мен ҳажрида йиглаб, қон ютарман эрта-кеч,
Лоақал ҳолимни сўрмас, сал раҳм этмайдиму?
Ул-ку келмас, найлайин, мен ёнига борсам нетар,
Нега келдинг, кет, йўқол деб эшик беркитмайдиму?
Бор таваккал деб, этиб журъат висол сўрсам агар,
Ул маломат шохларин бошимда силкитмайдиму?
Ишқида куймоқ билан рангим сомон, ҳолим забун,
Ишқ яроси, ошинолар, бир умр битмайдиму?
Эй Калоний, шеър битиб дастига тутдинг ёрнинг,
Менсимай, йиртиб, вижимлаб йўлга ирритмайдиму?

ШЕЪРИНГГА ЁР ЭКАН-КУ

Гул юзлагимни, билсам, қалби баҳор экан-ку,
Покизалиқда мисли вақти наҳор экан-ку.
Ол лабларин табассум бир гунчадек безайди,
Гулшан диёрим ичра бир гулғузор экан-ку.
Рухсорига боқолмам, гўё қуёшга ўхшар,
Кўзни қамаштирувчи кучли шарор экан-ку.
Ҳар лаҳза интилурман, етсам висолига деб,
Егмоқ машаққат эркан, кўп пуриқор экан-ку.
Меҳрим куроли бирла ишқим ўқини отсам,
Тетмайди ҳеч нишонга кўп беқарор экан-ку.
Тебрат қалам, Калоний, ёзгил ҳамиша мадҳин,
Мақсудингга етарсан, шеърингга ёр экан-ку.

МАШҚИ РАСО ЭМАСМУ?

Қалбимни куйдиришлик жабру жафо эмасму?
Етсам висола охир бахти бақо эмасму?
Аста кулиб қўярсиз учрашса гар нигоҳлар,
Кулги самимий бўлса, бу муддао эмасму?
Қирмизи лабларингиз бурчини хол безабдир,
Бу жонфизо ҳуснига минг жон фидо эмасму?
Кирмоққа қалбингизга йўл топмадим на чора,
Ёр дилидан жой олмоқ бизга раво эмасму?
Биздан гумон этарсиз, балким ишончингиз йўқ,
Юз тури имтиҳонлар энди адо эмасму?
Ёзди газал Калоний, эй ёр, шаънингизга,
Манзур бўлурму, ёким, машқи расо эмасму?

КУТАСИЗМУ?

Ҳар дам мени, эй яхши нигорим, кутасизму?
Ҳижронга чидаб, кўзи хуморим кутасизму?
Ёшлиқда севиб, ваъдалашиб олган эдик-ку,
Рост дея ўшал аҳду қарорим кутасизму?
Сиз бирла дилим хуш кечадир сарви равоним,
Ҳар лаҳза вафо бўлса шиорим кутасизму?
Ую хаёлим сизда эрур ҳар кеча-кундуз,
Ишқингиз эрур касб ила корим, кутасизму?
Олисга бу кун кетсам, Калоний, келаман деб,
Келгунча мени покиза ёрим кутасизму?

ФАСЛИ БАҲОРИМ КЕЛДИМУ?

Тонг отиб, олам чароғон бўлди, ёрим келдиму?
Пурзиё айлаб жаҳонни, пуршарорим келдиму?
Беқиёс бўлмиш чаманким очилиб гулғунчалар,
Ноз билан гулшан аро фасли баҳорим келдиму?
Ўйларим, туйғуларим ҳам бунчалар дилбар эрур,
Айлабон кўнглимни равшан Зулхуморим келдиму?
Зўр қувончлар оламида жавлон ургайман букун,
Менга толе бахш этиб, ул бахти борим келдиму?
Эй Калон, гафлатда қолмай, ол хабар тезроқ бориб,
Интизорман йўлида лола узорим келдиму?

КЎРМАДИНГМУ?

Ошиқлигимни ишқда ёнганда кўрмадингму?
Бахтимни-чи, висолга қонганда кўрмадингму?
Севгимни рамзин этдим покизалик ҳамиша,
Садоқату вафони ҳам маңда кўрмадингму?
Қалбим ўзимда йўқдир, лек айтма қалби йўқ деб,
Ўз қўлларим-ла тутдим, ул санда, кўрмадингму?
Заррача ғамни чексанг, бағримни қайғу босгай,
Кулган човингда маңда, айт, ханда кўрмадингму?
Душманларингга қаҳрим қалбимда жўш урибдир,
Сенга, Ватанга меҳрим жон, таңда кўрмадингму?
Ваъдам вафосини, ёр, ижро этай, Калоний,
Номардни ўз сўзидан тонганда кўрмадингму?

КЕЛМАДИНГ-КУ

Мен кутдиму йўлингда, эй ёр, келмадинг-ку,
Ўртанса ҳамки кўнглим зинҳор келмадинг-ку.
Гулдасталар терувдим, келсанг агар берурга,

Гуллар кўлимда сўлди, дилдор келмадинг-ку.
Ҳар дам умид қилурман, этгайму деб мурувват,
Ҳажрингда жисму жоним абгор, келмадинг-ку.
Қулмоқда шум рақиблар аҳволима, нигорим,
Бўлдингни ёки мендан безор, келмадинг-ку.
Эй жилвагар қуёшим, васлинг эрур Муродим,
Чеқдим, Калон, йўлингда озор, келмадинг-ку.

КУЙЛАТДИ-КУ

Ишқ деган туйғу келиб, беҳад мени ўйнатди-ку,
Бошима турли балоларни солиб, ўйлатди-ку.
Васлини ёрни(нг) ҳамиша мисли жаннатдек қилиб,
Ҳажрининг ўтини дўзах ўтига менгзатди-ку.
Ул висол гулбоғидан қувғинди айлаб, ногаҳон
Мен ғариб бечорани ғам даштида йиғлатди-ку.
Дер эдим ҳеч кимсага ҳолимдан арэ этмам, бироқ
Эларо ўз арзи ҳолимдан мени сўйлатди-ку.
Қанча-қанча имтиҳонлар айлади, ўтдим мано,
Чин садоқат, чин матонатга дилим ўргатди-ку.
Эй Калоний, севгининг сеҳрига қойил қол, ахир,
Булбулигўё қилиб сайратди-ку, куйлатди-ку.

КУЯЙМУ Ё ЁНАЙМУ?

Ишқингда, эй париваш, куяйму ё ёнайму?
Йўқ дилда зарра яйраш, куяйму ё ёнайму?
Эртаю кеч, туну кун ҳажрингда ўртанурман,
Корим ҳамиша қумсаш, куяйму ё ёнайму?
Ғам даштида паришон ёлғиз ўзим кезарман,
Йўқ нега битта дардаш, куяйму ё ёнайму?
Мендан юзинг яширдинг, аёрга гул оширдинг,
Қалбимни айладинг ғаш, куяйму ё ёнайму?
Борғум дединг висолга, лек келмадинг нечун, айт,
Касбинг эканми алдаш, куяйму ё ёнайму?
Сеңдан бўлакни севсам умрим адо, Калоний,
Ёлғиз ўтайму яккаш, куяйму ё ёнайму?

МАЪЛУМ ЭРУР-КУ

Менинг ошиқлигим маълум эрур-ку,
Уни рад айламоқ машъум эрур-ку.

Ётиб ёлворганим беҳуда кетгай,
Нечунким, дилрабойим шум эрур-ку.
Увинг маккору ҳам айёрлигидан
Бу қалбим наслидан маҳрум эрур-ку.
Дедим: сен бирла мен мангу ҳаётман,
Деда: жонсиз дилинг марҳум эрур-ку.
Унингдек ҳурлиқолар шоҳ кабидир,
Менингдек аҳли ишқ мазлум эрур-ку.
Оёқости қилиб, хор этмасин лек,
Калоний ҳам, ахир, мардум эрур-ку.

СЕВГИ БУ

Олам ичра кимга бахту кимга армон севги бу,
Кимнидир жонини олгай, кимгадир жон севги бу.
Ушбу туйғу сирларига фикру қалбим лол қолур,
Гоҳ қувончли васлу гоҳи ғамли ҳижрон севги бу.
Гоҳи бўса тотидан қалбимга лаззат бахш этиб,
Гоҳи кўз ёшимни қилган мисли вулқон севги бу.
Севгига қул бўлмаган оламда инсон қолдим,
Барчадан қудратли бўлган шоҳи султон севги бу.
Севги деб Қайс бўлди мажнун, севги деб жон берди у,
Арзигай жон берса, чунки жонга жонон севги бу.
Гоҳи чексанг изтиробин, эй дилим, воз кечмагин,
Ўн саккиз ёшда танишган бир қадрдон севги бу.
Меҳмон отангдан азиз деб аҳли доно айтадир,
Дил уйига бир умрлик яхши меҳмон севги бу.
Ўйлама мен севгига ёздим разал деб, эй Калон,
Ёш дилингни айлаган ҳам шўх ғазалхон севги бу.

ШУНЧАЛАР ХУШХОНМИ У?

Дилбарим бунча гўзал, ҳурми у, ғилмонми у,
Юзлари нақш олмами ё кулчаи ширмонми у?
Хуснига боққан маҳал кўзлар қамашса тонг эмас,
Нурми у, нурданми у, ё шуълаи афшонми у?
Сочларин сумбул десам, лаъли лаби гулғунчадир,
Гулми у, гулзорми у, ё бус-бутун бўстопми у?
Бир нафас гар ажрасам, шул он ҳаётим тўхтагай,
Бориму йўғимми у, ё танда ширин жонми у?
Қошларин меҳроб десам, саждагоҳимдир ўзи,
Бош эгиб таъзим этай, шоҳми у, султонми у?

Эй Калон, ёзсам вазал ёдлаб қўшиқ айлабди ул,
Шунчалар ширин овозу шунчалар хушхонми у?

СЕВГАН - СЕВИЛГАНИМНИ

Севган – севилганимни асрор этиб бўлурму?
Элдан ниҳон тутишни зинҳор этиб бўлурму?
Дил амрини ифода этмоққа хоҳишим йўқ,
Кўнгил бутурганин, лек бекор этиб бўлурму?
Севмоқ билан севилмоқ – олийжаноб фазилат,
Шундоқ шарафли ишдан ҳеч ор этиб бўлурму?
Севса, севилса инсон қўша қарир умрбод,
Севилсаю севмаса дилдор этиб бўлурму?
Севмаганга суйкалиб ҳору адо бўлмагум,
Дил бермаса дил бериб алёр этиб бўлурму?
Севган кўнгил ҳамиши боғи Эрамга ўхшар,
Ишқ бўлмаса жаҳонни гулзор этиб бўлурму?
Шеърү вазал, Калоний, пайдо бўлур юракдан,
Севгиси йўқ кўнгилдан ашъор этиб бўлурму?

ҲАЙФ

Ишқи йўқ, аммо ўзин одам санар инсонга ҳайф,
Жисмида беҳуда оққан қону, дилда жонга ҳайф.
Ул яшаб тургум деса бовар қилишдир, телбалик.
Умрида бефойда ўтган ҳар дақиқа онга ҳайф.
Дил билан тил доимо бир бўлса қандай яхшидир,
Рост дегандан ўргилай, ҳар айтилури ёлғонга ҳайф.
Кўрмаса меҳру мурувват нурларин кўз кўр бўлиб,
Эзгуликнинг корига сарф бўлмаса дармонга ҳайф.
Баҳраманд бўл суҳбатидан оқилу дониш элин,
Аҳли донодан йироқ юрган ғалат нодонга ҳайф.
Гар саховатли эса қашшоққа ҳам минг офарин,
Зиқналик бирлан бойиб кетган хону султонга ҳайф.
Бой бериб имконни асқотмоқлик учун эл корига,
Сўнг куйиб, қилган пушаймону гарам армонга ҳайф.
Боз тагин кимларга ҳайф? Сўрсанг жавобин шул, Калон,
Бесадоқат, бевафо ҳар бир қизу ўғлонга ҳайф.

УФИ

Бевафо ёр жабридан қалбимга армон тўлди, уф!
Чаппа кетди ишларим, ҳолим паришон бўлди, уф!

Нега "уф"лаб нола қилдинг деб савол берманг менга,
Очилиб турган гулим ҳам ногаҳонда сўлди, уф!
Мен уни ёрим дебон йўлида жон этсам нисор,
Юз буриб мендан, рақибдан айланиб ўргилди, уф!
Кечалар ҳажрида тинмай йиғласам девонавор,
Ул ачинмай ҳолима, қаҳ-қаҳ этиб кўп кулди, уф!
Ҳеч менга шафқат этиб, кўнглим кўтарманг, дўстларим,
Ёридан айру, Калоний, энди буткул ўлди, уф!

ҚАЙРИЛИБ БОҚҚАЙМУ?

Қайрилиб боққайму, айтинг, ҳусн мулкида зариф,
Ёки қувлаб ҳайдагайму, деб мени қашшоқ, ҳариф?
Бошларимни тошга ургум, дардима ҳеч чора йўқ,
Не қилайким севганим олдидадирман кўп заиф.
Ул назарга илмайин боқмас қиё, лекин мудом,
Мен учун пойининг ҳоки ҳам муқаддасдир, шариф.
Дил узай дейман, бироқ ҳаргиз узолмайман, нетай,
Севмайин ҳам ҳеч бўлурму бўлса у шунча латиф?
Лайливаш ҳеч сўз демас юзлаб назал битсам, Калон,
Бахт кулиб, бир сўз деса шеъримга айлайман радиф.

СОЧ

Дилбарим бошига чиқди, бўлди беармон соч,
Мен дедим: бўлсин муборақ сен учун бу шон, соч.
Ўртаниб куйди ва лекин жилмади, дилдорни
Асради офтоб тигидан мисли бир қалқон соч.
Кўрмоқ истаб ногаҳон ёр ҳуснига боққан эдим,
Рашк этиб, тўсди юзини тим қаро чачвон соч.
Дилрабо фармонни берса дорга оссин деб мени,
Бирлашиб сиртмоққа бўлди бир қалин арқон соч.
Лоақал бир толасидек топмадим ҳеч эътибор,
Мен учун орзу бўлибдир, мен учун армон соч.
Эй Калон, ёр изларига юзларимни суртайин,
Майли, эддек қолса ҳам лол, бўлса ҳам ҳайрон соч.

МЕНГА ИМКОН АЙЛАГАЧ

Қадри ортар ёрни, севгим дилда турён айлагач,
Меҳрим ортар васла бирла яхши меҳмон айлагач.
Дейдилар туз тотганингга бир умр таъзимда бўл,
Кул бўлай шаккар лабидан бўса эҳсон айлагач.
То егар осмонга бошим, гар оёгим ердадир,
Меҳрининг нури билан қалбим чароюн айлагач.
Сайри гулзор айламоққа мен нечун азм этмайин,
Дилрабойим севгининг боғин хиёбон айлагач.

Севганимга севгининг офтобидан нурлар ёғур,
Ул мурувват нурларин сочмоқни ҳар он айлагач.
Шодлигимдан кенг жаҳонга сифмасам ҳеч тонг эмас,
Қучғали бахтимни ёрим менга имкон айлагач.
Эй Калоний, не учун тутмай қалам, ёзмай ғазал,
Завқу илҳом бахш этиш корини жонон айлагач.

ДУЧ

Келмасин доно киши нодонга дуч,
Келса дуч доно бўлур армонга дуч.
Эрса ул нодон тагин тухматчи ҳам,
Бўлди дил дард устига чипқонга дуч.
Рўбарў бўлса агар аҳли фужур,
Келди денг дил кемаси тўфонга дуч.
Дейдилар ростлик билан олам гўзал,
Қон бўлур дил келса гар ёлронга дуч.
Кўз сузиб, имлаб чақиргай беҳаё,
Қўрқаман келдимми деб шайтонга дуч.
Етмасам ёр васлига умрим абас,
Этмасин ҳаргиз азоб ҳижронга дуч.
Эй Калон, Ҳақдан сўраб, қил илтижо,
Айласин имони бут инсонга дуч.

ОШКОРО ЭТМА ҲЕЧ

Оқибатли, эй нигоро, дилни афкор этма ҳеч,
Айлаган аҳду вафони зумда бекор этма ҳеч.
Мен каби содиқ кишингдан юзни юз чандон буриб,
Бевафо ағёрни зинҳор ошиғи зор этма ҳеч.
Фарқламоқ даркор ахир гул неку, янтоқ не эрур.
Ётни дўст англаб, ҳақиқий дўстни ағёр этма ҳеч.
Кўнглини берган ҳақиқий ошиғинг ўртанмасин,
Бемурувват аҳлига меҳрингни бисёр этма ҳеч.
Беқийёс ошиқ Калоний кўнглини чок-чок этиб,
Бесадоқат эрканингни, ёрим, ошкор этма ҳеч.

РАҲНАМОСИМУ ҚУЁШ?

Дилбарим, порлоқ жамолингиз жилосиму қуёш?
Ёки чақмоқ кўзларингизнинг зиёсиму қуёш?
Ётсангиз туңда ётар, турсангиз кунда чиқар,
Билмадимким, ҳуснийингизнинг маҳлиёсиму қуёш?
Термулиб боқсам вужудида ёнар оташ мудом,
Ишқингиз ўтини мендек мубталосиму қуёш?
Ногаҳон барри қаро бўлди, тутилди, куйди ул,
Шўрлик ошиқ аҳлининг бахтиқаросиму қуёш?

Гоҳ қаро абрӯ ичига беркиниб, зор йиғлагай,
Беадад ҳижрон азобининг адосиму қуёш?
Тенгини топса сулув ҳеч оширин хор айламас,
Васлингизнинг мен каби содиқ гадосиму қуёш?
Севгимиз йўлини ёриттай нур сочиб доим, Калон,
Қалбимиз дунёсининг зўр раҳнамосиму қуёш?

БОР ЭМИШ

Ёр дилида яхши-яхши муддаоси бор эмиш,
Дардларимга дори топмишдир, давоси бор эмиш.
Кўзларин ногоҳ яширди кўзларим тушган замон,
Кутганимдан ҳам зиёд шарму ҳаёси бор эмиш.
Ишқ уйи баъзан қоронғу бўлса, дўстлар, мен учун,
Ёр ўзи айлар чароғон, нур, зиёси бор эмиш.
Не учун шод бўлмайинким, чунки дилдорим келиб,
Бир умр ҳамдам бўлишликка ризоси бор эмиш.
Мен вафо йўлида юрмоқни Мурад этдим, Калон,
Дилбаримнинг бевафоларга жазоси бор эмиш.

ДИЛДАГИ ИШҚИМ

Дилдаги ишқим менинг мисли қуёш,
Эй нигоро, бўлма бунча бағри тош.
Айла севгимни қабул, жононгинам,
Ёлвориб келдим, эгиб пойингга бош.
Қайрилиб боқмай кетишни айла бас,
Дилрабойим, сен эмас—ку энди ёш.
Йўқ эрур Лайлода ҳам, Зухрода ҳам,
Сендаги ғоят сулув кўз бирла қош.
Жисму жоним ўртаниб ёнмоқдадир,
Кўзларимдан тўкилув ҳар лаҳза ёш.
Сенга севгим сир эди, хуфён эди,
Бир ғазал бирдан Калоний этди фонн.

МЕНИНГ ОШИФТА КЎНГЛИМ

Менинг ошифта кўнглим ошиқ бўлмиш,
Вужудига муҳаббат ўти тўлмиш.
Ёниб турган оловнинг татсиридан,
Нетай, рангу рўйим бир зумда сўлмиш.
Нигорямнинг берар озорларидан,
Кўзимдан оққан ёшим мисли кўлмиш.
Анда жабру ситамлар бўлса сероб,
Меда сабру қаноат шунча мўлмиш.

Висоли яшнаган гулзорга ўхшар,
Ки ҳижрони биёбон, гоҳи чўлмиш.
Садоқатга қоришган чин вафолар
Висолига олиб боргувчи йўлмиш.
Агар бошқа бировга боқса, оҳкам,
Калоний рашк ўтида энди ўлмиш.

ОШИҚ ЎЛМИШ

Менинг бечора қалбим ошиқ ўлмиш,
Вужуди ишқ олови бирла тўлмиш.
Ёнар лов-лов этиб гулхан мисоли,
Азобидан кўзимнинг ёши кўлмиш.
Нечун аҳдимга бовар айламас ёр.
Машаққатли синови менга мўлмиш.
Муҳаббатда висол жаннатмакону,
Ва лекин ҳажри сахро, мисли чўлмиш.
Вафо гулзоридан гуллар терарман,
Садоқат васлига элтувчи йўлмиш.
Етолмай васлига толсам, Калоний,
Адо бўлгум, тамом паймона тўлмиш.

ЎЗИНГ ШОШ

Хаёлимни олиб қочди қаламқош,
Қараб қолдим изидан, кўз тўла ёш.
Соғинч дарди эзар бағримни тинмай,
Азобига беролмас ҳеч киши дош.
Фигонимга эрир муз ҳам ва лекин
Нигорим қалби миқ этмас, экан тош.
Кўзимдан сув сепиб йўлин супурсам,
Демасму ул мени бегона фаррош.
Дилимнинг нуридан расмин чизурман,
Чизолмас мен каби ҳеч қайси наққош.
Эдим синфдош у бирлан бир маҳаллар,
Бугун ошиқ бўлиб, бўлдим-ку жондош.
Хаёлига кетирмас ул, Калоний,
Висолига етишмоққа ўзинг шош.

НИЯТИМ ИШҚИМНИ ОЛҚАШ

Ёнимдан ўтса гар боқмай париваш,
Кўзимдан ёш оқур, кўнглим бўлур ваш.

Дилим ишқида ёнган катта гулхан,
Наҳот шундоқ қийин гулханни вайқаш.
Ачинмайман оловда куйганимдан,
Ахир, ишқ кори-ку оташга ташлаш.
Ҳажр саҳросида сарсон кезарман,
Нигоро этмади яслига чорлаш.
Кетидан эргашурман соя янглиғ,
Ва лек ёр сояга бўлмайди дарджаш.
Фирону ҳасратим тинглашга, найлай,
Топилмас бу жаҳон аҳлида дилкаш.
Дилим туйғуларин ашъор этурман,
Калоний, ниятим ишқимни олқаш.

АЙЛАМИШ

Ваҳки, маҳваши поиз ила қалбим қушин ром айламиш,
Банди этмоқлик учун зулф торини дом айламиш.
Зулфи торидан бино дом тарқатиб беҳишт ҳидин,
Барча атроф мулкини хуш бўйли гулфом айламиш.
Занқ олай деб бўйларидан жону тан парвонадир,
Бу не ҳолким, домини ҳам ёр ором айламиш.
Зулфининг ҳар толасидан қўйса минг дом розиман,
Бу не бахтким, зулфи торин дом бу оқилом айламиш.
Фикри ёдим ҳам паришон эрди ҳажрин доғида,
Банди айлаб фикру ёдим ҳам саранжом айламиш.
Эй Калоний, дил қушига тори зулфи дом эмас,
Ком эрур ул, дом атаб қай кимса бадном айламиш.

БУ БОШ

Телбаваш бу дунёга бир раво бўлсин бу бош,
Лек ёмон ниятлига нораво бўлсин бу бош.
Бир қуёш бўлиб доим юртга нур сочиб турсин,
Безиё экандир, бас, тез адо бўлсин бу бош.
Қанча-қанча донолар ҳикматин гутиб дилга,
Неча-неча зуккога маҳлиё бўлсин бу бош.
Илму фанга кон бўлсин, маърифатга жон бўлсин,
Қиймату улуғлиқда бебаҳо бўлсин бу бош.
Дейдилар ҳаёт касга бебаҳо берилгандир,
Бебаҳо бу дунёда бобаҳо бўлсин бу бош.
Чеки йўқ бу оламда чеки йўқ эрур диллар,
Беғубору бепоён дилга жо бўлсин бу бош.
Кас уни улуғ айлаб елкада кўтаргайким,
Бу улуғ шарафга мос мутлақо бўлсин бу бош.

Эй Калон, кўтар ҳар дам змагин гуноҳ айлаб,
Кўрмасин жафо ҳаргиз, бебаҳо бўлсин бу бош.

УЛ РАҚИБНИНГ

(1985- 1990 йиллар воқеаларига оид).

Ул рақибнинг зулмидан эл қон эмиш, зор-зор эмиш,
Не учунким, ул рақиб кўп бераҳм хунҳор эмиш.
Аждаҳомиш, нафси баднинг тил учи оғули мор,
Заҳрини сочмоқ усули, во ажаб, асрор эмиш.
Айласа қасд қайси зотга домига тортгай эмиш,
Домига тушган одамнинг кўз ёши анҳор эмиш.
Кетма-кет келган жафодан эл йўқотмиш тинчини,
Мижжа қоқмай хавф-хатардан тунлари бедор эмиш.
Чекса ҳамки шунча озор, лек чидармиш барига,
Сеҳри бормиш, ул жафокор тулкидек айёр эмиш.
Эй Калоний, эҳтиёт бўл, очма танқидга оғиз,
Серважоҳат шум рақибнинг ҳийласи бисёр эмиш.

АЙЛАР ЭМИШ

Ул пари ишқин ўтин дилда шарор айлар эмиш,
Куйдириб куйида кул қилмоқ қарор айлар эмиш.
Ҳусини кўз-кўз этиб, ақлу ҳушингдан ажратиб,
Кўча куйда дарбадар мажнуншиор айлар эмиш.
Синдириб ҳар қанча бор бўлса гуруринг пишасин,
Ихтиёрингни олиб, беихтиёр айлар эмиш.
Қалбидан роҳат, фароғат, шодмонликни олиб,
Ғам, алам, қайғуларин бешумор айлар эмиш.
Севдириб сўнг таплабон ҳижрон биёбони аро,
Толдириб қолдан бутунлай бемадор айлар эмиш.
Ғар анинг васлин сўраб борса ҳузурига киши,
Сочини сиртмоқ этиб, қаддини дор айлар эмиш.
Лек ҳавас бирлан боқар бўлса сочиб нуру зиё,
Ким ҳасад ўқини отса рўсиё айлар эмиш.
Жўштириб илҳом булогини, Калон, шоир этиб,
Беҳиёс зебо ғазалларни қатор айлар эмиш.

АШЎРИ ИШҚ

Эрта тонгдан йўлга чиқдим этгали изҳори ишқ,
Не учунким тунда ўртаб чиқди шум озори ишқ

Эрта тонгдан балки йўлга чиқмас эрдим, лекигин,
Ёр васли лаззатига дил бўлур хуммори ишқ.
Эс-ҳушимдан айрилиб қолган эсам ҳам не ажаб,
Қайси мажнун айлаган ҳам шул жафокор кори ишқ.
Оҳ урарман, оҳ урарман дод солиб олам аро,
Дилгинамга мисли ханжар ботди ҳижрон – хори ишқ.
Ҳажри доим йирлатур қош, васли шодон айлағай,
Англаёлмай лол қолурман, не зрур асрори ишқ.
Эй Калоний, дилда ишқинг шеърятга сол мудом,
Энг гўзал, энг дилрабодир бебаҳо ашъори ишқ.

ЁРДАН АЙРИЛГАН КУНИМ

Ёрдан айрилган куним рангим сомондир, қони йўқ
Бир ўтин янглиғ танам қақшар, бутунлай жони йўқ.
Ранги ўчган, қони қочган, жони йўқ жисмим, нетай,
Тим қоронғу кечадир қалбим, моҳи тобони йўқ.
Жони йўқ жисмим қаро тупроққа менгзанг, жўралар,
Қақраган саҳро мисолимдир, гули райҳони йўқ.
Ҳар нафас олсам заҳар ютсам, ёронлар, тонг эмас,
Бошима ёққан балоларнинг ҳудуди, сони йўқ.
Ҳажридан озор чекарманким, жаҳаннам ичраман,
Ёр висолидир халоскорим, бўлак имкони йўқ.
Эй Калоний, ёрсиз ўтган бу қаёт кулфат экан,
Ёр билан қўша қариб ўтган кишин армония йўқ.

ДИЛБАРИМ

Дилбарим, ҳусн оламида сен каби фарзона йўқ,
Гул юзинг янглиғ чиройли ҳеч гулу гулхона йўқ.
Аслида "олтин" ижод этгувчи олтин қўллисан,
Пахтаой ишқида ёнгувчи сендек сўзона йўқ.
Пахтазорда қанча кўсак бўлса шунча ошиғинг,
Лекин атрофингда ҳаргиз мен каби парвона йўқ.
Дебдиларким ошиқ бўлмоқ телбалиқдир беқиёс,
Рост эса гар ушбу сўз, мендек асил девона йўқ.
Лайли-Мажнун қиссаси афсонадир, жоним, бироқ
Ишқ аро сендек вафоли, мен каби мардона йўқ.
Мўл зрур юлдуз ва лекин ер учун офтобчамас,
Мен учун офтоб ўзинг, сандан бўлак нурхона йўқ.
Бўлмаса ишқинг ўларман, бу, Калон, даҳшат эмас,
Шул зрур даҳшатки, сенсиз шеър деган дурдона йўқ.

ҚАЛБИН ОЧИБ БОҚ

Кетмагив, нигорим, мендан ҳеч йироқ,
Айлама ҳаттоки бир лаҳза фироқ.
Гар кетсанг, зимистон дил уйим мангу,
Ёришмас ёқса—да минг битта чироқ.
Кўзларим ёшлари тинмайди сира,
Қайнагай бетиним мисоли булоқ.
Иштиёқ зўр эрур меҳрингга дилдор,
Сўнмагай то абад бул зўр иштиёқ.
Ҳеч дариғ тутмагин васлингни нигор,
Айрилиқ зарбидан ўлим яхшироқ.
Ўйлама аҳдини унутгай дебон,
Унутмам, унутмам, қолурман шундоқ.
Калоний сўзига қилмасанг бовар,
Кўксини ёргину қалбин очиб боқ.

ЯХШИРОҚ

Сен дединг: оламда, айтгил, борми маъдан яхшироқ?
Мен дедим: ҳаргиз, нигорим, йўқ—ку сандан яхшироқ.
Сен менга жон бирла тансан, дея айтсам оз эрур,
Яхшилардан яхшироқсан, жону тандан яхшироқ.
Яши деб нелар аталмиш барчасин жам этса ҳам,
Барибир ҳеч тенг келолмас, сан—ку андан яхшироқ.
Кўзларинг янглиғ зиёли йўқ кавокиб кўкда ҳам,
Юзларинг зебо эрур, юз минг чамандан яхшироқ.
Сен менга нурли жаҳону, сен манга шаън дер эдим,
Найлайин, сен нур жаҳондан, нурли паъндан яхшироқ.
Не ажаб ўпсам, Калоний, изларинг кўзга суриб,
Сен, ахир, борсан, шу боис йўқ Ватандан яхшироқ.

КЕТ ЭРТАРОҚ

Сўрмагил ҳолимни ҳеч, эй бевафо, кет эртароқ,
Жон—жаҳонимни мени қилдинг адо, кет эртароқ.
Сендан айру ҳолатим ёвдуга тўлса тонг эмас,
Этмагил бошимни ҳам, қаддим дуто, кет эртароқ.
Марҳабо деб очган эрдим дил уйин дарбозасин,
Сен анга кирдинг бўлиб мисли вабо, кет эртароқ.
Рўбарў этдинг нечун минг дардни, ҳаргиз йўқ даво,
Этмагин боз янги—янги дард, бало, кет эртароқ.
Сувдаи офтобга қўл чўзган эканман, найлайин,
Мен сафо топдим дебон қилдим хато, кет эртароқ.
Юқтириб олдим яқин боргач қозоннинг қаросин,
Энди покланмоқ эрур чин муддао, кет эртароқ.

Шунча кўп берган азобинга чидай қандоқ, Калон,
Зарра тоқат қолмади, эй бевафо, кет эртароқ.

СЕНДЕК ГЎЗАЛ ЖОНОНА ЙЎҚ

Бу жаҳон айвонида сендек гўзал жонона йўқ,
Етти иқлим ичра мендек ошиғи парвона йўқ.
Лабларингдек лаъл топиламас, юзларингдек офтоб,
Изолама, ҳеч тишларингдек бебаҳо дурдона йўқ.
Тим қаро зулфинг бўйидан, айт, муаттар қайда бор,
Кўзларингдек менга зебо боққучи мастона йўқ.
Қайга кўл чўзсанг биёбон бўлса ҳам бўстон бўлур,
Гар қадам боссанг муқаддас бўлмаган остона йўқ.
Эй садоқат оламининг хурлиқоси, дилбарим,
Бил, вафо бўстонда мендек асил мардона йўқ.
Уйлама, ҳажримда ўзга ёр топган деб, Калон,
Менга ҳамдамдир қалам, шеър, бошқа ҳеч ҳамхона йўқ.

ОЛАМДА ЙЎҚ

Сендаги ҳусну чирой одамда йўқ,
Йўқ, фақат одам эмас, оламда йўқ.
Тўрт фасл ичра баҳор зебо, бироқ
Гул юзинг янглиғ чаман кўкламда йўқ.
Лабларинг тотли зрур, ундан ширин
Бўлмаган ўтмишда ҳам, бул дамда йўқ.
Бўйларингдан айланай, парвонаман,
Бу қадар парвона ҳеч бир шамда йўқ.
Бўлмаса ўйинг мудом шабдир дилим,
Келмасанг нуру зиё кулбамда йўқ.
Муътабар ишқинг билан қудратлиман,
Бу қадар қудрат бирор ўктамда йўқ.
Таърифинг битса, Калон, толе бўлур,
Бундайин толе бирор ҳамдамда йўқ.

БУ ДУНЁНИНГ ВАФОСИ ЙЎҚ

Бу дунё корини уқсам, зигирдек ҳам сафоси йўқ,
Ани дерлар вафосиз, чинданам сидқу вафоси йўқ.
Агар анда вафо бўлса Улуғбекни улуғларди,
Фақат зулму жаҳолатдан бўлак бир муддаоси йўқ.
Нечун Чўлпонни қатл этди, нечун Усмонни ўлдирди,
Алардек чин шаҳидларнинг бу дунёдан ризоси йўқ.
Ғазаб, қаҳри зрур сероб, жабр, зулми зрур бисёр,
Жафоси тоғ, бироқ ғам дардига мутлоқ давоси йўқ.

Нетай, олам иши расво бўлиб, қон қақпар одамлар,
Вафо аҳли жазо топгай, вафосизнинг жазоси йўқ.
Мурувват аҳлига кулфат, саховат аҳлига туҳмат,
Жаҳлоат аҳлига лозим кўрилган ҳеч балоси йўқ.
Басе золим экан дунё, басе хунхор экан дунё,
Калонийнинг анга ҳаргиз этар мадҳу саноси йўқ.

1990 йил

САВОБНИНГ ИНТИҲОСИ ЙЎҚ

Фурурланма, кибр этма, бу дунёнинг вафоси йўқ,
Вале ҳоксору камтарга жабр бирлан жафоси йўқ.
Агар тов бўлса ҳам мулкинг ажал олдида ожизсан,
Чиройинга бино қўйма, анинг ҳаргиз баҳоси йўқ.
Фақат иймон йўли бошлаб борар беҳишга, эй рофил,
Билиб қўйгинки, нафс йўлин бирор чимдим сафоси йўқ.
Умр поёнига етгач ажал оғусини тутгай,
Ани нўш айлагандан сўнг ҳаётбахш ҳеч давоси йўқ.
Қазо майдонига киргач киши жонидан айрилгай,
Ўлимдан сўнг тананг топган маконнинг ҳеч зиёси йўқ.
Басе қисмат экан шундоқ, нечун зулму қабоҳатдир,
Бу дунёда меҳр бирлан мурувватнинг баҳоси йўқ.
Ёмонлиқдан ҳазар қилгин, Калоний, яхшилиқ айла,
Нечунким яхшилиқ этсанг савобнинг интиҳоси йўқ.

СЕНИНГ ҲАЖРИНГА...

Сенинг ҳажрингда, эй ёрим, кўзимнинг кори ёш тўкмоқ,
Бу ҳолатдан, боқиб қўйким, оёғим остидир ботқоқ.
Йўлингга кўз тикиб, ҳайкал мисоли тош қотиб қолдим,
Келурмусан, умр бўйи ўтиб кетгумму ё шундоқ?
Агар куйингда жонимни фидо қилсам ажаб йўқдир,
Шараф жисмим пойингнинг остида бўлса қаро тупроқ.
Дилим кўкрак қафасдан қуш каби ёнингга учгандир,
Уни қайтиб тутолмайман, ўзинг айтпил, тутай қандоқ?
Муродимга етурман деб ният қилган эдим, эвоҳ,
Нетай, васлингга етмоқда Калонийда гумон кўпроқ.
Аро йўлда қолиб танҳо, қаён боргум билолмасман,
Туғаб сабрим, қарорим ҳам адо бўлди туғаб мутлоқ.

КУЛИБ БОҚ

Кел, эй азиз нигорим, меҳр билан кулиб боқ,
Сенга этай, ярашгай ою қуёшни балдоқ.
Тунии қаро шу зулфинг айлади қоп-қароқим,
Нурли, гўзал жамолинг қундузни қилди порлоқ.
Севгиса борни(нг) доим имони бут дегайлар,
Майли, ёниб кетай мен, ишқ ўтини ўзинг ёқ.
Бўлдим асири васлинг, ҳажрингга тоқатим йўқ,
Сўрсанг агар дилимни, жоним берайми шундоқ?
Кетдинг нечун йироқлаб, соғинганимда бўлаб,
Кўз ёшларим оқиб, ёр, саҳрони этди ботқоқ.
Мен-чун ўзинг умидим, Сен демасанг Мўродим,
Тарк этаман, Калоний, ёруғ жаҳонни мутлоқ.

ИМКОНИ ЙЎҚ

Учратиб ёлғиз ўзин суҳбат қилиш имкони йўқ,
Рози дил айтмоқ учун хиловат қилиш имкони йўқ.
Кўрганимда душ олиб, дук-дук этиб ўйнар юрак,
Васлини сўрмоқ учун журъат қилиш имкони йўқ.
Жон нисор этмоқ учун таклиф этиб қулбам аро,
Пойига гуллар сочиб, иззат қилиш имкони йўқ.
Қанча кўп борсам яқин, қочгай узоқроққа тарин,
Ноилож кўнғил узиб, ният қилиш имкони йўқ.
Кўнглини олмоқ учун совға-саломлар йўлласам,
Олмагай, рад айлагай, ҳиммат қилиш имкони йўқ.
Не этарни билмайин бошим қотиб, лоаман, Калон,
Васлига етмоқ қийин, ҳижрат қилиш имкони йўқ.

АЗИЗ ДЎСТИМ

Азиз дўстим, белинга бўлса белбор,
Яратгин эа учун доим сўлим бор.
Босиб ўтган йўлингдан гуллар унсия,
Юлиб тапшар одамлар ўсса янгор.
Ҳаёт йўлида йўлдошдан адашма,
Дили пок мард одамдан айла ўртоғ.
Хиёнат кўчасига кирма ҳаргиз,
Туттар шаъвингга беўхшов бўлиб доғ.
Тубанлик қаърига тортиб кетолмас
Ҳалолликда агар бўлсанг буюк тоғ.
Элинг-ла ҳамнафас бўлгин умрбод,
Ахир, ажралмагай эт бирла тирноғ.
Калоний, шеър сутига қўшмагин суя,
Ки байтлар тоти бўлсин мисли қаймор.

САВОЛИНГА ЖАВОБ ЯНГЛИҒ

Юзинг нурли эзур, ёрым зиёли офтоб янглиғ,
Ани кўрган эриб кетгай мисоли томчи об янглиғ,
Жамолингни кўриб бир дам тўйиб олмоқда имкон йўқ,
Ҳаё тўсмоқдами ёким юзингни бир ниқоб янглиғ.
Сорингандан соринганман, хуярман қошки кўрсам деб,
Кўриб турсам—да етмайман, қиёсинг бир сароб янглиғ.
Кўзингга гулса гар кўзим вужудим ўт олиб кетгай,
Висолинг маст этар доим мени, гўё шароб янглиғ.
Забун ҳолям кўриб, дилдор, таажжуб қилмагин зинҳор,
Муҳаббат ўтида куйган дилим мисли кабоб янглиғ.
Чиқар ҳасратларимдан чанг, фиғоним кўкка ўрлайдир,
Боқиб қўйгин, оқиб турган кўзим ёши хуноб янглиғ.
Калоний ишқи ҳаққоний эзурму деб савол бердинг,
Ёзилган ушбу шеърим, ёр, саволингга жавоб янглиғ.

ВОДАРИҒ

Куйди дил ишқин ўтида, чеқдим афғон, водариг,
Сигмагай оламга дардим, йиғладим қон, водариг.
Кўз ёшим дарё бўлиб оламни уммон айлади,
Оҳларимдан даҳри дунни босди тўфон, водариг.
Сен етиб орзунга, ошиқ оғушин жо айладинг,
Мен ғариб ҳолига куйди еру осмон, водариг.
Телбалардек тўлғониб, бошимни деворга уриб,
Чеқди заҳмат жисмиму тарк этмади жон, водариг.
Кўп азоб чеқдим муқаррар мушкулим ҳаддан ошиб,
Этмади мушкулни онсон мулку аркон, водариг.
Бевафо дунени тарк этсам, Калоний, севги деб,
Қоплади қалбим уйин мангуга ҳижрон, водариг.

НОГОҲ

Менга шаҳрим хиёбони аро ёр учради ногоҳ,
Этишга дилдаги ишқимни изҳор, учради ногоҳ.
Қоронғу тун эди борлиқ, ёришди ҳудди кундуздек,
Вужудидан зиё сочгувчи дилдор учради ногоҳ.
Кўзим теккайму деб кўрқиб боқишга журъат этмасдим,
Қиёси йўқ чиройли феълу атвор учради ногоҳ.
Гўзал хислат, фазилатлар намоён бўлди бир зумда,
Назокат ҳам латофат, номусу ор учради ногоҳ.
Очиб баҳримни, хуш бўйларин келтирди шаббода,
Димогимга, не бахтким, мушки тотор учради ногоҳ.
Қочиб илҳом қуши ҳаргиз, Калоний, шеър ёзолмасдим,
Кулиб толе, вазалхон дилда ашъор учради ногоҳ.

МУСТАЗОДААР

ОЛАМ АРО ДОСТОН

- Давр келди элим ўзлигини этди намоён,
то борича имков,
Тенглар ичида тенгу ҳамма дўсту қадрдон,
яйрайди кўриб жон.
Қишлоғу шаҳар барчаси хўб бўлди гулистон,
аввал эди вайрон,
Минг бора зафарларга тўлиб кетди-ку бул он,
шон устига боз шон.
Хурликда элим доврўғи кўп тарқади ҳар ён,
олам аро достон.
- Қизлар ясаниб товланадир, эрлари ўқтам,
хотирлари ҳам жам.
Қалбимда губор қолмади ҳеч заррача бул дам,
дил уйи бекам.
Кўксимга уриб мақтанаман зўр дея ўлкам,
йўқ сира ҳам ғам.
Гуллаб кетадир энди бирам, юрт жуда кўркам,
йил бўйи кўклам.
Хурликда элим доврўғи кўп тарқади ҳар ён,
олам аро достон.
- Олтинга тўла буьда Зарафшону Намонгон,
тупроғи тўлиқ кон.
Тоғлар тоши чин зарми ва ё лаъли бадахшон,
бойликлари шоён.
Ғайрат била меҳнат қиладир борбону деҳқон,
ҳосил тўла хирмон.
Толени қучиб завқланади дил, жуда шодон,
йўқ сира армон,
Хурликда элим доврўғи кўп тарқади ҳар ён,
олам аро достон.
- Этгум Ватаним айлагани боз яна обод,
кўп янгилик ижод.
Хизмат этайин сидқу вафо бирла умрбод,
қалбимни этиб шод,
Авжимни кўриб қилса ҳавас тонг эмас Фарҳод,
номимни этиб ёд.
Бас энди экан мен каби мўл энг сара зурёд
юрт мангута озод.
Хурликда элим доврўғи кўп тарқади ҳар ён,
олам аро достон.

Тун бағрини кундуз этадир нур тўла осмон,
 юрт бағри чарогон.
 Юрт бағри чарогон экани яйратур инсон,
 гурмуши фаровон.
 Раққосалари рақс тупадир завқ-ла беармон,
 ҳофизлари хушхон.
 Мадҳини ёзиш этди Калонийни ғазалхон,
 булбул каби сайрон,
 Хурликда элим довруги кўп тарқади ҳар ён,
 олам аро достон.

1992 йил

ШҶҲИ СИТАМКОР

Ўт ёқди муҳаббат уйига шўҳи ситамкор,
 дил бўзлади зор-зор.
 Ҳажрига солиб эзди юрак бағримни хунхор,
 ғам бирла этиб хор.
 Мен нега фиғонлар чекибон йиғламай ошкор,
 жон ҳолати афкор,
 Ошиқ эканимни аниқ билса-да ул ёр,
 раҳм этмади зинҳор.
 Қай пайтда қилиб қўйди бу оташга гирифтор,
 лек этмади рафтор.
 Ҳеч менга раво айламади кўргани дийдор,
 дил васлига хуммор.
 Улсиз яшамам, ушбу жаҳон саҳни эрур тор,
 боз қанча зулм бор?
 Токай этадир жабрини кўп менга дилозор,
 жонимга жафокор.
 Ҳар лаҳза, Калон, номини тил айласа таҳрор,
 дил ёз деди ашғор.
 Гар бўлса-да ул шунча жафокору ситамкор,
 ашғор мана, тайёр!

МУРАББАЪЛАР

АЙЛАДИНГ

Ҳуснинг, жоно, бунча зебо айладинг,
Юзиғни ой, офтобми ё айладинг,
Боққанларни зумда шайдо айладинг,
Қалбим олиб, қалбингга жо айладинг.

Олам аро сендек гўзал қайда бор.
Оҳ, бунчалар шаҳло кўзларинг хумор.
Кўз тегмасин, тақиб олгин кўз тумор,
Еру кўкни тенг маҳлиё айладинг.

Чиройингга олам аҳли лол, ҳайрон,
Паримисан ё хурмисан ё гилмон,
Сенга ошиқ бўлса бўларми инсон,
Висолингга элни гадо айладинг.

Ол лабларинг асалмидир ё шакар,
Ширинликда ул жон билан баробар,
Тота олсам тотли тотин мен агар,
Толемим бут, бахтим бақо айладинг.

Хушбўй сочинг райҳонми у, ё сумбул,
Асир бўлиб қолди жону дил буткул,
Калон, тинмай мадҳинг ёзиш-ла машғул,
Шоир дилин энг хуш наво айладинг.

СИЗ ЁНИМДА БЎЛСАНГИЗ

Олам нурга тўлади,
Тун ҳам кундуз бўлади,
Қалб олами кулади,
Сиз ёнимда бўлсангиз.

Алам тарқаб кетади,
Дилим яйраб кетади,
Тилим сайраб кетади,
Сиз ёнимда бўлсангиз.

Ҳислар зиё сочади,
Гуллар гунча очади,
Баҳри-дилим очади,
Сиз ёнимда бўлсангиз.

Қалбимни ишқ ёқади,
Толе кулиб боқади.
Менга жуда ёқади,
Сиз ёнимда бўлсангиз.

Илҳом жўшар бегумон,
Мисралар бўлур равон,
Калон, байрамдир ҳар он,
Сиз ёнимда бўлсангиз.

ЁРОНЛАР

Ул гулжамолни хобимда кўрдим,
Номинг надир деб оҳиста сўрдим.
Шакар лабидан бир карра сўрдим,
ўнгимда кўрмоқ борму, ёронлар?

Излаб Самарқанд ҳам Бухорони,
Тинмай чекарман жабру жафони.
Ҳаргиз тополмам ул дилрабони,
Топмоқ иложи борму, ёронлар?

Булбул мисоли аффон этарман.
Гоҳ ақлу ҳушдан ажраб кетарман.
Васлига, айтинг, қандай етарман?
Етмоққа имкон борму, ёронлар?

Васлига қай кун бўлсам муяссар,
Сочгум бошидан сийму гуҳар, зар.
Лекин умрбод егмас эсам гар,
Қандай яшарман улсиз, ёронлар?

Ўткинчи дунё бир лаҳза, фоний,
Аммо муҳаббат бўлмайди оний.
Ёрим унутмам ҳаргиз, Калоний,
ёрсиз фароват борму, ёронлар?

ЭЙ СОҲИБИ ДАВРОНИМ

Эй соҳибни давроним,
Жонимга жон жононим,
Мен ер эсам осмоним,
Чин ошиғи шайдоман.

Ой, офтобдек тўлсангиз,
Жон тасаддуқ кулсангиз,
Сиз қаерда бўлсангиз,
Мен ҳам шунда пайдоман.

Жон десангиз жон берай,
Қон десангиз қон берай,
Ҳеч туганмас шон берай,
Қалбингизга мен жоман.

Ошиқлигим қандай соз,
Юрак-бағрим ишқибоз.
Қиш ҳам сизга бўлсин ёз,
Чанқасангиз дарёман.

Сизсиз ҳаёт ҳаётмас,
Калон, азоб ҳар нафас,
Кенг дунё мисли қафас,
Сиздан бўлмай жудо ман.

СУЮК СЕВГИНГИЗ БҮЮК

Ўзим олисдаман, жоним сиз билан,
Томирларда кезган қоним сиз билан,
Умримда ҳар нафас оним сиз билан,
Севар ёрим, суюк севгингиз буюк.

Ҳаёлим сиз билан бирга кезади,
Қалбим ширин-ширин ҳислар сезади,
Ҳаётимни бахту омад безади,
Севар ёрим, суюк севгингиз буюк..

Осмонга ой чиқса юзингиз дейман,
Юлдузлар порласа кўзингиз дейман,
Жаннатнинг ҳури ҳам ўзингиз дейман,
Севар ёрим суюк севгингиз буюк.

Сочингиз ёйсангиз олам тун бўлар,
Бир кулиб боқсангиз тун ҳам кун бўлар,
Ҳажрингизда лекин дилим хун бўлар,
Севар ёрим суюк севгингиз буюк.

Калоний ҳам битта шайдонгиз эрур,
Йўлингизда доим пайдонгиз эрур,
Шеърлари маҳзингиз, санонгиз эрур,
Севар ёрим суюк севгингиз буюк.

НЕ САБАБИ

Боқмай ўтдинг менга нега дилрабо,
Кўзларингда ҳадиқми у, ё ҳаё?
Аразми у, қазабми ё экан жо,
Нигоҳингдан этдинг жудо, не сабаб?

Кўқдаги нур ойми ва ё ҳилолинг,
Эртаю кеч суриб толмам хаёлинг.
Наҳот мендан тутдинг дариф висолинг,
Кетди-қолди меҳру вафо, не сабаб?

Ақлу ҳушим олдингу лол айладинг,
Муҳаббатим дилда малол айладинг,
Билмай қолдим қандай савол айладинг,
Қад-қоматим этдинг дуто, не сабаб?

Юксақдасан, жоним етиш осонмас,
Сенсиз, Калон, дил дил эмас, жон жонмас,
Қай бир юрак ишқинг ўтида ёнмас,
Менга васлинг этдинг адо, не сабаб?

ЁР БЎЛСАНГ БЎЛДИ

Сенсиз ширин ҳаёт керакмас,
Ўтмоқ учун Сирот керакмас,
Хонумону бисот керакмас,
Фақат ўзинг бор бўлсанг бўлди.

Майли, гуддек сўлиб қолсам ҳам,
Ғам-ғуссага тўлиб қолсам ҳам,
Вақт-бемаҳал ўлиб қолсам ҳам,
Сен бахтинга ёр бўлсанг бўлди.

Умрим мангу қиш бўлса бўлсин,
Машаққатли иш бўлса бўлсин,
Шанъимга қарғиш бўлса бўлсин,
Сен менга хуштор бўлсанг бўлди.

Ошиқ бўлиб, боқиб турсам бас,
Меҳр бўлиб оқиб турсам бас,
Сенга, жоним, ёқиб турсам бас,
Садоқатли ёр бўлсанг бўлди.

ИШҚИДА

ўртанурман, оҳ урарман дилрабонинг ишқида,
 Еру кўқда барча бўлган маҳдиёнинг ишқида,
 Борлиғидан нур ёғилган пурзиёнинг ишқида,
 Олам аҳлига муқаррар раҳнамонинг ишқида,
 Яккаю-ёғиз муқаррам Раббанонинг ишқида.

Арзигаъ қалбимдаги ишқимни кас қилса ҳавас,
 Севгиси Мажнунни ишқим олдида учқунчамас,
 Бунчалик оташ муҳаббатни киши кўрган эмас,
 Эй дилим, куймоқдигингни қилма ҳеч оламда бас,
 Яккаю ёғиз муқаррам Раббанонинг ишқида.

Билмадим, токай куярман, ҳажрида, ҳижрондаман,
 Васлига етмоқни истаб муттасил армондаман,
 Нолишим кўкларга ўрлар, нолаю афғондаман,
 Қайга бошимни урай, айт, тўлғониб шу онда ман,
 Яккаю ёғиз муқаррам Раббанонинг ишқида.

Ўйласам бошдан-оёқ дунё экан байтул ҳазан¹,
 Кас эса бир зум ёниб учғувчи бир шамдек экан,
 Бас экан шундоқ, ҳалол ишлаб, бўлай ширинсухан,
 Яхшилик қилган киши мақсудига етгай экан,
 Яккаю ёғиз муқаррам Раббанонинг ишқида.

АЙЛАМА

Бу ҳаётдан нолима, ҳеч ўзни шўрлик айлама,
 Ишлатиб кўр қаллани сал, ақли гўрлик айлама,
 Беғубор осмонга термул, кўзи кўрлик айлама,
 Ношукур шайтон зрур, сен ношукурлик айлама,
 Ким ҳасадгўй, аҳли ағёрларга жўрлик айлама.

Нозу неъматларга сероб ҳур диёринг бор сенинг,
 Ота-онанг ҳам ҳақиқий дўсту ёринг бор сенинг,
 Дилда иймон бирла қатъий номус, оринг бор сенинг,
 Одам авлодига хосликка қароринг бор сенинг,
 Беқусур бўл, беқусур бўл, лек ҳусурлик айлама.

Бир боқиб қўй, сен яшар юрт борлари қандай гўзал,
 Қирлари, яйловлари, чорбоғлари қандай гўзал,
 Кўллари, дарёларию тоғлари қандай гўзал,
 Кунлари, оқшомлари, тонг чоғлари қандай гўзал,
 Гаштини сур бу ҳаётнинг, аммо сурлик айлама.

¹ Ғам-андух уйи.

Сенга бағрини очибдир, бунда ўнгу сўлларинг,
Ниятинг покиза бўлса тўсмагай кас йўлларинг,
Ишламоқ бўлсанг агар ушлаб туролмас қўлларинг,
Бас, ҳалол ишлар эсанг бўлгай зиёда пулларинг,
Қил ҳузур, яйраб яшайвер, беҳузурлик айлама.

Ўзгалар ҳам сенга ўхшаш одам авлоди, ахир,
Ким Навоий, Темуру Чўлпонни(нг) зурриёди, ахир,
Доимо қутлур, муқаддасдир улар ёди, ахир,
Чиқмасин орзингданам боди кириб, шоди, ахир,
Камтарин бўл, ҳеч кишига зарра зўрлик айлама.

Эл билан бўл, элдан ажрар кимса мутлоқ хор бўлур,
Бу муқаддас юртни қатра тупроғига зор бўлур,
Кўзларига лаҳза-лаҳза икки дунё тор бўлур,
Юртни севган ҳар киши обрў аро шунқор бўлур,
Эй Калоний, ҳеч қачон оламда хўрлик айлама.

БАС ҚИЛМА

Биродар, сен кўнгилини молу дунёга қафас қилма,
Ширин жонингни талх айлаб, уни ҳаргиз абас қилма.
Қадрсиз пулни(нг) кетидан қувишни ҳар нафас қилма,
Тириклик катта бойликдир, зиёд орзу ҳавас қилма,
Саломатлик ва иймонни сўрашни энди бас қилма.

Киши дунёдан ўтганда бугун мулки қолиб кетгай,
Унинг жисмини ёлғиз бир кафан ичра солиб кетгай,
Бироқ қилган савобларни ўзи бирлан олиб кетгай,
Тириклик катта бойликдир, зиёд орзу ҳавас қилма,
Саломатлик ва иймонни сўрашни энди бас қилма.

Керак ҳар кимсага бойлик ва лекин соф ҳалолдан,
Топиб ол, майлига, олтин, ҳамиша бемалолдан,
Зиёда мулк учун қўрққин азиз онлар уволидан,
Тириклик катта бойликдир, зиёд орзу ҳавас қилма,
Саломатлик ва иймонни сўрашни энди бас қилма.

Топар мулк баъзилар, аммо ақл-идрок тополмаслар,
Ҳанимат ушбу оламда савоблардан ололмаслар,
Тупунмаслар, бу оламда сира боқий қололмаслар,
Тириклик катта бойликдир, зиёд орзу-ҳавас қилма,
Саломатлик ва иймонни сўрашни энди бас қилма.

Бировлар мулк учун жондан кечиб, ўзни гадо қилгай,
Ҳаётнинг нелигин билмай, бутун умрин адо қилгай,
Худовандо кўзинг очгин дебон ҳар дам садо қилгай,

Тирикликлик катта бойлиқдир, зиёд орзу ҳавас қилма,
Саломатлик ва иймонни сўрашни энди бас қилма.

Калоний, мулк толиб, яхши яшашни яхши одат қил.
Ҳалол топган пулинг бўлса, уни бахту саодат қил,
Қўлингдан келса эҳсон қил, Фитр қил ҳам саховат қил,
Тириклик катта бойлиқдир, зиёд орзу, ҳавас қилма,
Саломатлик ва иймонни сўрашни энди бас қилма.

ГУЛ ЮЗЛИ ЖОНОН БЎЛМАСА

Бу ҳаётнинг файзи йўқ гул юзли жонон бўлмаса,
Пурзий васлига етмоқликка имкон бўлмаса,
Не кечар тан ҳолати гар жисм аро жон бўлмаса,
Дил уйи бўлмас нурафшон шуъла афшон бўлмаса,
Найлайин жаннатни анда ҳуру филмон бўлмаса.

Бошима ёққай бало ҳажрида ҳаргиз тинмайин,
Тунлари бедор ўтарман кўзга уйқу инмайин,
Ғам-алам излаб топар қай бир томон беркинмайин,
Севгилим дардида бевақт шиша янглиғ синмайин,
Васлига мангу етолмам дилда иймон бўлмаса.

Тобақай ҳажрин раво кўргуси дилдорим менинг,
Қов бўлиб оқди вужудимда йўғу борим менинг,
Бир нафас ҳам тинмади ҳеч оҳ ила зорим менинг,
Ул менга шону-шараф, номус ила орим менинг,
Қайда орому фароғат дилда имкон бўлмаса.

Қанча севсам ҳам нечун мен ёр учун бегонаман,
Кўнгли вайрон, қалби сўзон, кўзлари гирёнаман,
Ақлу ҳушдан ажралиб, эл-юрт аро афсонаман,
Ишқи йўққа масхара, шайдойи бир девонаман,
Не қилай бор сайрини сарви хиромон бўлмаса.

Эй Калоний, ҳажри ёрнинг беқиёс офат экан,
Васлига етсанг ҳаётинг онлари роҳат экан,
Уйи ҳам ҳатто дилу жонинг учун қудрат экан,
Мадҳини битсанг агар анга улур ҳиммат экан,
Ёзганинг манзур эмас, тилларда дoston бўлмаса.

БУЛБУЛИГҲЁ БЎЛУР

Не учун ёғди балолар бошима, дўстлар, менинг,
Ким заҳар солди, не боис, ошима, дўстлар, менинг,
Қочдилар бир зум келолмай қошима дўстлар менинг,
Ё рақиб муҳтож экан кўз ёшима, дўстлар, менинг,
Ё синов берди Худойим дошима, дўстлар, менинг,
Мен бировлар дардига ҳамдам бўлганданмикан?

Шиддатидан норасо пурғам бўлганданмикан?
Эл-улус ҳар қилмишимдан хуррам бўлганданмикан?
Пок дилим ҳаддан зиёд кўркам бўлганданмикан?
Ёки қалб ғафлатда хотиржам бўлганданмикан?

Не учун олди нишонга беимон ағёрлар,
Теп-текин элнинг ошига доимо тайёрлар,
Халқ аро обрўни тўккан юзсизу беорлар,
Қалби чўлтоқ, онги тўмтоқ, зулмкор беорлар,
Қасд олиб ҳеч ютмади, ютқазди ул хунхорлар,
Найлайин, ғурбатта ташлаб ёв роҳат айлади,
Беимону беҳаё касларга улфат айлади,
Бошима фисқу-фужур, иғвони қат-қат айлади,
Жонима турли бало, офатни кулфат айлади,
Муддаога етди, ғоят дилни диққат айлади.

Энди ким ғолиб деган муддао пайдо бўлур,
Ким ҳалол бўлса улус қалбига мангу жо бўлур,
Ким ғараз ниятда бўлса ул адо, расво бўлур,
Эл меҳр қўйгач Калонийнинг тили бурро бўлур,
Куйлагай ҳақликни тинмай булбулигўё бўлур.

ЎЗБЕКИСТОН

Ўзбекистон деб аталган юртта олам ишқибоз,
Не учунким алп йигитлар бунда, қизлар сарвиноз,
Қанча қувнаб, қанча яйраб куйласак ҳам шунча оз,
Эй замон булбуллари, биз бирла бўлгин жўровоз,
Бизга шу юрт тинч бўлиб, ҳеч кўрмасия ғам, инқироз.

Бунда дўстлик, ошинолик бўлди доим барқарор,
Бунда меҳру оқибат бор, хосиятлар бешумор,
Бунда инсон бахтиёрдир, бўлмагай ҳеч хору зор,
Мадҳини куйлайверайлик завқ билан мардонавор,
Бизга шу юрт тинч бўлиб, ҳеч кўрмасин ғам, инқироз.

Йилдаги ҳар тўрт фасл ҳар лаҳза бунда навбахор,
Боғлари жаннатмақондир, қирлари кенг лолазор,
Сувлари обиҳаётдир, иқлими хўб бегубор,
Кенг жаҳон майдонида бундай диёр қай ерда бор,
Бизга шу юрт тинч бўлиб, ҳеч кўрмасин ғам, инқироз.

Бунчалар ҳам, бунчалар ҳам кўркамун зебо эрур,
Барча эл аҳдига қойил, ҳуснига шайдо эрур,
Ҳар нафасда олам-олам мўъжизот пайдо эрур,
Бағрига милён Калонийдек ғазалхон жо эрур,
Бизга шу юрт тинч бўлиб, ҳеч кўрмасин ғам, инқироз.

ҒАЗАЛХОН ЭТДИНГИЗ

Эрта тонгда боваро, дилдор, жавлон этдингиз,
Мисли товус товланио сайри гулистон этдингиз,
Пурзиё офтоб мисол дилни нурафшон этдингиз,
Ҳисларим жўш урдириб, қалбимни бўстон этдингиз,
Сизни кўрсам деб эдим, мушкулни осон этдингиз.

Сизга боқсам юзларингиз кўзларимга нур сочур,
Сизга боқсам борляимдан ғам, алам, ташвиш қочур,
Сизга боқсам қалбгинам шодликка бағрин кенг очур,
Ҳисларим, туйғуларим ҳам зулфингизга чирмашур,
Бу не бахтким, сиз мени(нг) кўксимни осмон этдингиз.

Ногаҳон лебо юзингизда табассум порлади,
Ҳуснингиз боз ошдию, гулларни ҳам хушторлади,
Кўзғалиб рашким, чунонам ёнингизга чорлади,
Дилдаги мавжуд гумонларнинг барин бекорлади,
Ёр, умидим томчи эрди, катта уммон айлади.

Сиз нигоҳ солган маҳал янтоқ, тикон ҳам гул бўлур,
Сиз нигоҳ солган маҳал бойўғли ҳам булбул бўлур,
Сиз нигоҳ солган киши ишқ ўтидан кул-кул бўлур,
Сиз нигоҳ солган маҳал шоҳ бўлса ҳам кас қул бўлур,
Севгингиз бирлан Калонийви ғазалхон этдингиз.

ИЛТИЖО

Худойим, тинглагин хаста қулияннинг илтижосини,
Ўзиндан бошқага айтмам дилимнинг муддаосини,
Чекарман табакай ношуд рақиб жабру жафосини,
Юзимга суртамоқ истар ўзин шаънин қаросини,
Отар ҳар дам камонидан бошимга марг балосини.

Нечун имони йўқ ағёр менга муджиш рақиб бўлмиш,
Не боисдан, билолмайман, дилига ғаш, қаҳр тўлмиш,
Нега менга равонмас йўл, анга доим равон йўлмиш,
Анинг бахтин гули яшнаб, менинг бахтим гули сўлмиш,
Ўзинг одил ҳукмдорсан, ўзинг бергил баҳосини.

Нечун ёвим қутургадан қутурмоқда, қани инсоф?
Ғазаб номли балосини уюб ташлар мисоли қоф,
Ўзин мутлоқ ҳукмдор деб ҳисоблайдир, уриб кўп лоф,
Емоғи бол эрур доим, либоси мутлақо зарбоф,
Ўзингдан бошқа қодирмас, сўрарман, бер жазосини,
Ўтинчим шу: бу олам қорида бўлсин ҳақиқатлар,

Разолатлар тугаб, ҳокимлик этсинлар адолатлар,
Қанот ёзсин, Калоний, эътиқод, битсин жаҳолатлар,
Кишин қалбин безаб турсин саховатлар, саодатлар,
Куйёш янглиғ сочиб турсин ҳидоятлар зиёсини.

1990 йил

АЙЛАДИ

Бу Эгам қудрат билан осмонни пайдо айлади,
Ер, олов бирлаш шамол, уммонни пайдо айлади,
Хулп кўриб оташнафас инсонни пайдо айлади,
Сўнг ўшал инсон танида жонни пайдо айлади,
Имтиҳон этмоқ учун иймонни пайдо айлади.

Имтиҳондан қанча каслар беш баҳога ўтдилар,
Бебақоликдан кетиб, дорилбақога ўтдилар,
Бевафодан юз буриб ул бовафога ўтдилар,
Ғам, аламдан хос бўлиб, кайфу сафога ўтдилар,
Бу азизларга Эгам жаннатни пайдо айлади.

Баъзилар юрди жаҳонда дилларини шод этиб,
Ишларин гумроҳу доим ўз-ўзин бедор этиб,
Оқибат ўтмай сивовдан кетдилар фарёд этиб,
Кўйсалар бўлмасмудихим охиратни ёд этиб,
Ул ганимларни жаҳаннамга тиқиб, жо айлади.

Эй ёронлар, бу жаҳон ўткинчидир, ҳушёр бўлинг,
Сиз Эгамнинг ёдида тун-кечалар бедор бўлинг,
Бедиёнатдан қочинг, динлига доим ёр бўлинг,
Кўп савоб ишлар қилинг, иймонни доим бор этинг,
Дини борнинг тилларин Оллоҳ бурро айлади.

Ким диёнатли эса халқин мудом хуррам қилур,
Йиғласа кўз ёш гўкур, байрам эса байрам қилур,
Бу саховатли юмуш, билсанг, Калоний ҳам қилур,
Доимо таъзим бажо айлаб, бошини ҳам қилур,
Кимки халқпарвар Худо бахтини боло айлади.

ҚОЛМАДИ

Даҳри дуннинг менга етказмас жафоси қолмади,
Бермаган озорико, оғриқ, жазоси қолмади,
Қасди жоним этмаган ҳеч муддаоси қолмади,
Дил уйимга солмаган мотамсароси қолмади,
Бошимга ёғдирмаган дарду балоси қолмади.

Толейим гумдон бўлиб кетган, ани излай нечун,
Кўрмагай дунёни кундуз кўзларим, ҳар лаҳза тун,
Не эрур ханда, билолмам, дилгинамнинг бағри хун,
Этди кўнглим пора-пора,эй рақибим, кўр, суюн,
Жисму жоним бўлмаган ҳам мубталоси қолмади.

Меҳрини ағёрга берди, менга сочди қаҳрини,
Май тутиб ағёрга, менга кўп ичирди заҳрини,
Кўз ёшимдан тўлдириб тошдирди доим наҳрини,
Зулм этиб менга ўзининг очди мангу баҳрини,
Бахш этарга зарра янглиғ ҳам сафоси қолмади.

Отди гуҳмат тошини гўё тегирмон тошидек,
Гуссалар солди тинимсиз аждаҳонинг бошидек,
Қоматим дол, қайрилиб кетди ниторо қошидек,
Бормикан, айтинг, чидамлироқ дилим бардошидек,
Шаънима суртилмаган ҳеч бир қароси қолмади.

Дарди йўқлар кулдилар дардимни(нг) бисёрин билиб,
Сепдилар туз этларимнинг терисин буткул шилиб,
Этдилар байрам мудом, қонли юрак-бағрим тилиб,
Фахр этарлар бевафолар шуғча ваҳшийлик қилиб,
Эй Калоний, бу жаҳоннинг ҳеч вафоси қолмади.

МЕНИ

Эй Худо, бебаҳра этма қисқа фурсатдан мени,
Доимо тезкор ўтар онларда ғайратдан мени,
Элни шодон этгани ҳар лаҳза ҳимматдан мени,
Белни маҳкам боғлабон этмоққа хизматдан мени,
Жон талаб этса, фидо айларга журъятдан мени.

Эл назардан қолдирар зулму жаҳолат аҳлини,
Бошига инсонни ёғдиргувчи кулфат аҳлини,
Тилда дўсту дилда ағёр беҳамият аҳлини,
Муттасил сийлаб суяр сидду хидоят аҳлини,
Кетмасин четлаб ўтиб умримда хуш одат мени.

Кеддими оламга одам содир этсин эзгулик,
Эзгуликдек йўқ жаҳонда гавҳаристон янжулик,
Покиза қалби ҳамиша ҳисли бўлсин, туйғулик,
Обру топсин, ҳеч қачон эл ичра бўлмай кулгулик,
Айласин ҳар дам йироқ кек, гина, кудратдан мени.

Ҳар кишининг толейи феълига боғлиқ дейдилар,
Феъли бад одамни(нг) доим бағри доғлиқ дейдилар,
Нияти соф кимсаларнинг вақти чорлиқ дейдилар,
Вақти чорлиқдан бино жон, танда соғлиқ дейдилар,
Этмасин тарк ҳеч қачон, ҳеч қайда куч-қудрат мени.

Оқибат, меҳру ҳидоятдан чарсон бу жаҳон,
Одамизот бир-бирига меҳрибону жонажон,
Йўқ эрур мағлубият, ғолибиятдан дилда шон,
Покиза кўнгил, Калоний, жаннатийликдан нишон,
Қисмасин ҳеч чархи дун дину диёнатдан мени.

ЕЛДИ ОЗОДЛИК ШАМОЛИ

Елди озодлик шамоли, дил, ўзингни шод қил,
Хушхабар элиб элинга, барчани дилшод қил,
Қайғую ғам лашкаричи даф этиб, барбод қил,
Шоду хандонлик уйини барқарор бунёд қил,
Ҳур диёринг ўз уйингдир, сен уни обод қил.

Босмасин вафлат дилингни, доимо ҳушёр бўл,
Эрк учун посбон бўлишликка мудом тайёр бўл,
Бир умрга эрки ёрсан, шерюрак шунқор бўл,
Эрксевар дўстлар сафида доимо ҳам бор бўл,
Бандиликдан энди дилни то абад озод қил.

Бу нечук омад эрур, толе қуёши сочди нур,
Нур кириб кўнгилга топдик беқиёс завқу ҳузур,
Кўнглимиз уммонида мавж урди қудратли ғурур,
Эл дебон бўлди омонлик, дер дилимда завқ ҳузур,
Шу шукуҳли лаҳзада ўтмишни ҳам бир ёд қил.

Ҳуррият деб бу Ватанда қанчалар бонг урдилар,
Лек етолмай, охиратга йўлни ночор бурдилар,
Ўзларига эл-улус қалбига ҳайкал қурдилар,
Минг шукур, қутлуғ замонда энди гаштин сурдилар,
Элсеварлик бобида сен ҳам ўзинг Фарҳод дил.

Эй Калоний, ҳурриятнинг қадрига етгин мудом,
Бошлаган ул мўътабар ишларни эттиргин давом,
Энг улуғ мақсадлару орзуни айла эзгу ком,
Дилда ишқинг жўш уриб, юртингни сев, хуллас калом,
Бир умрга эл муносибдир, элинг устод қил.

ИСТАЙДИ ДИЛ

Дўстларим, ҳижрондаман, гул юзли ёр истайди дил,
Соҷлари тундек қаро, кўзи хумор истайди дил,
Май ичиб гулшан аро мастонавор истайди дил,
Шунчаки эрмаккамас ҳеч, зор-зор истайди дил,
Васлининг маҳри учун минг жон нисор истайди дил.

Яйрашиб гулгун висол завқини сурсак икки тан,
Бизни қутлаб ғунчалар, бағрин очиб кулса чаман,
Шаънимизга мадҳ-санолар айтса қушлар сайраган,
Кўҳка бошим етказиб, яйраганман яйраган,
Қиш эмас, ё куз эмас, фасли баҳор истайди дил.

Сал босай дерман хумор, кўзи хуморидан ўлиб,
Қоп-қаро холидану сўнг икки норидан ўпиб,
Гоҳ сўриб лаълидану, гоҳи аноридан ўпиб,
Эркалаб сочин силай ҳар неки боридан ўпиб,
Кўксига бошим қўйиб турган нигор истайди дил.

Ёр билан ўтган дамим жаннатдаги хуш он каби,
Мен ани сийлай севиб олижаноб меҳмон каби,
Беҳисоб меҳрим жўшиб турсин мудом уммон каби,
Асраин, ардоқлайин жисимдаги шу жон каби,
Кўйлайин булбул каби, бир гулузор истайди дил.

Истагим рўёбга чиқмас эрса вайрон борлигим,
Қолмагай зарра мадорим, қип-қизил қон борлигим,
Нолаю фарёд билан кўп оҳу афғон борлигим,
Сарғайиб қақшаб сўларкан, худди бежон борлигим,
Тарк этай жон, эй Калоний, бир мозор истайди дил.

ЭТ ҲАМИША МУҲТАРАМ

Оч кўзим, ё Раб, разолат сори гар қўйсам қадам,
Йўлдан оздирсанг мабодо бир умр қилгай алам,
Мен ғарибу нотавон, осийга қил лутфу қарам,
Ёлворарман жойнамоз устида доим дам-бадам,
Ҳам у дунё, ҳам бу дунё эт ҳамиша муҳтарам,

Хизматинг айлай бажо ҳар доимо жоним билан,
Бахш этай сенга ҳаётимни шараф-шоним билан,
Бор гуноҳимни ювай жисимдаги қоним билан,
Розиман ўлсам агар қалбимда иймоним билан,
Ҳам у дунё, ҳам бу дунё эт ҳамиша муҳтарам.

Бир мусулмон ўлидирман, бу шарафни оқлагум,
Нурли номинг дилгинам тўрида асраб, сақлагум,
Уммати эрман, Расулинг сўзларин ардоқлагум,
Нега даъват этган эрса барчасини ёқлагум,
Ҳам у дунё, ҳам бу дунё эт ҳамиша муҳтарам.

Тошганимни элу юртга сарф этай, тўйлар қилай,
Камбарал, ночор, етимларнинг мудом бошин силай,
Эрта тонгдан уяғониб иймону инсофин тилай,
Доимо, Оллоҳ, жамолингни кўришга интилай,
Ҳам у дунё, ҳам бу дунё эт ҳамиша муҳтарам.
Кирмасин шайтон йўлига, асра ҳар бир бандани,
Не учунким, ўз йўлинг бор иккиланмай юргани,
Шу йўлингта бахшида бўлсин Калоний жон-тани,

Тинмайин шеърлар ёзиб, доим улурлайман сани,
Ҳам у дунё, ҳам бу дунё эт ҳамиша муҳтарам.

КАМЛИК БЎЛМАСИН

Юрда сероблик бўлиб, ҳеч кимда камлик бўлмасин,
Шодумонлик авж олиб, қайғую камлик бўлмасин,
Ҳамма тенг лутф қилсин, аммо бекарамлик бўлмасин,
Мустақиллик яшнасин, асло қарамлик бўлмасин,
Қадди фоз юрсин одамлар, боши ҳамлик бўлмасин.

Ҳар кишининг рўзғори бут бўлиб, топсин камол,
Остидан доим ўтиб турсин ажиб қутлуғ шамол,
Турмуши болдек ширин, соат сайин очсин жамол,
Мустақиллик яшнасин асло қарамлик бўлмасин,
Қадди фоз юрсин одамлар, боши ҳамлик бўлмасин.

Минг шукрим, лаҳза-лаҳза меҳру ҳиммат ортадир,
Покланиб, чиндан кўнгиларда диёнат ортадир,
Оқибат, миллий гурур бирлан саодат ортадир,
Мустақиллик яшнасин, асло қарамлик бўлмасин,
Қадди фоз юрсин одамлар, боши ҳамлик бўлмасин.

Шу Ватандир бизга қутлуғ дилдаги иймонимиз,
Бахт эрур бахшида бўлса унга жисму жонимиз,
Сарф этайлик умримиз, ҳар неки бор имконимиз,
Мустақиллик яшнасин, асло қарамлик бўлмасин,
Қадди фоз юрсин одамлар, боши ҳамлик бўлмасин.

Эй Калоний, яхши шеърлар бирла қил халқингни шод,
Яхши инсонларга чин дилдан сўра мушкулқушод,
Охирад кетган боболар рўзини бот айла ёд,
Мустақиллик яшнасин, асло қарамлик бўлмасин,
Қадди фоз юрсин одамлар, боши ҳамлик бўлмасин.

1991 йил

МУСУЛМОН ДИНИДАН

Хуш фазилат ёғилур ҳар дам мусулмон динидан,
Одоб-ахлоқ ўрганур одам мусулмон динидан,
Топди халқим дардига малҳам мусулмон динидан,
Розидур халқим билан ўлкам мусулмон динидан,
Арзигаёй ўргилса гар олам мусулмон динидан,
Кимки бу дин йўлига кирса унинг ақли расо,
Меҳрибону хуш фазилат айлагай Холиқ Худо.

Охират ҳар бандасини этгай у жанинатга жо,
Жисми оташ ичра куймас ҳам емайдир аждаҳо,
Арзигаъ ўргилса гар олам мусулмон динидан.

Илм олишга чорлагайдир, маърифатпарвар бу дин,
Пок юришга ундагайдир, тан сихатпарвар бу дин,
Оқибатга даъват айларким, одампарвар бу дин,
Бошлагай иймонга доим, охиратпарвар бу дин,
Арзигаъ ўргилса гар олам мусулмон динидан,
Биз мусулмон аҳли доим бу жаҳонда бахтиёр,
Эл аро обрў топармиз ҳам толармиз эътибор,
Чунки кимда бўлса иймон ҳеч қачон бўлмайди хор,
Ёлғиз Оллоҳни Калонийдек кўрарга интизор,
Арзигаъ ўргилса гар олам мусулмон динидан.

ЭТМАГИЛ СЕВГИМНИ РАД

Этмагил севгимни рад мангуга армон бўлмасин,
Ишқ билан тўлган дилим бағри тўлиқ қон бўлмасин,
Кўзларимнинг ёши тинмай кавқабистон бўлмасин,
Беғубор орзуларимнинг бари ёлрон бўлмасин,
Кулгали ҳолимга арёрларга имкон бўлмасин.

Севги бу меҳру мурувват, дилни айлар дилрабо,
Ул гўзаллик, ул нафосат, ул латофат, нур-зиё,
Севгиси бор кимсаларнинг умри ўтгай бериё,
Тарки ишқ этмай кўнгиллар унга бўлсин ошино,
Севгисиз оламда ҳатто битта инсон бўлмасин.

Севгининг куч-қудратидан чўл кўнгиллар лозазор,
Севгининг куч-қудратидан барча диллар беғубор,
Севгининг куч-қудратидан меҳрибонлик бешумор,
Севгининг куч-қудратидан бор эрур номус ва ор,
Севгисиз оламда, дўстлар, лаҳза ҳам он бўлмасин.

Севгининг васли шифою, ҳажри дарддир бедаво,
Дардидан ким оғриси ранги сомондир, қаҳрабо,
Жонида ороми йўқдир, қалби ҳам мотамсаро,
Васлига етса ва лекин шу замон топгай даво,
Ҳажридан ҳеч кимса ҳеч давронда қурбон бўлмасин.

Дилгинам, кел, майлига, куй, майлига, ён сеvgидан,
Бу жаҳонда касга мангу шуҳрату шон сеvgидан,
Шуҳрату шон дер эсам кам, беқиёс жои сеvgидан,
Беғубор ушбу мухаммас ҳам намоён сеvgидан,
Эй Калоний, ишқи йўқ ҳеч бир ғазалхон бўлмасин.

ЭЛСЕВАРЛАР

Элсеварлар юртига чин ошиғу шайдо бўлур,
Этса даъват ҳар юмушга шул замон пайдо бўлур,
Дилга завқ, кўнгилга шавқ, жонларга дил оро бўлур,
Халқига таъзим этиб, тик қомати ҳам ё бўлур,
Оқилу доно, вали, камтар улур сиймо бўлур.

Ул Ватаннинг зарга тенг тупровини кўзга сурар,
Қалбида ишқи учун осмонўпар уйлар қураар,
Гар қилич келганда ҳам бошига, аҳдида турар,
Кўп садоқат кўрсатиб, содяқ бўлиб қандин урар,
Кетмагай ҳижратта ҳаргиз, юрт асил маъво бўлур.

Элу юртин шаъну шонин бир умр ардоқлагай,
Ёвларини ёв билиб, ошиларин ўртоқлагай,
Неки фармон этса халқи жон-дилидан ёқлагай,
Бурчини аъло бажо айлаб, тузини оқлагай,
Қиймати ошгандан ошгай, бебаҳо аъло бўлур.

Муддаоси доимо қурмоқ, яратмоқлик мудом,
Беғубор орзулари, эзгу ниятлар унга ком,
Севгиси боқий эрур, гўё қуёшдек бардавом,
Беқиёс толе сўраб, иқбол тилашдир муддаом,
Унга эл қалби муқаддас энг табаррук жо бўлур.

Мен анга қойил дебон, жонига жонимни берай,
Севганимдан босгани покиза бағримни керай,
Қўлларита тутгани анвойи гуллардан терай,
Ҳурматини жойига қўйсам, Калоний, ўргилай,
Бешумор мадҳи учун дил булбулигўё бўлур.

БУ ЖАҲОНГА

Бу жаҳонга барча инсон мисли меҳмон, дўстлар,
Яхши меҳмонни улуғлар, яхши меҳмон, дўстлар,
Иззатини билса меҳмон яхши инсон, дўстлар,
Яхшиликка қўл урайлик, бор-ку имкон, дўстлар,
Беғубор дилларда қолмас доғу армон, дўстлар.

Не учунким, ҳамма кетай оқибат навбат билан,
Азроил жонни олур келса ажал фурсат билан,
Кирса чиқмас уйга тиққайлар сепи ҳурмат билан,
Ушбу уй нурли бўлур кимки яшар ҳиммат билан,
Беҳамият касга йўлдош дарду ҳижрон, дўстлар.

Билмадим, ўлсам аза кимга ва кимга тўй бўлур,
Хотирам кимга унут, кимга умрбод ўй бўлур.

Изларим қолган уйим кимларга, айтинг, уй бўлу,
Боғларим мендан кейин ҳам кўркам ухшбўй бўлу,
Кошки рудим яхшиларни кўрса шодон, дўстлар.

Ниятим мендан кейин ҳам бор бўлсин яхшилар,
Эрклию имонлию диндор бўлсин яхшилар,
Ҳамжиҳат ҳам ҳамфикр, ҳамкор бўлсин яхшилар,
Эзгулик голиб мудом, иқрор бўлсин яхшилар,
Бўлса тинчлик доимо олам гулистон, дўстлар.

Уйласам дўштим олиб, дунё ажиб бозор экан,
Моли тоза кас азизу, моли пастлар ҳор экан,
Эл учун меҳнат, ижоддан бошқаси бекор экан,
Эй Калоний, сен учун энг яхшиси ашъор экан,
Ёд олур ёзганларинг дилдан ғазалхон, дўстлар.

ДЎСТААР

Меҳрибонсиз, меҳрингиз ҳар лаҳза дарё, дўстлар,
Яхши ниятли, жасоратли, мусавффо дўстлар,
Сухбатингиз ҳам ширин, кўнглига оро, дўстлар,
Сиз туфайли барча истаклар муҳайё, дўстлар,
Тегса ёстиққа бошим теппамда пайдо, дўстлар.

Гар ўзимни қуш десам қўш қанотимсиз менинг,
Сизга термулгим ҳамиша, қонотимсиз менинг,
Бору йўримдир ўзингиз, бор бисотимсиз менинг,
Шухратим, шоним, гурурим, саботимсиз менинг,
Не учун дил бўлмасин сизларга шайдо, дўстлар.

Кўп аҳилмиз, шу аҳиллик бир умр этсин давом,
Битта нон топсақ агар тенгдан бўлиб ермиз мудом,
Ажрамасмиз умримиз кундузми, тунми ёки шом,
Этни тирноқдан жудо этмас киши, хуллас калом
Ҳамжиҳатмиз, бунда кўш хислат ва маъно, дўстлар.

Ёғиз отнинг занги чиқдай, донри чиқмас ҳеч қачон,
Ким бўлинса бўрига ем бўлғусидир бегумон,
Қўлни қўлга берса ким мушкулни айлар онсон,
Бирлашиб учсақ агар бизларниқидир осмон,
Маялуб этмас ҳеч киши ҳам енга олмас, дўстлар.

Кимки ёғиз, якка бўлса яккамоҳов дейдилар,
Катта, улкан ишга кўнгли бермагай дов дейдилар,
Кўпчиликдан, лек ҳутулмас қочса ҳам ов дейдилар,
Кимки дўстлик риштасини узса у ёв дейдилар,
Бадфеълу бадбахт эрур ким қилса равро, дўстлар,
Ошинолик бўлса дил тўқ, хотиринг ҳар лаҳза жам,

Ошинолик бўлса бутлик, бўлмагай рўзғорда кам,
Ошинолик бўлса ёр ҳам айлагай дутфу карам,
Ошинолик бўлса тинчлик устивор оламда ҳам,
Дер Калоний: ушбу шеърим сизга совво, дўстлар.

МАНАМ ҲУР ЎЗБЕКИСТОНЛИК

Манам ҳур ўзбекистонлик, гурурим, ифтихорим бор,
Етарди обрўйим ҳамда қозонган эътиборим бор.
Ўзимга хос фазилат, номусим бирла орим бор,
Ҳақиқатли, адолатли асил қатъий қарорим бор,
Ватан мудҳини куйловчи навобахш ҳўда торим бор.

Шукрким, кудди иқболим, менга ҳурлик насиб этди,
Қаро зулмат узоқлашди, ажиб нурлик насиб этди,
Ҳуқуқим қайта тикландию тенгқурлик насиб этди,
Қаро зулмат узоқ кетди, гўзал нурлик насиб этди,
Дилимда оташин илқим, ўзимда ихтиёрим бор.

Диёримга боқинг, бошдан оёқ жаннатмакон боғдир,
Қўлим чўзсам етар осмонга, кўксим энг баланд тоғдир,
Бу дамлар энг гўзал дамдир, бу дамлар ҳуш ўтар чоғдир,
Бу кун олам ҳавас қилсин, қозон ҳам чўмичим ёғдир,
Фахрланмай нечун, айтинг, туганмас навбаҳорим бор.

Диёрим кўкидан халқимга нур афшон таралгандир,
Ҳалол ишлаб, ҳалол топмоқ учун имкон яралгандир,
Бу имконлар Эгам номли нажоткордан сўралгандир,
Бутун бахтим уйи омад зиёсига ўралгандир,
Ноним нимта эмас, дўстлар, барокотли шикорим бор.

Тутаб тунлар диёримнинг зиёбахш тонглари отди,
Кўролмасдан рақиблар тинмайин ғийбат тошин отди,
Гараз мақсад туфайлидан ўзин виждонини сотди,
Бу рафлат уйқусидан Калонийни ҳам уйротди,
Бўлиб огоҳ, бўлиб ҳушёр яшашликка шиорим бор.

ҲАЁТ

Эй кўнги, одам ўтиб кетгувчи йўлдир ҳаёт,
Лек бу йўлда ҳар қадам бир мўъжизотдир, мўъжизот,
Ушбу йўлдан кимки тўғри юрса унга йўқ мамот,
Гар адашса ногаҳон асло топмайдир нажот,
Шул сабабдан етти ўйлаб, бир босарман бот-бот.

Ушбу йўлнинг четлари кўркам эрур зебо жуда,
Гашти бор бу йўлда юрмоқни, эй доно, жуда,
Завқию шавқи унинг оламча сермаъно жуда,

Шул сабадан мен унга бўлдим, ахир, шайдо жуда,
Ушбу йўлда менга ҳамроҳ бўлгай ҳар доим сабот.

Ким билар ким юрганини ундан бир из қолмаса,
Қайта унгайму дарахт қирқилса, илдиз қолмаса,
Мақсадим ижро эмас, бу йўл ғуборсиз қолмаса,
Бахтиёрман, дўстларим, мендан кўнглингиз қолмаса,
Бор бисотим сарф этиб сизларга қилгум илтифот.

Ким унутса яхшиликни гар эсига солмасам,
Ёки уч-тўртта гул кўчат экибму қолмасам,
Мен инсонму йўлда ётган тошни четга олмасам,
Тезда мақсадга етарман йўлда чарчаб толмасам,
Эй дилим, бу йўлни обод этгани қил кашфиёт.

Ушбу йўлдан бир утарман, кетга қайтиш бўлмагай,
Ушбу йўлда ўтқазиб кетган гулим ҳеч сўлмагай,
Ушбу йўлдан беҳуда ўтсам бу кўнглим тўлмагай,
Ушбу йўлдан яхши ўтган одам асло ўлмагай,
Шул сабадан, эй Калоний, қолдириб кет яхши от!

ЎЗБЕКИСТОН БУ

Эли ўзбек, ўзи бек ҳам ўзи хон Ўзбекистон бу,
Берунийдир, Улуғбекдир, билимдон Ўзбекистон бу,
Навий, Луғфий, Бобурдир, ғазалхон Ўзбекистон бу,
Мудом дунёга ном ёйган қучиб, шон Ўзбекистон бу,
Бутун олам ҳавас қилгай, ахир, жон Ўзбекистон бу.

Фахр этмоққа ҳақлидир, Амир Темур бобоси бор,
Юсуф Хос Ҳожибу Маҳмуд Қошғарийдек тағоси бор,
Бухорий, Термизий, Нақшбанд, Яссавийдек даҳоси бор,
Жаҳон тарихида олган муносиб ўз баҳоси бор,
Бутун олам ҳавас қилгай, ахир, жон Ўзбекистон бу.

Самарқинду Бухоро, Хивага кимлар ҳавас қилмас,
Қадимий Шош, Намангану Қўқонни қай киши билмас,
Ки ўзбекнинг асрлардан ошишга йўли қирқилмас,
Жўшиб турган булоқ чашми жаҳон тургунча беркилмас,
Бутун олам ҳавас қилгай, ахир, жон ўзбекистон бу.

Мурунгову Зарафшон тупроғи тупроқ эмас, зарку,
Тиёншону Ҳисор, Чотқолда тошлар мисли гавҳарку,
Шоҳимардону Бўстонлиқ асил жаннатга тенгларку,
Ҳавоси соф, суви тозза, гиёҳи ҳам суманбарку,
Бутун олам ҳавас қилгай, ахир, жон Ўзбекистон бу,
Чаровондир диёри соғгани оламга соф нурдир,
Йигитлар бунда Алпомиш, Муқанна мисли мағрурдир,

Ахир, ҳур қизлари Барчин каби масруру машҳурдир.
Этай Оллоҳга шукрона, бугун эл мустақил, ҳурдир,
Бутун олам ҳавас қилгай, ахир, жон Ўзбекистон бу.

Бўлиб бир жону тан халқи тарин ҳам яхши бирлашди,
Очиб кўнгил, ният айлаб, юракдан яхши сирлашди,
Беляда қуввати ошди, Калоний, райрати тошди,
Дегайлар шубҳасиз бир кун бу миллат онги тоғ ошди,
Бутун олам ҳавас қилгай, ахир, жон Ўзбекистон бу.

НАВОИЙ ҲАЗАЛИГА МУҲАММАС

Во ажаб, ҳижронда ошиқ дилни(нг) хуррам они йўқ,
Бир бошоқдирким, вужудида бирор бир дони йўқ,
Муттасил чеккай азоб, рангида зарра қони йўқ,
Ёрдиғ айру кўнгул мулкедурур султони йўқ,
Мулкким султони йўқ, жисмедурурким жони йўқ.

Ихтиёри ўздамас, ишқиға бўлмиш мисли кул,
Йўқ фароват заррача, ҳижрон ўтидан жисми кул,
Жисми кул бўлғониданким жони йўқдир, худди шул
Жисмдин жонсиз не ҳосил, эй мусулмонларким, ул
Бир қаро туфроқдекдурким, гулу райҳони йўқ.
Ҳеч керакмасдир гуруру ҳам суруру шон анга,
Ҳеч керакмасдир тазина, мулку давлат, кон анга,
Фарқи йўқдир паст-баландлик, ҳар тараф, тўрт ён анга,
Бир қаро туфроқким, йўқтур гулу райҳон анга,
Ул қоронғу кечадекдурким, моҳи тобони йўқ.

Кўз ёши дарё ва лекин йўқ эрур хандон анга,
Кеча кундуз ёр бўлмиш ислаю афғон анга,
Толеш қучмоқ учун ҳеч қолмаган имкон анга,
Ул қоронғу кечақим йўқдир моҳи тобон анга,
Зулматедурким, анинг сарчашмаи ҳайвони йўқ.

Сўнса ҳам орзу, умид, ҳижрон тикони сўлмағай,
Шул сабабданми, анинг қалбига ором тўлмағай,
Бу жаҳонда ошиқ аҳли барҳаётдир, ўлмағай,
Зулматеким, чашми ҳайвони онинг бўлмағай,
Дўзахедурким, анинг равзаи ризвони йўқ.

Ундадир олий фазилат, ундадир энг олий дид,
Ёр васлиға етишган кун анга энг катта ийд,
Гарчи бу ийд келморига заррача йўқдир умид,
Дўзакеким, равзаи ризвондин ўлғай ноумид,
Бир хуморедурким, анда мастлик имкони йўқ,
Кошки эрди, эй Калоний, бўлса омад, бахти ёр,
Бўлмас эрди бу жаҳоннинг устунни ҳам анга дор,

Минг жафолар чекмас эрди, йиғламасди зор-зор,
Эй Навоий, бир анга мундоғ ухубатларки, бор
Ҳажридин дарди ва лекин васлидин дармони йўк.

ИЗҲОРИ ИШҚ

Эркин Воҳидов газалига мухаммас

Орзуйим, кўп кутганим - дил дуторин тори ишқ,
Хоҳиши ҳам ихтиёри, бахти, йўғу бори ишқ,
Покиза саклай мудом қалбимнинг номус, ори ишқ,
Дилга илк бор тушди ногоҳ ишқ аталган кори ишқ,
Дард дебон ким айтмиш они дардларимга дори ишқ.

Танлаб олгин иккисидан қай бири бўлса савоб,
Бедор ўлмак яхшидирми, ёки гафлат, уйқу-хоб,
Айт-чи ичмасдан бўлурму турса май-гулгун шароб,
Ошиқ ўлмакму азоб ё ишқсиз ўлмак изтироб,
Зори ишқ бўлғай кўнгил гарчанд чекар озори ишқ.

Кимки ошиқ қалби севги оташида ёнадир,
Кунлари кийноладир ҳам тунлари гўлғонадир,
Хоҳ ҳажр чоғида бўлсин, хоҳ висолга конадир,
Ишқ ўти тушган кўнгилга ўзга дард бегонадир,
Мен бўлибман, вожааб, дардманди шеър, бемори ишқ.

Доямо мақсадга интил, турмагил бир лаҳза тек,
Ёр қалбин боғларига чин муҳаббат гулини эк,
Нози истигносидан ҳеч ранжима, саклама кек,
Ишқ сўзин шеъримга солдим, ишқ билан ёндим ва лек,
Билмам ошиқлик надир, билмам надир асрори ишқ.

Бир даме ҳеч миҷжа қокмай ўлтириб чиқдим бутун,
Тонг отиб, бахтим қулиб аста ёришмоқда бу тун,
Эй Калон, омад тилаб, менга қадаҳда бода сун,
Шеър ёзилган саҳфаларга шеър ўраб келдим бу кун,
Пайт кутиб ночор турарман қилгани изҳори ишқ.

МУСАДАСЛАР

ЎТМАЙ ТУРИБ

Найлайин, мен билмадим кадрин отам ўтмай туриб,
Ҳикматини олмадим мушфик онам ўтмай туриб,
Ёнида тиргак бўлай энди акам ўтмай туриб,
Эркалаб эъозлайин эрка укам ўтмай туриб,
Хохарим ардоқлайин бирдан у ҳам ўтмай туриб,
Акрабо-хеш хизматин айлай бу дам ўтмай туриб.

Нурни(нг) кадрига етаркан кас қуёш ботган маҳал,
Зўр бедовнинг кадрини билгай одам сотган маҳал,
Соғлигин кадрин билур бемор бўлиб ётган маҳал,
Босконни босганинг нафсиз метал қотган маҳал,
Фойдасиз чекмоқ надомат ёй ўкин отган маҳал,
Акрабо-хеш хизматин айлай бу дам ўтмай туриб.

Сен экин экмай туриб тупроқни айла парвариси,
Зўр таом ҳам матрасиз оғзингда бор тушганда тиш,
Турналар қочгай эканлар келганида юртга киш,
Дўст деганинг қанчаси жуфтақни ростлар тулса иш,
Яккаю ёлғиз киши душман учун ҳар лаҳза жиш,
Акрабо-хеш хизматин айлай бу дам ўтмай туриб.

Тилда чин дўст, аслида ағёр одамдан қоч, бекин,
Доимо содиқ кадрдонлар азиз, бўлгин якин,
Яшнатур қалбинг улар, чақнаб мисоли бир чакин,
Айлабон бўлмас адо узган билан дўстлар ҳақин,
Ўз танингга ботмагай шамширда гар бор бўлса қин,
Акрабо-хеш хизматин айлай бу дам ўтмай туриб.

Бу жаҳондан қанча одам ўтди тирноқларга зор,
Хешсизу дўстсиз эсанг, дунё кўзингга тангу тор,
Ёлғиз отнинг донғи чиқмас, гарчи унда чанги бор,
Эй Худойим, дўстга зор, душманга асло этма хор,
Сўнги армон фойдасиз, дейдир, Калон, беихтиёр,
Акрабо-хеш хизматин айлай бу дам ўтмай туриб.

ТИЛАК

Дўстлар, Сизларга бул кун бир тилак айтмоқ керак,
Бир тилак, аммо жаҳонда энг улуг, олий тилак.
Кўксиңгизда муттасил месьерида урсин юрак,
Ҳар томондан кетма-кет келсин қувончлардан дарак,
Доимо хуррам бўлинг, кўздая ёшингиз чиқмасин,
Тўй қилинг, тўйлар қилинг, тўйдан бошингиз чиқмасин.

Кўрмангиз оламда ҳаргиз камлигу хор-зорлик,
Бир умр юрсин узок дардмандлигу беморлик,
Ҳеч қачон етказмасин ҳеч кимса, ҳеч озорлик.
Бахту иқбол, тоделар қилсин ҳаминша ёрлик,
Доимо хуррам бўлинг, кўздан ёшингиз чиқмасин,
Тўй қилинг, тўйлар қилинг, тўйдан бошингиз чиқмасин.

Кўп меҳр кўрмоқка лойиқ меҳрибонсиз барчангиз,
Жонга жонлар бахш этувчи жонажонсиз барчангиз,
Оқибатли, ориятли дўст-ёронсиз барчангиз,
Бир-бирига хўб муносиб қадрдонсиз барчангиз,
Доимо хуррам бўлинг, кўздан ёшингиз чиқмасин,
Тўй қилинг, тўйлар қилинг, тўйдан бошингиз чиқмасин.

Сиз қаби олийжаноб одам сира кам бўлмагай,
Қалбига илодлик тўлиб, қайгу, алам, ғам бўлмагай,
Лабларида мавж уриб кулгу, кўзи нам бўлмагай,
Эл мудом олқиш этар, қаргиз боши ҳам бўлмагай,
Доимо хуррам бўлинг, кўздан ёшингиз чиқмасин,
Тўй қилинг, тўйлар қилинг, тўйдан бошингиз чиқмасин.

Чин юракдан Сизга яхши ният изҳор айладим,
Қанча ҳурмат, эътиборим бўлса ошқор айладим,
Дилдаги туйғуларимнинг барин ашғор айладим,
Кўнглингиз боғин, Қалоний, яхши гулзор айладим,
Доимо хуррам бўлинг, кўздан ёшингиз чиқмасин,
Тўй қилинг, тўйлар қилинг, тўйдан бошингиз чиқмасин.

БЎЛМАСИН

Мустақилмиз, эй азизлар, ҳеч қачон ғам бўлмасин,
Ашқ тўқмоқдан элимнинг кўзлари нам бўлмасин.
Халқ аро обрўси ошсин, бошлари ҳам бўлмасин,
Меҳнатидан гуркираб кўп яшнасин кам бўлмасин,
Ёр юзида бўлсин илғор, бунга шубҳам бўлмасин,
Хуррият душманлари умрида хуррам бўлмасин.

Аслида шер бўлса ҳам қалқимни гўсванд дердилар,
Бақрайиб бездек боқиб, ош ила нонини ердилар,
"Бу тексин луқма" дея жирқанч қучоқни кердилар,
Мустақиллик қўлга киргач "тошларини тердилар",
Кимки истиқлол учувдир, унга мотам бўлмасин,
Хуррият душманлари умрида хуррам бўлмасин.

Ҳар бир элнинг бойлиги ўзига бўлсин, жўралар,
Экканини ўрсини хирмони тўлсин, жўралар,
Ким бировнинг мулкига чанг солса ўлсин, жўралар,
Яшнаёлмай бир умр ул энди сўлсин, жўралар,
Тенг яшашлик бўлсини босқинчи одам бўлмасин,
Хуррият душманлари умрида хуррам бўлмасин.

Бебаҳо юртим чироғон хуррият офтобидан,
Дил уйи равшан бўлодир шул гўзал моҳтобидан,
Халқимиз кулгу қадам ташлар, турибдир хобидан,
Эй Қалон, хушнуд ичайлик биз қувончинг обидан,
Шодумонлик бўлсини ташвишли олам бўлмасин,
Хуррият душманлари умрида хуррам бўлмасин.

ҲАЖВИЕТ

НАСИҲАТ

Бир зикранинг деганлари

Нечун ёт кимсага қарз бергай, одамлар ҳам аломат-да,
Бериб қарз сўнг қолиб кетгай ўзи афсус, надоматда.
Ёнингда бор экан ақчанг уш сандикқа жойлаб қўй,
Нечун нақдинг этиб насия, колурсан сўнг хижлатда.
Ўзингнинг толганингни не учун саклашга ожизсан,
Эурсан ландавур, довдир, бирам бўшсанки, эй лагта.
Анов кун қарз берибдирсан фалон фонзни мўлжаллаб,
Олурсан энди у қарзни фоизи бирлан қиёматда.
Оларда жон кирар доим, берарда жон чиқар доим,
Бу қонунни киши билмас эса чув тушгай албатта.
Бериб онсонгина сўнгра ололмай зор қақшайсан,
Бу корингни кўриб қалбим эрур ғоятда ҳайратда.
Билолмайман, сенинг қилмишларингнинг боиси недир,
Ва ё доврўғ солай дейсанми, эй нодон, саҳоватда.
Бугундан қарз беришдан қоч, бироқ олмоққа қўй ихлос
Олу лексин дегин қайтаргани имкони йўқ албатта.
Калоний, қарз олиб бермай қочиб юрмоқни одат қил.
Юзингни гар қалин қилсанг, ўтар умринг фароғатда.

САВАБ-САВАБ ҚЎЙИНГ-ДА

Одам бўлиш машаққат, унга чидаб қўйинг-да,
Босган изим қалай деб гоҳ-гоҳ сўраб қўйинг-да.
Дувёнинг неъматига кўз қурмагур тўярми,
Нафсингиз кўкрагига инсоф қадаб қўйинг-да.
Билмай тиконни босган тортгай азиятин ҳам,
Юрганда йўлингизга бир-бир қараб қўйинг-да.
Виждоннинг иллари ҳам бўлиб кетар чигал гоҳ,
Чанг босмасин, авайлаб артиб, тараб қўйинг-да.
Яхши ниятни асранг, ёмон ниятни ташланг,
Барча ниятларингиз бир-бир элаб қўйинг-да.
Ташлаб кетар баноғох дину диёнатинг из,
Ҳар эҳтимолга қарши жонни улаб қўйинг-да.
Ўтган умр ўтибдир, гуноҳ кўпми, савоб ё,
Ҳалолу пок яшашда элга яраб қўйинг-да.
Бас ҳажвчи экансиз, ёмонларни, Калоний,
Ҳажя қамчиси бирла саваб-саваб қўйинг-да.

ҒАРАЗГЎЙ

Ғаразгўй уста ёлғонни кийишга,
Уялмас гапга қалпоқ кийдиришга.
Уви ундоқ, буни бундоқ дегай у,
Кучи етмас забонини тийишга.
Биронлар коридан айб излар, аммо
Қўли бормайди ҳаргиз пок бир ишга.

Ўзини кўрсатиб осмон-фалакда,
Дилинг овлайди, мохир йидиришга.
Якин борма, узоқ юр ул балодан,
Сени ҳам ўргагар афт жийдиришга.
Асабини ўртагай, жонингни кийнар,
Суякдек гарс этиб текканда тишга.
Калоний, жирканиб қочгайман ундан,
Қилурман ор ёнида ўлтиришга.

"КИНО" ҚЎЙИБМАН

*Ичкилик ичиб мастлик билан кинога тушган ва
томошабинларга озор етказиб, хушёрхонага тушган бир
безорининг хотинига ёзган мактуби*

Кеча тўйиб мен пиво, винога,
Кайф-ла тушибман ногоҳ кинога.
Лек кино кўрмай, "кино" қўйибман,
Шилжимлик айлаб бир дилрабога.
Кўнлар насиҳат айлабди, лекин
Топмабди чора мен бедавога.
Сўнгра милиция ходими, эвоҳ,
Лойик кўрибди қаттиқ жазога.
Энди ётарман маҳбусхонада,
Арзимни айтиб боди сабога.
Кўрғур ичимлик ўз ошиғининг
Шаънини бўябди зап қол-қарога.
Сеп кўп хавотир олма, эй жоним,
Лойик эмас бу мен мубталого.
Аммоки кўзим мондек очилди,
Йўл қўймам энди бундай хатога.
Дўстлар сўрашса айт тоби йўк деб,
Шояд кўл очса бари дуога.
Лекин, Калоний, авф эт гуноҳим,
Бу қилмишимни ёй интиҳога.

ГАДО БЎЛИНГ

Қўшиққа ўхшашма тарзида

Шода-шода марваридлар бўйнингизда,
Уйланмаган йигитчалар қўйнингизда.
Тузоқ қўйиб бойваччалар йўлларига,
Юз сурасиз пул ушлаган қўлларини а.
Эркак зоти учраса, бас, кўз сузасиз,
Хирс уйғотиб, дилларини ҳам бузасиз.
Ақча учун ҳаром-ҳариш кучок очиб,
Тўрт томонни буғатасиз гуноҳ сочиб.
Висол маза, маза дея ўқтирасиз,
Амалда-чи, "сифлис", "сифид" юқтирасиз.
Наҳс таратиб қасни(нг) ўнгу сўлларига,
Чўмиласиз кўз ёшларин қўлларига.

Жонга тегди қилмишингиз, адо бўлинг,
Бундан, Калон, кўча-куйда гадо бўлинг.

"МЕРСЕДЕС" МИНГАН НИГОРИМ

"Мерседес минган нигорим ўтди кўчамдан кулиб,
Қўл кўтарсам кўрмади. қолдим бирам мулзам бўлиб.
Кўз тикиб турдим узок ойинадан боқайму деб,
Бокмади, зор қақшадим, кўп йиғладим ўпкам тўлиб.
Кошки ДАНнинг ходими тўхтатса олгайдим етиб,
Лекин ул ҳам гинг демай қолди кетидан термулиб.
Мен газаб отига миндим, кўзғолиб рашким чунон,
ДАНчини бир тепдиму қўйдим ачасия кўрсатиб.
Ул деди: эй баччагар, нега теподирсан мея?
Мен дедим: Ёримга боз боқсанг кетодирсан ўлиб.
Ул деди: Ёринг билан бир тангалик корим надир,
Нега ул ёнимдан ўтди мошнада елдек учиб?
Мен дедим: Номерини ёзмокка ҳам улгурмадинг,
Энди йўл четда ўлтир, сассик ўт янглиғ сўлиб.
Рашк оловида, Калоний, шунча ковроилмас эдим,
Ёрғинам мошинни ташлаб, юрсалар эшшақ миниб.

КЕТМАНГ СИРА ЖИРИЛЛАБ

*Ўзгаларни бошлиққа сотиб кун кўрувчи бир
лаганбардорга*

Қўлга олиб оёқни тезроқ боринг гириллаб,
Бошлиқ чиқибди ишга "подход" қилинг пириллаб.
Бошни эгиб, алифдек коматни дол айлаб,
Пойабзалининг чангин артиб қўйинг шириллаб.
Қўймоқ учун авайлаб остига пахтагизни,
Парвона мисли тинмай айланасиз гириллаб.
Остонасига маҳкам боғланг-да ўзни илсиз,
Қирган кишини тишланг Қоплон каби ириллаб.
Заҳру газабга тўлган забонингиз кесилсин,
Бакбақалар осволиб пишқирасиз хириллаб.
Қилган чақувингиздан зор қақшади бировлар,
Ишсиз қолиб отоси, болалари чириллаб.
Балойи нафсингиз деб оқни қаро атайсиз,
Ўк тегди дилга, оқди кўз ёшларим тириллаб.
Кўрганда афтингизни даҳшат босар вужудим,
Кўрққан каби илондан оёқ-қўлим дириллаб.
Қилмишингиз, Калоний ёзса хажва бошлаб,
Ойнадан ўпка қилманг, кетманг сира жириллаб.

ТҶЙ ҚИЛИНГ

Қанча толсангиз, ёронлар, тўй қилинг,
Ўтмасин беҳуда онлар, тўй қилинг.
Чикмасин тўйдан бошингиз ҳеч қачон,
Эй саҳию меҳрибонлар, тўй қилинг.

Яхши киймоғу емок даркор эмас,
 Бор пулини жамлағонлар, тўй қилинг.
 Жисмингизга ёғу гўшт кўп юк бўлтур,
 Қолса басдир устихонлар, тўй қилинг.
 "Бешиг"у, "суннат", "никоҳ"у "ош бериш"...
 Деб маросим номлағонлар, тўй қилинг.
 Тўй қилишнинг боиси ҳеч қолмаса,
 Тугса ҳам кўю қубилар, тўй қилинг.
 Илм олиш, касбу хунарга борми вақт,
 Сиз учун тўй имтиҳонлар, тўй қилинг.
 Авжга чиксин ким ўзарга пойгангиз,
 Ҳолсираб ёнбошлағонлар тўй қилинг.
 Киссангиз бўш бўлса ҳам ном чикса бас,
 Қарз-ҳавола тўплағонлар, тўй қилинг.
 Нози-неъмат ҳам ичимликлар қатор,
 Яйрасин бир лаҳза жонлар, тўй қилинг.
 Карнақо сурнай овозидан жўшиб,
 Маст бўлиб хўб ўйнағонлар, тўй қилинг.
 Таклиф айланг санъат аҳлин ўртага,
 Пул йиғарлар киз-жувонлар, тўй қилинг.
 Дер Калоний, тўйма-тўй юрмоқчиман.
 Сизга олқиш, сизга шонлар, тўй қилинг.

ҚУЛОҒИН САЛ БУРАНГ

Бир туман клубининг арзи

Қайрилиб аҳволяма бир бор қаранг,
 Мен клуб, омборхона деб ўйламанг.
 Дарвозамга қаттақон кулф осдилар,
 Йилда бир бор очялодирман аранг.
 Кўшни клубларда концерт авжида,
 Бунда сичқонлар қилур ҳолимни танг.
 Қишда аяж олғай роса чак-чак базм,
 Ёзда хай-хай қанча тупроқ, қанча чанг.
 Маст одамдек бир томон оғдим, нетай,
 Ёнбошимга тахта ё темир тиранг.
 Кўрса ким аҳволима қулғай роса,
 Ҳолима, маймуллар, аспо йиғламанг.
 Монанд эрмас исмима жисмим менинг,
 Шул сабабдан ҳам асаб тори таранг.
 Арз қилай дейман, Калоний, лекигин
 Қўрқадирман бошланур деб қатта жанг.
 Мен чиқиб кетдям хокимнинг ёдидан,
 Ўзтибор берсин, қулоғин сал буранг.

ҒИРИНГ-ҒИРИНГ

Бир шумният миш-мишчига

Кет, қулгим остида кўп қилмагин ғиринг-ғиринг,
 Тўхтатиб қўй "муסיқа"нчи айлама ғиринг-ғиринг.

Жонга тегди майда галлар, миш-мишу пичир-пичир,
Тинч кўй энди ўзгаларни, этмагил миринг-миринг.
Улни ундоқ деб атарсан, булни бундоқ, но ажаб,
Бошқалар ҳолига кулма, не керак хиринг-хиринг.
Ортидан хар кимсанинг тошлар отарсан беасёв,
Рўбарў келганда дерсан: марҳамат олга юринг.
Айтасанким: ул фалончи писмадон бўлгай эмиш,
Шул сабабдан бизга айланг армуғон, битта эринг.
Ўзгалар андуҳидан, айт, ким бўлодир шодмон,
Ўхшашинг битмас ярою мадда ҳам йиринг-йиринг.
Дер Калоний: алжираб вақтимни олма, этма ҳеч
Янглишиб тушган бузук телефон каби жириг-жириг.

ИЧИНГ

Ичкиликбозларга тесқари насиҳат

Майнарастлар жам бўлиб, бир нени мўлжаллаб ичинг,
"Юзта" дан деб бошласангаз ҳам кейин мўллаб ичинг.
Майдлашда матра йўқдир, лиммо-лим тўлсин қадах,
Лаб-даҳан ўз йўлига, мўйлабни ҳам ҳўллаб ичинг.
Кемага тушганини жонин дейдилар хар лаҳза бир,
Бир-бирингиз тергабон "ҳа бўлу, ҳа бўллаб" ичинг.
Гоҳи кўнгил этса "отказ", "хурмача" этмай кабул,
"Мен учун, кел, битта ол" деб ўзаро зўрлаб ичинг.
Ичга киргандан кейин бошни сабила айлантирур,
Кайфи ошган кимсани мастларга хос қўллаб ичинг.
Ичғали қай вақт қулай деб сўрмангиз ҳаргиз, Калон,
Ичкилик вақт танламайди, кунлабу ойлаб ичинг.

ҚИЛМИШИНГ

Жонимга жабр, жафо қилмишинг,
Офат деса кам, бало қилмишинг.
Корингми экан нуқул касофат,
Оҳ, шунчами беҳаё қилмишинг.
Фаҳминг жуда ҳам ғариб экандир,
Ўйлаб кўр, ахир, хато қилмишинг.
Ҳақ йўлига ғов бўлиб чўзилма,
Барҳақ бўладир жазо қилмишинг.
Ўн ўлчаю бир кес дегайлар,
Ўлчаб турадир Худо қилмишинг.
Ўйлаб кетаман, бироқ тушунмам,
Мосми ниятингга ё қилмишинг?
Ким кўрса куйиб ғазабланоидир,
Айт, сенга не муддао қилмишинг?
Шаънингга ҳажв битди Калоний,
Шояд бўладир адо қилмишинг.

БЕТАМИЗ

Ёшлиғида худбину маккор бўлган бетамиз,
Ҳар мақомга йўрғалаб, беор бўлган бетамиз.
Навқироналик чорғида манман бўлиб, зўрлик қилиб,
Кексайиб қолганда беҳад хор бўлган бетамиз.
"Оқ" ичиб, вино ичиб, жанжални ҳам пулга сотиб,
Эл-улусдан ажралиб, абгор бўлган бетамиз.
Тўқлиғига "шўх"лиги ортиб кетиб нонни тешиб,
Оқибатда бурда нонга зор бўлган бетамиз.
Хор қилиб аҳли аёлию ширин фарзандларин,
Сўққабош, танҳо қолиб, ночор бўлган бетамиз.
Қилмиши ҳеч кимсага ёқмайди, дилозор зрур,
Турқи ҳам муздан совуқ бир мор бўлган бетамиз.
Умрида эхкавларининг ҳосилин охир ўриб,
Кўзига ёруғ жаҳон танг-тор бўлган бетамиз.
Ҳолига боқсам ачинмайман, Калоний, войким,
Хор бўлур эл беадад безор бўлган бетамиз.

ЧАРМГА ЎХШАЙДИР ЮЗИНГИЗ

*Обрўли игоранинг мўътабар курсисини сотиб олиб,
порахўрликни авж олдирган бир ебтўймаста*

Пора деб томдан ташлайсиз ўзингиз,
Мисоли чармга ўхшайдир юзингиз.
"Чиймагай бекорга офтобга мушук" -
Бу шиор "олийҳиммат" дастурингиз.
Бир нима чўзмас кишин битмас иши,
Келди халқумга сизинг "чўз-чўз"ингиз.
Ҳеч одам кўзига тик боққанмисиз?
Мўлтираб кўлга қарайдир кўзингиз.
Ол деган сўзни увутгансиз қачон?
Ҳаммага "бер-бер" бўлодир сўзингиз.
Киссаси шишган кириб, пучмак чиқар,
Хонангизда бўлса ким ёлғизингиз.
Ўнта "сиз-биз"дан ҳаминча сиз учун,
Маъқул ўлғай битта зўр "жиз-биз"ингиз.
Сизга дуч этмоқда ҳам олғай чўтад,
Жонга тегди муовин-тўпризингиз.
Юдузига ўррию босқинчининг,
Тўрри келса тонг эмас юдузингиз.
Биз яшармиз эл учун деб лоф деманг,
Парда йиртилди-очилди юзингиз.
Ойнинг ярми кундуз, тун ярмиси,
Билсангиз, соф бўпти бор кундузингиз.
Тез қуни чиққай пешонангиз тешиб,
Ямламай ютган ҳаром мўл тузингиз.

ФАРОСАТСИЗ

Улфату қариндошга бир бало фаросатсиз,
Айлағай жафоларга мубтало фаросатсиз.
Соғ десанг эмас соғ у, телба ҳам эмас ҳарғиз,
Шармисор этар бўлсанг ошино фаросатсиз.
Дўст бўлиб туриб душман корини қилиб ҳўйғай,
Уйламай нетиб сўйлар доимо фаросатсиз.
Қатралаб йиғиб юрган обрўйинг тўқар зумда,
Соз бўлур узоқ юрса мутлақо фаросатсиз.
Ақлидан камомадни тўлдирай демас, ножинс,
Фаҳми кўп етишмайдир, норасо фаросатсиз.
Файз ила тароватдан мосуяо бутунлай ул,
Покиза жамиятга нораво фаросатсиз.
Эй Калон, агар ногоҳ бўлса бир умр йўлдош,
Оқибат этар хор-зор зларо фаросатсиз.

МЕНГА БОҚҚИЛ

Менга боққил, дилоромим, олиб қочма қаро кўзни,
Қулочингни кериб тургин, қучорингга отай ўзни.
Дединг: "бошимни оғритма, висолимдан умид қилма",
Менга айтма, нечук дарқор? Эшитмайман бу хил сўзни.
Мени, жоним, қўлидан иш келурми деб гумон этма,
Агарчи нарвоним йўқдир, урарман кўкда юлдузни.
Супурсам кўчани фаррош қолар қойил талантима,
Бироқ савдога қўл урсам қилурман икки юз юзни.
Агар бўлса либосинг кир ювиб бермоққа ҳозирман,
Қилурман сут каби оппоқ қаро доғ бўлса ҳам бўзни.
Калонийнинг сўзин тинглаб, дема, бу муничалар тузсиз,
Тузи паст бўлса сўзимни эшит жиндай кўшиб тузни.

ЛАБЛАРИН ЯЛАБ ҚОЛДИ

Ул гўзал тасодифан мен томон қараб қолди,
Бир ногоҳ билан дилга ишқ ўтин қалаб қолди.
Мен унинг жамолига суқланиб боқиб турсам,
Ул майин қўли бирлан сочларин тараб қолди.
Ҳеч кўзим узолмасдан бақрайиб қарайверсам,
Қайга қочишин билмай, анча довдираб қолди.
Бир менинг ўзим эрмас, қанча-қанча ошиқлар,
"Дод" дебон, дебон "войдод" унга мўлтираб қолди.
Мен-ку сўз демай ўзни кўп сипо тутиб турсам,
Бесабр биров ногоҳ номини сўраб қолди.
Дарғазаб бўлиб жонон кетди-ворди бир зумда,
Барча телба ошиқлар лабларин ялаб қолди.
Лов этиб ёниб турган дилга барча сув сепди,
Чўғ мисол юрак бари бурқсибон тутаб қолди.
Ҳусни зўр экан, нега васлини дарин тутди
Деб куяр кўнгилларда қаҳр ила ғазаб қолди.
Майли, кет, кетар бўлсанг, бошқа ёр топарман деб,
Ортидан Калоний ҳам бир ғазал атаб қолди.

ТИЖОРАТЧИ

Бемаза қовуннинг уруғидан ҳам кўпайиб кетган юлғучларгагина тегишли)

Ҳар қадамга, эй дўстлар, бўлди жо тижоратчи,
Бир-биридан алдамчи, беибо тижоратчи.
Майда-чуйда дўконлар ичра уй қуриб олган,
Чўнтагинг тишлиш дарди доимо тижоратчи.
Паст, хасис, тагин юлғуч, кутма ҳеч саҳоватни,
Бўлмагай сира дўсту ошино тижоратчи.
Аввало сотиб сенга "ТУ" ми ё "ОПАА", сўнгра
Битта чектиринг дейди, ё гадо тижоратчи.
Оғзи кўп шалоқ, бадмаст ҳам қуруғу олифта,
Бунчалар қурумсоқдир баднамо тижоратчи.
Эгнидан урар анча, бўйидан тагин шунча,
Чўнтагинг хароб айлар бу бало тижоратчи.
Инсофу диёнатсиз, виррому учар, юлғич,
Деб сотар ҳаро мумни мўмиё тижоратчи.
Алдамоққа бегона кас топилмай қолганда,
Бир-бирини алдайди, норасо тижоратчи.
Бир тийинга ҳам қиммат молини тикиштиргай,
Ёнидан ўтолмайсан, рўдапо тижоратчи.
Биттасига ҳақ айтсанг ўнгаси бўлиб тўппак,
Айлагай сени ноҳақ мутлақо, тижоратчи.
Ҳажвига, Калон, қороз етмагай агар ёзсам,
Битта сўз билан айтсам зўр "даҳо" тижоратчи.

КУЛ БҮЛДИ

(Собиқ Иттифоқ тарқалиб кетиш арафасида роял қадрсизланиб, сўнгида хазонга айланган рубл ҳақида).

Ажиб онлар келиб, дўстлар, хазон ҳам катта пул бўлди,
Вале пул ҳам хазон бўлди, қадрсиз бўлди, кул бўлди.
Одамлар дин, диёнатдан кечиб воз ақча тўплайдир,
Ажаб дунё экан, инсон қадрсиз пулга кул бўлди.
Шиор "ишлаб топайлик ё ҳалол ошнй ошайлик"мас,
"Текин қай жойда бор бўлса ўшал борини юл" бўлди.
Мудом гул ишқида бўлбул ёнар деб ўйламанг ҳаргиз,
Бу кун бўлбул учун ҳам шу хазон пул мисли гул бўлди.
Агар пул бўлса шўрво ҳам пишар чангалда, деб доим,
Вафони ҳам сотиб ёрлар, нетайким, бева, тул бўлди.
Бировлар пулни иймон деб эгиб бош саждалар қилди,
Бироқ у ақча кул бўлди, оқибат энди шул бўлди.
Калоний, пулга кул бўлма, томошо қил, ажиб ҳолат,
Бутун сандиққа пул босган кипин ҳолига кул бўлди.

НОЛИБ КЕТДИ

Бир автобус қатнови йўлидага ҳангома

Минг одамнинг бешдан бирин бир автобус олиб кетди,
Бешдан тўрти чиқолмасдан боз бекатда қолиб кетди.
Қиз боладек нозиккина келган эди ул автобус,
Шоп мўйлабди акам каби катта қорин солиб кетди.
Арвамчига борлангандек тиж турмоқдан оғрир оёқ,
Нафас олиш қийин, чанқаб юраклар ўт олиб кетди.
Елкасига қоп кўтарган поччам чарчаб "вой жоним" дер,
Ошхомини бошга қўйган холам кўп қийнолиб кетди.
Ичкарида шовқин сурон: "вой оёғим", "вой биқиним",
Эшикчага осилволган чолинг қўли толиб кетди.
Тушмоқ бўлиб эшик томон талпинганда битта шўрлик,
Йигитчанинг боши қизнинг кўксига ишқолиб кетди.
"Анов тушиб қолган гумбаз ҳамёнимни олиб қочди!"
Деб бақиргач битта кампир мирнаб хуштак чалиб кетди.
Бир вагонга лойиқ одам сиғиб битта автобуста
То манзилга етунича, Эй Каловяй, нолиб кетди.

ЎТМАЙДИ

Динни ниқоб қилиб олган бир кўзбўямачи фолбинга қаттиқ ишониб қолган бир лақманинг деганлари

Врачи мақтама ҳаргиз, у ҳеч фолбиндан ўтмайди,
Ки таъсир бобида ёлгон сира ҳам чиндан ўтмайди.
Дема: "дўхтир касалнинг кўп узорин тез яқин қилгай",
Тасаввур қил: кўзойнак ҳеч қачон дурбиндан ўтмайди.
Дединг: "жарроҳ олиб ўткир пичоқ, дардинг кесиб ташлар",
Пичоғи бўлса ҳам ўткир бадавга қиндан ўтмайди.
Азиз фолбин боқиб кўзингга дардингни баён айлар,
Врач "аввалда қонин текшириб кўрсин" дан ўтмайди.
Зарар етказган жинларни қувиб фолбин этар банди,
Бироқ зўрликда дўхтиринг сира ҳам жиндан ўтмайди.
Сенга Олоҳ берибдир дард, шифосин бандадан сўрма,
Ахир, қудратда фанлар ҳеч муқаддас диндан ўтмайди.
Сен, эй, дейди Калоний, фолчини мақтама, нафсиз,
У очкўз "ҳар туну кун чўнтагим тўлсия" дан ўтмайди.

ЎЗИНГНИ БИЛ

Бир худбиннинг ўғлига насиҳати

Ўзингни бил, ўзгани қўй,
Берма кўмак, сўйса-да қўй.
Бўлса аза сенга нима,
Бошқа йўриқ гар эса тўй.
Кўрдингки ош, кўтарма бош,
Енг шимариб, еб-ичу тўй.
Киримни қил, чиқим нечун,
Қилма сира хотири рўй.

Ёт киши-чун қотирма бош,
Ташвиши деб сурмагин уй.
Узингни бил, ўзгани кўй,
Ўзга учун бўйлама бўй.

ОҲ, МАЗА ҚИЛГАЙ ЭРДИК

*Дарди-ёди ейишу ичиш бўлган бир баднафсини
айтганлари*

Ўртага "нимта" кўйсақ, оҳ, маза қилгай эрдик,
Биллур қадахга куйсақ, оҳ, маза қилгай эрдик.
Дунёда кайфдан оргик лаззат қаерда бордир,
"Бўйни дароз" га тўйсақ, оҳ, маза қилгай эрдик.
"Закуска" сиз ичишга йўқ тоқатим, биродар,
Битта хўрозни сўйсақ, оҳ, маза қилгай эрдик.
Ёз чилласида воҳ-воҳ кумда ичиш самарали,
Нури қуёшга тўйсақ, оҳ, маза қилгай эрдик.
Сархуш бўлиб табиат бағрида яйрашибким,
Кўнглига завқни тўйсақ, оҳ, маза қилгай эрдик.
Ўткинчи бу ҳаётда ейиш, ичиш, майшат,
Ишрату айшни сурсақ, оҳ, маза қилгай эрдик.
Дейди кулиб Калоний ҳажви искана бирлан
Масту аластни ўйсақ, оҳ, маза қилгай эрдик.

НЕ КЕРАК

*Хотинини тижоратгаю бошқа бало-баттарларга
юбориб, пул топтириб, ўзи тараллабелод кун
кечираётган бир эрнинг деганлари*

Менга ёрнинг кипригу чашмян қароси не керак.
Минг ўрам сумбул сочу кошми қароси не керак.
Дейдилар асли чиройни бевафо, ташлаб кетар,
Бас экан шундоқ, ахир, ул дилрабоси не керак.
Дилрабо оҳанграбоси дилни тортса сюз эмиш.
Мен учун дарқор эмас, оҳанграбоси не керак.
Майли бўлсин суврати беўхшову эрқаксифат,
Айтинг, қадди не самар, қомат расоси не керак.
Ёр агар зебо эса нозини бисёр айлагай,
Ноз менга жабру жафо, жабру жафоси не керак.
Хўсница кўшгай хўси дерлар ҳаёси доимо,
Бир тийин бермас эса шарму ҳаёси не керак.
Мен фақир бечорани ишлатса ҳолим не кечар,
Эрни меҳнат қил деса бундай балоси не керак.
Гар асил ёрим эса ҳар дам тижорат айласин,
Розиман хорижга борса ҳам, вафоси не керак.
Берса ейман, урса ўлғум деб ётардан асрасин,
Эр мени боқсин деса бу муддаоси не керак.
Хоҳишим шундоқ, Қалон, ёр пул топар бўлсин мудом,
Топмаса пул бир чака, энг махликоси не керак.

ПУЛ

Бир пулпарастнинг хиргойиси

Бунча хушрўй, бунча хушбўй, орзуийм ҳамроҳи пул,
Яхшиларнинг зўридир ул, тотдиларнинг шоҳи пул.
Ишкпарастлар жиннидирлар, майпарастлар телбадир,
Пулпарастман, кимдигимнинг доимо огоҳи пул.
Қўлга тутсам мингталиклар шоддигим поёни йўқ.
Гар йўқотсам кўзда ёшим, дилгинамнинг оҳи пул.
Пул деган гоҳо гуҳардир, гоҳо олтин, гоҳи дур,
Менга нақди бўлса бас у, хоҳи олтин, хоҳи пул.
Дейдилар пул доимо ширин ҳаётга йўл очар,
Баъзи нодонларни, лекин мусибатли чоҳи пул.
Ҳамма пул топган, Калоний, обрўли деб ўйлама.
Бўлмасанг хушёр, тўкар обрўни ҳам гоҳ-гоҳо пул.

БИР ЧЕКИМ НОСВОЙГА ҲАМ

Нияти нопокни олмам бир чеким носвойга ҳам,
Таклиф этмайман умрбод бир пиёла чойга ҳам.
Тонг эмас рўзгоргинамни кўнглидек қилса қаро.
Бир қаранг: ундан юкибдир қанча доғлар ойга ҳам.
Шум ният ижросига юзсиз дучор айлар, вале
Ўқ керак отмоқ учун ҳар бир қамону ёйга ҳам.
Нияти бўлса бузук ташлаб қочарман оч-наҳор,
Яхши ниятли эса ҳиммат қилурман бойга ҳам.
Мақсади олижаноблар бирла бирлик муддао,
Майда ирмоқлар қўшилгай қатта анҳор, сойга ҳам.
Талпинур қалбим ҳамиша меҳри дарёлар томон,
Тозза йўл тургач кириб кетмас-ку инсон дойга ҳам.
Доимо ҳиммат либос янглиғ зарурдир бандага,
Ким эгар-жабдуқ керак учқур, чопонгич тойга ҳам.
Бу ҳаётдан пойгага чопган қаби ўтгай одам,
Келтиур шармандалиқ ғирром қўшилса пойга ҳам.
Эй Калоний, дилни кенг қил, соф ниятли, мард бўл,
Шунда тўлғайдир қозону чўмичинг ёғ-мойга ҳам.

ПОРАХЎР

Порахўрдан жирканур ҳамхона ҳам,
Жирканур ҳагтоки ота-она ҳам.
Ваъдасига учмагил, эй ошино,
Бўлмагил атрофида ларвона ҳам.
Шу қадар пасту мараздир ул, вале
Етти газ қочгай нари девона ҳам.
Дўстлари аслин билиб қилгай ҳазар,
Ёт бўлур ундан-да кўп бегона ҳам.
Кирса гар титраб турар қўшоналар,
Босма пой деб зорланар остона ҳам.
Бир куни чиккай тешиб эл маблагини,

Хор бўлур бўлса агар фарзона ҳам.
Эй Калоний, бехисоб деб ўйлагин.
Порахўр бўлса агар бир дона ҳам.

ЎРГАНДИМ

Бир ноҳисининг деганлари

Бу кун аҳли жамиятдан тиришмоқликни ўргандим,
Куфр ишларга ор этмай киришмоқликни ўргандим.
Дилим хою хавасларга уялмай йўргалаб кетди,
Ўзим айш бирла кайфимни суришмоқликни ўргандим.
Қаёқдан бўлдилар пайдо қалангилар, қасангилар,
Аларга қўл бериб, яйраб кўришмоқликни ўргандим.
Бири ундоқ деса яйраб, бири бундоқ дегай сайраб,
Манам давра ясаб суҳбат куришмоқликни ўргандим.
Шитоб бирлан қабоҳатга жаҳолат аҳли одимлар,
Қараб турмай манам ҳамдам юришмоқликни ўргандим.
Биров оғзи билан, бошика биров қўл бирла жанг айлар,
Йиғитман деб кериб кўкрак уришмоқликни ўргандим.
Дебон ҳеч яхшига кун йўк, жиноят аҳлига кун бор,
Хидоят аҳлини бир-бир киришмоқликни ўргандим.
Агар оламни сув босса, Калоний, менга не ташвиш,
Бижиб кетган вужудимдан чиришмоқликни ўргандим.

ДОҒСАН

Бир мугамбир баднамога

Тўғри гап, жисман бутунсан, соғсан,
Лекигин маънан касал - носоғсан.
Қанча нодон бўлса сенга ҳамнафас,
Тентагу аҳмоқ ила ўртоғсан.
Гердайиб кўкракка мушглайсан, биров
Довдираб юргувчи бир кўрқоқсан.
Сочларинг ҳам чаңгу кир мўйлов билан,
Кўзлари шилпигу ҳам сўйлоқсан.
Сиртига сув юкмагай дерлар, ажаб,
Сен, ахир, сувли эмас серёғсан.
Бетни кўп айлаб калин этдинг хузур,
Нафси бад, очкўз тагин нимроғсан.
Бўлса ҳам уч хотину тўқкиз ўғил,
Қиз-жувонлар олдида бўйдоғсан.
Мансаби бор кимсалардан боумид,
Пойига қавиш, ёки иштонбоғсан.
Эт билан тирноқни бўлмас ажратиб,
Кўкиори гар бўлса эт, тирноғсан.
Қилмишингни ҳажв этур шоир Калон,
Сен унинг раддин тополмай доғсан.

КЎРМАЙИН

Ори йўқ, бекурду бекоз кўрмайин,
Бўлса ҳам мен у билан юз кўрмайин.
Чўғ бўлиб ёнсин юраклар доймо,
Одамизот қалбида муз кўрмайин.
Гар кишининг нияти бўлса каро,
Умри ўтсин нузли юлдуз кўрмайин.
Ким сулув ёр қадрига гар етмаса,
Бева ўтсин қоши қундуз кўрмайин.
Ҳар умрнинг фасли бўлсин жойида,
Ёз ўрнида совуқ куз кўрмайин.
Сўзида туз бўлса қассинг яхшидир,
Манглайда леҳинг туз кўрмайин.
Ёзганинг беъматни бўлса, эй Калон,
Тезда жон берсин у юлдуз кўрмайин.

БОЙ БИЛАН

Катта кетманг, ким ўзар деб ҳеч қачон сиз бой билан
Учқур отлар пойга чопмайдир кичик бир той билан.
Қанча сойлар бирлашиб дарёни хосил айлағай,
Баски шундоқ эрса, дарё ўлчамас бўй сой билан.
Йўл яқин эрмас, тагин бўлмас равон қутганчалик,
Шаънингизни булгамангиз чангу тупроқ, лой билан.
Элда бор шундай мақол: "эсли эсанг тенгингни топ",
Нузли офтоб тенг эмасдир янги чиққан ой билан.
Куйдирар кўкдан сочиб қучли ҳароратлар қуёш,
Сиз уни таслим этолмасиз отяб ўқ, ёй билан.
Ҳеч қачон беллашма, қоч бою қурумсоқ кимсадан.
Эй Калоний, басма-бас пой ташла Хотамтой билан.

ЙЎЛИҚСИН

Номардга мудом бало йўлиқсин,
Орзусига мос жазо йўлиқсин.
Оқ йўл тиладик нияти оққа,
Ул қоп-қорага қаро йўлиқсин.
Ҳар кимса ўзин экканин ўргай,
Жанжалчига кўп низо йўлиқсин.
Юк бўлса агар у елкамизга,
Чирк бўйнига рўдапо йўлиқсин.
Гар айласа элга таъмағирлик,
Бахтига разил гадо йўлиқсин.
Пок жонни ззиб, сунқасд этса,
Жонига унинг қазо йўлиқсин.
Чоҳ қазса, Калон, равон йўлингга,
Ўз чоҳига мутлако йўлиқсин.

ХЕЧ ҚУВОНМАЙСАН

Нечун эй турфа одам ўз элингга ҳеч инонмайсан,
Кўролмайсанми ё халқинг, унинг ишқиди ёнмайсан.
Ватанга содиқ ўғлонлар мудом қаҳрингга дуч келмиш,
Ва ё агёрга берган сўзларингдан асло тонмайсан.
Қўйиб берса онагни ҳам сотиб кун кўргувчи қулсан,
Қаро зулматдасан, эрқинг зиёсига уланмайсан
"Заҳар сочмоқ эмиш касби илоннинг" дейди донолар,
Ки конхўрсая, оқар дарё каби қон оқса қонмайсан.
Киши кексайса ҳағтоки оғочларга суянгайдир,
Бироқ сен не учун, айтгил, улусингга суянмайсан.
Ҳаётингни диёринг тақдирига қўшмасанг, эсиз
Ўтар умринг, бу дунёю у дунё ҳам қувонмайсан.
Сенга айтган гапимнинг ростлигидан тўкмоғи бордир,
Муродим шу. Қалон, қаҳринг сочиб ҳеч энди янмайсан!

1990 йил

ИЛИНМАЙСАН

Ёмонларга яқин юрмас эсанг ортга чекинмайсан,
Яқин юрсанг, билиб қўйким, қувонмайсан, суюнмайсан.
Ҳамиша тўғри йўлдан юр, тагин чап йурғалаб кетма,
Тиконзорлар аро кирмас экандирсан тилинмайсан.
Мудом инсофли бўлгинким агар сармовдор бўлсанг,
Диёнатли ҳалол бўлсанг, рақобат ичра синмайсан.
Агар муҳтож бўлиб қолса биров асло ялинтирма,
Ялинтирмас эсанг бир кун ўзинг ҳам ҳеч ялинмайсан.
Диёру эл аро бурчинг билиб, қойиллатиб қўйгин,
Ўзинг ёруғ эса элдан яширмайсан, бекинмайсан.
Ҳазилатдир севишмоқлик ва лекин ишқпараст бўлма.
Билиб қўй, ишқ ўти ёккай, бироқ ҳаргиз исинмайсан.
Умр бир бор берилгандир, у ортга қайтмагай мутлоқ,
Адашмасдан яшар бўлсанг ҳаётингга ачинмайсан.
Қалоний, етти бор ўйлаб, кейин бир бора сўз айтгил,
Ахир, ўйлаб гапирсанг сўзларингдан ҳеч илинмайсан.

НОМИ ЁМОН БЎЛУРСАН

Қўйсанг амалга хирсинг ошифта жон бўлурсан,
Ишқиди ўртанурдан қок устихон бўлурсан.
Ўйламагил амални ҳузурни жон бўлур деб,
Ҳузурни жон қаёқда, қори фигон бўлурсан.
Мансаб бедови абжир, ерга урар кўториб,
Баски эмас чавандоз жуссаси қон бўлурсан.
Илму амалда йўқсан, иш юритишда сусткаш,
Ўзга а ҳам, ўзингга қони зиён бўлурсан.
Доғлар солиб амалнинг покиза курсисига,
Эл ичра ҳам бутунлай номи ёмон бўлурсан.
Ҳозирдаги нўноқлик оммага ёшириндир,
Минсанг амалга, буткул элга аён бўлурсан.

Мансабга, эй Калоний, нияти пок керакдир,
Баски ният ғаразли қадди қамон бўлурсан.

МЕНГА ИШДАН ГАПИРМАНГ

Менга ишдан гапирманг, суз очинг доим зиёфатдан,
Дуо айланг бу бошинг чикмасин деб ҳеч маишатдан.
Ахир, роҳат кулиб турса машаққат не учун даркор,
Жудо қилманг сира, меҳнат сари бошлаб, фароғатдан.
Менинг қоримни ким олмоқ эса қўлни ташлайверсин,
Ҳечам қизганмағум бундан, умид этсин саховатдан.
Бирор чойхонада ош бўлса борғум, лекигин, дўстлар,
Ташаққур айтиши биздан эрур, сарф бари улфатдан.
Агар май келтириб берса эринмай "майдалайдирман".
Қоқиб қош, қўз сузиб турса ҳузурим айшу инратдан.
Ўқиб ўрган, ҳастанинг маънисин деб чекмангиз захмат.
Дилим баҳра ололмайдир ҳечам илму синоатдан.
Қаерга бормайин охир қочар бўлди улус менам,
Урай бошимни қайларга, қочай қайга маломатдан.
Калоний, дейдики бундай текинхўрларга шафқат йўқ.
Урайми ўзни меҳнатга менам кўркиб қисматдан.

ЎҒЛИНГ БИЛАН

Кеккайиб кўп мактанардинг, "шўх", "олов" ўғлинг билан,
Бул куни бошинг эгурсан гўр, асов ўғлинг билан.
Иш буюр, бергил ўғит, олмас сўзинг бир тангага,
Қай тўмон қочгунг, ахир, монанди гов ўғлинг билан.
Гоҳ арок ичгай бўқиб, гоҳи гисҳандик қилур,
Кўк узок, қаттиқ замин, бу бежилов ўғлинг билан.
Ўғрилиқ, безоритик, шилқимлик айлар, йўқ илож
Олга пой босмоқ учун бу йўлда гов ўғлинг билан.
Бундайин мудхиш балони топмагайсан ҳеч қачон,
Гар жаҳон майдонларин кезсанг яёв ўғлинг билан.
Бул куни олдинг Калонийдан "насибанг"ни, иним,
Тот ҳажв захрини энди беаёв ўғлинг билан.

СЕЗМАСИН

Бир хотишбознинг дийдиёси

Сизни, жонон, севганимни ёр зинҳор сезмасин,
Сезса айлар иккимизни хор, ночор сезмасин.
Қўйни боксин, молни соғсин, ул супурсин ҳовлини,
Сиз билан биз айш қилайлик, қалби бедор сезмасин.
Қирсовун исди қўлига гилла, ёқут ҳайф унинг,
Оқ билатқа таққанимни даста чирқбор сезмасин.
Ақчасин ҳам ўғрилаб мен сизга совго қилганим.
Сезмасин ҳеч, сезмасин ҳеч ҳам, дилозор сезмасин.
Ул боқай деб баччаларни ишламоққа шўнгиған,
Бермангиз ҳаргиз ҳалал, ранжийди бекор, сезмасин.
Ушлашиб қўл долазорлар ичра отдик шатталок.

Бизнинг қаҳ-қаҳ кулгимизни чашми ашқбор сезмасин.
Кузларидан ранг ўтида, майлига, қон оқса ҳам.
Иккимизнинг ўртамизда унга не бор, сезмасин.
Бу жаҳонда кимга қандок, менга ўйнаш яхшидир.
Бебилис юрган йўлимни ул дилафқор сезмасин.
Қингиру кийшиқ юриб ўтди, Қалоний, Ёшдигим,
Энди расво бўлганимни ёр-вафодор сезмасин.

ОПОК ҚИЗ

Қариб қуйлмаган ошиқ дейдиёси

Опоқ киз, изларингиздан юриб сизни кидирдим ман,
Кўзимнинг ёшини оппоқ соқолимдан сидирдим ман.
Ёшим етмишдан ошган бўлса ҳам ёшдир мудом қалбим
Муҳаббат ўтида лов-лов ёниб турмоқда ҳар доим.
Отангиз қирқ ёшда эрканким ани ўғил қилиб олгум,
Онанинг ёш отангиздан, бироқ анга қулоқ солгум.
Агар ор этсангиз оппоқ соқолим олдириб ташлай,
Ажинларни йўқотмоқ-чун юзимнинг терисин ошлай.
Сочи йўқ деб сира қулманг бошимнинг қаллигидан ҳам,
Хабардор бўлсангиз басдир сиза маҳталлигимдан ҳам.
Билакка таққанингиз не, билагузукми ё соғат.
Кўзим кўрмай ани ҳозир бироз бўлди дилим диққат.
Агар қўл ушлашиб юрсак хиебонларни хилват деб,
Асо бордир қўлимда, ит қувишга айламас журъат.
Қуриб турмуш иқовлон, ёр, делим мақсадга тез етсам,
Бу дунёда бўлур армон қуёв бўлмай ўлиб кетсам.
Улиб кетсам умр бўйи йиғиб юрган пулим қолгай,
Ани сиздан бўлақлар ўзаро тақсим қилиб олгай.
Билиш, гарчи белимда қувватим йўқдир, қўлим титроқ,
Агар хотинлик этсангиз яшарсиз бой бўлиб мутлоқ.
Менинг танмаҳраким бўлмоқ учун рози эсангиз гар,
Келинг, тўй олдида бигта ўпич бирлан қилинг изҳор.
Талим розин баён этдим, ани ҳеч кимга билдирманг,
Тагин айтиб Қалонийга ҳажвга мавзу қилдирманг.

НЕ ЕТСИН

Уй зиндон, кўча хандоннинг деганлари

Хотинжон уйда яхши, кўчада улфатга не етсин,
Аларга кўрсатурга бегараз химматга не етсин.
Хотин уйдан қочиб кетмас, умр бўйи қилур хизмат,
Гарам улфат учун чойхонада хизматга не етсин.
Бу дунёда хотин бирла умр ўтса уволмасму,
Ани ташлаб чиқиб кетмоқ учун журъатга не етсин.
Хотин ундок деса, бундок дегин, наст кетмагин зинҳор,
Уриб қўрқитгани етган кучу қудратга не етсин.
Болам-чакам демасдан кўчада уч-тўртта улфатлар,
Қочиб оиладан жам бўлгани фурсатга не етсин.
Уйингда бўтқа, ёвғон шўрвадан қоч, рестороанларда
Қадаҳлар "жанги" авж олган гўзал суръатга не етсин.

Агар хушёр эсанг ташвиш босар, зимманг да бурчинг бор,
Ичиб мастликда қилган айш ила ишратга не етсин.
Бунингдек кўча хандон, уйда зиндон нусхалар ҳақда,
Калоний, ҳажв битиб топган шараф, шухратга не етсин.

БЕЛБОҒЛИ МУШФИҚ ОНАМАН

Хотинимга бўйсунарман, эрга-кеч парвонаман,
Тиз чўқарман, не учунким унга чин ҳамхонаман.
Белин ушлаб хўмрайиб дўк урса, холим не кечар,
Титрагайман, беадад қурқувда, оҳ, тулғонаман.
Борида амрига ҳозирман, мудом бир қул мисол,
Йўғида бўйним чўзиб мақтонаман, мардонаман.
Жаҳлига тексам мени эрмас, каро ер ҳам килур,
Шул сабаб ул розимас ҳар парсадан бегонаман.
Гар яқин борсам "кўнгил айнийди" деб қувлаб солар,
Лек узок ҳам кетказиб қўймас дебон "қизғонаман".
Ул париваш менга "эр", фарзандларига "ота" дир,
Беш нафар ўғлон учун белбоғли мушфиқ отаман.
Жон-дилим қўйдирса ҳам ҳеч бир иложу чора йўқ,
Оз эрур қўйдим десам, ҳар лаҳза дов-лов ёнаман.
Қаҳри бисёру жаҳлини истаса тоғ-тоғ килур,
Эй Калоний, меҳрига ёрнинг қачон мен қонаман?

НАХОТКИ "ОВ" БЎЛАМАН?

Бир бетайиннинг дийдиёси

Кўринса пул узокдан чопқир улов бўламан,
Дуч келганга қаҳрим зўр, хўб беаёв бўламан.
Онам билан иккимиз ўртакизда пул турса,
Туққанимга шул лаҳза ёт ва биров бўламан.
Қамбағалнинг қизига эр бўлишдан асрасин,
Пулли бўлса кучукни севиб қув бўламан.
Қаттоқи пашшалар ҳам болга қўнса ажаб йўқ,
Мулки борга хешману йўқсилга ёв бўламан.
Чўзса "муллажиринг" дан тап тортмайман ҳар ишдан,
Жанжал ўчоғига ҳам яқин калов бўламан.
Бўлса хабар қиримдан қулоқларим динг эрур,
Бўлса хабар чикимдан қар ва соқов бўламан.
Ис чиқса гар танишлар уйига чопқилайман,
Қайдаса кетмагайман, мисоли гов бўламан.
Бойликка хирсени қўйган кимсалар ичра зўру,
Қаҳиятли одамлар йўлида гов бўламан.
Улфатларинг борми деб ҳеч сўрмагин, нетайким,
Барчасидан қувилган яккамоҳов бўламан.
"Ов"га чиқиб, Калоний, ҳажв қуроли бирлан,
Тўғри нишонга олса нахотки "ов" бўламан.

ЯЛҚОВ

Эркин Воҳидов газалига назира

Умрини ялқов ҳамиша ўтказар уйқу билан,
Турмагай ул бошига гар урмасанг у-бу билан.

Ошга бўлса тез чопар у, ишга бўлса тез қочар.
Бирга борма ошга ҳам ҳеч, ишга ҳам ҳеч у билан.
Гап десанг қол-қол топар, лек маънидан очмас оғиз,
Эътироз этсанг мабодо енгадир қулгу билан.
Эрта тонгдан чойхона жой бўлгай унга энг қулай,
Мўйлабин сийпаб ўтиргай ўйнашиб қулгу билан.
Чектиринг деб қўл узатгай, ҳар кашанда келса дуч,
Бунчалар огир машаққат ўлтириш, оҳ, у билан.
Узгалар ош дамласа ул суқланиб кўз узмагай.
Нонлож улфат қилурлар дилда бир кўркув билан.
Дер Калоний: бу газални сиз ўқинг қаж-қаж отиб,
Мен эсам ёздим уни калбим тўла қайгу билан.

БАЪЗИ БИР ТИНГЛОВЧИЛАР

Баъзи бир тингловчилар дарс пайтида тинглармикан?
Ёки тинглаш ўрнига кўзин очиб ухлармикан?
Кўпчилик айтса муҳим гапларни гар илм бобида,
Эшитмагай ул ҳеч вако, билмам, қулоғи қармикан?
Сургани ўю хаёл, дарс пайтида ҳар доимо,
Фикрини жалб айлаган пулми, гавҳар, зармикан?
Лоқал дарсдан кейин ҳам олмагай қўлга китоб,
Кезгани бозорми, парқми, ё бирор булвармикан?
Имтиҳонда берсалар домлалар унга савол,
"Мик" утолмайди, ажаб, боши бўш хум, шармикан?
Холисона айт, Калон, бунлай "соқов"лар оқибат
Қўлига диплом олиб, бир соҳада ишлармикан?

БЎЛОЛМАЙМАН

Мудом чин дўст бўлодирман, вале ағёр бўлолмайман,
Агар ўлсам ўлодирман, бироқ маккор бўлолмайман.
Бошимга минг бало келса чидаб бермоққа қодирман,
Бировларни чақиб қун кўргувчи бир мор бўлолмайман.
Амалдорлар тағига пахта кўймоқни жиним суймас,
Бошимга гар қилич келса лаганбардор бўлолмайман.
Оламнинг олдида мактаб кегидан қаргаувчи кўп,
Нетай, мен тўғри сўз, тилёғлама айёр бўлолмайман.
Синовдан ўтгай албатта кишининг дўсти қулфатда,
Отайним омади келса қочиб беор бўлолмайман.
Ишинг биттунча тўнгизни тоғам деб айт дегувчи бор.
Азиз тутгум ўзимни, ўзгана ҳеч хор бўлолмайман.
Ошарга иштаҳоларни қилиб қарнай чопувчию
Хашар бўлса солиб кўрпа-тўшак "бемор" бўлолмайман.
Ҳалол ишлаб, ошим ошаб, ёшимни ҳам яшайдирман,
Вале асло текин ҳар луқмага тайёр бўлолмайман.
Бу дунё деб у дунёни фалон минг сўмга сотмайман,
Савоб иш бўлса хозирман, сира бадкор бўлолмайман.
Тегирмон тоши бошимда айланиб турса-да рост ёзгум,
Калоний, ҳеч қачон мен шоири мурдор бўлолмайман.

ГАШТИН СУРАВЕРАСАН

Бир онанинг тарбиясиз ўсиб, жиноятчи бўлиб кетган
ўғлига деганлари

Танлаган йўлингдан юраверасан,
Манглайда борини кўраверасан.
Панду насиҳатлар кирмас кулоққа.
Сур бўлиб, без бўлиб тураверасан.
Ҳаёт машинаю рули кўлингда,
Хохлаган томонга бураверасан.
Отангнинг киссаси мисоли сўргич,
Ўшал сўргичингни сўраверасан.
Разолат бивосин тикламоқдасан,
"Тўхтат" деган билан кураверасан.
Ётсанг керак эмас пашша кўрувчи,
Ўзинг папшангни ҳам кўраверасан.
Нима эккан бўлсанг, берган хосилин,
Вақт келса ҳашарсиз ўраверасан.
Одил судлов бугун "ун беш йил" берди,
Энди унинг гаштин сураверасан.

БЕМОРМАН

Нимжон гўзанинг фермер тогага арзи

Саргайиб коддим гўмай остида, кўп ночорман,
Заррача офтоб зиёсига ҳамниша зорман.
Итузум тур нари деб дўк қиладир, бу майли-я,
Бўйнима чирмашган ул зарпечакдан безорман.
Баргларим атрофида ҳам ўрмалар минг ҳашарот.
Жабридан ҳар дам уларнинг тортаман озор ман.
Ер бирам қагтикки, илдииз отгани йўқдир илож.
Озуқа танқислигидан камқувват, беморман.
Ўзга ерда гўзаларининг ўнталаб кўсаги бор.
Менда гулдан ҳам асар йўқ, бунчалар баджорман.
Коматим ингичкаю, қаддим эрур қалта жуда,
Берсалар андак малад ўсмоққа, лек тайёрман.
Куймайинму фойдасиз ўтса умр, фермер тога,
Шу сабаб арзимни Сизга айладим изҳор ман.

ШОҲОНА БЎЛАЙ ДЕЙМАН

Бир текинтамоқ, бўйдоқнинг дейдиёси

Бой кас кизига, вох-вох, парвона бўлай дейман.
Қалбига топиб йўлни парвона бўлай дейман.
Хуссини кўриб нетгум, аклини сўраб нетгум.
Мол-мулки етар менга, фарзона бўлай дейман.
Гар хою ҳавасларга сарф қанча керак бўлса,
Қайнота ҳисобидан мардона бўлай дейман.
Аслида-ку мен жезман, лек қумушу олтиндан.
Минг қарра баҳолироқ дурдона бўлай дейман.
Мошинни этиб совио, уй-жойни қуриб берса.

Мен кори машаққатдан бегона бўлай дейман.
Ўткинчи бу дунёда жонимни нечун қийнай?
Турмушда Калонийдек шохона бўлай дейман.

БЕВАФО

Қалби жирканч, шалтоқ, аммо сирти оппоқ бевафо.
Жуфт топилмас унга асло, бир умр тоқ бевафо.
Юзларига зеб беришдан чарчамас кўзгу тутиб,
Лек кўнгиш кўзгусига бокмайди муғлоқ бевафо.
Қош-кўзи ўйнаб гурудир, бебажодир доимо,
Нега шундоқ, нега шундоқ, нега шундоқ бевафо?
Эри бордир, икки кизнинг модаридир, лекигин
Ҳеч уялмай дейдики мен якка бўйдоқ, бевафо.
Сон етишмайдиру гуноҳини санаб ўтмоқ учун,
Кир йиғар шаънига тинмай мисли тирпоқ, бевафо.
Эй Калоний, кўркмайин ҳажвини боқлайвер унинг,
Қанча шаддоқ бўлса ҳамки, асли кўрқоқ, бевафо.

ОЁГИНГДАН ЎПАР

Гар иши тушса оёгингдан ўпар,
Гар ишинг тушса кучук янглиғ копар.
Фойдасига сўзласанг қуллукда ул,
Илтимос этсанг бўлар бир зумда қар.
Унга у дер, бунга бу дер таъмағир,
Ўлжа излаб кезадир ул дарбадар.
Ўзгага бир бурда нон кўрмас раво,
Ўзганинг нони томон дастини чўзар.
Чўнгагига кирса пул қаҳ-қаҳ отур,
Чўнтагидан чикса пул кўз ёш тўқар.
Бой агар тўнгиз эрур, таъзимда ул,
Қамбағал, кашшюкни тинмасдан сўқар.
Бир тийин деб ташлагай томдан ўзин.
Гар текин бўлса таом ямлаб ютар.
Ҳажвини ёзсам, Калон, дoston бўлур,
Ғапни чўзмай айлагайман мухтасар.

БЕМАЪНИЛАР

Қолмасин юртим аро бемаънилар,
Диллари тундек қаро бемаънилар.
Бесавад, қалтафаҳм, турки совуқ,
Бир-биридан баднамо бемаънилар.
Кўзларида беҳаёлик босқини,
Фиск-фужурга мубтало бемаънилар.
Йўнмаган қийшиқ таёқдан фарқи йўқ,
Кўзготар кўп можаро бемаънилар.
Тўиланиб бир-бир билан жанжаллашиб,
Йиртадир енгү яко бемаънилар.
Таъма айлар меҳнат ахлидан мудом,
Бемон, юлгучнамо бемаънилар.

Дуч келар жоннадан сўргай висол,
Шилқиму мисли гадо бемаънилар.
Не гуноҳу не савоблир, фарқламас.
Икки дунёси адо бемаънилар.
Эй Калоний, хотирингни жам кил,
Йўқ бўлур буткул бало бемаънилар.

ВО АЖАБ

Текинхўрликка ўрганиб қолган бир боқимданинг деганлари

Вой, ахир, қандай чидай, савдочи бой бўлмоқдадир.
Ақчани пулга уриб ҳамёнлари тўлмоқдадир.
Дунёга минг бор келурмикан тиним билмайди ҳеч.
Во ажаб, боз ҳар ишидан шод бўлиб кулмоқдадир.
Тилларидан "бизнес"у "маркет", "говир" тушмас сира.
Хорижий тиллар луготидан ани юлмоқдадир.
Бошқаси қорхоналар курди, қаранг, даңгиллама.
Ҳеч кўролмасдан уни ранг-рўйларим сўлмоқдадир.
Пул топиб жиндақ ақдан топма анму, билмадим,
Фойдасини баъзи мухтожлар билан бўлмоқдадир.
Эй Калоний, бул замон кўп ўзгариб кетди, нетай.
Англабмасдан, камина ғам чекиб ўлмоқдадир.

КЕРИЛМАСИНЛАР

Бўлдим раис деб, эй кас, харгиз керилмасинлар.
Кибру ҳаво ёмондир, унга берилмасинлар.
Тухмат тошини жарга отса биров захар деб,
Бу мен учун керак деб қўшқўллаб илмасинлар.
Таъна билан маломат айлайди дилни тилка,
Ҳар бегуноҳ юракни ул бирла тилмасинлар.
Озор бериш ҳамиша дўзахиларнинг юри,
Жабру ситам қилишни зигирча билмасинлар.
Текин томоқ буюрмас, тешиб чиқар томоқдан,
Ҳеч кимни юлмасинлар, ҳеч кимни шилмасинлар.
Пора қилур кишини охири пора-пора.
Азим гуноҳ бу ишни зинҳора қилмасинлар.
Бу дунёда яшармиз савоб дея, Калоний,
Савоб ишни қилишдан бир зум тийилмасинлар.

ЮЗЛАРИ ҚОПҚАРО КЕЛУР

Қаранг, кўчада судралиб бир умри бебақо келур,
Қўлида битта шишаси, юзлари қоп-қаро келур.
Костюм-шимига қайт қилиб, балчиққа ювди, во ажаб.
Ёнидан ўтса булганиб, бадбўй бўлиб сабо келур.
Тутдим ёкамни жирканиб, йўл четига ўзни олиб,
Қай кўз билан кўрайки, мен томонга бир бало келур.
Огоҳ этиб қўйинг, бориб уйига ул кабиҳни тез,
Фарзанду хотини учун азобу дард жафо келур.
Обрўсидан ажралибон, соғлигидан кетди путур,
Ичгани "юзта-юзта"дан ўзига кўп жазо келур.

Ажралиб дўсту ёридан якка мохов бўлди ўзи,
Юзлари сўлгини яна кўзлари беҳай келур.
Даво тонур доно элим минг турли дард, касалга, лек
Бу каби нусхалар учун, айтнинг, қачон лаво келур?

СОПҚОН ЭМАС

Ойни кас рўймол билан ёлғон эмас,
Бемурувват эътибор топғон эмас.
Сен уни одам қилишни ўйлама,
Ҳеч бойўғли гул томон чопғон эмас.
Кўйганинг йўлига инсоф беҳуда,
Қил тузок қашқир учун қопқон эмас.
Тиг олиб кесмоқни лекин ўйлама,
Ҳар чивин чаккан жойинг чипқон эмас.
Нега ортимдан юрибсан деб киши,
Соясин болта билан чопғон эмас.
Ит ҳурар, аммо мудом қарвон ўтар,
Айт ўзинг, кимни кучук қопғон эмас.
Эй Калоний, отганим ҳажв дафтари,
Замбаракнинг ўқимас, сопқон эмас.

ФАРМОННИ ЭТ

Бир тарарқунандага тесқари насиҳат

Қасди жон этсанг мабодо зиг асил инсонни эт,
Тарқ этар бўлсанг агар бебаҳо имонни эт.
Ори йўқ, виждони йўқ бебурдни мулзам айлама.
Гар қиёс этсанг ўзингга ноумид шайтонни эт.
Жилмайиб ўт ёнидан, номардга таъна отмагин,
Айласанг бадном ҳамилла марду чин ўтлонни эт.
Хоҳлаш ан эрсанг гуноҳ, ҳар доимо улгуржи қил.
Қоп-қаро айлар эсанг, бас, хуршиди тобонни эт.
Сийлама инсонни мезбон хоҳи меҳмон бўлса ҳам,
Қолмасин эзгу фазилатлар, Калон, фармонни эт.

УЯТ

Фисқи исён айлама, эй бандаи ожиз, уят,
Кибр айлаб қўлларингни этмагин билгиз, уят.
Ҳар кишини сенга муҳтож айласа қодир Эгам,
Этмагин зулминг билан қалбин унинг қирмиз, уят.
Ўз ҳалол ошинг ошаб, даврингни сур, қандингни ур,
Бошқалар ҳисобидан қилсанг агар "жиз-биз", уят.
Тўғри дил бўл, тўғри сўз бўл, тўғри юргил бир умр.
Қолса гар ортингда қийшиқ, эгри-бугри из, уят.
Гар мусаффо бўлса ният, эл-улус олқиш этар,
Ҳеч кишига бўлмагай бебоису бежиз уят.
Эй Калоний, бегубор қалбингни доим пок тут,
Бас, асил инсон эсанг бўлмагай харғиз уят.

ЕЛГИЗ ҶЗИММАС-КУ

Савдогарлик номига доғ туширган бир қилвирнинг деганлари

Ўзин савдога урган кас бу кун ёлғиз ўзиммас-ку,
Олиб сотгум деб этган сас бу кун ёлғиз ўзиммас-ку.
Ўтин ҳам пул, тутун ҳам пул, пучоғу хар чиқит ҳам пул,
Сотиб юрган хазону хас, бу кун ёлғиз ўзиммас-ку.
Юзига латта, чарм қошлаб, сотиб виждонни ҳам бошлаб,
Бўяб читни дебон атлас, бу кун ёлғиз ўзиммас-ку.
Учар дерлар, юлармону шилармону олармонман,
Тушириб чув, ўзи тушмас бу кун ёлғиз ўзиммас-ку.
Топиш-чун пул ўзин сувга, оловга урди худбинлар,
Насихат ҳам койиш ўтмас бу кун ёлғиз ўзиммас-ку.
Қараб бок деб қиёфанга, Калоний, таъна этмангиз,
Иши шайтонданама каммас, бу кун ёлғиз ўзиммас-ку.

ИЧИМДАН ТОП

Бу кимса лом демас асло, соқовму?
Уялғайму ва ёки ичқувму?
Гапингни тинглағай, аммо гапирмас,
У бизга дўст эмас ёинки ёвму?
Узоқ юрсанг писиб ёнингга келгай,
Якин борсанг куярсан, зўр оловму?
Сиринг олмоқни истайдир хамиша,
Мудом бир ис олар махлук-бобовму?
Сўзингнинг маънисидан айб қидиргай,
Сира билмайди шафқат, беаёвму?
Илинтирсам дегай доим тузоққа,
Иши доим бировни қов-қовму?
Не наф бордир бировларни сотишдан,
Суюнчига ва ё ёлғик паловму?
Вужуддан ёғилгай кир, бу искирт,
Ювинмасму, кўзи шиллик, тумовму?
Муродимни десам энди, Калоний,
У инсон йўлида чоқдирму, говму?

КАНДАЙ ЯШАЙ ШУНДОҚ?

Дилим, икки ниборга бок, шукр, хар иккиси ҳам тоқ.
Бирининг зри йўқ мутлоқ, бири мендек зрур бўйдоқ.
Бироқ иккови ҳам бокмас, камина негадир ёқмас,
Менга меҳри жўшиб оқмас қулиб тақсам-да кўзмунчок.
Бири васлига кўп зорлар, бири ҳижронида хорлар,
Узилмоқда асаб торлар, ният гар бўлса ҳам олпоқ.
Бири кўнгилни ғашлайди, бири кўзимни ёшлайдир,
Азоб йўлига бошлайдир, бу йўлдан мен юрай қандоқ?
Бири тогдан келур, эвоҳ, бири боғдан келур, эвоҳ.
Ики ёгдан келур, эвоҳ, ўлиб бўлдим-ку мен шундоқ.
Бу оламдан кетай дейман, Муродимга етай дейман,
Калон, энди нетай дейман, ахир, қандай яшай шундоқ.

ЭТДИ БУТКУЛ ТУМТАРОК

Бир касеки турқи яхдек, бадковок,
Калби торик, дўнг пешона ҳам лавок.
Егани тўнгизии(нг) гушту ёгилдир,
Ичгани виною, коньяк ҳам арок.
Кулларин соф корга урмас, муттахам,
Калласи бўш хум мисоли, ошқовок.
Мустякил бир иш қилолмайдир, лаванг.
Унда кўпдир тиргагу қўлтиктаёк.
Жойлашиб катта амал курсисига,
Камбагални менсимайдир кизталок.
Бир нимарса чўзмасанг битмас ишинг,
Берганинг кам деб қилур тоқатни тоқ.
Ҳамёнингда борини олгай шилиб,
Супракокинг ҳам юлиб, айлайди кок.
Чорласанг инсофга ҳаргиз фойда йўк,
Яхшилардан олмагайдир ҳеч сабоқ.
Бесамардир устидан арз айласанг,
Катта бошлиқ унга йўлдош, ҳамтовок.
Қасд қилиб жонига, чоҳ қазсанг агар,
Ул ўзинг пойлаб йикитгай эртарок.
Зулм оловида унинг куйган эдик,
Эрк қўёши йўлимизни этди ок.
Нур сочиб ўлкамга истиқлол бу кун,
Ул маразни этди буткул тумтарок.
Эй Калоний, эрки(нг) ҳадрин англагин,
Ўтмишингга қайрилиб бир лаҳза бок!

АРОК

Қилмишларидан пушаймон бўлган бир пианистанинг айтганлари

Сен мени аввал ўзингга ошино қилдинг арок,
Сунгра юз турли балого мубтало қилдинг арок.
Не қабих ишларни қилдим, билмайин кайфинг билан,
Эл аро обрўми ҳам охир адо қилдинг арок.
Соф кўнгиш чин дўстларимнинг барчасидан ажратиб,
Қанча лидсиз, дилсийёҳга ошино қилдинг арок.
Кайфларинг курсин ўшал киссамни кок этмиш, нетай.
Энди уч-тўрт тангага зорман, гадо қилдинг арок.
Бунчалар расво эрурсан, заррача йўк инсофинг,
Сенга дил бергани(нг) рухсорин қаро қилдинг арок.
Энди ссидан қўл ювиб, қўлтиққа артсам тонг эмас,
Қоматимни дол этиб, мотамсаро қилдинг арок.

ЁЗАВЕРИНГ

Ўта беғам, ваъдабоз фермернинг қишлоқ ҳаётидан ёшим учун келган мухбирга деганлари

Қишлоғимиз табиати кўп хушхаво, ёзаверинг.
Сой бўйида сайр айламок кайфу сафо, ёзаверинг.

Бизлар қилган барча ишлар доим аъло, ёзаверинг,
Уста фермер дегая менман, дебон доно, ёзаверинг,
Хурмаглиман, хурматимни этиб расо, ёзаверинг.

Тўғри, хозир фермеримиз туманда энг оргда борар,
Сергайратмиз, бир кун олга кетганлар ҳам кетда колар,
Пойга бўлса ахир мудом яхши отлар кейин чопар,
Камчиликлар йўқолганда менинг обрўм орта борар,
Танкил килиб, обрўимдан килмай жудо, ёзаверинг.

Шу кунларда ёввойи ўт гўзалардан баланд эрур,
Орасида канча-канча хашаротлар изғиб юрур,
Кўрмасликка олинг, укам, йўкса бизга қайда хузур,
Ёзганингаз босилгунча на хашарот, на ўт колур,
Ёввойи ўт, хашаротлар йўқ деб асло, ёзаверинг.

Август ойида гўзаларни зўрға-зўрға гуллагдик,
Сувсиликдан саргайтирдик, шоналарини ташлатдик,
Сели грани гўзагамас, сабзавотга ишлатдик,
Ростин айтсам бу борала бир жасорат кўрсатдик,
Мудлатидан олдин режа бўлур бажо, ёзаверинг.

Агар режа тўлмай колса бир бахона топажакмиз,
Айбимизни хаспўшлашиб, амаллашиб ёпажакмиз,
Кимки бизни танкил килса хилват топиб копажакмиз,
Ишдан олиб ташласалар кейин қайга чопажакмиз,
Шу боисдан бизга фақат мактов рано, ёзаверинг.

ЭТОЛМАЙДИ

Мени харгиз вафоси йўқ санамлар ром этолмайди,
Зинони(нг) йўлига бошлаб сира бадном этолмайди,
Қошин, киприкларни ўк-ёй сочини дом этолмайди,
Дилимни сайд этиб, чиндан ўзи ором этолмайди,
Азиз, нузли ҳаётимни сира беком этолмайди.

Назокатли, нафосатли, вафодор севғалим бордир,
Унинг васлига хар лаҳза бу кўнглим беқарор зордир,
Агар бир кун кўролмасман юракка кўкрагим тордир,
Куйида ўрганиб жисмим билан жоним мудом хордир,

Шу боисдан бўлак ёр ишқини дил ком этолмайди,
Бу ишқимни кўролмасдан ракиблар бағри куйгайдир,
Менга турли ёмонликни басир кўнглига туйгайдир,
Йўлимга гоҳ казиб чоҳлар, гоҳида говлар қўйгайдир,
Этолмай мақсадига лек ўзининг бағрин ўйгайдир,
Ки чашмим ашқини дарё тугул бир жом этолмайди.

Аларнинг қалби гумроҳдир, муҳаббат нелигин билмас,
Гўзаллик қалбига етмас, ки исқирт фикри оқилмас,
Ғараз, турли надоматдан нечунким бўйни қирқилмас,
Ўзини ишқибоз деб юрса ҳам соф ишқни хис қилмас,
Калонийдек ёзиб ёр таърифин том-том ттолмайди.

ТОРТАДИР ЖАЗОЛАРНИ

Келиб хурлик шамоли, қувладик ул норасоларни,
Оғизда бир фаринга, аслида чин рўдаполарни,
Ковушин тўғрилаб кўйдик, мараз, дил, юз қароларни,
Маишатхўр, хотинбоз, ҳам лўттибоз худнамоларни,
Кетига, бопладик, тепдик казо ва ҳоказоларни.

Чиқиб минбарга ҳар доим уриб кўксига сўзларди,
Кези келганда қулгайди, кези келганда бўзларди,
Тилида ўхшатиб гўё элимга нафли кўзларди,
Бироқ нафсини ўйлаб ул ҳалол халқимни тузларди,
Ажаб қилдик, улоқтирдик бу шумният "даҳо"ларни.

Нуқул жумҳуриятга пахта эқтирди очофатлар,
"Оқ олгин" деб захар юттирди дехқонга касофатлар,
Ҳазон айлаб одам умрин нишонлар олди офатлар,
Сўриб элни зулук янглиғ қиларди айшу ишратлар,
Қутулдик, хайрият, даф айладик оҳир бу балоларни.

Уларнинг ластидан Сайхун билан Жайхун куриб қолди,
Ҳаётбахш яккаю ёлғиз Орол ўрнини туз олди,
Машаққатдан, касалликдан одамлар чарчади, толди,
Бу бебошлар элу юрт бошига мотам, алам солди,
Қочиб асло қутулмас, тортадир энди жазоларни,

Қаранг, гафлат эмас мангу, забардаст халқим уйғонди,
Қувонди дўсту ёронлар, рақиблар бўлса кўп ёнди,
Чўчиб эл қаҳридан қилган гуноҳ, касб-коридан тонди,
Адолатга эди ташна, Калоний, бул кун қонди,
Насиб қилсин, шукр, кўрдик биз қутган рўшнамоларни.

БЎЛМАСИН

Нафси бад хор бўлса бўлсин, лек амалдор бўлмасин,
Неча-неча боҳаёга асло сарқор бўлмасин,
Беймону бсхаёю ҳамда беор бўлмасин,
Элу юрт понин ейишга таппа-тайёр бўлмасин,
Яхши суҳбат лаврасида ҳеч қачон бор бўлмасин.

Унда нурдан йўқ асар, оламга зулмат келтирур,
Йўқ фазилат заррача, иллатни кат-кат келтирур,
Етказолмас наф, бироқ дахшатли офат келтирур,
Мусибат, кайгу, аламлар бирла кулфат келтирур,
Окибатли барча инсон унга ҳамкор бўлмасин.

Хохи у бўлсин бадавлат, хохи серсават ҳам,
Одабийлик хислати йўқ, келтирар инсонга гам.
Корни тўйган бирла кўзи оч колодир дам-бадам,
Нафси бадлик боисидан бўлди шунча бекарам,
Ундайин ҳеч бир одамнинг оғзи кенг гор бўлмасин.

Унда йўқ инсоф деган, ҳурматни ҳам этган унут,
Ул куёш рўйини тўсган тим қаро кат-кат булут,
Қай томон босса кадам кетгай бароқют, барча кут,
Кутмагин зарра саховат, ҳар лақиқа таъма кут,
Лаҳза ҳамкорлик қилиб ҳеч кимса бадкор бўлмасин.

Эй Калон, берсанг қўйиб ул филни ҳам ямлаб ютар,
Шунда ҳам конмайди нафси, боз тагин ул-бул кутар,
Шундайн топган таваллуд, энди у шундай ўтар,
Таърифи битмайди харгиз, гапни айла мухтасар,
Ёзма шеър ул ҳақда ашъор эл аро хор бўлмасин.

СОТҚИН

Ул кимсанинг кўнгли қаро,
Ниятлари шум, бебажо,
Ҳар соф одамдан доимо
Излар сиёсий бир хато,
Шай гонга хосдир бу иши.

Ўзни сапар кучли даҳо,
Ҳар кимсага бергай баҳо,
Донони дейдир норасо,
Аслин десам ул беҳаё,
Виждони йўқ, сотқин киши.

Чўлпонни элга ёт деди,
Жулқун бобони от деди,
Усмонга музлаб кот деди,
Эл, бир-бирини сот деди,
Жаллодга ўхшар қилмиши.

Ул кимса сафда бор ҳамон,
Ҳар лаҳзада қумсайди кон,
"Бошла!" деса бир кас ниҳон,
Мардларни олгай у нишон,
Ночор фалакнинг гардиши.

Феъли бузук, касби чатоқ,
Қоп-қора дер бўлсанг-да оқ,
Илғаб олу афтига боқ,
Иблисга монанд қизталоқ,
Фоже бўлодир "миш-миш"и.

Бошланса ногоҳ қага он,
Ул кимса итдек қолагон,
Бир тишласа тишлар ёмон,
Соғу омон қолмоқ гумон,
Заққумга тўлғайдир тиши.

Эй сен, Қалон, бошинг кутар,
Ит ҳурса ҳам қарвон ўтар,
Ўт кетса ёнғай қуруқ-тар,
Давр даъватига бўлма қар,
Елқандга юртинг ташвиши.

РУБОЙЛАР

1

Кай одам бўлса гар хирсияга банда,
Эл аро бўлгуси албат шарманда.
Бир умр қул килур саёқ, суюклар,
Дузахга тушадир жохил ўлганда.

2

Майин табассум-ла ёрим келганда,
Ихтиерим бериб, бўламан банда.
Қайгуга чўкаман кетса ул ташлаб,
Кўзларим уммонла, юрак гулханла.

3

Кўксимда ишқ ўти олиб аланга,
Оташ ҳароратин берар баданга.
Бу не мўъжизотки, ўчирмоқ бўлиб,
Кўзим сув чиқариб, оқизар танга.

4

Меҳру иноятдан асар қолмаса,
Лутфу ҳидоятдан асар қолмаса.
Ўшал қун киёмат бошланса не тонг,
Сабру қаноатдан асар қолмаса.

5

Орзулар гар тўлиқ чиқса рўёбга,
Қўллар етар эди ою офтобга.
Барча истак агар бўлса мухайё,
Айланиб қоларди меҳнат саробга.

6

Дангасанинг қўли бормас ҳеч ишга,
Текин таом берсанг босадир тишга.
Уялмайди эл олдида нобакор,
Ҳадди қандоқ сигар бу хил қилмишга?

7

Сендан жудо бўлсам сиғмам дунёга,
Орзуларим бари чиқар рўёга.
Заминдан висолинг тополмай ўлсам,
Рухим излаб сени чиқар самога.

8

Эй қаҳри жўш урган гулрў жонона,
Куйингда йўқ мендек мажнун, девона.
Қалбимга ўрнашиб олдингу мангу,
Наздингда ҳамон йўқ мендек бегона.

9

Бойлик деб умрингни совурма елга,
Совуриб кўп кулгу бўлмагин элга.
Бир халга олтинни бойлаган билан
Юк бўлар, ҳеч қувнат бўлмайди белга.

10

Бўш қоп тикка турмас, ҳарчанд уринма,
Қўздан кетса бойлик ёнма, қуйинма.
Иложисиз хом ҳасл рўёбга чиқмас,
Кучинг етмас евага ҳаргиз қуринма.

11

Фазлу ҳунарсизга бахт қуши қайда?
Ҳавас айлағудек турмуши қайда?
Уқиш-ўрганишни эп қурмас бул зот,
Билолмам, ақлиқо, эс-қуши қайда?

12

Эй ўғлим, қалбимнинг кўри ҳам сенга,
Ҳар икки кўзимнинг нури ҳам сенга.
Бу олам орому ҳаловатин ол.
Жаннатнинг энг гузал ҳури ҳам сенга.

13

Дил ғамим тасвири тушса қогозга,
Танбур, дутор уни олса овозга.
Дош беролмай торлар чирт-чирт узилар,
Нечунким, ғамларим сиғмайди созга.

14

Жаҳлнинг тошига палахмон бўлма,
Майли, майса булу, лек тикон бўлма.
Ғар ари бўлсанг ҳам бойингари бўл,
Ҳеч қачон заҳарли морсимон бўлма.

15

Кириб келган эди ёрим сахар пайтида боғимга,
Дилим яйраб кетиб, қолди уриб хуш бўй димоғимга.
У боғимга кириб келганда қалбим яйраса шундоқ.
Қувончим ичга сиғайму ўзин урса қучоғимга!

16

Қас эмас ул умрининг ҳар тўртга фаслин билмаса,
Одам эрмас ул одам авлоду наслиг билмаса.
Қим эдинг, қайдан келиб чикдинг, сулоланг бил, ахир.
Эл эмас ул эл агар тарихда аслин билмаса.

17

Келмадим дунёга, Оллоҳ, аслида сендан сўраб,
Сен ўзинг оламга келтирдинг мени ишққа ўраб.
Энди жонимни олар бўлсанг нечун охлар чекай.
Шукр этай, имон билан кетмоқни ҳам қилсанг талаб.

18

Қўрдиму қолдим жамолинга, гулим, шайдо бўлиб,
Бахтиёр этгин мени энг жонажон жоно бўлиб.
Ўйлама ошиқлиги чинми ва ё ёлгон дебон,
Мен каби ошиқни олам қўрмаган пайдо бўлиб.

19

Дўстлик ният қилиб, қўл чўзса биров,
Ҳайрат а шўнғимай, қўл узат дарров.
Дўстлар инок бўлиб, қўл унлашса ғар,
Орага суқилмас шум ниятли ёв.

20

Эй гофил, ўйлаб бос босар кадаминг,
Замин қаъридадир мулки адаминг.
Бир умр хирс кўйиб хою ҳавасга,
Бемаҳал ўчирма ўз умр шаминг.

21

Ҳаё жиловини кўлдан чиқарсанг,
Дилинг тош қотади, мисоли ҳарсанг.
Беҳаё кишидан имони қочар,
Имонсизнинг жойи жаҳаннам, билсанг.

22

Сафосиз, бевафо кўҳна бу дунё,
Барча орзуларни айлайди рўё.
Айтингиз, шунда ҳам шоирлар нечун
Мадҳини куйлашда булбулигўё?

23

Қалбингда бўлса гар заррача ҳаё,
Шаънингни эзмасин ҳеч кибру ҳаво.
Гар бошинг кўккача етган бўлса ҳам
Жон чикса ер қаъри бўлур унга жо.

24

Ёмгир томчилари бирлашса-дарё,
Дарёлар бирлашса денгизлар пайдо.
Ҳеч қачон "мен" ва "сен", "у" ҳам демагин,
Биз" десанг енгилмас дўстлик муҳайё.

25

Ким текин лукмага бўлса ишкибоз,
Ҳаёти кун-бакун топар инкироз.
Нафсинг оловини ўчиролмасанг,
Ироданг дарёси ғоятда саёз.

26

Во ажаб, жонсиздан жонли бўлдик биз,
Жон сабаб шарафли, шонли бўлдик биз.
Жон кетиб, жонсизга айлангач, тагин
Бугдойга айланиб, донли бўлдик биз.

27

Висолдан қалбимиз зиёга тўлди.
Кўзларга бор олам чароғон бўлди.
Ҳижрон аламларин қувиб, умрбод
Бахтимиз очилди, қаҳ-қажлаб кулди.

28

Меҳрсиз одамла ҳаё бўлмайди,
Умрида заррача сафо бўлмайди.
Ҳеч қачон ёруғлик чикмайди, чунким
Қалбининг уйида зиё бўлмайди.

29

Гар ақл бўлмаса, ҳаё бўлмайди,
Зиё сувларига кўнгиш тўлмайди.
Зиё билан сувга қоникқан гуллар
Кеч куз бўлмагунча харгиз сўлмайди.

30

Қип-қизил гуягунча қалбим тимсоли,
Чаман очилгани унинг иқболи.
Сўлиган чоғлари кексалик рамзи,
Тўзиб сочилгани ҳаётдан холи.

31

Тамом хароб этди дунё ташвиши,
Ҳеч кимнинг бўлмади мен билан иши.
Лоакал ҳол-аҳвол сўрмоқ ўрнига,
Баттар кайралади золимнинг тиши.

32

Ул кас ёр кўзини кўрмасдан ўтди,
Осмон юздузини кўрмасдан ўтди.
Олам гўзаллиги у ёқда турсин,
Ҳатто ўз-ўзини кўрмасдан ўтди.

33

Бу кун қулбам аро шон кириб келди,
Меҳру муҳаббатга кун кириб келди.
Жонфизо нигорим пойқадами-ла
Жонсиз танам ичра жон кириб келди.

34

Зар қалбини дерлар, заргар билади,
Ахир, зарни чивин нима қилади?
Шеърим ўқиб берсам бир зукко киши,
Дуо қилиб, узок умр тилади.

35

Ой сояси қўлда зиё сочмайди,
Тош отганинг билан нари кочмайди.
Бевафога кўнгил берма, ҳеч қачон
Салоқатли бўлиб, бахтинг очмайди.

36

Башарият умри - шеърлар дафтари,
Йиллари - саф турган зар мисралари.
Унда фарддан тортиб дostonгача бор,
Ўқинг келади ўқиган сари.

37

Сочларинг ториға қалбим боғланди,
Ишқинг оловида жисмим доғланди.
Жондан тўйиб кетдим ҳажрини да, дилбар
Васлингга стмоққа кўнлим чоғланди.

38

Эй қалбим, жаҳлга бўлмагин банли,
Бўл ақл, идроку шуур дилбанди.
Ким қахру назабга қул бўлиб қолса,
Шул заҳот инсондан итга айланди.

39

Қундуз кун ўтмаса қуёш боғмайди,
Қаро тун кетмаса тонг ҳам отмайди.
Заррача бўлса-да идроки бор кас
Муборақ имонин ҳаргиз сотмайди.

40

Бу дунё бизлардан карам сўрайди.
Меҳру мурувватни гарам сўрайди.
Вафо қилмаслиги ўзига аён
Бўлса ҳам хамиша чидам сўрайди.

41

Бу жаҳондан ўтгуси ҳар бир киши.
То абал қолмоқ учун ўтмас тиши.
Оқибат йўқлик сари сингиб кетур.
Ортида қолгай фақат қилган иши.

42

Мақтовига учиб дуст билма ёвни.
Унга дучор қилма қизу қувни.
Санамасдан саккиз демоклик хато.
Синамай минмаслар учқур бедовни.

43

Гуллар аросидан дилрабо боқди.
Унга меҳрим жўшиб дарёдек оқди.
Бир қарашда севги бўлмади дерлар.
Мўъжиза бўлдими, ишқ ўтин ёқди.

44

Эй дунё, бизларга қараминг қани?
Дилга нур бергувчи бир шаминг қани?
Жабру ситамларинг қатма-қат, билдик,
Бахтиёр яшашга хуш дамнинг қани?

45

Аёлинг олдида эр бўлсанг, яхши,
Рақибинг олдида шер бўлсанг, яхши.
Падару модаринг - осмон, аларнинг
Олдида муттасил ер бўлсанг, яхши.

46

Кўнгилда бўлмаса замоннинг гами.
Демак, унда кўпдир ақлдан ками.
Пуфланган инарларга бир киё боққил,
Пучмайиб қолади бўлмаса дами.

47

Ёмонларнинг жабридан омон қолсам кошқийди,
Рангу рўйим бўлса ҳам сомон, қолсам кошқийди.
Яхшиларга ҳар доим яхши эдим, найлайин,
Ёмонларга бир умр ёмон бўлсам кошқийди.

48

Оллоҳни севар бўлса киши бандани севгай,
Қудратга бўйинсунувчи бир жандани севгай.
Шул боисиким банда Эгам бандаси, зеро
Подшоҳга вафо этгани арзандани севгай.

49

Зикнадан чиқмас меҳр, гар бўлса ҳам энг қатта бой,
Айлабов хуфтон дилинг, кўзингни этгай мисли сой.
Соядан чиқмайди нур, ҳаргиз илож йўқ, бунга ҳеч,
Гарчи ёруғ бўлса ҳам бермас ҳарорат қўқла ой.

50

Номанг ўқисам, ёрим, кўзимга зис гўлгай,
Ҳар сатри бағишлар шон, калбимга наво бўлгай.
Ҳар сўзи бағишлар жон, ҳар ҳарфи берар ором,
Ҳар нуктаю вергулдан бахтим очилиб кулгай.

51

Умрингга кўшиб берсам умримни қилур озлик,
Киш фасли нечун сенга, жонингни этай ёзлик.
Не бўлса ҳузурли, ёр, барини этай пайдо.
Васлингни сўрар бўлсам, сен бўлма фақат позлик.

52

Бу гамнок дунёда истасанг шодлик
Десанг, дил богида бўлсин ободлик.
Яхшилар сафида бўлгин жовфизо.
Ёмонга кўшилсанг умринг фарёдлик.

53

Дунёга келдигу бир зумда кетдик,
На мақсад, на тўлик ниятга етдик.
Бас мақсад, ниятлар бўлмаса ижро,
Дунёга келиб биз, азизлар, нетдик?

54

Амалдор, амал бу улусга қуллик,
Ҳалол хизмат қилу айлагин қуллук.
Элнинг газабига дучорсан албат,
Буилоқчи эсанг гар амалдан дуллик.

55

Нигорим берсалар висолдан дарак,
Ҳапкириб кетади бу телба юрак,
Даракка ҳапқирса, етса висолга,
Бир йўла кинидан чикса ҳам керак.

56

Ишк гунҷ очганда яшнайдн юрак.
Ажиб ҳис-туйғулар бўладир безак.
Ошиқ дил мисоли мавж урар дарё.
Ишки йўқ юракнинг такқоси кўлмак.

57

Дилкан ёр суҳбатин тилайди кўнгил.
Васлини сўрайди тинмай муттасил.
Ҳажри дўзах экан, висоли-жаннат.
Жаннатга, эй Раббим, тез муяссар кил.

58

Атиргул шоҳида сайрайди булбул,
Ажиб ҳуш наводан яйрайди кўнгил.
Шунчалар ҳушбўю, ҳушнаво богда,
Ёр, висол сўрайман рози бўл, кўнгил.

59

"Ўзингни эр билсанг, ўзгани шер бил",
Шер билиб, сўнг шердек муомала кил.
Мансабу мулкингдан кўп ҳаволанма.
Шоҳлар ҳам қабрда қай ётар, кўргил.

60

Ёшликнинг нурафшон кунлари гўзал,
Кексаликнинг торик тунлари гўзал.
Ўткинчи умрнинг бизларга берган,
Оллоҳнинг бу даҳри дунлари гўзал.

61

Жонгинам, қалбимга кирдинг ногаҳон бир жон мисол,
Жон десам камлик қилур, жондан азиз жонон мисол.
Энди сенсиз бу жаҳон дўзах ўчоғи мен учун,
Етмасам васлингга кетгум бемаҳал қурбон мисол.

62

Кексайган чоғингда ошиқлик - алам,
Ёшликдаги ҳислар бўлмас мужассам.
Қуриган дарахт ҳеч қуртак очолмас,
Фарқи йўқ - ёзми, куз, кишими ё кўклам.

63

Фикрлар мос бўлса дўстлик мустаҳкам,
Мустаҳкам дўстликдан хотиримиз жам.
Зидлик пайдо бўлса, асрасин Худо,
Узилгай дўстликдан ришга, кўзда нам.

64

Оллоҳи Карим хоҳишидан бор бўла қолдим,
Васлига мудом ташнаю ҳам зор бўла қолдим.
Шафқатни лариг тутмаса гар бахтима ёрман,
Қаҳрига дучор айласа кўп хор бўла қолдим.

65

Эрга тонг кун чикса босиб келар гам,
Кечқурун кун ботса ортар тагин ҳам.
Мев учун қув, туннинг фарқи йўқ, гулим,
Фақат сен келиганда кўнглимда байрам.

66

Ҳидоятда осмон бўлгин илойим,
Қамтарликда замин бўлгин ҳар доим.
Оёғи ердаю боши кўкдани
Севиб, паноҳида асрар Худойим.

67

Хуснингни бир кўриб, ёр асир бўлдим,
Ўйу ҳаёлинг-ла мудом бир бўлдим.
Қалбимда жаҳаннам ўтини ёқдинг,
Бир кўзи Жайхуну, бири Сир бўлдим.

68

Илм нури билан безанса одам,
Кўрку чиройига ҳавасда олам.
Илмсиз кимсанинг ҳаёти зулмат,
Илмда офтобнинг нури мужассам.

69

Мева бера-бера қурир дарахт ҳам,
Данаги ниш уриб, боз яшнар кўркам.
Ўзи ўлса фарзанди ўрнида ўсиб,
Худди шу дарахтга ўхшайди одам.

70

Яна баҳор келди, гуллади бодом.
Бомдод туриб эдим, зумда бўлди шом.
Оқ-корани таниб улгурмасданок,
Умр деганлари тугали, тамом!

71

Меҳр-муҳаббатдан нур олса олам,
Яшариб кетади баҳраманд одам.
Нурафшон манзилда барқ уриб ўсар,
Ўтказилган кўчат, экилган гул ҳам.

72

Булбул навосидан уйғониб кетдим,
Не бахтки, оромбахш навога етдим.
Агар шу булбулдек куйлаёлмасам,
Ёронлар, мен шўрлик шеър ёзиб нетдим?

73

Фалакнинг жабридан кўзда ёш, қон ҳам,
Янчилиб кетди тан ҳам, устихон ҳам.
Шунчалик эзилиб кетсам ҳам тонг йўқ,
Тегирмондан бутун чикмайди дон ҳам.

74

Саховат кўрсатмас порахўр ҳеч ҳам,
Қанча кўп ўмарса, дейди шунча кам.
Миллионни олиб ўзга каслардан,
Биттасини бериб дейди: "мен Ҳотам!".

75

Тупроқдан яралган аслида одам,
Бу гапда шак-шубҳа йўқ дерлар ҳеч ҳам.
Ишонсам ишонай ва лекин менинг
Онамни зиёдан яраган Эгам.

76

Ҳадо бўлсам сендан сўрмасман эҳсон,
Хизмат буюрмасман гар бўлсам султон.
Сендек таъмагирга қолмасин қуним,
Остингда бўлса ҳам тахти Сулаймон.

77

Тақдир ўзи шу: бир кунни мен ҳок бўладирман,
Бас шундай экан, не учун ғамнок бўладирман.
Ғамнок бўламан ўзгага толе улашай деб,
Ҳосили шароб бўлғуси бир ток бўладирман.

78

Ишқ бирла бино бўлди одам, ишқ била ўлсин,
Қалбин қосаси севги олови била тўлсин.
Гар юса синиб, севги олови йўқотилса,
Умрин чечаги қовжирасин, майлига, сўлсин.

79

Тақдирда сафо кўп бўлибон, кайғу йўқолсин,
Ҳам сидқу вафо мўл бўлибон мангуга қолсин.
Гар сидқу вафо бирла сафо бўлмаса, найлай.
Бу умри азоб нега керак? Жоними олсин.

80

Меҳрим сенга бисердир дунёдаги бор мўлдан,
Хажрингда кўзим ёши мўл бўлди улуг кўлдан.
Умрим бўйи юрғайман бир лаҳза толикмасдан
Васлинг сари элтувчи энг яхши, равои йўлдан.

81

Бир лаҳза қалбимга тушгунча ҳижрон,
Майлига, минг жойдан тешилсин осмон.
Менга севгилимнинг ҳажридан кўра,
Ҳаёт буткул тугаб кетгани осон.

82

Қалбингни дарёдек жўшқин айлагин,
Тилингни қайрама, соқин айлагин.
Олтин сопли кесгир қилич бўлсанг гар,
Сен унга ниятни жез қил айлагин.

83

Бу кун юксалишда жумлаи жаҳон,
Ҳаттоки юлдузга учмоқда инсон.
Шундай кетаверса тараққиёт гар,
Беҳишт томон кўшиқ қурилар онсон.

84

Ором топай десанг мулку давлатдан,
Кўлингни узмагин ҳеч мурувватдан.
Дунёни чароғон кўриб бўлурму,
Кўзни чиқармасдан қаро чимматдан.

85

Тугилмоқ бор экан, ўлмоқ ҳақ бир кун,
Кун кетидан албат келаверар тун.
Кун билан тун мангу айланаверар,
Уламан деб, дўстим, йиғламагин хун.

86

Донишманл мисоли атторга дўкон,
Борини намойиш этади ҳар он.
Нодон эса лашкар ноғорасидир,
Овози баланду ичи шип-шийдон.

87

Дейдилар мол-дунё захарли илон,
Илонбозлик қилур мулкпараст инсон.
Оламнинг ишларин кўрингки, бир кун
Илонбоздан илон касд олур чунон.

88

Гоҳо сув кечамиз, гоҳ ошиб доvon,
Тинмайин излаймиз бойлик, обрў, шон.
То замин қаърига киргунча, танда
Ўрганаверади омонат бу жон.

89

Кундузи ҳаёлу, тун тушимдасан,
Акл-идрокиму, эс-хушимдасан.
Сенсиз бино бўлдим, лек сенсиз йўқман,
Энг юксак орзуму бахт қушимдасан.

90

Тириклар ичида тенглик йўқ асло,
Уликлар бўлсалар тенгдир мутлақо.
Тенгликка кўникиб улгур, эй кўнгил,
Тенглар орасига етгунингча то.

91

Бас, севги ҳислари қалбингда пайдо,
Демакки, бўлибсан ошиғу шайдо.
Энди девоналик айласанг, тонгмас,
Ишқ аҳли ақлдан бўлур мустансо.

92

Имкони йўқ ишга уринма асло,
Қўлингдан келмайди, эмассан Худо.
Минг йил уринсанг ҳам ҳеч қачон чиқмас
Буг, ҳаво ва муздан гавҳар ё тилло.

93

Томчида қуёшнинг аксидир пайдо,
Бас шайдо эканман, бор элим шайдо.
Васлингга зор этма шайдоларингни,
Эй озод Ваганим, меҳринг дилга жо.

94

Бир мурда қабрдан чикарди садо:
- Эй инсон, бойликка қўл бўлма асло.
Бойлик қолиб кетар, манзилимга бок,
Умрни бир марта берадир Худо.

95

Тонгги саболарга дил бўлур шайдо,
Атиргул ҳуснига меҳр муҳайё.
Булбуллар сайраган мазкур гулшанда
Ишқимни қабул эт, гул юзли зебо.

96

Давлатманд касларга тиз чўкмагил қўп,
Давлат кези келса илондир бир тўп.
Мулкдорлар оёғин ялашдан кўра,
Имонли бир каснинг изларини ўп.

97

Эртакинг гамини ема, дейдилар,
Утмишга лаънатлар дема, дейдилар.
Дунёни дарёга менгзасак агар,
Ҳаёт унда сузган кема, дейдилар.

98

Нодоннинг қалбида гусса кам бўлур,
Ҳою ҳавас билан ҳаёли тўлур.
Бетайин сирларин англамас дунё,
Нега келганлигин билмасдан ўлур.

99

Бизга ҳаёт ўзи устозлик қилур,
Толе қолиб боқса, киш - ёзлик қилур.
Фонийни ҳам беҳишт этамиз деймиз,
Аммо умр камдир, шу озлик қилур.

100

Билим - зиё эзур, роҳати жондир,
Роҳати жон билан қалбингни қондир.
Эртага, индинга оламан дема,
Уни олмок учун фурсат шу ондир.

101

Басир куз олдида куну тун бирдир,
Сезмайди ёқаси тозами, қирдир.
Илмсиз кимсага оддий юмуш ҳам
Англаб бўлмас гоят мураккаб сирдир.

102

Ҳаволалиб кетма, эй шум амалдор,
Ердан узилмасин оёгинг зинҳор.
Ерга қадалмаса илдизи агар,
Дарахт ҳам қурийди, ўтин тап-тайёр.

103

Мансабу бойликка ружу қўйсанг гар
Асал ҳаётингни этасан захар.
Шайтон даъват этса, солиб васваса,
Тинглама, ҳар икки қулогинг қил қар.

104

Фалончи қаттақон амал сўрдилар,
Деманг, амал олиб даврон сурдилар.
Қулларини ўтгаю чўтларга уриб,
Дўзахда оташдан бино қурдилар.

105

Бировга бахш этсанг қулгу шарафдир,
Қалбингда ишқ деган туйғу шарафдир.
Зарар келтирувчи баджор ҳаётдан,
Улим соз, абадий уйқу шарафдир.

106

Бунда ҳамма гўё ўзига бекдир,
Қалбида надомат, ғаразу кекдир.
Қўшнининг уйига ўт кетса ҳамки,
Қалби лоқайдликдан беҳисдир, текдир.

107

Амалга минса гар худбин, харомхўр,
Ўзин ҳисоблайди фуқародан зўр.
Насихатга қулоқ солмайди, унинг
Буқрини тузатар фақат совук гўр.

108

Имон деб, инсоф деб кўп лоф урдилар,
Сўзда ҳидоятдан қаср қурдилар.
Ўзлари харом еб, зинолар қилиб,
Ўткинчи дунёда айшни сурдилар.

109

Ёзилиб битгунча токи битта шеър,
Дил қон бўлиб, манглай тўқар қанча тер.
Дил сўзин қоғозга туширмоқ қийин,
Худойим, сен, ўзинг менга илҳом бер

110

Баъзилар дунёга бойликка келар,
Текин даромаду ойликка келар.
Улар ҳурраму тинч яшашга эмас,
Ғам чекиб, кўзлари сойликка келар.

111

Бойлик мисоли бир юқдир, ёронлар,
Меъёрин кўтарин онсон ҳар онлар.
Ортиги елкани эзиб, пачоқлаб,
Дилингни айлайди кип-кизил конлар.

112

Десаиғ фалоқатга бўлмайн дучор
Мағрур, мутақаббир бўлмагин зинҳор.
Таъмағирлик юкин елканга осма.
Дунёдан ўтмайин десаиғ хору зор.

113

Бу дунё ғамхона, келдинг ғам босар,
Ҳар кадамда чоҳлару ҳар кадамда жар.
Ғар канот чиқарсанг учиб утарсан,
Учолмас экансан ичасан заҳар.

114

Эй Раббим, умр бер ғояг беозор,
Некликка қор қилсин, бўлмасин бехор.
Шундай яшайинки, умрим йўлида.
Босган изларимда барқ урсин баҳор!

115

Бойликка хирс кўйсанг, умринг абасдир,
Бутун умринг бўйи дунё кафасдир.
Борига қаноат қилиб яшагин,
Қорнинг тўк, устинг бут, шуа ўзи басдир.

116

Бировлар чўнтагин тингиб чиққанлар,
Тарозилан уриб бойлик йиққанлар.
Гўё чўғ оташни солиб оғзига,
Аждаҳо комига бошни тикқанлар.

117

Эй Танғрим, қалбимга зиё қайдадир,
Чин ёру бир меҳригиё қайдадир.
Кўзимга тўтиё этаман дейман,
Айт, ўша кўзга тўтиё қайдадир.

118

Жаҳон қайгулари қалбимга жодир,
Шу боис қоматим ҳар лаҳза ёдир.
Уринманг олурга қайғум дилимдан,
Бу ишга биргина ёргинам қолдир.

119

Ёр васли дилимни гулистон қилур,
Ҳижрони дилимни бутқул қон қилур.
Найлайки, гоҳ худман, гоҳида беҳуд,
Ҳолимни не қилса шу жонон қилур.

120

Кечанинг гамидан дилим эзилар,
Эргани ўйласам багтар беззиллар.
Бугунни ўлкадай амал-такаллаб,
Эртага не бўлса кейин сезилар.

121

Зебо санамим лаблари ол, сийм тани оқдир,
Қирмиз юзининг зеби - гўзал кулгичи тоқдир.
Бир кўрдиму дил, ақли ҳушим булди бегона.
Ҳажрида унинг икки кўзим икки булоқдир.

122

Дунёни(нг) бутун ҳусни, гўзал, санда бўлибдир,
Дунёни(нг) бутун ишки эса манда бўлибдир.
Кўркингни(нг) кўриб, онингу шайдо бўла қолгач,
Қалбимни жойи оташу гулҳанда бўлибдир.

123

Дейдиларки, рост гапнинг тўкмоғи бордир,
Ростгўйлар оламда хор ўтар, зордир.
Ҳақ гапни айтдим кулдим балога,
Найлайин, кўзимга кенг жаҳон тордир.

124

Бу ўтқинчи ҳаёт ҳам, билсанг, мисли шаробдир.
Телба бўлиб кайфидан қанча одам харобдир.
Сархушмисан, эй шоир, жўшиб-жўшиб куйлаб қол,
Завқинг ичингда кетса, ўтган умринг саробдир.

125

Қийнамас фарзандларин, эр тўйгазар,
Кеча-қундуз ишлагай, дув-дув тўкиб тер, тўйгазар.
Еб туриб ҳам маъраган хайёонга ўхшар баъзилар.
Кўзлари ҳеч тўймаганй, ўлса қаро ер тўйгазар.

126

Қушиб ёзишликни энди айла бас,
Йўкса килмишингдан панд ейсан, абас.
Сен ҳалол ишлаю мен бўлсам мудом,
Адолат қўшигин куйлай басма-бас.

127

Манманлик биргина Яратганга хос,
Борликка доврўгин тарагганга хос.
Дун саккиз минг оламни яратиб қўйиб,
Дунёни ўзига қаратганга хос.

128

Нокасга ўзидек буюк кўринмас,
Нафсидек азизу суюк кўринмас.
Елкасин тоғ қадар гуноҳ босса ҳам,
Во ажаб, тарикча бир юк кўринмас.

129

Ҳаётдан нолима, дўстим, ҳар нафас,
Демагин дунёнинг ўзи бир кафас.
Орзу а етолмас киши ва лекин
Вакт етса текинга ололмас нафас.

130

Элимдан бошқаси менга жон эмас,
Юртимдан ўзга юрт ҳеч макон эмас.
Иккисига бахшиш бўлмаса агар,
Умримнинг онлари, билинг, он эмас.

131

Она юрт тупроғи менга ҳар нафас,
Чиқаради шундай мўъжизакор сас:
"Биз ҳам инсон эдик бир пайтлар сендек,
Бу кун тупроқ бўлдик, бўлдик хору хас".

132

Дунёда янгилик ҳеч боқий эмас,
Зум ўтмай эскирса, янгилик демас.
Яп-янги ҳаводан нафасни ютсақ,
Қайтиб чиқмоғида эски бўлар, бас.

133

Дунёда ҳар нарса сабабсиз бўлмас,
Ўзинг йўл кўймасанг паймона тўлмас.
Гар сабаб бўлмаса жонлилар, ҳатте
Инсонлар зоти ҳам ҳеч қачон ўлмас.

134

Дўстингга қаҳрмас, меҳр ишғом эт,
Садоқат амрини ҳамиша ком эт.
Эзгулик амалин ижро этмоқдан
Ўзингга мусаффо, қутлуғ бир ном эт.

135

Эй кўнги, шеърият бебаҳо ҳикмат,
Жаҳонда ҳикматдан не бордир қиммат.
Қадрингни гар ерга урмайин десанг,
Шеърхонлик бобида ўзингни кўрсат.

136

Бошингга ёқдирса улфатлар кулфат,
Кулфатдан халос бўл, тутмагил улфат.
Бориб гўристонга назар сол бир-бир,
Бу ерда ҳаммага танҳолик қисмат.

137

Оламда не учун қайғу, ғам қат-қат.
Азият чекишдан юрагим диққат.
Ҳамманинг бошида баробарми ғам,
Ё менинг бошимга еғилар фақат?

138

Муҳаббат ўрнини босса гар нафрат,
Ғазаблар жўш урар, зулм бўлар қат-қат.
Ҳидоят қавмлари бедарак кетур,
Излагани, бироқ топилмас фурсат.

139

Ақлсиз одамда мил-милдир давлат,
Қорни тўқ, усти бут, беўхшов савлат.
Лек дилда имон йўқ, бас экан шундоқ,
Савлату давлатдан айтинг, на ҳожат?

140

Инсоннинг кўзини босмаса рафлат,
Бошига тутарми кетма-кет кулфат.
Ғофиллик домига илинмас эди,
Етарли бўлса гар фаҳму фаросат.

141

Фароғат ўрнини эгаллаб кулфат,
Висол маконини забт этди гурбат.
Бахт, толе излайман, шоён кўнглимда
Орзулар бисёру бўлмас ижобат.

142

Найлайки, ёронлар, хилма-хил кулфат,
Шўрлик бошим узра чарх урар фақат.
Бас, омад ва шодлик этмаскан насиб
Кулфатларни енгиб топаман шуҳрат.

143

Нодонга лавозим теккани-кулфат,
Ғам, андуҳни этар эл учун улфат.
Бойўрали дидига вайрона мосдир,
Бас шундоқ, оромбахш гулзор на ҳожат.

144

Агар бўлса оқил нодонга йўлдош,
Кўзидан тўкилар халқа-халқа ёш.
Ажаб йўқ ул нодон енгса донони,
Ёқутни ҳам зийб майдалар-ку топ.

145

Хуррамликка бўлди рамли дил қашшоқ,
Сингиб кетар шодлик, дил мисли қумлоқ.
Қалбимиз қайғуга тўлиб тошгандан,
Тилда оҳ, икки кўз қайнаган булоқ.

146

Бошинг кўқда бўлса, эгилгил озроқ,
Оёғинг заминдан узилмасданоқ.
Ахир, инсондирсан, инсонликча қол,
Қуш бўлсанг, майлига, қанотингни қоқ.

147

Нокасдан бурда нон қарз олма, ўртоқ,
Ҳаргиз йўлдош бўлма, ўтсанг ҳамки тоқ.
У ёғоч берса гар танбурга эмас,
Одамқуш милтиққа бўладир кўндоқ.

148

Дунёга келдикми, хотиржамлик йўқ
Қайғу, аламлардан ҳаргиз камлик йўқ.
Гоҳ ундан қуямиз, гоҳ бундан ёниб,
Ситамлик серобу бокарамлик йўқ.

ТУЮҚЛАР

1

Носми у, нашами, барибир, чекма,
Сорлиқдан айрилиб, ғам, алам чекма.
Ғар чексанг минг тилло бераман дея
Шартнома тузса ҳам ҳеч имзо чекма.

2

Уй қурсанг, томидан ўтмасин чакка,
Уй халта эмасдир, солиямас чакка.
Мустаҳкам, бежирим қурмасанг ағар,
Буюртмачи зарбидан ёрилгай чакка.

3

Келсин десанг ғар ишингни ўнг,
Оқибатин келтир кўз олдинта ўнг.
Етти ўлчаб бир кестин, дерлар,
Пушаймон фойдасиз вақт ўттацдан сўнг.

4

Ўзгалар мулкига солма асло чанг,
Донг чиқар некликда, чиқармагин чанг.
Кимки эзгуликни куйласа ағар,
Сен унга жўр бўлгин, чалиб найми, чанг.

5

Уйингда бўлмасин ҳаргиз қаро ис,
Ис босган хонадан чиқар бадбўй ис.
Бундайин уй-жойдан қочар фаришта,
Тоза тут, эҳсон деб чиқар дарҳол ис.

6

Ғар бўлса суҳбатдош сурбет, юзсиз, без,
Бундайин улфатдан, эй кўнгил, тез без.
Қассоблар қорига бир назар солгин,
Дарҳол олиб ташлар ёғдан чиқса без.

7

Юртга чирой бериб келди фасли ёз,
Боғу тоғни кезиб, хуморингни ёз.
Табиат бағридан завқу шавқ олиб,
Жўшқин илҳом билан зўр разаллар ёз.

8

Кўнглим, агар бўлсанг маърифатга бой,
Ғар қандай мулкдордан ўзингсан энг бой.
Инсонга маърифат энг катта бойлик,
Ғаргиз шу бойликни бериб қўйма бой.

9

Севгимим, севгимни рад этсанг жаҳондан кечаман,
Ғажми уммондек кўзимнинг ёшида сув кечаман.
Айласам дардим баён эттайму шафқат деб, нигор,
Тун бўйи ҳеч мижжа қоқмай нома ёздим кеча ман.

10

Эй кўнгил, чиқарсанг эзгуликка ун,
Меҳр оғушида яйраб, яшнаб ун.
Қабоҳат пинжигга ўзингни урсанг,
Ҳаёт тегирмони янчиб, этар ун.

11

Инсонга наф бергин, майлига, бўл тўп,
Талошиб тепсинлар бўлибон тўп-тўп.
Эзгулик корига ярасанг агар,
Олқишлар ёғилур шаънингга тўп-тўп.

12

Гарчи икки кўзинг бўлса ҳамки кўр,
Қалбингнинг кўзи-ла ҳидоятни кўр.
Кўзинг кўрлигига Ҳақ бермас жазо,
Лек қалбинг кўр бўлса ўз-ўзингдан кўр.

13

Меҳмон-чун уйингни дема қарғиз тор,
Кўнгилни кенг қилгин, айлама ҳеч тор.
Уй-жойнинг торлиги айб эмас, лекин
Кўнгилнинг торлиги мисли синиқ тор.

14

Сув қуйиб ювилар майдон бўлса шўр,
Иложи топилар овқат бўлса шўр.
Тақдирдан нолийсан ўкиниб, чунки
Ғоят қийин экан манглай бўлса шўр.

15

Жаҳднинг устида олмагин ҳеч ўч,
Зўр олов бўлсанг ҳам бир нафасда ўч.
Босиқ бўл, қизишма, ҳаддингдан ошма,
Қасос олмоқликка бўлма асло ўч.

16

Бунча ҳаволандинг, сал пастроққа туш,
Лаънатлар айтмасин барча тенгу тўш.
Камтарга камолдир, манманга заво,
Кўзингни катта оч, кўрма нохуш туш.

17

Кўлмака ўхшама, дарёдек жўш, тош,
Ва лекин қалбингни айламагин тош.
Меҳр, саховатли, оқ кўнгил бўлсанг,
Излаб келадилар йўл юриб минг тош.

18

Шундай деган эди Юсуфжон қизиқ:
Бу дунё ишлари ҳангома, қизиқ.
Бир ёнда латифа, бир ён аския,
Кулгутааб бўлсанг ўргангин, қизиқ.

19

Ёқтирган кишингга ўзинг ҳам хуш ёқ,
Қалбида муҳаббат ўтин балаңд ёқ.
У сенга, сен унга манзур бўлсанг гар,
Жаннатдек кўринар кўзингга ҳар ёқ.

20

Гар бўлса юрагинг покизаю оқ,
Элингга қўшилиб, биргалиқда оқ.
Элингга содигу ҳамнафас бўлсанг,
Толеинг йўли ҳам оқ бўлур мутлоқ.

21

Дўстларим келдилар тахминан ўн чор,
Лабимда табассум, кайфиятим чор.
Шодлигимдан сизмай кетдим оламга,
Кўкка парвоз қилгим келади шу чор.

- 1
 Дўстиндан кўзласанг агарда фойда,
 Унга фойда етказ қийналган жойда.
- 2
 Икки душман сирмас бугун дунёга,
 Икки дўст сиради битта бўрёга.
- 3
 Донолар ўгитин ким қилмас писанд,
 Оқибатда бир кун ейди қаттиқ панд.
- 4
 Ҳаёлига қилма ҳасад,
 Ҳаёсиз юз - жонсиз жасад.
- 5
 Юзингдан кетса гар шарм ила ҳаё,
 Дарҳол етиб келар дард ила бало.
- 6
 Оқил дўстли кишин корида ривож,
 Кўзгуга йўқ зрур, зарра эҳтиёж.
- 7
 Яшнайсан гар бўлса яхши улфатинг,
 Ёмон бўлса улфат шулдир кулфатинг.
- 8
 Агар ризқим кўлайсин десанг,
 Ўзгага ҳам едиргин есанг.
- 9
 Дунё лаззатидан юма олсанг кўз,
 Жаннат роҳати-ла кўришасан юз.
- 10
 Кимки сувга ташна, ичиб қонади,
 Мол-дунёга ташна ўтда ёнади.
- 11
 Дунё вами ўткинчи,
 Дилдан дила кўчкинчи.
- 12
 Қуёшнинг нурида соя бўлмайди,
 Ҳақиқат енгади, ҳаргиз ўлмайди.
- 13
 Ҳалол мулкнинг бордир ҳисоби,
 Ҳаром мулкнинг бордир азоби.
- 14
 Жоҳилнинг ҳассаси узун бўлади,
 Бир учин зарбидан ўзи ўлади.
- 15
 Мансабдор ўзига тўплар мулку мол,
 Оқил эса йиғар савобу камол.

16

Кимки ўз нафсига бўлиб қолса қул,
Ёниб чўр – оташда бўлгусидир қул.

17

Жоҳилу нодондан қочтил, ҳазар қил,
Оқилу донога ёндош, назар қил.

18

Дононинг суҳбати шифобахш асал,
Нодоннинг суҳбати юкумли касал.

19

Фақат қорни учун яшаса одам,
Ундан афзал зрур сут берар мол ҳам.

20

Ҳақиқий дўстни ранжитса доим,
Душманини шодон этар Худойим.

21

Яхшига яхшилик қайтади мудом,
Ёмонга ёмонлик бўлув бардавом.

22

Ўзгалар ғамини емаса одам,
Балолар ёпишиб олади маҳкам.

23

Узр сўрагани қабул эт оясон,
Қабул айламаслик мисоли шайтон.

24

Оқил бўлсанг дўстни этмагил душман,
Душманини дўст этиб улгур дафъатан.

25

Сабрнинг сўнгига ташла кўз қирин,
Ҳамиша бўлар у воятда ширин.

26

Таомни қорнингга сиққанча солгин
Қўлингга сабрнинг косасин олгин.

27

Мол-дунёнг кўпайиб боргани сайин,
Умрингнинг озайиб бориши тайин.

28

Менсимай қарама деб кичик инсон,
Оллоҳнинг наздида у буюк ҳар он.

29

Ҳар кимки ўзига қўйибди бино,
Ҳақнинг севгисидан бўлибди жудо.

30

Беморга Оллоҳим беради даво,
Ва лекин табиби этади даъво.

31

Кимсаки қўрқувга бўлса мубтало,
Қочмоқдан топади дардига даво.

32

Бойлик асли бебақо,
Унга дил бермак хато.

33

Қай одам мулкига қўйса гар бино,
Уни гадо этиб қўяди Худо.

34

Дунёвий нафсингни енгсанг мутлақо,
Хорликка бўлмайсан ҳаргиз мубтало.

35

Дўстингни кўнглини ранжитсанг агар,
Душманинг шу онда муродга етар.

36

Энг оғир қунаринг ёнингда ким бор,
Энг олий инъомга ўша сазовор.

37

Ҳар кимки ўзини тутса гар камтар,
Уни Оллоҳ севиб қолади баттар.

38

Тидингни тиймасанг, эй банда, зинҳор,
Бўла олмагайсан ҳаргиз тақводор.

39

Дилдан чиққан ҳар сўз дилга йўл олур,
Тилдан чиққан ҳар сўз шу тилда қолур.

40

Бойликдан қилмагин ҳаргиз ифтихор,
Қашшоқликка эса берма эътибор.

41

Зиқналик одати қай кимсада бор,
Унинг-чун кенг дунё бўлур доим тор.

42

Икки тўнғиз урушса агар,
Ўртасида пашша эзилар.

43

Корхона раҳбари бўлса порахўр,
Унинг ҳузурини кўрар бир кун гўр.

44

Агар кимда бўлса манманлик, кибр,
Унда мужассамдир гуноҳи кабр.

45

Кимки ўзин тутса гар камтар,
Раҳмат зиёсидан белида камар.

46

Қабристонга борсанг ҳаё билан тур,
Қабрларни босмай, йўлақлардан юр.

47

Мол-дунёни йирсанг елкангни эзар,
Шеърү ғазал ёзсанг шаънингни безар.

48

Мол-дунёга хирс кўйсанг агар,
Жоду сиртмоғига тушдинг, алҳазар!

49

Оламда бўлмайин десанг энг маккор,
Ҳаром луқмаларга қўл урма зинҳор.

50

Қилган эҳсони-ла ҳар ким мақтанар,
Бир кун заҳар бўлиб ўзига қайтар.

51

Кимки ўзин ғоят доно деб билар,
Унинг нодонлиги шундан билинар.

52

Сарфлаган мол-дунёнг ўзингникидир,
Сарфламай йиққанинг кўзингникидир.

53

Кимки душманидан қутулмаса, бас,
Ҳеч қачон ололмас у эркин нафас.

54

Кимда бор адоват бирла хусумат,
Унинг мукофоти жабру машаққат.

55

Аввало ўзингни яхшилаб тузат,
Кейин ўзгаларнинг атворин кузат.

56

Душмандан ҳар кимки кутса мурувват,
Ўз дўстидан кутган бўлур азият.

57

Кимки ўйламоқни қилибди одат,
Демак, шунинг ўзи ярим ибодат.

58

Бойлик ғурбатда ҳам келтирар роҳат,
Қашшоқлик Ватанда ҳам келтирар офат.

59

Сахийларга доим дилда муҳаббат,
Бахилларга эса ҳамилия нафрат.

60

Бировга этолсанг агар саховат,
Унутиб юборгин уни шу соат.

61

Ёмонларга этсанг марҳамат,
Яхшиларга етади заҳмат.

62

Сабаб бўлса агар дўстликка қадаҳ,
Билгилки, у дўстмас, ашаддий аблаҳ.

МУАЛЛИФ ҲАҚИДА

НОЗИКТАЪБ ШОИР, ЯХШИГИНА НОСИР

Муродхон аввало шоир, қитиқламай куддирадиган нозиктаъб шоир. Қолаверса пилатун (иллари фельетон дейишарди) ёзиб, қилиғи совуқларнинг баданини қиздирадиган яхшигина носир.

*Саъдулла СИЁЕВ, таниқли ёзувчи.
"Ўзбекистон адабиёти ва санъати" газетаси. 1988 йил*

БУ БЎСТОНДА ҲАМ...

Мурод Калонхон турли мавзуларда ижод қилиб келмоқда. Мақолалар, фельетонлар, ҳажвий шерлар тўпламларини ўқигансиз. Шеърлари ашула ҳам бўлган.

Мурод ака бир неча йилдирки, арузда ҳам ўзини синаб кўрмоқда. Ажабмаски, бу бўстонда ҳам ўз ўрнини топса.

"Муштум" журнали. 1994 йил

ИҚТИДОРЛИ ҚАЛАМ СОҲИБЛАРИДАН БИРИ

Замонавий ўзбек шеъриятида... ўтмишдаги устозлар йўлидан бориб, қадимий оҳангларга янги мазмун бераётган иқтидорли қалам соҳибларидан бири Мурод Калонхондир. У кейинги йилларда арузда анча муваффақиятли қалам тебратмоқда. Мазкур жанрнинг табиатига хос бўлган ихчам, дилбар, ўйноқи баҳрларига мурожаат қилмоқда.

Муродхоннинг шеърларида инсоннинг гўзал руҳий олами, севги ва садоқат, дўстлик ва биродарлик, ширин орзу-армонлар, эзгуликка ишонч, умид ҳамда ижтимоий иллатларга қарши кураш оҳанглари янграйди...

Муродхоннинг латиф вазаллари шеърят мухлисларини ҳурсанд этишига умидвормиз.

Барот БОЙҚОБИЛОВ,

Алишер Навоий мукофоти лауреати.

"Ўзбекистон адабиёти ва санъати" газетаси. 1994 йил

ФИРИБГАРЛАРНИ ҚОЛДИРИБ ДОҒДА

Мурод Калонхоннинг фақат ҳуқуқ-тартибот мавзусидаги материаллари муштарийлар ўртасида шов-шув уйғотаётгани йўқ. У қайси мавзуда қалам тебратмасин, уни чуқур ўрганади. Камчилик

ва иллатларнинг иддизини, сабабларини очиб бераркан, уларни бартараф этиш йўлларини ҳам мутахассислар билан бамаслаҳат кўрсатиб ўтади, ўзининг таклифларини билдиради.

Муҳаммадомон ДАМИНОВ,

*Ўзбекистон журналистлар уюшмаси аъзоси.
"Матбуотимиз фидойилари" китобидаги Мурод Калонхоннинг
журналистик фаолиятига бағишланган
"Фирибгарларни дояда қолдириб" очеркидан. 1998 йил*

ИҚТИДОРЛИ ЖУРНАЛИСТ, ШОИР ВА ЁЗУВЧИ

Мурод Калонхон ҳажвий асарларида... ўқувчини қулдирибгина қолмай, унда у ёки бу иллатларга нисбатан нафрат уйғотади, бир сўз билан айтганда, инсонни беғубор қулғу билан тарбиялайди, маънавий оламини бойитади.

Табиатая гўзал, қалами сулув Мурод Калонхон ҳаётда ҳам, ижодда ҳам айни қирчиллама йигитлик даврини бошидан кечираётган экан, биз ундан янада нафис асарлар кутишга ҳақлимиз.

Анвар ОБИДЖОН,

Ўзбекистон халқ шоири.

*Мазкур девон муаллифининг "Биз миллионермиз" китобида
ёзилган сўзбошидан. 1999 йил*

ЕТУК ШОИР, ТАЖРИБАЛИ ЁЗУВЧИ, МОҲИР ЖУРНАЛИСТ

Мен Мурод Калонхоновни 30 йилдан ошиқ вақтдан бери биламан... Шу вақт мобайнида айримлар ҳануз "ёш шоир", "ёш ёзувчи" бўлиб юрибди. Аммо Мурод Калонхон алақачон ҳаётда ҳам, ижодда ҳам ўз ўрнини топган етук шоир, тажрибали ёзувчи, моҳир журналист даражасига етган, кўплаб истеъдодли ёшларнинг мураббийси...

Муродхон ҳазил-мутоибага ўч ижодкор. Шундан бўлса керак, унинг ҳажвиялари, ҳажвий шеърлари, фелъетонлари ва танқидий мақолалари бир пасда қўлма-қўл бўлиб, оғиздан-оғизга ўтиб кетади....

Муродхон бадий асарлар ёзиш билангина чегараланиб қолмайди. У республикамиздаги етук журналистлардан бири ҳамдир. Унинг суд очерклари, тўйлар, диний оқимлар, дафн маросимларига оид ўткир муаммоли мақолаларига газетхонлардан жуда кўплаб хат келаётгани муаллиф истеъдодининг нақадар юқорилигидан далолат бериб турибди.

Каримжон РИХСИЕВ,

*Ўзбекистон журналистлар уюшмасининг аъзоси.
"Ағолат" газетаси, 1999 йил, 25 июнь*

“ҚАЛБИМДА МУСАФФО ИШҚ”

Ҳазалда сўзнинг мумтозлик руҳи, қадимият руҳи, ишқнинг муқаддаслик руҳи, туфроқнинг табарруқ руҳи бўлади. Бу қалбга ўтади. Қалб руҳини ўстиради.

Мурод Калонхоннинг қалбида шундай ҳис мавжудки, бу унинг ҳазаллари замирига сянтиган. Уларга аввало қалб руҳини берган, қолаверса, сўзга даҳлдор ихлос ҳақиқатини пайдо этган. Мурод Калонхон сўзга меҳр билан, муҳаббат билан яқин келади. Қалб ихлосини шундай ифодалайди:

Жон десам камлик қилур, жондан азиз жоно Аруз.

Худди шундай қалб ихлоси ила туғилган туфроқнинг табарруқ руҳига эҳтивор келтиради. Улуғлари руҳига таъзим қилиб, эҳтиром билдиради:

Бир мени эрмас азиз ҷустлик улур устозларим,

Ҷустийу Ваҳшийни ҳам айлабди хуш гўё Аруз.

Мурод Калонхон ҳаёт ҳақидаги ўйларини, дунёнинг келиш-кетиш борасидаги мулоҳазаларини, муносабатлар маъноси хусусидаги кечинмаларини, ишқ изтиробларига тегишли сезимларини ўз кузатувлари мисолида акс эттиради. Қалб моҳиятини ишққа йўналтиради:

Қалбимда мусаффо ишқ оламга зиё сочди,

Нурида Калоний ҳам шеър ёзди, наво этди.

Мурод Калонхон фикр ҳамда туйғу уйғунлигини самимий ва табиий ифодалашга интилади. Шоирнинг қалб руҳига йўриланган ҳазаллари шу жиҳати билан, яъни, қалб самимияти ҳамда қалб табиийлиги билан ибратли.

Иқром ОТАМУРОД,

*“Шарқ юлдузи” журнали бош муҳаррирининг ўринбосари,
таниқли шоир. 2007 йил*

САМИМИЯТ

Киши ёшлигини қумсаганда, вақтида ота-онасига арзигулик хизмат қила олмаганини ички алам билан эслаганида, қалби гўзал кишилар сўҳбатига ташна бўлганида, моддий турмуш ташвишларидан халос бўлганида, ўзининг кимлигини англашга эҳтиёж сезганда, кўнгила теъриятга келади, шеърга айланади. Бу қудратни сезиш, ҳазал ёки ҳўшиққа имкон даражасида гушира олиш катта бахтдир.

Бир пайтлар ғазалхон ёшлигим, деган ибора жуда расм бўлган эди. Муродхоннинг икки жилдлик девони билан танишиб чиқар эканман, кўнглимда ғазалхон дўстим, деган фахр туйдим. Дўстимни қирқ йилдан буён биламан. Танишган пайтимиздаёқ унинг шеъриятга, ғазалга ошиқлиги, назмий салоҳиятини сезганман.

Ўтган умридан ўзига сарҳисоб айлар киши,

Гоҳ савол бергай ўзига, гоҳ жавоб айлар киши.

Бу мисралар ўзимникидай туюлди. Рост-да, олтмишга яқинлашиб қолсаю, ўтган умрига бир боқмаса, инсон инсонми? Муродхон ҳам тенгдошларимиз қатори ҳаётнинг аччиқ-чучугини тотиб кўрган. Бу ҳаётнинг батафсил қандай кечганини билмайман, аммо шеърият унга доимо ҳамроҳ бўлганки, шунинг ўзи нималарнидир англайди.

Дўстимнинг девонида ишқ мазуидаги ғазаллар устиворлик қилади. Бу туйғу йигитнинг қизга муҳаббатидан инсоннинг инсонга, халқига муҳаббати даражасига кўтарилаганки, уни фақат девон билан танишиб чиққачгина ҳис қилиш мумкин.

Муродхон шеърларида, яъни ғазалу, мухаммасу, мусаддасу, фарду-барча барчасида, таъбир жоиз бўлса, Ҳазрат Навоийга хос инсонпарварлик, юксак эътиқод, устозлари Чустий ғазалларига хос ўйноқилик, Сўфизода ижодига хос теран ҳажв сезилиб туради. Шу боис бўлса керак, бу ғазаларнинг талайгинаси кўшиқ бўлиб куйланмоқда. Шоир ишқий ғазал ёзадими, мухаммасми ёки ҳажвиями уларнинг барчасига хос бир хусусият бор. Бу унинг шахсияти, қон-қонига сингиб кетган самимиятдир. Самимиятнинг бадийят билан уйғунлашуви маҳорат мевасидир. Демокчиманки, Муродхон тили бошқа, сўзи бошқа, ўзи бошқалардай, шеъриятга боши айланиб кириб қолганлардан эмас.

Девондаги ҳажвий намуналардан бир нарса англадим, уларда ҳаётий ҳақиқатлар шундай аниқ берилганки, худди кўриб тургандайсан киши. Мана, автобусдаги бир ҳаггомадан лавҳа:

"Анов тушиб олган гумбаз ҳамёнимни олиб қочди!" –

Деб бақиргач битта кампир миршаб хуштак чалиб кетди.

Девонда аъъававий ўхшатишлар, кўчимлар билан бирга кашфиёт даражасидаги яшчилари ҳам бор. Муродхон шеърларининг тили-халқ тилининг ўзи. Унинг баъзи ғазалларида насиҳат оҳанглари сезилса, бу ҳам табиий. Чунки олтмиш йилча бу ҳаётда ҳалол, пок кўнгли билан яшаган кишининг маънавий жиҳатдан ўринли насиҳат қилишга ҳам ҳаққи бор.

Девон жилдлари "Муҳаббат гуллари", "Кўнгли наволари" деб номланибди. Муҳаббат ҳам, кўнгли ҳам муқаддас, Сим эгизаклари

кабидир. Шундай бўлса-да, девон жиддлари биргина сўз билан, масалан, "сарҳисоб", деб аталишини истар эдим.

Ҳамма ҳам ўз дўстини мақтайди-да, дейишингиз мумкин. Девон билан танишиб чиққач китобхон, унда менинг таърифларимдан ортиқ жуда кўп фазилатлар борлигига, менинг сўзларим жуда ғариблигига ўзи гувоҳ бўлади. Мен эса, девон нашр этилиб, китобхон қўлига етиб борса, ўзбек ғазалчилигида жуда катта бўлмаса ҳам, жиддий воқеа бўлишига ишонаман.

*Асқар МУСАҚУЛОВ,
филология фанлари доктори.*

ИСТЕЪДОД ҚИРРАЛАРИ

Мурод Калонхонда туғма аруз сезгиси бор экан: ғазал ва мухаммаслари равон, мусиқий. Арузнинг асосан ўзбек халқ қўшиқларига яқин, мумтоз шоирларимиз томонидан кўп қўлланилгани жиҳатидан арузнинг туркий вазилари сифатида машҳур ҳажаз ва рамал баҳрларининг турли тармоқлари (асосан рамали мусаммани мақсур)да қалам тебратади. Атойи ғазалларининг ҳам катта қисми арузнинг халқ қўшиқларига яқин вазнларида ижод қилингани, Ҳусайн Бойқаро ғазалларининг эса барчаси рамали мусаммани мақсурда яратилганини эътиборга олсак, бунинг сира ҳайрон қоладиган жойи йўқ. Мурод Калонхон ижодида эса ҳатто, музореъи мусаммани солим ва бошқа вазнларни ҳам учратамиз. Лекин шоирнинг мураббаъ, рубоий ва туюқлари асосан бармоқ вазнида.

Маълумки, мумтоз адабиётшунослиқда белгиланган қоидага кўра туюқ биргина рамали мусаммани мақсур (маҳфуз)да, рубоий эса ҳажаз баҳрининг ахрам ва ахраб тармоғидаги 24 вазнда ёзилади. Шундай экан, уларни рубоий эмас, тўртлик деб атаган маъқул. Чунки рубоий деган билан уларнинг нуфузи ошиб, тўртлик деганда қадри тушиб қолмайди. Шоирнинг хажвий шеърлари мавзу доирасининг ранг-баранглиги ва долзарблиги, услубининг равон ва ўйноқлиги, тилининг содда ва ўткирлиги, энг муҳими теран фикрлар, тағдор киноялар, нозик қочирымлар, теша тегмаган иборалар, латиф лутфларга бойлиги билан ажралиб туради.

Мурод Калонхон қалами ўткир журналист, истеъдодли ёзувчи ва шоир сифатида алақачон адабий жамоатчилик томонидан эътироф этилиб, эл меҳрини қозонган, ўз ўқувчиларига эга ижодкорларимиздан ҳисобланади. Бинобарин, унинг девонлари ҳам ўз мухлисларини топиши ва ўзига муносиб қадр топиши шубҳасиз.

*Эргаш ОЧИЛОВ,
филология фанлари номзоди.*

МУНДАРИЖА

Ғазаллар.....	3
Мустазодлар.....	287
Мураббаълар.....	289
Мухаммаслар.....	293
Мусаддаслар.....	310
Ҳажвийёт.....	312
Рубойлар.....	340
Туюқлар.....	355
Фардлар.....	358
Муаллиф хақида.....	362

Адабий-бадий напір
МУРОД КАЛОНХОН

**КЎНГИЛ НАВОЛАРИ
ДЕВОН**

2

*Ғазаллар, мустазодлар, мураббаълар, мухаммаслар,
мусаддаслар, ҳажвиёт, рубоийлар, туюқлар, фардлар.*

Мухаррир: Бахтиёр Карим

Техник мухаррир: Шоира Нур кизи

Мусаҳҳих: Гавҳар Мўминкул кизи

Компьютер саҳифаловчиси: Бобур Каримов

Теришга берилди: 05. 01. 2009. Босишга руҳсат этилди: 12. 01. 2009.

Бичими 84/108^{1/16}. Шартли босма табағи 23,0.

Напір босма табағи 24,5. Адади 700 (1- завод)

"STAR-POLIGRAF" ХФ босмаҳонасида босилди.

Тошкент шаҳри, Беруний кўчаси, 1-298